Truyện edit mừng sinh nhật lần thứ 6 Box Tiểu thuyết DĐLQĐ
(22/01/2011 - 22/01/2017)

Hào môn thịnh sủng:
Cô Dâu Nhà Giàu

Tiêu Tương Thập

des by salem

Editors:
Ngọc Hân, Tuladen, Thanh Thanh Mạn,
Tuyết Nguyệt Lam, Heisall

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2016 Truyện được đăng tải miễn phí tại diendanlequydon.com

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Có Phải Là Đàn Ông Không?

Đêm tối đen, một chiếc xe tải lao như tên bắn rồi đột nhiên dừng lại, cửa xe mở ra, hai người đàn ông nhanh chóng xuống xe rồi túm cô gái trẻ tuổi đang kéo hành lý ven đường nhét vào trong xe, xong đóng cửa xe nghênh ngang rời đi.

Từ đầu tới cuối chỉ mấy giấy, nhanh đến mức khiến người ta không kịp phản ứng.

“Buông tôi ra! Các anh muốn làm gì?”

Trong xe tải, hai người đàn ông đè cô gái trẻ xuống, một tên bịt chặt miệng cô, không để cô kêu ra tiếng.

“Cô thành thật chút đi, tránh cho da thịt phải chịu đau, bằng không đừng trách bố mày không nhắc nhở cô!”

“Các anh là ai? Muốn làm gì….” Giang Dĩ Mạch liều mạng giãy dụa.

“Có người muốn mua mạng của cô!” Tên đàn ông trung niên mặc T-shirt màu đen lên tiếng.

Giang Dĩ Mạch giật mình, cũng quên giãy dụa, miệng bị che không phát ra tiếng, cũng không hỏi được là ai muốn mua mạng của cô.

https://thuviensach.vn

“Cô rất tò mò là ai muốn mạng cô đúng không? Ha ha!” Gã đàn ông trung niên nở nụ cười, “Xem ra cô cũng sắp chết rồi, tôi sẽ nói cho cô biết, cho cô được chết rõ ràng.”

Gã đàn ông trung niên nói, “Muốn mua mạng cô chính là mẹ kế của cô, chỉ có cô chết đi, tất cả sản nghiệp của nhà họ Giang mới là của bà ấy.”

Giang Dĩ Mạch giật mình mở to mắt, là bạn thân ngày trước của mẹ mình, cũng là mẹ kế của mình, bây giờ là chủ nhân nhà họ Giang.

Mười mấy năm trước, mẹ ruột chết thảm, hài cốt chưa lạnh, người phụ nữ vô liêm sỉ này đã tiến dần từng bước trở thành mẹ kế của mình.

“Mạch Mạch, đây là mẹ mới của con.” Ba chỉ vào người bạn thân của mẹ ngày trước nói với cô, rồi đưa con gái riêng mười ba tuổi và con trai riêng mười một tuổi của bọn tới trước mặt cô, “Đây là em gái và em trai con.”

Khi mẹ còn sống, đối đãi với người phụ nữ này như chị em ruột, nhưng người phụ nữ lại lén lút dụ dỗ chồng mình, còn sinh một trai một gái.

Bây giờ, vì muốn chiếm sự nghiệp mẹ mình vất vả mười mấy năm gầy dựng nên làm của riêng, người phụ nữ độc ác này thế mà lại muốn mạng của cô.

“Ô ô…..” Giang Dĩ Mạch ra sức lắc đầu, muốn gạt tay trên miệng ra, tựa như có chuyện muốn nói.

Gã đàn ông trung niên đưa mắt nhìn đàn em, gã đàn em buông lỏng tay ra, Giang Dĩ Mạch thở hổn hển lớn tiếng nói hai câu, “Chỉ cần anh thả tôi ra, tôi có thể cho anh gấp hai lần tiền.”

“Ha ha ha!” Gã đàn ông trung niên nở nụ cười, “Cô cho tôi nhiều tiền cũng không bằng tài sản của nhà họ Giang.”

https://thuviensach.vn

“Anh có ý gì?”

Gã đàn ông trung niên lấy ra một ống tiêm có chất lỏng đưa ngay trước mắt nhìn, đầu kim phun ra một ít chất lỏng trong suốt, “Dù sao cô cũng sắp chết, để cô biết cũng không có gì đáng ngại, tôi với mẹ kế cô là tình nhân mười mấy năm rồi, chờ cô vừa chết, tài sản của nhà họ Giang chính là của bà ấy, cũng chẳng khác nào là của tôi, bọn tôi đã bàn bạc xong rồi. Còn về phần ba cô suốt ngày chỉ biết phong hoa tuyết nguyệt (Tình cảm nam nữ; tình yêu trai gái – theo QT) hoàn toàn không đáng để nhắc tới.”

“Nếu ông giết chết tôi, nhất định cảnh sát sẽ điều tra ra, đến lúc đó các ông đừng hòng chiếm được gì.” Giang Dĩ Mạch lớn tiếng nói.

“Đây là nước thủy ngân, tiêm vào trong cơ thể cô sau đó tạo một vụ tai nạn xe thảm thiết, hài cốt không còn, đến lúc đó cảnh sát bắt đầu tra xét, cũng nghĩ cô xảy ra tai nạn xe cộ.” Gã đàn ông trung niên nói rồi tới gần, “Đè cô ta lại!” Bắt lấy một cánh tay của Giang Dĩ Mạch, cầm ống tiêm có thủy ngân đưa qua.

Giang Dĩ Mạch giãy dụa kịch liệt, nhưng làm thế nào cũng không phải là đối thủ của hai tên đàn ông. Cô đột nhiên ngừng giãy dụa, nhìn phía sau gã đàn ông, “Mẹ? Sao mẹ lại tới đây? Cái gì? Năm đó mẹ bị người ta hại chết? Bây giờ mẹ tới là tìm hung thủ để đòi mạng?”

Gã đàn ông trung niên liền hoảng sợ, sắc mặt lập tức tái nhợt, vội nhìn ra phía sau, ánh mắt Giang Dĩ Mạch đột nhiên biến đổi, bỗng đưa tay túm ống tiêm trong tay gã đàn ông trung niên hung hăng đâm trên cánh tay của kẻ bắt cóc đang đè cô xuống, kẻ bắt cóc đau quá lập tức buông lỏng tay.

Giang Dĩ Mạch nhanh chóng chạy trốn, gã đàn ông trung niên phát hiện mình bị mắc lừa, thẹn quá hóa giận đuổi theo, bắt được chân Giang Dĩ Mạch, hại suýt chút nữa Giang Dĩ Mạch ngã sấp xuống, cô nắm chặt ống tiêm trong tay đột nhiên đâm vào tay của gã đàn ông trung niên, tên này sợ

https://thuviensach.vn

tới mức vội vàng thu tay về. Nhân cô hội này Giang Dĩ Mạch bắt lấy người tài xế, kề ống tiêm vào cổ tên tài xế đó, “Dừng xe ngay!”

Lái xe cũng muốn sống, lập tức giẫm phanh xe, Giang Dĩ Mạch mở cửa xe tiện tay cầm ống tiêm trong tay đâm về phía gã đàn ông trung niên, vừa may là đâm vào trúng tay hắn ta, bị đâm trúng hắn ta la hét, Giang Dĩ Mạch nhanh chóng chạy đi.

“Đuổi theo! Bất kể dùng cách gì cũng phải bắt được cô ta, tuyệt đối không thể để cô ta chạy thoát!” Gã đàn ông trung niên nổi trận lôi đình rống to, nhổ ống tiêm xuống xe đuổi theo. “Nếu như để cô ta chạy mất, chúng ta cũng sẽ xong đời!”

Giang Dĩ Mạch như liều mạng chạy trối chết, lấy sữa ra uống tăng thêm sức lực, phía sau gã đàn ông trung niên cùng kẻ bắt cóc đuổi theo sát sao, bốn phía xung quanh không tìm thấy chỗ trốn, trong chốc lát cũng không tìm được ai tin cậy để cầu cứu. Cũng không biết chạy bao xa rồi, đến chỗ nào đó suýt chút nữa thì đụng phải một chiếc xe hơi màu đen đang dừng trong bóng tối, vội phanh chân lại, nghe thấy phía trước trong bóng đêm có tiếng đàn ông nói chuyện, nhìn kỹ ra thì đó là bóng dáng của một người đàn ông cao lớn rắn rỏi đang gọi điện thoại.

Phía sau kẻ bắt cóc sắp đuổi kịp rồi, đã loáng thoáng nghe tiếng bước chân đuổi theo, cũng không nghĩ gì nhiều, Giang Dĩ Mạch chạy lên bắt lấy người đàn ông đang gọi điện cố gắng kéo vào bên tường trong đêm tối, “Mượn một chút!” Rồi nhướng người lên ôm lấy cổ người đàn ông, người đàn ông thật sự rất cao, kiễng chân cũng không với tới, Giang Dĩ Mạch gấp tới độ như kiến bò trên chảo nóng.

Trong bóng đêm người đàn ông không hiểu vì sao, di động trong tay còn truyền ra tiếng nói sốt ruột: “… Bên anh thế nào? Còn nghe tôi nói không….?”

https://thuviensach.vn

Loáng thoáng nghe tiếng bước chân phía sau đuổi tới, Giang Dĩ Mạch quýnh quáng, “Mỹ nữ ngã vào lòng cũng không cần, có phải là đàn ông không vậy?”

Người đàn ông đột nhiên ngẩn ra, tắt di động, cánh tay mạnh mẽ có lực nhốt chặt người con gái trong lòng rồi đè lên tường, nâng mặt Giang Dĩ Mạch hung hăng hôn lên môi cô.

Không phải hôn mà là cắn.

Bá đạo lại cường thế, Giang Dĩ Mạch cảm giác bản thân gần thở không nổi.

Nhưng chỉ là diễn thôi, có cần thiết phải nghiêm túc như thế không?

Bàn tay to mạnh mẽ phác họa hình dáng cơ thể cô, dò xét tiến vào bên trong áo sơ mi, Giang Dĩ Mạch hoảng quá vội đè bàn tay không an phận này lại, nhưng bị giữ chặt, nhân cô hội này người đàn ông hung hăng chiếm lấy môi cô.

Giang Dĩ Mạch thầm kêu không ổn, cảm giác hình như mình tìm nhầm người, người này rõ ràng cố ý muốn mượn cơ hội chiếm tiện nghi của cô mà.

Phía sau kẻ bắt cóc đã đuổi tới, nhìn ngó tìm kiếm xung quanh.

Giang Dĩ Mạch sợ tới mức vội kiễng chân lên, tay dài nhỏ trắng nõn ôm chặt cổ người đàn ông, nhiệt tình phối hợp.

Kẻ bắt cóc cũng chú ý tới một màn nhiệt tình triền miên bên tường trong bóng tối, sau khi hai người trao đổi ánh mắt cho nhau, tựa như cảm thấy đôi tình nhân này không có khả năng là người bọn hắn muốn tìm, gã đàn ông trung niên nói: “Tiếp tục đuổi theo, ngàn vạn lần không được để cô ta chạy thoát.”

https://thuviensach.vn

Chờ kẻ bắt cóc chạy xa, Giang Dĩ Mạch mới nhẹ nhàng thở ra, dùng sức đẩy người đàn ông còn quấn quít lấy cô, nhưng đẩy thế nào cũng không đẩy được.

“Ưm ưm ưm….” Môi gần như đã bị hôn tê rần, dưới tình thế cấp bách, cô cắn người đàn ông một cái, người đàn ông bị đau mới buông cô ra.

Giang Dĩ Mạch bị hôn đến không thở nổi, buồn bực dùng sức đẩy anh ra, “Sao anh lại không biết xấu hổ như vậy, cố ý lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, chiếm tiện nghi của người ta! Bỉ ổi!”

Người đàn ông không hiểu vì sao, không phải mới vừa nãy là cô tự ngã vào sao, lại còn nói cái gì mà mỹ nữ ngã vào lòng cũng không cần, có phải đàn ông hay không? Chẳng qua anh chỉ muốn chứng minh với cô một chút anh chính là đàn ông hàng thật giá thật mà thôi.

Giang Dĩ Mạch dùng sức lau miệng sưng tê rần, mặc kệ nói như thế nào người đàn ông này cũng coi như là đã giúp mình, sẽ không tính toán với anh ta, cũng không có thời gian tranh cãi với anh ta, thừa dịp kẻ bắt cóc còn chưa phát hiện chạy trốn trước đã.

Người đàn ông nhìn cô gái nhỏ thần bí trong lòng cứ như vậy chạy mất, theo bản năng nâng tay vuốt ve môi mình, khóe miệng cong lên thích thú.

Giang Dĩ Mạch tìm được đường sống trong cõi chết, cuối cùng cũng về tới nhà.

Người giúp việc mở cửa giúp cô, quản gia nhìn thấy cô trở về, vẻ mặt hiện lên chút sửng sốt, cung kính hô lên: “Đại tiểu thư!”

“Ba con và người phụ nữ kia ở nhà không?” Giang Dĩ Mạch hỏi, chưa bao giờ cô gọi người phụ nữ kia là mẹ.

https://thuviensach.vn

“Lão gia và phu nhân đi tham dự tiệc cưới của con một người bạn, còn chưa về.”

Giang Dĩ Mạch đi vào phòng khách, lúc vô tình nhìn thấy có một chiếc xe đậu trong đình viện, “Hạo Thiên đến đây sao?”

Trên mặt quản gia hiện lên vẻ túng túng bảo ừ.

Giang Dĩ Mạch kích động đi vào, thầm nghĩ chạy nhanh để nói với chồng chưa cưới biết đêm nay mình gặp tai nạn, phát hiện chồng chưa cưới không ở phòng khách, “Người đâu?”

Quản gia bối rối nói, “Ở trong phòng nhị tiểu thư.”

Với giác quan thứ sáu của phụ nữ, Giang Dĩ Mạch lờ mờ cảm giác có điềm xấu, đi tới bên ngoài phòng của em gái cùng cha khác mẹ, nghe thấy bên trong truyền ra một loạt tiếng động khiến người ta mặt hồng tim đập.

Em gái nũng nịu hỏi: “Hạo Thiên, rốt cuộc tới lúc nào thì anh nói chuyện của chúng ta với chị em?”

“Dĩ Mạch đang tham gia cuộc thi thiết kế đá quý ở nước ngoài, chờ cô ấy trở lại anh sẽ tìm cơ hội nói với cô ấy.”

“Lần nào cũng nói tìm cơ hội, em đã mang thai ba tháng, không thể chờ được nữa. Anh muốn con chúng ta gọi người khác bằng ba….”

Giang Dĩ Mạch như bị sấm sét giữa trời quang, một cước đá văng cửa phòng kín mít, hai cơ thể đang trần truồng ôm nhau trên giường lớn liền giật nảy mình, vội cầm chăn mỏng bọc cơ thể lõa lồ lại.

“Đường Hạo Thiên, anh dám phản bội tôi?” Giang Dĩ Mạch chất vấn, nhìn thoáng qua em gái õng ẹo trong lòng Đường Hạo Thiên, “Giang Mỹ

https://thuviensach.vn

Kỳ, cô thật là lợi hại, vài ngày nữa là kết hôn rồi, còn cùng chồng tương lai của chị làm loạn, không biết xấu hổ cũng cần có mức độ chứ!”

“Dĩ Mạch, cô đừng mắng….”

“Anh bảo vệ cô ta?” Giang Dĩ Mạch nắm bình hoa dùng để trang trí trong phòng ném về phía hai người trên giường, nước trong bình đều văng lên người bọn họ.

“Cô điên rồi hả? Giang Dĩ Mạch!”

“Tôi điên rồi, là bị các người bức điên!” Giang Dĩ Mạch cầm tất cả đồ đạc có thể đập bể trong phòng ném về phía hai người trên giường, muốn ném chết bọn họ, nhưng chồng chưa cưới lại liều chết bảo vệ người phụ nữ dưới thân lớn tiếng cảnh cáo cô, “Giang Dĩ Mạch, cô bình tĩnh chút đi, Mỹ Kỳ có thai rồi!”

Đúng lúc này ba Giang Dĩ Mạch và vợ hiện giờ là Thiệu Thiến tham gia tiệc cưới trở về, Thiệu Thiến thấy Giang Dĩ Mạch đánh con gái của mình, sửng sốt một lúc, ngạc nhiên sao cô ta còn sống, sau đó đi tới đánh Giang Dĩ Mạch một bạt tai.

Giang Dĩ Mạch cũng không phải ngồi không, nâng tay hai bàn tay lên đánh cho Thiệu Thiến choáng váng đầu óc.

Thiệu Thiến chỉ vào mũi Giang Dĩ Mạch, “Mày dám đánh tao?”

“Đánh bà thì làm sao? Năm đó mẹ tôi đối xử với bà như chị em ruột thịt, bà lại lén lút cướp đoạt chồng mẹ tôi, còn muốn chiếm lấy sản nghiệp mẹ tôi vất vả mười mấy năm mới có được. Bây giờ con gái bà chỉ còn vài ngày nữa là kết hôn, lại đi cướp chồng chưa cưới của tôi, mẹ con các người đúng thật là không biết xấu hổ!” Giang Dĩ Mạch kể lể một loạt, nói cho Thiệu Thiến không mở miệng trả lời được, nâng tay muốn đánh cô.

https://thuviensach.vn

“Nếu bà dám đánh, thì vĩnh viễn cút ra khỏi cái nhà này, mang theo con gái dâm đãng của bà nữa, tất cả của nhà họ Giang đều là năm đó chính tay mẹ tôi vất vả mười mấy năm gầy dựng nên.”

Thiệu Thiến khóc nhào vào lòng chồng, “Ông xã, anh xem Dĩ Mạch kìa, sao đối xử với em người mẹ kế này như vậy?”

Giang Triển Bằng nhìn một màn trong phòng, tức giận đến đen mặt, “Các người mặc quần áo trước rồi ra đây.”

Mặc xong quần áo đi ra ngoài, Giang Triển Bằng nhìn con gái thứ hai, “Kỳ Kỳ, con bảo ba nói gì với con mới được đây? Mấy ngày nữa con đã phải kết hôn với đại thiếu gia nhà họ Mộ rồi, bây giờ con như vậy, bảo ba ăn nói thế nào?”

“Xin lỗi ba, con và Hạo Thiên yêu nhau thật lòng, bây giờ con cũng đã có đứa bé của Hạo Thiên rồi, ba, xin ba đừng gả con về nhà họ Mộ.” Giang Mỹ Kỳ cầu xin.

“Mang thai?” Thiệu Thiến làm bộ đánh con gái mấy cái, chỉ như giúp con gái phủi bụi, “Đứa nhỏ này sao con có thể làm ra chuyện như thế chứ hả? Xem mẹ đánh chết con không!”

“Xin lỗi mẹ, con biết sai rồi.” Giang Mỹ Kỳ tủi thân khóc lóc.

“Được rồi!” Giang Triển Bằng quát lớn một tiếng, nhìn Giang Dĩ Mạch, vẻ mặt khó xử, “Mạch Mạch, việc xấu trong nhà không nên truyền ra ngoài, chúng ta không thể đắc tội với nhà họ Mộ. Bây giờ xảy ra chuyện như vậy ba cũng rất khổ sở, nhưng em gái con đã mang thai, nên không thể gả vào nhà họ Mộ được, con thế chỗ em gái con gả vào nhà đó.”

Giang Dĩ Mạch cho rằng mình nghe nhầm, bây giờ là thời đại nào rồi, chế độ phong kiến quân chủ sao? Còn có vụ lấy chồng thay như vừa nói?

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng khuyên bảo: “Nhà họ Mộ có tiền có thế, có tiếng là nhà giàu sang quyền quý bạc tỉ, gần như là độc quyền trong giới giải trí, có bao nhiêu phụ nữ sứt đầu mẻ trán cũng muốn gả vào đó, nhà chồng tốt như vậy không dễ tìm đâu.”

Ai chẳng biết đại thiếu gia nhà họ Mộ là người ngốc nghếch.djendanlequydon

“Đã tốt như vậy, lại là chồng chưa cưới của em gái, tôi sẽ không tranh giành cướp đoạt, nên cứ gả em gái đi thì hơn. Bà yên tâm, tôi sẽ không nói ra chuyện trước khi cưới em gái làm người đàn bà hư hỏng cùng với chồng chưa cưới của chị gái, dù sao đối phương cũng là người ngốc nghếch, sẽ không để ý đứa con hoang trong bụng em gái!”

Thiệu Thiến tức giận đến mức sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, Giang Mỹ Kỳ cũng trắng xanh lẫn lộn, sắc mặt đặc biệt khó coi.

Nhưng Đường Hạo Thiên thấy hơi chướng mắt, quát cô: “Giang Dĩ Mạch, cô đừng làm khó dễ Kỳ Kỳ, đều là tôi chủ động, từ trước tới nay tôi không hề yêu cô, tôi vẫn luôn yêu Kỳ Kỳ, là tôi có lỗi với cô, có gì cô cứ nhằm vào tôi, đừng tổn thương Kỳ Kỳ.”

Trong thoáng chốc viền mắt Giang Dĩ Mạch đỏ au, “Được, tôi gả.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Làm Quả Phụ

Việc hôn nhân của con cái hai nhà Mộ, Giang dẫn tới xôn xao cả thành phố.

Vì nhà họ Mộ giàu nhất ở thành phố C có chuyện vui tự nhiên thu hút ánh mắt của mọi người, mà nhà họ Giang cũng thuộc tầng lớp nhà giàu có trong nội thành, đề tài tự nhiên sẽ không ít, đặc biệt trước hôn lễ vài ngày đột nhiên thay đổi cô dâu lại càng làm cho bên ngoài bàn tán sôi nổi.

Còn một điểm quan trọng nhất, cũng không có cách nào xem nhẹ nhất chính là nhà họ Mộ lập gia đình cho đứa con cả ngốc nghếch mà mọi người đều biết.

Trí lực giống như đứa bé ba tuổi.

Lần này có thể có xem.

Giang Dĩ Mạch ngồi ở trong phòng mặc áo cưới vốn mẹ kế chuẩn bị cho em gái Giang Mỹ Kỳ, cửa phòng đóng chặt ngăn tất cả náo nhiệt cùng tiếng động ồn ào ở bên ngoài.

Người khác kết hôn đều có một đám phù dâu bận trước bận sau, còn phải ngăn cản đoàn phù rể đòi tiền lì xì gì gì đó, cô cái gì cũng không có.

https://thuviensach.vn

Gương mặt đen ngồi ở chỗ kia, cùng áo cưới tuyết trắng trên người hình thành đối lập rất rõ ràng.

Giang Mỹ Kỳ đẩy cửa tiến vào: "Chị..."

"Cút ra ngoài!"

"Xin lỗi chị, chị vẫn còn đang giận em sao? Đều là em không tốt, xin chị tha thứ cho em có được không?" Giang Mỹ Kỳ điềm đạm đáng yêu nói.

"Được thôi!" Giang Dĩ Mạch trả lời làm cho Giang Mỹ Kỳ sửng sốt một phen, "Cô mặc áo cưới này vào mang theo đứa con hoang trong bụng cô gả cho tên ngốc kia đi, chị liền tha thứ cho cô."

Sắc mặt Giang Mỹ Kỳ đầy khó coi, không ngừng giả bộ điềm đạm đáng yêu: "Chị, người Hạo Thiên yêu là em, anh ấy cho đến bây giờ đều không có yêu chị, em biết chị ghen tị với em, em tha thứ cho chị, không so đo với chị."

Giang Dĩ Mạch nắm tay thật chặt: "Có gan cô lặp lại lần nữa!"

Giang Mỹ Kỳ bị khí thế của Giang Dĩ Mạch dọa sợ, lại không muốn bị nhìn ra: "Tôi nói gì sai sao? Hạo Thiên căn bản là không thích chị, là chị luôn luôn quấn Hạo Thiên."

"Cô cùng anh rể tương lai làm bậy, còn có mặt mũi nói lời này?"

"Cô đừng ngậm máu phun người, tôi với Hạo Thiên là thật tâm yêu nhau, không được yêu mới đúng là người thứ ba, là cô luôn luôn quấn Hạo Thiên, phá hoại tình cảm của tôi với Hạo Thiên."

"Cô cút ra ngoài cho tôi!" Giang Dĩ Mạch không muốn nói lời vô nghĩa với cô ta nữa, một phút cũng không muốn nhìn thấy cô ta, chỉ vào cửa: "Lập tức cút!"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ lại không muốn cứ như vậy buông tha cô: "Chị, thật ra gả cho nhà họ Mộ thật sự không tồi, mặc dù anh rể là kẻ ngu ngốc, lấy chồng liền trở thành quả phụ, cả đời không sinh ra em bé, nhưng nhà họ Mộ là nhà giàu số một trong thành phố, có tiền có thế, như thế nào đi nữa chị cũng là con dâu nhà họ Mộ..."

"Cút!" Giang Dĩ Mạch cầm cốc nước thủy tinh bên cạnh lên đập bể.

Giang Mỹ Kỳ tránh ra: "Chị, tính tình của chị làm sao vẫn hư hỏng như vậy? Xứng đáng cả đời làm quả phụ!"

Giang Dĩ Mạch cầm đèn bàn lên mạnh mẽ ném qua.

Giang Mỹ Kỳ lui về sau hai bước, dễ dàng né tránh, hừ một tiếng, cao ngạo đi ra ngoài.

Mới vừa đi đến cửa, đột nhiên ngã trên mặt đất, vẻ mặt đau đớn ôm bụng.

Giang Dĩ Mạch còn chưa kịp phản ứng phát sinh chuyện gì, thì nghe thấy tiếng Đường Hạo Thiên lo lắng: "Kỳ Kỳ, em làm sao vậy?"

Giang Mỹ Kỳ đau đớn rúc vào trong lòng Đường Hạo Thiên: "Hạo Thiên, Bảo Bảo của em..."

Lúc này Đường Hạo Thiên mới chú ý đến miếng thủy tinh cùng đèn bàn trên đất ở trong phòng, Giang Mỹ Kỳ đau đớn nói: "Hạo Thiên, chuyện không liên quan đến chị của em, là em cảm thấy áy náy, muốn giải thích với chị, mới làm cho chị tức giận, anh đừng trách chị ấy, đều là em không tốt..."

Đường Hạo Thiên giận trừng mắt với Giang Dĩ Mạch: "Giang Dĩ Mạch, tôi đã nói, là tôi chủ động, tôi cho đến bây giờ không có yêu cô, càng chịu không nổi tính tình đại tiểu thư của cô! Nếu đứa bé trong bụng Kỳ Kỳ có sơ

https://thuviensach.vn

xuất gì, đời này tôi sẽ không tha thứ cho cô!" Ôm lấy Giang Mỹ Kỳ xoay người đi ra ngoài.

Giang Mỹ Kỳ vụng trộm khiêu khích nhìn cô nở nụ cười một cái.

Giang Dĩ Mạch vừa tức vừa đau, đau đến nước mắt đã mau chảy ra.

Bị chính em gái con mẹ kế cậy góc tường, mất chồng chưa cưới, mình còn phải thay cô ta gả cho một người đàn ông không biết.

Không, căn bản không thể tính là đàn ông.

Mà là một người đần độn, ngu ngốc.

Cho dù là như vậy vẫn chưa xong, cô còn bị chính em gái con mẹ kế mình cười nhạo chế giễu nói cô làm quả phụ.

Cuộc sống Giang Dĩ Mạch cô từ khi nào thì lâm vào hoàn cảnh này?

Tiếng pháo bên ngoài ăn mừng rung động cả bầu trời, xe hoa nhà họ Mộ tiến vào, cậu cả nhà họ Mộ được phù rể vây quanh hạ tiến lên đón cô dâu.

Không có đoàn phù dâu làm khó dễ, toàn bộ đều tiến hành rất thuận lợi.

"Cậu cả nhà họ Mộ nhìn không giống kẻ ngốc, dáng vẻ đường hoàng, ngọc thụ lâm phong, lại nhanh nhẹn đẹp trai, không biết làm say mê bao nhiêu cô gái tuổi trẻ. Ngay cả tôi người đẹp đã hết thời này thấy cũng có chút động tâm."

"Bà lầm rồi, đó là cậu hai nhà họ Mộ, thay anh trai anh ta đến đón cô dâu."

Giang Dĩ Mạch không đợi đoàn phù rể gõ cửa, đã mở cửa phòng, trong phòng trên đất hoàn toàn bừa bãi.

https://thuviensach.vn

Cô cứ lạnh lùng như vậy, mặt không chút thay đổi ở trong rất nhiều ánh mắt kinh ngạc của đoàn phù rể cùng với chú rễ đại diện đi ra ngoài.

Chỗ này đâu giống đi cử hành hôn lễ, rõ ràng giống như ra pháp trường.

Trận ầm ĩ này khiến cho đoàn phù rể không biết là tốt hay không tốt.

Chú rể đại diện nhìn thoáng qua đống bừa bộn trên đất ở trong phòng, nhanh đi theo.

Xe hoa sang trọng của nhà họ Mộ chở cô dâu trong tiếng pháo nổ cùng tiếng hoan hô vui mừng của mọi người rời đi từ cửa lớn nhà họ Giang.

Bởi vì tình huống đặc biệt cậu cả ngốc nhà họ Mộ, không cử hành nghi thức hôn lễ, nên sắp xếp đón cô dâu đến bữa tiệc long trọng ăn mừng.

Ngay cả mời rượu chú rể cô dâu cũng giảm đi, tất cả đều do cậu hai nhà họ Mộ lo liệu.

Mặc dù thiếu chú rể cô dâu, cũng không ảnh hưởng đến náo nhiệt trong tiệc cưới.

Suy cho cùng nhà họ Mộ là nhà quyền thế, tiệc cưới vẫn kéo dài đến rất khuya.

Giang Dĩ Mạch ở trong phòng cưới không biết ngồi bao lâu, chân đã tê rần, đưa tay ra xoa nắn, thì nghe thấy tiếng mở cửa.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đêm Tân Hôn

Một gương mặt đẹp trai tuấn tú đến người thần phẫn nộ từ khe cửa nhìn vào, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng hoàn mỹ, sống mũi cao thẳng, hình dáng môi đẹp, đặc biệt một đôi con ngươi dài nhỏ đào hoa chứa nhàn nhạt ý cười, làm cho người ta không nghĩ sẽ dễ dàng rơi vào đó.

Phản ứng đầu tiên của Giang Dĩ Mạch là, người này bộ dáng rất tốt! Đẹp trai hơn so với Đường Hạo Thiên tốt gỗ hơn tốt nước sơn kia không biết gấp bao nhiêu lần.

Khuôn mặt tuấn tú nhìn Giang Dĩ Mạch, đôi môi xinh đẹp kéo ra một nụ cười mê người.

Giang Dĩ Mạch tò mò nhìn đối phương: "Anh là ai?"

Khuôn mặt tuấn tú đẩy cửa đi vào: "Mẹ anh nói anh là chồng em."

Giang Dĩ Mạch như là bị sét đánh, nửa ngày mới hồi phục lại tinh thần, "Anh, anh là ..." Hai chữ kẻ ngốc không dám nói ra khỏi miệng, không muốn lần đầu tiên gặp mặt liền đả kích người ta như vậy.

Lại nói Giang Dĩ Mạch cô không phải loại người thích khi dễ kẻ yếu.

Nhưng - -

Anh ta thật sự ngốc sao?

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nhìn kỹ người đàn ông trước mặt cao hơn cô hơn nửa cái đầu, gương mặt đẹp trai đến người thần phẫn nộ, còn có kia đôi mắt đào hoa câu người cùng nụ cười mê người, thấy thế nào cũng không giống là người đần độn.

"Anh thật là..." Tên ngốc?

Khuôn mặt tuấn tú gật đầu: "Anh thật sự là chồng em."

Hoàn toàn đầu lừa không đối miệng ngựa, Giang Dĩ Mạch nhìn kỹ khuôn mặt tuấn tú, phát hiện trong nụ cười khóe môi mê người của anh mang vài phần khờ dại ngu đần của một đứa trẻ.

Khuôn mặt tuấn tú đưa tay ôm lấy cô, còn có vẻ mặt xấu hổ: "Bà xã, mẹ anh nói đêm nay là đêm tân hôn của chúng ta." Che khuôn mặt đỏ như con nít cười gian, giống như lập tức muốn chuyện xấu gì.

Giang Dĩ Mạch nhìn khuôn mặt tuấn tú cùng lời nói động tác của anh ta không tương xứng với số tuổi, trong lòng thầm than, thật sự đáng tiếc cho gương mặt này.

"Bà xã, bây giờ chúng ta động phòng đi..."

"Đợi một chút!" Giang Dĩ Mạch cả kinh, vội vàng ngừng lại.

Khuôn mặt tuấn tú thấy phản ứng cô lớn như vậy, đôi mắt dài nhỏ đào hoa tò mò nháy mắt mấy cái, như là nhớ tới cái gì, xấu hổ cười rộ lên: "Mẹ anh nói con gái đêm tân hôn đều xấu hổ, để anh chủ động một chút..."

Giang Dĩ Mạch tránh sang bên cạnh, tránh được khuôn mặt tuấn tú chủ động.

"Anh biết rồi, em muốn chơi trò trốn tìm với anh phải không?" Khuôn mặt tuấn tú xấu xa cười gian, đột nhiên liền nhào tới.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch sửng sốt, né tránh khuôn mặt tuấn tú.

Mặc dù là người đần độn, thực nhìn không ra động tác nhanh nhẹn của anh, thiếu chút nữa bị anh bắt được.

"Bà xã, anh rất lợi hại, anh nhất định sẽ bắt được em! Anh đến đây!" Khuôn mặt tuấn tú đưa cánh tay thon dài ra lại một lần nữa nhào tới.

"Đợi một chút, anh hãy nghe tôi nói trước..." Nhìn khuôn mặt tuấn tú lại nhào tới, Giang Dĩ Mạch khẩn trương né tránh, thời gian gồi quá lâu, chân đã tê rần, không cẩn thận ngã trên mặt đất, băng ghế đổ “ầm” một tiếng xuống đất.

"A! Anh bắt được em rồi!" Khuôn mặt tuấn tú vui vẻ nhào tới.

Bên ngoài phòng vừa vặn có người đi ngang qua nghe thấy bên trong truyền ra động tĩnh rất lớn, xoay người đi về phía căn phòng kia.

"Cậu hai!" Quản gia nhẹ nhàng gọi một tiếng, mang theo vài phần ý tứ nhắc nhở.

Thấy hắn không đi tiếp, lại cung kính nhắc nhở: "Hôm nay bà chủ đã lên tiếng, hôm nay là tân hôn của cậu cả, bất kỳ kẻ nào cũng không cho phép đi vào quấy rầy."

Ánh mắt cậu hai nhà họ Mộ có chút phức tạp nhìn cửa phòng đóng chặt, xoay người đi.

"Anh buông tôi ra!" Giang Dĩ Mạch bị khuôn mặt tuấn tú áp trên mặt đất, không thể động đậy.

Mặc dù anh ta là người đần độn, nhưng cũng là người đàn ông, khí lực lớn kinh người. Giang Dĩ Mạch đẩy thì không đẩy được anh ra, nói chuyện với anh ta lại giống như đàn gảy tai trâu, bảo anh ta buông mình ra, anh ta

https://thuviensach.vn

xuyên tạc ý của cô, nói cô xấu hổ, thực sự làm cho người ta vừa nóng vừa giận.

Khuôn mặt tuấn tú duỗi bàn tay về phía ngực cô, muốn cởi quần áo cô ra.

"Đợi một chút, tôi có lời muốn nói!" Giang Dĩ Mạch vội vàng kêu, thấy tay khuôn mặt tuấn tú đã đặt ở ngực cô, vội vàng hô to: "Mộ Thiên Thần!"

Cô chỉ biết cô phải gả tên ngốc tên là Mộ Thiên Thần, cái khác hoàn toàn không biết gì cả.

Khuôn mặt tuấn tú lập tức dừng lại, mở to đôi mắt đào hoa tò mò, "Bà xã, em vậy mà biết tên của anh!" Cùng với cái ôm rộng lớn giống như bảo vật lại vừa vui mừng ngây ngô cười: "Mẹ anh nói sẽ tìm cho anh một bà xã tốt nhất trên đời này, mẹ anh quả nhiên không gạt anh."

Giang Dĩ Mạch thật muốn nói cho anh, người bà xã kia của anh đoạt chồng chưa cưới của mình, chưa cưới cùng người ta làm người đàn bà dâm đãng mang thai, mình là vật thay thế, không phải bà xã của anh.

"Bà xã, bây giờ chúng ta liền động..."

"Mộ Thiên Thần, anh muốn trên mặt đất động sao?" Giang Dĩ Mạch vội vàng cắt ngang, thừa dịp anh còn có hình người, khẩn trương nghĩ biện cách tách ra khỏi anh.

"Bà xã, vậy em gọi một tiếng ông xã có được không?" Khuôn mặt tuấn tú khờ dại như trẻ con, thẹn thùng hỏi.

Cho dù là kẻ ngốc, anh cũng biết đêm nay cô không gọi anh là ông xã, nhưng bọn họ bây giờ là vợ chồng, muốn cùng sinh đứa bé!

https://thuviensach.vn

"Được, nhưng anh đè tôi đau quá." Giang Dĩ Mạch dường như tìm được một chút bí quyết, trí lực người đần độn này giống với đứa bé ba tuổi, dễ dụ.

Khuôn mặt tuấn tú như là sợ đè đau cô, vội vàng buông cô ra, ánh mắt Giang Dĩ Mạch rùng mình, nâng chân lên đột nhiên đạp một cước, khuôn mặt tuấn tú bất ngờ không kịp đề phòng bị một cước này đạp phải lui về phía sau, nặng nề đụng vào mép giường, ngã trên mặt đất không động đậy.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Mưu Sát Chồng.

Giang Dĩ Mạch đứng lên, vỗ vỗ bụi trên người: “Coi như anh là kẻ ngốc, dám vô lễ với bổn tiểu thư, bổn tiểu thư cũng tuyệt không tha…” Chữ cuối cùng còn chưa nói ra, thấy gương mặt tuấn tú bị ngã xuống đất không nhúc nhích, trong lòng chợt xuất hiện một cảm giác xấu.

“Này, anh tỉnh lại đi!” Giang Dĩ Mạch đến gần, nhẹ nhàng đá người đàn ông ngã xuống đất một cái.

“Mộ Thiên Thần?” Giang Dĩ Mạch lại gọi anh hai tiếng, phát hiện anh đang nhắm mắt lại không nhúc nhích, trong lúc lơ đãng thấy vết máu trên mép giường, lòng đột nhiên chùng xuống, tay run rẩy chỉ đặt nhè nhẹ trước mũi anh, cảm giác không có hơi thở.

Trong nháy mắt sắc mặt Giang Dĩ Mạch trắng bệch, ngã đặt mông trên đất, lầm bầm lầu bầu: “Chết?”

Làm sao có thể?

Mình chỉ đạp anh ta một cái thôi, ai bảo anh ta dám khinh bạc mình, coi như là kẻ ngốc cũng không được.

Giang Dĩ Mạch ôm lấy anh lay lay: “Này, anh đừng có giả chết nha!”

https://thuviensach.vn

Người đàn ông nhắm hai mắt, bình tĩnh ngủ say không có bất cứ động tĩnh gì.

Giang Dĩ Mạch cũng luống cuống, đêm tân hôn lại náo động vụ án liên quan tới mạng người, mình không làm thiếu phu nhân nhà giàu cũng không thể vào ngục ăn cơm tù.

Mộ gia chắc chắn sẽ không tha cho mình, coi như là một kẻ ngốc, nhưng cũng là con trai lớn của Mộ gia, mình xong rồi.

Mặt Giang Dĩ Mạch cúi thấp, suy nghĩ về quá khứ một chút, vị hôn phu thanh mai trúc mã bị con gái của tiểu tam cạy góc tường, mình phải thay cô ta chùi đít gả cho một kẻ ngốc, kết quả xảy ra án mạng, mình sẽ ăn cơm tù.

Mà đôi mẹ con tiện nhân kia lại chiếm lấy tất cả những thứ thuộc về mẹ mình và vị hôn phu của mình.

Kiếp trước mình đã làm chuyện xấu gì để kiếp này bị ức hiếp đến mức này?

Giang Dĩ Mạch càng nghĩ càng không cam lòng, cái chết của mẹ mình lại không hiểu rõ, chính mình lại phát hiện phải đi ăn cơm tù vì tiện nhân cướp mất vị hôn phu của mình.

Tại sao?

Cô đã làm chuyệnxấu thập ác bất xá, thiên lý bất dung gì?

Mà mẹ con tiện nhân cướp chồng cướp tài sản của người khác lại có thể sống phóng khoáng phong quang?

Thế giới này còn thiên lý không?

Giang Dĩ Mạch đứng lên, nhìn người đàn ông nằm trên đất không nhúc nhích nói: “Mộ Thiên Thần, anh đừng trách tôi, muốn trách thì nên trách

https://thuviensach.vn

người vợ kia của anh đi! Người tên là Giang Mỹ Kỳ kia mới đúng là vợ anh, nếu không phải là cô ta cướp mất vị hôn phu của tôi, còn lớn bụng, tôi cũng sẽ không bị buộc thay cô ta gả cho anh, anh làm quỷ cũng phải tìm cô ta báo thù, ngàn vạn lần đừng oán trách tôi.”

Mở cửa sổ ra, nhìn bốn phía, phát hiện mình đang ở lầu hai, đúng lúc phía dưới không có ai.

Giang Dĩ Mạch nắm lấy rèm cửa leo xuống, trong đầu cô chỉ còn một ý niệm, tuyệt đối không thể ngồi tù, như vậy tiện nghi cho đôi mẹ con tiện nhân kia.

Hôm nay là ngày đám cưới của cô và tên ngốc kia, lúc này người của khu nhà này còn chưa nghỉ ngơi, Giang Dĩ Mạch cẩn thận từng li từng tí bò xuống dưới, lặng lẽ đưa đầu ra nhìn ánh đèn cửa sổ lầu dưới lóe lên, phát hiện bên trong không có ai, mới to gan vội vàng tiếp tục bò xuống dưới.

Lúc này cửa phòng đột nhiên mở ra, một người đàn ông cầm chén nước đi vào, giương mắt nhìn cửa sổ đối diện, thấy có một cô gái ở đó, sửng sốt một chút, Giang Dĩ Mạch thấy mình bị nhìn thấy, cũng cả kinh, tay cầm rèm cửa đột nhiên kéo một cái, vì không chịu được trọng lượng của cô mà rách một mảng lớn.

“A…” Giang Dĩ Mạch kêu lên một tiếng, nặng nề ngã xuống.

Người đàn ông vội vàng mở cửa sổ ra, đưa đầu liếc mắt nhìn ra ngoài, lập tức xoay người đi ra ngoài, khi anh ta ra đến bên ngoài thì phát hiện không thấy ai nữa.

Giang Dĩ Mạch khập khiễng chạy vào hoa viên phía sau, chờ người nọ đi, mới lén lén lút lút muốn chạy đi, một cánh tay nhè nhẹ đặt lên vai cô, Giang Dĩ Mạch theo bản năng hất cánh tay kia ra, đột nhiên nhận ra là lạ ở đâu, xoay người nhìn theo cánh tay thấy được gương mặt tuấn tú trắng bệch

https://thuviensach.vn

đang cười với mình, nhất thời bị dọa đến hoa dung thất sắc, khẽ kêu một tiếng: “A…”

Cô vội vã bịt miệng, không muốn dẫn những người khác tới.

Nhìn gương mặt trắng bệch tuấn tú này, cô cố gắng trấn định, bị sợ đến sắp hồn bay phách tán, đại não suy nghĩ hỗn loạn, lời nói không mạch lạc: “Anh không cần hận tôi, nếu không phải vợ anh đoạt vị hôn phu thanh mai trúc mã của tôi, tôi cũng sẽ không bị buộc phải thay cô ta gả cho anh, chân tôi cũng không cẩn thận mới đạp chết anh…anh muốn hận thì hận Giang Mỹ Kỳ, là cô ta phản bội anh, trước khi kết hôn còn làm giày rách với vị hôn phu của chị mình, còn làm đến lớn bụng…”

“Bà xã, làm giày rách có nghĩa là gì?” Gương mặt tuấn tú trắng bệch khờ dại hỏi.

“Biết là làm giày rách là được…” Giang Dĩ Mạch đột nhiên phục hồi tinh thần, nhìn người đàn ông trước mặt, đưa tay run rẩy vuốt vuốt gương mặt anh, cảm giác rất chân thật.

Cô đột nhiên hung hăng nhéo gương mặt anh một cái, làm người đàn ông đau đến ủy khuất kêu lên:

“Bà xã, đau…”

“Thì ra là anh không chết!” Sau khi Giang Dĩ Mạch trở nên kích động, tức giận nhào tới: “Anh được đấy, Mộ ngu ngốc, anh dám giả chết gạt tôi, bây giờ anh đi chết cho tôi!”

“Bà xã, anh không có giả chết, em đừng tức giận…” Mộ ngu ngốc ôm lấy người đang đè trên người anh Giang Dĩ Mạch trẻ con uất ức cầu xin tha thứ.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối, hai người không biết là lúc ôm hay là lúc đánh nhau xoay một vòng, lúc Giang Dĩ Mạch phát hiện, cô đã bị Mộ ngu ngốc đè ở dưới, còn tội nghiệp cầu xin cô.

“Anh mau xuống cho tôi!” Giang Dĩ Mạch nổi trận lôi đình.

“Bà xã, đừng tức giận có được không? Anh thật sự không có giả chết.”

“Anh xuống trước đi!”

“Bà xã, anh không muốn chết!” Mộ ngu ngốc nằm trên người Giang Dĩ Mạch, sợ hãi ôm chặt lấy cô.

“Mộ ngu ngốc, anh xuống cho tôi…”

“Hai đứa đang làm gì đó?” Đột nhiên một giọng nói nghiêm khắc vang lên làm cho hai người đều im lặng.

Giang Dĩ Mạch không biết người phụ nữ hơn năm mươi tuổi này, nghe giọng nói cảm giác là người rất có địa vị.

“Mẹ, bọn con đang trốn mèo nhỏ.” Tên ngốc hồ đồ nói.

Đường Hân liếc mắt nhìn Giang Dĩ Mạch, sắc mặt trầm xuống: “Hai đứa đi theo ta!”

Giang Dĩ Mạch cảm thấy không ổn, người phụ nữa này vừa nhìn dáng vẻ cũng rất lợi hại, tên ngốc lúc này đưa mặt tới, nhỏ giọng nói: “Bà xã, em đừng sợ, mẹ anh là người rất tốt, anh sẽ không nói cho mẹ anh biết, em mưu sát chồng.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ra Oai Phủ Đầu

Giang Dĩ Mạch cảm thấy khóe môi đẹp mắt của tên ngốc lộ ra một nụ cười tà xảo trá trong bóng tối, nhưng sắc trời quá tối, nhìn không rõ lắm.

Muốn phân biệt cẩn thận, chỉ thấy anh ta ngu ngốc cười, cùng với đôi mắt đào hoa câu người ngoài ngây thơ chỉ có ngây thơ.

Anh ta là một tên ngốc, không thể nào kết hôn với mình lại không ngốc nữa.

“Hai đứa còn đứng ngây ra đó làm gì? Là muốn để cho trưởng bối như ta đợi hai đứa sao?” Đường Hân nghiêm nghị quát lớn một tiếng, Giang Dĩ Mạch theo sát vào, mà tên ngốc cũng cầm tay nàng vui vui vẻ vẻ đi vào cùng.

“Nói đi, xảy ra chuyện gì!” Đường Hân ngồi trên sofa ở phòng khách, ánh mắt nghiêm nghị: “Hôm nay là đêm tân hôn của hai đứa, hơn nửa đêm không ở trong phòng cho tốt lại chạy ra ngoài làm gì?”

Giang Dĩ Mạch đang suy nghĩ nên đối phó thế nào, tên ngốc đã ngây thơ mở miệng nói: “Mẹ, người đungg tức giận nữa, con và vợ đang chơi trốn tìm.”

Đường Hân nhìn con mình, trong nháy mắt vẻ mặt trở nên từ ái: “Thiên Thần, nửa đêm không thể chơi trốn tìm, hơn nữa hôm nay là đêm tân hôn

https://thuviensach.vn

của các con, con quên mẹ dạy con gì rồi sao?”

Ánh mắt Mộ ngu ngốc sáng lên, hình như là xác định: “Con chưa quên, mẹ nói cho con và vợ sinh…”

“Chưa là tốt rồi!” Đường Hân vội vàng cắt lời, nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, sắc mặt đột nhiên lạnh xuống: “Sao cô có thể trong đêm tân hôn lại chơi trốn tìm với Thiên Thần? Thiên Thần không hiểu chẳng lẽ cô cũng không hiểu? Sao lại không có quy củ như vậy, trước kia mẹ cô dạy cô thế nào?”

Ngày tân hôn thứ nhất thì ra oai phủ đầu với con dâu.

Giang Dĩ Mạch không thể dễ dàng tha thứ cho người khác nói mẹ mình không đúng, nể tình bà ta là trưởng bối, không thể mạp phạm quá mức, đắc tội với mẹ chồng, sợ là sau này mình cũng sẽ không dễ qua, nhưng lại không thể buồn bực không lên tiếng để người tùy tiện dạy dỗ, sau khi đắn đo, bi thương nói: “Mẹ con lúc con còn nhỏ đã bị người ta hại chết.”

Lần này đến phiên Đường Hân không biết nói gì, chuyện của Giang gia bà không nhiều thì ít cũng biết một chút, bà và Thiệu Thiến là bạn cũ, không muốn quản chuyện nhà của Giang gia.

Huống chi bà và Thiệu Thiến còn là bạn cũ, bởi vì là bạn cũ nên mới muốn cưới con gái của bà ấy, kết quả đến phút cuối lại đổi người.

Điều này khiến bà rất bất mãn.

Hôm nay con dâu này vừa cưới vào cửa, lại nhất thời quên mẹ ruột của con dâu đã sớm qua đời, chuyện này thực sự không nói được, nhưng nếu nói lời bôi nhọ người đã qua đời, lại có vẻ là mẹ chồng lòng dạ hẹp hòi, không tha người.

https://thuviensach.vn

Bà chỉ là muốn thử dò xét con dâu vốn không nên cưới vào cửa, ra oai phủ đầu với cô ta, cũng để cho cô ta biết ai mới là chủ nhân trong nhà này.

Không mong muốn ngày vui này lại nói tới từ chết, thật là xúi quẩy.

Nhưng nếu lại chỉ trích con dâu không có kiến thức lại chứng tỏ bà làm mẹ chồng lòng dạ độc ác, lạnh lùng, chỉ đành phải ra vẻ một chút: "Cũng khổ cho con, đứa nhỏ, bây giờ con đã gả tới Mộ gia chúng ta, chính là người của Mộ gia, ta là mẹ của Thiên Thần cũng là mẹ của con, chỉ cần con đối tốt với Thiên Thần, chăm sóc tốt cho nó, ta sẽ không bạc đãi con."

"Cám ơn mẹ, vợ đối với con rất tốt, còn chơi trốn tìm với con nữa." Tên ngốc hồ đồ nói.

Chân mày Đường Hân không tự chủ nhíu lại, nếu là con dâu có tâm nhãn có kiến thức đã sớm theo bậc thang mà xuống, vội vàng cảm ơn mẹ chồng hiểu rõ đạo lý, trạch tâm nhân hậu rồi, thế nhưng con dâu lại đứng yên đó không động đậy chút nào, còn không hiểu chuyện bằng đứa con trai ngốc của bà.

Bên cạnh có một người đàn ông dáng dấp có mấy phần giống với Mộ Thiên Thần đi tới: "Mẹ, bây giờ cũng không còn sớm nữa, để cho anh trai chị dâu đi nghỉ sớm một chút đi, hôm nay là đêm tân hôn của bọn họ."

"Nhìn trí nhớ của ta này!" Đường Hân khoát khoát tay: "Nhanh đi nghỉ ngơi đi."

Lần đầu tiên gặp mặt con dâu, ấn tượng rất không tốt, con dâu này quá không biết ứng xử.

Vào phòng, tâm tình Giang Dĩ Mạch cũng không tốt, cái chết của mẹ không hiểu rõ, mình vẫn không tìm được chứng cớ, hôm nay lại rơi vào tình cảnh này, cô đã cảm thấy lão phu nhân Mộ gia không dễ ở chung, sau này mình sợ là khó qua rồi.

https://thuviensach.vn

Phờ phạc rũ rượi nằm trên giường, nghĩ tới tâm sự của mình.

Mộ ngu ngốc đột nhiên nhào tới: “Bà xã, mẹ nói để anh với em…”

Giang Dĩ Mạch một cước đạp tên ngốc xuống: “Không muốn chết thì tránh xa tôi ra!”

“Bà xã…” Tên ngốc mở to đôi mắt hoa đào xinh đẹp đầy nước mắt ủy khuất, như con dâu nhỏ uất ức tội nghiệp nhìn Giang Dĩ Mạch.

“Tôi còn chưa tìm anh tính sổ đấy, anh đang làm gì vậy? Giả chết không nói còn uy hiếp tôi nói cái gì mưu sát chồng! Mưu sát chồng là gì? Anh biết cái gì gọi là mưu sát chồng sao? Lại dùng từ linh tinh.”

Đôi mắt Mộ ngu ngốc chứa đầy nước mắt, ủy khuất gật đầu: “Biết, vợ muốn giết chồng liền kêu là mưu sát chồng, trên TV đều diễn như vậy.”

“Lúc nào thì tôi muốn giết anh rồi hả?”

Mộ ngu ngốc che ngực bị cô đạp phải, hơi sợ hãi nhìn cô: “Bà xã, chỗ này của anh còn đau quá, anh không nói cho mẹ anh biết, em đừng hung dữ như vậy được không?”

“Vậy anh làm ơn tránh xa tôi đi!”

“Bà xã, chúng ta là vợ chồng.” Mộ ngu ngốc lã chã chực khóc nhìn cô, rất là uất ức.

Đã khuya lắm rồi, Giang Dĩ Mạch cũng có chút mệt mỏi, nhìn dáng vẻ anh lã chã chực khóc, cũng có chút không đành lòng, mình cần gì so đo với một tên ngốc.

“Được rồi, tôi không hung dữ với anh, vậy anh nghe lời, đi ngủ trên ghế sofa đi.”

https://thuviensach.vn

“Bà xã, anh muốn ngủ trên giường.”

“Chẳng lẽ anh muốn một cô gái ngủ trên sofa?”

“Chúng ta có thể ngủ chung.”

Giang Dĩ Mạch giận dữ: “Tên nhóc này, tôi thật muốn đạp anh một cước về tây thiên luôn!”

Mộ ngu ngốc khóc rất đau lòng, xoay người muốn đi ra ngoài: “Anh muốn đi tìm mẹ anh, bà xã tức giận, không cần anh nữa, mẹ…”

Giang Dĩ Mạch sợ hãi đến vội vàng xuống giường, chạy đến trước mặt Mộ ngu ngốc, kịp thời ngăn cửa lại, mới nhận ra mình ở trong lòng Mộ ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Chỉ Mong Bụng Của Con Cũng Có Thai

Lúc này cũng bất chấp nhiều như vậy, vội vàng nói: "Tôi không tức giận, cũng không phải không cần anh."

Mộ ngu ngốc thật cao hứng, lập tức cười cực kỳ khờ dại: "Vậy bây giờ chúng ta động phòng đi, mẹ anh nói..."

"Đợi một chút!" Giang Dĩ Mạch vội vàng dừng lại, sợ Mộ ngu ngốc lại khóc tìm mẹ, dẫn lại tính tình, dỗ dành: "Chuyện kia... Hiện tại đã rất trễ, tôi một ngày mệt mỏi rồi, eo mỏi lưng đau, lại buồn ngủ quá..., rất muốn nghỉ ngơi sớm một chút, lần sau chúng ta lại bổ sung thêm nha." Nói xong ngáp một cái, bộ dáng xem ra thật sự mệt mỏi.

"Bà xã ơi, lưng em rất đau sao? Ông xã giúp em xoa xoa..." Cánh tay thon dài ôm cô vào trong ngực, giúp cô xoa bóp lưng.

Giang Dĩ Mạch phản ứng chậm chạp, đến khi muốn ngăn cản đã không còn kịp rồi.

"Không cần, ngủ một giấc sẽ tốt thôi... A..."

Mộ ngu ngốc đột nhiên ôm chặt cô, cực kỳ thoải mái lại gần vai của cô: "Bà xã ơi, em thật thơm...!"

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đẩy anh cũng đẩy không được, xê dịch một chút cũng không được, chỉ có thể dẫn lại tính tình, dỗ dành: "Thiên Thần, em thật sự buồn ngủ quá, em muốn đi ngủ."

"Bà xã à, mẹ anh nói khi kết hôn sẽ là người một nhà, ông xã phải chăm sóc bà xã, bà xã cũng có thể chăm sóc ông xã." Mộ ngu ngốc khờ dại nói, lại dùng lực hít một hơi: "Bà xã thơm quá...!"

Nếu đổi lại là người khác, đã sớm đánh một quyền tới rồi.

Giang Dĩ Mạch tức giận mà đánh lại không thể đánh, mắng lại không thể mắng, đành phải nghĩ biện pháp dỗ dành vậy.

Cô là người bị chọc ghẹo, sao cô lại phải dỗ dành kẻ quấy rối chứ?

Thói đời này càng ngày càng không có thiên lý rồi.

Giang Dĩ Mạch dùng giọng nói cực kỳ mỏi mệt thống khổ nói: "Ông xã à, em thật sự mệt quá...!"

Đều nói sinh đứa bé ngốc ba tuổi, đến cô lại biến thành gả cho một người chồng ngốc ba tuổi.

"Tử Duệ nói ông xã phải yêu bà xã, bà xã mệt, chúng ta phải đi ngủ sớm một chút, ngày mai chúng ta có thể động phòng lại." Mộ ngu ngốc đột nhiên ôm lấy Giang Dĩ Mạch đi đến bên giường.

"Anh muốn làm gì?" Giang Dĩ Mạch vội vàng hỏi, thiếu chút nữa nổi nóng.

"Bà xã à, em nói em mệt chết đi, anh không muốn em quá mệt mỏi, liền ôm em đi ngủ." Mộ ngu ngốc cực kỳ ủy khuất nói.

Đặt Giang Dĩ Mạch ở bên trong, Mộ ngốc nghếch nằm ở bên ngoài, mở to đôi mắt hoa đào xinh đẹp vui rạo rực nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Nếu có thể, Giang Dĩ Mạch thật muốn một cước đạp anh đến trên ghế sofa.

"Ông xã à, khi em ngủ, ai không cẩn thận chạm vào em, em sẽ đạp người đó, sẽ rất đau, còn đau hơn lần trước em đạp anh...!" Nhìn Mộ ngu ngốc giống như bị dọa sợ, mới vừa lòng nói: "Cho nên anh đừng thừa dịp tôi ngủ mà chạm vào tôi...!"

Mộ ngu ngốc cực kỳ sợ hãi lại xê dịch ra bên ngoài: "Bà xã, anh nhất định sẽ cẩn thận để không đụng vào em."

"Vậy thì đi ngủ sớm một chút đi." Giang Dĩ Mạch lật người lại rồi ngủ.

Ngày hôm sau, mặt trời lên cao, Giang Dĩ Mạch mới tỉnh lại, mở mắt liền thấy một đôi mắt hoa đào mỉm cười nhìn cô.

"Bà xã, rốt cuộc em cũng tỉnh..."

Giang Dĩ Mạch một quyền đánh tới, Mộ ngu ngốc che mũi ủy khuất kêu một tiếng: "Bà xã, anh không chạm vào em..."

"A? Thực xin lỗi, tôi không cố ý." Vừa mở mắt đã thấy có đàn ông nhìn mình, bất giác đánh một quyền tới.

Đã quên chuyện bản thân đã kết hôn rồi.

"Bà xã, đau quá!" Mộ ngu ngốc cực kỳ ủy khuất nói.

"Để tôi xem." Giang Dĩ Mạch giúp anh kiểm tra xem có bị thương hay không.

"Mẹ anh nói thổi thổi sẽ không đau nữa." Mộ ngu ngốc khờ dại nói, vẻ mặt trẻ con, lã chã chực khóc nhìn Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

"Anh đừng được một tấc lại muốn tiến một thước!" Nếu đổi lại là người đàn ông khác, cô đã sớm không khách khí rồi.

Giang Dĩ Mạch nhìn ánh mắt Mộ Ngốc Nghếch lã chã chực khóc, sao có thể so đo với một kẻ ngốc chứ? Đầu hàng, lại gần giúp anh thổi thổi.

Coi anh ta như là đứa bé đi.

Cũng không biết là ai lại gần ai, môi của Giang Dĩ Mạch không cẩn thận đụng vào cái mũi cao thẳng của anh, nhìn gương mặt tuấn tú của Mộ ngu ngốc ở khoảng cách gần như vậy, sao lại cảm thấy đáng tiếc cho cái túi da đẹp này.

Tại sao anh ta lại trở thành đứa ngốc?

Chẳng lẽ sinh ra đã là kẻ ngốc?

"Anh biết bà xã yêu anh mà, anh cũng yêu bà xã." Đôi mắt hoa đào hẹp dài của Mộ ngu ngốc nhiễm ý cười, thực ra lúc không nói lời nào thì cũng không nhìn ra anh ta là người đần độn, nhưng vừa nói thì đã hoàn toàn bại lộ.

Ở trong lòng Giang Dĩ Mạch không ngừng nói với bản thân, không thể so đo với kẻ ngốc.

"Bà xã, lát nữa chúng ta phải đi kính trà nàng dâu với ba mẹ, em đừng sợ, tất cả đã có anh ở đây." Mộ ngu ngốc khờ dại nói.

Giang Dĩ Mạch rửa mặt chải đầu đơn giản, kiểm tra quần áo của bản thân, rồi bắt đầu đi kính trà nàng dâu.

Ai ngờ vừa mở cửa đã cảm giác được không khí trong phòng khách cực kỳ không thích hợp, tất cả người hầu đều đứng ở một bên, sắc mặt cũng rất không tốt.

https://thuviensach.vn

Mẹ chồng Đường Hân mặt xụ ra còn dài hơn cả cái giày, âm trầm nhìn cô: "Cô vẫn còn biết phải thức dậy cơ đấy! Không biết hôm nay phải kính và điểm tâm sáng hay sao? Lại để cho trưởng bối chúng tôi phải chờ cô!"

"Mẹ, đêm qua bà xã mệt muốn chết rồi, eo mỏi lưng đau, hôm nay mới ngủ nhiều một chút." Mộ ngu ngốc không nỡ nhìn bà xã của mình bị giáo huấn, giải thích thay bà xã.

Nhưng lời này nghe ra có mùi là lạ.

Ánh mắt Đường Hân lập tức nhìn về phía bụng bằng phẳng của Giang Dĩ Mạch, vừa ý nở nụ cười, đột nhiên Giang Dĩ Mạch phản ứng kịp lời vừa rồi của Mộ ngu ngốc vì sao có mùi là lạ, xấu hổ, thật sự là tên ngốc, lời không nên nói cũng nói. Thấy Đường Hân còn nhìn chằm chằm bụng của mình, giống như bên trong đã có rồi vậy, trong lòng bực bội, mới kết hôn có một ngày, bà có nhìn đến rớt cả tròng mắt cũng sẽ không có đâu.

Người hầu bưng trà đi lên, đến phiên Giang Dĩ Mạch kính trà hai vị trưởng bối.

Ba chồng nhìn qua giống như người ít nói, rất hòa khí tiếp nhận trà nàng dâu uống một ngụm, lại dặn vài câu, tâm đối với người con trai này cũng tồn tại áy náy.

Đường Hân tiếp nhận trà cười nói: "Thấy con vất vả như vậy, sẽ không trách cứ con nữa, trà nàng dâu này mẹ sẽ uống, chỉ mong bụng của con cũng sớm ngày đậu thai, mau chóng sinh cho nhà họ Mộ chúng ta một đứa cháu trai."

"Con còn..."

Mộ ngu ngốc nghe thấy được sinh con, đặc biệt cao hứng: "Mẹ, chúng con sẽ cực kỳ cố gắng, nhất định sẽ mau chóng có đứa bé béo mập."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch lặng lẽ trừng Mộ ngốc nghếch một cái, cô không hề có ý định sẽ sinh con với một tên ngốc, không chú ý tới cái liếc mắt bất mãn này của cô đều bị con thứ hai đứng bên cạnh Đường Hân - Mộ Tử Duệ nhìn thấy hết.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Lại Mặt.

Theo phong tập tục quán, sau ngày hôn lễ phải về nhà lại mặt. Tức là cô dâu chú rễ phải cùng nhau trở về nhà mẹ cô dâu để ăn một bữa cơm.

Mãi cho đến buổi tối ngày kết hôn đó, Giang Dĩ Mạch mới thấy được người chồng của cô. Bởi vì đầu óc có chút vấn đề, nên đối với đứa con trai này nhà họ Mộ cũng hết lòng bảo vệ. Trừ đêm tân hôn, tất cả những việc khác cần phải dùng tới chú rễ thì đều do con trai thứ hai thay thế.

Lần này Nhà họ Mộ cũng gặp phải khó khăn, nhận cô dâu hay cái gì cũng có thể để cho con trai thứ hai thay thế, nhưng lúc này lại mặt cũng không thể để cho anh ta thay thế chứ?

Mộ ngốc nghếch ở một bên cứ vây quanh Giang Dĩ Mạch, giống như đứa bé ba tuổi, cứ trước bà xã, sau cũng bà xã.

Đường Hân liếc mắt nhìn đứa con ngốc nghếch, dáng vẻ này sao có thể đến nhà họ Giang lại mặt đây? Còn không phải sẽ vứt hết mặt mũi của nhà họ Mộ bà sao?

Đừng nghĩ đứa con này ngốc nghếch, trong lòng bà hiểu rất rõ. Đối với hôn sự này, trước đây nó kiên quyết không chịu, nói gì cũng chỉ cần mẹ không cần vợ, nên bà phải cứng rắn an bài cuộc hôn nhân này. Bây giờ cưới vợ về rồi, nó lập tức quên mẹ chỉ cần vợ. Đều nói con trai cưới vợ sẽ quên mẹ, thật sự một chút cũng không sai.

https://thuviensach.vn

"Nếu không cứ để cho Thiên Thần đi cùng với con dâu đi." Mộ Đình suy nghĩ thật lâu mới lên tiếng.

Đường Hân khó xử: "Nhưng. . . . . ." d♡iễn‿đàn‿l♡ê‿quý‿đ♡ôn

"Nhà họ Mộ chúng ta là gia đình quyền thế ở nơi này, địa vị của nhà họ Giang cũng không kém, mọi người khắp thành phố đều đang nhìn vào đây. Nếu lại mặt mà cô dâu trở về một mình, không phải cố ý để cho người ta nói xấu nhà họ Mộ chúng ta hay sao? Hơn nữa, về lại mặt cũng không thể để cho Tử Duệ thay thế được?"

"Nhưng tình trạng của Thiên Thần ông cũng biết đấy, bộ dáng đó của nó mà đến nhà họ Giang, không phải làm cho người ta chê cười sao?" Đường Hân nói.

"Vậy bà còn có biện pháp nào tốt hơn sao?" Mộ Đình hỏi.

"Nếu có biện pháp khác tôi còn ở đây lo lắng sao?" Đường Hân nhỏ giọng thầm thì một câu.

Giang Dĩ Mạch nghe hai người nói chuyện, cũng không chen miệng vào.

Dù sao mình gả cho người ngốc nghếch, cũng đã đủ cho hai mẹ con tiện nhân kia cười đến lệch miệng rồi.

Cuối cùng nhà họ Mộ vẫn quyết định để cho con trai và con dâu cùng nhau lại mặt.

Mộ ngốc nghếch vui mừng vỗ tay: "Oh! Thật tốt quá, anh muốn đến nhà mẹ của bà xã!" Lôi kéo tay của Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, như vậy có phải sẽ được nhìn thấy chỗ ở trước kia của em hay không?"

Giang Dĩ Mạch không có tâm trạng tán gẫu với một người ngốc nghếch, giống như sẽ làm cho trí thông minh của mình cũng bị kéo xuống.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt sắc bén của Đường Hân quét qua, Giang Dĩ Mạch lập tức cười với Mộ ngốc nghếch rồi nói: "Ông xã thật thông minh, đã đoán đúng rồi." Ọe. . . . . Giang Dĩ Mạch cũng cảm thấy buồn nôn.

"Anh muốn được nhanh chóng xem qua chỗ ở trước kia của bà xã!" Mộ ngốc nghếch khờ dại nói: "Bà xã, chúng ta đi nhanh một chút."

Nhà họ Mộ chuẩn bị rất nhiều quà tặng, tuyệt đối xứng với tên tuổi của nhà họ Mộ.

Bao lớn bao nhỏ chất đầy trong cốp sau xe, ngay cả trong xe cũng rất nhiều.

Tài xế cứ như vậy chở bọn họ đến nhà họ Giang.

Mộ ngốc nghếch hưng phấn giống như cô dâu nhỏ phải đi gặp mẹ chồng tương lai vậy, lôi kéo tay Giang Dĩ Mạch hỏi han, ở đây không có mẹ của anh, Giang Dĩ Mạch cũng lười để ý đến anh, một nhình nhìn bên ngoài cửa sổ suy nghĩ.

Cô biết khi đến nhà họ Giang, lúc Mộ ngốc nghếch này mở miệng, đoán chừng hai mẹ con tiện nhân kia chắc chắn sẽ cười đến đứt ruột.

"Bà xã, ba mẹ em sẽ thích anh sao?"

"Bà xã, em nói xem chúng ta mang theo những món quà này, họ sẽ thích sao?"

"Bà xã. . . . . ."

"Bà xã. . . . . ."

Mộ ngốc nghếch hỏi không dứt, cũng không quan tâm Giang Dĩ Mạch có trả lời anh hay không.

https://thuviensach.vn

"Bà xã, có còn xa lắm không? Anh muốn nhanh nhìn thấy ba mẹ của em một chút!"

"Cả đời này anh cũng sẽ không nhìn thấy được mẹ của tôi." Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng không thể nhịn được nữa trả lời anh.

"Tại sao?" Mộ ngốc nghếch tò mò giống như đứa trẻ nhìn Giang Dĩ Mạch.

"Mẹ tôi đã qua đời rồi." Giang Dĩ Mạch bị tổn thương, chuyện này không phải mới vừa nói đêm hôm qua sao? Mộ ngốc nghếch này thật sự không nhớ lâu.

"Qua đời?"

"Chính là chết rồi." Giang Dĩ Mạch giải thích: "Không còn ở trên cái thế giới này nữa."

Gương mặt của Mộ ngốc nghếch cũng khổ sở nhìn cô, ngây thơ đau lòng: "Bà xã đừng buồn nữa, sau này ông xã sẽ yêu thương em thật nhiều."

Giang Dĩ Mạch nhìn bộ dạng đẹp trai chết người của Mộ ngốc nghếch, mọi người ai cũng thích cái đẹp, Giang Dĩ Mạch cũng không ngoại lệ, nhìn anh đau lòng vì mình như vậy cũng cảm thấy có chút xúc động.

Thật ra thì gả cho cái người ngốc nghếch này hình như cũng không phải là không tốt, ít nhất cũng không giống như mẹ của mình, rơi vào kết cục bi thảm. Cuối cùng bị chồng và bạn thân phản bội, chết oan chết uổng.

Đột nhiên Giang Dĩ Mạch rúc vào trong ngực Mộ ngốc nghếch, cảm thấy tim của anh đang đập, lầm bầm lầu bầu: "Thật ra thì gả cho anh cũng không có gì không tốt, ít nhất không cần giống như mẹ của tôi vậy. . . . . , tôi cũng không cảm thấy đáng tiếc vì vẻ ngoài của anh, gả cho người đẹp trai ngu ngốc cũng tốt hơn so với gả cho kẻ ngu si xấu xí. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Bà xã, em đang nói gì vậy?"

"Không có gì, tôi đang khen anh đấy." Giang Dĩ Mạch rúc vào trong ngực anh. Chỉ cần anh không nói lời nào thì cô có cảm giác lồng ngực của anh rất rộng rãi ấm áp, không giống như trong tưởng tượng của cô..

Xe rất nhanh liền đến nhà họ Giang.

"Thiếu gia, thiếu phu nhân, đã đến."

Mọi người nhà họ Giang đã sớm chờ bên ngoài phòng khách, thấy Giang Dĩ Mạch và con rể xuống xe, gương mặt của Giang Triển Bằng vui mừng nghênh đón: "Các con đã tới!"

Giang Dĩ Mạch không lạnh không nóng giới thiệu: "Đây là ba tôi."

"Ba!" Mộ ngốc nghếch giống như đứa bé ba tuổi, ngọt ngào gọi một tiếng, khóe miệng của Giang Triển Bằng đang cười cũng cứng đờ, không biết nên cười hay nên khóc.

Tự tay gả con gái cho một người như thế, chính là phá hủy cả đời con gái mình.

Giang Triển Bằng có chút bất mãn liếc nhìn Thiệu Thiến ở bên cạnh, đều là chủ ý của bà.

Thiệu Thiến thấy ánh mắt bất mãn của chồng, bà biết chồng mình đang trách mình, nhưng trước mặt nhiều người như vậy, nên cũng không tiện nói gì, chỉ coi như không nhìn thấy.

Thật ra thì muốn trách chỉ có thể trách số mạng của Giang Dĩ Mạch không tốt, ai kêu cô ta nhất định muốn phá vỡ chuyện tốt giữa chồng chưa cưới của cô ta và em gái mình chứ. Nếu không phải do cô ta quậy phá một

https://thuviensach.vn

trận, thì bà thật sự cũng không tìm ra được phương pháp để ứng phó với nhà họ Mộ.

Ở đây, nhà họ Giang của bà cũng được coi là gia đình quyền thế, không thiếu tiền xài, không cần thiết gả con gái duy nhất của mình cho một người ngu, hủy hoại cả đời hạnh phúc.

Thiệu Thiến nhìn Mộ ngốc nghếch, trong lòng hả hê, nhưng mà trên mặt lại là dáng vẻ vui mừng tự giới thiệu mình: "Thiên Thần, bác là mẹ của Mạch Mạch. . . . . ."

Gương mặt của Mộ ngốc nghếch ngây thơ tò mò: "Không phải bà đã chết rồi sao? Người chết nên nằm ở trong quan tài chứ?"

Mặt của Thiệu Thiến lập tức tối sầm lại.

Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa thì không nhịn được mà bật cười.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Di Chúc.

Hình như Mộ ngốc nghếch cũng cảm thấy có cái gì không đúng, gương mặt tò mò nhìn Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, chẳng lẽ người chết không nên nằm trong quan tài sao?"

Giang Dĩ Mạch không nhìn gương mặt bị biến thành màu đen của Thiệu Thiến, nói: "Đúng là nên nằm trong quan tài."

"Vậy tại sao bà ấy không nằm trong quan tài?"

"Anh cứ coi như là xác chết vùng dậy là được rồi!" Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nhìn Thiệu Thiến đang giận đến đen mặt, nói với Mộ ngốc nghếch.

Mộ ngốc nghếch sợ hãi trốn vào trong ngực của Giang Dĩ Mạch: "Sợ quá!" Ngón tay thon dài như ngọc đặt ở trên ngực của Giang Dĩ Mạch, còn mặt thì lại cọ xát vào trong ngực của cô.

Mặt Thiệu Thiến đen lại, nhắm mắt kéo ra một nụ cười: "Mạch mạch, mặc kệ nói thế nào thì tôi cũng là mẹ kế của cô, sao cô có thể nói về tôi như vậy với chồng của mình chứ? Nếu truyền tới nhà chồng cô, còn không phải sẽ cười nhạo nhà họ Giang chúng ta đang có nội chiến*!"

*Nội chiến: ý chỉ người trong một nhà tranh chấp, cãi nhau

https://thuviensach.vn

"Sao lúc trước khi bà quyến rũ chồng của mẹ tôi lại không suy nghĩ một chút đến hôm nay?" Giang Dĩ Mạch không khách khí chút nào phản bác lại.

Thiệu Thiến nghiêm mặt nhìn Giang Dĩ Mạch, trong mắt không hề che dấu mà tỏa ra tia hung ác lạnh lẽo.

Giang Dĩ Mạch cũng không sợ bà ta, nói tiếp: "Ông xã, lại đây em giới thiệu cho anh một chút." Nhìn Đường Hạo Thiên đứng bên cạnh Giang Mỹ Kỳ nói: "Người này thiếu chút nữa đã được gả cho anh, nhưng trước khi trở thành cô dâu xinh đẹp trong ngày hôn lễ với anh thì lại muốn làm người đàn bà dâm đãng với chồng chưa cưới của chị mình . . . . ."

Từ trong cửa lớn của phòng khách đột nhiên lao ra một bóng dáng hung hăn, đánh thật mạnh về phía mặt của Giang Dĩ Mạch: "Mẹ mày, dám bắt nạt chị tao hả?"

Mộ ngốc nghếch dùng sức cọ vào ngực của Giang Dĩ Mạch, không cẩn thận dùng lực hơi mạnh nên làm Giang Dĩ Mạch ngã xuống đất.

Vì vậy, một tát đó đánh hụt.

Giang Dĩ Mạch nhìn bàn tay suýt nữa đánh trúng mặt mình, nặng nề ngã trên mặt đất, lại không cảm thấy đau đớn.

Nửa người của Mộ ngốc nghếch rơi xuống đất trước, đã thay cô chặn lại hơn phân nửa lực va chạm.

Giang Triển Bằng vừa nhìn thấy con gái và con rể ngã trên mặt đất, nhìn người gây ra chuyện giận dữ mắng mỏ: "Gia Kiệt, con muốn làm gì?"

"Cô ta bắt nạt chị con, còn dám nhục mạ mẹ con!" Giang Gia Kiệt không phục nói, không quan tâm chút nào đến tài xế nhà họ Mộ cũng ở đây.

https://thuviensach.vn

Lần lại mặt tốt đẹp này, kết quả biến thành như vậy, làm cho người ta cười nhạo, Giang Triển Bằng vừa tức vừa giận, nhưng lại là người trong gia đình nên không có biện pháp nào.

Con cái đều không nghe lời của ông. Cũng bởi vì không phải cùng một mẹ sinh ra, nên ba đứa con cũng như nước với lửa, đặc biệt là giữa con trai út và con gái lớn, quả thật giống như kẻ thù.

"Bà xã, em không sao chứ?" Mộ ngốc nghếch lo lắng nhìn Giang Dĩ Mạch trong ngực mình.

"Em không sao! Anh thì sao?"

"Bà xã không có việc gì thì anh cũng không sao hết." Mộ ngốc nghếch khờ dại nói.

Nếu không còn chuyện gì thì còn đè ở trên người mình làm cái gì? Giang Dĩ Mạch đẩy Mộ ngốc nghếch đang ở trên người mình ra, đột nhiên đứng lên giơ tay đánh Giang Gia Kiệt một bạt tai: "Cái tát này là tao trả lại cho mày đấy!"

Thiệu Thiến nóng nảy: "Giang Dĩ Mạch,cô dám đánh con trai tôi?"

Ánh mắt của Giang Dĩ Mạch lạnh lẽo nhìn Thiệu Thiến và hai đứa con của bà ta: "Họ Thiệu, xin nhớ cho, tất cả nơi này đều là của mẹ tôi, bao gồm căn nhà bây giờ bà đang ở này, còn nữa tất cả những thứ bà mặc trên người đều là do mẹ tôi khi còn sống vất vả làm ra. Ăn của người khác dùng của người khác, thì nên biết thân phận của mình là gì? Đừng có dùng tiền của mẹ tôi, ở nhà của mẹ tôi, lại tự biến mình thành người giàu có. Cho là Giang Dĩ Mạch tôi dễ bị bắt nạt như vậy sao?"

"Giang Dĩ Mạch, cô đừng có quá đáng! Chúng tôi bắt nạt cô lúc nào?" Thiệu Thiến giận đến thở dồn dập, khóc lóc với Giang Triển Bằng bên

https://thuviensach.vn

cạnh: "Ông xã, ông xem Mạch Mạch một chút đi, đây là muốn đuổi chúng tôi đi à!"

Giang Triển Bằng cũng cảm thấy Giang Dĩ Mạch quá đáng: "Mạch Mạch, bà ấy là mẹ kế của con, mặc kệ nói thế nào cũng là người lớn, sao con có thể nói ra những lời như thế?"

"Đối với tôi, một tiểu tam cướp đi chồng của mẹ tôi rồi chiếm tài sản của mẹ tôi thì có cái gì tốt mà phải đối đãi tử tế chứ?" Giang Dĩ Mạch lạnh lùng hỏi, một chút thể diện cũng không cho ông: "Tất cả nơi đây đều là do mẹ tôi vất vả khổ sở gầy dựng gia nghiệp, bây giờ tôi đã kết hôn, mẹ tôi đã để lại cho tôi những tài sản này thì tôi sẽ lấy đi, còn các người nếu không biết thân biết phận mà ở nơi này, thì tất cả đều cút ra ngoài hết đi!"

Hồ ly tinh Thiệu Thiến gần như khóc nấc lên: "Ông xã, tôi gả cho ông đã hơn mười năm, lại sinh con cho ông, tôi chịu nhiều cực khổ để lo liệu cho cái nhà này nhiều năm như vậy, không có công lao cũng có khổ lao. Ông xem con gái của ông ở trước mặt người ngoài mà đã không tôn trọng tôi thì cũng thôi đi, sau ngày kết hôn liền trở lại giành gia sản, còn đuổi tôi đi. . . . . ."

Bà vừa khóc vừa nói: "Đây đều là mẹ của nó vất vả kiếm được, nhưng hơn mười năm này là do tôi khổ cực lo liệu giữa hai bên nhà và công ty mới giữ được gia nghiệp này. . . . . ."

Giang Gia Kiệt hận đến cắn răng nghiến lợi, chỉ vào mặt của Giang Dĩ Mạch mắng to: "Mày cút đi cho tao, nơi này tất cả đều là của nhà chúng tao, là mẹ tao khổ cực kiếm tiền tạo dựng gia nghiệp, lúc nào thì biến thành của mày chứ? Mày cút ra khỏi nhà của chúng tao!"

"Gia Kiệt!" Giang Triển Bằng quát lớn một tiếng: "Không được đối với chị của con không lễ phép như vậy!"

https://thuviensach.vn

"Cô ta không phải là chị của con, con chỉ có một người chị thôi." Giang Gia Kiệt tức giận phản bác.

Giang Triển Bằng cũng tức giận, giơ tay lên muốn đánh con trai một cái tát, nhưng Thiệu Thiến khóc lóc bảo vệ con trai ở sau lưng: "Ông xã, ông đánh con trai chúng ta làm cái gì? Đây là do Mạch Mạch muốn đuổi chúng ta đi mà!"

Giang Gia Kiệt cũng che chở mẹ của mình: "Mẹ, chúng ta không phải đi, người phải đi chính là Giang Dĩ Mạch, công ty nhà họ Giang là do mẹ vất vả quản lý, tại sao lại cho cô ta?"

Giang Dĩ Mạch nói: "Dựa vào việc mẹ tôi đã để lại di chúc!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Không Được Đánh Bà Xã Tôi

“Năm đó trước khi qua đời mẹ tôi có để lại di chúc, trên di chúc viết rành mạch điều gì – "Giang Dĩ Mạch nhìn về phía Thiệu Thiến, “Hắn các người rõ ràng hơn tôi nhiều.”

Mặt Thiệu Thiến bỗng chốc trắng bợt, bà ta nhớ rõ phần di chúc này bị bà ta hủy đi.

Giống như biết được suy nghĩ trong lòng Thiệu Thiến, Giang Dĩ Mạch nói: “Phần di chúc này bây giờ đang ở trong tay tôi.”

Thiệu Thiến muốn nói không thể nào, di chúc bị bà ta hủy đi, nhưng nếu bà ta mở miệng nói ra điều này thì chẳng khác nào chưa đánh đã khai.

“Có muốn bây giờ tôi bảo người đi lấy phần di chúc này ra không?” Giang Dĩ Mạch nhìn Thiệu Thiến hỏi.

Thiếu Thiến đảo tròng mắt, nếu thật sự lấy di chúc ra, bà ta đúng là phải rời đi.

“Được, tôi đi! Cô nói nhiều như vậy không phải là muốn đuổi tôi đi sao? Tôi biết cô vẫn luôn hiểu lầm tôi, cho là tôi đoạt tất cả của mẹ cô, chiếm lấy tài sản nhà họ Giang, ở chung với ba cô vì tiền, bây giờ tôi đi, tất cả của nhà họ Giang tôi cũng không cần, tôi muốn cho cô với tất cả mọi người biết

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến tôi không phải vì tiền mới ở cùng một chỗ với ba cô, mà là trước khi mẹ cô qua đời đã phó thác ba cô và cô cho tôi.”

“Ngớ ngẩn mới có thể tin lời nói dối của bà!” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói, “Lúc mẹ tôi qua đời tôi mười bốn tuổi, khi đó con gái bà đã mười ba tuổi, mẹ tôi sẽ phó thác tôi cho người phụ nữ đã cướp đi chồng mình sao?”

Thiệu Thiến bị nói á khẩu không trả lời lại được, không thể làm gì khác hơn là tủi thân khóc lóc nói: “Được, tôi đi! Kỳ Kỳ, Gia Kiệt, cùng mẹ rời khỏi nơi này.”

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nhìn, đi nhanh đi!

Đường Hạo Thiên thấy chướng mắt: “Dì, bên con còn chỗ ở, dì và Kỳ Kỳ còn cả Gia Kiệt qua đó đi.”

Anh ta lạnh lùng nhìn thoáng qua Giang Dĩ Mạch, trong mắt tràn đầy chán ghét.

Hốc mắt Giang Dĩ Mạch đỏ lên, trái tim như bị người ta hung hăng bóp một cái, nhưng vẫn bướng bỉnh không chịu thua như trước.

Cô và Thiệu Thiến buồn bực đấu đá giằng co đã hơn mười năm, từ khoảnh khắc Thiệu Thiến giẫm xuống hài cốt mẹ mình bắt đầu bước vào cửa chính nhà họ Giang này, thì đã định trước bọn cô không có khả năng sẽ sống hòa thuận dưới một mái nhà.

Cũng đấu đá nhiều năm như vậy, mỗi một lần đều là Giang Dĩ Mạch cô thua trận, lần này vẫn y như trước.

Thật ra cô không muốn bảo bọn họ đi, nhưng chỉ là vì quá tức giận.

“Đủ rồi!” Cuối cùng Giang Triển Bằng không nhịn nổi nữa, nhìn vợ và con gái đang muốn đi dọn đồ đạc, “Hôm nay là ngày Mạch Mạch lại mặt

https://thuviensach.vn

(vợ chồng về nhà bố mẹ vợ sau ngày cưới), các người ầm ĩ như vậy, có muốn nhà họ Giang còn chút mặt mũi nữa không hả?”

Thiệu Thiến tủi thân khóc, “Ông xã, sáng sớm em đã bảo người chuẩn bị đồ ăn tiếp đãi Mạch Mạch lại mặt, là Mạch Mạch không vừa mắt em người mẹ kế này, nhất định phải khiến em lúng túng trước mặt con rể, còn đuổi em đi….”

“Được rồi, đừng nói nữa.” Giang Triển Bằng liếc nhìn vợ một cái, “Thời gian cũng không còn sớm, đi vào chuẩn bị đồ ăn nhanh lên, con rể chắc cũng đói bụng rồi, chuẩn bị xong thì dọn cơm ăn đi.”

Trong lòng Thiệu Thiến tất nhiên không vừa lòng cách này của chồng, bản thân mình bị con gái bà ấy khiến cho bối rối trước mặt người nhà họ Mộ, còn nói bà ta cướp đoạt tài sản gì đó của mẹ cô, bây giờ cũng không dám bảo con gái ông xin lỗi mình.

Trước kia mỗi lần thế ông đều bảo con gái xin lỗi bản thân mình.

Giang Gia Kiệt đau lòng nhìn mẹ mình, dù sao cũng còn rất trẻ, đầu óc dễ nổi nóng, lập tức chắn ngang bậc thềm mà ba cậu ta thật vất vả mới đặt xuống được (Ý câu này gần giống như kiểu cho một lý do để ngừng chuyện này lại), không vừa lòng nói: “Cô ta bắt nạt mẹ con còn cả chị con, không thể cứ như vậy mà bỏ qua được.”

“Con còn muốn ầm ĩ gì nữa?” Giang Triển Bằng bất mãn nhìn con trai của mình.

Thiệu Thiến biết dừng lại đúng lúc, không nên đè ép quá, ngộ nhỡ biến khéo thành vụng thì không được rồi.

Bà ta lôi kéo con trai mình, “Gia Kiệt, đừng nói chuyện với ba con như thế, chỉ cần Dĩ Mạch nói xin lỗi thì chúng ta quên đi, dù sao tất cả mọi

https://thuviensach.vn

người đều là người một nhà, năm đó mẹ cũng đã đồng ý mẹ nó sẽ chăm sóc tốt cho nó.”

“Đừng ở đây diễn trò!” Giang Dĩ Mạch phản bác, “Mẹ tôi chết như thế nào trong lòng bà rõ ràng hơn ai hết!”

Mắt thấy Thiệu Thiến sắp khóc, Giang Triển Bằng không thể nhịn được nữa, thể diện đều đã mất hết, ông ta cũng không cần chút mặt mũi này, nâng tay đánh Giang Dĩ Mạch một bạt tai, “Bữa cơm này rốt cuộc các người có muốn ăn nữa không?”

Cũng không ai nghe được tiếng của cái tát, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn tay Mộ ngốc nghếch đang giữ chặt tay Giang Triển Bằng.

“Cho dù bà ta là vợ ba, cũng không thể đánh vợ con. Tử Duệ nói ông xã thì phải bảo vệ bà xã, không thể để bà xã bị bắt nạt.” Mộc ngốc nghếch có phần anh hùng khí phách, thật khiến người ta hơi động lòng.

Giang Triển Bằng không nghĩ tới người con rể thoạt nhìn rất ngốc nghếch này lại quan tâm con gái mình như vậy, phản ứng cũng nhanh nhẹn làm người ta ngạc nhiên.

Lúc này lái xe nhà họ Mộ mang theo quà tặng đứng phía sau, “Thiếu gia, phu nhân những quà tặng này để ở đâu?”

Mắt thấy không khí có phần căng thẳng, lái xe nhà họ Mộ xen vào một câu đúng lúc cũng khiến người nhà họ Giang có bậc thềm để xuống.

“Thật sự xin lỗi, mau vào đi, thím Trương, mau tới giúp một tay.” Thiệu Thiến lôi kéo con trai, rồi nghiễm nhiên làm ra vẻ bộ dạng nữ chủ nhân chào hỏi.

Giang Triển Bằng xấu hổ thu tay mình về, biết bản thân vừa rồi kích động, cảm thấy có lỗi với con gái mình, nhưng có đôi khi cô nói chuyện

https://thuviensach.vn

cũng thật sự rất hùng hổ dọa người.

Thiệu Thiến nhìn thấy bộ dáng này của chồng mình, trong lòng bất mãn hừ lạnh một tiếng, kéo con trai bảo bối đi vào.

“Mạch Mạch, không phải ba cố ý….” Giang Triển Bằng xin lỗi.

Giang Dĩ Mạch vênh mặt lên, lôi kéo Mộ ngốc nghếch đi vào trong, đối với người làm ba này đã sớm thất vọng đến cực độ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Anh Không Ngu Ngốc

Giang Mỹ Kỳ không biết từ lúc nào đứng ở bên cạnh, Giang Dĩ Mạch liền vội vàng kéo Mộ ngốc: "Ông xã, cẩn thận đứa con hoang trong bụng của cô ta!"

Sắc mặt Đường Hạo Thiên lạnh lùng, đi tới ôm Giang Mỹ Kỳ: "Giang Dĩ Mạch, xin cô nói chuyện chú ý một chút! Là tôi không thích cô, cô không cần gây khó dễ với Kỳ Kỳ."

Liếc nhìn Mộ ngốc, ôm Giang Mỹ Kỳ đi vào.

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch đỏ bừng, quật cường nhìn người đã từng là chồng chưa cưới của mình ôm em gái đi vào.

Cô vĩnh viễn là kẻ dư thừa.

Mộ ngốc đau lòng nhìn cô nói: "Bà xã, em đừng khổ sở, về sau ông xãsẽ thương em gấp bội, sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào khi dễ em, em đừng khóc."

Rõ ràng chỉ là lời nói của một người ngốc, nhưng làm cho lòng Giang Dĩ Mạch không nhịn được cảm thấy chua xót.

Ở trong ngôi nhà này ngoài trừ người mẹ chết oan uổng, căn bản không ai thương cô.

https://thuviensach.vn

Bọn họ mới đúng là người một nhà, chỉ có một mình cô là dư thừa.

Ngay cả chồng chưa cưới thông đồng với em gái mình, cô còn giúp bọn họ dọn dẹp cục diện rối rắm.

"Tôi không khóc, là hạt cát thổi vào trong mắt thôi."

"Anh giúp em thổi." Mộ ngốc nhìn ánh mắt cô mờ mịt đầy nước mắt, thật cẩn thận thổi giúp cô.

Không khí trên bàn cơm rất kỳ dị, bửa cơm ăn này đã quỷ dị lại không được tự nhiên, nghĩ kéo một đề tài rađể thay đổi không khí trên bàn cơmcũng tìm không thấy.

Giang Triển Bằng cảm thấy thật xin lỗi con gái của mình, đành phải không ngừng gắp thức ăn vào trong bát củaGiang Dĩ Mạch, bảo cô ăn.

Hành động của ông như vậy làm cho trong lòng hai đứa con khác của mình bất mãn.

Nhất là Giang Gia Kiệt thấy ba đối xử với chị bất công, ánh mắt nhìn Giang DĩMạchgiống như kẻ thù.

Giang Dĩ Mạch hết lần này đến lần khác không ăn đồ ba gắp đến, gắp tất cả đồ ăn vào trong một cái chén không bên cạnh, "Con không thích ăn những thứ này, trước kia mẹ còn sống chưa bao giờ gắp những thức ăn con không thích ăn đặt vào trong bát con."

Giang Triển Bằng xấu hổ không biết nói cái gì, chỉ có thể im lặng.

Giang Gia Kiệt tức giận nói: "Ba, ba gắp thức ăn cho chị ta? Người ta đã được gả vào nhà có tiền có thế hơn so với nhà họ Giang chúng ta, lại không hiếm lạ ăn đồ ăn ba gắp, mọi người nhìn cái kẻ ngu ngốc kia..."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Giang Triển Bằng lạnh lùng, Thiệu Thiến vội vàng kéo con trai của mình, cậu cả nhà họ Mộ là người đần độn, ai dám ở trước mặt công khai nói ra, không muốn sống sao?"Ăn cơm của con đi!"

Giang Gia Kiệt thấy mẹ cũng tức giận, biết mình vừa rồi nói hơi quá, im lặng lại ăn cơm của mình.

Thiệu Thiến giúp con trai của mình giải thích, cười nói với Mộ ngốc: "Con đừng để trong lòng, nó vẫn trẻ con, không hiểu chuyện, con người lớn rộng lượng, đừng chấp với con nít."

Mộ ngốc khờ dại gật đầu: "Tôi là người lớn, không chấp nhặt với con nít." Gắp một miếng ớt vào trong chén hắn: "Ngoan, đây là anh gắp cho em, cần phải nghe lời ăn đấy...!"

Giang Gia Kiệt vừa thấy, tức giận nói: "Nhanh gắp đi, tôi không thích ăn ớt cay..."

"Đây là đồ anh thích nhất ăn." Mộ ngốc rất khờ dại cũng rất ủy khuất nói: "Anh gắp đồ anh thích ăn nhất tặng cho em rồi."

"Anh rõ..."

"Gia Kiệt!" Giang Triển Bằng quát lớn một tiếng, không khí mới dàng dịu xuống không thể để cho nó phá hỏng.

"Em mau ăn đi!" Mộ ngốc nói: "Ăn thật ngon."

Giang Gia Kiệt tức giận đặt chiếc đũa lên trên bàn: "Kẻ ngu ngốc này, không nghe thấy tôi nói không thích ăn cái này sao?"

Trong nháy mắt Mộ ngốc nước mắt lưng tròng, sắp khóc buông đũa xuống, nhìn Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, hắn mắng anh ngu ngốc, anh phải về nhà, mẹ anh nói anh không phải là kẻ ngốc, anh phải về nhà..."

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến hung hăng trừng mắt nhìn con trai mình một cái, cho dù là kẻ ngốc, cũng không cần ở trước mặt nói ra.

"Mau xin lỗi anh rể con!" Không đợi Giang Triển Bằng lên tiếng, Thiệu Thiến nói trước rồi.

"Con không sai, anh ta vốn là kẻ ngốc!" Giang Gia Kiệt không phục nói, nhìn Giang DĩMạch, cười nhạo: "Giang Dĩ Mạch, cô xứng đáng gả cho một kẻ ngu ngốc, gặp báo ứng rồi? Ai cho cô luôn luôn khi dễ mẹ với chị của tôi, đây là quả báo của cô..."

Mộ ngốc giống như cơn gió đột nhiên tiến lên tóm lấy vạt áo Giang Gia Kiệt đang đắc ý ấn mạnh hắn trên mặt đất, ghế dựa đổ trên mặt đất, giơ tay lên một quyền ở trên mặt hắn hung hăng đánh xuống, nhanh đến mức tất cả mọi người không kịp phản ứng.

Thiệu Thiến sợ tới mức kêu to lên: "Gia Kiệt..."

"Mẹ, cứu..." Giang Gia Kiệt cũng sợ tới mức nhắm mắt lại, lúc một quyền sắp đánh tới mặt hắn đột nhiên dừng lại, nổi lên một trận gió.

"Mặc kệ là ai dám khi dễ bà xã của tôi, tôi tuyệt đối sẽ không tha thứ cho hắn." Mộ ngốc giơ quả đấm lên người Giang Gia Kiệt khờ dại tức giận nói.

Giang Gia Kiệt bị một quyền này sợ tới mức khóc lên, hắn cho tới bây giờ đều được cưng chiều, có khi nào thì chịu quá loại kinh sợ này.

Giang Triển Bằng cũng bị một màn này dọa sợ, phục hồi tinh thần lại khẩn trương nói: "Gia Kiệt, nhanh xin lỗi với anh rể và chị gái con!"

Thiệu Thiến cũng nói: "Mau xin lỗi."

Giang Gia Kiệt bị hù sợ, khóc nói: "Vâng, thực xin lỗi..."

https://thuviensach.vn

Lúc này Mộ ngốc mới thả hắn, nhảy dựng lên chạy đến bên cạnh Giang DĩMạch, chân thành mang theo ngốc nghếch khờ dại: "Bà xã, em đừng khổ sở, anh không ngu ngốc, anh sẽ bảo vệ em, về sau không ai có thể khi dễ em, anh sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào khi dễ em."

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc trước mặt, hôm nay thật sự làm cho cô mở to mắt không ít, cho rằng anh là kẻ ngốc, trí lực giống như đứa bé ba tuổi, không ngờ anh che chở mình như vậy.

Nhìn vẻ mặt Mộ ngốc khờ dại lại nghiêm túc, cong khóe miệng lên phát ra từ nội tâm, lộ ra một nụ cười vui vẻ dịu dàng.

Mộ ngốc cũng ngây ngốc cười: "Bà xã cười rồi, thật tốt quá." Nói xong ở trên gương mặt Giang Dĩ Mạch hôn một cái.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Diệt Trừ Cô Ta Mới An Toàn Nhất

Đến tận lúc Giang Dĩ Mạch vớ Mộ ngốc đi, Giang Gia Kiệt vẫn còn khóc.

Hắn thật sự bị dọa sợ rồi.

"Con trai, con đừng khóc, không phải còn chưa đánh con sao?" Thiệu Thiến đau lòng khuyên bảo: "Con nhóc Giang Dĩ Mạch chết tiệt này cũng hơi quá đáng."

Giang Mỹ Kỳ nhìn người em trai không tiền đồ này: "Gia Kiệt, em đừng khóc nữa có được không? Nhìn dáng vẻ em vô dụng kia, 24 tuổi còn bị dọa đến ngã trên mặt đất khóc, chị nhìn cũng thấy xấu hổ."

Giang Gia Kiệt giận: "Em còn không phải vì chị với mẹ, hơn nữa anh ta vốn là người ngu ngốc, dựa vào cái gì đánh em?" Lại khóc sướt mướt nói lảm nhảm: "Một người ngu ngốc có tốc độ nhanh như vậy, thật không biết anh ta có thật ngu ngốc không."

Lời này ngược lại nhắc nhở người bên cạnh, con ngươi Giang Mỹ Kỳ đảo một vòng, cẩn thận suy nghĩ một màn sáng hôm nay, "Mẹ, mẹ nói thằng ngốc kia có ngu ngốc thật không? Nếu ai dám nói Giang Dĩ Mạch nửa câu không tốt, anh ta một chút cũng không hàm hồ, trên thế giới có kẻ ngốc mà phản ứng nhanh như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến nghe con gái nói như vậy, nhớ lại tình hình buổi sáng một chút, cũng có chút nghi ngờ.

"Vậy mọi người không biết gì về anh ta." Lúc này Đường Hạo Thiên nói chuyện: "Anh họ tôi là kẻ ngốc tuyệt đối không có sai, nhưng mọi người đừng nhìn anh ta như đứa bé ba tuổi mà rất dễ đối phó, trên thực tế cũng bởi vì trí lực anh ta như đứa trẻ ba tuổi, cho nên tính tình của anh ta vô cùng bất định. Anh ta đối với đồ mình quan tâm thì không cho phép người khác nói một câu không tốt, giống như hôm nay chú thiếu chút nữa muốn đánh Dĩ Mạch, còn có Gia Kiệt cười nhạo bọn họ. Thật ra nếu em cười nhạo anh họ tôi mà nói, nhiều lắm thì anh ta sẽ khóc trở về tìm mẹ anh ta cáo trạng, nhưng nếu em cười nhạo người anh ta để ý, kết cục sẽ rất thảm. Gia Kiệt, em nên cảm thấy may mắn em hôm nay không thấy máu."

Giang Gia Kiệt nghĩ lại mà sợ nuốt nước bọt, cảm giác một quyền kia giống như gió ở trên khuôn mặt mình, bất cứ lúc nào cũng có thể đánh tới.

Lúc ấy hắn không phải bị một quyền kia dọa sợ, mà là bị một cỗ sắc bén quyết đoán hù sợ.

Giang Mỹ Kỳ nhìn Đường Hạo Thiên: "Hạo Thiên, anh sớm biết những thứ này, tại sao không sớm chút nói cho chúng em biết? Hại em trai em thiếu chút nữa bị tên ngốc kia đánh."

"Anh không ngờ Dĩ Mạch lại mặt còn có thể xảy ra nhiều chuyển như vậy." Đường Hạo Thiên nói, đỡ Giang Mỹ Kỳ: "Không làm em sợ chứ?"

Đường Hạo Thiên cũng tức giận, anh vẫn biết Giang Dĩ Mạch tính tình đại tiểu thư từ trước đến nay, động một tí sẽ nói tất cả người nhà họ Giang đã hại chết mẹ cô ta ra để đè ép người khác, gây khó khăn khắp nơi cho Mỹ Kỳ với mẹ cô, anh đã sớm nhìn không vừa mắt, chẳng qua anh không phải là người nhà Giang, không tiện giúp Mỹ Kỳ ra mặt.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng nói theo: "Ngày hôm qua cô ta mới kết hôn, hôm nay đã chạy về để tranh giành tài sản, còn đuổi chúng ta đi, thật là quá đáng."

"Hạo Thiên, chúng ta làm sao bây giờ?" Giang Mỹ Kỳ khó chịu nhào vào trong lòng Đường Hạo Thiên.

"Kỳ Kỳ, em đừng khổ sở, Dĩ Mạch sống ở nhà họ Mộ cũng sẽ không có chỗ nào tốt đâu." Đường Hạo Thiên đã tính trước mọi việc nói: "Cô anh cũng không phải là người dễ đối phó như vậy."

Thiệu Thiến cùng con trà với con gái liếc mắt nhìn nhau, nghe Đường Hạo Thiên tiếp tục nói: "Dượng anh từ trước đến nay ngoại trừ quản lý chuyện công ty thì mặc kệ chuyện trong nhà, tất cả do cô anh xử lý, tất cả chuyện lớn nhỏ nhà họ Mộ cũng do một mình cô anh định đoạt, lấy tính tình đại tiểu thư Giang Dĩ Mạch kia, ở chỗ cô anh khẳng định không chiếm được thứ tốt, hơn nữa chỉ cần anh đến chỗ cô anh thổi chút gió, sợ là về sau cô ta sẽ không thời gian trở về tìm mọi người gây phiền phức nữa."

Thiệu Thiến vui mừng nói: "Hạo Thiên, may mà chúng ta còn có con."

"Dì, người đừng nhanh nói như vậy, Kỳ Kỳ là người phụ nữ cháu yêu nhất, trong bụng của cô ấy còn có con cháu, cháu không thể mặc kệ nhìn mẹ con dì bị người ta khi dễ."

Giang Mỹ Kỳ rúc vào trong lòng Đường Hạo Thiên làm nũng địa nói: "Người ta đã mang thai ba tháng, bây giờ Giang Dĩ Mạch cũng kết hôn rồi, anh tính khi nào thì cưới em? Hai tháng nữa, bụng em sẽ lớn hơn."

Chuyện này đã nói với hắn rất nhiều lần, mỗi lần đều nói sẽ tìm cơ hội nói chuyện với Giang Dĩ Mạch, bây giờ Giang Dĩ Mạch đã kết hôn, không ai ngăn cản bọn họ nữa.

Đường Hạo Thiên thấy Thiệu Thiến và Giang Gia kiệt đều nhìn mình, kiên trì nói: "Kỳ Kỳ, em yên tâm, anh nhất định sẽ lấy em, anh đã đề cập

https://thuviensach.vn

qua với ba mẹ anh, bọn họ đã đồng ý hôn sự của chúng ta rồi."

"Thật sao?" Giang Mỹ Kỳ vui vẻ nhào vào trong lòng Đường Hạo Thiên: "Hạo Thiên, anh thật tốt!"

Xe vững vàng chạy đi, Giang Dĩ Mạch hỏi Mộ ngốc: "Làm sao mà anh biết Giang Gia Kiệt không thích ăn cay?"

"Trước kia anh nghe mẹ hắn nói với mẹ anh." Mộ ngốc thật thà nói.

Giang Dĩ Mạch ngửi được cái gì, "Mẹ anh với người đàn bà kia quan hệ rất tốt sao?"

Mộ ngốc khờ dại gật đầu: "Hình như là vậy."

Giang Dĩ Mạch không biết suy nghĩ cái gì, Mộ ngốc tò mò hỏi: "Bà xã, em làm sao vậy?"

"Mệt mỏi." Giang Dĩ Mạch không tâm tình quan tâm đến Mộ ngốc.

Mộ ngốc lập tức vỗ ngực mình, giang cánh tay ra: "Bà xã, nhanh nằm vào trong lòng anh, rất thoải mái."

Giang Dĩ Mạch liếc mắt anh một cái, tựa vào cửa kính xe bên cạnh nhắm mắt lại không để ý đến anh nữa.

Hoàng hôn vô cùng đẹp, Mộ ngốc như là sợ đánh thức cô, một đường im lặng ngồi ở bên cạnh nhìn cô.

Yên lặng trong phòng, Thiệu Thiến bất mãn với người đầu bên kia điện thoại quát lớn: "Không phải bảo anh diệt trừ con nhóc Giang Dĩ Mạch kia sao? Làm sao lại để cho cô ta còn sống trở về hả?"

Người đầu bên kia nghe giọng Thiệu Thiến như trách cứ đầy tớ cũng rất không hài lòng: "Nếu tôi không để cho cô ta chạy, bây giờ người gả cho cậu

https://thuviensach.vn

chủ ngốc nhà họ Mộ kia là con gái bà, bà nên cảm ơn tôi mới đúng!"

"Cảm ơn ông? Cảm ơn ông thả cô ta trở về đẻ tranh giành tài sản với tôi?" Thiệu Thiến tức giận đến mắng to, "Trương Đại Tề, ông có gan lặp lại lần nữa! Nếu ông ngại tiền nhiều hơn thì nói với tôi một tiếng, về sau sẽ không cho ông một phân tiền!"

"Đừng, Chẳng phải tôi đang đùa giỡn hay sao?" Trương Đại Tề sợ hãi bị chặt đứt tiền bạc: "Nhóc con kia thật sự quá giảo hoạt, không cẩn thận khiến cho cô ta chạy mất, nhưng tốt xấu cô ta cũng thay con gái bà gả cho tên ngốc kia, bà cũng đừng giận tôi nữa."

"Bây giờ ông tính làm thế nào để sửa chữa?"

"Sửa chữa?" Trương Đại Tề lập tức hiểu: "Cô ta đã gả ra ngoài, còn có cần thiết..."

"Chỉ cần cô ta còn sống, đối chúng ta là một uy hiếp, tài sản nhà họ Giang cũng không dễ dàng tới tay chúng ta, cô ta còn có bản di chúc mà năm đó mẹ cô ta để lại."

"Không thể nào, là tự tay tôi phá hủy đi."

"Tóm lại đừng nói nhiều như vậy, diệt trừ cô ta đối với chúng ta mới an toàn nhất, đừng thất bại nữa!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tôi Không Yêu Anh

Mộ gia vẫn luôn là cả nhà cùng ăn cơm, Đường Hân liếc nhìn Giang Dĩ Mạch đang yên lặng ăn cơm bên cạnh Mộ ngu ngốc, cố ý hỏi con trai ngốc của mình: "Thiên Thần à, hôm nay cùng vợ con đi về nhà của nó, có thấy ba mẹ vợ của con không?"

Mộ ngu ngốc nhướng mày, trẻ con bất mãn nói: "Mẹ, ba vợ và mẹ vợ kế khi dễ vợ, còn đánh vợ của con, chẳng qua có con bảo vệ vợ rồi.

Đường Hân liếc nhìn Giang Dĩ Mạch, quả nhiên nói giống như tài xế.

"Mẹ vợ kế là sao?"

"Mẹ kế của vợ đương nhiên là mẹ vợ kế rồi." Mộ ngu ngốc hồ đồ nói: "Con trai của bà ta còn đuổi vợ con đi, nói tất cả Giang gia đều là của bọn họ."

Người trên bàn ăn đều có thể cảm thấy buổi lại mặt hôm nay rất náo nhiệt.

Đường Hân nhìn Giang Dĩ Mạch yên lặng ăn cơm: "Dĩ Mạch à, con cũng đừng quá khổ sở, về sau Mộ gia chúng ta chính là nhà của con, chỉ cần con nghe lời, hiếu thuận hiểu chuyện, có Mộ gia chúng ta làm hậu thuẫn cho con, bất luận kẻ nào cũng không dám khi dễ con."

https://thuviensach.vn

Ý trong lời nói của Đường Hân, Giang Dĩ Mạch không thể không nghe ra, tận lực không đắc tội với mẹ chồng, khách khí nói: “Cám ơn mẹ.”

“Một lát con ăn cơm tối xong tới phòng mẹ một chuyến, mẹ có lời muốn nói với con.”

“Con cũng muốn đi.” Mộ ngu ngốc nói.

“Chuyện riêng của phụ nữ, một mình con là đàn ông cũng tới làm gì?” Đường Hân cưng chiều khiển trách nói.

“Vợ con đi chỗ nào con liền đến chỗ đó.” Mộ ngu ngốc rất nghiêm túc.

Sau bữa cơm chiều Đường Hân đeo vào tay Giang Dĩ Mạch một cái vòng rất quý: “Đây là năm đó mẹ chồng đưa cho mẹ, bây giờ mẹ tặng nó cho con.”

“Mẹ, cái này quá quý trọng…” Nhìn vòng tay cũng biết đã có rất lâu rồi.

“Vòng tay này vốn là vật sở hữu của con dâu lớn của Mộ gia, hiện tại truyền cho con cũng là việc nên làm, về sau Mộ gia chúng ta chính là nhà của con, ta là mẹ của con, chỉ cần con nghe lời hiếu thuận, có thể gánh được trách nhiệm nặng nề, tương lai trong nhà này cuối cùng sẽ giao cho con.

Đội cái mũ cao như vậy, làm Giang Dĩ Mạch sợ hết hồn.

Chỉ là trong lời nói có một ý tứ khác không phải cô không nghe thấy.

Cái gì gọi là nghe lời? Cũng không phải là trẻ con, con dâu Mộ gia chỉ sợ cũng không dễ làm.

Đêm qua lúc đầu tiên nhìn thấy bà, cũng không thấy bà hòa ái như vậy.

“Dĩ Mạch à, đầu óc Thiên Thần không tốt cho lắm, sau này con hãy giúp nó nhiều hơn.” Đường Hân lôi kéo tay đeo vòng tay nặng trịch của Giang

https://thuviensach.vn

Dĩ Mạch nói: “Có mấy lời này mẹ chồng nói ra thì hơi nóng vội, nhưng mẹ và ba của Thiên Thần đã đợi nó nhiều năm như vậy, vẫn muốn ôm cháu, nếu con đã gả vào Mộ gia, sớm muộn gì cũng phải sinh, không bằng nắm chặt thời gian mau sinh một đứa.”

“Mẹ, con…”

Đột nhiên lúc này cửa phòng bị đẩy ra, Mộ ngu ngốc đưa khuôn mặt tuấn tú quá đáng, rất ủy khuất chạy vào: “Mẹ, bà xã, hai người không thể không mang theo con.”

“Mẹ với vợ con đang nói chính sự.”

“Con cũng phải nghe.” Mộ ngu ngốc trẻ con nói: “Hai người vừa nói thầm gì vậy?”

Anh liếc mắt liền thấy vòng tay xinh đẹp trên cổ tay Giang Dĩ Mạch, mắt tập tức sáng lên: “Oa, cái vòng này thật là xinh đẹp.”

Đường Hân cười nói: “Cái vòng tay này là bà nội truyền cho mẹ, bây giờ mẹ đưa nó cho vợ con, về sau nó chính là nữ chủ nhân tương lại của ngôi nhà này rồi, không ai dám khi dễ nó nữa.”

“Thật tốt quá, cám ơn mẹ.”

“Nếu các con thật muốn cám ơn mẹ, hãy mau mau sinh cho mẹ một đứa cháu mập mạp đi.” Đường Hân cười nói.

Mắt Mộ ngu ngốc sáng lên, lớn tiếng đảm bảo: “Con nhất định sẽ sớm cùng vợ sinh cho mẹ một cháu trai mập mạp.”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, chuyện như vậy cần lớn tiếng nói ra như vậy sao? Cô lại không đồng ý cùng anh sinh.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, bây giờ con và vợ sẽ đi sinh em bé mập mạp ngay.” Mộ ngu ngốc vui mừng lôi kéo Giang Dĩ Mạch ra ngoài.

Trong phòng cưới, Mộ ngu ngốc hưng phấn nhào lại Giang Dĩ Mạch: “Bà xã…”

Giang Dĩ Mạch tránh sang bên cạnh, trốn ra.

Mộ ngu ngốc ủy khuất nói: “Bà xã, ngày hôm qua em đã đồng ý với anh, tối nay động phòng với anh, sau đó chúng ta cnf phải sinh em bé.” Vừa nói vừa nhào tới.

Giang Dĩ Mạch lại tránh.

Mộ ngu ngốc lại bổ nhào lần nữa, Giang Dĩ Mạch lại tránh.

Trước trước sau sau, tới tới lui lui, hai người truy đuổi qua lại đã hơn mười lượt.

Ghế trong phòng cũng bị xô ngã đầy đất.

“Bà xã, anh muốn cùng em sinh em bé.”

Ai muốn sinh với nah? Giang Dĩ Mạch thấy Mộ ngu ngốc lại nhào tới, cô vội vàng tránh, không cẩn thận bị vấp cái ghế ngã xuống đất, lảo đảo một bước ngã ra ngoài.

Mộ ngu ngốc kịp thời đưa tay đón được cô: “Bà xã, em có sao không?”

Giang Dĩ Mạch giơ tay tát Mộ ngu ngốc: “Tay anh để vào đâu đó? Mau buông tôi ra!”

Mộ ngu ngốc cả kinh, tay ôm trên ngực cô bị hất ra, bị sợ đến lập tức buông tay.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch giận đến mức muốn đánh cho anh một bạt tai, lại bị ngã tiếp trên đất, sau lưng đau nhức.

“Bà xã không thích anh.” Đôi mắt đào hoa hẹp dài của Mộ ngu ngốc đầy nước mắt uất ức, lã chã chực khóc: “Mẹ, anh muốn đi tìm mẹ, bà xã đánh anh, cô ấy không thích anh.”

“Anh đứng lại đó cho tôi!” Giang Dĩ Mạch hô to: “Tôi không có không thích anh, là anh quá không nghe lời.”

“Anh nghe lời!” Mộ ngu ngốc lập tức nói.

“Nghe lời còn không mau đỡ tôi lên!”

Mộ ngu ngốc vội vàng đi đỡ cô, tay lại để trên ngực cô, Giang Dĩ Mạch hung hăng đẩy tay của anh ra: “Anh không biết là ngực phụ nữa không thể tùy tiện đụng loạn sao?”

“Thật xin lỗi, bà xã.” Mộ ngu ngốc nhìn tay mình bị đẩy ra, rất uất ức: “Vợ chồng cũng không thể sao?”

“Vợ chồng cũng không thể.”

“Nhưng trên TV nói…”

“Trên TV đều là gạt người.”

“À” Mộ ngu ngốc khờ dại ồ một tiếng: “Vậy bây giờ chúng ta có thể sinh em bé rồi hả?”

Giang Dĩ Mạch rất nghiêm túc nhìn anh: “Tôi không yêu anh, không có ý định sinh con với anh.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Lệ Quỷ Lấy Mạng

Mộ ngốc nghếch ngớ ngẩn, ủy khuất nói: “Em nói em không có không thích anh.”

“Đúng, mặc dù chúng ta mới biết nhau hai ngày, nhưng tôi cảm thấy anh thật đáng yêu, tôi rất thích anh, nhưng thích không phải là yêu.” Giang Dĩ Mạch rất nghiêm túc nói.

Cô không muốn cùng một người ngốc vô lý hồ đồ qua một đời, cũng không muốn lừa gạt mình cả đời.

Lúc ấy chỉ là trong cơn tức giận trong lúc nói chuyện với Đường Hạo Thiên mà đồng ý gả tới đây, nhưng bây giờ cô hối hận.

Cô cảm thấy cuộc sống của mình không nên như thế này.

Mẹ chết rồi, cha cái gì cũng nghe theo người đàn bà kia, tại nhà họ Giang đó, cô là một người dư thừa, không ai yêu thương cô.

Người khác càng mong đợi cô như vậy, cô càng không cần thiết phải tự thương tổn mình.

Cô sẽ đối với mình tốt hơn, cuộc sống nổi bật hơn, mới là trả thù lớn nhất với đám người đó, cũng là đền bù và an ủi lớn nhất đối với mình.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên, ở chung một chỗ với kẻ ngốc này cả đời, sẽ chỉ làm chuyện cười cho người khác cả đời, cô không cảm thấy mình sẽ hạnh phúc.

Vị hôn phu thanh mai trúc mã phản bội mình, nhưng cô tin tưởng trên thế giới này sẽ có người sẽ thật lòng nhìn thấy cái tốt của mình, cũng thật lòng nguyện ý đối tốt với mình.

Không liên quan tới tiền bạc và gia thế.

Cô không muốn phá hủy mình trước khi gặp được người kia.

Nếu mình không tự yêu mình, làm sao sẽ được người khác yêu?

“Em sẽ yêu anh mà.” Mộ ngốc nghếch ngoan cường nói: “Anh sẽ nghe lời bà xã, anh cũng sẽ bảo vệ bà xã, không để cho bất kỳ ai khi dễ bà xã.”

Giang Dĩ Mạch có chút không đành lòng, nhưng có một số việc phải nói rõ ràng.

“Nhưng bây giờ tôi không yêu anh.” Giang Dĩ Mạch nói.

“Sau này em sẽ coi trọng anh, bà xã, em đừng không quan tâm anh có được không?” Mộ ngốc nghếch sắp khóc: “Bà xã, sau này em muốn anh làm gì anh sẽ làm cái đó, anh đều nghe bà xã hết, xin em đừng bỏ anh lại được không?”

“Thật sự cái gì anh cũng sẽ nghe tôi? Tôi nói anh làm gì anh sẽ làm đó?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

Mộ ngốc nghếch rất nghiêm túc gật đầu.

“Vậy thì tốt, về sau lúc chỉ có hai chúng ta, không cho phép anh tùy tiện đụng vào tôi, càng không nhắc đến sinh con gì đó, anh có thể làm được không?”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mẹ anh nói…”

“Vậy anh nghe lời mẹ anh chứ không nghe lời tôi sao?” Giang Dĩ Mạch phiền nhất là anh luôn để câu này ngoài miệng, động một chút là mẹ anh nói.

“Anh nghe bà xã.” Mộ ngốc nghếch nghiêm túc nói.

“Ngoan!” Giang Dĩ Mạch hành động giống như với đứa bé ba tuổi sờ sờ đầu anh: “Đỡ tôi lên.”

“Anh có thể chạm vào em sao?” Mộ ngốc nghếch đưa tay, cũng không dám chạm vào cô, sợ cô không cần anh nữa.

“Đỡ tôi không có liên quan, sau này nếu tôi không đồng ý thì không được chạm vào tôi.

“À.” Mộ ngốc nghếch thành kính đỡ Giang Dĩ Mạch lên giường nghỉ ngơi.

“Bà xã, em còn đau không?”

“Không đau, tắt đèn, ngủ.”

“Bà xã, chúng ta không sinh em bé sao?” Mộ ngốc nghếch không bỏ cuộc hỏi.

Giang Dĩ Mạch nhìn sang một cái, Mộ ngốc nghếch lộ ra ánh mắt ủy khuất, sau đó không ngừng nhìn ra ngoài.

“Bà xã, như vậy anh sẽ không chạm vào em nữa, ngủ quên cũng sẽ không.” Mộ ngốc nghếch rất nghiêm túc nói: “Anh rất nghe lời bà xã.”

“Ngoan, ngủ.” Giang Dĩ Mạch lật người, không hề để ý đến Mộ ngốc nghếch nữa.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới vẻ mặt đáng thương của Mộ ngốc nghếch, Giang Dĩ Mạch cũng có chút không đành lòng, khi dễ người ngốc không phải là tác phong của cô.

Nhưng cô không còn biện pháp khác, cô không muốn cứ hồ đồ như vậy trao thân cho một người.

Sau khi mẹ chết, chỉ có anh nguyện ý bảo hộ cô.

Cô cũng rất cảm động.

Nhưng cảm động không phải là yêu.

Giang Dĩ Mạch nghe tiếng hít thở đều đều của Mộ ngốc nghếch, nhẹ nhàng chồm tới, nhìn Mộ ngốc nghếch đang ngủ say, nhỏ giọng nói: “Sau này nếu có cơ hội, tôi nhất định sẽ báo đáp anh. Nhưng mà đối với chuyện này, tôi không có biện pháp sinh con cho người đàn ông tôi không yêu.”

“Bà xã…” Không biết Mộ ngốc nghếch nằm mơ thấy gì, trong mơ liên tục kêu bà xã.

Giang Dĩ Mạch thấy Mộ ngốc nghếch sắp rơi xuống đất, tốt bụng kéo anh vào trong, không té xuống, Mộ ngốc nghếch theo bản năng ôm lấy vật thể kế bên, cọ cọ Giang Dĩ Mạch trong ngực: “Thơm quá nha…”

“Mộ Thiên Thần, anh buông tay cho tôi!” Giang Dĩ Mạch mất một nửa khí lực mới thật vất vả lấy tay của Mộ ngốc nghếch đang ôm cô ra.

Mộ ngốc nghếch còn ngủ say như chết, trong lòng Giang Dĩ Mạch không ngừng tự nói với mình, không thể so đo với kẻ ngốc.

Cô không ngủ được, một mình liền tùy tiện ra ngoài.

Nhà họ Mộ rất lớn, cô không biết mình đi tới đâu, dưới bóng đêm chỉ thấy một tầng bóng đen mơ hồ.

https://thuviensach.vn

Trong ao ánh trăng vừa lớn vừa tròn, Giang Dĩ Mạch ngơ ngác nhìn ánh trăng trong nước.

Sau lưng đột nhiên xuất hiện một đôi tay dùng sức đẩy mạnh, Giang Dĩ Mạch không chuẩn bị lập tức rơi vào hồ nước.

Cô vừa định leo lên thì một bóng đen nhảy xuống hồ, lôi kéo dùng sức ấn cô vào trong nước.

“Cứu…” Không đợi cô cầu cứu, liền bị lệ quỷ lấy mạng bịt miệng gắt gao kéo xuống hồ nước đục ngầu.

Không ít nước dơ vào trong mũi, miệng, giãy giụa dần dần mất đi ý thức...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Bà Xã Vẫn Thơm

Trong bóng đêm yên tĩnh, Giang Dĩ Mạch cảm giác thân thể của mình không ngừng chìm xuống, linh hồn giống như thoát khỏi thân thể, đi về thế giới bên kia.

Cô phải chết như vậy hay sao?

Cái chết của mẹ không rõ ràng, mình cũng phải chết một cách không rõ ràng như vậy sao?

"Tỉnh tỉnh!" Mơ hồ nghe thấy có người đang nói chuyện, trên mặt truyền đến cảm giác đau đớn.

Tiếp theo cô cảm giác được trong miệng có dòng khí ùa vào.

"Người đâu, thiếu phu nhân nhảy hồ tự tử!" Trong đêm yên tĩnh truyền đến tiếng kêu hoảng sợ.

Đánh thức cả tòa biệt thự.

Mọi người chạy đến nơi đều sửng sốt.

Giang Dĩ Mạch vô tri vô giác mở to mắt, nhìn thấy gần trong gang tấc có một người đàn ông dừng lực hôn cô... Không, là dùng lực thổi hơi vào trong miệng cô.

https://thuviensach.vn

Trí nhớ ở một khắc kia có bị một bóng đen đẩy cô xuống dưới nước, cô phản xạ có điều kiện đẩy người đàn ông đó ra, một cái tát đánh lên.

Bốp một tiếng, tiếng tát vang dội khiến tất cả mọi người sửng sốt và cả kinh.

"Cậu hai, cậu không có việc gì chưa?" Có người lo lắng hỏi.

Dưới ánh đèn, lúc này Giang Dĩ Mạch mới nhìn rõ người đàn ông mới thổi hơi vào miệng cô là em chồng Mộ Tử Duệ, mà cái bóng đen đẩy cô xuống nước đã sớm không thấy đâu.

"Đại thiếu phu nhân, người nghĩ quẩn trong lòng muốn nhảy cầu tự tử, là cậu hai cứu người." Có người bất bình thay Mộ Tử Duệ.

Nhảy cầu tự tử? Cô muốn tự tử khi nào?

"Bà xã!" Nghe tiếng mà đến Mộ ngốc nghếch đẩy Mộ Tử Duệ vẫn đang ôm bà xã của mình, khẩn trương ôm lấy bà xã của mình, ánh mắt kiểm tra chung quanh: "Bà xã, em làm sao vậy? Vì sao phải nghĩ quẩn trong lòng?"

Trong phòng khách,d i e n d a n l e qu ydo n.c om, Đường Hân thờ ơ nhìn Giang Dĩ Mạch toàn thân ướt nhẹp, buổi tối mới vừa đưa vòng tay tổ truyền cho cô ta, bây giờ cô ta lại muốn tự tử, đây không phải là cho bà một cái tát mạnh hay sao?

"Giang Dĩ Mạch, nhà họ Mộ chúng tôi đối xử với cô không tốt chỗ nào, cô mới gả được hai ngày liền muốn tự tử?" Đường Hân bất mãn hỏi, "Ngày hôm nay may mắn là Tử Duệ phát hiện kịp, bằng không cô đã chết trong hồ nước của nhà họ Mộ chúng tôi, ô uế danh dự nhà họ Mộ chúng tôi không nói, cô bảo tôi phải giao phó với nhà họ Giang thế nào đây? Bên ngoài sẽ nói về nhà họ Mộ chúng tôi như thế nào đây?"

https://thuviensach.vn

Đường Hân đùng đùng nói Giang Dĩ Mạch một trận, Giang Dĩ Mạch vẫn chưa tỉnh táo lại, đang lúc mờ mịt mang theo một tia nghi hoặc.

"Mẹ, quần áo trên người bà xã đều đã ẩm ướt, không mau thay đổi sẽ sinh bệnh." Mộ ngốc nghếch nói.

Đường Hân nhìn đến toàn thân Mộ Tử Duệ cũng ướt nhẹp đứng ở chỗ này, khẩn trương thúc giục: "Tử Duệ, con mau đi thay quần áo, cũng đừng để bị bệnh, quần áo ướt nhẹp này mặc trên người sẽ khó chịu, mau trở về phòng thay đi." Nói xong lại quở trách Giang Dĩ Mạch: "Cô xem con tôi đối với cô tốt như vậy, cô còn bất mãn muốn nhảy hồ tự tử cái gì?"

"Con không muốn tự tử." Giang Dĩ Mạch thanh mình cho mình.

"Cô không muốn tự tử, hơn nửa đêm cô nhảy xuống hồ nước là muốn tắm rửa sao?" Đường Hân chặn lại lời Giang Dĩ Mạch.

Thời điểm Mộ Tử Duệ rời đi liếc mắt nhìn Giang Dĩ Mạch một cái, sau đó mới đi.

"Là có người đẩy con xuống hồ nước..."

Đường Hân đập bàn một cái: "Giang Dĩ Mạch, ý cô là gì? Nhà họ Mộ chúng tôi ai dám to gan đẩy thiếu phu nhân mới gả cô xuống hồ nước? Cô cũng không được tùy tiện nói xấu người nhà họ Mộ chúng tôi. Còn có đêm hôm khuya khoắc cô chạy tới hồ nước, chẳng lẽ lại là người nhà họ Mộ chúng tôi bắt cóc cô tới?"

Giang Dĩ Mạch không nói,d ie nd a n l e qu ydo n.c om, nếu không ai tin tưởng lời của cô, cô cũng không còn gì để nói nữa.

"Tôi thấy có phải cô bất mãn với hôn sự này hay không, ghét bỏ Thiên Thần của chúng tôi, nên mới chán sống muốn chết?" Đường Hân cố ý bới móc, giọng điệu chói tai.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch cũng nổi giận: "Tôi không chán sống muốn chết, là các người không tin tôi, còn có tôi bất mãn..." Bất mãn hôn sự này, ghét bỏ Mộ ngốc nghếch sao, thử hỏi có ai muốn gả cho một kẻ ngốc hay không?

"Mới không có!" Mộ ngốc nghếch mất hứng cắt ngang, bất bình thay bà xã mình, bất mãn với mẹ mình nói: "Bà xã nói cô ấy cực kỳ thích con, nói con rất đáng yêu, mới không ghét bỏ con. Con không cho mọi người nói bà xã con như vậy, cho dù là mẹ cũng không thể!"

Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn đứa con ngốc của mình, Mộ Đình nãy giờ không nói gì lúc này rốt cuộc mở miệng: "Người không có việc gì thì tốt, Thiên Thần, con dẫn bà xã con về phòng thay quần áo rồi nghỉ ngơi đi, bây giờ cũng không còn sớm, mọi người cũng trở về phòng ngủ thôi."

Đường Hân cực kỳ bất mãn nhìn Giang Dĩ Mạch, khi trở về phòng với chồng vẫn còn oán giận.

"Buổi tối em mới giao cho cô ta vòng tay cổ truyền của nhà họ Mộ, hơn nửa đêm cô ta liền nhảy xuống hồ tự tử, không biết cô ta nghĩ cái gì! Truyền ra ngoài, người ta sẽ nói nhà họ Mộ chúng ta như thế nào? Em thấy rõ ràng là cô ta bất mãn với hôn sự này, mới cố ý gây ra những chuyện rắc rối này!"

"Được được, không phải người cũng đã không có việc gì rồi hay sao, về sau để cho người hầu trong nhà chú ý một chút là được." Mộ Đình khuyên bảo.

Trong phòng,d ie n d a n l equ ydo n.c om, Giang Dĩ Mạch lấy quần áo mang từ nhà mình ra, đang chuẩn bị cởi quần áo, nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đang mở to đôi mắt hoa đào nhỏ dài giống như trẻ con tò mò nhìn chằm chằm cô, lập tức mệnh lệnh: "Không được nhìn, quay mặt đi."

Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn quay mặt đi.

https://thuviensach.vn

"Không được nhìn lén có nghe hay không?"

"Anh nghe bà xã, anh không có nhìn trộm."

"Ngoan!" Giang Dĩ Mạch vừa cởi xuống quần áo ướt nhẹp, vừa thuận miệng hỏi: "Tôi không tự tử, là có người đẩy tôi, anh có tin không?"

Không biết vì sao cô lại muốn hỏi người chồng ngốc của mình.

"Anh tin tưởng bà xã, bà xã sẽ không gạt người."

Giang Dĩ Mạch thấy bên cạnh có một cái khăn bông khô, tiện tay tiếp nhận lau nước trên người, rồi đột nhiên ý thức được không thích hợp, quay đầu thấy Mộ ngốc nghếch đứng ở bên cạnh đang nhìn chằm chằm cô, cô tức giận một quyền đánh tới: "Không phải tôi bảo anh không được nhìn lén sao?"

Rõ ràng Mộ ngốc nghếch vẫn đứng ở đó không nhúc nhích, nhưng một quyền kia của Giang Dĩ Mạch lại cứ bị đánh lệch, mất trọng tâm liền rơi vào trong lồng ngực Mộ ngốc nghếch, kêu khổ không chịu nổi.

"Bà xã, anh nghe lời, anh không có chạm vào em." Hai tay không dám đụng chạm thật, cái mũi lặng lẽ đặt ở cổ trắng noãn của cô hít một hơi thật mạnh, tuy rơi xuống hồ nước, nhưng bà xã vẫn thơm.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Nguyện Ý Sinh Con Cho Anh.

Giang Dĩ Mạch liền tát một cái, trên má trái của Mộ ngốc nghếch hiện lên năm dấu tay rất rõ ràng.

"Chớ nói sang chuyện khác!" Giang Dĩ Mạch đẩy Mộ ngốc nghếch xuống: "Xoay qua chỗ khác! Nếu anh lại dám nhìn lén, coi chừng em đâm mù mắt của anh."

Giang Dĩ Mạch đột nhiên ý thức được có chỗ là lạ, một người ngu làm sao biết nói lảng sang chuyện khác chứ?

Không đợi cô nghĩ rõ ràng, Mộ ngốc nghếch xoay người sang chỗ khác rất ủy khuất nói: "Bà xã, anh không có nhìn lén, anh rất nghe lời, anh chỉ sợ em ngã bệnh, nên mới cầm khăn lông đến cho em lau khô người mà thôi."

Giang Dĩ Mạch thay quần áo xong, nghe giọng điệu của Mộ ngốc nghếch nói cũng thật đáng thương.

Mình không nên bắt nạt một người ngốc nghếch tay trói gà không chặc như vậy.

"Được rồi, là tôi trách nhầm anh, dù sao tôi cũng bị anh nhìn rồi, anh cũng không cần phải uất ức nữa, trời rất nhanh sáng, mau đi ngủ đi." Giang Dĩ Mạch không muốn so đo cùng một người ngốc.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch xoay người lại, lã chã chực khóc nhìn cô, rất uất ức chỉ mấy dấu tay rõ ràng trên má trái: "Bà xã, đau."

Giang Dĩ Mạch nhìn mấy dấu tay rõ ràng ấy, nhất thời cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

"Bà xã, em thổi giúp anh một chút đi, thổi một chút sẽ hết đau." Mộ ngốc nghếch ngây thơ vô hại nói, đưa mặt tới để cho cô thổi.

Giang Dĩ Mạch nhắm mắt xông qua thổi mấy cái: "Được, thổi này. . . . ."

"Bà xã, anh không đau nữa. . . . . ." Lúc này Mộ ngốc nghếch đột nhiên quay mặt lại, môi của hai người bất ngờ chạm vào nhau.

Giang Dĩ Mạc tức giận đẩy Mộ ngốc nghếch ra: "Ngủ!"

Nằm xuống giường, xoay lưng về phía Mộ ngốc nghếch, không để ý đến anh nữa.

Cũng không biết người nào tiết lộ ra ngoài chuyện nửa đêm cô nhảy vào cái hồ, làm cho tất cả tờ báo trong thành phố đều đăng tin “Kết hôn được hai ngày, nửa đêm thiếu phu nhân nhà họ Mộ đã nhảy tự sát.”

Đủ loại suy đoán xôn xao, phần lớn đều là nói Giang Dĩ Mạch không cam lòng gả cho một người ngốc, nên nửa đêm nghĩ không thông đành nhảy hồ tự sát.

Nếu không phải là nhà họ Mộ kịp thời xử lý các tin tức này, không biết sẽ còn ồn ào thành cái dạng gì.

Đường Hân tức giận vỗ bàn một cái: "Rốt cuộc là ai tiết lộ chuyện này ra ngoài? Là chê nhà họ Mộ của chúng ta chưa đủ mất thể diện phải không?"

https://thuviensach.vn

Không có một người nào ở đây dám lên tiếng, Đường Hân chĩa mũi nhọn vào thẳng Giang Dĩ Mạch.

Mộ ngốc nghếch ngây thơ nói: "Mẹ, mẹ đừng nóng giận, bà xã không tự sát, là có người đẩy bà xã, những tờ báo kia đều là nói càn."

Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn con mình, co lẽ chỉ có đứa con trai ngốc này mới có thể tin tưởng cái lý do hoang đường đó của Giang Dĩ Mạch.

Hơn nửa đêm còn nháo thành như vậy?

Lúc này Mộ Tử Duệ mới lên tiếng: "Mẹ, mẹ đừng nổi giận, con sẽ phái người đi điều tra chuyện này."

"Có cái gì mà phải điều tra chứ? Nhảy thì cũng đã nhảy rồi, báo chí cũng đã đưa tin rồi, thì còn điều tra làm gì nữa? Nhà họ Mộ chúng ta có khi nào gặp phải những chuyện như thế này đâu?" Bất mãn nhìn về phía Giang Dĩ Mạch: "Nhưng kể từ khi Thiên Thần kết hôn, thì những chuyện này lại xảy ra!"

Đây rõ ràng là đang ám chỉ Giang Dĩ Mạch thêu dệt nên chuyện này, Giang Dĩ Mạch có chút đứng ngồi không yên, không đợi cô mở miệng, Mộ ngốc nghếch khổ sở nói: "Mẹ, thật xin lỗi, đều là con không tốt, là con không bảo vệ được vợ mình, mới có thể khiến cho cô ấy gặp chuyện không may. Nếu con bảo vệ cô ấy thật tốt, thì cô ấy cũng sẽ không gặp phải chuyện như vậy, cũng sẽ không bị phóng viên viết linh tinh."

"Con trai mẹ thật tốt!" Đường Hân nhìn Giang Dĩ Mạch, không biết cô còn bất mãn cái gì mà hơn nửa đêm lại chạy đi tìm cái chết chứ.

Ánh mắt Đường Hân rất rõ ràng, Giang Dĩ Mạch có ngu hơn nữa cũng phải nhìn ra, cô rất muốn nói, mình không có đi tìm cái chết!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc là ai muốn hại cô?

Trong lúc bất chợt cô liền nhớ lại sự kiện đêm đó, cô bị bắt cóc khi cô vừa trở về từ cuộc thi thiết kế đá quý ở nước ngoài.

Thiệu Thiến?

Nhưng bà ta muốn đưa tay chân vào nhà họ Mộ, cũng không dễ dàng như vậy.

Đường Hân thấy Giang Dĩ Mạch lại đang ngẩn người, sắc mặt lập tức mất hưng, nghiêm mặt lại.

Thật là không để bà già này ở trong mắt mà.

Mộ Tử Duệ vội vàng dời đi sự chú ý của mẹ, anh nháy mắt ra hiệu với anh hai một cái, Mộ ngốc nghếch lập tức mang Giang Dĩ Mạch rời khỏi tầm mắt của mẹ mình.

Nhà họ Giang biết chuyện nên cả nhà đều lên đường, tự mình đến nhà họ Mộ hỏi thăm tại sao con gái mới gả ra ngoài mới có hai ngày thì nửa đêm đã tự sát.

Thiệu Thiến giống như mẹ ruột lôi kéo bàn tay của Giang Dĩ Mạch: "Dĩ Mạch, con không sao chứ? Dì nghe nói con muốn tự sát, dì và cha con bị dọa đến sợ hãi, nếu thật sự có việc không hay xảy ra cho con, con bảo dì phải nói thế nào với người mẹ đã chết của con đây? Cái đứa nhỏ ngốc này, rốt cuộc có cái gì mà nghĩ không thông như vậy chứ!"

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nhìn Thiệu Thiến diễn trò, ôn hoà nói một câu: "Tôi đang sống rất tốt, còn có tài sản mẹ để lại cho tôi nữa, sao tôi có thể cam lòng chết được chứ, như vậy thì quá tiện nghi cho đám người vong ân phụ nghĩa kia rồi?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của Thiệu Thiến lúc trắng lúc xanh.

Giang Dĩ Mạch nói tiếp: "Tôi chỉ muốn đi ra ngoài hóng gió một chút mà thôi, nhưng không biết là ai lại muốn đẩy tôi xuống hồ nước, còn muốn dìm tôi chết đuối, nếu không phải Tử Duệ kịp thời xuất hiện cứu tôi, thì tôi thật sự đã chết không rõ ràng giống như mẹ của mình rồi."

Lời nói này chứa đầy hàm ý, trong lòng Thiệu Thiến biết rõ là đang ám chỉ mình.

Giang Triển Bằng nghe con gái nói như vậy, lo lắng hỏi: "Đã điều tra ra được là ai làm chưa?"

"Nào dễ dàng như vậy, đối phương rất giảo hoạt, không phải lần đầu muốn lấy mạng của tôi, nếu không phải mạng của tôi lớn, thì bây giờ đã không thể ngồi ở chỗ này rồi." Nói xong nhìn về phía Thiệu Thiến: "Dì à, dì thấy con nói có đúng hay không?"

Giang Mỹ Kỳ nghe thấy đoạn đối thoại giữa mẹ mình và Giang Dĩ Mạch, trong mắt đột nhiên thoáng qua một tia sáng, giống như là đã hiểu ra cái gì.

Giang Gia Kiệt thấy Giang Dĩ Mạch đang thầm ám chỉ mẹ của mình, cũng không quan tâm là đang ở nhà họ Mộ, muốn đi lên tranh cãi với Giang Dĩ Mạch, lại bị Giang Mỹ Kỳ lặng lẽ kéo lại.

Giang Dĩ Mạch vừa nhìn thấy bọn họ thì mắt đã tối lại, một khắc cũng không muốn nhìn thấy bọn họ, lập tức nói người làm tiễn khách.

Sau khi đại gia đình họ Giang rời đi, Giang Dĩ Mạch mới xoay người trở về phòng, khi đi ngang qua hành lang lại nghe gần đó phát ra tiếng động, đi tới nhìn thì thấy một nữ giúp việc đang chủ động áp sát vào trong ngực của ông xã nhà mình, còn nũng nịu nói: "Đại thiếu gia, em biết đại thiếu phu

https://thuviensach.vn

nhân không muốn sinh con cho anh, nhưng em thì nguyện ý sinh con cho anh."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Không Sợ Không Thể Làm Cho Cô Mang Thai.

Hai tay của Giang Dĩ Mạch khoanh lại ở trước ngực, lạnh lùng nhìn.

Từ khi nào thì ông xã ngốc của mình lại trở thành miếng mồi ngon rồi?

Nữ giúp việc trẻ tuổi mạnh mẽ ngã vào trong ngực của Mộ ngốc nghếch, làm cho Mộ ngốc nghếch sợ đến mức vội vàng lùi về phía sau: "Không được, tôi đã có bà xã rồi."

"Đại thiếu gia, em sẽ không nói cho đại thiếu phu nhân biết, em thật sự bằng lòng sinh con cho anh." Nữ giúp việc lôi kéo tay của Mộ ngốc nghếch, mạnh mẽ để ở trên ngực của mình, Mộ ngốc nghếch liều mạng giật ngược về sau.

"Không thể, tôi không thể làm chuyện có lỗi với bà xã."

"Thiếu phu nhân cũng không có yêu anh, một ngày nào đó cô ấy sẽ rời khỏi anh, chỉ có em một lòng yêu anh, bằng lòng sinh con cho anh. . . . . ."

"Bà xã sẽ không rời khỏi tôi đâu, cô không cần phải làm như vậy, đi nhanh đi, tôi không muốn nhìn thấy cô nữa."

"Đại thiếu. . . . . ."

"Đại thiếu phu nhân, cô đang làm cái gì ở chỗ này vậy?" Giọng nói của quản gia vang lên.

https://thuviensach.vn

Nữ giúp việc lập tức sợ đến mặt trắng bệch, lúc này quản gia thuận theo ánh mắt của Giang Dĩ Mạch nhìn qua, nữ giúp việc quần áo xốc xếch đang cầm tay của Mộ ngốc nghếch, đang vững vàng dán vào trong ngực của Mộ ngốc nghếch.

"Tiểu Liên, cô đang muốn làm gì?"

"Tôi. . . . . ." Tiểu Liên chột dạ không dám nhỉn thẳng vào ánh mắt của Giang Dĩ Mạch, biết một màn vừa rồi đều đã bị đại thiếu phu nhân nhìn thấy được.

Mộ ngốc nghếch lập tức tránh khỏi tay của nữ giúp việc chạy về phía Giang Dĩ Mạch: "Bà xã. . . . . ."

Ánh mắt của Giang Dĩ Mạch lạnh lùng, Mộ ngốc nghếch rất ủy khuất, đứng ở đó không dám cử động: "Bà xã, anh không có làm chuyện có lỗi với em đâu, càng không có sinh em bé mập mạp với Tiểu Liên."

Quản gia vừa nghe, liền hiểu.

Chuyện đã bị vạch trần, nữ giúp việc cũng không thèm quan tâm đến cái gì nữa.

Cô ta quỳ gối ở trước mặt của Đường Hân: "Phu nhân, tôi chỉ là nhất thời hồ đồ nên mới làm ra chuyện như vậy."

"Nhất thời hồ đồ sao? Tôi thấy cô là đang nghĩ cách muốn leo lên giường của Thiên Thần? Nghĩ là cô mà sinh được con trai thì có thể mẫu bằng tử quý (mẹ nhờ phước con) sao? Cô nhìn lại một chút thân phận của cô là gì đi!" Đường Hân không khách khí nói.

"Phu nhân, tôi thật sự không có, tôi là đau lòng cho đại thiếu gia, nên mới có thể nhất thời hồ đồ làm ra chuyện như vậy."

https://thuviensach.vn

"Con của tôi còn cần cô phải đau lòng thay sao?"

"Tôi thật sự chính là đau lòng cho đại thiếu gia, không nỡ nhìn thấy đại thiếu gia bị đại thiếu phu nhân khi dễ." Nữ giúp việc nói.

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Đường Hân hỏi: "Lời này của cô là có ý gì?"

"Đại đhiếu phu nhân vốn dĩ không có yêu Đại thiếu gia, cô ấy cũng không muốn sinh con cho đại thiếu gia, từ lúc kết hôn đến bây giờ cũng đã hơn một tuần rồi, nhưng đại thiếu phu nhân cũng không để cho đại thiếu gia chạm vào cô ấy."

Vừa mới nói ra lời như vậy, mọi người đều kinh ngạc.

Giang Dĩ Mạch biết lần này không ổn, thì nghe thấy nữ giúp việc lại tiếp tục tố cáo tội của cô: "Tôi thấy phu nhân ngài luôn hối thúc đại thiếu gia sinh con, nhưng mà đại thiếu gia lại bị đại thiếu phu nhân ức hiếp, tôi mới không nỡ nhìn đại thiếu gia như vậy cho nên mới có thể. . . . . ."

Đường Hân không hài lòng liếc mắt nhìn Giang Dĩ Mạch một cái: "Đây là sự thật?" Thấy Giang Dĩ Mạch không nói lời nào, lại hỏi nữ giúp việc: "Chuyện như vậy một người giúp việc như cô làm sao biết được? Chẳng lẽ là Thiên Thần nói với cô?"

Nữ giúp việc bị hỏi khó, vẻ mặt xấu hổ và chột dạ: "Tôi, tôi là trong lúc vô tình nghe thấy."

Giang Dĩ Mạch nhàn nhạt nhìn nữ giúp việc này, cái gì trong lúc vô tình nghe thấy chứ, căn bản là nghe lén!

Đường Hân tức giận nhìn Giang Dĩ Mạch: "Cô ta nói có đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch lập tức kéo Giang Dĩ Mạch bảo vệ ở phía sau: "Mẹ, bà xã không có khi dễ con đâu. . . . . ."

"Cái đứa con trai ngốc này. . . . . ." Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mộ ngốc nghếch lập tức nổi giận, gương mặt tuấn tú giận đến đỏ bừng: "Mẹ, con không phải đồ ngốc!"

Đường Hân quên mất là không thể ở trước mặt con trai nói mấy câu như đồ ngốc hay ngu ngốc.

"Không phải, không phải, mẹ không có nói con ngốc, mẹ là nói con bị vợ của con lừa gạt đến hồ đồ rồi." Đường Hân vội vàng sửa lại.

"Bà xã không có lừa gạt con." Vẻ mặt của Mộ ngốc rất nghiêm túc: "Cô ấy nói là chờ khi cô ấy yêu con, thì sẽ sinh em bé mập mạp cùng với con."

Đường Hân giận đến mức trợn mắt lên, chờ nó yêu con sao, nếu vậy mặt trời cũng mọc ở phía tây rồi.

"Mặc kệ như thế nào, các con là vợ chồng, nhất định phải sinh con." Đường Hân nghiêm túc nói: "Ngay tối hôm nay, các ngươi lập tức viên phòng, nhanh chóng sinh cho mẹ một đứa cháu trai mập mạp. Nhà họ Mộ của chúng ta không cần phải nuôi một con gà không biết đẻ trứng."

Câu cuối vô cùng khó nghe, Giang Dĩ Mạch cũng không chịu thua, đẩy Mộ ngốc nghếch đang bảo vệ mình ra liền nói: "Mẹ, nếu như ngài không hài lòng với con...con có thể lập tức ly hôn, không làm trễ nãi việc ngài cưới cho con trai của ngài một con gà biết đẻ trứng đâu!"

Cả nhà họ Mộ này mọi người đều nghe lời của Đường Hân, bao gồm cả hai đứa con trai cũng luôn nghe lời mẹ, nhưng mà Giang Dĩ Mạch lại dám

https://thuviensach.vn

cãi lại mẹ chồng uy nghiêm hơn hai mươi năm ở nhà họ Mộ này như vậy, thật sự làm cho tất cả mọi người ở đây toát mồ hôi thay cô.

Đường Hân bị tức đến nỗi bệnh tim muốn tái phát, chỉ tay vào Giang Dĩ Mạch nói: "Cô...cô. . . . . .", "Làm sao cô lại không có giáo dục như vậy? Lúc còn sống mẹ của cô chẳng lẽ không có dạy cho cô cái gì gọi là kính trọng bề trên sao?"

Giang Dĩ Mạch cũng phản bác: "Mẹ của tôi khi còn sống dạy tôi phải đối xử thân thiện với người khác, người lớn mà lại không kính trọng người khác như vậy, có tư cách gì mà trách người khác không tôn trọng mình?"

"Tốt lắm, miệng lưỡi của cô cũng thật lợi hại . . . . . ."

"Hơn nữa, mẹ cũa tôi đã chết hơn mấy chục năm rồi, xin ngài không nên đụng một chút liền lôi người đã mất ra để nói. Ngài cũng đã sống đến từng tuổi này rồi, so với mấy người trẻ tuổi như tôi chắc phải hiểu rõ hơn chứ, chẳng lẽ ngài không biết là phải tôn trọng người đã chết sao?"

Đường Hân bị tức đến nỗi xém chút nữa ngất đi, bà thật sự không biết người con dâu này lại không biết nghe lời như vậy.

Không chỉ không biết nghe lời, mà còn dám cãi lại bà.

Cô không muốn sinh con cho đứa con trai ngốc của tôi, thì tôi vẫn cứ bắt cô sinh đó!

Ở trong cái nhà này tất cả mọi thứ đều do Đường Hân tôi định đoạt, tôi dĩ nhiên có cách để đối phó với cô, không sợ không thể làm cho cô mang thai!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Hạ Độc, Giải Dược (1)

Chuyện Giang Dĩ Mạch mới vào cửa chưa tới mười ngày đã tranh cãi với mẹ chồng thoáng cái liền truyền đến nhà họ Giang.

Thiệu Thiến vui sướng khi người khác gặp họa nói: "Tính tình con nhỏ kia thối tha ai chịu nổi? Trước kia ở nhà họ Giang, mọi người trong nhà chúng ta đều nhường cô ta, mới có thể khiến cô ta vô pháp vô thiên như vậy, bây giờ đến chỗ nhà họ Mộ, mọi người còn có thể nhường nhịn cô ta như vậy nữa sao? Thật sự là không biết sống chết."

"Mẹ, nhà họ Mộ đáng sợ như thế sao? Lần trước lại mặt, anh rể che chở cho cô ta như vậy…."

Đường Hạo Thiên ngắt lời Giang Mỹ Kỳ nói, "Vậy thì em không biết rồi, anh họ anh che chở cho cô ta như vậy, cũng không phải là đối thủ của cô anh. Lần này người cô ta đắc tội chính là cô anh!"

"Có chuyện đáng sợ như vậy sao?" Giang Mỹ Kỳ thuận miệng nói.

"Cô anh tuyệt đối không phải là người dễ bắt nạt, trước mặt nhiều người như vậy Giang Dĩ Mạch lại còn xung đột với cô anh, cô anh tức giận đến mức suýt chút nữa phát bệnh tim, cô anh tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ cho cô ta." Đường Hạo Thiên nói, thật ra chính anh ta cũng đã sớm biết tình nóng nảy của Giang Dĩ Mạch, nếu không phải tính cô như vậy, anh ta cũng sẽ không vứt bỏ cô bí mật theo đuổi Giang Mỹ Kỳ.

https://thuviensach.vn

“Cô của cậu là yêu nữ nhà họ Đường, có ba mẹ cưng chiều, phía trên còn có mấy anh trai che chở, khi nào thì chịu tính tình tồi tệ như thế chứ? Con nhỏ này thật sự phải chịu khổ rồi.” Thiệu Thiến nói lời chế giễu, nhìn Đường Hạo Thiên, “Cô của cậu tính đối phó với con nhỏ này thế nào?”

“Ngày hôm qua con đi thăm cô con, nghe cô con phàn nàn nói Giang Dĩ Mạch không chịu đồng ý sinh đứa nhỏ với anh họ con, kết hôn cũng đã gần mười ngày mà còn chưa động phòng.”

Trong lòng Giang Mỹ Kỳ nói, ai muốn sinh con với người đần độn chứ? Muốn cô ta, cô ta cũng không đồng ý.

Sau đó nhìn thoáng qua mẹ mình, lúc trước khi mẹ nói với chuyện hôn sự này với cô ta, cô ta cũng không ít lần cãi nhau với mẹ, may mà bụng cô ta hơi mập, cũng đoán chắc hôm đó Giang Dĩ Mạch về nhà, cố tình trình diễn một màn như vậy vừa có thể bắt buộc Đường Hạo Thiên ngả bài ra.

Cô ta biết tính tình Giang Dĩ Mạch rất tệ, rất thẳng tính, chỉ cần Đường Hạo Thiên hơi kích thích một chút, Giang Dĩ Mạch nhất định sẽ rơi vào trong cái bẫy mà cô ta thiết kế.

Việc này chỉ sợ là ngay cả Đường Hạo Thiên cũng không phát hiện, ngày đó thật ra là cô ta đã sớm tính toán xong cả rồi.

Tất cả mọi người đều là quân cờ của cô ta.

Chuyện này ngay cả mẹ ruột mình cô ta cũng chưa từng tiết lộ.

Đường Hạo Thiên tiếp tục nói: “Cô con nói bà ấy đang nghĩ biện pháp để bọn họ động phòng, Giang Dĩ Mạch không chịu sinh, thì cô ta nhất định phải sinh.”

“Nghĩ ra cách nào chưa?”

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên có chút xấu hổ nói: “Loại chuyện này bọn họ không đồng ý, người khác sao có thế mạnh mẽ ép buộc? Bây giờ chuyện gì anh họ con cũng đều nghe lời Giang Dĩ Mạch. Giang Dĩ Mạch không để anh ấy chạm vào, anh ấy liền kiên quyết không chạm vào.”

Thiệu Thiến và con gái Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn nhau, sau khi trao đổi ánh mắt, hai người gần như đã lập tức nghĩ ra biện pháp đối phó.

Quả thật là mẹ con, đều muốn đi tới cùng một mục đích.

Giang Dĩ Mạch không biết mẹ con tiện nhân kia đã vươn móng vuốt của hai người bọn họ tới nhà họ Mộ, lúc trước cùng mẹ chồng cãi nhau một trận, người giúp việc trong nhà lập tức chọn cách đứng qua bên cạnh, tất cả đều cách xa cô.

Còn có bắt nạt cô vừa gả vào nhà họ Mộ rất nhiều việc chưa hiểu, nhân cơ hội đạp cô vài cái.

Cô cũng không muốn cả ngày đấu trí với đám người giúp việc đằng kia, dứt khoát ngây ngốc ở trong phòng không ra ngoài.

Một mình nằm sấp trên bàn viết vẽ bản thiết kế, đây là sở thích lớn nhất của cô.

Sau khi mẹ qua đời, cô vẫn luôn tôn kính người dì lắc mình một cái biến thành mẹ kế. Còn chuyện mang theo hai đứa con lớn như thế sinh cùng ba mình, làm thế nào cô cũng không chấp nhận được.

Từ đó về sau, chỉ cần vừa nhìn thấy bọn họ, cô sẽ giống như con nhím, ai tới gần liền đâm người đó.

Cũng chỉ có lúc vẽ bản thiết kế mới có thể khiến cô thật sự yên ổn lại.

Cái gì cũng không nghĩ, chỉ chuyên tâm vào một việc.

https://thuviensach.vn

Trong lòng cô cũng chỉ có lúc này mới bình yên an ổn rũ bỏ hết mệt mỏi.

“Thiếu phu nhân, thiếu gia bảo tôi rót một ché canh hạt sen ướp lạnh mang vào để cô giải nhiệt ạ.” Người giúp việc bưng khay đi tới gõ cửa.

Đang chuyên tâm phác họa Giang Dĩ Mạch bị cắt ngang mạch suy nghĩ, rất không hài lòng, “Không muốn uống, mang đi đi, không thấy tôi đang rất bận sao? Không cho bất kỳ kẻ nào lại đây quấy rầy tôi!”

Cô giúp việc thấy Giang Dĩ Mạch dạy dỗ một mạch như vậy, sợ tới mức không ngừng xin lỗi, “Xin lỗi, thiếu phu nhân, tôi biết tôi sai rồi, nhưng lần này là đại thiếu gia sai tôi mang sang đây. Đây là đại thiếu gia chuẩn bị vì bà xã mình, đại thiếu gia không nỡ bỏ bê cô nên kiên quyết bắt tôi mang một phần qua cho cô.”

Dè dặt cẩn thận đặt bên cạnh bàn, sau đó đi ra ngoài.

Giang Dĩ Mạch bị ngắt mạch suy nghĩ, không vẽ nổi bản thiết kế nữa, nhìn chén canh hạt sen ướp lạnh trên bàn này, mọi suy nghĩ của cô đều hướng về Mộ ngốc nghếch đáng thương, bưng canh hạt sen lên một ngụm rồi một ngụm nuốt xuống.truyện bên dinendanlequydon.com

Mát lạnh dễ chịu, mùi vị không tệ.

Vốn chuyên tâm vẽ nên không cảm thấy nóng, nhưng uống hết canh hạt sen này không bao lâu, liền cảm thấy chút khô nóng khó chịu.

Người giúp việc trốn ngoài cửa, từ trong khe cửa nhìn thấy Giang Dĩ Mạch uống hết toàn bộ canh hạt sen, liền trở về báo với Đường Hân: “Thiếu phu nhân uống rồi ạ.”

“Một lát nữa nhanh dụ dỗ đại thiếu gia vào trong phòng đi.” Đường Hân lên tiếng, vừa lúc Mộ Tử Duệ đi vào nghe thấy được.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch cảm thấy có chút khô nóng khó chịu, đứng dậy mở cửa sổ, đột nhiên trước mắt thấy lờ mờ, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Một đôi tay kịp thời ôm lấy cô, cô ngẩng đầu tầm mắt mơ hồ nhìn thấy một khuôn mặt có vài phần giống Mộ ngốc nghếch…..

“Đại thiếu gia, hình như thiếu phu nhân không thoải mái, cậu mau vào xem cô ấy một chút đi.”

Mộ ngốc nghếch vừa nghe lập đi tìm bà xã, vừa đẩy cửa liền xông vào bên trong, “Bà xã…..”

Trong phòng không một bóng người, gió từ ngoài cửa sổ thổi vào mát lạnh, bản thảo thiết kế bị gió thổi rơi trên mặt đất.

Mộ ngốc nghếch đi vào, nhặt bản vẽ nháp trên tờ giấy màu trắng dưới đất lên, nhìn xung quanh không thấy bà xã đâu.

Người giúp việc vừa biết không thấy thiếu phu nhân đâu nữa, mặt cũng bị dọa tái mét.

“Còn không chạy đi tìm mau lên! Nhị thiếu gia đâu?” Đường Hân biết không thấy Giang Dĩ Mạch đâu trong lòng cũng kinh ngạc hoảng sợ.

“Cũng không thấy nhị thiếu gia đâu nữa.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hạ Độc, Giải Dược (2)

Giang Dĩ Mạch dùng sức lắc lắc đầu, để nhìn rõ hình ảnh trước mắt.

Dải thực vật xanh bao trùm ánh mắt có thể chạm đến giới hạn.

Cô không biết đây là chỗ nào, chỉ là chạy liên tục.

Toàn thân khô nóng rất khó chịu, trong cơ thể giống như có vô số con kiến bò, ngứa ngáy khó chịu.

Làm thế nào cũng không bắt được.

Trên đầu mồ hôi đầm đìa, áo sơmi màu trắng bị mồ hôi dính ẩm ướt ở trên người, đường cong linh lung lồi lõm càng hiện rõ ra.

Giang Dĩ Mạch coi như có ngu dốt nữa cũng hiểu chút gì.

Bát nước canh hạt sen ướp lạnh chết tiệt kia.

Cô nhìn đằng sau lưng, Mộ Tử Duệ không đuổi theo đến đây, muốn tìm một chỗ kín đáo nghỉ ngơi trước một chút.

Trong cơ thể khó chịu sắp không chống đỡ được rồi.

Lúc này cô thật hy vọng có người đánh ngất xỉu mình, như thế cũng sẽ không khó chịu.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch thất tha thất thểu chạy lên phía trước, đột nhiên phía sau bị một cây gậy gỗ xuất hiện đánh mạnh một cái làm cho ngất xỉu.

Trong ý thức mơ hồ, cô nhìn thấy người đàn ông trung niên kia.

Người đàn ông trung niên đó muốn đưa cô vào chỗ chết.

Đây không phải là nhà họ Mộ sao?

Người đàn ông trung niên kia làm thế nào cũng ở chỗ này?

Mộ Tử Duệ một đường đuổi theo, thấy một cây gậy gỗ vứt trên mặt đất, mà Giang Dĩ Mạch lại sớm biến mất.

Vườn hoa phía sau nhà họ Mô rất lớn, mọc đầy các loại thực vật xanh cùng hoa cỏ.

Xuyên qua thật dài vòng dây xanh, quẹo mấy vòng, vậy mà thấy một cổng vòm cao cỡ một người bị dây quấn quanh.

Trên dây mọc rất nhiều hoa hồng nhạt.

Sau khi đi vào đập vào mi mắt là mảng lớn đủ mọi màu sắc, các loại hoa cùng thực vật tươi tốt ganh đua sắc đẹp, rất nhiều ngay cả tên cũng không nói lên được.

Trên tường rào cũng quấn đầy dây mây kiểu hoa cỏ, nở ra loại hoa đẹp đẽ, có vẻ cổ xưa lại thần bí, giống như tiến vào vườn hoa của thôn xóm châu Âu từ xưa.

Mộ Tử Duệ ngạc nhiên nhìn mọi thứ trước mắt, anh sinh ra hai mươi mấy năm qua lần đầu tiên biết nhà của mình còn có chỗ phong cách cổ xưa thần bí mà lại đặc biệt xinh đẹp mới lạ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải một đường đuổi theo Giang Dĩ Mạch qua đây, có lẽ cả đời này anh sẽ không biết nhà họ Mộ còn có nơi như vậy.

Bên cạnh một thực vật xanh thấp bé không thể nói rõ tên có một chiếc giầy của phụ nữ, Mộ Tử Duệ đi qua nhặt giầy lên, phát hiện là của Giang Dĩ Mạch.

Hắn không kịp thưởng thức những cảnh đẹp này nữa, lập tức đuổi theo đi vào.

Cuối vườn hoa có một căn phòng nhỏ bị dây màu xanh biếc cùng dây mây của hoa cỏ bao trùm, bên cạnh đủ loại các loại hoa cỏ cùng thực vật, đi vòng qua phía sau, trên mặt đất có một tầng đất, thấy có một miếng tấm ván gỗ.

Kéo tấm ván gỗ ra, bên trong có một lối đi nhỏ màu đen thông xuống dưới đất.

Giang Dĩ Mạch bị người đàn ông trung niên ôm đi vào, để ở trên giường lớn bị vứt bỏ.

Mở đèn lên, có thể thấy rõ toàn cảnh căn phòng dưới đất, bên trong chất đầy rất nhiều công cụ gia đình đặt tiền cùng đồ dùng sinh hoạt hằng ngày, còn có khung hình to lớn bị vải trắng che, phía trên dính một tầng bụi bặm, chỉ lộ ra nửa đoạn khung phía dưới.

Người đàn ông trung niên lấy ra ống tiêm có chất lỏng trong suốt trước đó đã sớm chuẩn bị xong, nhìn thoáng qua Giang Dĩ Mạch ở trên giường lớn đau đớn co quắp cuộn mình.

"Hôm nay xem cô còn trốn đi đâu?" Người đàn ông trung niên cầm ống tiêm đến gần Giang Dĩ Mạch, "Nhóc con, cô đừng trách Trương Đại Tề tôi nhẫn tâm, nếu cô không cản đường của chúng tôi, tôi cũng không muốn giết chết một cô gái có dáng vẻ như hoa như ngọc như cô vậy."

https://thuviensach.vn

Trong cơ thể Giang Dĩ Mạch giống như có hàng nghìn hàng vạn con kiến cắn, lại ngứa ngáy khó chịu, cô nhìn người đàn ông trung niên trước mặt cầm ống tiêm muốn tiêm chất lỏng vào trong cánh tay cô, trong lòng rất hiểu hắn lại muốn mạng của mình, nhưng thân thể lại không động đậy được.

Ngay cả phản kháng cũng không thể.

A..." Giang Dĩ Mạch khó chịu phát ra một tiếng ưm thống khổ, đôi má mất tự nhiên đỏ bừng, mồ hôi trên trán

chảy ròng ròng, áo sơmi trên người dính ở trên da thịt, lộ ra mùi thơm mê người của cô gái trẻ tuổi.

Người đàn ông trung niên đang muốn đâm vào trong đầu gối làn da trắng nõn của Giang Dĩ Mạch, nghe thấy một tiếng than nhẹ, dưới anh đèn lờ mờ nhìn xuống đôi má đỏ bừng của Giang Dĩ Mạch mê ly trong con ngươi tản ra ánh sáng xinh đẹp mị hoặc.

Hắn không tự giác nuốt nước miếng, ở nơi buồn tẻ mai phục nhiều ngày như vậy, cũng chưa chạm qua phụ nữ, sớm đã có chút khó nhịn rồi.

Dù sao cô ta cũng phải chết, không bằng thượng cô ta trước, khỏi phải lãng phí một báu vật như vậy.

Kéo áo sơmi của Giang Dĩ Mạch, đột nhiên nghe thấy phía trên có động tĩnh, lập tức cảnh giác quay đầu nhìn lại, đèn tầng hầm đột nhiên dập tắt, một mảnh tối đen.

Người đàn ông trung niên vội vàng lấy cái bật lửa trên người ra, ánh sáng mỏng manh chiếu rọi tầng hầm vẫn một mảnh mờ tối như cũ, chưa kịp thấy rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thì thấy một người đàn ông mơ hồ không rõ mặt đột nhiên xuất hiện ở trước mặt.

https://thuviensach.vn

"Mày là ai? Mộ..." Người đàn ông trung niên cả kinh, bị người đàn ông đột nhiên đánh một quyền ngã xuống đất.

Cái bật lửa nháy mắt tắt, trong tầng hầm lại là một mảnh tối đen.

Trong bóng đêm, người đàn ông đi đến trước mặt Giang Dĩ Mạch, ngón tay thon dài chạm nhẹ vào trên gương mặt nóng bỏng của cô.

Trên làn da có cảm giác một chút lạnh lẽo, Giang Dĩ Mạch thoải mái phát ra một tiếng ưm, giống như là loại mời nào đó.

Người đàn ông trong bóng đêm nhìn người phụ thống khổ khó chịu, nhẹ nhàng cúi người che lên, hôn người phụ nữ phía dưới.

Cáng tay dài nhỏ trắng của Giang Dĩ Mạch vòng lên cổ người đàn ông, lý trí sớm bị bảo phủ bởi khát vọng nguyên thủy trong cơ thể, mặc sức nở rộ...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Hạ Độc, Giải Dược (3)

Tất cả nhà họ Mộ tìm khắp nơi khu nhà cấp cao, cũng không thấy cậu hai Mộ Tử Duệ cùng người con dâu lớn Giang Dĩ Mạch.

Lần này cả Đường Hân cũng lo lắng, hai người lớn sống lại không rời khỏi nhà họ Mộ, có thể chạy đi đâu chứ?

Tìm khắp nơi hơn nửa đêm, chẳng lẽ hai người lớn còn sống có thể bốc hơi khỏi trần gian sao?

"Bà chủ!" Lúc này quản gia vội vã chạy đến, nhỏ giọng nói: "Bà chủ, buổi chiều có người hầu thấy cậu hai vào phòng đại thiếu phu nhân."

"Cái gì?" Đường Hân không cẩn thận cắn phải đầu lưỡi của mình, đau khiến bà kêu to lên, hoàn toàn không có uy nghiêm của nữ chủ nhân nhà họ Mộ ngày xưa.

"Có thấy rõ rang không?" Đường Hân nghiêm túc hỏi.

Quản gia cung kính cúi đầu: "Chắc không sai."

"Người kia đâu?"

"Người hầu chỉ là trùng hợp đi ngang qua nhìn thấy cậu hai vào phòng thiếu phu nhân, về sau cũng không biết." Quản gia cẩn thận nói.

https://thuviensach.vn

Con ngươi Đường Hân xoay vòng, bà cho người ta bỏ thuốc vào trong bát nước canh hạt sen cho Giang Dĩ Mạch uống kia, vốn là muốn để cho con trai Mộ Thiên Thần thuận thế viên phòng với Giang Dĩ Mạch, nhân cơ hội giáo huấn Giang Dĩ Mạch một chút, để khỏi cô ta luôn luôn làm trái ý với mình. Nhưng uống hết nước canh bỏ thuốc kia, người viên phòng không phải con trai ngốc, mà là con thứ hai...

Phần sau Đường Hân nghĩ cũng không dám nghĩ, con thứ hai là thịt trong lòng bà, tương lai còn kế thừa sự nghiệp lớn của nhà họ Mộ, không thể để Giang Dĩ Mạch làm hỏng.

Bây giờ đã đến lúc này, sợ là hai người đã...

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, thanh danh con trai của mình coi như bị hủy.

Đường Hân vội vàng phân phó quản gia: "Để cho tất cả mọi người trở về phòng nghỉ ngơi, không cần tìm nữa, bọn họ cũng không phải trẻ con, chơi chán sẽ trở về."

Quản gia không dám nhiều lời, lập tức truyền đạt mệnh lệnh.

Đường Hân ở trong lòng cảm thấy may mắn hai ngày này ông xã Mộ Đình đi công tác không ở nhà, bằng không để cho ông xã biết việc này, bà có miệng mà không nói rõ được.

Bà chỉ không hiểu con thứ hai của mình làm việc luôn luôn có chừng mực, làm sao có thể chạy đến phòng của Giang Dĩ Mạch?

Nó lại cùng Giang Dĩ Mạch đi chỗ nào?

Tất cả người hầu nhà họ Mộ đều bị gọi trở về, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Sắc trời dần dần sáng lên, mặt trời ở chân trời mọc lên.

Trong tầng hầm tối đen có người mở đèn, người đàn ông trung niên lúc này tỉnh lại, dưới ánh đèn lờ mờ thấy một người đàn ông khẽ nhẹ đẩy Giang Dĩ Mạch đang ngủ mê man, hắn lặng lẽ rút con dao găm trên lưng ra, xông lên dùng cán chuôi con dao găm đánh ngất xỉu người đàn ông.

Mộ Tử Duệ ngã xuống đất ngất đi.

Người đàn ông trung niên nhìn cả người Giang Dĩ Mạch mê man đầy dấu hôn, đồ ngốc cũng biết ở trên người cô đã xảy ra chuyện gì.

Nhìn Mộ Tử Duệ ngã xuống đất ngất đi một cái, miệng mắng một câu, tiện nghi cho thằng nhóc này.

Cũng không biết mình đến cùng hôn mê bao lâu, sợ tái trì hoãn nữa sẽ làm hỏng chuyện, nhanh chóng làm chính sự.

Người đàn ông trung niên tìm xung quanh không thấy ống tiêm với chất lỏng trong suốt trước đó đã chuẩn bị xong, mắt nhìn Mộ Tử Duệ hôn mê, tám phần lúc thằng nhóc này đánh mình ngất xỉu đã hủy tất cả vài thứ kia.

Trong tầng hầm u ám, con dao gắm dưới ánh đèn lóe lên ánh sáng quỷ dị.

Người đàn ông trung niên nhìn dao găm nở nụ cười gian xảo, đến gần Giang Dĩ Mạch, đặt lưỡi con dao găm sắc bén lên cổ tay trắng nõn của Giang Dĩ Mạch, nhẹ nhàng liền cắt - -

"Ông làm gì với bà xã của tôi vậy?" Đột nhiên Mộ ngốc xông đến đẩy người đàn ông trung niên ra.

Làm dao găm lạnh cạnh rơi trên mặt đất, người đàn ông trung niên lập tức không còn con dao găm, Mộ ngốc cầm dao găm lên vung tay, phi đến

https://thuviensach.vn

sát mặt người đàn ông trung niên, trên mặt cắt ra một miệng vệt máu thật nhỏ, suýt chút nữa cắt rơi nửa cái tai, người đàn ông trung niên sợ tới mức đặt mông ngồi dưới đất.

Mộ ngốc nhìn Giang Dĩ Mạch mê man, lo lắng gọi: "Bà xã, em tỉnh lại đi, em làm sao vậy?"

Lông mi Giang Dĩ Mạch giật giật, Mộ ngốc nhìn thấy trên người Giang Dĩ Mạch đầy dấu vết xanh tím, sợ hãi hỏi: "Bà xã, em bị thương sao? Ai vậy đánh..."

Lúc này người đàn ông trung niên cầm bình hoa trong tay đập trên đầu Mộ ngốc, bình hóa chia năm xẻ bảy, vỡ nát trên đất.

Chất lỏng đỏ tươi từ tóc đen chậm rãi chảy xuống, nhỏ ở trên mặt Giang Dĩ Mạch.

Lúc này Giang Dĩ Mạch tỉnh lại, mở mắt, đập vào mi mắt chính là tư thế Mộ ngốc bảo vệ che chở cô ở trong ngực, máu tươi từ trên trán trong tóc đen chảy xuống, từ khuôn mặt quá mức tuấn mỹ nhỏ xuống.

Một giọt, hai giọt... Rơi trên mặt của cô.

Người đàn ông trung niên bị làm cho phát bực, nhặt con dao găm lên, đây là cơ hội cuối cùng, nếu như vậy, chỉ có thể cùng lúc giải quyết hai người bọn họ.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân dồn dập, người đàn ông trung niên thấy không ổn, lập tức thừa dịp hỗn loạn chạy trốn.

"Bà xã, em đã tỉnh." Mộ ngốc nhìn Giang Dĩ Mạch khờ dại cười, cùng khuôn mặt máy của anh hiện ra tươi sáng.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch dần dần mở to mắt, nhìn khuôn mặt Mộ ngốc đầy máu, cô ngay cả ánh mắt cũng run rẩy.

"Thật tốt quá, bà xã không có việc gì..." Mộ ngốc ngất ở trong lòng Giang Dĩ Mạch.

"Ông…, ông xã..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hạ Độc, Thuốc Giải

“Chuyện gì xảy ra? Sao nhà họ Mộ chúng ta lại có lưu manh xông vào?” Đường Hân nổi trận lôi đình, trách mắng Giang Dĩ Mạch: “Cuối cùng cô đã là những gì ở bên ngoài, sao lại chọc tới những người liều mạng không đứng đắn này? Nếu con tôi có sơ xuất gì, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô.”

Lúc này Giang Dĩ Mạch không chống đối Đường Hân, bởi vì Mộ ngốc nghếch vì cứu cô mà suýt nữa mất mạng, bây giờ còn hôn mê bất tỉnh.

Mộ Tử Duệ nói: “Mẹ, chuyện này còn chưa biết rõ, mẹ đừng trách chị dâu.”

Con thứ nói chuyện giúp Giang Dĩ Mạch, Đường Hân càng thêm mất hứng, bà nhìn vết hôn trên cổ Giang Dĩ Mạch, trong lòng vừa bực vừa hận, hỏi: “Thiên Thần đến tìm cô lúc nào?”

Giang Dĩ Mạch không hiểu tại sao mẹ chồng lại hỏi vấn đề này, nói thật: “Là sáng sớm hôm nay.”

“Sáng sớm hôm nay?” Đường Hân giơ tay đánh Giang Dĩ Mạch một bạt tai.

Mộ Tử Duệ vội vàng ngăn cản mẹ mình, nhưng lại chậm một bước: “Mẹ, mẹ làm gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch sao lại chịu vô duyên vô cớ bị đánh, coi như con trai của bà ấy cứu mình, bà cũng không thể động thủ.

“Mẹ, sao mẹ lại đánh con? Con là vợ của con trai người, không phải người ở của người, mặc cho người muốn đánh thì đánh thì đánh, muốn chửi thì chửi!” Giang Dĩ Mạch không phục, phản bác.

“Cô còn nói được sao? Cô giải thích rõ cho tôi, những vết hôn kia trên người cô là có chuyện gì xảy ra! Có phải cô cùng tên lưu manh đó làm ra loại chuyện đó không?” Đường Hân tức giận mắng.

Giang Dĩ Mạch cũng cảm thấy hình như mình bỏ quên chuyện quan trọng gì, trên thân thể mơ hồ có cảm giác đau với cảm giác khác thường làm cho cô có chút sợ, theo bản năng cúi đầu nhìn những dấu vết thân mật lưu lại trên người mình.

“Mẹ, đêm qua con đi cùng với cô ấy!” Mộ Tử Duệ vươn người ra.

Lần này Đường Hận giận điên lên, bà chỉ vào Giang Dĩ Mạch: “Cái người không biết xấu hổ này, mới gả vào nhà họ Mộ chúng ta không bao lâu đã làm ra chuyện như vậy? Lại dám quyến rũ em chồng? Thật là có mẹ sinh mà không có mẹ dạy, không ra thể thống gì! Nhà họ Mộ chúng ta không thể chứa nổi người phụ nữ như vậy!”

Giang Dĩ Mạch không thể tha thứ nhất chính là người khác động một chút là lôi mẹ cô ra để chỉ trích, vừa rồi nể tình con bà cứu mình nên mới cố gắng nhẫn nhịn, nhưng bà mắng mẹ mình như vậy, thật sự làm cho người ta không thể nhịn được nữa.

“Mẹ, người có tư cách dạy dỗ con sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: “Sao đêm qua con lại ở chung một chỗ với con trai bà không phải bà rõ ràng lắm sao? Là ai cho bỏ thứ kia vào trong đồ uống của con? Không phải mẹ muốn con làm chuyện tốt với con trai ngài để sinh cháu nội cho nhà họ Mộ các người sao? Nếu mẹ đã bỏ thuốc, để con trai người làm thuốc giải

https://thuviensach.vn

không phải tốt lắm sao? Mẹ còn tức giận cái gì? Chúng con làm cũng đã làm, nói không chừng trong bụng con đã có cháu trai của mẹ rồi, mẹ còn bất mãn cái gì? Mẹ nên vui mừng mới phải!”

Từng câu của Giang Dĩ Mạch kích thích mẹ chồng Đường Hân, còn cố ý nói: “Tư vị của con trai người không tệ, làm thuốc giải thực sự rất tốt, về sau chúng con nhất định làm thêm vài lần, cố gắng sinh cho người nhiều đứa cháu mập mạp!”

Miệng Giang Dĩ Mạch không nhường ai, Đường Hân giận đến bệnh tim muốn tái phát, chỉ vào Giang Dĩ Mạch giận đến không nói nên lời.

“Người phụ nữ không biết thẹn này…”

“Mẹ, mẹ yên tâm, con nhất định sẽ sinh cho Mộ gia các người thêm nhiều cháu trai nữa, cháu trai ruột!” Lời nói của Giang Dĩ Mạch chứa đầy hàm ý, Đường Hân tức giận bước tới cho cô thêm một cái tát, bị Mộ Tử Duệ ngăn lại.

“Thế nào? Con cũng muốn đối nghịch với mẹ sao?” Đường Hân nhìn đứa con mình đặt toàn bộ hi vọng đang đỡ Giang Dĩ Mạch, trong lòng vừa tức vừa hận. Uy nghiêm của bà đã bị đứa con dâu chưa vào cửa này hung hăng giẫm dưới chân!

Người giúp việc vội vàng đi vào: “Đại thiếu gia tỉnh, muốn gặp thiếu phu nhân.”

Giang Dĩ Mạch xoay người đi gặp Mộ ngốc nghếch, làm cho Đường Hân tức điên.

Đường Hân tức giận trách mắng đứa con thứ hai của mình: “Tử Duệ, chuyện gì xảy ra? Sao có thể làm ra chuyện như vậy? Nó là vợ của anh hai con!”

https://thuviensach.vn

Bà không tin lại hỏi thêm một câu: “Thật sự đêm qua hai đứa ở chung một chỗ sao?”

Trên mặt Mộ Tử Duệ thoáng qua một tia khác thường, yên lặng nói: “Thật xin lỗi, mẹ.”

Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: “Tử Duệ, loại phụ nữ nào con không có, tại sao cố tình lại là nó? Nó là vợ của anh hai con, chẳng lẽ con không biết sao? Nếu như anh hai con biết chuyện này, lấy tính khí điên khùng của anh hai con, còn không lật trời sao?”

Giang Dĩ Mạch trở về phòng thì thấy Mộ ngốc nghếch trên đầu quấn băng đang náo loạn với người giúp việc.

“Không cần, tôi không muốn nghỉ ngơi, tôi muốn thấy bà xã, các người buông ra…” Thấy Giang Dĩ Mạch đi vào, hai mắt lập tức tỏa sáng: “Bà xã!”

Giang Dĩ Mạch bảo người giúp việc ra ngoài, ngồi bên giường Mộ ngốc nghếch, giống như dụ dỗ đứa trẻ: “Ông xã ngoan, nghỉ ngơi cho tốt, như vậy vết thương của anh mới mau tốt lên.”

“Vết thương của anh không cần gấp gáp.” Mộ ngốc nghếch khờ dại nói: “Bà xã, em có sao không? Anh rất lo lắng cho em, tối hôm qua tìm em cả đêm, anh tưởng là em không cần anh nữa.”

Giang Dĩ Mạch cúi người tựa vào trên ngực Mộ ngốc nghếch, nhỏ giọng nỉ non: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi…”

“Bà xã, em đang nói gì vậy?” Mộ ngốc nghếch ngu ngơ hỏi.

“Không có gì, tôi đang dỗ anh ngủ. Ngoan, nhắm mắt lại, ngủ đi.” Trong lòng Giang Dĩ Mạch khó chịu. theo bản năng nắm chặt tay Mộ ngốc nghếch.

https://thuviensach.vn

Sau khi Mộ ngốc nghếch ngủ, Giang Dĩ Mạch lặng lẽ ra ngoài, gặp Mộ Tử Duệ đi tới từ phòng Đường Hân, Giang Dĩ Mạch lúng túng muốn tránh, lại bị cản đường.

“Anh muốn làm gì?” Giang Dĩ Mạch giống như con nhím nhìn Mộ Tử Duệ: “Chuyện đêm qua là do mẹ anh…”

Mộ Tử Duệ đặt một thứ vào lòng bàn tay của Giang Dĩ Mạch, sau đó xoay người đi.

Giang Dĩ Mạch nhìn hai tay, thấy trên tay là một hộp thuốc màu trắng, nhất thời hiểu rõ anh ta có ý gì.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ly Hôn

Đường Hân đứng ở cổng vòm màu xanh lá ở sâu cùng của hoa viên phía sau nhà họ Mộ, nhìn cổng vòm có dây leo quấn đầy, bà không nhớ rõ đã bao nhiêu năm mình chưa tới nơi này.

Dường như đã quên mất, Mộ gia to như vậy còn có một nơi như thế này.

Đi qua cổng vòm, thấy bên trong trồng các loại cây xanh và hoa cỏ đầy màu sắc, nhìn qua cũng biết là có người tỉ mỉ vun trồng.

“Những thứ này đều là ai trồng?”

Quản gia cung kính nói: “Là quản gia Triệu Tín.”

Mặt Đường Hân liền biến sắc: “Ông ấy ở đâu?”

Trước khi đại thiếu gia kết hôn hai ngày, ông ấy đã xin nghỉ về quê rồi, mấy ngày nữa mới trở về.” Quản gia nói: “Nếu không cũng không để cho lưu manh đó có cơ hội.”

“Bắt được người kia không?”

“Hắn ta chạy rồi.”

“Hình như hắn rất quen thuộc với nhà họ Mộ chúng ta, vậy mà lại biết được nơi này.” Đường Hân nhìn hoa viên xưa cũ: “Có biết mục đích của

https://thuviensach.vn

hắn là gì không? Sao lại bắt Giang Dĩ Mạch?”

“Đã phái người điều tra.” Quản gia nói: “Hắn đã ẩn núp ở Mộ gia hơn hai mươi ngày rồi.”

“Nhất định phải tìm được người kia!”

“Dạ, phu nhân.”

“Chuyện này không được để bất kỳ ai biết, kể cả Mộ Đình lão gia.”

“Tôi hiểu, thưa phu nhân.”

“Chờ Triệu Tín trở lại bảo ông ấy đến gặp ta.” Đường Hân liếc nhìn vườn hoa thần bí xuân ý dào dạt: “Sau này không cho phép bất kỳ kẻ nào vào đây!”

Mộ ngốc nghếch thấy họp thuốc trên tủ, tò mò cầm lên nhìn, bên cạnh có để nửa ly nước, đúng lúc Giang Dĩ Mạch đi vào, anh tò mò hỏi: “Bà xã, em bị bệnh à?”

“Không có, tôi rất khỏe.”

“Vậy sao em uống thuốc?” Mộ ngốc nghếch cầm thuốc hỏi.

Giang Dĩ Mạch vội vàng giật lấy hộp thuốc trong tay anh, để vào trong ngăn kéo: “Không phải thuốc, là vitamin, để tăng cường sức khỏe.”

“Anh cũng muốn ăn!” Mộ ngốc nghếch mở ngăn kéo lấy thuốc, bị Giang Dĩ Mạch đánh lên tay một cái.

“Đây là thuốc cho phụ nữ, đàn ông không thể dùng.” Giang Dĩ Mạch khẩn trương khóa kĩ ngăn kéo: “Hiểu chưa, ngàn vạn lần không được uống thuốc lung tung biết không?”

https://thuviensach.vn

“Ồ!” Mộ ngốc nghếch giống như đứa bé gật đầu một cái, ngón tay thon dài như ngọc vuốt đầu quấn đầy băng gạc, Giang Dĩ Mạch lo lắng hỏi: “Đầu lại đau?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu một cái.

“Anh đừng chạy loạn, ở trong phòng nghỉ ngơi thật tốt.” Giang Dĩ Mạch đỡ anh ngồi xuống.

Mộ ngốc nghếch thấy dấu vết còn chưa tan hết trên cổ Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, em cũng bị thương, em cũng phải nghỉ ngơi thật tốt.”

Giang Dĩ Mạch ngẩn người, theo tầm mắt của Mộ ngốc nghếch cúi đầu thấy bên ngoài cổ áo sơ mi còn dấu vết chưa tan hết, vội vàng lúng túng kéo áo sơ mi che lại: “Đây là muỗi cắn, không phải bị thương.”

“Có đau không? Bà xã, anh thổi giúp em.”

“Không đau…”

Không đợi Giang Dĩ Mạch cự tuyệt, Mộ ngốc nghếch đã đưa môi thổi thổi lên cổ cô.

Giang Dĩ Mạch theo bản năng đẩy anh ra, kết quả hai người không cẩn thận cùng ngã xuống giường.

Mộ ngốc nghếch giở áo sơ mi của cô lên, thấy trên người cô có những vết bầm liên tiếp, giật mình lại đau lòng nói: “Bà xã, trên người em có rất nhiều chỗ bị muỗi cắn, anh thổi giúp em.”

“Không cần…” Giang Dĩ Mạch đẩy lại khong đẩy được anh, bị Mộ ngốc nghếch đè xuống dưới người, thổi làm cho mặt cô đều đỏ.

“Mộ Thiên Thần!” Giang Dĩ Mạch đỏ mặt lớn tiếng kêu, rốt cuộc Mộ ngốc nghếch cũng an tĩnh lại, đôi tay chống hai bên thân cô, mặt dính vào

https://thuviensach.vn

ngực cô, chỉ kém chút hôn lên đó.

“Bà xã.” Mộ ngốc nghếch quấn băng trên đầu thây cả khuôn mặt Giang Dĩ Mạch đỏ bừng, trẻ con đau lòng nói: “Em rất đau phải không? Anh thổi nhẹ cho em.”

“Tôi không đau, không cần thổi, anh đi xuống trước đi.”

“Được.” Mộ ngốc nghếch nghe lời đi xuống, đôi tay chống đỡ bên cạnh cô không cẩn thận buông ra, ngã trên người cô, bàn tay không cẩn thận đặt trên cái gì thật mềm mại.

Một giây kế tiếp, Giang Dĩ Mạch phản xạ có điều kiện đánh Mộ ngốc nghếch một cái tát.

Đường Hân đi ngang qua nghe động tĩnh bên trong, lập tức đẩy cửa đi vào, thấy trên mặt Mộ ngốc nghếch có mấy ngón tay rõ ràng, nghiêm nghị nhìn Giang Dĩ Mạch: “Cô thật to gan, lại dám đánh con trai tôi sau lưng tôi!”

Lần này Giang Dĩ Mạch là có khổ mà không thể nói, bàn tay Mộ ngốc nghếch còn đang đặt trên viên hồng trên ngực cô, vội vàng giải thích với mẹ anh: “Mẹ, là vợ con bị muỗi cắn, con đang thổi cho vợ, người nói bị thương thổi một chút liền hết đau.”

Đường Hân trừng Giang Dĩ Mạch một cái, nói: “Ta có lời muốn nói với hai đứa.”

Mộ ngốc nghếch từ trên giường bò dậy, cẩn thận đỡ lấy Giang Dĩ Mạch, khờ dại hỏi: “Mẹ, người muốn nói gì với chúng con?”

Đường Hân nhìn bọn họ hồi lâu, mới mở miệng: “Hai đứa ly hôn thôi.”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch giật mình mở to hai mắt, vẻ mặt Mộ ngốc nghếch vô cùng nghi hoặc hỏi: “Mẹ, ly hôn là gì?”

Đường Hân nhìn Giang Dĩ Mạch: “Không phải cô vẫn không muốn gả cho Thiên Thần sao? Vừa vào cửa chưa tới hai ngày liền nhảy hồ tự sát, lần này lại gây ra chuyện lớn như vậy, ta cũng không muốn cưỡng cầu cô nữa, ta rất hiểu Thiên Thần như vậy là uất ức cho cô, nên ta đồng ý cho hai người ly hôn.”

“Mẹ, mẹ đang nói gì vậy?” Mộ ngốc nghếch tựa hồ vẫn nghe không hiểu: “Cái gì gọi là ly hôn?”

Đường Hân nói với con trai mình: “Mẹ muốn đổi vợ lại cho con, người vợ này không tốt, chúng ta đổi lại người tốt hơn.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bày Tỏ Thái Độ, Tâm Tư Mẹ Chồng

"Con không cần, con chỉ muốn Mạch Mạch."

"Thiên Thần, trước kia không phải con nói không thích có vợ, không cần có vợ, chỉ muốn ở bên mẹ cả đời hay sao? Hiện tại mẹ động ý với con, chúng ta không cần người vợ này nữa..."

"Con không cần, con chỉ muốn ở bên cạnh bà xã thôi."

"Vậy con không cần mẹ nữa hay sao?"

"Bà xã và mẹ, con đều cần."

"Thiên Thần, nghe lời, cô ta không thích hợp làm vợ của con, cũng không chịu sinh con cho con, lần sau mẹ nhất định tìm cho con một người tốt hơn..."

"Con không cần!" Mộ ngốc nghếch tức giận nói: "Con muốn đi tìm ba, con không muốn đổi bà xã!"

"Con đứng lại đó cho mẹ!" Giọng Đường Hân nghiêm khắc vài phần: "Thiên Thần, mẹ cũng vì muốn tốt cho con, người vợ này có gì tốt chứ? Cô ta không yêu con, ngay cả đứa nhỏ cũng không muốn sinh với con, vậy con muốn cô ta làm gì? Con xem đầu con bị thương nặng như vậy, cô ta cũng không biết đau lòng vì con!"

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch cực kỳ ủy khuất: "Mới không phải như mẹ nói, bà xã nói thích con, một ngày nào đó bà xã sẽ yêu con, sau đó chúng con sẽ cùng nhau sinh đứa bé béo mập, sinh thật nhiều đứa bé béo mập."

"Vậy muốn tới bao giờ? Có phải chờ mẹ chết rồi hay không?"

"Phi phi phi!" Mộ ngốc nghếch vội vàng phi phi vài tiếng: "Con không cho mẹ nói như vậy, bà xã sẽ nhanh chóng yêu con thôi, sau đó chúng con sẽ cùng sinh đứa bé béo mập." Nhìn về phía Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, anh nói đúng hay không?"

Đường Hân cũng nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, thấy Giang Dĩ Mạch không lên tiếng, lập tức tức giận nói: "Thiên Thần, mẹ nói không sai chứ? Căn bản là cô ta sẽ không yêu con, cũng sẽ không sinh con cho con, hiện tại nếu con không li hôn, một ngày nào đó cô ta sẽ cho con đội nón xanh, vứt hết mặt mũi nhà họ Mộ chúng ta!"

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch cũng lạnh lùng, d ie nd a nl e qu y do n .c o m, không thích mẹ chồng mắng mình như vậy.

"Mẹ, nón xanh (cắm sừng!) là cái gì?" Mộ ngốc nghếch tò mò.

Đường Hân liếc nhìn Giang Dĩ Mạch một cái: "Là quyến rũ đàn ông sau lưng chồng mình, làm ra loại chuyện ám muội không dám gặp người!"

"Bà xã sẽ không như vậy." Mộ ngốc nghếch kiên quyết nói.

"Làm sao con biết sẽ không như vậy?"

Mộ ngốc nghếch tức giận: "Bà xã tuyệt đối sẽ không như vậy, ngay cả mẹ là mẹ con, con cũng không cho phép mẹ nói bà xã con như vậy, bằng không con sẽ tức giận thật đấy."

https://thuviensach.vn

Đường Hân nói hồi lâu, phát hiện đề tài bị đẩy đi quá xa, lập tức trở lại chuyện chính: "Cuộc hôn nhân này nhất định phải ly!"

"Con không muốn!" Mộ ngốc nghếch cãi lại mẹ mình: "Con muốn được ở bên cạnh bà xã mãi mãi!"

"Thiên Thần, là vợ con không cần con, không chịu sinh con cho con, không phải mẹ bắt các con ly hôn." Đường Hân thay đổi cách nói chuyện: "Một người không chịu yêu con, không chịu sinh con cho con thì giữ cô ta ở lại làm gì?"

"Không phải như thế!" Mộ ngốc nghếch ủy khuất: "Bà xã đã thích con, rồi cô ấy cũng sẽ yêu con, con không cho mẹ nói như vậy."

Quay đầu nhìn Giang Dĩ Mạch, d iend a nle qu ydo n .c o m, trong ánh mắt chứa đầy lệ, lã chã chực khóc, hỏi: "Bà xã, em sẽ không không cần anh có phải hay không? Anh sẽ thật cố gắng, anh sẽ nghe lời của em, em cũng cố gắng yêu anh có được hay không?"

Giang Dĩ Mạch nhìn bộ dáng tội nghiệp của Mộ ngốc nghếch, nhìn đến đầu anh quấn đầy băng gạc, trong lòng đau xót, không đành lòng thương tổn tâm của anh nữa, cuối cùng cũng gật đầu.

Mộ ngốc nghếch lập tức mặt mày hớn hở, nhìn Đường Hân: "Mẹ thấy không, bà xã đáp ứng sẽ yêu con, chúng con sẽ mau chóng sinh một đứa bé béo mập."

Đường Hân nhìn Giang Dĩ Mạch: "Tôi đã đồng ý cho hai đứa ly hôn, nếu cô không thích cuộc hôn nhân này thì có thể ly hôn, cô đã không muốn ly hôn, xin cô về sau đối xử tử tế với Thiên Thần, đừng làm chuyện có lỗi với Thiên Thần."

Giang Dĩ Mạch cảm thấy kỳ quái, cô nói không muốn ly hôn khi nào vậy hả?

https://thuviensach.vn

Giống như Giang Dĩ Mạch cô thà chết cũng phải bám lấy nhà họ Mộ các người vậy.

Không đợi Giang Dĩ Mạch mở miệng phản bác, Mộ ngốc nghếch liền tức giận mở miệng: "Mẹ, bà xã đối với con rất tốt, sẽ không làm chuyện có lỗi với con, mẹ đừng nói bà xã như vậy."

"Trừ phi cô ta đảm bảo, về sau an phận sống với con, không làm những chuyện không nên làm!"

Lấy tính tình của Giang Dĩ Mạch, càng muốn cô bảo đảm, cô lại càng không cam đoan.

Trong hốc mắt của Mộ ngốc nghếch ngập nước, d ie nda nl equ y do n .c o m, đầy mong đợi nhìn cô, rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng hiểu rõ, căn bản mẹ chồng Đường Hân này cũng không tính sẽ làm cho bọn họ ly hôn, đây là cố ý muốn cô tỏ rõ thái độ.

Nhìn Mộ ngốc nghếch tội nghiệp, cũng vì anh đã cứu cô, Giang Dĩ Mạch đành chịu thiệt thòi vậy.

"Con đáp ứng là được chứ gì!”

"Đáp ứng tôi cái gì?" Đường Hân vẫn không chịu bỏ qua.

Giang Dĩ Mạch thật muốn lớn tiếng nói với bà mẹ chồng này: Bà đừng quá đáng!

Nhưng nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú ủy khuất và ánh mắt mong đợi của Mộ ngốc nghếch, khẽ cắn môi khuất phục: "Con đáp ứng mẹ về sau sẽ đối xử tốt với con trai của mẹ, sẽ không làm ra chuyện không nên làm."

"Cô đảm bảo sẽ không thay lòng đổi dạ với Thiên Thần!" Đường Hân bức bách.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên Giang Dĩ Mạch gặp một người mẹ chồng tính toán chi li, một bước cũng không nhường như vậy, nhìn đến Mộ ngốc nghếch, cô nhẫn nhịn một lần nữa, nhả ra mấy chữ từ kẽ răng: "Con bảo đảm!"

"Vậy hai đứa ngủ sớm đi nha." Mục đích của Đường Hân đã đạt được, xoay người đi ra ngoài.

Kỳ thật bà ta cũng muốn cho bọn họ ly hôn, không muốn con thứ hai bị người phụ nữ này mê hoặc tâm trí, nên mới muốn tìm một lý do thích hợp.

Tân hôn mới được mười ngày đã ly hôn, nếu chồng mình mà biết, hỏi tới lại phát hiện mình cho Giang Dĩ Mạch uống thuốc, sau đó xảy ra chuyện với con thứ hai, khẳng định sẽ tức giận, sẽ không dễ dàng tha thứ cho mình, đến lúc đó gặp phiền toái cũng vẫn là mình.

Sau khi Đường Hân rời khỏi phòng của Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch, lúc này Mộ Tử Duệ trốn ở bên cạnh mới đi ra, ánh mắt phức tạp nhìn về phía phòng của Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hôn Bà Xã.

Đảo mắt đã qua một tuần lễ, vết thương trên đầu Mộ ngốc nghếch gần như đã không còn thấy nữa, nhưng hình như chỉ số thông minh lại càng thêm xuống cấp nghiêm trọng, động một chút là làm bộ tội nghiệp kêu: "Bà xã, đau."

Giang Dĩ Mạch đang chuyên tâm vẽ bản thiết kế, không cẩn thận dùng sức quá mạnh làm gãy đầu mũi cây bút trên tay .

Hôm nay, đây đã là lần thứ mấy anh ta nói đau rồi hả?

Nhưng nghĩ lại đây là vết thương mà anh ta đã chịu giúp mình, nên cô kiềm chế lại tính tình, quay đầu lại nói với Mộ ngốc nghếch: "Ông xã ngoan, anh đi tìm quản gia, nói ông ấy đi mời. . . . . ."

"Bà xã, thổi một chút là hết đau liền." Không đợi Giang Dĩ Mạch nói xong Mộ ngốc nghếch đã đưa mặt lại gần.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy bây giờ anh chẳng khác gì đứa bé ba tuổi? Đầu bị thương mà thổi mấy cái thì sẽ hết đau được sao? Vậy còn cần bác sĩ làm cái gì?

Chắc chắn là anh ta đang cố ý, cũng đã hơn một tuần lễ rồi, còn đau như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đẩy mặt của anh ra: "Hiện tại tôi rất bận, trước mắt anh cứ đi tìm quản gia mời bác sĩ đến xem giúp anh một chút. . . . . ."

Mộ ngốc nghếch khổ sở che cái đầu quấn đầy băng gạc rồi chậm rãi ngồi chồm hổm trên mặt đất, khuôn mặt tuấn mỹ bởi vì đau mà trở nên tái nhợt hơn: "Đau quá . . . ."

Giang Dĩ Mạch bị dọa sợ nên vội vàng đi qua mở tay của anh ra: "Làm sao vậy? Để tôi xem một chút."

"Đau lắm." Mộ ngốc nghếch đau đến sắp khóc lên, nước mắt lả chả nhìn Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, anh thật sự rất đau, em thổi giúp anh một chút thì sẽ không đau nữa."

Giang Dĩ Mạch nhìn anh bị đau thành ra như vậy, vội vàng giữ lấy đầu của anh giúp anh thổi một chút, nhưng lại không chú ý tới hai cái tay của Mộ ngốc nghếch đang ôm lấy eo của cô, chóp mũi cao thẳng gần như áp sát vào cái cổ trắng nõn của cô, hít một hơi thật sâu, bà xã thơm quá đi…!

Mộ ngốc nghếch cong miệng lên muốn hôn cô.

Giang Dĩ Mạch sửng sốt một chút, lập tức đẩy mạnh cái đầu đang quấn đầy băng gạc của anh ra, Mộ ngốc nghếch đau đến nổi hít vào một ngụm khí lạnh: "Đau!"

"Mới vừa rồi anh đang làm gì?" Giang Dĩ Mạch nghiêm túc hỏi.

Mỗi lần như vậy cô luôn có cảm giác giống như mình bị cái người ngốc nghếch này chiếm tiện nghi*, nhưng một người ngốc sao hiểu được thế nào là chiếm tiện nghi của người khác chứ?

*chiếm tiện nghi: ý nói anh Mộ sờ mó lung tung chị Giang (^^ mình cũng thấy zậy)

https://thuviensach.vn

Nhất định là mình suy nghĩ quá nhiều rồi.

"Bởi vì bà xã đối xử với anh thật sự quá tốt, nên anh cũng yêu bà xã nhiều hơn, vì thế mới ‘kìm lòng không đậu’* mà muốn hôn bà xã."

"Kìm lòng không đậu*?" Giang Dĩ Mạch nhìn kỹ Mộ ngốc nghếch, một người ngốc làm sao có thể hiểu mà dùng thành ngữ được chứ? "Cái từ này anh học được từ đâu?"

*kìm lòng không đậu: ý là không kiềm chế được, nó là câu thành ngữ nên mình giữ nguyên nhé.

"Xem trong phim truyền hình." Mộ ngốc nghếch rất khờ dại nói.

"Sau này không cho anh xem những thứ phim truyền hình không có dinh dưỡng này nữa, dạy hư đứa bé!"

Gương mặt của Mộ ngốc nghếch uất ức: "Anh không phải đứa bé, nên không bị dạy hư."

"Được rồi, tôi không thèm nghe anh nói nữa, anh không đau nữa thì đi ra ngoài chơi một mình đi, tôi vẫn còn bận một số việc ở trong này." Giang Dĩ Mạch mới vừa nhận được một đơn hàng, một người quen muốn thiết kế một món trang sức để làm quà tặng cho người khác.

"Bà xã, anh có thể hôn em một cái không?" Mộ ngốc nghếch cẩn thận từng li từng tí hỏi, ánh mắt khao khát nhìn cô giống như một đứa bé muốn ăn kẹo.

"Không thể!"

"Ách." Mộ ngốc nghếch rất thất vọng rũ mắt xuống, làm ra vẻ tội nghiệp buông cô ra.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nhìn bộ dạng thất vọng của Mộ ngốc nghếch rất đáng thương, nên không đành lòng: "Được rồi, hôn một cái. . . . . A. . . . . ."

Không đợi Giang Dĩ Mạch nói xong, Mộ ngốc nghếch đã vui mừng đẩy Giang Dĩ Mạch té nhào xuống đất, cong miệng lên nhắm vào môi của Giang Dĩ Mạch mà hôn xuống, Giang Dĩ Mạch đột nhiên quay mặt đi, môi của Mộ ngốc nghếch đang dẩu lên thì bị bất ngờ nên rơi vào má của Giang Dĩ Mạch.

"Được rồi, đã hôn xong."

Mộ ngốc nghếch rất uất ức: "Bà xã, anh có thể hôn lại một lần. . . . . ."

"Không thể!"

"Bà xã, anh muốn hôn lại." Mộ ngốc nghếch nói xong cúi thấp mặt xuống muốn hôn lại.

"Anh không nghe lời bà xã bảo phải không?"

"Anh nghe lời mà."

"Vậy anh còn không mau đứng lên?" Giang Dĩ Mạch nói tiếp: "Anh đi tìm quản gia, nói ông ta mời bác sĩ tới đây kiểm tra lại vết thương trên đầu của anh một chút."

Mộ ngốc nghếch rất uất ức và lưu luyến không rời nhưng cũng phải buông Giang Dĩ Mạch ra: "Được." Mỗi bước đi đều rất cẩn thận, cuối cùng vẫn còn rất khổ sở và không cam lòng mà đi ra ngoài.

Giang Dĩ Mạch cố ý bỏ qua cảm giác không nỡ ở trong lòng, tiếp tục vẽ bản thiết kế. Nhưng làm thế nào tâm trạng cũng không thể bình tĩnh được, nhớ tới vẻ mặt mất mác của Mộ ngốc nghếch, trong lòng luôn cảm thấy áy náy, đành phải đặt bút xuống, đứng dậy đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cửa phòng vừa mở ra, Mộ ngốc nghếch đang ngồi dựa vào cửa phòng nên không cẩn thận bị ngả lui ra phía sau, té xuống đất một phát.

"Sao anh lại ngồi ở chỗ này? Không phải nói anh đi tìm quản gia mời bác sĩ tới đây kiểm tra cho anh một chút hay sao?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

Mộ ngốc nghếch uất ức bò dậy: "Anh không đau, anh muốn ở bên cạnh giúp đỡ bà xã."

"Em không cần anh giúp đỡ, anh tự mình đi chơi đi."

Mộ ngốc nghếch tội nghiệp cúi thấp đầu: "Không ai chơi với anh, mẹ không cho người giúp việc chơi với anh, nói không đúng phép tắc, cũng không để anh đi tìm Tử Duệ chơi, nói Tử Duệ là người phải làm chuyện lớn, những đứa bé bên nhà họ hàng cũng không thích chơi với anh, mỗi lần anh đều phải chơi một mình, chẳng có gì vui."

"Từ nhỏ đến lớn anh đều chơi một mình sao?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

Mộ ngốc nghếch gật đầu một cái: "Bọn họ nói anh là kẻ ngốc, không muốn chơi với anh. Anh không phải người ngốc. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch nhớ tới khi mình còn bé, mẹ qua đời, tiểu tam* mang theo hai đứa con hoang của cha vào nhà thành một gia đình, còn cô thì trở thành một người dư thừa, trong lòng cảm thấy khổ sở và mất mác. Người đàn bà kia ở sau lưng cũng không cho cô một sắc mặt tốt.

*tiểu tam: người thứ ba giành chồng của người khác

Nhất thời chạm vào chỗ đau trong lòng, Giang Dĩ Mạch ôm chặt lấy Mộ ngốc nghếch: "Ai nói anh ngốc? Anh nói cho em biết, em sẽ dạy dỗ cho họ một trận! Sau này em sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào nói anh ngốc, không ai chơi với anh thì em chơi với anh."

https://thuviensach.vn

"Có thật không? Bà xã, em thật tốt." Mộ ngốc nghếch cũng ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch vào trong ngực, len lén đặt một nụ hôn dịu dàng lên mái tóc đen của cô, con ngươi tinh khiết trong suốt thoáng qua một tia thâm tình, nhưng chỉ lướt qua trong thoáng chốc rồi lại biến thành Mộ ngốc nghếch ngây thơ hồn nhiên như cũ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 23.2: Chịu Trách Nhiệm Với Em.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy Mộ ngốc nghếch thật sự đáng thương, mặc dù được sinh ra trong gia đình giàu có quyền quý, nhưng bởi vì đầu óc có vấn đề mà bị cười nhạo.

Cô gả vào nhà họ Mộ cũng đã một tháng, đã sớm nhìn ra, ngoài mặt thì mẹ chồng Đường Hân rất thương yêu đứa con trai ngốc này, nhưng nếu so với đứa con trai thứ hai, thì rõ ràng là nặng bên này nhẹ bên kia.

Lúc ăn cơm tối, Đường Hân thừa dịp tất cả mọi người đều có ở đây, nói: "Tử Duệ, việc kết hôn cùng Tam tiểu thư nhà họ Ngôn con nghĩ như thế nào?"

Trên trán của Mộ Tử Duệ có chút bực mình, chuyện như vậy chắc hẳn không phải là nói lần đầu tiên.

"Mẹ, hôn nhân của con mẹ cứ để con tự mình làm chủ."

"Cho nên mẹ đang hỏi ý của con là gì." Đường Hân nói.

"Con và Tam tiểu thư nhà họ Ngôn không quen biết lắm, cũng không có cảm giác gì."

"Thời gian dài sẽ quen ngay thôi, rồi cũng sẽ có cảm giác." Đường Hân cắt đứt: "Ở nơi này, nhà họ Ngôn cũng là một gia đình quyền quý, coi như

https://thuviensach.vn

cũng môn đăng hộ đối với nhà họ Mộ chúng ta, cha mẹ của Tam tiểu thư vẫn khoẻ mạnh, lại rất thương yêu đứa con gái này, nên tâm lý nhất định không có vấn đề gì." Đường Hân nhìn Giang Dĩ Mạch một cái, giống như đang nói rằng cô vì thiếu cha ít mẹ, nên tâm lý có vấn đề, "Nghe nói Tam tiểu thư này vô cùng sáng sủa hoạt bát, trình độ học vấn cũng cao, rất xứng đôi với con."

"Mẹ, con thật sự không có cảm giác gì với cô ấy."

"Ở cùng nhau một thời gian sẽ có cảm giác, con nhìn anh trai con và Dĩ Mạch xem, ban đầu nói gì anh trai con cũng không chịu cái đám cưới này, nhưng hiện tại thì sao, con nhìn anh trai con đó, xem vợ mình như bảo bối, không cho bất kỳ ai chạm vào." Đường Hân tận tình khuyên bảo: "Tử Duệ, tuổi của con cũng không còn nhỏ, anh trai con đã kết hôn rồi, bây giờ là đến phiên con, tình huống của Thiên Thần đặc biệt, nên mẹ không biết lúc nào thì nó mới có thể cho mẹ ẵm cháu trai, vì vậy hiện tại mẹ chỉ trông cậy vào con, sớm ngày kết hôn sinh cho mẹ một đứa cháu trai, đến lúc đó cũng sẽ được thừa kế sự nghiệp của ba con, bây giờ toàn bộ nhà họ Mộ đều trông cậy vào con. . . . . ."

Mộ Đình bất mãn nói một câu: "Bà nói chuyện này để làm gì?" Liếc mắt nhìn Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch: "Ăn cơm phải ăn cho ngon, ăn không ngon ngủ không được!"

Giang Dĩ Mạch coi như là đã hiểu, Đường Hân này rõ ràng đứng về phía đứa con thứ hai của bà, muốn đứa con thứ hai này thừa kế nhà họ Mộ, thật không biết đứa con lớn có phải là con ruột của bà hay không nữa.

Sau bữa ăn tối người giúp việc chuẩn bị một mâm trái cây, người một nhà ăn trái cây tùy ý trò chuyện.

Giang Dĩ Mạch lấy cớ mệt mỏi nên về phòng nghỉ ngơi trước.

https://thuviensach.vn

Thật ra thì do cô không thích người mẹ chồng Đường Hân này, cũng không thích nghe bà nói chuyện nên mới tìm cớ trở về phòng.

Mộ ngốc nghếch cũng sôi nổi muốn đi theo cùng nhưng bị Đường Hân gọi lại.

"Thiên Thần, mẹ có lời này muốn nói với con." Đường Hân nhìn cũng không nhìn Giang Dĩ Mạch, cố ý nâng cao âm lượng để Giang Dĩ Mạch cũng có thể nghe thấy, hỏi: "Thiên Thần, gần đây vợ của con đối xử với con có tốt không? Có cố ý bắt nạt con hay không?"

"Bà xã đối xử với con rất tốt, còn chơi đùa với con nữa." Mộ ngốc nghếch thật sự vui mừng nhưng cũng rất ngây thơ.

"Thật sao, vậy có phải chẳng bao lâu nữa mẹ sẽ có cháu trai để ẵm rồi phải không hả?"

Giang Dĩ Mạch cứng đờ, sải bước rời đi.

Đường Hân liếc mắt một cái nhìn Giang Dĩ Mạch rời đi, cười với Mộ ngốc nghếch nói: "Thiên Thần, mẹ chờ tin tức tốt từ các con đấy."

Giang Dĩ Mạch ghét nhất là khi bà làm như vậy, bà muốn bồng cháu, thì để cho đứa con thứ hai của bà đi mà sinh cho bà.

Bên cạnh đột nhiên đưa ra hai bàn tay to lớn kéo cô vào bên cạnh trong bóng tối.

"A. . . . . ." Giang Dĩ Mạch kêu khẽ một tiếng, nhưng miệng bị che lại.

"Là tôi."

Giang Dĩ Mạch nghe giọng nói cảm thấy có chút quen tai, cẩn thận phân biệt, trong bóng tối loáng thoáng thấy được gương mặt của đối phương, cô

https://thuviensach.vn

giật mình: "Chú hai?" Cô cảm thấy lúc này hai người quá thân mật nên dùng sức đẩy anh ta ra: "Anh đang làm cái gì vậy?"

Mộ Tử Duệ vẫn cứ ôm lấy cô: "Tôi biết rõ bây giờ em rất tức giận với mẹ tôi."

"Chuyện này thì có quan hệ gì với anh chứ? Hãy buông tôi ra!" Giọng nói của Giang Dĩ Mạch lớn thêm mấy phần.

"Em muốn cho tất cả mọi người biết chúng ta đang ở chung một chỗ sao?"

Giang Dĩ Mạch giận đến nổi hận không thể tát cho anh ta một bạt tai: "Tôi là vợ của anh trai anh, anh như vậy có phải rất quá đáng hay không?"

"Cũng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi, chúng ta mới đúng là người thật việc thật, quan hệ giữa chúng ta còn thân mật hơn so với vợ chồng. . . . . ."

"Mộ Tử Duệ!" Giang Dĩ Mạch cắt đứt lời của anh ta: "Anh biết anh đang nói cái gì không?"

"Mạch Mạch, tôi không có ý gì khác, tôi chỉ muốn chịu trách nhiệm với em." Mộ Tử Duệ rất có thành ý nói.

"Tôi là chị dâu của anh!" Giang Dĩ Mạch nghiêm túc tuyên bố.

"Em hoàn toàn không yêu anh trai của tôi, nếu không tại sao kết hôn đã một tháng, em lại không chịu để cho anh ta đụng vào em? Cũng không chịu sinh con cho anh ta? Ngay cả chuyến đi hưởng tuần trăng mật sau hôn lễ cũng từ chối."

Mộ Tử Duệ còn nói: "Anh ta là một kẻ ngốc, đầu óc có vấn đề, tôi hiểu tâm trạng của em, hôm nay chúng ta đã là vợ chồng thực sự, tôi nguyện ý chịu trách nhiệm với em."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nhìn anh ta: "Anh tính toán chịu trách nhiệm với tôi thế nào? Để tôi ly hôn với anh trai của anh, rồi sau đó lấy tôi làm vợ sao? Trước tiên anh nên xem thử mẹ của anh có đồng ý hay không đã kìa!"

Đẩy Mộ Tử Duệ ra xoay người rời đi, lại bị Mộ Tử Duệ ôm trở về: "Chờ em mang thai đứa bé của tôi, mẹ tôi sẽ đáp ứng. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch giơ tay lên tát cho Mộ Tử Duệ một cái: "Đây là tôi đánh thay anh trai anh, tôi là người phụ nữ của anh trai anh, muốn sinh con cũng là sinh đứa bé của anh trai anh, từ nay về sau làm ơn hãy tránh xa tôi ra!"

"Anh trai tôi là kẻ ngu. . . . . A. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch giẫm mạnh lên chân của Mộ Tử Duệ: "Anh còn dám nói chồng tôi là người ngu, tôi sẽ giẫm chết anh, cái người điên này!"

Bỏ lại Mộ Tử Duệ, Giang Dĩ Mạch đi ra ngoài, Mộ ngốc nghếch ở xa xa đã chạy tới nhào đầu vào trong ngực của Giang Dĩ Mạch: "Bà xã! Mẹ anh nói muốn anh với em sinh một đứa bé mập mạp."

Giang Dĩ Mạch cố ý nói lớn tiếng: "Được, bây giờ chúng ta đi sinh đứa bé mập mạp."

Mộ Tử Duệ trơ mắt nhìn bọn họ rời đi, không để ý đến quản gia đứng ở gần đó đã sớm nhìn thấy tất cả, liền lặng lẽ xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sinh Đứa Bé Mập Mạp.

Giang Dĩ Mạch bị Mộ Tử Duệ kích động, khó khăn lắm mới quyết định bằng lòng tiếp nhận Mộ ngốc nghếch, cùng anh sinh đứa bé.

Mộ ngốc nghếch hết sức phấn khởi vọt vào phòng tắm, muốn tắm chung với bà xã.

"A. . . . ." Giang Dĩ Mạch cầm bình sữa tắm đập mạnh tới: "Cút ra ngoài!"

Đầu Mộ ngốc nghếch bị chai sữa tắm đập vào nên tủi thân đứng ở bên ngoài phòng tắm, chờ Giang Dĩ Mạch tắm xong ra ngoài, liền nhìn thấy bộ dạng của anh tội nghiệp giống như đứa bé làm sai chuyện gì đứng ở nơi đó.

"Bà xã, thật xin lỗi, ông xã sai rồi, em đừng tức giận có được không?" Mộ ngốc nghếch lã chã chực khóc nói, đôi mắt hoa đào xinh đẹp đầy ngập nước, thật sự làm người ta quá đau lòng.

Giang Dĩ Mạch không có biện pháp nên tức giận với anh: "Mau vào tắm một cái đi, một lát nữa chúng ta. . . . ."

Không hiểu sao mặt lại đỏ lên: "Đừng có chậm chạp nữa, đi vào tắm đi."

Mộ ngốc nghếch đi vào ba phút đã đi ra, Giang Dĩ Mạch đang sấy tóc thì giật mình nhìn anh: "Tắm xong rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, tắm xong rồi, bà xã, bây giờ chúng ta có thể sinh đứa bé mập mạp rồi sao?" Mộ ngốc nghếch vui mừng cười hắc hắc.

"Tôi sẽ sấy khô tóc giúp anh trước." Giang Dĩ Mạch lôi kéo Mộ ngốc nghếch ngồi xuống, lần đầu tiên sấy tóc cho một người đàn ông.

Mộ ngốc nghếch vẫn rất vui mừng, vui mừng không ngậm miệng lại được, liên tục cười khúc khích.

Giang Dĩ Mạch lại thấy căng thẳng, đây là lần thứ hai trong đời cô, lần đầu tiên là bị mẹ chồng hạ xuân dược, cho nên cũng không có ấn tượng gì.

Nghĩ đến lần đầu tiên, trong lòng Giang Dĩ Mạch vừa khổ sở vừa tức giận, ngoài mặt thì cô làm như cái gì cũng không xảy ra, nhưng chỉ có chính cô biết trong lòng cô khổ sở biết bao nhiêu.

"Bà xã, bây giờ chúng ta có thể sinh đứa bé mập mạp rồi sao?" Mộ ngốc nghếch khờ dại hỏi.

Giang Dĩ Mạch phát hiện tóc anh đã sớm khô rồi, để máy sấy xuống, gật đầu một cái, xoay người nằm ở trên giường.

Mộ ngốc nghếch kích động cởi áo choàng tắm ra, nhào tới. . . . . .

Giang Dĩ Mạch nhắm mắt lại, nếu đã quyết định, cũng không cần suy nghĩ lung tung nữa.

Rất lâu sau, Mộ ngốc nghếch cũng không có động tĩnh gì, Giang Dĩ Mạch mở mắt ra, thấy Mộ ngốc nghếch đang ôm chặt lấy cô: "Ông xã, anh đang làm gì vậy?"

"Anh đang cùng bà xã sinh đứa bé mập mạp." Mộ ngốc nghếch vui mừng nói, lại ôm chặt Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

"Anh cảm thấy chúng ta như vậy thì có thể sinh ra đứa bé sao?" Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại.

"Mẹ anh nói sinh đứa bé mập mạp chính là ông xã ôm bà xã một cái, rồi bà xã ôm ông xã một cái, như vậy thì trong bụng bà xã sẽ có đứa bé rồi. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch đạp Mộ ngốc nghếch một cước rớt xuống đất, tức giận nghiêng người xoay lưng lại với Mộ ngốc nghếch, không để ý đến anh.

. . . . . Chị à, tính tình của chị sao lại hư hỏng như vậy? Cả đời làm quả phụ, thật đáng đời. . . . . .

Giang Dĩ Mạch nhớ tới lời nói đó của Giang Mỹ Kỳ trong ngày cô kết hôn..., cả đời làm quả phụ. . . . . .

Mộ ngốc nghếch đứng dậy từ dưới đất lại nhào tới, ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch, "Bà xã, em làm sao vậy? Tại sao tức giận?"

Giang Dĩ Mạch không để ý tới anh, trong lòng rất khổ sở.

Cô khó khăn lắm mới thuyết phục được chính mình tiếp nhận anh, thế nhưng anh lại đả kích cô như vậy.

"Bà xã, anh làm sai chỗ nào sao? Em nói cho anh biết, anh nhất định sẽ sửa." Mộ ngốc nghếch rất uất ức nói.

"Anh không sai, là tôi sai, đi ngủ sớm một chút đi, tôi mệt rồi."

"Chúng ta còn phải sinh đứa bé mập mạp nữa mà." Mộ ngốc nghếch ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch.

"Được rồi, sinh thôi." Giang Dĩ Mạch thuận theo tình hình mặc cho Mộ ngốc nghếch ôm cô, như vậy nếu có thể sinh ra đứa bé thì mới là chuyện lạ đấy.

https://thuviensach.vn

Rạng sáng ngày hôm sau, Mộ ngốc nghếch hết sức phấn khởi chạy như điên thẳng tới trước mặt Đường Hân, cười khúc khích.

Mộ Tử Duệ đang bóp vai cho mẹ cũng nhìn về phía anh trai vẫn đang cười khúc khích.

Đường Hân hỏi: "Thiên Thần, hôm nay sao vậy? Sáng sớm đã cười khúc khích, có chuyện gì vui sao?"

Mộ ngốc nghếch vẫn còn cười khúc khích, nói: "Đêm qua con và bà xã đã sinh đứa bé mập mạp rồi."

Mộ Tử Duệ không khống chế được bóp mạnh tay một cái, Đường Hân ngẩng đầu liếc nhìn đứa con thứ hai.

Giang Dĩ Mạch vừa đi vào trong phòng khách, tất cả mọi người đều nhìn cô chằm chằm, nhìn cô đến nổi cô phải đi thật nhanh qua.

"Dĩ Mạch à, như vậy là được rồi, chỉ cần con thành thật sống qua ngày cùng Thiên Thần, thì một người làm mẹ chồng như ta đây cũng sẽ tuyệt đối không làm khó dễ con." Vẻ mặt của Đường Hân rất ít khi ôn hòa như vậy, nói với cô.

Giang Dĩ Mạch không biết hôm nay bà đang diễn cái tuồng gì, âm thầm nhỏ giọng hỏi Mộ ngốc nghếch: "Hôm nay mẹ làm sao thế?"

Mộ ngốc nghếch vui mừng nói: "Anh nói cho mẹ biết là tối hôm qua chúng ta đã cùng nhau sinh đứa bé mập mạp. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch tức giận đến mức giơ tay lên đấm Mộ ngốc nghếch, nhỏ giọng trách cứ: "Chúng ta sinh con lúc nào hả? Ai cho anh ăn nói lung tung vậy chứ?"

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch rất vô tội: "Bà xã, em đừng tức giận, ngộ nhỡ thương tổn đến đứa bé mập mạp trong bụng cũng không tốt." Cẩn thận đưa tay sờ lên bụng của Giang Dĩ Mạch, giống như bên trong đã có rồi vậy.

Giang Dĩ Mạch hung hăng đẩy tay của anh ra: "Đừng đụng vào tôi. . . . ."

"Khụ khụ!"

Cảnh hai người nhỏ giọng nói chuyện, người khác nhìn vào thì thấy giống như hai vợ chồng son đang liếc mắt đưa tình, Đường Hân thấy Giang Dĩ Mạch xuống tay hơi nặng một chút, cố ý ho khan hai tiếng, mới làm Giang Dĩ Mạch ý thức được tất cả mọi người vẫn đang nhìn bọn họ.

Giang Dĩ Mạch hung ác trợn mắt nhìn Mộ ngốc nghếch một cái, vẻ mặt của Mộ ngốc nghếch rất vô tội, không biết mình sai ở chỗ nào.

Giang Dĩ Mạch đang ở trong phòng thu dọn mấy tác phẩm mình thiết kế gần đây để đưa qua cho khách hàng, Mộ ngốc nghếch đẩy cửa đi vào liền chạy về phía Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, anh chơi một mình thật sự rất nhàm chán, em chơi đùa cùng anh đi. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch tránh sang bên cạnh, Mộ ngốc nghếch liền chụp hụt.

"Tôi không rãnh, bây giờ tôi phải đi ra ngoài một chuyến, anh ở nhà tự kiểm điểm lại mình cho tốt!" Giang Dĩ Mạch nghiêm túc nói.

"Bà xã. . . . . ." Mộ ngốc nghếch rất uất ức.

Trong góc hành lang, Mộ Tử Duệ đột nhiên đi ra ngăn cản đường đi của Giang Dĩ Mạch, Giang Dĩ Mạch giật mình vội vàng lui về phía sau mấy bước giữ vững khoảng cách an toàn với anh ta.

https://thuviensach.vn

"Em thật sự ở cùng một chỗ với anh trai của tôi sao?" Vẻ mặt của Mộ Tử Duệ khổ sở hỏi: "Tại sao?"

"Tôi cảm thấy con người của anh cũng thật là kỳ quái, tôi và anh trai anh là vợ chồng, tại sao không thể ở bên nhau?" Giọng điệu của Giang Dĩ Mạch lạnh lùng: "Thật xin lỗi, tôi còn có chuyện, không tiếp được. . . . . ."

Mộ Tử Duệ lập tức bắt được Giang Dĩ Mạch ép vào trên vách tường, không để ý đến sự phản kháng của cô mà mạnh mẽ hôn xuống, coi như anh ta có muốn cô ngay ở chỗ này, cũng không có ai phát hiện.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Diễn Trò, Dẫn Theo Con Hoang Cút Nhanh Đi.

“Anh muốn làm gì?” Giang Dĩ Mạch tát vào mặt Mộ Tử Duệ một cái, “Tôi là vợ của anh trai anh đó!”

“Anh tôi hoàn toàn không thể mang lại hạnh phúc cho em!” Mộ Tử Duệ nói, “Anh ta có khác gì đứa trẻ ba tuổi? Có thể cho em cái gì? Chỉ có tôi mới có khả năng mang lại hạnh phúc cho em!”

Giang Dĩ Mạch tức cười, “Anh có thể cho tôi được gì? Muốn cho tôi hạnh phúc trước hết nên đi hỏi cái người làm mẹ kia có đồng ý hay không đã!”

“Mạch Mạch….”

“Câm miệng!” Thái độ Giang Dĩ Mạch nghiêm khắc, “Tôi đã bảo gọi tôi là chị dâu cả!”

Giang Dĩ Mạch đẩy Mộ Tử ra, tức giận rời đi.

Trong văn phòng tổng giám đốc sang trọng xa hoa, Giang Dĩ Mạch cầm mấy bản thiết kế đá quý giao cho người đàn ông ngồi trên ghế làm việc phía đối diện, “Bản thế kế anh yêu cầu em đã vẽ xong, em sợ anh không vừa lòng nên thiết kế thêm mấy bản, anh xem có vấn đề gì thì nói với em.”

https://thuviensach.vn

Người đàn ông nhận lấy bản thiết kế nhìn sơ qua, “Không tồi, đều rất hợp ý anh, tìm em giúp quả thật không nhầm người!”

“Anh cũng đừng khen em quá thế!”

“Anh ăn ngay nói thật! Đúng rồi, lần trước em tham gia cuộc thi thiết kế đá quý kết quả ra sao?”

Giang Dĩ Mạch có chút nản lòng: “Còn chưa biết, có thể trình độ của em không đạt tới mức ấy.”

“Em có khả năng quan sát rất tốt, anh thấy em ổn mà!”

Giang Dĩ Mạch cười nhẹ, “Thời gian không còn sớm, không có chuyện gì nữa em đi trước nhé.”

Người đàn ông nhìn đồng hồ: “Thời gian còn sớm mà, có thể nể mặt không, cùng uống ly trà chiều?”

“Thật ngại quá, chồng em đang chờ em ở nhà.” Giang Dĩ Mạch nói lời dịu dàng từ chối khéo.

Người đàn ông bày ra vẻ mặt mất mát, “Mạch Mạch, anh không nghĩ tới đột nhiên em sẽ kết hôn, hơn nữa lại còn gả cho chồng chưa cưới của em gái, thật sự là khiến anh không kịp trở tay, làm hại anh chưa có cơ hội.”

“Thượng Quan, anh đừng trêu em nữa.” Giang Dĩ Mạch đứng lên, “Thật sự em phải về rồi, chồng em đang chờ ở nhà.”

Nhà Thượng Quan kinh doanh châu báu, trong nước đã mở một chuỗi cửa hàng đá quý, có nhà thiết kế trang sức riêng của mình. Quy trình từ nhập hàng chất lượng cao ở nước ngoài về rồi mài thành hình theo bản thiết kế, tất cả mỗi một thứ đều tự thân tự lực hết, ở quốc tế cũng có danh tiếng.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Trạch phụ trách công việc trong nước, cũng có ý mời Giang Dĩ Mạch gia nhập liên minh, nhưng Giang Dĩ Mạch nói lời dịu dàng khéo léo từ chối, chỉ đồng ý vì tình bạn giúp anh thiết kế một bộ tác phẩm để anh tặng người ta.

“Anh chợt nhớ ra, chuyện lần trước em nhờ anh điều tra về mẹ kế em có đầu mối rồi.”

Đột nhiên Giang Dĩ Mạch thay đổi thái độ 180 độ, “Em mời khách!”

Khu cảnh trong quán cà phê rất tao nhã, Giang Dĩ Mạch và Thượng Quan Trạch ngồi ở vị trí bên cạnh tường thủy tinh, quay đầu là có thể nhìn cảnh phồn hoa ngoài cửa sổ thủy tinh, đối diện là tòa nhà cao ngất, trên đường người đến xe đi, phơi bày sự sầm uất.

Một chiếc xe sang chảnh dừng ngoài quán cà phê, Giang Mỹ Kỳ kéo cánh tay Đường Hạo Thiên cùng đi vào quán cà phê này.

Khách trong quán không nhiều lắm, tiếng nhạc du dương chậm rãi chảy theo dòng, khiến tâm tình con người ta cũng thả lỏng theo.

Giang Dĩ Mạch quấy ly cà phê trước mặt, “Nói đi, có phải người phụ nữ họ Thiệu kia phái người đuổi giết em. Ngay đêm hôm em tham dự cuộc thi thiết kế đá quý về nước thiếu chút nữa đã mất mạng, không chỉ có như thế, bà ta còn thò bàn tay vào nhà họ Mộ. Em nghi tất cả mọi thứ đều là bà ta làm, bao gồm cả cái chết của mẹ em.”

Thượng Quanh Trạch hớp một ngụm cà phê nhỏ, “Em đã biết hết rồi còn bảo anh điều tra làm gì?”

“Em không có chứng cớ, hơn nữa những thứ này đều là phán đoán của em mà thôi.” Giang Dĩ Mạch nói, “Trên thế giới này chỉ mong sao em chết ngoại trừ người phụ nữ họ Thiệu kia, còn có thể là ai chứ?”

https://thuviensach.vn

“Anh cũng không có chứng cứ, mẹ kế em rất khôn ngoan, tất cả những chuyện kia đều không xử lý, toàn bộ giao cho người khác đi làm.” Thượng Quan Trạch nói.

“Là lão tình nhân mười mấy năm của bà ta sao?” Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch khinh thường.

“Em chỉ là người nào?”

Giang Dĩ Mạch ngẩn người, “Mấy người lận sao? Đây là anh đang nói người phụ nữ kia có mấy người tình nhân ở bên ngoài ư?”

Thượng Quan Trạch từ chối cho ý kiến, buông ly cà phê nói: “Anh phái người điều tra được cũng không khác em là mấy, mặt khác còn điều tra được từ sau khi bà ta gả cho ba em thì có một đống tình nhân, anh điều tra ra có hai người vẫn còn qua lại tới nay. Trong đó có một người tên là Trương Đại Tề, hắn ta chính là kẻ chủ mưu bắt cóc em hôm em về nước, ngoài ra vào ngày thứ hai sau khi em gả vào nhà họ Mộ, cũng đã trà trộn vào nhà họ Mộ….”

Phần sau Thượng Quan Trạch không tiếp tục nói hết, nói tới đây chắc hẳn Giang Dĩ Mạch cũng đã hiểu cô ở nhà họ Mộ bị tập kích hai lần là chuyện gì xảy ra rồi.

“Cái người gọi là Trương Đại Tề đâu rồi? Anh có biết bây giờ hắn ta ở đâu không?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Em muốn làm gì?”

“Em nghi ngờ hắn ta có liên quan tới cái chết năm đó của mẹ em, em muốn biết sự thật.”

“Bây giờ em không tìm thấy hắn ta nữa đâu.” Thượng Quan Trách nói, lại bưng ly cà phên lên uống một hớp nhỏ. Thấy Giang Dĩ Mạch nhìn chằm

https://thuviensach.vn

chằm bản thân, chờ câu trả lời của mình, nhẹ nhàng buông ly cà phê xuống, nhìn thoáng qua hai người Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ đang từ ngoài đi vào, tiếp tục nói: “Có thể là sợ nhà họ Mộ truy hỏi, nên không biết trốn đi đâu rồi. Nếu em muốn biết như vậy, sao không tới hỏi mẹ kế em một chút, chắc bà ta là người rõ ràng nhất, hoặc là hỏi em gái em cũng được.”

Theo tầm nhìn của Thượng Quan Trạch Giang Dĩ Mạch nhìn về phía sau, thấy Giang Mỹ Kỳ kéo cánh tay Đường Hạo Thiên đi tới, vẻ mặt thân mật chào hỏi: “Chị, thật khéo quá, em nghĩ rằng chị và anh rể uống cà phê ở đây nên đặc biệt đi qua chào hỏi.”

Rồi Giang Mỹ Kỳ lại làm ra vẻ áy náy, “Chị, đều do em mới khiến chị gả cho người đần độn, cả đời làm quả phụ, em vẫn luôn rất áy náy. Chuyện chị và người đàn ông khác hẹn hò ở đây em cũng sẽ không nói ra, vậy hi vọng chị cũng đừng trách em, Hạo Thiên anh ấy yêu em, em cũng không còn cách nào. Em thật sự không muốn….”

“Ít đóng kịch ở đây đi! Tôi cũng không làm ra chuyện không dám gặp người, còn sợ cô nói hay sao?” Giang Dĩ Mạch khinh thường hừ lạnh một tiếng, “Chỉ thiếu vài ngày nữa đã kết hôn, còn cùng chồng chưa cưới của chị mình làm bậy sao không biết áy náy? Việc đó và gái điếm có gì khác nhau, nên mang theo đứa con hoang trong bụng cô cút nhanh cho tôi….”

Đường Hạo Thiên nâng tay quăng cho Giang Dĩ Mạch một cái tát, bị Thượng Quan Trạch kịp thời ngăn lại.

Một cái cái không hạ xuống nhưng cũng không khác gì đã đánh, trái tim như bị người ta cầm dao đâm vào một đao, trong nháy mắt hốc mắt Giang Dĩ Mạch đỏ au.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Ai Là Người Thứ Ba

"Đánh phụ nữ không phải chuyện vẻ vang gì." Thượng Quan Trạch buông cánh tay của Đường Hạo Thiên ra, tất cả khách trong quán cà phê đều nhìn lại.

Có người đang xì xào bàn tán nghị luận.

Lần này đến lượt Giang Mỹ Kỳ với Đường Hạo Thiên khó chụi.

Đường Hạo Thiên tức giận trách móc Giang Dĩ Mạch: "Giang Dĩ Mạch, trên thế giới này có người chị nào giống như cô cướp đoạt người trong lòng của em gái mình như vậy, lại còn mắng em gái mình là kỹ nữ? Tôi đã nói với cô rồi, tôi với Kỳ Kỳ mới là thật lòng yêu nhau, tôi chưa từng yêu cô, cô đừng làm khó Kỳ Kỳ nữa, mặc kệ cô làm cái gì, tôi cũng không thể yêu cô!"

Bỗng nhiên không khí trong quán cà phê liền thay đổi, những người khách khác đều nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, có kỳ thị, có khinh thường.

Còn có người bất mãn lớn tiếng nghị luận: "Thì ra trên thế giới còn có người chị nhẫn tâm như vậy!"

Giang Mỹ Kỳ kéo Đường Hạo Thiên, tiếp theo khóc lóc kể lể: "Chị, em không trách chị là người thứ ba, em biết em không nên chấp nhận tình yêu của Hạo Thiên làm tổn thương chị, nhưng Hạo Thiên yêu em như vậy, em

https://thuviensach.vn

cũng yêu anh ấy, em thật sự không có biện pháp cự tuyệt anh ấy. Chị, em xin chị đừng ép em nữa được không?"

Khách trong quán nhao nhao chỉ trích Giang Dĩ Mạch.

"Ai là người thứ ba? Cô nói cho rõ ràng!" Giang Dĩ Mạch cũng thẳng tính, không biết giả bộ ở trước mặt nhiều người như vậy.

"Chị, lúc trước em với Hạo Thiên thiệt lòng yêu nhau, chuyện chị cố ý để cho cha mẹ hai bên ra mặt ép Hạo Thiên đính hôn với chị, em không trách chị, ở trước mặt tình yêu không có đúng sai." Giang Mỹ Kỳ cố ý bày ra dáng vẻ ủy khuất khóc lóc kể lể.

Giang Dĩ Mạch tức giận đến nổi trận lôi đình, bàn về tài ăn nói, cô dường như thật sự không phải là đối thủ của em gái Bạch Liên hoa này.

Từ nhỏ đã như thế này, mỗi lần đều phải chịu thiệt, cuối cùng mọi người còn nói cô không đúng.

Giang Mỹ Kỳ không có ý định buông tha cho cô như vậy, tiếp tục khóc lóc kể lể: "Chị, em biết anh rể là người đần độn, không thể giao hợp, chị vụng trộm hẹn hò với người đàn ông khác, em sẽ không nói cho bất kỳ ai."

Thượng Quan Trạch nhíu mày, thì ra mình trở thành tình nhân rồi!?

"Ai vụng trộm hẹn hò với người đàn ông khác hả? Tôi quang minh chính đại..."

"Chị, chị đừng tức giận, coi như hôm nay em với Hạo Thiên chưa đến đây, chúng em cái gì cũng không nhìn thấy, bây giờ liền đi, chị đừng tức giận." Giang Mỹ Kỳ bày ra dáng vẻ rất sợ hãi, Giang Dĩ Mạch tức giận đến muốn giết người.

"Cô đứng lại đó cho tôi! Nói cho rõ ràng!" Giang Dĩ Mạch hô to.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ đã kéo Đường Hạo Thiên rời đi.

Giang Dĩ Mạch tức giận đến mức cảm thấy đầu mình cũng nhanh bóc khói.

"Em gái cô rất biết cách làm người." Thượng Quan Trạch nhẹ cười.

Giang Dĩ Mạch trừng mắt nhìn Thượng Quan Trạch một cái: "Có cái gì buồn cười?"

"Tôi thế nhưng là tình nhân của cô, cô nói chuyện với tình nhân như vậy?" Thượng Quan Trạch nổi lên nói giỡn.

"Ngay cả anh cũng giống bọn họ cố ý đến làm tôi tức giận?" Giang Dĩ Mạch rất nhanh bị tức đến bùng nổ.

Khách trong quán đều chỉ trích Giang Dĩ Mạch, cà phê này cũng uống không trôi.

Thượng Quan Trạch lái xe đưa Giang Dĩ Mạch trở về.

"Anh còn ngại người khác không đủ hiểu lầm sao?" Giang Dĩ Mạch bất mãn nói.

"Cô sợ?" Thượng Quan Trạch hỏi lại: "Chẳng lẽ cô thật sự có ý với tôi?"

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, đột nhiên tỉnh táo lại.

Bản thân mình trong sạch, tức giận cái gì?

Như vậy chỉ làm thỏa mãn tâm ý của đôi cẩu nam nữ kia.

Xe ổn định chạy trên đường, Giang Dĩ Mạch nói: "Thượng Quan, giúp tôi một việc!"

https://thuviensach.vn

"Tìm người tên Trương Đại Tề kia sao?" Thượng Quan Trạch lái xe, sâu xa hỏi.

Giang Dĩ Mạch gật đầu: "Tôi nhất định phải biết chân tướng việc qua đời về mẹ tôi năm đó, tuyệt đối không thể để cho mẹ con tiện nhân kia vẫn ung dung như vậy! Bọn họ thiếu mẹ tôi một cái mạng, tôi tuyệt sẽ không quên như vậy!"

Thượng Quan Trạch từ trong kính chiếu hậu nhìn thấy hận ý trong mắt Giang Dĩ Mạch: "Nếu tôi khuyên cô quên đi thù hận, cách làm này của tôi rất ngốc đúng không?"

Giang Dĩ Mạch với anh ta là bạn chơi từ nhỏ, coi như rất hiểu đối phương.

Cô biết anh ta muốn để cho cô quên đi thù hận, anh ta cũng biết cô sẽ không bỏ qua.

Xe dừng lại ở ngoài cửa lớn nhà họ Mộ, Thượng Quan Trạch nói: "Nếu có tin tức tôi sẽ gọi điện thoại cho cô, coi như cô thiếu tôi một nhân tình!"

Giang Dĩ Mạch làm ra dấu tay OK.

Đưa mắt nhìn Thượng Quan Trạch lái xe rời đi, vào cửa lớn nhà họ Mộ, thấy Mộ Tử Duệ đứng đó.

Từ một tháng trước khi cô gả vào đến bây giờ mỗi lần nhìn anh ta đều cảm thấy anh ta thật đáng ghét, Giang Dĩ Mạch cũng không cách nào giải thích giữa bọn họ làm sao có thể trở thành như vậy.

Phụ nữ bên ngoài nhiều như vậy, mình lại là vợ của anh trai anh ta, tại sao anh ta chỉ để mắt đến mỗi cô?

Trước khi mình gả vào nhà họ Mộ, căn bản không biết anh ta.

https://thuviensach.vn

Mới một tháng, gặp mặt vài lần như thế, khiến cho anh ta yêu mình không thể cứu vãn sao?

Hoàn toàn không hợp với logic.

Giang Dĩ Mạch muốn vượt qua Mộ Tử Duệ đi vào, bị Mộ Tử Duệ ngăn lại.

"Người đàn ông dưa em trở về kia là ai?" Mộ Tử Duệ hỏi: "Hôm nay em ra ngoài liền đi gặp hắn?"

"Đây là chuyện của tôi, không có liên quan gì với anh."

"Em là người nhà họ Mộ anh, làm sao không có liên quan gì?"

"Tôi cũng không phải là người của anh!" Giang Dĩ Mạch cảm thấy Mộ Tử Duệ rất kỳ lạ, anh ta có tư cách tức giận sao?

Mộ Tử Duệ bắt lấy Giang Dĩ Mạch, "Lần đầu tiên quý giá nhất của em cho anh, sao không phải là người của anh?"

Sắc mặt Giang Dĩ Mạch nháy mắt trắng xanh: "Chuyện quá khứ tôi cũng không nhớ rõ, bây giờ tôi là vợ của anh trai anh!"

"Em có thể hẹn hò vụng trộm với người đàn ông khác, vì sao không thể chấp nhận anh?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Học Chó Sủa.

“Tử Duệ thì định để cho nó quản lý sản nghiệp của Mộ gia ở nước ngoài, nhưng toàn bộ trong nước để lại cho Thiên Thần, đây cũng là ý của Mộ Đình.”

Thiệu Thiến cố ý thở dài.

Đường Hân hỏi: “Sao thế? Bà than thở cái gì?”

Bạn bè nhiều năm, dĩ nhiên biết bà ta than thở là có việc muốn nói, còn cố ý để bà phải hỏi.

“Thật ra thì có mấy lời tôi cũng không nên nói, nhưng chúng ta làm bạn bè nhiều năm như vậy, lại không muốn thấy bà bị lừa mà chẳng hề hay biết gì.”

“Chuyện gì?” Đường Hân tò mò.

“Ngày hôm qua Kỳ Kỳ con gái tôi thấy Dĩ Mạch ở quán cà phê ở chung một chỗ với một người đàn ông, hai người còn rất thân mật, lúc ấy còn cho rằng là chồng của nó, đến sau khi chào hỏi mới phát hiện không phải.”

Thiệu Thiến ngừng một chút, còn nói: “Cũng vì bị Kỳ Kỳ không cẩn thận bắt gặp nên Dĩ Mạch mới tức giận với Kỳ Kỳ.”

“Thật sự có chuyện này sao?”

https://thuviensach.vn

“Mặc kệ như thế nào tôi cũng là mẹ của Dĩ Mạch, tôi có thể lừa bà sao?” Thiệu Thiến nói: “Tôi là lo Dĩ Mạch vì gia sản của nhà họ Mộ mà sinh con với người khác, làm chuyện không thể quay đầu lại. Thật ra thì trong lòng mỗi người chúng ta đều biết, đầu óc của Thiên Thần giống như đứa bé, làm sao biết làm thế nào để Dĩ Mạch mang thai đây? Bà nói có đúng không?”

Lòng của Đường Hân lập tức lạnh xuống, trên mặt vẫn bình tĩnh.

“Chuyện này cũng không thể nói lung tung, chuyện Mộ Đình phân chia tài sản chỉ có tôi biết, Dĩ Mạch cũng không biết, sao lại có thể cũng làm chuyện đó với người đàn ông khác để đoạt gia sản đây? Đều nói mẹ kế không có ai tốt, lời này thật không sai, không chỉ có ép buộc nó gả thay cho con gái ruột của bà, lại nói sau lưng nó như vậy!”

Lần này mặt lạnh với Thiệu Thiến rồi, lập tức cười một tiếng: “Không phải tôi đồng tình với bà sao? Sinh một đứa con trai, đầu óc vĩnh viễn chưa trưởng thành, cưới vợ còn mờ ám với đàn ông bên ngoài, còn nghe nói nó không cho đứa con trai lớn của bà chạm vào, lại cùng với đứa thứ hai…”

Đường Hân nặng nề đặt ly trà xuống, rõ ràng ám chỉ con trai của bà ngốc.

“Thiệu Thiến, ăn có thể ăn lung tung, cũng không thể nói lung tung.”

“Tôi thật là, không phải tin vỉa hè sao, tôi thật là lắm mồm, bà đừng trách, vì tôi gấp thay bà thôi.” Thiệu Thiến vội vàng nói xin lỗi, nhưng hôm nay đã đạt được như ý.

Giang Dĩ Mạch muốn làm thiếu phu nhân cao cao tại thượng ở nhà họ Mộ, nằm mơ!

“Bà nghe ai nói chuyện này?” Đường Hân hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ai nha, Đường Hân, bà đừng nghiêm túc như vậy, toàn là tin vỉa hè, sao tôi còn nhớ rõ ai nói chứ.”

“Bà không nói sao?” Đường Hân uy hiếp: “Bà không nói, tôi cũng cho người tra được.”

“Có gì đâu mà tra? Chuyện bí mật như vậy, có mấy người biết chứ.” Trong lời nói của Thiệu Thiến có ý khác.

Đường Hân vừa nghĩ, người trong nhà họ Mộ biết chuyện này, trừ mình và người trong cuộc, còn có người nào biết?

Con trai mình không thể nào đi nói với người ngoài, mình cũng chưa nói, vậy chỉ còn…

Lúc này Giang Dĩ Mạch bước vào, Đường Hân thấy Giang Dĩ Mạch, trong mắt lóe lên một tia hoảng hốt.

Thiệu Thiến vừa thấy Giang Dĩ Mạch đi tới, làm bộ bước lên nhìn con gái của chồng mình: “Mạch Mạch, lúc này con sống ở nhà họ Mộ có khỏe không? Tại sao có vẻ gầy đi…”

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng hất tay Thiệu Thiến ra: “Bà muốn làm gì?”

“Để me xem một chút…nếu côn bị uất ức gì cứ nói với mẹ, mặc dù mẹ không phải là mẹ ruột của con, nhưng mẹ luôn xem con là con gái ruột, trước khi mẹ con lâm chung giao con cho mẹ, con giống như con gái ruột của mẹ vậy.”

Giang Dĩ Mạch buồn cười: “Lúc mẹ tôi chết bà ở bên cạnh mẹ tôi sao? Nói như vậy bà cũng thấy ai giết mẹ tôi rồi?”

Thiệu Thiến cứng đờ người, miễn cường cười nói: “Mạch Mạch, làm sao con lại nói tới chuyện lúc trước rồi? Mẹ là bạn tốt với mẹ con, khi bà ấy

https://thuviensach.vn

còn sống ta cũng đối với con rất tốt, xem con như con gái ruột của ta, bà ấy qua đời, ta cũng chăm sóc con như con gái ruột của ta.”

Giang Dĩ Mạch lạnh giọng nói với bà ta: “Tôi còn tưởng rằng bà biết người hại chết mẹ tôi là ai, đang muốn lôi bà đến đồn cảnh sát đây.”

Thiệu Thiến nghe rõ ràng Giang Dĩ Mạch đang hoài nghi bà.

Lúc này người giúp việc vội vàng chạy vào: “Không xong rồi, phu nhân, đã xảy ra chuyện, đại thiếu gia…”

“Nó thế nào?” Đường Hân nóng nảy đứng lên.

“Người giúp việc chỉ ra ngoài: “Ngài ấy…”

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới phát hiện Mộ ngốc nghếch không có theo tới, lo lắng lập tức chạy ra ngoài.

Mộ ngốc nghếch vốn đi theo sau mông Giang Dĩ Mạch, lúc chạy đến hành lang, có người nhỏ giọng gọi anh.

“Này! Này!”

Mộ ngốc nghếch tò mò nhìn xung quanh, thấy em vợ đang gọi anh.

“Gia Kiệt, em gọi anh?” Mộ ngốc nghếch khờ dại hỏi.

“Anh còn nhớ tôi sao? Vậy cũng không ngốc à?” Gương mặt Giang Gia Kiệt xem thường.

“Anh rất thông minh.” Mộ ngốc nghếnh nghiêm túc nói.

Trên mặt Giang Gia Kiệt hiện rõ vẻ xem thường, đáng đời nha đầu thối Giang Dĩ Mạch gả cho tên ngốc, để cho cô ta không dám khi dễ mẹ và chị của mình nữa.

https://thuviensach.vn

Lần trước tên ngốc này đánh mình, mình vẫn còn nhớ mối thù này.

“Tôi không tin, anh biết học theo chó sủa sao?” Giang Gia Kiệt cố ý hỏi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Vợ Ngủ Với Em Trai.

Mộ ngốc nghếch ngoẹo đầu: “Anh chưa từng thấy chó nhỏ, không biết chó nhỏ sủa như thế nào!”

“Chó sủa cũng không biết làm, còn nói mình thông minh?” Giang Gia Kiệt cố ý cười nhạo.

“Vậy em dạy đi anh đi, anh rất thông minh, chỉ cần có người dạy anh… anh có thể học được ngay.” Mộ ngốc nghếch khờ dại nhìn Giang Gia Kiệt: “Gia Kiệt, em thấy chó nhỏ rồi, nhất định học chó sủa rất giống, em dạy cho anh được không? Anh nhất định sẽ học được, anh thật sự vô cùng thông minh.”

Giang Gia Kiệt thầm mắng, đây là tên ngốc sao?”

“Học chó sủa không có ý nghĩa đâu, chúng ta nói chuyện khác đi.” Giang Gia Kiệt lại tránh đi chủ đề chó sủa: “Giang Dĩ…Chị tôi có đối xử tốt với anh không?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Vợ đối với anh tốt lắm.”

Giang Gia Kiệt liếc mắt thấy bốn phía không có ai, đến gần hỏi: “Các người có làm gì không?”

“Làm gì?” Mộ ngốc nghếch mở to đôi mắt tò mò.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt lại nhìn bốn phía, nói lại dễ hiểu: “Là lúc ngủ.”

Mộ ngốc nghếch gật đầu liên tục: “Anh ngủ cùng với vợ mà.”

“Sao anh lại ngốc nhu vậy chứ?” Giang Gia Kiệt tức giận mắng, thấy Mộ ngốc nghếch sắp tức giận, vội vàng nói: “Tôi không nói anh, tôi nói tôi ngốc, làm anh không hiểu ý của tôi.”

Mộ ngốc nghếch tức giận: “Gia Kiệt, em có ý gì?”

Giang Gia Kiệt nhỏ giọng nói: “Chính là lột sạch quần áo ôm nhau…” Liếc mắt nhìn thắt lưng Mộ ngốc nghếch: “Hiểu chưa?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Hiểu.”

“Ngủ qua chưa?”

“Anh không nói cho em biết, anh đã đồng ý với vợ không nói những thứ này cho người khác biết.”

Giang Gia Kiệt quẩn quanh một lúc lại không biết được gì, không kiên nhẫn: “Thật ra các người căn bản không có làm chứ gì? Anh cũng không chạm vào nha đầu thối Giang Dĩ Mạch đó chứ? Anh tưởng tôi không biết sao? Giang Dĩ Mạch đã sớm ngủ với em trai của anh rồi.”

Giang Gia Kiệt không chú ý tới sắc mặt của Mộ ngốc nghếch tái xanh, trán nổi gân xanh, tiếp tục chế nhạo: “Anh thật không phải là đàn ông, vợ mình ngủ với em trai ruột của mình, vẫn còn ở đây vừa cười vừa nhảy nhót, thật là một tên ngốc…”

Mộ ngốc nghếch đánh tới, Giang Gia Kiệt đánh trả cũng không phải là đối thủ của Mộ ngốc nghếch.

Bị một quyền đánh ngã trên đất, Mộ ngốc nghếch xông lên đánh Giang Gia Kiệt đến chết.

https://thuviensach.vn

Mặc dù là một tên ngốc, nhưng đánh nhau rất tốt.

Thật ra Giang Gia Kiệt đã sớm lĩnh giáo rồi.

“Không cho ngươi mắng vợ của ta, cũng không cho ngươi mắng Tử Duệ, bọn họ không có ngủ…”

“Cứu mạng…Cứu mạng…” Giang Gia Kiệt bị đánh sưng mặt mũi, hai ba cái bị đánh sưng lên như đầu heo.

Giang Mỹ Kỳ đang gọi điện thoại nghe tiếng em trai kêu khóc lập tức chạy tới, thấy em trai mình bị Mộ ngốc nghếch đè xuống đất đánh, lập tức bước lên cứu người, bị Mộ ngốc nghếch đánh một chỏ, không thể làm gì khác hơn đi gọi người, kinh động tới Đường Hân đang nói chuyện,

Giang Dĩ Mạch chạy đến đây đầu tiên, chỉ thấy Mộ ngốc nghếch đang đánh Giang Gia Kiệt, trong miệng luôn nói: “Không cho ngươi mắng vợ ta, vợ ta không có ngủ với em trai ta, ngươi nói dối.”

Đường Hân và Thiệu Thiến chạy đến nghe những lời này, một người vừa tức giân vừa mất thể diện, một người chột dạ.

“Mạch Mạch, mau cứu em trai con đi!” Thiệu Thiến đau lòng gọi, đây chính là con trai duy nhất của mình.

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nhìn, đánh chết càng tốt.

Thiệu Thiến không bỏ được con trai, liều mình đi cứu người, gương mặt Mộ ngốc nghếch xanh lét, đột nhiên nghiêng đầu: “Ai cũng không được tới đây!”

Mộ ngốc nghếch như vậy hoàn toàn không giống một tên ngốc, càng giống như mãnh thú bị chọc giận.

https://thuviensach.vn

Đường Hân nhìn con trai của mình, quan sát cẩn thận vẻ mặt của anh: “Thiên Thần, con dừng tay đi!”

Mộ ngốc nghếch nâng quả đấm định đánh thêm một quyền lại để xuống, nghiêng đầu ủy khuất nhìn mẹ: “Mẹ, nó mắng vợ và Tử Duệ, còn nói bọn họ ngủ…”

Thiệu Thiến lúng túng, vội vàng nói: “Là Gia Kiệt nói đùa với con.” Vội vàng đỡ con trai đang khóc đến rối tung rối mù của mình dậy: “Có phải không Gia Kiệt?”

Giang Gia Kiệt khóc như con gái: “Đúng, đúng, nói đùa…”

Sắc mặt Đường Hân lạnh lẽo: “Có đùa giỡn như vậy sao?”

Bà đã sớm thấy Thiệu Thiến không vừa mắt, lúc trẻ xem thường bạn tốt nghèo khó, lại thấy người ta làm giàu, liền hao tâm tổn sức quyến rũ chồng người ta, làm tiểu tam đùa bỡn những người không nhận ra để chiếm vị trí vợ cả, bây giờ còn khi dễ con gái duy nhất của người ta.

Chuyện như vậy, chỉ có Thiệu Thiến làm được.

Không ngờ lúc này còn khi dễ trên đầu mình.

Ban đầu là bà ta cầu xin mình và Mộ Đình hợp tác với Giang thị, cũng là bà ta muốn kết thân với nhà họ Mộ, kết quả đến đám cưới của con trai mình lại đổi cô dâu, thật là nghĩ nhà họ Mộ của mình dễ khi dễ!

“Đường Hân, thật xin lỗi, Gia Kiệt còn nhỏ, còn không hiểu chuyện, hơn nữa nó đã bị Thiên Thần đánh, coi như xong đi.” Thiệu Thiến cầu xin.

Bà cũng không muốn trở mặt với Đường Hân, những năm gần đây công ty kinh doanh không tốt, vẫn luôn xuống dốc, bây giờ còn đang trông cậy vào nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta là bạn bè nhiều năm như vậy, bây giờ còn là thân gia, hơn nữa trước giờ bà đều rất độ lượng, không đến mức vì chút chuyện nhỏ này mà tổn thương hòa khí, đúng không?” Thiệu Thiến chụp cho Đường Hân chiếc mũ lớn.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Không Phải Người

"Tôi có độ lượng hơn nữa thì cũng không thể chấp nhận có người nói xấu con tôi!" Đường Hân tức giận nói: "Tôi không rõ làm sao con trai của bà có thể nghĩ ra trò đùa kiểu này? Không phải là có người nào ở sau lưng nói huyên thuyên cố ý vu oan cho con tôi chứ?"

"Không có, tuyệt đối không có." Thiệu Thiến khẩn trương giải thích thay con trai của mình.

Giang Gia Kiệt vừa khóc vừa giải thích, hoàn toàn không còn tư thế bắt nạt người lúc trước.

Còn bảo đảm về sau sẽ không nói bậy nữa.

Đường Hân nhìn thấy cũng tạm ổn rồi, dù sao vì việc này mà làm loạn nên khiến chồng mình biết, mình cũng gặp phiền toái.

Không biết vì sao thời điểm Mộ ngốc nghếch chạy đến trước mặt Giang Dĩ Mạch, lôi kéo tay cô cực kỳ khờ dại hỏi: "Bà xã, em có biết tiếng chó sủa không? Dạy anh có được hay không?"

Thiệu Thiến chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trừng mắt nhìn con trai một cái.

Giang Dĩ Mạch nhất thời không phản ứng kịp, chó sủa cái gì?

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch cực kỳ vô hại nói: "Gia Kiệt nói anh ngốc, không biết tiếng chó sủa."

Lần này Giang Gia Kiệt bị dọa cho choáng váng, muốn khóc cũng khóc không được rồi.

Đường Hân nhìn Thiệu Thiến, cả giận nói: "Thiệu Thiến, bà dạy con trai thật tốt!"

Giang Dĩ Mạch hận nghiến răng nghiến lợi, đây rõ ràng là cố ý khiến cô tức giận mà, dám khi dễ chồng cô đó chính là khi dễ Giang Dĩ Mạch cô!

Cô kìm chế tức giận, dùng giọng nói không lớn không nhỏ nói: "Tiếng chó sủa tôi cũng không biết, nếu cậu ta nói như vậy, nhất định là cậu ta biết! Hay là để cậu ta dạy đi." Nhìn về phía Giang Gia Kiệt: "Có đúng hay không? Giang Gia Kiệt!"

Đường Hân cố ý không nói lời nào, chờ con trai của Thiệu Thiến bắt trước chó sủa.

Lúc này bắt trước chó sủa, không muốn kêu cũng phải kêu.

Ngay cả con trai lớn nhà họ Mộ là kẻ ngốc, cũng không tới phiên người ngoài đùa giỡn như vậy .

"Mẹ..." Giang Gia Kiệt cầu cứu nhìn về phía mẹ mình, lần này ngay cả Thiệu Thiến cũng không bảo vệ được anh ta rồi.

Giang Mỹ Kỳ cố gắng tự bảo vệ mình đứng ở một bên, cố gắng che giấu sự tồn tại của mình.

Thiệu Thiến trừng mắt nhìn con trai một cái, để cho anh ta kêu.

Giang Gia Kiệt đành phải nước mắt giàn giụa sủa vài tiếng.

https://thuviensach.vn

"Bà xã, chó lớn lên trông thế nào vậy?" Mộ ngốc nghếch tò mò hỏi.

Giang Dĩ Mạch nói: "Chó có bốn chân chạm đất."

"Vì sao Gia Kiệt chỉ có hai chân chạm đất?" Mộ ngốc nghếch cực kỳ khờ dại hỏi.

Thiệu Thiến không có biện pháp, d i e n da nle q uy d o n . co m, trong lòng hận chết Giang Dĩ Mạch, miệng lại vẫn bắt con trai của mình bò trên mặt đất bắt trước chó sủa.

Sau khi kêu xong, Mộ ngốc nghếch lã chã chực khóc nhìn Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, chó sủa thật khó..., anh không bắt trước được thì phải làm sao? Có phải anh cực kỳ ngốc hay không? Thực xin lỗi, bà xã..."

Dáng vẻ lã chã chực khóc kia thật sự vừa đáng yêu lại thương cảm, khiến người chết không đền mạng.

Giang Dĩ Mạch khẩn trương nói: "Ông xã, đừng đau khổ, em cũng không bắt trước được, có lẽ con người cũng đều không bắt trước được việc này." Cô cố ý thành mắng Giang Gia Kiệt không phải người.

Thiệu Thiến và con trai con gái mặt xám mày tro rời khỏi nhà họ Mộ, vốn định bêu xấu Giang Dĩ Mạch, khiến cô không thể sống yên ổn trong nhà họ Mộ, kết quả lại biến thành chính mình.

Trên đường trở về, Thiệu Thiến đau lòng con trai bị đánh, lại còn bắt trước chó sủa, còn bị mắng một trận, nhưng cũng thao thao bất tuyệt quở trách con trai một trận.

Ở nhà họ Mộ, Giang Giang Kiệt bị ức hiếp, cũng phát tác tính tình đại thiếu gia: "Không phải mọi người nói cho con biết đó là do anh Hạo Thiên nói hay sao?"

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng tức giận: "Bà già Đường Hân kia, còn hỏi mẹ là ai nói, còn không phải chính bà ta nói sao."

Đường Hân cực kỳ coi trọng con trai của anh bà ta, bởi vì quan hệ anh em tốt, hai mươi mấy năm qua hai nhà không có bất cứ xung đột nào, đối đãi với con trai của anh mình giống như người nhà, giống như con trai của mình.

Nhưng bà cũng thật không ngờ tất cả những chuyện này đều do Đường Hạo Thiên nói ra.

Biểu hiện hôm nay của Mộ ngốc nghếch nhìn như bình thường, nhưng cũng cảm thấy được có chỗ không thích hợp.

Đường Hân là người khôn khéo.

"Bà xã, anh sẽ không để cho bất cứ ai khi dễ em, ai cũng không thể..."

"Thiên Thần!" Đường Hân kêu một tiếng.

Mộ ngốc nghếch quay đầu: "Mẹ, mẹ gọi con?"

Đường Hân mang theo ánh mắt nghiêm khắc dò xét nhìn con trai ngốc của mình, d i e n da nle q uy d o n . co m, như là muốn từ khuôn mặt thiên chân vô tà của anh nhìn ra chút gì đó.

"Mẹ, có phải trên mặt con có gì hay không?" Mộ ngốc nghếch dơ tay sờ soạn mặt.

Đường Hân thu hồi ánh mắt nghiêm khắc dò xét, từ ái nhìn Mộ ngốc nghếch: "Con là con trai ngoan của mẹ, cũng phải bảo vệ tốt em trai của con, sau này có ai dám khi dễ em trai con, nói xấu em trai con, con cũng phải đánh hắn một trận."

https://thuviensach.vn

"Được." Mộ ngốc nghếch tính trẻ con kêu lên, sau đó vui vẻ ôm bà xã của mình.

Đường Hân vừa xoay người đi, Giang Dĩ Mạch liền đẩy Mộ ngốc nghếch ra, mau chóng trở về phòng mình.

Gả vào nhà họ Mộ cũng có điểm tốt, chính là lúc cô làm việc, tuyệt đối sẽ không có người đến quấy rầy.

Cho dù là Mộ ngốc nghếch, cũng đều im lặng ngồi ở một bên, yên lặng giống như không khí.

Mà trước kia ở nhà họ Giang, bản thiết kế của cô thường xuyên vô duyên vô cớ bị mất hoặc bị người làm dơ thậm chí bị người cố ý vẽ loạn.

Người hầu lại đưa thuốc bổ tới, Giang Dĩ Mạch một ngụm uống sạch, tiếp tục chăm chú phác họa.

Ước mơ của cô chính là trở thành nhà thiết kế trang sức số một.

Lúc trước Thiệu Thiến sợ cô học buôn bán, tốt nghiệp sẽ về công ty nhà mình, vừa nghe nói cô muốn học thiết kế đá quý, cũng không tiếc bỏ tiền cho cô đến những nơi khác học thiết kế đá quý.

Nhưng không chịu cho cô ra ngoại quốc tiếp tục học tập.

Thế cho nên chính cô cũng không xác định được thực lực hiện tại của mình còn cách nhà thiết kế trang sức xuất sắc số một bao nhiêu.

Có lẽ chỉ có một trận đấu thực sự mới có thể khiến cô tìm được chút tin tưởng.

Nhưng đã qua hơn một tháng rồi, cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

Giang Dĩ Mạch vê viên nửa sô bản thảo trước mặt ném vào thùng rác.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch nhặt tờ giấy trong thùng rác lên, d i e n da nle q uy d o n . co m, sau khi mở ra nhìn mấy đồ án bán thành phẩm: "Bà xã, vì sao muốn vứt bỏ?"

"Không vừa ý." Giang Dĩ Mạch có chút phiền táo.

"Nhưng anh cảm thấy rất đẹp mà." Mộ ngốc nghếch khờ dại nói.

Giang Dĩ Mạch nhìn anh một cái, không để ý đến anh nữa.

Trẻ con thì biết cái gì?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Lấy Thân Báo Đáp.

Chạng vạng mấy ngày sau, Giang Dĩ Mạch đột nhiên nhận được điện thoại, nói cô đến nhận thưởng, nói là gần nửa tháng trước ban tổ chức đã gửi thư nhận thưởng qua đường bưu điện cho cô rồi.

Giang Dĩ Mạch nghe nói mình đoạt giải, quá vui mừng nên quên mất nửa câu sau.

Cô kích động sắp điên mất rồi, hưng phấn ôm lấy Mộ ngốc nghếch vừa nhảy vừa cười, định nâng khuôn mặt của anh lên hôn mạnh vào má một cái.

"Bà xã, sao em. . . . . ." Đột nhiên Mộ ngốc nghếch quay mặt lại, Giang Dĩ Mạch bị bất ngờ, không kịp chuẩn bị nên theo đà hôn mạnh lên trên môi của anh.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy, có lẽ là lần đầu tiên thấy Giang Dĩ Mạch vui mừng như thế, lại vừa nhảy vừa cười, còn chủ động hôn Mộ ngốc nghếch ngay trước mặt nhiều người như vậy nữa, nên tất cả đều trợn tròn mắt nhìn.

Ngay cả cha chồng Mộ Đình luôn luôn ít lời cũng ngây ngẩn cả người vì hành động khác thường của con dâu.

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt buông Mộ ngốc nghếch ra.

https://thuviensach.vn

Biết mình đã thất lễ, nên cảm thấy xấu hổ.

Lộ ra dáng vẻ cô gái nhỏ thẹn thùng: "Em đoạt giải trong cuộc thi thiết kế trang sức."

"Oh! Thật tốt quá!" Mộ ngốc nghếch vui mừng ôm lấy Giang Dĩ Mạch xoay một vòng, "Anh biết ngay mà, bà xã của anh là lợi hại nhất."

Giang Dĩ Mạch bị xoay đến choáng váng đầu óc, Mộ Đình rất là ngạc nhiên khi nghe nói con dâu đoạt giải, sau khi ngạc nhiên thì cũng rất vui mừng.

Trí thông minh của con trai chỉ dừng lại ở mấy tuổi, ông vẫn luôn đau lòng khi không thể chăm sóc tốt cho con trai, hôm nay ông đánh bậy đánh bạ cưới được một đứa con dâu tài hoa như vậy, thật là một may mắn lớn.

"Dĩ Mạch, chúc mừng con!" Mộ Đình vui mừng nói, thật may con dâu đã bị con trai của mình cưới về rồi.

"Đúng rồi, đoạt giải chính là việc lớn, con muốn phần thưởng gì cứ việc nói ra." Mộ Đình luôn ít lời, khó có khi mở miệng, xem ra tâm trạng cũng không tệ.

Mình đoạt giải vốn chính là phần thưởng lớn nhất đối với mình, đâu còn cần phần thưởng gì nữa chứ.

Mộ ngốc nghếch nhìn Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, em muốn phần thưởng gì đây?"

"Đạt giải thưởng trong cuộc thi thiết kế trang sức, là sự khẳng định cũng như phần thưởng lớn nhất đối với em rồi." Giang Dĩ Mạch vẫn còn đắm chìm trong cảm giác vui mừng khi giành được giải thưởng.

https://thuviensach.vn

Mộ Đình rất hài lòng đối với câu trả lời của Giang Dĩ Mạch, không vì vậy mà tham lam, ngược lại còn từ chối phần thưởng.

Nhưng con bé càng không cần phần thưởng, thì người làm cha chồng này càng muốn cho.

"Dĩ Mạch, sau khi con gả cho Thiên Thần, mỗi lần đi ra ngoài không phải tài xế đưa đón thì là gọi taxi, như vậy cũng quá bất tiện. Vì thế ba sẽ tặng con một chiếc xe, ngày mai ba sẽ cho người đi chuẩn bị, nếu con thích loại xe nào cũng có thể nói với ba."

Sắc mặt Đường Hân trở nên rét lạnh, có chút không vui, không phải chỉ là đạt giải thưởng thôi sao, có cần phải vui mừng đến vậy không?

Lại nhìn về bên kia, ánh mắt của con trai thứ hai Mộ Tử Duệ chỉ kém chút nữa là dính hắn lên người của Giang Dĩ Mạch.

Sắc mặt Đường Hân càng thêm u ám, đột nhiên nghĩ đến cái gì, cười nói: "Mộ Đình, nhà chúng ta nhiều xe lắm rồi, còn cần mua nữa sao? Nếu Dĩ Mạch cần dùng xe, nó có thể dùng chiếc xe của Tử Duệ, dù sao mấy ngày nữa Tử Duệ cũng sẽ ra nước ngoài quản lý chi nhánh công ty ở bên đó, xe của nó cũng để không."

Giang Dĩ Mạch không ngờ mẹ chồng lại keo kiệt như vậy.

Vốn không có ý định muốn xe, nhưng bây giờ càng muốn, hơn nữa còn muốn chiếc xe đắt nhất, sang trọng nhất nữa.

"Con không thích dùng đồ của người khác dư lại." Giang Dĩ Mạch từ chối quá trực tiếp, khiến Đường Hân muốn phản bác cũng không tìm được lời để nói, thành kiến đối với Giang Dĩ Mạch càng lớn hơn.

Mộ Đình cũng không vì Giang Dĩ Mạch thẳng tính mà tức giận, vui vẻ cười ha ha: "Nếu là phần thưởng, đương nhiên phải mới rồi."

https://thuviensach.vn

Buổi tối Giang Dĩ Mạch nhận được điện thoại của Thượng Quan Trạch, anh ta nói đã hỏi thăm giúp cô, tác phẩm của cô đã đạt giải thưởng.

"Em đã biết rồi, gần tối mới vừa nhận được điện thoại của ban tổ chức ở nước ngoài." Giang Dĩ Mạch vui mừng nói.

"Vốn muốn tạo cho em một sự ngạc nhiên bất ngờ, thật là uổng phí tâm ý tốt của anh rồi." Thượng Quan Trạch có chút mất mát nói.

"Nhưng vẫn cảm ơn anh." Tâm trạng của Giang Dĩ Mạch rất tốt, nên nói chuyện rất dễ nghe.

Thượng Quan Trạch cười cười, còn nói: "Anh còn điều tra ra được, thư nhận thưởng đã được gởi đến nhà họ Giang cách đây một tuần lễ rồi."

"Nhất định là người phụ nữ họ Thiệu kia đã giấu nó." Giang Dĩ Mạch tức giận nói, "Thượng Quan, người em nhờ anh tìm giúp đã có tin tức gì chưa?"

"Vẫn không có tin tức gì, Trương Đại Tề hết sức gian xảo, anh cho người điều tra bảng ghi chép đi đến ở tất cả các sân bay, trạm xe và bến tàu, cũng không phát hiện ra hắn ta, chắc vẫn còn đang núp ở nơi nào đó, anh sẽ phái thêm người đi tìm."

"Thật vất vả cho anh, Thượng Quan." Giang Dĩ Mạch có chút áy náy.

"Nếu em cảm thấy có lỗi với anh vậy thì lấy thân báo đáp. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch trực tiếp cúp điện thoại, quay đầu liền nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đang mở to đôi mắt hoa đào đáng yêu, tò mò nhìn cô: "Bà xã, cái gì gọi là lấy thân báo đáp?"

"Ai cho anh nghe lén điện thoại của em chứ?"

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch rất uất ức: "Bà xã, anh không phải cố ý, em đừng tức giận có được hay không?"

Nhìn bộ dạng tội nghiệp của Mộ ngốc nghếch, Giang Dĩ Mạch nghĩ lại một chút cũng coi như xong, so đo cũng không được gì.

Mấy ngày nữa Giang Dĩ Mạch muốn ra nước ngoài nhận thưởng, nên đang bận làm các thủ tục xuất cảnh*. Còn Mộ ngốc nghếch thì quậy ầm ĩ muốn đi cùng, nên trước mắt Giang Dĩ Mạch phải dụ dỗ anh, rồi đến lúc đó chuồn đi một mình.

*xuất cảnh: ra nước ngoài

Bởi vì vội vàng làm thủ tục xuất cảnh, nên Giang Dĩ Mạch cũng không chú ý tới mấy ngày gần đây không khí trong nhà họ Mộ rất nặng nề và khẩn trương.

Hôm nay Giang Dĩ Mạch mới vừa từ bên ngoài trở lại, chỉ nghe thấy âm thanh của cái ly rơi bể ‘choang’ một tiếng.

Gương mặt Mộ Tử Duệ lạnh lùng đi ra từ trong thư phòng.

"Con đứng lại đó cho mẹ!" Phía sau truyền ra giọng nói tức giận của Đường Hân.

Không biết hai người vì chuyện mà cãi nhau rất dữ dội, Mộ Tử Duệ thấy Giang Dĩ Mạch thì sắc mặt càng khó coi hơn, thậm chí mang theo chút hận ý, sải bước đi qua bên cạnh cô.

Từ trước đến giờ Dĩ Mạch luôn tôn trọng nhưng không gần gũi với người em chồng này, cũng không quan tâm nhiều như vậy, nên vội vàng về phòng làm chuyện của mình.

https://thuviensach.vn

Cô cuối đầu xuống bàn chuyên chú vẽ bản thiết kế, nên có người sau lưng mở cửa, cũng không chú ý tới.

Cho đến hai bàn tay to lớn ôm lấy cô thì cô mới sực tỉnh lại, cứ cho là Mộ ngốc nghếch, khi nghiêng đầu nhìn thấy Mộ Tử Duệ thì cô giật cả mình.

Một mùi rượu nồng nặc xông tới: "Anh uống rượu sao?"

"Mạch Mạch, anh nhớ em. . . . . ." Mộ Tử Duệ nói xong thì liền muốn hôn cô.

"Anh điên rồi? Mộ Tử Duệ!" Giang Dĩ Mạch đẩy anh ta muốn đi ra ngoài, lại bị Mộ Tử Duệ chặn lại.

Anh ta đưa tay cầm bình rượu đỏ, uống sạch một nửa còn lại, rồi bắt lấy Giang Dĩ Mạch dùng sức ném cô lên giường, dưới tác dụng của rượu, anh ta giống như một con chó sói, nhào tới đè Giang Dĩ Mạch ở phía dưới. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Dã Thú* Giận Dữ.

*Dã thú: thú dữ ngoài hoang dã

Editor: heisall

"Mộ Tử Duệ, anh điên rồi, anh làm gì đấy? Buông tôi ra. . . . . ."

Mộ Tử Duệ đã hoàn toàn mất đi lý trí, không để ý đến phản kháng của Giang Dĩ Mạch, vẫn cứ đè thân thể của cô ở dưới, muốn hôn cô.

Mộ ngốc nghếch nghe tiếng động, đẩy cửa đi vào, thấy Mộ Tử Duệ đang đè ở trên người Giang Dĩ Mạch, tròng mắt nhất thời đỏ lên, giống như dã thú giận dữ xông lên bắt lấy cánh tay của Mộ Tử Duệ lôi anh ta xuống khỏi người của Giang Dĩ Mạch.

Mộ Tử Duệ say rượu nên nặng nề ngã trên mặt đất.

Mộ ngốc nghếch đè Mộ Tử Duệ xuống đất đánh một trận, quả đấm như sắt thép đánh lên mặt của Mộ Tử Duệ, nhưng Mộ Tử Duệ vẫn thủy chung không đánh trả, chỉ cười khúc khích.

Giang Dĩ Mạch sợ, nếu đánh tiếp nữa thì Mộ Tử Duệ thật sự sẽ bị đánh chết, vội vàng đi lên ngăn lại.

Mộ ngốc nghếch đã đánh đến mù quáng: "Mặc kệ là ai, bắt nạt bà xã của tôi, tôi tuyệt đối sẽ không tha thứ!"

https://thuviensach.vn

Tiếng động ở trong phòng làm kinh động đến Đường Hân, bà ta xông tới thì nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đang đánh đứa con trai thứ hai của mình nên rất đau lòng, chỉ vào người giúp việc liền quát lên: "Còn không nhanh đi lên kéo Đại thiếu gia ra!"

Mộ ngốc nghếch giống như một con dã thú bị chọc giận, đôi mắt đỏ rực nói: "Các người, ai dám tới đây tôi cũng sẽ đánh hết!"

Chưa có người nào từng nhìn thấy bộ dạng này của Mộ ngốc nghếch, nên không ai dám đến gần.

Nhìn thấy sắp xảy ra mạng người, đột nhiên có một người chen vào từ phía sau, ôm cổ Mộ ngốc nghếch đang giận dữ, muốn kéo anh ra: "Thiếu gia, đừng đánh, đánh nữa thì Nhị thiếu gia thật sự mất mạng đó."

Đường Hân nhìn về phía người đang ôm chặt lấy Mộ ngốc nghếch, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Giang Dĩ Mạch nhào đầu vào trong ngực của Mộ ngốc nghếch đang giận điên lên, dịu dàng nói: "Ông xã, em không sao, anh đừng tức giận nữa."

Từ khi cô gả vào nhà họ Mộ. . . . . Không, từ sau khi mẹ cô qua đời, cô chưa từng dịu dàng như thế bao giờ, lúc này vì để cho Mộ ngốc nghếch tỉnh táo lại mà để lộ ra một mặt dịu dàng không muốn cho người khác biết.

Mọi người đang có mặt ở chỗ này chỉ biết đến một Giang Dĩ Mạch miệng lưỡi luôn bén nhọn giống như một con nhím nên khi nhìn thấy sự dịu dàng của cô thì ngạc nhiên đến ngây người.

Mộ ngốc nghếch rốt cuộc cũng bình tĩnh lại, nhìn Giang Dĩ Mạch ở trong ngực, nhẹ nhàng ôm lấy cô, vừa ngây thơ lại đau lòng gọi: "Bà xã."

Mộ Tử Duệ đột nhiên cười lớn tiếng, anh ta được người giúp việc đỡ lên, mặt mũi xưng phù biến sạng, khóe miệng rỉ ra máu, nhìn thấy mà ghê

https://thuviensach.vn

người.

"Cô ấy không phải là vợ của anh, là tôi lái xe với thân phận chú rễ đi đón cô ấy vào nhà họ Mộ, cũng là tôi chiêu đãi khách khứa, tất cả đều là tôi, nên cô ấy phải là người phụ nữa của tôi mới đúng. Ngay cả lần đầu tiên của cô ấy đều là. . . . . ."

Âm thanh của một cái tát vang lên, sắc mặt của Giang Dĩ Mạch tái nhợt, cô đã tát Mộ Tử Duệ một cái.

Hốc mắt cô đỏ bừng, đáy mắt tràn đầy tức giận.

Anh ta muốn nhục nhã cô ngay trước mặt nhiều người như vậy sao?

Đường Hân tức giận đột nhiên giơ tay lên định đánh Giang Dĩ Mạch một bạt tai: "Con trai tôi còn chưa tới phiên cô dạy dỗ!"

Mộ ngốc nghếch mới vừa tĩnh táo lại thì đã vung quả đấm về phía Đường Hân, mọi người muốn cản cũng cản không kịp, Đường Hân bị sợ đến phát run, dưới tình thế cấp bách bà ta thương yêu kêu lên: "Thiên Thần, là mẹ mà."

Mộ Thiên Thần siết chặt nắm đấm, nhìn mẹ của mình bị dọa sợ đến phát run, cuối cùng cũng chậm rãi buông nắm đấm xuống.

Tất cả mọi người nhìn thấy thì cả người đều đổ mồ hôi lạnh.

Đường Hân không nghĩ tới Mộ ngốc nghếch vì Giang Dĩ Mạch mà vung nắm đấm về phía bà.

Trong lòng dâng lên một cảm giác không biết là gì.

Bà ta nhìn Mộ Tử Duệ bị đánh rất thê thảm, vừa đau lòng vừa bất mãn: "Tử Duệ, ai cho con uống nhiều rượu như vậy chứ?"

https://thuviensach.vn

"Con không có say!" Mộ Tử Duệ ngã trái ngã phải cười nói, cười đến đau lòng nhưng lại rất dứt khoát.

"Các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau đỡ Nhị thiếu gia trở về phòng nghỉ ngơi."

"Con còn chưa nói xong!" Mộ Tử Duệ đẩy người giúp việc ra, anh ta nhìn Giang Dĩ Mạch, mượn rượu nhiệt tình nói: "Mạch Mạch, anh ta hoàn toàn không thể cho em hạnh phúc, chỉ có anh mới có thể cho em, tại sao em không thể tiếp nhận anh? Chẳng lẽ em thật sự muốn thủ tiết cả đời. . . . . ."

"Tử Duệ, con đang nói những lời điên khùng gì đó?" Đường Hân tức giận cắt ngang lời của Mộ Tử Duệ.

Mộ Tử Duệ nhìn về phía mẹ của mình, nói: "Mẹ, tất cả đều là do mẹ, tại sao mẹ lại là mẹ của con?"

Nét mặt của Mộ Tử Duệ vừa bất đắc dĩ vừa buồn thương, Đường Hân nhìn anh ta một lúc thì trong lòng dâng lên cảm giác thất vọng, đau khổ và mất mác.

"Con uống nhiều rồi, mau trở về phòng nghỉ ngơi." Đường Hân đè nén cảm giác mất mác cùng thất vọng và đau khổ trong lòng xuống, dặn dò người giúp việc đỡ anh ta đi.

Sau khi đỡ Mộ Tử Duệ ra, Đường Hân nhìn Mộ ngốc nghếch: "Thiên Thần, em trai con nó uống hơi nhiều, không biết mình đang làm gì, con đừng tức giận với nó, con là anh trai, rộng lượng với em trai mình một chút, được không?"

Mộ ngốc nghếch vẫn luôn nghe lời mẹ của mình, nhưng chuyện tối nay quá nghiêm trọng, coi như anh là kẻ ngốc, cũng biết chuyện này là không thể tha thứ được.

https://thuviensach.vn

"Mẹ bảo đảm với con, sau này tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện như tối nay nữa."

Mộ ngốc nghếch không nói lời nào.

Chứng tỏ trong lòng anh vẫn còn đang tức giận, không chịu tha thứ cho em trai mình.

"Thiên Thần, Tử Duệ thật sự uống quá nhiều, không biết mình đang làm gì. Con quên trước kia mẹ dạy con thế nào rồi sao? Tử Duệ nhỏ hơn con, con là anh trai, phải bảo vệ tốt cho em trai, chuyện gì cũng phải nhường cho em trai, đều quên hết rồi à. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch nghe xong những lời này thì rất mất hứng.

Đây là suy luận gì vậy chứ?

Cũng không phải là đứa bé bảy tám tuổi, chuyện như vậy còn muốn nhường sao?

Bàn về chỉ số thông minh mà nói, thì cũng là Mộ Tử Duệ nên nhường Mộ ngốc nghếch! Bà ta làm mẹ như vậy không phải thiên vị quá mức rồi sao?

Chẳng lẽ Mộ Tử Duệ cưỡng bức cô ngay trước mặt nhiều người như vậy, cũng phải nhường nhịn sao?

Giang Dĩ Mạch đang muốn phản bác lại lời nói của Đường Hân, thì cái người duy nhất mới vừa rồi dám kéo Mộ ngốc nghếch đang trong cơn giận dữ ra lại nhìn cô lắc đầu một cái, Giang Dĩ Mạch đành cắn môi, không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Mặt Đỏ Tim Đập

“Nhưng Tử Duệ bắt nạt Mạch Mạch.” Mộ ngốc nghếch tủi thân nói.

“Đó là Tử Duệ uống say, người uống say thì không biết bản thân đang làm cái gì đâu.” Đường Hân kiên nhẫn giải thích, “Không phải Tử Duệ nó cố ý, chờ sau khi Tử Duệ tỉnh rượu, mẹ sẽ đích thân bảo Tử Duệ xin lỗi con được không? Bắt nó cam đoan từ nay về sau không bao giờ bắt nạt vợ con nữa.”

“Thật vậy không?”

“Đã có khi nào mẹ lừa dối con chưa?” Đường Hân biết đứa con trai ngốc nghếch của mình này rất ưa dụ dỗ, chuyện gì cũng phải dỗ, “Chuyện này chúng ta coi như xong nhé, đợi ngày mai Tử Duệ tỉnh táo lại, mẹ lập tức bắt nó cam đoan với con! Thiên Thần, con cũng đừng tức giận nữa được không?”

Thấy Mộ ngốc nghếch lại không nói gì, Đường Hân ôm ngực, vẻ mặt đau đớn.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy?” Mộ ngốc nghếch lo lắng hỏi.

“Thiên Thần, mẹ đau ngực, con đừng tức giận với em trai con nữa được không? Mẹ cũng đã cam đoan với con….”

https://thuviensach.vn

Nhìn Đường Hân giống như sắp không xong.

“Mẹ, con gọi người đưa mẹ đi bệnh viện.” Mộ ngốc nghếch lo lắng nói.

“Mẹ không đi bệnh viện, bây giờ mẹ chỉ hi vọng con tha thứ cho Tử Duệ, mẹ có thể đảm bảo với con tuyệt đối sẽ không có lần nào nữa.” Vẻ mặt Đường Hân đau đớn nói, “Nhìn anh em các con vì chuyện này mà phá hủy tình cảm anh em, mẹ chết cũng không nhắm mắt.”

Giang Dĩ Mạch đứng bên cạnh nhìn bà ta diễn trò, trong lòng thầm khinh bỉ bà mẹ chồng cả 1000 lần.

“Mẹ, con không tức giận, mẹ khỏe là được.”

“Vậy con đồng ý với mẹ, việc này không được nói cho ba con.” Đường Hân tiếp tục dụ dỗ.

“A….” Cuối cùng Mộ ngốc nghếch rất không tình nguyện gật đầu.

“Thiên Thần, con thật sự là con trai ngoan của mẹ. Con nghỉ ngơi đi, mẹ sẽ không quấy rầy bọn con nữa.” Trong nháy mắt Đường Hân hết đau, khi rời đi tinh thần phấn chấn, nhìn thoáng qua người duy nhất dám lôi kéo Mộ ngốc nghếch, nói: “Triệu Tín, ông theo tôi một chuyến, tôi có việc tìm ông.”

Năm nay Triệu Tín hơn năm mươi tuổi, là quản gia nhà họ Mộ ngày trước, bây giờ thì là một kẻ tầm thường làm việc vặt, phụ trách quản lý vườn sau.

Nếu không phải xảy ra sự việc của Giang Dĩ Mạch và Mộ Tử Duệ, Đường Hân gần như đã quên nhà họ Mộ có một người như vậy tồn tại.

Giang Dĩ Mạch cảm giác người gọi tên Triệu Tín này không giống ngày trước, hiền lành mang theo vài phần uy nghiêm quyết đoán, như một người có địa vị.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi Đường Hân nói chuyện với ông ta thì giống như đang nói chuyện với người giúp việc.

“Ông ta là ai vậy?” Giang Dĩ Mạch hỏi Mộ ngốc nghếch, người mà nãy giờ vẫn đang lo lắng dùng ánh mắt kiểm tra xem cô có bị thương hay không.

“Bà xã, em có bị thương không? Đau chỗ nào….” Trên khuôn mặt tuấn tú của Mộc ngốc nghếch lộ ra vẻ non nớt như trẻ con, trong đôi mắt đào hoa hẹp dài tất cả đều là đau lòng và lo lắng.

Về chuyện không đâu như vừa rồi Giang Dĩ Mạch cũng không để trong lòng.truyện bên djendanelequydon.com

“Em không sao, đừng nhìn nữa.” Giang Dĩ Mạch ôm mặt Mộ ngốc nghếch, ngăn anh tiếp tục dùng ánh mắt kiểm tra lung tung.

“Bà xã, nếu em cảm thấy chỗ nào không thoải mái, nhất định phải nói với anh.” Mộ ngốc nghếch rất nghiêm túc nói, “Mẹ đã cam đoan với anh, về sau Tử Duệ sẽ không bao giờ bắt nạt em nữa.”

Giang Dĩ Mạch thấy ánh mắt Mộ quan tâm của ngốc nghếch, gật đầu nói: “Vừa rồi cảm ơn anh.”

Cô tới gần Mộ ngốc nghếch, cảm kích hôn lên gương mặt anh.

“Bà xã….” Mộ ngốc nghếch ngại ngùng chỉ vào môi mình, ý muốn hôn nơi đó.

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc nghếch, có lẽ là bị hành động đêm nay của anh làm cảm động, đi cà nhắc tới hôn phớt lên môi anh.

Nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước, nhưng dường như người nào đó cũng cảm nhận được phần thật lòng trong đó.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch còn muốn, Giang Dĩ Mạch cố ý nghiêm mặt, “Thế là được rồi, đừng được một tấc lại muốn tiến thêm một thước.” Nói xong buông anh ra xoay người sang chỗ khác.

Không hiểu vì sao mặt lại nóng lên.

Trong mắt cô Mộ ngốc nghếch chính là một đứa bé, trước kia cô cũng từng thân thiết ôm và hôn con nít nhưng sao không giống như vậy.

Giang Dĩ Mạch cố gắng đè ép mặt mình không nóng lên, nhưng càng như thế thì khuôn mặt càng đỏ bừng.

Trong lòng cô thầm mắng mình không có tiền đồ.

Thế mà lại có cảm giác với một tên ngốc nghếch có đầu óc như một đứa bé.

Mộ ngốc nghếch nhẹ nhành ôm cô từ phía sau, giọng như trẻ con, nói: “Bà xã, đêm nay chúng ta tiếp tục sinh em bé mập mạp được không?”

Giang Dĩ Mạch không bảo gì đồng ý, nhưng chỉ là hai người ngủ trên một cái giường, ôm nhau được rồi.

Trên giường lớn, Giang Dĩ Mạch vừa nằm xuống liền ngủ luôn.

Lúc trước bị Mộ Tử Duệ quấy rầy nên tinh thần mệt mỏi, lúc này chỉ muốn nhanh chóng ngủ một giấc, nghỉ ngơi cho khỏe.

Mộ ngốc nghếch không biết đang làm gì, một hồi lâu sau mới đi lên.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy hình như chỗ nào đó không đúng lắm, lập tức mở to mắt liền nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đang cởi nút thắt áo sơ mi cô, cô giật nảy mình, vội đẩy anh ra, “Anh làm gì thế?”

“Sinh em bé.” Mộ ngốc nghếch rất vô tội nói.

https://thuviensach.vn

“Vậy anh cởi quần áo em làm gì?”

“Gia Kiệt nói lột sạch quần áo ôm nhau ở cùng một chỗ là được.”

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới chú ý tới trên người Mộ ngốc nghếch không còn quần áo nữa, dưới ngọn đèn mờ ảo, vóc người đặc biệt gợi cảm hơn cả người mẫu nam châu Âu. Giang Dĩ Mạch lập tức mặt đỏ tim đập, thậm chí hoảng hốt lo sợ, lập tức quay lưng lại nằm xuống, “Cái gì vậy… Nhanh ngủ đi, đừng quấy rối nữa!”

“Bà xã, em đồng ý cùng anh ở chung một chỗ sinh em bé đi.” Mộ ngốc nghếch cúi đầu nhào tới.

“Mộ Thiên Thần, anh làm gì vậy…. Buông tay ra….”

Tiếng một cái tát vang lên, cuối cùng Mộ ngốc nghếch không làm ẩu nữa, trên khuôn mặt tuấn tú xuất hiện thêm vài dấu tay.

“Ngoan ngoãn ngủ ngon, từ giờ trở đi không được em đồng ý, không cho chạm vào em nữa!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Lần Đầu Tiên Đánh Nhau

Sáng hôm sau Giang Dĩ Mạch dậy rất sớm, đi xuống lầu dùng cơm.

Mộ ngốc giống như cô vợ nhỏ làm sai chuyện tội nghiệp đi sát ở đằng sau Giang Dĩ Mạch.

"Bà xã, anh sai rồi, em đừng giận anh có được không?"

"Em không tức giận, khỏi cần sáng sớm đã đi theo em!"

"Em rõ ràng đang tức giận." Mộ ngốc uất ức nói: "Bà xã, về sau anh không dám nữa, em đừng tức giận có được không?"

Mộ ngốc xem ra đã rất hối lỗi, nước mắt hối hận đã quanh đầy trong mắt, sắp khóc nhìn Giang Dĩ Mạch, nếu không tha thứ cho anh, anh thật sự sẽ khổ sở khóc lớn lên.

Giang Dĩ Mạch chỉ cần vừa nhìn dáng vẻ sắp khóc của anh, tội nghiệp nhìn cô, thì cô trong nháy mắt hoàn toàn bị giết rồi.

"Về sau không được nghe người khác nói hưu nói vượn nữa!" Giang Dĩ Mạch nói.

Mộ ngốc liên tục gật đầu: "Về sau tất cả anh nghe bà xã."

https://thuviensach.vn

"Hôm nay ngoại trừ ăn cơm, thời gian khác anh ở trong phòng tự kiểm điểm, có nghe không?"

Mộ ngốc gật đầu: "Anh đã biết, anh sẽ kiểm điểm, không bao giờ làm bà xã tức giận nữa."

Giang Dĩ Mạch rất hài lòng: "Ngoan!"

Dưới lầu đột nhiên truyền đến tiếng bất mãn quát lớn: "Làm sao ông mang cái này đến đây? Nhanh mang ra đi!"

Giang Dĩ Mạch cúi đầu xuống, thấy có bóng dáng già nua ôm một chậu gì đó đang bị quản gia đuổi khỏi phòng khách.

Đó không phải ông cụ ngày hôm qua sao?

Giang Dĩ Mạch có chút ấn tượng khắc sâu với ông ta, ngày hôm qua hỗn loạn như thế, Mộ ngốc bị tức điên lên, hành hung Mộ Tử Duệ, không ai dám tiến lên ngăn đón, chỉ có ông ta đột nhiên lao đến liều chết ngăn cản Mộ ngốc.

Ông cụ kia thoạt nhìn là một ông cụ bình thường lại hiền lành, nhưng trong phần hiền lành này lộ ra một chút uy nghiêm quyết đoán.

Không giống người làm bình thường.

"Đợi một chút!" Giang Dĩ Mạch gọi ông ta lại, đi qua nhìn thấy trong tay ông ta cầm một chậu hoa lan.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Quản gia vội vàng nói: "Đại thiếu phu nhân, không có chuyện gì, lão gia với phu nhân đang ở bên trong dùng cơm, người và đại thiếu gia cũng nhanh vào đi thôi."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đã xoay người chuẩn bị đi vào, đột nhiên quay lại: "Hoa lan này rất đẹp."

"Nếu thiếu phu nhân thích, hoa lan này sẽ đưa cho thiếu phu nhân." Triệu Tín đưa chậu hoa đến trước mặt Giang Dĩ Mạch.

Trên mặt quản gia có chút lo lắng, muốn ngăn cản, Giang Dĩ Mạch đã nhận lấy bồn hoa lan này.

Mộ ngốc lập tức ân cần tiến lên, giúp ôm hoa lan.

Trong phòng bếp bữa sáng đã dọn xong, Đường Hân và Mộ Đình đã rửa mặt chải đầu xong đang chuẩn bị dùng bữa sáng, Mộ ngốc nhiệt tình tiến lên chào hỏi: "Ba, mẹ, chào buổi sáng!"

Mộ Đình ôn hòa nhìn con trai và con dâu dậy sớm: "Không có chuyện gì, sao vợ chồng son các con không ngủ thêm chút..." Thấy trong lòng Mộ ngốc ôm hoa lan, vẻ mặt Mộ Đình hơi thay đổi.

Mộ ngốc theo tầm mắt của ba cúi đầu nhìn hoa lan trong ngực, rất kiêu ngạo mà cười ngây ngô nói: "Đây là hoa lan!"

Giống như trên thế giới chỉ có một mình anh biết loại hoa này vậy.

Sắc mặt Đường Hân lập tức thay đổi: "Thiên Thần, nhanh vứt vật kia sang một bên, qua đây ăn bữa sáng."

Mộ ngốc vốn định đòi vài câu khích lệ, kết quả gì cũng không có, có chút mất mác cúi đầu xuống, tủi thân nói: "Hoa này là của bà xã, không thể vứt."

Đường Hân nhìn thoáng qua chồng mình ở đây, thật sự không có biện pháp nào với đứa con ngốc này, sao không có đầu óc kiến thức như vậy?

https://thuviensach.vn

Bảo nó vứt sang một bên, thì tìm một chỗ đặt xuống không phải được sao?

Lúc này Giang Dĩ Mạch nói: "Ông xã, đó là hoa lan Triệu Tín tặng cho em, một lát cầm về phòng cho em đi."

Tay Mộ Đình cầm chiếc đũa ngừng một chút: "Triệu Tín?" Như là nhớ đến chuyện gì rất xa xôi.

Lúc này quản gia tiến vào, Đường Hân cho một ánh mắt, lập tức lấy hoa lan trong tay Mộ ngốc: "Đại thiếu gia, đại thiếu phu nhân, hai người dùng bữa sáng đi, hoa lan này tôi giúp hai người cầm cất đi."

Một nhạc đệm nhỏ ngắn gọn dường như không có kích thích sóng gió gì.

Mộ ngốc chỉ ăn vài miếng rồi không ăn nữa.

Mộ Đình nhìn con trai ngốc của mình luôn luôn vui tươi hớn hở, sáng sớm hôm nay làm sao lại nhíu mày?

Đường Hân cũng khó hiểu: "Sao ăn ít như vậy?"

Mộ ngốc ngẩng đầu lên: "Con muốn đi đưa thuốc cho Tử Duệ, em ấy bị thương nhất định rất nặng..."

"Thiên Thần, con nói bậy bạ gì đó?" Đường Hân khẩn trương ngắt lời, dùng sức nháy mắt với Mộ ngốc: "Tử Duệ rất khỏe, con ăn bữa sáng của con đi."

Lúc này Mộ Đình cũng nhớ đến con thứ hai: "Đã muộn thế này rồi, Thiên Thần và Dĩ Mạch cũng đã dậy, sao Tử Duệ còn chưa dậy?"

"Bây giờ con trở về phòng lấy thuốc cho Tử Duệ." Mộ ngốc đứng dậy muốn đi.

https://thuviensach.vn

"Tử Duệ làm sao vậy?" Mộ Đình hỏi, thấy không ai trả lời, gọi Mộ ngốc lại: "Thiên Thần, con từ từ đã, Tử Duệ nó làm sao vậy?"

Mộ ngốc nhăn nhó mốt lúc, nói: "Con đã đồng ý với mẹ không nói cho ba."

Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhắm mắt lại, đứa con ngốc này thật đúng là làm cho mình thêm phiền!

Nói cũng đã nói như vậy, khẳng định có chuyện.

Vẻ mặt Mộ Đình nghiêm túc: "Chuyện gì, nói!"

Sau khi biết chuyện sắc mặt Mộ Đình xanh mét vọt vào phòng con thứ hai Mộ Tử Duệ.

Thấy con thứ hai còn đang ngủ, lại càng nổi trận lôi đình, phẫn nộ rống to: "Tiểu nhóc đáng chết này, đứng lên cho tôi!"

Mặt mũi Mộ Tử Duệ xưng vù bị một tiếng quát này sợ tới mức thiếu chút nữa từ trên giường ngã xuống.

Thấy sắc mặt ba nổi giận, lại nhìn vẻ mặt mẹ mình khó xử, không biết sáng sớm phát sinh chuyện gì rồi.

"Ba..."

Mộ Đình đánh một bạt tai vào trên mặt con thứ hai Mộ Tử Duệ, đây là lần đầu tiên trong đời ông ra tay đánh con trai mình.

Đường Hân đi theo Mộ Đình hai mươi mấy năm, chưa thấy ông tức giận lớn như vậy, biết mình lần này gặp phiền phức rồi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thiết Kế Chủ Nhân

Bởi vì uống vào quá nhiều rượu, Mộ Tử Duệ chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt ra, bị ba quát như vậy, còn bị đánh một bạt tai làm cho đầu càng nhanh muốn vỡ tung.

"Ba, sao người đánh con?"

Chỉ một cái tát, vì sao tất cả mặt đều đau.

Mộ Tử Duệ sờ khuôn mặt mình thay đổi hình dạng vì sưng lên, một cái tát khiến cho mặt mình thay đổi hình dạng, ba dùng bao nhiêu sức lực đây, là muốn đánh chết mình sao?

"Sao ba đánh con à?" Trong lòng Mộ Đình tức giận càng ngày càng cao: "Tên súc sinh này, mày đã làm cái gì còn cần tôi đến nói cho anh biết sao? Hôm nay tôi thật muốn đánh anh tỉnh lại!"

Đường Hân vội vàng đi lên ngăn cản: "Mộ Đình, Tử Duệ chỉ là uống quá nhiều, một chút say rượu loạn tính, nó cũng không biết mình đang làm cái gì."

"Mượn cớ!" Mộ Đình gầm lên một tiếng: "Cho dù là uống quá nhiều, cũng không thể đánh chủ ý lên Dĩ Mạch! Đó là bà xã của anh trai nó!"

https://thuviensach.vn

Mộ Đình càng nghĩ càng giận, đưa tay muốn hung hăng giáo huấn con thứ hai làm việc không biết nặng nhẹ.

"Mộ Đình, ông đừng đánh, Tử Duệ không phải uống quá nhiều sao?" Đường Hân đi lên che chở: "Uống rượu, ai biết mình làm gì chứ?"

"Bà tránh ra cho tôi! Để tôi dạy dỗ tên tiểu tử ngu ngốc này!"

"Mộ Đình, bây giờ chúng ta chỉ còn lại một đứa con trai của ông, chẳng lẽ ông cũng muốn đánh nó đến ngốc sao?"

Tay Mộ Đình đang nâng lên rồi đột nhiên nặng nề dừng lại, trên mặt hiện lên một chút xấu hổ, cuối cùng chậm rãi buông tay xuống.

"Tử Duệ, con hồ đồ sao! May mắn không làm ra chuyện gì khác người, bằng không con sẽ làm cho anh trai con thất vọng?" Mộ Đình bất đắc dĩ nói.

Mộ Tử Duệ dường như bị đánh tỉnh ngủ, cười lạnh một cái, vết thương trên mặt co rút đau đớn, vẻ mặt càng khó nhìn: "Chúng con đã làm rồi."

Đường Hân giật mình trợn to hai mắt, mình rất vất vả cho nó bậc thang, sao nó có thể đập bỏ đài của bà như vậy, muốn bà tức chết sao?

Mộ Đình kinh ngạc hỏi: "Mày vừa nói cái gì?"

Ông chỉ biết tối hôm qua Mộ Tử Duệ muốn xâm phạm Dĩ Mạch, kết quả không thành, bị Mộ ngốc đánh gần chết, suýt nữa đánh thành tàn phế.

Mộ Tử Duệ nhìn bà của mình, có mấy lời anh ta đã sớm muốn nói rồi.

"Con với Mạch Mạch đã sớm cùng một chỗ rồi." Mộ Tử Duệ không sợ chết nói, không nhìn Đường Hân ra sức nháy mắt ra hiệu với anh ta, khiến cho ánh mắt cũng muốn mù.

https://thuviensach.vn

"Mày gọi Dĩ mạch là gì?" Mộ Đình lớn tiếng hỏi: "Mày nên gọi là chị dâu!"

"Lúc trước kết hôn là con lấy thân phận chú rể đi đón, tất cả đều là con làm, vì sao con phải gọi cô ấy là chị dâu? Con vốn là chồng của cô..."

Mộ Đình giơ tay lên đánh anh ta một bạt tai: "Mày câm mồm cho ba!"

Mộ Tử Duệ cũng không đếm xỉa.

Trước cùng mẹ mình vì việc này cũng không biết ầm ĩ qua bao nhiêu lần, Đường Hân sợ anh sẽ làm ra chuyện ngu xuẩn, đã nghĩ pháp đưa anh ta đi.

Kết quả ngược lại càng chọc giận con trai này, mượn say rượu dùng sức mạnh với Dĩ Mạch.

"Vì sao không cho con nói? Ba, người không phải muốn biết rốt cuộc phát sinh chuyện gì sao?"

Trong mắt Đường Hân lộ ra hoảng sợ, khẩn trương tiến lên giữ chặt Mộ Tử Duệ, "Tử Duệ, ba con đã lớn tuổi, con đừng đối nghịch với ba con như vậy."

"Bà để cho nó nói!" Mộ Đình lớn tiếng nói.

Mộ Tử Duệ tránh ngăn cản của Đường Hân ra, nói: "Mạch Mạch bị người ta hạ dược, chỉ có đàn ông mới giải được. Nhưng tâm trí anh trai vĩnh viễn dừng lại ở đứa trẻ, căn bản không tính là đàn ông, là con cưới Mạch Mạch vào cửa, con đương nhiên là có nghĩa vụ cùng trách nhiệm đến làm giải dược này."

Mộ Đình dường như bị tức điên lên: "Tên súc sinh này mày nói gì?"

https://thuviensach.vn

Lúc này Mộ Tử Duệ cũng không sợ: "Con nói con với Mạch Mạch đã ở cùng một chỗ, chúng con làm chuyện vợ chồng chân chính."

Mộ Đình đi lên muốn đánh người con trai này, bị Đường Hân gắt gao ngăn lại.

"Mộ Đình, ông đừng tức giận, Tử Duệ là nói bừa."

"Con nói đều là sự thật." Mộ Tử Duệ nói: "Không tin, ba có thể hỏi quản gia, còn có thể hỏi người làm, đúng, còn có thể hỏi mẹ!"

Đường Hân nhìn người con thứ hai của bà, cảm thấy nó thật sự điên rồi.

So với anh trai nó còn điên hơn.

Bà đã khuyên nó nhiều như vậy, khiến nó chính chắn, muốn người phụ nữ nào không có, nhưng nó lại không chịu nghe mình, gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Nó muốn bị đuổi đi sao?

Mộ Đình dù sao ở trên thương trường lăn lộn mấy chục năm, rất nhanh sẽ khắc chế cơn giận của mình, sau khi bình tĩnh một chút, cũng nghe ra một chút kỳ lạ.

Nhìn về phía vợ của mình, hỏi: "Đây là xảy ra chuyện gì?"

Đường Hân hoảng hốt: "Mộ Đình, ông đừng nghe Tử Duệ nói bừa, nó phải ra nước ngoài vài năm không về, trong lòng rất buồn bực, mới cố ý nói nhảm..."

"Tôi hỏi bà xảy ra chuyện gì?" Mộ Đình đột nhiên quát một tiếng, tất cả mọi người ở đây sợ tới mức cả kinh.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Giang Dĩ Mạch luôn luôn không sợ trời không sợ đất trong lòng cũng có chút sợ sệt, theo bản năng trốn ở phía sau lưng Mộ ngốc, Mộ ngốc thuận thế ôm cô vào trong ngực, bàn tay vỗ về đặt ở trên lưng cô.

Đường Hân bị Mộ Đình quát một tiếng, mặt mũi trắng bệch.

Bà biết nếu Mộ Đình thật sự tức giận thì có bao nhiêu đáng sợ, tính tình con lớn rất giống ba nó.

"Lão gia, là tôi sai." Ngay lúc Đường Hân bị hù dọa, không biết làm sao bây giờ, quản gia đi ra, dũng cảm đứng ra, gánh tất cả lỗi lầm.

"Phu nhân một lòng trông cậy vào đại thiếu phu nhân có thể vì đại thiếu gia sinh đứa bé, nhưng đại thiếu phu nhân mới vừa gả vào, có thể là chưa có tình cảm với đại thiếu gia, không muốn để đại thiếu gia đụng vào cô, tôi thấy trong lòng phu nhân sốt ruột, thì tự tiện quyết định bỏ chút đồ vào trong nước canh cho đại thiếu phu nhân uống, nhưng không nghĩ đến giữa chừng xảy ra sự cô, kết quả làm cho Nhị thiếu gia..."

Mộ Đình nổi giận: "Ai cho một quản gia như ông cái quyền thiết kế chủ nhân lớn như vậy?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Xào Bài Lần Nữa.

Đường Hân hoảng hốt, vì tự vệ, cũng tức giận như Mộ Đình, trách cứ quản gia: “Ông Lý à, ông cũng quá hồ đồ rồi, mặc dù tôi hi vọng sớm được ôm cháu trai, cũng không muốn dùng cách không quang minh này.”

Sau đó lại khuyên Mộ Đình: “Mộ Đình, chuyện này vừa xảy ra tôi cũng đã nghiêm khắc nói trách mắng quản gia rồi, bây giờ chuyện này cũng đã qua, chúng ta coi như xong, không nên nhắc lại nữa…”

“Qua? Qua thế nào? Bà đã cho Dĩ Mạch một công đạo chưa?” Mộ Đình giận dữ hỏi, nhìn quản gia: “Tôi thấy quản gia này cũng không cần giữ lại nữa rồi, tự mình thu dọn đồ đạc rồi đi đi!”

Đường Hân nóng nảy: “Mộ Đình, quản gia đã làm trâu làm ngựa ở nhà họ Mộ chúng ta hơn hai mươi năm, sao có thể nói đuổi liền đuổi ông ấy đi?”

“Tôi không báo cảnh sát đã là tốt với ông ta lắm rồi!”

Đường Hân vừa nghe tới báo cảnh sát, khí thế lập tức giảm xuống không ít.

Trong đầu nhanh chóng xoay chuyển, nghĩ biện pháp giữ quản gia lại.

https://thuviensach.vn

“Mộ Đình, quản gia đã làm ở nhà chúng ta mấy chục năm rồi, rất hiểu rõ nhà họ Mộ chúng ta, nếu ông đột nhiên sa thải ông ấy, trong lúc nhất thời không ai có thể đảm nhận vị trí này, hay là để quản gia ở đây một thời gian nữa, chờ quản gia mới nhận chức rồi để ông ta đi cũng không muộn mà.”

“Ý của bà là để tôi tiếp tục dung túng ông ta ở lại nhà họ Mộ ư?” Mộ Đình tức giận hỏi: “Để loại người này ở lại nhà họ Mộ, không biết sau này sẽ có chuyện gì xảy ra nữa đây.”

“Mộ Đình, quản gia vừa đi, ai sẽ tiếp nhận vị trí quản gia đây? Nhà họ Mộ chúng ta lớn như vậy, không thể thiếu quản gia được…”

Bên ngoài đột nhiên vang lên một tiếng “phanh”.

Có một người giúp việc chạy vào nói: “Lão gia, phu nhân, Triệu Tín làm rơi vỡ hoa lan của thiếu phu nhân.” Vội vàng thay mình giải vây: “Ông ấy một mực muốn đưa hoa lan cho thiếu phu nhân, tôi nói không thể vào ông ta còn một mực đi vào, kết quả không cẩn thận ngã làm rơi chậu hoa.”

“Để ông ấy vào!” Mộ Đình lập tức lên tiếng.

Triệu Tín đang cầm ảnh hoa lan đi vào: “Thiếu phu nhân, xin lỗi, chậu hoa tôi không cẩn thận làm vỡ, lát nữa trước khi đi, tôi nhất định tìm cho ngài một chậu hoa khác.”

Vừa nhìn về phía Mộ Đình và Đường Hân: “Lão gia, phu nhân, xin hai người cho tôi ở đây thêm một lát, để tôi tìm lại cho thiếu phu nhân chậu hoa lan khác.”

Triệu Tín là quản gia của nhà họ Mộ hơn hai mươi năm trước, sau lại rời khỏi vị trí quản gia, làm vài việc vặt, rất ít khi lộ diện.

Hai mươi mấy năm qua Mộ Đình chưa hề gặp lại ông.

https://thuviensach.vn

“Triệu quản gia, chúng ta đã hơn hai mươi năm chưa gặp nhau rồi.” Giọng nói Mộ Đình tràn ngập hoài niệm.

“Lão gia, năm đó tôi từ vị trí quản gia đến phụ trách hậu viện làm việc vặt, không có cơ hội gặp lại lão gia.” Triệu Tín nói: “Nếu không phải là lát nữa phải đi, đưa hoa lan tới cho thiếu phu nhân, có lẽ đời này không có cơ hội gặp.”

“Ông đi đâu vậy?” Mộ Đình hỏi.

Triệu Tín xuất hiện làm Mộ Đình nhớ lại nhiều chuyện lúc còn trẻ, cũng cảm khái thời gian trôi qua mau.

“Tôi tuổi đã lớn, nhà họ Mộ lại không thiếu người làm việc vặt, phu nhân để tôi về quê dưỡng lão.” Bây giờ Triệu Tín hơn năm mươi tuổi, nhưng nhìn giống như hơn bốn mươi tuổi, hoàn toàn không có vẻ già.

Mộ Đình nhìn Đường Hân một cái, nói với Triệu Tín: “Ông đừng đi, bây giờ ông làm quản gia giúp nhà họ Mộ chúng ta, giúp ta và phu nhân quản lý nhà họ Mộ.”

Lúc này Đường Hân một chữ cũng không dám nhiều lời.

*

Nhà họ Mộ lần nữa xào bài, Triệu Tín thành quản gia.

Đường Hân lấy lòng nói: “Triệu quản gia, sau này nhà này phải nhờ ông giúp ta xử lý rồi.”

“Phu nhân quá khách khí, tôi nhất định sẽ tận tâm tận lực xử lý tất cả việc của nhà họ Mộ, phu nhân cứ yên tâm.” Triệu Tín cũng khách khí đáp lại.

https://thuviensach.vn

Đối với chuyện bỏ thuốc, Mộ Đình tự mình lên tiếng, sau này không cho phép người nào nhắc lại.

Đối với Giang Dĩ Mạch và con trai Mộ Thiên Thần, tự nhiên càng thêm áy náy, sang tên một ngôi nhà và 5% cổ phần cho bọn họ, coi như là bồi thường cho bọn họ.

Đường Hân đau lòng như bị người khác cắt một miếng thịt, cũng không dán nhiều lời.

Tất cả việc của nhà họ Mộ đều giao cho bà quản lý, bà có thể tùy tiện làm chủ, nhưng chuyện công ty bà không thể xen vào được.

Lúc còn trẻ bà kết hôn với Mộ Đình liền ăn ý như vậy.

Nam chủ ngoại, nữ chủ nội, không phải vạn bất đắc dĩ thì không nhúng tay vào chuyện của đối phương.

Huống chi lần này mình sai quá nhiều, không thể tiếp tục nhiều chuyện, nếu không làm cho chồng càng bất mãn với bà.

Đường Hân một bụng tức không thể nói, bí mật trách mắng con thứ Mộ Tử Duệ.

Mắng nó không có tiền đồ.

Lần này ấn tượng xấu trước mặt cha nó không nói, còn làm cho mình bị đuổi ra nước ngoài, vĩnh viễn không cho phép trở lại.

Tâm tình Mộ Tử Duệ cực kì không tốt, hất đồ bỏ đi.

“Con đứng lại đó cho mẹ!” Đường Hân tức giận gọi anh lại: “Mẹ cũng không phải vì tốt cho con sao, sao con lại không biết điều như vậy?”

https://thuviensach.vn

Đường Hân vẫn không hiểu, hai đứa con trai một đứa lại một đứa không nghe lời.

Mọi người cũng hủy đi uy phong của bà.

Con lớn nhất ngu ngốc căn bản không thể kế thừa gia nghiệp, bây giờ cũng chỉ có thể dựa vào con trai nhỏ.

“Anh con giống như một đứa bé, nếu để cho ba con giao gia nghiệp nhà họ Mộ cho nó, không phải tiện nghi cho Giang Dĩ Mạch rồi sao?” Đường Hân nhỏ giọng nói.

Mộ Tử Duệ không chịu được lời nói của mẹ mình: “Nên con khiến cho Mạch Mạch mang thai con của con không phải giải quyết tất cả rồi sao?”

Đường Hân nghe xong lời này, giận đến mức nổi trận lôi đình: “Tên tiểu tử thối này, lại nói hưu nói vượn gì đó? Mẹ chỉ là vì con thôi!”

Lúc hai mẹ con đang bí mật tranh cãi ầm ĩ, Giang Dĩ Mạch đã mang theo hành lý trốn Mộ ngốc nghếch lén rời khỏi nhà họ Mộ, chạy thẳng đến sân bay đi nước ngoài nhận thưởng.

Sau khi lên máy bay, Giang Dĩ Mạch nhắm mắt lại muốn nghỉ ngơi một lát, không cẩn thận ngủ gật.

Mở mắt đã thấy gương mặt tuấn tú của Mộ ngốc nghếch cười khúc khích với cô: “Bà xã.”

Giang Dĩ Mạch giật mình, vẻ mặt cũng thay đổi: “Sao anh lại ở trong đây?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Em Ghét Bỏ Anh Phải Không?

“Anh bồi bà xã đi nhận thưởng!” Mộ ngốc nghếch vui vẻ nói..

“Tôi hỏi anh, sao anh lại ở trên máy bay?” Giang Dĩ Mạch cảm giác trái tim của mình bị anh dọa sắp nhảy ra ngoài.

“Là Triệu quản gia đưa anh tới.” Mặt Mộ ngốc nghếch khờ dại nói.

Giang Dĩ Mạch lập tức tìm kiếm bóng dáng của Triệu Tín.

“Triệu quản gia nhìn thấy anh lên máy bay thì trở về rồi.” Mộ ngốc nghếch trẻ con nói.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch hận nghiến răng nghiến lợi, cô thật vất vả mới trốn được Mộ ngốc nghếch, vậy mà quản gia lại dẫn anh tới.

“Anh đi theo làm gì?” Giang Dĩ Mạch giận dữ với Mộ ngốc nghếch: “Tôi đi nhận thưởng, anh có thể làm gì?”

Mộ ngốc nghếch thấy Giang Dĩ Mạch tức giận kỳ lạ, bày ra dáng vẻ ủy khuất, lã chã chực khóc nói: “Anh nhìn em đi nhận thưởng.”

“Có gì để nhìn chứ?”

“Nhưng anh muốn nhìn.” Mộ ngốc nghếch rất uất ức.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch giận đến mức không biết làm gì với Mộ ngốc nghếch, đánh thì không thể đánh, mắng lại không thể mắng, nói lại nói không thông.

Quả thực là…

Giang Dĩ Mạch không biết phải hình dung như thế nào nữa.

“Bà xã, em đừng tức giận…” Mộ ngốc nghếch ủy khuất lôi kéo một góc tay áo Giang Dĩ Mạch, Giang Dĩ Mạch hất tay anh ra, là tức giận thật.

Mộ ngốc nghếch nhìn Giang Dĩ Mạch đang rất tức giận, hỏi: “Bà xã, em ghét bỏ anh phải không? Anh biết bọn họ sau lưng đều nói anh là kẻ ngốc, ngu ngốc, đầu óc có vấn đề, có phải em cũng ghét bỏ anh không? Sợ anh đi theo làm em mất mặt?”

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, có chút chột dạ nhìn Mộ ngốc nghếch, thu hồi tầm mắt nhìn ra cửa sổ: “Tôi sợ anh bị lạc.”

“Em chính là ghét bỏ anh là tên ngốc.” Trong đôi mắt trong suốt của Mộ ngốc nghếch có một tia bi thương.

“Không có, tôi thật sự sợ anh bị lạc. Một mình tôi ra nước ngoài cũng chưa quen cuộc sống ở đây, ngôn ngữ cũng không hiểu, lỡ như anh đi theo tôi một lúc rồi chạy mất, tôi giao phó với mẹ anh sao đây?” Giang Dĩ Mạch chột dạ kiếm cớ.

“Vậy sao em không dám nhìn vào mắt anh?” Mộ ngốc nghếch uất ức hỏi.

“Tôi có nhìn mà!” Giang Dĩ Mạch nhắm mắt nhìn Mộ ngốc nghếch một cái, lập tức chột dạ dời tầm mắt đi.

Trong lòng hận thấu Mộ ngốc nghếch này, bình thường ngốc, vừa đến thời khắc mấu chốt, lại níu lấy nhược điểm của mình không chịu buông.

https://thuviensach.vn

“Em không nhìn.” Mộ ngốc nghếch trẻ con uất ức: “Anh biết em ghét bỏ anh là tên ngốc, bây giờ anh về nhà liền.”

Mộ ngốc nghếch tháo dây an toàn trên máy bay xuống, muốn rời khỏi, Giang Dĩ Mạch sợ hãi vội vàng kéo anh lại: “Anh làm gì vậy? Đây là máy bay, bây giờ máy bay đang bay, anh muốn nhảy xuống à?”

“Bà xã ghét bỏ anh, không cần anh nữa, anh muốn về nhà tìm mẹ anh…”

Mộ ngốc nghếch cố ý muốn đi, Giang Dĩ Mạch ôm chặt lấy anh: “Anh xuống mau đi, đây là trên máy bay, không thể hồ đồ!”

Lúc này nữ tiếp viên hàng không chú ý tới bọn họ giống như đang xảy ra tranh chấp, liền đi đến bên này.

Mộ ngốc nghếch vẫn còn đang giận dỗi, nhất định đi: “Bà xã ghét bỏ anh…anh phải về nhà…”

“Tôi không ghét bỏ anh, thật đó, không ghét bỏ chút nào…” Giang Dĩ Mạch thấy nữ tiếp viên hàng không đi đến bên này, Mộ ngốc nghếch vẫn còn hồ đồ, dưới tình thế cấp bách hét lớn một tiếng: “Mộ Thiên Thần, anh ngồi xuống cho tôi!”

Mộ ngốc nghếch lập tức đàng hoàng, uất uất ức ức nghiêng đầu, tội nghiệp nhìn Giang Dĩ Mạch đang muốn bùng nổ trước mặt, nức nở nói: “Bà xã, thật xin lỗi.”

Lúc này nữ tiếp viên hàng không đi tới: “Vị tiểu thư này, xin hỏi có cần giúp đỡ gì không?”

Giang Dĩ Mạch cười xấu hổ: “Không có gì, cảm ơn.”

https://thuviensach.vn

Nữ tiếp viên hàng không cảm thấy hai người bọn họ là lạ, khi nhìn về phía Mộ ngốc nghếch thì thấy anh vẫn đang luôn nhìn vị tiểu thư bên cạnh, trong đôi mắt tràn đây tình yêu.

“Chúng tôi thật sự không có việc gì.” Sau khi Giang Dĩ Mạch đuổi vị tiếp viên hàng không đi mới chú ý vì cô hét to nên các hành khách đang nhìn cô chăm chú, nhất thời đỏ mặt.

“Không cho anh quấy rối nữa, thắt chặt dây an toàn ngồi xuống.” Giang Dĩ Mạch vô cùng nghiêm túc nói, quay mặt sang không để ý đến Mộ ngốc nghếch nữa.

“Bà xã, thật xin lỗi, anh biết anh sai rồi, em đừng giận anh được không?” Mộ ngốc nghếch ủy khuất nói, tội nghiệp nhìn cái ót Giang Dĩ Mạch để lại cho anh.

Ngón tay thon dài như bạch ngọc kéo kéo vạt áo của cô: “Bà xã…”

Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa muốn hất tay anh ra, lại kịp thời khắc chế: “Tôi không giận anh, đừng náo loạn nữa.”

Cô thật sợ anh muốn nhảy từ trên máy bay xuống, như vậy cô sẽ thành tội nhân thiên cổ.

“Anh không lộn xộn, anh nghe lời bà xã.” Giọng nói Mộ ngốc nghếch non nớt, vẻ mặt ngây thơ, lộ ra cẩn thận.

“Này, anh sao vậy?” Giang Dĩ Mạch thấy Mộ ngốc nghếch có chút khổ sở ôm lấy ngực: “Không phải là say máy bay đó chứ?”

“Chỗ này của anh đau.” Mộ ngốc nghếch ôm ngực.

Giang Dĩ Mạch lo lắng nhìn anh, sờ lên ngực: “Ở đây sao?”

https://thuviensach.vn

Bàn tay Mộ ngốc nghếch đặt trên bàn tay trắng nõn của cô đặt lên ngực anh: “Ở đây.”

“Sao ở đây lại đau? Có phải anh có bệnh tim không?” Giang Dĩ Mạch không chú ý tay mình đang nằm trong tay của Mộ ngốc nghếch.

“Bà xã, bệnh tim là gì?”

Nếu không biết bệnh tim là gì vậy thì không có bệnh rồi.

“Có thể là bị say máy bay rồi, anh dựa vào ghế nhắm mắt lại một lát là tốt thôi.”

“Thật là khó chịu.” Mộ ngốc nghếch nghiêng về phía Giang Dĩ Mạch, tựa lên vai cô: “Thật là thoải mái.”

“Còn đau không?”

“Tốt hơn nhiều rồi.” Giọng nói của Mộ ngốc nghếch giống như yếu ớt hơn vài phần.

“Vậy anh ngủ một giấc thật tốt đi, một lát tôi đến gọi anh.” Giọng nói của Giang Dĩ Mạch cũng ôn hòa hơn, suy nghĩ đều đặt trên người Mộ ngốc nghếch, không nghĩ gì khác.

Mộ ngốc nghếch tựa lên vai cô, nghe thấy hương thơm tản mát trên người cô: “Bà xã, em thật thơm!”

Không thoải mái mà còn có tâm tình nói chuyện này, Giang Dĩ Mạch đang muốn đẩy anh ra, lại phát hiện anh đã ngủ trên vai mình rồi.

Mới đây đã ngủ mất rồi, đúng là một đứa trẻ!

Cô không để ý tay mình vẫn còn đang bị Mộ ngốc nghếch nắm thật chặt.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Hô Hấp Nhân Tạo

Mấy giờ sau, máy bay đã đến sân bay nước ngoài.

Mộ ngốc nghếch vẫn không tỉnh, Giang Dĩ Mạch gọi anh vài tiếng cũng không thấy phản ứng, đưa tay đẩy anh lúc đó mới phát hiện tay mình vẫn bị anh cầm.

“Mộ Thiên Thần, mau tỉnh! Chúng ta đến rồi.”

Giang Dĩ Mạch đẩy đẩy anh, thấy anh vẫn không phản ứng, lập tức lo lắng, khẩn trương.

Anh nói ngực đau, không phải xảy ra chuyện gì chứ?

“Mộ Thiên Thần, anh mau tỉnh! Đừng làm tôi sợ!” Sờ sờ đầu Mộ ngốc nghếch, không nóng, không phải cảm mạo.

“Này, anh mau tỉnh, đừng làm tôi sợ!” Giang Dĩ Mạch bối rối, không biết nên làm gì bây giờ.

Mộ ngốc nghếch nhắm mắt lại gối đầu lên trên vai cô, giống như đang ngủ rất ngon, khóe miệng cong lên trên, như gặp mộng đẹp, ở trong mộng cũng cười trộm.

“Đừng lo lắng, anh ta như vậy thì cần phải hô hấp nhân tạo.” Giọng một người đàn ông thiện ý nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

“Hô hấp nhân tạo? Ở trong này?” Giang Dĩ Mạch kinh ngạc hỏi, kiên trì nói: “Đây, vậy được rồi!”

Miệng Mộ ngốc nghếch bất tri bất giác liền vểnh lên, chờ Giang Dĩ Mạch hô hấp nhân tạo cho anh.

Thoáng mở mắt, qua khóe mắt đột nhiên nhìn thấy một người đàn ông vểnh môi về phía anh, sợ tới mức thiếu chút nữa ngã ngồi trên ghế của máy bay.

Đối phương còn đang hướng về phía mặt của anh, làm hô hấp nhân tạo cho anh, Mộ ngốc nghếch trốn cũng trốn không thoát, dây an toàn trên máy bay đã cố định anh ở trên ghế ngồi.

Giang Dĩ Mạch tức giận thờ ơ nhìn anh, xứng đáng!

“Bà xã, cứu anh! Anh không thích đàn ông!” Mộ ngốc nghếch tội nghiệp cầu cứu.

Trên máy bay còn lại vài hành khách và nhân viên đội bay cũng không nhịn cười.

“Thượng Quan, được rồi.” Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng lên tiếng, lạnh lùng nhìn Mộ ngốc nghếch: “Anh học mấy thứ này ở đâu ra vậy? Là ai dạy anh? Hả!?”

Mộ ngốc nghếch ủy khuất lại thương cảm, lã chã chực khóc nói: “Rất xin lỗi, bà xã, anh biết sai rồi, em đừng nóng giận có được hay không?”

Giang Dĩ Mạch giống như gia trưởng nghiêm túc hỏi: “Biết sai ở đâu rồi sao?”

Mộ ngốc nghếch sợ hãi gật đầu.

https://thuviensach.vn

Trước mặt nhiều người như vậy, Giang Dĩ Mạch cũng không muốn khiến anh khó xử.

“Về sau không được tái phạm có nghe hay không?”

Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn gật đầu.

“Được rồi, chúng ta mau đi thôi, trên máy bay còn lại mỗi chúng ta thôi đấy.” Giang Dĩ Mạch thúc giục.

Thượng Quan Trạch nhỏ giọng nói: “Mạch Mạch, sao anh cảm thấy cậu ta giống như con trai của em vậy?”

“Bà xã, cái này anh không tháo được.” Mộ ngốc nghếch ủy khuất nói.

“Là sao? Để tôi xem.” Giang Dĩ Mạch không để ý phản ứng Thượng Quan Trạch, d i e nd a n l e q u y d o n . co m, đi giúp Mộ ngốc nghếch tháo dây an toàn.

Cứ như thế trong nháy mắt, Mộ ngốc nghếch đột nhiên hôn lên môi Giang Dĩ Mạch, hung hăng, dùng lực hôn.

Biểu thị công khai quyền sở hữu của chính mình.

Đầu óc Giang Dĩ Mạch trống rỗng, hoàn toàn không nghĩ tới anh sẽ đột nhiên hôn cô.

Mộ ngốc nghếch ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Trạch, trong anh mắt hoa đào dài nhỏ phủ một tầng ánh sáng kì lạ, giọng điệu bá đạo mang theo một chút tính trẻ con non nớt nói: “Anh là ông xã em!”

Thượng Quan Trạch nhìn Mộ ngốc nghếch ngồi trên ghế của máy bay, nhìn vào đáy mắt của Mộ ngốc nghếch, xuyên thấu tầng lụa mỏng khờ dại ngây thơ, giống như nhìn thấy gì đó, khóe môi đột nhiên lộ ra ý cười, trong lòng vô thanh nói: A... ~, có ý tứ!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng phục hồi tinh thần lại, tức giận đấm Mộ ngốc nghếch "Tôi chưa đồng ý sao anh dám hôn tôi hả?"

"Nhưng nếu anh hỏi em, em sẽ không cho anh hôn." Mộ ngốc nghếch ưỡn ẹo ngón tay nhỏ tội nghiệp nói.

"Vậy là anh cứ hôn sao?"

"Em là bà xã của anh, mẹ anh nói ông xã có thể hôn bà xã." Lúc này Mộ ngốc nghếch chuyển qua sử dụng lời nói của mẹ anh.

"Dừng nhắc tới mẹ anh trước mặt tôi!" Giang Dĩ Mạch nói.

"Thực xin lỗi, bà xã, anh sai rồi."

Dây an toàn đã cởi bỏ,d ie nda n l eq u yd o n . co m, Giang Dĩ Mạch không để ý đến anh nữa, tức giận đi ra.

"Bà xã, đợi anh với..." Mộ ngốc nghếch lập tức đuổi theo, đi ngang qua Thượng Quan Trạch, không cẩn thận xô ngã Thượng Quan Trạch.

May mà Thượng Quan Trạch vin được cái ghế bên cạnh nếu không nhất định sẽ ngã, nhìn Mộ ngốc nghếch vội càng đuổi theo bà xã mình, trong mắt hiện ra ánh sáng hiểu rõ.

Rời khỏi sân bay, chính Giang Dĩ Mạch cũng có chút lờ mờ rồi.

Nghe không hiểu tiếng nước J thì cô nửa bước cũng khó đi, quay đầu tìm Thượng Quan Trạch, thiếu chút nữa tiến vào trong lòng Mộ ngốc nghếch.

"Thượng Quan?"

Không đợi Mộ ngốc nghếch trả lời, giọng Thượng Quan Trạch ở phía sau truyền đến: "Anh ở đây."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch vốn định nhờ bạn giúp đỡ, đúng lúc Thượng Quan Trạch nói anh cũng phải đến nước J một chuyến, hai người liền hẹn nhau gặp ở sân bay nước J.

Không nghĩ tới lúc xuống máy bay lại gặp nhau.

“Khách sạn tôi đã đặt trước rồi.” Thượng Quan Trạch nói: “Xe đã chờ ở bên ngoài rồi, chúng ta đi thôi.”

Đến khách sạn, Giang Dĩ Mạch nhìn phòng hai người rộng rãi xa hoa, thán phục nói: “Phòng này thật xa hoa!”

“Đương nhiên, tôi chọn tất nhiên phải là phòng tốt nhất rồi.” Thượng Quan Trạch nói xong liền để hành lý xuống, d ie nd a nl e q u yd o n . co m, bắt đầu cởi áo khoác.

Giang Dĩ Mạch giật mình, tưởng rằng phòng này là anh đặt giúp cô: “Thượng Quan, phòng này ai ở?”

“Chúng ta cùng ở!” Thượng Quan Trạch cười nói.

“Chỉ có một phòng này sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Khách sạn này chỉ còn lại căn phòng này, anh khó khăn lắm mới đặt được căn phòng này đó.” Thượng Quan Trạch cố ý nói.

“Nói cách khác ba người chúng ta phải chen chúc trong căn phòng này?”

“Làm sao có thể là ba người?” Thượng Quan Trạch hỏi lại: “Rõ ràng chỉ có hai người anh và em thôi!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Ngủ Với Vị Hôn Thê Của Anh Trai Tôi.

Giang Dĩ Mạch giật mình nói: “Sao hai chúng ta có thể đơn độc ở chung một căn phòng được? Hơn nữa chồng em thì làm thế nào?”

“Anh ta chỉ có thể tự mình nghĩ cách thôi! Nếu không để anh thương lượng với nhân viên của quán rượu một chút, xem có còn cái kho hàng nào không, để cho anh ta ngủ tạm ở bên trong hai đêm.” Thượng Quan Trạch còn nói: “Thật ra thì kho hàng của quán rượu cũng rất sạch sẽ, ngủ hai đêm cũng không có gì ghê gớm lắm.”

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc nghếch một chút, lắc đầu nói: “Không được, em không yên lòng.”

“Sao em lại quan tâm đến anh ta như vậy?” Thượng Quan Trạch hỏi.

“Tình trạng của anh ấy không giống bình thường, lỡ như anh ấy bỏ đi mất thì em biết tìm ở đâu chứ!”

“Đi mất không phải vừa đúng lúc sao? Em có thể kết hôn lần nữa!” Thượng Quan Trạch vội ho một tiếng: “Ví dụ như người đang đứng trước mặt em chính là đối tượng thích hợp nhất.”

Giang Dĩ Mạch liếc anh một cái: “Có thể đừng đùa kiểu này trước mặt chồng em được không? Anh ấy thật sự sẽ nổi giận! Cẩn thận anh ấy đánh anh bây giờ!”

https://thuviensach.vn

Nhớ tới Mộ Tử Duệ và Giang Gia Kiệt bị đánh sưng mặt, Giang Dĩ Mạch tin chắc là nếu Thượng Quan Trạch muốn đánh chủ ý lên mình, thì Mộ ngốc nghếch tuyệt đối cũng không sẽ nương tay.

“Anh ta hoàn toàn không thể bảo vệ được em!” Thượng Quan Trạch cố ý dùng giọng nói khinh miệt nói: “Một người mà ngay cả việc tự bảo vệ chính bản thân mình cũng không làm được, thì lấy cái gì để bảo vệ người phụ nữ của mình đây?”

“Anh đang nói gì vậy?” Giang Dĩ Mạch hoàn toàn không hiểu, cũng lười suy nghĩ, chỉ muốn vội vàng thu xếp xong chỗ ở.

“Thượng Quan, nếu không chúng ta tìm khách sạn khác thử.”

“Bây giờ là thời gian cao điểm của du lịch, những khách sạn khác cũng không còn phòng trống.”

Giang Dĩ Mạch suy nghĩ một chút: “Vậy bây giờ chỉ có một biện pháp.” Cô quyết định đưa ra biện pháp: “Em ngủ trên sofa, hai người các anh ngủ giường!”

Thượng Quan Trạch và Mộ ngốc nghếch liếc nhìn nhau, rõ ràng không vừa mắt. Hơn nữa hai đấng mày râu ngủ một giường lớn, không phải rất kỳ quái sao?

“Không được!”

“Anh không muốn!”

Hai người trăm miệng một lời.

“Chỉ có biện pháp này, giường tương đối lớn, hai người các anh ngủ vẫn đủ, còn chiều dài ghế sa lon cũng vừa đủ cho em ngủ, cứ như vậy đi.”

https://thuviensach.vn

“Không được, như vậy rất uất ức!” Thượng Quan Trạch kiên quyết không đồng ý.

“Em là một phụ nữ còn không sợ uất ức, anh ngủ trên giường còn uất ức cái gì?”

“Anh không thích đàn ông!” Thượng Quan Trạch cũng học cách nói chuyện của Mộ ngốc nghếch.

“Anh như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ muốn em ngủ ở giữa tách hai người các anh ra sao?”

Mộ ngốc nghếch lập tức ôm chặt Giang Dĩ Mạch vào trong ngực, bộ dạng trẻ con rất ngang ngược nói: “Không thể, em là bà xã của anh, không người đàn ông nào có thể đụng vào em!”

Thượng Quan Trạch sờ cằm, trêu đùa nói: “Cái ý kiến này ngược lại không tệ!”

“Chớ có nói đùa, rốt cuộc là mấy phòng?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

Thượng Quan Trạch rất nghiêm túc nói: “Thật sự là chỉ có một phòng!”

Giang Dĩ Mạch để hành lý xuống kéo tay Mộ ngốc nghếch hỏi: “Ông xã, có nghe lời bà xã nói hay không?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu một cái: “Anh nghe.”

“Vậy thì tốt, tối nay anh ngủ chung giường với Thượng Quan!”

Mộ ngốc nghếch rất không tình nguyện nói: “Anh muốn ngủ cùng bà xã?”

Ở trước mặt người ngoài nói những lời này, làm Giang Dĩ Mạch cảm thấy có chút khó xử: “Anh không phải rất nghe lời em hay sao?”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch uất ức cúi đầu: “Triệu quản gia nói khi máy bay của chúng ta hạ cánh thì lập tức liên lạc với ông ấy, ông ấy đã sắp xếp xong xuôi mọi thứ từ khi nhận được điện thoại của tài xế, còn có chỗ ở trong khách sạn nữa.”

“Sao anh không nói sớm?” Giang Dĩ Mạch lập tức gọi điện thoại cho Triệu quản gia.

Cô không chú ý tới ánh mắt nhìn nhau đến bốc lửa của Mộ ngốc nghếch và Thượng Quan Trạch.

Thượng Quan Trạch thấy sự đùa giỡn của mình đã bị nhìn thấu, nên vội vàng ngăn Giang Dĩ Mạch lại.

“Anh chọc em cho vui thôi, phòng ở anh đã sớm sắp xếp hết rồi, quán rượu này không có phòng một người, anh không thể làm gì khác hơn là đặt cho hai người hai phòng.”

“Thượng Quan, anh dám giỡn với em?”

“Chỉ đùa một chút thôi! Anh không ngờ người chồng giống như chưa dứt sữa của em cũng theo tới, cho nên chỉ muốn đùa một chút để tăng thêm tình cảm thôi.” Anh ta nói chuyện còn cố ý gay tổn thương.

“Sao anh lại nói chuyện như vậy. . . . . Ưmh. . . . . .” Giang Dĩ Mạch không ngờ Mộ ngốc nghếch lại đột nhiên ôm lấy mặt của cô rồi hôn mạnh lên.

Cô giống như một con thú nhỏ bị chết chìm, cố gắng dùng sức đẩy nhưng lại đẩy không ra, đánh thì lại không phản ứng, Mộ ngốc nghếch hôn đủ rồi mới thả cô ra.

Giang Dĩ Mạch bị hôn đến đầu óc choáng váng, đỏ mặt trách cứ Mộ ngốc nghếch: “Ai cho anh đột nhiên hôn em?”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch tủi thân nói: “Anh chỉ muốn nói cho anh ta biết, anh là ông xã của em, ông xã đi cùng bà xã ra nước ngoài lĩnh thưởng là chuyện đương nhiên, không phải là người chưa dứt sữa.”

“Cái này và chuyện anh hôn em có quan hệ gì sao?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Có.”

“Có quan hệ gì?”

“Anh là ông xã của em.”

“Sao?”

“Chưa dứt sữa là em bé mập mạp.” Mộ ngốc nghếch kéo tay Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, tối nay chúng ta cùng nhau sinh em bé mập mạp có được hay không?”

Mặt của Giang Dĩ Mạch nóng lên đỏ bừng, lập tức rút tay về, lúng túng liếc mắt nhìn Thượng Quan Trạch: “Không được nói lung tung.”

“Bà xã. . . . . .”

“Câm miệng!”

. . . . . .

*

Ở trong nước, Mộ Tử Duệ bị Mộ ngốc nghếch đánh một trận như tử, suýt nữa bị tàn phế, tiếp đó lại bị cha giáo huấn thêm một trận, sau cùng lại tranh cãi ầm ĩ với mẹ một phen, thật sự là khốn đốn vô cùng.

Biết được anh trai ra nước ngoài lĩnh thưởng cùng với Giang Dĩ Mạch, thì trong lòng lại càng không thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha. . . . . .” Đường Hạo Thiên ở một bên nhìn mặt mũi của anh ta sưng vù như đầu heo thì cười đến vui vẻ.

“Có gì buồn cười?”

“Mặt của anh. . . . . .” Đường Hạo Thiên cố gắng nhịn cười: “Còn thê thảm hơn hai lần Gia Kiệt bị đánh nữa, thật không nghĩ tới anh họ lại có thể đánh em trai ruột của mình tàn nhẫn như vậy!”

“Chớ nói với tôi về anh ta!” Bây giờ Mộ Tử Duệ nhắc tới Mộ ngốc nghếch liền cảm thấy bực bội trong lòng.

“Tử Duệ, anh đang bực cái gì?” Đường Hạo Thiên ngồi vào bên cạnh anh ta, làm ra vẻ anh em tốt: “Một người phụ nữ lại làm cho anh biến thành như vậy sao? Cái cô Giang Dĩ Mạch đó có gì tốt, sao anh lại quan tâm đến cô ta?”

Mộ Tử Duệ không lên tiếng.

Đường Hạo Thiên tiếp tục nửa đùa nửa thật nói: “Tôi thật không nghĩ tới anh sẽ thích Giang Dĩ Mạch, nếu sớm biết anh thích cô ta, tôi đã có thể giúp anh. . . . . .”

Mộ Tử Duệ nghiêng đầu nhìn anh ta: “Giúp tôi thế nào? Khiến Giang Mỹ Kỳ gả cho anh trai tôi, sau đó nhường Giang Dĩ Mạch cho tôi sao?”

Đường Hạo Thiên tránh né ý chỉ trích trong lời nói của Mộ Tử Duệ, thuận miệng nói cho qua: “Bây giờ nói những thứ này cũng đã trễ rồi.”

“Hạo Thiên, nếu mẹ tôi biết được anh ngủ với vị hôn thê của anh trai tôi, anh nói xem bà sẽ nghĩ sao? Còn có anh trai tôi, nếu anh ấy không ngốc, cũng sẽ tuyệt đối không tha cho anh!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Đúng Là Người Phụ Nữ Đê Tiện!

Trong lòng Đường Hạo Thiên ngỡ ngàng, chậm rãi đưa tay khoác lên vai của Mộ Tử Duệ.

“Tôi và Mỹ Kỳ là thật tâm yêu nhau.”

“Chính mẹ của Giang Mỹ Kỳ nói muốn gả con gái của bà ta cho anh trai tôi, vì muốn hợp tác với công ty nhà họ Mộ.”

“Giang Dĩ Mạch cũng là con gái của bà ấy.” Đường Hạo Thiên thay Thiệu Thiến tìm cớ giải vây.

“Là con gái ruột của bà ta sao?”

“Mặc kệ có phải là ruột hay không, tất cả đều là con gái của bà ấy.”

Cho tới bây giờ Mộ Tử Duệ cũng chưa từng chán ghét Đường Hạo Thiên như lúc này: “Anh biết rõ Giang Mỹ Kỳ là vị hôn thê của anh trai tôi, mà anh còn ngủ với cô ta, chuyện này sớm muộn gì mẹ tôi cũng sẽ biết!”

“Tử Duệ, anh đừng tức giận, không phải anh thích loại phụ nữ như Giang Dĩ Mạch sao, tôi sẽ giới thiệu cho anh, anh em chúng ta cần gì phải vì một người phụ nữ mà gây gổ không vui, anh nói có đúng không?”

Đường Hạo Thiên cũng không muốn vì vậy mà trở mặt với Mộ Tử Duệ, hơn nữa nếu cô Đường Hân biết chuyện này, thật sự sẽ rất phiền toái.

https://thuviensach.vn

Quan hệ giữ cha mình và cô rất tốt, nếu chuyện này rơi vào tai cha mẹ của mình, chắc chắn mình sẽ gặp phiền toái lớn.

“Trừ Giang Dĩ Mạch, ai tôi cũng không cần!”

Đường Hạo Thiên bị giọng nói kiên định của anh ta làm cho ngây ngẩn cả người: “Anh thích Giang Dĩ Mạch đến như vậy sao? Tính tình của cô ta kém như thế, trừ dáng người không tệ ra, những cái khác có gì đáng giá để anh thích đến vậy chứ? Nếu anh thích xinh đẹp . . . . . .”

“Không liên quan gì đến xinh đẹp.”

“Vậy tại sao anh lại thích cô ta? Anh phải biết, coi như cô ta không gả cho anh họ, thì anh và cô ta cũng không thể nào.” Đường Hạo Thiên nói: “Bởi vì trước đây cô ta là vị hôn thê của tôi!”

“Đúng vậy!” Mộ Tử Duệ tức giận, không để ý đến hình tượng rống lên: “Cũng bởi vì cô ấy là vị hôn thê của anh, cho nên tôi chỉ có thể ở một bên yên lặng nhìn cô ấy móc tim móc phổi thích anh, trong đôi mắt của cô ấy trừ anh ra cũng không nhìn đến một ai khác nữa, cho dù tôi có làm bất kỳ điều gì vì cô ấy, thì trước khi cô ấy gả vào nhà họ Mộ của chúng tôi, cô ấy cũng không hề biết tôi là ai!”

Đường Hạo Thiên nhìn phản ứng dữ dội của Mộ Tử Duệ: “Sao anh lại thích cô ta? Tôi không hiểu được?”

Mộ Tử Duệ nở nụ cười: “Nếu có một người phụ nữ nào bởi vì tôi ngã bệnh, không quan tâm đến trời đang rất lạnh, mặc cho nửa đêm mưa to gió lớn chạy đi mua thuốc cho tôi, kết quả lại khiến mình bị lạnh mà ngã bệnh, thì tôi nguyện ý cả đời này chỉ nhìn một mình cô ấy, quyết không nhìn người phụ nữ khác.”

Anh ta còn nói: “Nếu một người phụ nữ nào bởi vì tôi thuận miệng nói đùa một câu, mà chạy xuống sông tìm một ngày một đêm, vì muốn tìm về

https://thuviensach.vn

một chiếc nhẫn hoàn toàn không hề tồn tại, thì tôi nguyện ý chăm sóc cô ấy cả đời, tuyệt đối sẽ không phản bội cô ấy!”

Sắc mặt Đường Hạo Thiên hơi khó coi: “Tử Duệ, yêu cầu của anh cũng quá thấp rồi. Giang Dĩ Mạch đối với tôi như vậy, tôi rất cảm ơn cô ta, thế nhưng đó không phải là yêu, tôi đối với Mỹ Kỳ mới thật sự là yêu, ban đầu nếu không phải do cô ta tình nguyện nói yêu tôi, khiến người lớn hai nhà cho chúng tôi đính hôn, thì tôi yêu Mỹ Kỳ cũng không đến nỗi khổ cực như vậy.”

“Nói như vậy, là Giang Dĩ Mạch sai sao?” Mộ Tử Duệ nghe Đường Hạo Thiên nói thế, liền coi thường anh ta từ trong đáy lòng: “Vậy tại sao anh không nói ra sớm một chút chứ? Như vậy tôi cũng có được cơ hội!”

Anh nhìn thấy tình cảm của cô dành cho em họ của mình là Đường Hạo Thiên, thì vẫn nhẫn nhịn, nhưng trong lúc vô tình anh lại phát hiện ra Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ thân mật như vậy thì còn tưởng rằng cơ hội của mình đã tới.

Kết quả, cuối cùng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn người phụ nữ mình yêu mến trở thành vợ của anh trai mình.

“Tử Duệ, cho dù tôi nói sớm với anh một chút, thì cô Đường Hân cũng sẽ không đồng ý cho anh và Giang Dĩ Mạch ở chung một chỗ đâu.” Chuyện này Đường Hạo Thiên là rõ ràng nhất: “Mẹ của Giang Dĩ Mạch chết sớm, tất cả tài sản nhà họ Giang đều nằm trong tay của mẹ Kỳ Kỳ, cô Đường Hân sẽ không để cho anh cưới một người không có chút trợ giúp nào cho sự nghiệp của anh như Giang Dĩ Mạch được.”

“Làm sao anh biết là không đồng ý? Nếu như Giang Dĩ Mạch có thể mang thai đứa bé của tôi, cho dù mẹ tôi không đồng ý, thì ba tôi cũng sẽ đồng ý, ở nhà họ Mộ chúng tôi, tất cả mọi chuyện đến cuối cùng đều do cha tôi định đoạt!”

https://thuviensach.vn

Ở trước mặt Đường Hạo Thiên, Mộ Tử Duệ cũng không giấu giếm tình cảm của mình dành cho Giang Dĩ Mạch.

Lúc trước anh đã sớm tính toán rất tốt, tìm một cơ hội khiến Giang Dĩ Mạch phát hiện ra vị hôn phu và em gái của mình đồng thời phản bội, nhân lúc cô đau khổ anh sẽ nghĩ biện pháp để đến gần cô, chỉ cần có thể cưới được cô, anh không ngại dùng đến thủ đoạn.

Nhưng anh còn chưa kịp bắt đầu, thì tất cả đã kết thúc.

“Tử Duệ, anh và Giang Dĩ Mạch thật sự ở cùng một chỗ?” Đường Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Chuyện này anh ta nghe Đường Hân nói với cha mẹ của mình, trong lòng còn cảm thấy rất không có khả năng.

Mặc dù anh họ Mộ Thiên Thần là một kẻ ngốc, nhưng dù sao bọn họ cũng là anh em ruột, Tử Duệ không đến nỗi sẽ ngủ với người phụ nữ của anh trai mình.

Mộ Tử Duệ không nói gì, Đường Hạo Thiên cho rằng anh ta đang ngầm thừa nhận.

“Đó là lần đầu tiên của cô ấy có đúng hay không?” Nhắc tới chuyện này, Đường Hạo Thiên vẫn còn tức tối trong lòng.

Trong thời gian anh ta lui tới với Giang Dĩ Mạch thì cũng từng đề cập tới vấn đề hai người ở chung một chỗ, nhưng Giang Dĩ Mạch lại dùng loại lý do hoang đường sứt sẹo là muốn để dành lần đầu tiên cho đêm tân hôn để cự tuyệt.

Cuối cùng không phải cũng lên giường với em chồng sao.

Đúng là người phụ nữ đê tiện!

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ đứng lên: “Chuyện này không có quan hệ gì với anh.”

Kể từ khi Giang Dĩ Mạch gả cho anh trai của mình, anh phát hiện ra Đường Hạo Thiên càng ngày càng không vừa mắt, rất khinh thường những hành động và việc làm kia của anh ta, không muốn thông đồng làm bậy với thứ người như thế.

“Sau này khi anh đến nhà tôi, nếu không có việc gì thì đừng tìm tôi!”

“Tử Duệ, vì một Giang Dĩ Mạch, anh thật sự muốn trở mặt với tôi sao?”

Mộ Tử Duệ không trả lời, sải bước rời đi.

Ngay khúc quanh trên hành lang, một cô gái đang đi tới liền đụng vào trong ngực anh, Mộ Tử Duệ đẩy cô gái ra, cúi đầu thì thấy Giang Mỹ Kỳ!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Đúng Là Người Phụ Nữ Đê Tiện!

Trong lòng Đường Hạo Thiên ngỡ ngàng, chậm rãi đưa tay khoác lên vai của Mộ Tử Duệ.

“Tôi và Mỹ Kỳ là thật tâm yêu nhau.”

“Chính mẹ của Giang Mỹ Kỳ nói muốn gả con gái của bà ta cho anh trai tôi, vì muốn hợp tác với công ty nhà họ Mộ.”

“Giang Dĩ Mạch cũng là con gái của bà ấy.” Đường Hạo Thiên thay Thiệu Thiến tìm cớ giải vây.

“Là con gái ruột của bà ta sao?”

“Mặc kệ có phải là ruột hay không, tất cả đều là con gái của bà ấy.”

Cho tới bây giờ Mộ Tử Duệ cũng chưa từng chán ghét Đường Hạo Thiên như lúc này: “Anh biết rõ Giang Mỹ Kỳ là vị hôn thê của anh trai tôi, mà anh còn ngủ với cô ta, chuyện này sớm muộn gì mẹ tôi cũng sẽ biết!”

“Tử Duệ, anh đừng tức giận, không phải anh thích loại phụ nữ như Giang Dĩ Mạch sao, tôi sẽ giới thiệu cho anh, anh em chúng ta cần gì phải vì một người phụ nữ mà gây gổ không vui, anh nói có đúng không?”

Đường Hạo Thiên cũng không muốn vì vậy mà trở mặt với Mộ Tử Duệ, hơn nữa nếu cô Đường Hân biết chuyện này, thật sự sẽ rất phiền toái.

https://thuviensach.vn

Quan hệ giữ cha mình và cô rất tốt, nếu chuyện này rơi vào tai cha mẹ của mình, chắc chắn mình sẽ gặp phiền toái lớn.

“Trừ Giang Dĩ Mạch, ai tôi cũng không cần!”

Đường Hạo Thiên bị giọng nói kiên định của anh ta làm cho ngây ngẩn cả người: “Anh thích Giang Dĩ Mạch đến như vậy sao? Tính tình của cô ta kém như thế, trừ dáng người không tệ ra, những cái khác có gì đáng giá để anh thích đến vậy chứ? Nếu anh thích xinh đẹp . . . . . .”

“Không liên quan gì đến xinh đẹp.”

“Vậy tại sao anh lại thích cô ta? Anh phải biết, coi như cô ta không gả cho anh họ, thì anh và cô ta cũng không thể nào.” Đường Hạo Thiên nói: “Bởi vì trước đây cô ta là vị hôn thê của tôi!”

“Đúng vậy!” Mộ Tử Duệ tức giận, không để ý đến hình tượng rống lên: “Cũng bởi vì cô ấy là vị hôn thê của anh, cho nên tôi chỉ có thể ở một bên yên lặng nhìn cô ấy móc tim móc phổi thích anh, trong đôi mắt của cô ấy trừ anh ra cũng không nhìn đến một ai khác nữa, cho dù tôi có làm bất kỳ điều gì vì cô ấy, thì trước khi cô ấy gả vào nhà họ Mộ của chúng tôi, cô ấy cũng không hề biết tôi là ai!”

Đường Hạo Thiên nhìn phản ứng dữ dội của Mộ Tử Duệ: “Sao anh lại thích cô ta? Tôi không hiểu được?”

Mộ Tử Duệ nở nụ cười: “Nếu có một người phụ nữ nào bởi vì tôi ngã bệnh, không quan tâm đến trời đang rất lạnh, mặc cho nửa đêm mưa to gió lớn chạy đi mua thuốc cho tôi, kết quả lại khiến mình bị lạnh mà ngã bệnh, thì tôi nguyện ý cả đời này chỉ nhìn một mình cô ấy, quyết không nhìn người phụ nữ khác.”

Anh ta còn nói: “Nếu một người phụ nữ nào bởi vì tôi thuận miệng nói đùa một câu, mà chạy xuống sông tìm một ngày một đêm, vì muốn tìm về

https://thuviensach.vn

một chiếc nhẫn hoàn toàn không hề tồn tại, thì tôi nguyện ý chăm sóc cô ấy cả đời, tuyệt đối sẽ không phản bội cô ấy!”

Sắc mặt Đường Hạo Thiên hơi khó coi: “Tử Duệ, yêu cầu của anh cũng quá thấp rồi. Giang Dĩ Mạch đối với tôi như vậy, tôi rất cảm ơn cô ta, thế nhưng đó không phải là yêu, tôi đối với Mỹ Kỳ mới thật sự là yêu, ban đầu nếu không phải do cô ta tình nguyện nói yêu tôi, khiến người lớn hai nhà cho chúng tôi đính hôn, thì tôi yêu Mỹ Kỳ cũng không đến nỗi khổ cực như vậy.”

“Nói như vậy, là Giang Dĩ Mạch sai sao?” Mộ Tử Duệ nghe Đường Hạo Thiên nói thế, liền coi thường anh ta từ trong đáy lòng: “Vậy tại sao anh không nói ra sớm một chút chứ? Như vậy tôi cũng có được cơ hội!”

Anh nhìn thấy tình cảm của cô dành cho em họ của mình là Đường Hạo Thiên, thì vẫn nhẫn nhịn, nhưng trong lúc vô tình anh lại phát hiện ra Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ thân mật như vậy thì còn tưởng rằng cơ hội của mình đã tới.

Kết quả, cuối cùng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn người phụ nữ mình yêu mến trở thành vợ của anh trai mình.

“Tử Duệ, cho dù tôi nói sớm với anh một chút, thì cô Đường Hân cũng sẽ không đồng ý cho anh và Giang Dĩ Mạch ở chung một chỗ đâu.” Chuyện này Đường Hạo Thiên là rõ ràng nhất: “Mẹ của Giang Dĩ Mạch chết sớm, tất cả tài sản nhà họ Giang đều nằm trong tay của mẹ Kỳ Kỳ, cô Đường Hân sẽ không để cho anh cưới một người không có chút trợ giúp nào cho sự nghiệp của anh như Giang Dĩ Mạch được.”

“Làm sao anh biết là không đồng ý? Nếu như Giang Dĩ Mạch có thể mang thai đứa bé của tôi, cho dù mẹ tôi không đồng ý, thì ba tôi cũng sẽ đồng ý, ở nhà họ Mộ chúng tôi, tất cả mọi chuyện đến cuối cùng đều do cha tôi định đoạt!”

https://thuviensach.vn

Ở trước mặt Đường Hạo Thiên, Mộ Tử Duệ cũng không giấu giếm tình cảm của mình dành cho Giang Dĩ Mạch.

Lúc trước anh đã sớm tính toán rất tốt, tìm một cơ hội khiến Giang Dĩ Mạch phát hiện ra vị hôn phu và em gái của mình đồng thời phản bội, nhân lúc cô đau khổ anh sẽ nghĩ biện pháp để đến gần cô, chỉ cần có thể cưới được cô, anh không ngại dùng đến thủ đoạn.

Nhưng anh còn chưa kịp bắt đầu, thì tất cả đã kết thúc.

“Tử Duệ, anh và Giang Dĩ Mạch thật sự ở cùng một chỗ?” Đường Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Chuyện này anh ta nghe Đường Hân nói với cha mẹ của mình, trong lòng còn cảm thấy rất không có khả năng.

Mặc dù anh họ Mộ Thiên Thần là một kẻ ngốc, nhưng dù sao bọn họ cũng là anh em ruột, Tử Duệ không đến nỗi sẽ ngủ với người phụ nữ của anh trai mình.

Mộ Tử Duệ không nói gì, Đường Hạo Thiên cho rằng anh ta đang ngầm thừa nhận.

“Đó là lần đầu tiên của cô ấy có đúng hay không?” Nhắc tới chuyện này, Đường Hạo Thiên vẫn còn tức tối trong lòng.

Trong thời gian anh ta lui tới với Giang Dĩ Mạch thì cũng từng đề cập tới vấn đề hai người ở chung một chỗ, nhưng Giang Dĩ Mạch lại dùng loại lý do hoang đường sứt sẹo là muốn để dành lần đầu tiên cho đêm tân hôn để cự tuyệt.

Cuối cùng không phải cũng lên giường với em chồng sao.

Đúng là người phụ nữ đê tiện!

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ đứng lên: “Chuyện này không có quan hệ gì với anh.”

Kể từ khi Giang Dĩ Mạch gả cho anh trai của mình, anh phát hiện ra Đường Hạo Thiên càng ngày càng không vừa mắt, rất khinh thường những hành động và việc làm kia của anh ta, không muốn thông đồng làm bậy với thứ người như thế.

“Sau này khi anh đến nhà tôi, nếu không có việc gì thì đừng tìm tôi!”

“Tử Duệ, vì một Giang Dĩ Mạch, anh thật sự muốn trở mặt với tôi sao?”

Mộ Tử Duệ không trả lời, sải bước rời đi.

Ngay khúc quanh trên hành lang, một cô gái đang đi tới liền đụng vào trong ngực anh, Mộ Tử Duệ đẩy cô gái ra, cúi đầu thì thấy Giang Mỹ Kỳ!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Dụ Dỗ

“Anh Tử Duệ, xin lỗi.” Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ áy náy, gò má hơi ửng đỏ.

Mộ Tự Duệ không có ấn tượng tốt đẹp gì với Giang Mỹ Kỳ, cướp đoạt chồng chưa cưới của chị gái, bây giờ còn không biết xấu hổ chạy đến nhà họ Mộ của anh ta.

Nếu không phải cô ta và Đường Hạo Thiên làm ra chuyện đó, thì Giang Dĩ Mạch cũng không phải lấy anh trai ngốc nghếch của mình. Bản thân cũng không phải đấu tranh giãy dụa giữa tình yêu và tình thân.

“Sau này cẩn thận một chút!” Thái độ Mộ Tử Duệ rất lạnh lùng.

Lập tức Giang Mỹ Kỳ hốc mắt rưng rưng, “Anh Tử Duệ, là em làm gì sai ư? Sao anh đối xử lạnh lùng với em như vậy?”

“Cô biết rõ Hạo Thiên là chồng chưa cưới của chị cô, mà cô còn cùng với anh ta…!”

Giang Mỹ Kỳ nghe ra điều gì đó, ngẩng đầu nhìn anh ta, “Không phải em cố ý, là Hạo Thiên vẫn luôn theo đuổi em. Em không có cách nào chống lại si tình nồng nhiệt của anh ấy, em thật sự không muốn làm tổn thương chị em, em cũng cảm thấy rất khổ sở….” Nói xong liền khóc to.

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ nhìn thoáng qua Giang Mỹ Kỳ khóc như hoa lê đẫm mưa, chuyện đã đến nước này anh ta còn có thể nói gì được nữa?

Anh ta vượt qua Giang Mỹ Kỳ rời đi.

“Anh Tử Duệ…. A…” Lúc Giang Mỹ Kỳ kéo anh ta không cẩn thận mất trọng tâm ngã nhào vào lòng anh ta.

Mộ Tử Duệ không đẩy cô ta ra, cô ta liền không đứng dậy.

Giang Mỹ Kỳ thẹn thùng đỏ mặt ngẩng đầu, điềm đạm đáng yêu nhìn Mộ Tử Duệ, “Anh Tử Duệ, thật sự không phải em cố ý.”

Mộ Tử Duệ cũng không phải là người ngu ngốc không có đầu óc, từ nhỏ dưới sự dạy dỗ của mẹ ruột Đường Hân, có vài thứ vừa thấy đã hiểu rõ.

Sao Giang Mỹ Kỳ lại đột nhiên va vào lòng anh ta, rồi sao lại ngã sấp xuống còn nhào vào lòng anh ta.

Bộ dạng mảnh mai này hẳn là phải thể hiện với Đường Hạo Thiên, mà không phải là Mộ Tử Duệ anh. Truyện bên dkiendanlequydon.com

Nhưng trong lòng anh ta có chút không hiểu đã có Đường Hạo Thiên mà cô ta còn sang đây quyến rũ anh ta là có ý gì?

“Hạo Thiên thấy chúng ta như vậy sẽ hiểu lầm.” Mộ Tử Duệ đẩy Giang Mỹ Kỳ ra.

“Người ngay thẳng không sợ bóng dáng nghiêng, chúng ta lại không làm gì cả.” Giang Mỹ Kỳ cố tình nắm tay anh ta đứng thẳng lên.

Vẻ mặt Mộ Tử Duệ có chút quái dị, nhìn thoáng qua Giang Mỹ Kỳ rồi bước đi.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng mình, anh ta mới mở tay ra nhìn tờ giấy trắng trong lòng bàn tay.

Sau khi mở ra trên mặt giấy viết chính là một địa chỉ và ngày còn có thời gian nữa.

Giang Mỹ Kỳ trở lại chỗ Đường Hạo Thiên, cùng anh ta rời khỏi nhà họ Mộ.

Có lẽ bọn họ không ai chú ý tới tất cả những chuyện vừa xảy ra đã bị quản gia Triệu một rõ hai ràng hết thảy.

Từ chỗ Triệu Tín Đường Hân biết Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ cùng nhau qua đây, trong lòng hình như cũng đã đoán được gì đó.

Chuyện Giang Dĩ Mạch và Đường Hạo Thiên có hôn ước thì bà ta có biết, nhưng vào ngày con trai của mình kết hôn nhà họ Giang mới nói thay đổi cô dâu, nếu không thì không có cách nào cử hành hôn lễ.

Phóng viên và dân chúng toàn thành phố đều đang theo dõi buổi thành hôn này, nếu giờ phút đó hủy bỏ hôn lễ, nhà họ Mộ không vứt nổi bộ mặt này.

Bà ta gọi điện thoại cho anh cả nhà họ Đường thế mới biết hai người đã hủy bỏ hôn ước. Anh cả cũng tỏ vẻ hiểu tình huống đặc biệt này, bà ta bất đắc dĩ đồng ý thay đổi cô dâu, tiếp tục hôn lễ.

Đối với chuyện vì sao ngày kết hôn đó đột nhiên thay đổi cô dâu, lý do của nhà họ Giang vẫn như kiểu chống đỡ. Bây giờ bà ta đoán được có lẽ là vì nguyên nhân gì rồi.

Đường Hạo Thiên là con trai anh ruột bà ta, cũng là người bà ta nhìn lớn lên từ nhỏ, đây chính là tương lai nhà họ Đường bọn họ, bà ta vẫn luôn rất quan tâm và xem trọng.

https://thuviensach.vn

Nhưng không nghĩ tới cậu ta cũng sẽ làm ra loại chuyện như thế này.

Đối với đứa cháu ngoại này Đường Hân vừa thất vọng vừa đau lòng.

Thật ra trong lòng Đường Hạo thiên cũng hiểu rõ chuyện này sẽ không giấu giếm được bao lâu. Trước chỉ có thể chống đỡ, có thể chống đỡ được bao lâu thì chống đỡ, đợi đến lúc đó lại nghĩ cách.

Giang Mỹ Kỳ hỏi anh ta: "Hạo Thiên, anh tính khi nào thì dẫn em đi gặp ba mẹ anh? Em cũng đã mang thai được năm tháng, nếu không phải do em gầy, dùng quần áo che giấu tướng có thai thì sớm đã bị người ta nhìn ra rồi."

"Kỳ Kỳ, em yên tâm, chờ đứa nhỏ sinh ra anh sẽ dẫn em đi gặp ba mẹ anh…."

"Vì sao phải đợi sinh đứa nhỏ ra?" Giang Mỹ Kỳ không hiểu hỏi, "Lúc trước nói chuyện chúng ta cho Giang Dĩ Mạch biết, anh cũng luôn thoái thác. Nếu không phải trong lúc vô tình bị cô ta bắt gặp, có phải anh cũng muốn dự định đợi em gả cho người khác, sinh em bé gọi người khác là ba, anh mới đi nói?"

"Kỳ Kỳ, em đừng nổi giận, mang thai không nên tức giận." Đường Hạo Thiên thật lòng khuyên.

"Chắc không phải đến bây giờ anh còn chưa nói cho ba mẹ anh chứ?" Thật ra Giang Mỹ Kỳ đã sớm đoán được, mỗi lần nhắc tới chuyện đi gặp ba mẹ anh ta hoặc là hôn sự của hai người, anh ta đều kiếm cớ đủ thứ. Giống như lúc trước cô ta bảo anh ta ngả bài với Giang Dĩ Mạch.

"Kỳ Kỳ, em yên tâm, anh nhất định sẽ cưới em." Đường Hạo Thiên tránh nặng tìm nhẹ nói.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Giang Mỹ Kỳ nghe tới đây coi như đã hiểu tất cả, tức giận quát: “Không cần luôn mồm nói ‘Em yên tâm em yên tâm!’ Anh cũng không dám dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh, còn bảo tôi yên tâm thế nào? Chẳng lẽ anh thật sự muốn con chúng ta vừa sinh ra đã không có ba?”truyện của dieenddanlequydon.com

“Sao có thể không có ba? Không phải là anh sao?”

“Anh có lá gan dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh không?”

Đường Hạo Thiên cảm thấy tự ái của người đàn ông bị tổn thương, lời này của cô ta rõ ràng là xem thường bản thân mình, châm chọc bản thân không có dũng khí.

“Đã nói với em bao nhiêu lần rồi, chờ sinh đứa nhỏ liền đi gặp ba mẹ anh, đến lúc đó chúng ta cử hành hôn lễ luôn. Em đừng càn quấy mãi thế được không?” Đường Hạo Thiên cũng bốc hỏa.

Anh ta đường đường chính là đại thiếu gia nhà họ Đường, khi nào thì bị người ta xem thường như vậy.

Giang Mỹ Kỳ cũng là thiên kim tiểu thư hào môn, tức giận phản bác lại: “Anh hung dữ cái gì mà hung dữ? Trong bụng tôi đang mang thai con trai của anh! Anh không có lá gan dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh, chỉ biết hung dữ với tôi….”

Bốp!

Đường Hạo Thiên tức giận đến mức vung tay tát cô ta một cái: “Cô cứ lảm nhảm nói không dứt miệng, có ý gì vậy? Tôi đã nói chờ sinh đứa bé ra…..”

“Anh dám đánh tôi?” Giang Mỹ Kỳ căm hận trợn mắt nhìn anh ta, xoay người chạy đi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Hô Hấp Nhân Tạo

Mấy giờ sau, máy bay đã đến sân bay nước ngoài.

Mộ ngốc nghếch vẫn không tỉnh, Giang Dĩ Mạch gọi anh vài tiếng cũng không thấy phản ứng, đưa tay đẩy anh lúc đó mới phát hiện tay mình vẫn bị anh cầm.

“Mộ Thiên Thần, mau tỉnh! Chúng ta đến rồi.”

Giang Dĩ Mạch đẩy đẩy anh, thấy anh vẫn không phản ứng, lập tức lo lắng, khẩn trương.

Anh nói ngực đau, không phải xảy ra chuyện gì chứ?

“Mộ Thiên Thần, anh mau tỉnh! Đừng làm tôi sợ!” Sờ sờ đầu Mộ ngốc nghếch, không nóng, không phải cảm mạo.

“Này, anh mau tỉnh, đừng làm tôi sợ!” Giang Dĩ Mạch bối rối, không biết nên làm gì bây giờ.

Mộ ngốc nghếch nhắm mắt lại gối đầu lên trên vai cô, giống như đang ngủ rất ngon, khóe miệng cong lên trên, như gặp mộng đẹp, ở trong mộng cũng cười trộm.

“Đừng lo lắng, anh ta như vậy thì cần phải hô hấp nhân tạo.” Giọng một người đàn ông thiện ý nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

“Hô hấp nhân tạo? Ở trong này?” Giang Dĩ Mạch kinh ngạc hỏi, kiên trì nói: “Đây, vậy được rồi!”

Miệng Mộ ngốc nghếch bất tri bất giác liền vểnh lên, chờ Giang Dĩ Mạch hô hấp nhân tạo cho anh.

Thoáng mở mắt, qua khóe mắt đột nhiên nhìn thấy một người đàn ông vểnh môi về phía anh, sợ tới mức thiếu chút nữa ngã ngồi trên ghế của máy bay.

Đối phương còn đang hướng về phía mặt của anh, làm hô hấp nhân tạo cho anh, Mộ ngốc nghếch trốn cũng trốn không thoát, dây an toàn trên máy bay đã cố định anh ở trên ghế ngồi.

Giang Dĩ Mạch tức giận thờ ơ nhìn anh, xứng đáng!

“Bà xã, cứu anh! Anh không thích đàn ông!” Mộ ngốc nghếch tội nghiệp cầu cứu.

Trên máy bay còn lại vài hành khách và nhân viên đội bay cũng không nhịn cười.

“Thượng Quan, được rồi.” Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng lên tiếng, lạnh lùng nhìn Mộ ngốc nghếch: “Anh học mấy thứ này ở đâu ra vậy? Là ai dạy anh? Hả!?”

Mộ ngốc nghếch ủy khuất lại thương cảm, lã chã chực khóc nói: “Rất xin lỗi, bà xã, anh biết sai rồi, em đừng nóng giận có được hay không?”

Giang Dĩ Mạch giống như gia trưởng nghiêm túc hỏi: “Biết sai ở đâu rồi sao?”

Mộ ngốc nghếch sợ hãi gật đầu.

https://thuviensach.vn

Trước mặt nhiều người như vậy, Giang Dĩ Mạch cũng không muốn khiến anh khó xử.

“Về sau không được tái phạm có nghe hay không?”

Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn gật đầu.

“Được rồi, chúng ta mau đi thôi, trên máy bay còn lại mỗi chúng ta thôi đấy.” Giang Dĩ Mạch thúc giục.

Thượng Quan Trạch nhỏ giọng nói: “Mạch Mạch, sao anh cảm thấy cậu ta giống như con trai của em vậy?”

“Bà xã, cái này anh không tháo được.” Mộ ngốc nghếch ủy khuất nói.

“Là sao? Để tôi xem.” Giang Dĩ Mạch không để ý phản ứng Thượng Quan Trạch, đi giúp Mộ ngốc nghếch tháo dây an toàn.

Cứ như thế trong nháy mắt, Mộ ngốc nghếch đột nhiên hôn lên môi Giang Dĩ Mạch, hung hăng, dùng lực hôn.

Biểu thị công khai quyền sở hữu của chính mình.

Đầu óc Giang Dĩ Mạch trống rỗng, hoàn toàn không nghĩ tới anh sẽ đột nhiên hôn cô.

Mộ ngốc nghếch ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Trạch, trong anh mắt hoa đào dài nhỏ phủ một tầng ánh sáng kì lạ, giọng điệu bá đạo mang theo một chút tính trẻ con non nớt nói: “Anh là ông xã em!”

Thượng Quan Trạch nhìn Mộ ngốc nghếch ngồi trên ghế của máy bay, nhìn vào đáy mắt của Mộ ngốc nghếch, xuyên thấu tầng lụa mỏng khờ dại ngây thơ, giống như nhìn thấy gì đó, khóe môi đột nhiên lộ ra ý cười, trong lòng vô thanh nói: A... ~, có ý tứ!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng phục hồi tinh thần lại, tức giận đấm Mộ ngốc nghếch "Tôi chưa đồng ý sao anh dám hôn tôi hả?"

"Nhưng nếu anh hỏi em, em sẽ không cho anh hôn." Mộ ngốc nghếch ưỡn ẹo ngón tay nhỏ tội nghiệp nói.

"Vậy là anh cứ hôn sao?"

"Em là bà xã của anh, mẹ anh nói ông xã có thể hôn bà xã." Lúc này Mộ ngốc nghếch chuyển qua sử dụng lời nói của mẹ anh.

"Dừng nhắc tới mẹ anh trước mặt tôi!" Giang Dĩ Mạch nói.

"Thực xin lỗi, bà xã, anh sai rồi."

Dây an toàn đã cởi bỏ, Giang Dĩ Mạch không để ý đến anh nữa, tức giận đi ra.

"Bà xã, đợi anh với..." Mộ ngốc nghếch lập tức đuổi theo, đi ngang qua Thượng Quan Trạch, không cẩn thận xô ngã Thượng Quan Trạch.

May mà Thượng Quan Trạch vin được cái ghế bên cạnh nếu không nhất định sẽ ngã, nhìn Mộ ngốc nghếch vội càng đuổi theo bà xã mình, trong mắt hiện ra ánh sáng hiểu rõ.

Rời khỏi sân bay, chính Giang Dĩ Mạch cũng có chút lờ mờ rồi.

Nghe không hiểu tiếng nước J thì cô nửa bước cũng khó đi, quay đầu tìm Thượng Quan Trạch, thiếu chút nữa tiến vào trong lòng Mộ ngốc nghếch.

"Thượng Quan?"

Không đợi Mộ ngốc nghếch trả lời, giọng Thượng Quan Trạch ở phía sau truyền đến: "Anh ở đây."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch vốn định nhờ bạn giúp đỡ, đúng lúc Thượng Quan Trạch nói anh cũng phải đến nước J một chuyến, hai người liền hẹn nhau gặp ở sân bay nước J.

Không nghĩ tới lúc xuống máy bay lại gặp nhau.

“Khách sạn tôi đã đặt trước rồi.” Thượng Quan Trạch nói: “Xe đã chờ ở bên ngoài rồi, chúng ta đi thôi.”

Đến khách sạn, Giang Dĩ Mạch nhìn phòng hai người rộng rãi xa hoa, thán phục nói: “Phòng này thật xa hoa!”

“Đương nhiên, tôi chọn tất nhiên phải là phòng tốt nhất rồi.” Thượng Quan Trạch nói xong liền để hành lý xuống, bắt đầu cởi áo khoác.

Giang Dĩ Mạch giật mình, tưởng rằng phòng này là anh đặt giúp cô: “Thượng Quan, phòng này ai ở?”

“Chúng ta cùng ở!” Thượng Quan Trạch cười nói.

“Chỉ có một phòng này sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Khách sạn này chỉ còn lại căn phòng này, anh khó khăn lắm mới đặt được căn phòng này đó.” Thượng Quan Trạch cố ý nói.

“Nói cách khác ba người chúng ta phải chen chúc trong căn phòng này?”

“Làm sao có thể là ba người?” Thượng Quan Trạch hỏi lại: “Rõ ràng chỉ có hai người anh và em thôi!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Ngủ Với Vị Hôn Thê Của Anh Trai Tôi.

Giang Dĩ Mạch giật mình nói: “Sao hai chúng ta có thể đơn độc ở chung một căn phòng được? Hơn nữa chồng em thì làm thế nào?”

“Anh ta chỉ có thể tự mình nghĩ cách thôi! Nếu không để anh thương lượng với nhân viên của quán rượu một chút, xem có còn cái kho hàng nào không, để cho anh ta ngủ tạm ở bên trong hai đêm.” Thượng Quan Trạch còn nói: “Thật ra thì kho hàng của quán rượu cũng rất sạch sẽ, ngủ hai đêm cũng không có gì ghê gớm lắm.”

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc nghếch một chút, lắc đầu nói: “Không được, em không yên lòng.”

“Sao em lại quan tâm đến anh ta như vậy?” Thượng Quan Trạch hỏi.

“Tình trạng của anh ấy không giống bình thường, lỡ như anh ấy bỏ đi mất thì em biết tìm ở đâu chứ!”

“Đi mất không phải vừa đúng lúc sao? Em có thể kết hôn lần nữa!” Thượng Quan Trạch vội ho một tiếng: “Ví dụ như người đang đứng trước mặt em chính là đối tượng thích hợp nhất.”

Giang Dĩ Mạch liếc anh một cái: “Có thể đừng đùa kiểu này trước mặt chồng em được không? Anh ấy thật sự sẽ nổi giận! Cẩn thận anh ấy đánh anh bây giờ!”

https://thuviensach.vn

Nhớ tới Mộ Tử Duệ và Giang Gia Kiệt bị đánh sưng mặt, Giang Dĩ Mạch tin chắc là nếu Thượng Quan Trạch muốn đánh chủ ý lên mình, thì Mộ ngốc nghếch tuyệt đối cũng không sẽ nương tay.

“Anh ta hoàn toàn không thể bảo vệ được em!” Thượng Quan Trạch cố ý dùng giọng nói khinh miệt nói: “Một người mà ngay cả việc tự bảo vệ chính bản thân mình cũng không làm được, thì lấy cái gì để bảo vệ người phụ nữ của mình đây?”

“Anh đang nói gì vậy?” Giang Dĩ Mạch hoàn toàn không hiểu, cũng lười suy nghĩ, chỉ muốn vội vàng thu xếp xong chỗ ở.

“Thượng Quan, nếu không chúng ta tìm khách sạn khác thử.”

“Bây giờ là thời gian cao điểm của du lịch, những khách sạn khác cũng không còn phòng trống.”

Giang Dĩ Mạch suy nghĩ một chút: “Vậy bây giờ chỉ có một biện pháp.” Cô quyết định đưa ra biện pháp: “Em ngủ trên sofa, hai người các anh ngủ giường!”

Thượng Quan Trạch và Mộ ngốc nghếch liếc nhìn nhau, rõ ràng không vừa mắt. Hơn nữa hai đấng mày râu ngủ một giường lớn, không phải rất kỳ quái sao?

“Không được!”

“Anh không muốn!”

Hai người trăm miệng một lời.

“Chỉ có biện pháp này, giường tương đối lớn, hai người các anh ngủ vẫn đủ, còn chiều dài ghế sa lon cũng vừa đủ cho em ngủ, cứ như vậy đi.”

https://thuviensach.vn

“Không được, như vậy rất uất ức!” Thượng Quan Trạch kiên quyết không đồng ý.

“Em là một phụ nữ còn không sợ uất ức, anh ngủ trên giường còn uất ức cái gì?”

“Anh không thích đàn ông!” Thượng Quan Trạch cũng học cách nói chuyện của Mộ ngốc nghếch.

“Anh như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ muốn em ngủ ở giữa tách hai người các anh ra sao?”

Mộ ngốc nghếch lập tức ôm chặt Giang Dĩ Mạch vào trong ngực, bộ dạng trẻ con rất ngang ngược nói: “Không thể, em là bà xã của anh, không người đàn ông nào có thể đụng vào em!”

Thượng Quan Trạch sờ cằm, trêu đùa nói: “Cái ý kiến này ngược lại không tệ!”

“Chớ có nói đùa, rốt cuộc là mấy phòng?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

Thượng Quan Trạch rất nghiêm túc nói: “Thật sự là chỉ có một phòng!”

Giang Dĩ Mạch để hành lý xuống kéo tay Mộ ngốc nghếch hỏi: “Ông xã, có nghe lời bà xã nói hay không?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu một cái: “Anh nghe.”

“Vậy thì tốt, tối nay anh ngủ chung giường với Thượng Quan!”

Mộ ngốc nghếch rất không tình nguyện nói: “Anh muốn ngủ cùng bà xã?”

Ở trước mặt người ngoài nói những lời này, làm Giang Dĩ Mạch cảm thấy có chút khó xử: “Anh không phải rất nghe lời em hay sao?”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch uất ức cúi đầu: “Triệu quản gia nói khi máy bay của chúng ta hạ cánh thì lập tức liên lạc với ông ấy, ông ấy đã sắp xếp xong xuôi mọi thứ từ khi nhận được điện thoại của tài xế, còn có chỗ ở trong khách sạn nữa.”

“Sao anh không nói sớm?” Giang Dĩ Mạch lập tức gọi điện thoại cho Triệu quản gia.

Cô không chú ý tới ánh mắt nhìn nhau đến bốc lửa của Mộ ngốc nghếch và Thượng Quan Trạch.

Thượng Quan Trạch thấy sự đùa giỡn của mình đã bị nhìn thấu, nên vội vàng ngăn Giang Dĩ Mạch lại.

“Anh chọc em cho vui thôi, phòng ở anh đã sớm sắp xếp hết rồi, quán rượu này không có phòng một người, anh không thể làm gì khác hơn là đặt cho hai người hai phòng.”

“Thượng Quan, anh dám giỡn với em?”

“Chỉ đùa một chút thôi! Anh không ngờ người chồng giống như chưa dứt sữa của em cũng theo tới, cho nên chỉ muốn đùa một chút để tăng thêm tình cảm thôi.” Anh ta nói chuyện còn cố ý gay tổn thương.

“Sao anh lại nói chuyện như vậy. . . . . Ưmh. . . . . .” Giang Dĩ Mạch không ngờ Mộ ngốc nghếch lại đột nhiên ôm lấy mặt của cô rồi hôn mạnh lên.

Cô giống như một con thú nhỏ bị chết chìm, cố gắng dùng sức đẩy nhưng lại đẩy không ra, đánh thì lại không phản ứng, Mộ ngốc nghếch hôn đủ rồi mới thả cô ra.

Giang Dĩ Mạch bị hôn đến đầu óc choáng váng, đỏ mặt trách cứ Mộ ngốc nghếch: “Ai cho anh đột nhiên hôn em?”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch tủi thân nói: “Anh chỉ muốn nói cho anh ta biết, anh là ông xã của em, ông xã đi cùng bà xã ra nước ngoài lĩnh thưởng là chuyện đương nhiên, không phải là người chưa dứt sữa.”

“Cái này và chuyện anh hôn em có quan hệ gì sao?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Có.”

“Có quan hệ gì?”

“Anh là ông xã của em.”

“Sao?”

“Chưa dứt sữa là em bé mập mạp.” Mộ ngốc nghếch kéo tay Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, tối nay chúng ta cùng nhau sinh em bé mập mạp có được hay không?”

Mặt của Giang Dĩ Mạch nóng lên đỏ bừng, lập tức rút tay về, lúng túng liếc mắt nhìn Thượng Quan Trạch: “Không được nói lung tung.”

“Bà xã. . . . . .”

“Câm miệng!”

. . . . . .

*

Ở trong nước, Mộ Tử Duệ bị Mộ ngốc nghếch đánh một trận như tử, suýt nữa bị tàn phế, tiếp đó lại bị cha giáo huấn thêm một trận, sau cùng lại tranh cãi ầm ĩ với mẹ một phen, thật sự là khốn đốn vô cùng.

Biết được anh trai ra nước ngoài lĩnh thưởng cùng với Giang Dĩ Mạch, thì trong lòng lại càng không thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha. . . . . .” Đường Hạo Thiên ở một bên nhìn mặt mũi của anh ta sưng vù như đầu heo thì cười đến vui vẻ.

“Có gì buồn cười?”

“Mặt của anh. . . . . .” Đường Hạo Thiên cố gắng nhịn cười: “Còn thê thảm hơn hai lần Gia Kiệt bị đánh nữa, thật không nghĩ tới anh họ lại có thể đánh em trai ruột của mình tàn nhẫn như vậy!”

“Chớ nói với tôi về anh ta!” Bây giờ Mộ Tử Duệ nhắc tới Mộ ngốc nghếch liền cảm thấy bực bội trong lòng.

“Tử Duệ, anh đang bực cái gì?” Đường Hạo Thiên ngồi vào bên cạnh anh ta, làm ra vẻ anh em tốt: “Một người phụ nữ lại làm cho anh biến thành như vậy sao? Cái cô Giang Dĩ Mạch đó có gì tốt, sao anh lại quan tâm đến cô ta?”

Mộ Tử Duệ không lên tiếng.

Đường Hạo Thiên tiếp tục nửa đùa nửa thật nói: “Tôi thật không nghĩ tới anh sẽ thích Giang Dĩ Mạch, nếu sớm biết anh thích cô ta, tôi đã có thể giúp anh. . . . . .”

Mộ Tử Duệ nghiêng đầu nhìn anh ta: “Giúp tôi thế nào? Khiến Giang Mỹ Kỳ gả cho anh trai tôi, sau đó nhường Giang Dĩ Mạch cho tôi sao?”

Đường Hạo Thiên tránh né ý chỉ trích trong lời nói của Mộ Tử Duệ, thuận miệng nói cho qua: “Bây giờ nói những thứ này cũng đã trễ rồi.”

“Hạo Thiên, nếu mẹ tôi biết được anh ngủ với vị hôn thê của anh trai tôi, anh nói xem bà sẽ nghĩ sao? Còn có anh trai tôi, nếu anh ấy không ngốc, cũng sẽ tuyệt đối không tha cho anh!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Đúng Là Người Phụ Nữ Đê Tiện!

Trong lòng Đường Hạo Thiên ngỡ ngàng, chậm rãi đưa tay khoác lên vai của Mộ Tử Duệ.

“Tôi và Mỹ Kỳ là thật tâm yêu nhau.”

“Chính mẹ của Giang Mỹ Kỳ nói muốn gả con gái của bà ta cho anh trai tôi, vì muốn hợp tác với công ty nhà họ Mộ.”

“Giang Dĩ Mạch cũng là con gái của bà ấy.” Đường Hạo Thiên thay Thiệu Thiến tìm cớ giải vây.

“Là con gái ruột của bà ta sao?”

“Mặc kệ có phải là ruột hay không, tất cả đều là con gái của bà ấy.”

Cho tới bây giờ Mộ Tử Duệ cũng chưa từng chán ghét Đường Hạo Thiên như lúc này: “Anh biết rõ Giang Mỹ Kỳ là vị hôn thê của anh trai tôi, mà anh còn ngủ với cô ta, chuyện này sớm muộn gì mẹ tôi cũng sẽ biết!”

“Tử Duệ, anh đừng tức giận, không phải anh thích loại phụ nữ như Giang Dĩ Mạch sao, tôi sẽ giới thiệu cho anh, anh em chúng ta cần gì phải vì một người phụ nữ mà gây gổ không vui, anh nói có đúng không?”

Đường Hạo Thiên cũng không muốn vì vậy mà trở mặt với Mộ Tử Duệ, hơn nữa nếu cô Đường Hân biết chuyện này, thật sự sẽ rất phiền toái.

https://thuviensach.vn

Quan hệ giữ cha mình và cô rất tốt, nếu chuyện này rơi vào tai cha mẹ của mình, chắc chắn mình sẽ gặp phiền toái lớn.

“Trừ Giang Dĩ Mạch, ai tôi cũng không cần!”

Đường Hạo Thiên bị giọng nói kiên định của anh ta làm cho ngây ngẩn cả người: “Anh thích Giang Dĩ Mạch đến như vậy sao? Tính tình của cô ta kém như thế, trừ dáng người không tệ ra, những cái khác có gì đáng giá để anh thích đến vậy chứ? Nếu anh thích xinh đẹp . . . . . .”

“Không liên quan gì đến xinh đẹp.”

“Vậy tại sao anh lại thích cô ta? Anh phải biết, coi như cô ta không gả cho anh họ, thì anh và cô ta cũng không thể nào.” Đường Hạo Thiên nói: “Bởi vì trước đây cô ta là vị hôn thê của tôi!”

“Đúng vậy!” Mộ Tử Duệ tức giận, không để ý đến hình tượng rống lên: “Cũng bởi vì cô ấy là vị hôn thê của anh, cho nên tôi chỉ có thể ở một bên yên lặng nhìn cô ấy móc tim móc phổi thích anh, trong đôi mắt của cô ấy trừ anh ra cũng không nhìn đến một ai khác nữa, cho dù tôi có làm bất kỳ điều gì vì cô ấy, thì trước khi cô ấy gả vào nhà họ Mộ của chúng tôi, cô ấy cũng không hề biết tôi là ai!”

Đường Hạo Thiên nhìn phản ứng dữ dội của Mộ Tử Duệ: “Sao anh lại thích cô ta? Tôi không hiểu được?”

Mộ Tử Duệ nở nụ cười: “Nếu có một người phụ nữ nào bởi vì tôi ngã bệnh, không quan tâm đến trời đang rất lạnh, mặc cho nửa đêm mưa to gió lớn chạy đi mua thuốc cho tôi, kết quả lại khiến mình bị lạnh mà ngã bệnh, thì tôi nguyện ý cả đời này chỉ nhìn một mình cô ấy, quyết không nhìn người phụ nữ khác.”

Anh ta còn nói: “Nếu một người phụ nữ nào bởi vì tôi thuận miệng nói đùa một câu, mà chạy xuống sông tìm một ngày một đêm, vì muốn tìm về

https://thuviensach.vn

một chiếc nhẫn hoàn toàn không hề tồn tại, thì tôi nguyện ý chăm sóc cô ấy cả đời, tuyệt đối sẽ không phản bội cô ấy!”

Sắc mặt Đường Hạo Thiên hơi khó coi: “Tử Duệ, yêu cầu của anh cũng quá thấp rồi. Giang Dĩ Mạch đối với tôi như vậy, tôi rất cảm ơn cô ta, thế nhưng đó không phải là yêu, tôi đối với Mỹ Kỳ mới thật sự là yêu, ban đầu nếu không phải do cô ta tình nguyện nói yêu tôi, khiến người lớn hai nhà cho chúng tôi đính hôn, thì tôi yêu Mỹ Kỳ cũng không đến nỗi khổ cực như vậy.”

“Nói như vậy, là Giang Dĩ Mạch sai sao?” Mộ Tử Duệ nghe Đường Hạo Thiên nói thế, liền coi thường anh ta từ trong đáy lòng: “Vậy tại sao anh không nói ra sớm một chút chứ? Như vậy tôi cũng có được cơ hội!”

Anh nhìn thấy tình cảm của cô dành cho em họ của mình là Đường Hạo Thiên, thì vẫn nhẫn nhịn, nhưng trong lúc vô tình anh lại phát hiện ra Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ thân mật như vậy thì còn tưởng rằng cơ hội của mình đã tới.

Kết quả, cuối cùng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn người phụ nữ mình yêu mến trở thành vợ của anh trai mình.

“Tử Duệ, cho dù tôi nói sớm với anh một chút, thì cô Đường Hân cũng sẽ không đồng ý cho anh và Giang Dĩ Mạch ở chung một chỗ đâu.” Chuyện này Đường Hạo Thiên là rõ ràng nhất: “Mẹ của Giang Dĩ Mạch chết sớm, tất cả tài sản nhà họ Giang đều nằm trong tay của mẹ Kỳ Kỳ, cô Đường Hân sẽ không để cho anh cưới một người không có chút trợ giúp nào cho sự nghiệp của anh như Giang Dĩ Mạch được.”

“Làm sao anh biết là không đồng ý? Nếu như Giang Dĩ Mạch có thể mang thai đứa bé của tôi, cho dù mẹ tôi không đồng ý, thì ba tôi cũng sẽ đồng ý, ở nhà họ Mộ chúng tôi, tất cả mọi chuyện đến cuối cùng đều do cha tôi định đoạt!”

https://thuviensach.vn

Ở trước mặt Đường Hạo Thiên, Mộ Tử Duệ cũng không giấu giếm tình cảm của mình dành cho Giang Dĩ Mạch.

Lúc trước anh đã sớm tính toán rất tốt, tìm một cơ hội khiến Giang Dĩ Mạch phát hiện ra vị hôn phu và em gái của mình đồng thời phản bội, nhân lúc cô đau khổ anh sẽ nghĩ biện pháp để đến gần cô, chỉ cần có thể cưới được cô, anh không ngại dùng đến thủ đoạn.

Nhưng anh còn chưa kịp bắt đầu, thì tất cả đã kết thúc.

“Tử Duệ, anh và Giang Dĩ Mạch thật sự ở cùng một chỗ?” Đường Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Chuyện này anh ta nghe Đường Hân nói với cha mẹ của mình, trong lòng còn cảm thấy rất không có khả năng.

Mặc dù anh họ Mộ Thiên Thần là một kẻ ngốc, nhưng dù sao bọn họ cũng là anh em ruột, Tử Duệ không đến nỗi sẽ ngủ với người phụ nữ của anh trai mình.

Mộ Tử Duệ không nói gì, Đường Hạo Thiên cho rằng anh ta đang ngầm thừa nhận.

“Đó là lần đầu tiên của cô ấy có đúng hay không?” Nhắc tới chuyện này, Đường Hạo Thiên vẫn còn tức tối trong lòng.

Trong thời gian anh ta lui tới với Giang Dĩ Mạch thì cũng từng đề cập tới vấn đề hai người ở chung một chỗ, nhưng Giang Dĩ Mạch lại dùng loại lý do hoang đường sứt sẹo là muốn để dành lần đầu tiên cho đêm tân hôn để cự tuyệt.

Cuối cùng không phải cũng lên giường với em chồng sao.

Đúng là người phụ nữ đê tiện!

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ đứng lên: “Chuyện này không có quan hệ gì với anh.”

Kể từ khi Giang Dĩ Mạch gả cho anh trai của mình, anh phát hiện ra Đường Hạo Thiên càng ngày càng không vừa mắt, rất khinh thường những hành động và việc làm kia của anh ta, không muốn thông đồng làm bậy với thứ người như thế.

“Sau này khi anh đến nhà tôi, nếu không có việc gì thì đừng tìm tôi!”

“Tử Duệ, vì một Giang Dĩ Mạch, anh thật sự muốn trở mặt với tôi sao?”

Mộ Tử Duệ không trả lời, sải bước rời đi.

Ngay khúc quanh trên hành lang, một cô gái đang đi tới liền đụng vào trong ngực anh, Mộ Tử Duệ đẩy cô gái ra, cúi đầu thì thấy Giang Mỹ Kỳ!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Dụ Dỗ

“Anh Tử Duệ, xin lỗi.” Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ áy náy, gò má hơi ửng đỏ.

Mộ Tự Duệ không có ấn tượng tốt đẹp gì với Giang Mỹ Kỳ, cướp đoạt chồng chưa cưới của chị gái, bây giờ còn không biết xấu hổ chạy đến nhà họ Mộ của anh ta.

Nếu không phải cô ta và Đường Hạo Thiên làm ra chuyện đó, thì Giang Dĩ Mạch cũng không phải lấy anh trai ngốc nghếch của mình. Bản thân cũng không phải đấu tranh giãy dụa giữa tình yêu và tình thân.

“Sau này cẩn thận một chút!” Thái độ Mộ Tử Duệ rất lạnh lùng.

Lập tức Giang Mỹ Kỳ hốc mắt rưng rưng, “Anh Tử Duệ, là em làm gì sai ư? Sao anh đối xử lạnh lùng với em như vậy?”

“Cô biết rõ Hạo Thiên là chồng chưa cưới của chị cô, mà cô còn cùng với anh ta…!”

Giang Mỹ Kỳ nghe ra điều gì đó, ngẩng đầu nhìn anh ta, “Không phải em cố ý, là Hạo Thiên vẫn luôn theo đuổi em. Em không có cách nào chống lại si tình nồng nhiệt của anh ấy, em thật sự không muốn làm tổn thương chị em, em cũng cảm thấy rất khổ sở….” Nói xong liền khóc to.

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ nhìn thoáng qua Giang Mỹ Kỳ khóc như hoa lê đẫm mưa, chuyện đã đến nước này anh ta còn có thể nói gì được nữa?

Anh ta vượt qua Giang Mỹ Kỳ rời đi.

“Anh Tử Duệ…. A…” Lúc Giang Mỹ Kỳ kéo anh ta không cẩn thận mất trọng tâm ngã nhào vào lòng anh ta.

Mộ Tử Duệ không đẩy cô ta ra, cô ta liền không đứng dậy.

Giang Mỹ Kỳ thẹn thùng đỏ mặt ngẩng đầu, điềm đạm đáng yêu nhìn Mộ Tử Duệ, “Anh Tử Duệ, thật sự không phải em cố ý.”

Mộ Tử Duệ cũng không phải là người ngu ngốc không có đầu óc, từ nhỏ dưới sự dạy dỗ của mẹ ruột Đường Hân, có vài thứ vừa thấy đã hiểu rõ.

Sao Giang Mỹ Kỳ lại đột nhiên va vào lòng anh ta, rồi sao lại ngã sấp xuống còn nhào vào lòng anh ta.

Bộ dạng mảnh mai này hẳn là phải thể hiện với Đường Hạo Thiên, mà không phải là Mộ Tử Duệ anh. Truyện bên dkiendanlequydon.com

Nhưng trong lòng anh ta có chút không hiểu đã có Đường Hạo Thiên mà cô ta còn sang đây quyến rũ anh ta là có ý gì?

“Hạo Thiên thấy chúng ta như vậy sẽ hiểu lầm.” Mộ Tử Duệ đẩy Giang Mỹ Kỳ ra.

“Người ngay thẳng không sợ bóng dáng nghiêng, chúng ta lại không làm gì cả.” Giang Mỹ Kỳ cố tình nắm tay anh ta đứng thẳng lên.

Vẻ mặt Mộ Tử Duệ có chút quái dị, nhìn thoáng qua Giang Mỹ Kỳ rồi bước đi.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng mình, anh ta mới mở tay ra nhìn tờ giấy trắng trong lòng bàn tay.

Sau khi mở ra trên mặt giấy viết chính là một địa chỉ và ngày còn có thời gian nữa.

Giang Mỹ Kỳ trở lại chỗ Đường Hạo Thiên, cùng anh ta rời khỏi nhà họ Mộ.

Có lẽ bọn họ không ai chú ý tới tất cả những chuyện vừa xảy ra đã bị quản gia Triệu một rõ hai ràng hết thảy.

Từ chỗ Triệu Tín Đường Hân biết Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ cùng nhau qua đây, trong lòng hình như cũng đã đoán được gì đó.

Chuyện Giang Dĩ Mạch và Đường Hạo Thiên có hôn ước thì bà ta có biết, nhưng vào ngày con trai của mình kết hôn nhà họ Giang mới nói thay đổi cô dâu, nếu không thì không có cách nào cử hành hôn lễ.

Phóng viên và dân chúng toàn thành phố đều đang theo dõi buổi thành hôn này, nếu giờ phút đó hủy bỏ hôn lễ, nhà họ Mộ không vứt nổi bộ mặt này.

Bà ta gọi điện thoại cho anh cả nhà họ Đường thế mới biết hai người đã hủy bỏ hôn ước. Anh cả cũng tỏ vẻ hiểu tình huống đặc biệt này, bà ta bất đắc dĩ đồng ý thay đổi cô dâu, tiếp tục hôn lễ.

Đối với chuyện vì sao ngày kết hôn đó đột nhiên thay đổi cô dâu, lý do của nhà họ Giang vẫn như kiểu chống đỡ. Bây giờ bà ta đoán được có lẽ là vì nguyên nhân gì rồi.

Đường Hạo Thiên là con trai anh ruột bà ta, cũng là người bà ta nhìn lớn lên từ nhỏ, đây chính là tương lai nhà họ Đường bọn họ, bà ta vẫn luôn rất quan tâm và xem trọng.

https://thuviensach.vn

Nhưng không nghĩ tới cậu ta cũng sẽ làm ra loại chuyện như thế này.

Đối với đứa cháu ngoại này Đường Hân vừa thất vọng vừa đau lòng.

Thật ra trong lòng Đường Hạo thiên cũng hiểu rõ chuyện này sẽ không giấu giếm được bao lâu. Trước chỉ có thể chống đỡ, có thể chống đỡ được bao lâu thì chống đỡ, đợi đến lúc đó lại nghĩ cách.

Giang Mỹ Kỳ hỏi anh ta: "Hạo Thiên, anh tính khi nào thì dẫn em đi gặp ba mẹ anh? Em cũng đã mang thai được năm tháng, nếu không phải do em gầy, dùng quần áo che giấu tướng có thai thì sớm đã bị người ta nhìn ra rồi."

"Kỳ Kỳ, em yên tâm, chờ đứa nhỏ sinh ra anh sẽ dẫn em đi gặp ba mẹ anh…."

"Vì sao phải đợi sinh đứa nhỏ ra?" Giang Mỹ Kỳ không hiểu hỏi, "Lúc trước nói chuyện chúng ta cho Giang Dĩ Mạch biết, anh cũng luôn thoái thác. Nếu không phải trong lúc vô tình bị cô ta bắt gặp, có phải anh cũng muốn dự định đợi em gả cho người khác, sinh em bé gọi người khác là ba, anh mới đi nói?"

"Kỳ Kỳ, em đừng nổi giận, mang thai không nên tức giận." Đường Hạo Thiên thật lòng khuyên.

"Chắc không phải đến bây giờ anh còn chưa nói cho ba mẹ anh chứ?" Thật ra Giang Mỹ Kỳ đã sớm đoán được, mỗi lần nhắc tới chuyện đi gặp ba mẹ anh ta hoặc là hôn sự của hai người, anh ta đều kiếm cớ đủ thứ. Giống như lúc trước cô ta bảo anh ta ngả bài với Giang Dĩ Mạch.

"Kỳ Kỳ, em yên tâm, anh nhất định sẽ cưới em." Đường Hạo Thiên tránh nặng tìm nhẹ nói.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Giang Mỹ Kỳ nghe tới đây coi như đã hiểu tất cả, tức giận quát: “Không cần luôn mồm nói ‘Em yên tâm em yên tâm!’ Anh cũng không dám dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh, còn bảo tôi yên tâm thế nào? Chẳng lẽ anh thật sự muốn con chúng ta vừa sinh ra đã không có ba?”truyện của dieenddanlequydon.com

“Sao có thể không có ba? Không phải là anh sao?”

“Anh có lá gan dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh không?”

Đường Hạo Thiên cảm thấy tự ái của người đàn ông bị tổn thương, lời này của cô ta rõ ràng là xem thường bản thân mình, châm chọc bản thân không có dũng khí.

“Đã nói với em bao nhiêu lần rồi, chờ sinh đứa nhỏ liền đi gặp ba mẹ anh, đến lúc đó chúng ta cử hành hôn lễ luôn. Em đừng càn quấy mãi thế được không?” Đường Hạo Thiên cũng bốc hỏa.

Anh ta đường đường chính là đại thiếu gia nhà họ Đường, khi nào thì bị người ta xem thường như vậy.

Giang Mỹ Kỳ cũng là thiên kim tiểu thư hào môn, tức giận phản bác lại: “Anh hung dữ cái gì mà hung dữ? Trong bụng tôi đang mang thai con trai của anh! Anh không có lá gan dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh, chỉ biết hung dữ với tôi….”

Bốp!

Đường Hạo Thiên tức giận đến mức vung tay tát cô ta một cái: “Cô cứ lảm nhảm nói không dứt miệng, có ý gì vậy? Tôi đã nói chờ sinh đứa bé ra…..”

“Anh dám đánh tôi?” Giang Mỹ Kỳ căm hận trợn mắt nhìn anh ta, xoay người chạy đi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Bày Tỏ Tình Yêu Với Toàn Thế Giới.

Hội trường lĩnh thưởng ở nước ngoài không còn chỗ ngồi.

Phóng viên truyền thông các quốc gia toàn thế giới rối rít đi vào, đây là lễ trao giải so tài thiết kế đá quý mỗi năm năm một lần, rất long trọng.

Người chủ trì mặc tây phục sang trọng ở trên sân khấu rực rỡ khôi hài dí dỏm chủ trì, cùng người nữ chủ trì trang phục toàn thân đeo vòng cổ ngọc trai chói mắt bên cạnh kẻ xướng người hoạ, khiến cho toàn trường một trận tiếng cười.

Trao giải chính thức bắt đầu.

Không khí dưới sân khấu cũng khẩn trương theo.

Người chủ trì nhìn bản danh sách công bố người giành giải thưởng, Giang Dĩ Mạch nghe không hiểu tiếng nước J, Thượng Quan Trạch ở bên cạnh nhỏ giọng phiên dịch giúp cô, người ngoài nhìn vào rất thân mật.

Bên kia Mộ ngốc nhẹ nhàng lôi kéo Giang Dĩ Mạch: “Bà xã.”

“Sao?” Giang Dĩ Mạch quay đầu nhìn Mộ ngốc, nhưng thân thể nghiêng về phía Thượng Quan Trạch, nghe anh ta phiên dịch lời nói của người chủ trì.

https://thuviensach.vn

“Bà xã, trên ghế em giống như có đồ gì đó.” Mộ ngốc nhìn Giang Dĩ Mạch dựa vào lưng ghế, khờ dại lại nghiêm túc nói.

Giang Dĩ Mạch có chút bị sợ, hơi đứng dậy nhìn về phía sau lưng, Mộ ngốc đột nhiên nhảy lên đến trên chỗ của cô ngồi xuống, một bàn tay kéo Giang Dĩ Mạch đến trên chỗ ngồi của mình.

“Bà xã, chỗ ngồi của em quá nguy hiểm, anh không sợ nguy hiểm, để cho anh ngồi đi!” Mộ ngốc ngồi vững vàng ở trên chỗ Giang Dĩ Mạch, ngăn cách hai người kia ra, phía dưới mông còn cảm giác được nhiệt độ cơ thể Giang Dĩ Mạch lưu lại, trong lòng tràn đầy hạnh phúc.

Giang Dĩ Mạch tức giận vỗ Mộ ngốc một cái, anh căn bản cố ý.

“Anh tránh ra, em không hiểu người chủ trì nói cái gì, Thượng Quan giúp em phiên dịch...”

Vẻ mặt Mộ ngốc khờ dại ra hiệu nhỏ giọng ở bên tai Giang Dĩ Mạch nói: “Bà xã, máy quay đang hướng về phía chúng ta kìa!”

Giang Dĩ Mạch bị anh làm cho hận chết.

Ngẩng đầu nhìn trên mặt người chủ trì bô bô, không biết nói cái gì.

Trong một trận vỗ tay, có người lên sân khấu lĩnh thưởng.

Cô không nghe thấy phát âm tên mình, đoán rằng còn chưa đến phiên mình.

Thượng Quan Trạch quay đầu xuyên qua Mộ ngốc nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, sau gáy Mộ ngốc giống như có mắt, hơi di chuyển chặn tầm mắt Thượng Quan Trạch.

Thượng Quan Trạch dựa vào về phía sau, nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, Mộ ngốc lặng yên không một tiếng động lui về phía sau lại ngăn cản tầm

https://thuviensach.vn

mắt của anh ta.

Lúc này Thượng Quan Trạch mới nhìn về phía Mộ ngốc ở bên cạnh, trong mắt lóe lên tia lửa.

Ba người ưu tú trước đã lĩnh thưởng xong, Mộ ngốc theo những người khác cùng vỗ tay, hoàn toàn coi như không thấy Thượng Quan Trạch ở bên cạnh.

Người chủ trì lại bô bô nói một đống, là ý nói bây giờ tuyên bố một người giành giải thưởng cuối cùng, cũng là ban tổ chức đặc biệt bình chọn người có tài năng tốt nhất đoạt giải thưởng lần này.

Giang Dĩ Mạch!

Khi Giang Dĩ Mạch nghe thấy âm tên mình được đọc ra, đoán có thể nói chính là mình, trong lòng kích động.

Thượng Quan Trạch trực tiếp đẩy Mộ ngốc ra nhìn về phía Giang Dĩ Mạch: “Cung kính...”

Mộ ngốc quay đầu hưng phấn nói: “Bà xã, phía trên đọc tên của em kìa, em đoạt giải rồi!”

Giang Dĩ Mạch ở trong tiếng vỗ tay toàn trường đứng dậy đi lên sân khấu lĩnh thưởng, cô có thể cảm giác được máy quay toàn trường đều chỉ về phía mình, trong lòng cố gắng làm cho mình trấn định đi lên sân khấu.

Nhà thiết kế nổi tiếng tự mình trao giải cho cô, người chủ trì bô bô nói với cô, Giang Dĩ Mạch hoàn toàn nghe không hiểu người chủ trì nói cái gì.

Khi người chủ trì đưa micro cho cô, cô mới hiểu được người chủ trì muốn cô nói vài câu.

https://thuviensach.vn

Tâm tình giành giải thưởng giờ phút này vô cùng kích động, Giang Dĩ Mạch cầm micro biết tất cả máy quay đều hướng về phía mình, đây là trực tiếp toàn thế giới.

Cô nói một đoạn chân thật từ đáy lòng với người dưới đài cùng với toàn cầu xem chân thực nhất lại rất giản dị.

“Cảm ơn mọi người, giải thưởng này với tôi mà nói có ý nghĩa sâu sắc, tôi đã từng nghi ngờ năng lực của mình, không biết mình có phải gỗ mục không, có đôi khi rất uể oải, nhìn thấy rất nhiều Tân Tú ra đời, tác phẩm bọn họ thiết kế được dân chúng ưu ái, mà tác phẩm thiết kế của mình đến cả chính mình cũng không có thể hài lòng, đã từng một lần hoài nghi lựa chọn của mình, thậm chí muốn buông tha, nhưng tôi quá yêu nghề nghiệp này, nếu buông tha, tôi không biết cuộc sống của tôi còn có ý nghĩa gì. Tôi cảm thấy cuộc sống chính là phải có theo đuổi, ta muốn trở thành nhà thiết kế trang sức xuất sắc nhất, phải cố gắng, cho dù kết quả cùng bỏ ra cố gắng không có quan hệ trực tiếp, tôi cũng muốn đi vì giấc mơ của mình, vì cuộc sống của mình liều mạng một lần, như vậy tôi sẽ không hối hận.”

Dưới đài một tràng vỗ tay vang như sấm, trên màn hình lớn lại đánh ra phụ đề phiên dịch của ngôn ngữ nhiều nước.

Giang Dĩ Mạch ở giữa tiếng người xem nhiệt liệt vỗ tay đi xuống đài, liền nghe thấy tiếng Mộ ngốc trên chỗ ngồi khán giả kêu lên: “Bà xã, em là tuyệt nhất! Em là lợi hại nhất! Anh yêu em, bà xã!”

Tất cả máy quay đều đồng loạt bắt giữ một màn trên chỗ ngồi khán giả.

Mộ ngốc đứng lên hôn gió về phía Giang Dĩ Mạch trên sân khấu một cái, kích động lớn tiếng nói: “Bà xã, anh yêu em, em là tuyệt nhất, anh yêu em chết mất...”

Tất cả mọi người ở hiện trường lễ trao giải đều nhìn Mộ ngốc, tiếng vỗ tay dưới khàn đài càng nhiệt liệt hơn, thậm chí có người huýt sáo đùa giỡn

https://thuviensach.vn

theo.

Thượng Quan Trạch lặng yên không một tiếng động xê dịch sang bên cạnh, đầu đầy hắc tuyến, ngàn lần không thể làm cho người ta biết anh ta quen biết với loại gia hỏa này, anh ta cũng không muốn bị nhập làm một với kẻ ngu ngốc này.

“Bà xã, anh yêu em, anh yêu em chết mất, bà xax, anh quá yêu em rồi...” Mộ ngốc vừa hôn gió vừa liếc mắt đưa tình về phía Giang Dĩ Mạch, lại còn huýt sáo theo: “Bà xã, em tuyệt nhất, ông xã ủng hộ em...”

Giang Dĩ Mạch chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào, giờ phút này cô hối hận rồi.

Đây là truyền hình trực tiếp, anh muốn mất mặt mũi trước toàn thế giới!

Thật không nên dẫn anh đến đây.

“Hôn một cái hôn một cái...” Người xem biết nói tiếng Trung cũng bắt đầu vỗ tay ồn ào.

Tiếng vỗ tay, huýt gió, ồn ào dưới sân khấu trộn cùng một chỗ, đẩy lễ trao giải hướng đến giai đoạn gay cấn.

Người chủ trì bắt lấy cơ hội mời Mộ ngốc đến trên sân khấu, Giang Dĩ Mạch như cảm giác được, khẩn trương cúi đầu cảm ơn mọi người, vội vàng xuống sân khấu, ngăn cản Mộ ngốc tiếp tục làm chuyện điên rồ.

Có mấy tổ máy quay phim vẫn đi theo Giang Dĩ Mạch, ở trước máy quay luôn căng thẳng một chút, cô cho Mộ ngốc một ánh mắt, ý bảo anh an tĩnh ngồi xuống.

“Bà xã, anh yêu em!” Mộ ngốc giống như không hiểu rõ ánh mắt của cô có ý gì, đột nhiên ôm lấy cô, hung hăng hôn lên môi cô.

https://thuviensach.vn

Tiếng huýt gió cùng vỗ tay lại càng nhiệt liệt, ngay cả trên màn hình lớn đều chiếu hình ảnh hai người ôm hôn.

Thật ra Giang Dĩ Mạch dùng sức giãy giụa, nhưng Mộ ngốc khí lực quá lớn, ôm chặt lấy cô, nhiệt tình hôn cô.

Anh ở trước mặt phóng viên truyền thông còn có người xem của toàn thế giới bày tỏ tình yêu với mình, cũng hướng toàn bộ thế giới tuyên bố đây là người phụ nữ của anh!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Dùng Thân Thể Làm Bồi Thường

Lễ trao giải truyền hình trực tiếp long trọng dẫn đến chấn động chưa bao giờ có, TV trên tường của trung tâm thành phố trong nước cũng trực tiếp một màn này.

Hình ảnh hai người ôm hôn khiến cho rất nhiều người qua đường chú ý.

Thượng Quan Trạch kinh ngạc nhìn Mộ ngốc, không ngờ anh ta dám làm thật!

Giang Gia Kiệt vội vàng chạy xuống lâu, thiếu chút nữa đụng vào Giang Mỹ Kỳ đang ăn mặc tỉ mỉ muốn đi ra ngoài.

“Chị!” Giang gia Kiệt ngay cả câu xin lỗi cũng không có, vừa chạy xuống dưới lầu vừa nói: “Chị nhanh đến xem TV, truyền hình trực tiếp!”

Giang Mỹ Kỳ bất mãn nhìn em trai Giang Gia Kiệt: “Trực tiếp với chả không trực tiếp, không nhìn thấy em đụng vào chị sao?”

“Nhanh đến xem truyền hình trực tiếp, bạn em gọi điện thoại cho em, nói con nhóc Giang Dĩ Mạch thối kia ra nước ngoài lĩnh thưởng, ông xã ngu ngốc của cô ta ở trước mặt phóng viên các nước bày tỏ tình yêu với cô ta, hai người còn ôm ấp cùng một chỗ...”

https://thuviensach.vn

Mở TV dưới lầu ra, chuyên đến kênh truyền hình trực tiếp, trên màn ảnh Mộ ngốc ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch, nhiệt tình hôn cô.

Giang Gia Kiệt mở to hai mắt: “Thật không biết xấu hổ ôm ấp thân mật cùng một chỗ!”

Tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô, tiếng huýt gió hỗn cùng một chỗ trên màn ảnh, càng nhiệt liệt hơn.

Giống như Carnival.

Giang Mỹ Kỳ lườm màn hình TV một cái: “Không phải là gả cho một kẻ ngu ngốc sao? Có gì mà đắc ý, là do chị không cần mới đến phiên cô ta!”

“Chị, chị muốn đi gặp anh Hạo Thiên sao?” Giang Gia Kiệt nhìn Giang Mỹ Kỳ muốn ra ngoài hỏi.

“Em xem TV của em đi.” Giang Mỹ Kỳ đi ra ngoài.

Mộ Tử Duệ cũng nhìn thấy truyền hình trực tiếp, đen mặt tắt TV, trong lòng tức giận làm thế nào cũng không nguôi, dưới cơn giận dữ ném điều khiển ti vi đi.

Nhớ đến một màn trong TV, hắn làm thế nào cũng không cam lòng.

Đột nhiên nhớ đến tờ giấy Giang Mỹ Kỳ để lại cho hắn, cầm chìa khóa xe nhanh chóng xông ra ngoài.

Triệu Tín nhìn thoáng qua chiếc xe sang trọng trực tiếp lao thẳng ra cổng lớn nhà họ Mộ, trong mắt hiện lên một tia sáng khác thường.

Ông ta cầm xẻng sắt, bình nước với công cụ ở trong vườn hoa sau nhà họ Mộ bận rộn, hai mươi mấy năm qua những cây hoa đều do ông chăm sóc bón phân làm cỏ.

https://thuviensach.vn

Bây giờ lại thành quản gia, bận rộn, chỉ có lúc rảnh rỗi mới có cơ hội đến nơi này chăm sóc hoa cỏ ở nơi này.

Trên tường quấn đầy dây leo đặt một chiếc TV, bên trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, tiếng huýt gió, tiếng hoan hô còn có tiếng ồn ào xen lẫn.

Mộ ngốc ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch, nhiệt tình ôm hôn làm cho tất cả phụ nữ đều rất hâm mộ.

Lớn mật, nhiệt tình như vậy.

Triệu Tín nhìn lộ ra nụ cười vui mừng từ đáy lòng.

Ở nước ngoài là nửa đêm, nhưng trong nước là buổi chiều.

Mộ Tử Duệ cho đậu xe ở một khách sạn xa hoa.

Vào khách sạn, gõ cửa phòng Tổng Thống trên giấy viết kia.

Cửa phòng từ bên trong mở ra, Giang Mỹ Kỳ dường như vừa mới tắm, bọc khăn tắm đứng ở bên trong: “Anh Tử Duệ, vào đi.”

Mộ Tử Duệ liếc mắt hai vai trần của cô ta lộ ở bên ngoài, cùng trước ngực ngạo nghễ đứng thẳng như ẩn như hiện của cô ta cố ý bọc khăn tắm màu trắng.

Hắn coi như ngu dốt nữa cũng biết cô ta đây là ý gì.

“Cô hẹn tôi đến đây làm cái gì?” Mộ Tử Duệ biết rõ còn cố hỏi.

Giang Mỹ Kỳ nhẹ nhàng đóng cửa lại, dịu dàng gọi hắn: “Anh Tử Duệ...”

Khăn tắm màu trắng trên người chậm rãi chảy xuống, lập tức thân hình trần truồng bại lộ ở trong không khí.

https://thuviensach.vn

“Cô ở trong khách sạn nhà họ Giang các người cùng tôi làm chuyện này, không sợ Hạo Thiên biết sao?” Mộ Tử Duệ hỏi.

Giang Mỹ Kỳ đi đến trước mặt Mộ Tử Duệ, cố ý để ngạo nghễ của mình ở trên người hắn, dùng hết thủ đoạn quyến rũ: “Hạo Thiên căn bản không có yêu em như trong tưởng tượng, hắn đơn giản chỉ muốn giữ lấy, em rất hối hận, anh Tử Duệ, thật xin lỗi, em không biết làm thế nào mới có thể bù lại tổn thương đã tạo thành cho anh...”

“Cho nên cô định dùng thân thể của mình làm bồi thường?” Mộ Tử Duệ hỏi trắng ra.

Giang Mỹ Kỳ ra vẻ thẹn thùng, coi như thừa nhận.

“Nếu cô với Hạo Thiên không làm ra chuyện này, thì cô bây giờ là chị dâu của tôi, tôi có đói bụng ăn quàng đi nữa, cũng không đến mức động vào người phụ nữ của anh trai tôi!”

“Giang Dĩ Mạch mới chính là chị dâu của anh, không phải anh cùng với cô ta rồi sao?” Giang Mỹ Kỳ dịu dàng nói: “Anh Tử Duệ, em chỉ muốn biểu đạt xin lỗi của em, không có ý khác...”

Mộ Tử Duệ đẩy cô ta ra, nhanh rời đi: “Mặc kệ cô có ý gì, tôi cũng không có hứng thú với cô!”

“Anh Tử Duệ!” Giang Mỹ Kỳ đột nhiên từ phía sau ôm chặt lấy hắn: “Xin anh đừng đi, để em bồi thường cho anh...”

Sắc trời ngoài cửa sổ dần dần tối.

Đường Hân không tìm thấy con thứ hai, nhìn thấy quản gia vừa mới làm xong việc liền hỏi: “Tử Duệ đâu?”

“Lúc buổi chiều nhìn thấy cậu ấy lái xe đi ra ngoài.” Triệu Tín nói.

https://thuviensach.vn

“Đi đâu vậy?”

“Một quản gia như tôi nào dám hỏi nhị thiếu gia đi đâu, này chẳng phải là việt quy củ!”

Đường Hân sốt ruột: “Thiên Thần với Dĩ Mạch khi nào thì trở về?”

“Trễ nhất khoảng ngày kia.”

“Tử Duệ trở về ông bảo nó lập tức đến tìm tôi! Còn có, thủ tục Tử Duệ ra nước ngoài đã làm xong, ông đi chuẩn bị một chút, trước khi Thiên Thần với Dĩ Mạch về nước thì phải đưa Tử Duệ ra nước ngoài, ông phải tận mắt nhìn thấy nó lên máy bay!”

“Vâng, phu nhân, tôi đã biết.” Triệu Tín lễ phép nói.

Lễ trao giải nước ngoài bế mạc ở trong tiếng hoan hô cùng vỗ tay nhiệt liệt, Giang Dĩ Mạch bị hôn đến một bụng tức giận, khi đi ra ngoài hội trường lễ trao giải vẫn là gương mặt lạnh lùng.

“Cách xa tôi một chút!” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói, trước mặt người xem của các nước, lần này cô là xấu hổ rất lớn.

“Bà xã, vì sao em tức giận?”

“Vì sao em tức giận anh còn không biết sao?” Giang Dĩ Mạch giận dữ hỏi: “Xin anh cách xa tôi một chút, không được gần tôi nửa bước, có nghe không?”

Mộ ngốc rất ủy khuất nhìn cô: “Bà xã, có phải em đang tức giận vì anh hôn em đúng không?”

Giang Dĩ Mạch mặt đỏ lên, không nói lời nào.

“Bà xã, em ghét bỏ anh phải không?” Mộ ngốc tội nghiệp hỏi.

https://thuviensach.vn

Trên tầng thượng một tòa nhà bên cạnh có một bóng đen cường tráng nằm ở chỗ này, ánh mắt nhìn vào ống kính của súng bắn tỉa ngắm ngay mi tâm Giang Dĩ Mạch đang tức giận cách đó không xa, ngón tay nhẹ nhàng bóp cò...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Sát Thủ Nhà Nghề.

Giang Dĩ Mạch thật sự không phát cáu với Mộ ngốc nghếch, trước mặt toàn thể người xem lại nói những lời đó, hơn nữa còn hôn cô, cô rất muốn tìm một cái lỗ để chui vào rồi không bao giờ đi ra nữa.

Mỗi lần vừa đến lúc mấu chốt, anh sẽ xảy ra vấn đề.

Lúc này Giang Dĩ Mạch hối hận tím cả ruột.

Thật không nên dẫn anh đến đây.

“Bà xã, có phải em ghét bỏ anh là tên ngốc, cảm thấy gả cho anh rất mất mặt, mới có thể…” Mộ ngốc nghếch ủy khuất nhìn Giang Dĩ Mạch, thấy trên không trung xa xa có một vòng sáng mờ, mơ hồ dưới ánh trăng thấy được hình dáng màu đen.

Ống ngắm nhắm ngay mi tâm của Giang Dĩ Mạch, nhẹ nhàng bóp cò.

Mộ ngốc nghếch đột nhiên bước tới, nặng nề nhào đến Giang Dĩ Mạch, tiếng súng vang lên, Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch nặng nề ngã xuống đất.

Ý nghĩ đầu tiên trong đầu Giang Dĩ Mạch là có người muốn giết cô.

Thiệu Thiến sao?

https://thuviensach.vn

Bà ta phái người đuổi giết mình ra tới nước ngoài sao?

Thượng Quan Trạch nhanh chóng nhìn về phía tòa cao ốc bên kia, bóng đen kia thấy nhiệm vụ thất bại, lập tức biến mất trong bóng tối.

“Mạch Mạch…” Anh lập tức tiến lên, gương mặt lo lắng, khi anh thấy một màn phía trước thì nhất thời dừng bước.

Giang Dĩ Mạch không cảm thấy đau đớn trong dự liệu, Mộ ngốc nghếch còn ôm chặt lấy cô, nửa người trước rơi xuống đất làm đệm đỡ cho cô, ngẩng mặt lên lo lắng nhìn cô: “Bà xã, em không có bị thương chứ?”

“Tôi không sao…”Giang Dĩ Mạch đang muốn đẩy Mộ ngốc nghếch, chỉ thấy Mộ ngốc nghếch bất động trong lòng mình.

Đột nhiên trên tay cảm thấy ươn ướt, theo bản năng giơ tay lên, dưới ánh trăng thấy được trên tay mình là một máu đỏ chói mắt.

Ánh mắt cô run rẩy, Thượng Quan Trạch phục hồi tinh thần, lập tức gọi xe cứu thương.

Trong phòng phẫu thuật Mộ ngốc nghếch đang được cấp cứu, Giang Dĩ Mạch lo lắng chờ bên ngoài, Thượng Quan Trạch đang giúp đỡ làm thủ tục.

Lúc trời sắp sáng, đèn trước phòng phẫu thuật cuối cùng cũng tắt, Giang Dĩ Mạch hoàn toàn không nghe hiểu những gì bác sĩ nói lúc ra khỏi phòng.

Thượng Quan Trạch giúp phiên dịch, Giang Dĩ Mạch mới biết sau lưng Mộ ngốc nghếch bị trúng đạn, đạn đã được lấy ra, bởi vì không thương tổn điểm yếu nên không có nguy hiểm về tính mạng, nhưng phải nghỉ ngơi nhiều.

Mộ ngốc nghếch vẫn chưa tỉnh lại, Giang Dĩ Mạch theo vào phòng bệnh, cầm tay Mộ ngốc nghếch cả đêm không chợp mắt.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ảo não, không nên vì chuyện nhỏ như vậy mà giận anh.

Ngộ nhỡ lần này anh bị đánh trúng chỗ hiểm mà mất mạng, chắc cô sẽ hối hận cả đời?

Giang Dĩ Mạch cô chưa bao giờ thích nợ người khác, vậy mà lại lần lượt thiếu nợ anh.

Lần trước bị ép buộc ở nhà họ Mộ, suýt nữa thì mất mạng, nếu không phải anh kịp thời xuất hiện, mình đã sớm mất mạng rồi.

Lần này cô lại thiếu anh một mạng.

Giang Dĩ Mạch nắm chặt tay Mộ ngốc nghếch, tự lẩm bẩm: “Anh đã cứu tôi hai lần, tôi nên đền đáp thế nào đây?”

“Sinh cho anh một đứa trẻ mập mạp thôi.” Mộ ngốc nghếch không biết tỉnh lại từ lúc nào, có hơi suy yếu nói.

Mới vừa rồi Giang Dĩ Mạch còn cảm thấy rất xin lỗi anh, rất áy náy, nhưng vừa nghe Mộ ngốc nghếch nói tới sinh con, tấy cả áy náy cùng có lỗi đều tan hết.

“Thiếu chút nữa mất mạng còn muốn sinh con!” Giang Dĩ Mạch buông tay anh ra, tuy có chút đau lòng, nhưng miệng lại cố ý dùng giọng điệu cứng nhắc trách mắng.

Mộ ngốc nghếch lần nữa bắt được tay của cô, vẻ mặt ngây thơ: “Nếu không có bà xã thì lấy ai cùng anh sinh con đây?”

“Anh biết rõ sinh đứa trẻ mập mạp, chẳng lẽ anh cứu tôi để tôi sinh con cho anh sao?” Giang Dĩ Mạch tức giân hỏi.

Mộ ngốc nghếch rất ủy khuất lắc đầu: “Không phải.”

https://thuviensach.vn

Sau đó anh lại bổ sung thêm một câu: “Anh không phải cố tình cứu bà xã, là anh không cẩn thận bị ngã…”

Giang Dĩ Mạch vốn đang rất cảm kích anh, nhưng anh lại cố tình nói lời chọc tức cô.

“Anh không phải cố ý cứu tôi, chỉ là không cẩn thận bị ngã?”

Giang Dĩ Mạch cũng biết, anh có đầu óc giống như một đứa bé ba tuổi, làm sao có thể biết có người ám sát mình, còn không khéo vừa vặn cứu mình?

“Nếu anh không có chuyện gì, tôi về nghỉ ngơi đây.”

Bỏ lại Mộ ngốc nghếch, xoay người ra khỏi phòng bệnh, đi về khách sạn.

Lúc này Thượng Quan Trạch đẩy cửa vào cười với anh: “Anh yên tâm đi, tôi sẽ chăm sóc tốt bà xã của anh!”

Anh cố ý nhấn mạnh hai chữ bà xã, ý vị sâu xa.

Nhét người của Mộ ngốc nghếch vào trong phòng bệnh của bệnh viện, Thượng Quan Trạch đưa Giang Dĩ Mạch về khách sạn.

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch nghiêm túc, nắm chặt quả đấm: “Lần này tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người đàn bà họ Thiệu đó!”

“Cô cảm thấy là do Thiệu Thiến phái người làm?”

“Trừ bà ta còn có ai muốn mạng của tôi nữa chứ?” Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: “Tên Trương Đại Tề kia vẫn chưa có tin tức sao?”

Thượng Quan Trạch lắc đầu: “Tên Trương Đại Tề kia giảo hoạt hung ác, giống như đã biến mất trên đời này vậy, chỉ cần ông ta lộ diện, tôi nhất định

https://thuviensach.vn

sẽ nhận được tin tức.”

“Lần này tôi tuyệt đối không thể ngồi chờ chết, người đàn bà họ Thiệu này, không biết lần sau bà ta sẽ đối phó với tôi như thế nào nữa. Tôi còn muốn cho bà ta sống tốt thêm nhiều ngày nữa, xem ra là tôi tự mình đa tình rồi.

Thượng Quan Trạch do dự một chút, nói: “Mạch Mạch, cảnh sát từ nước J kia mới nhận được tin tức, đạn lấy ra từ cơ thể chồng cô là đạn ở chợ đen buôn lậu súng ống đạn dược, là đạn chuyên dụng của súng bắn tỉa AK-47. Căn cứ vào việc đối phương sử dụng khẩu súng này có thể phán đoán người ám sát cô lần này là một sát thủ nhà nghề của một tổ chức sát thủ.”

Thượng Quan Trạch còn nói: “Cô tới nước J nhận thưởng là mới quyết định trong mấy ngày này, mà Thiệu Thiến có thể trong thời gian này có thể mướn được sát thủ nhà nghề, có thể thấy được bà ta không đơn giản như cô nghĩ.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Chủ Nhân Tương Lai Của Nhà Họ Mộ

Trở lại khách sạn, Giang Dĩ Mạch nhờ Thượng Quan Trạch chuẩn bị một nồi cơm điện.

“Cô lấy nồi cơm điện làm gì?” Thượng Quan Trạch hỏi

“Nấu cháo!” Giang Dĩ Mạch nói.

“Muốn ăn cháo thì nói với tôi, tôi gọi khách sạn phục vụ.”

Giang Dĩ Mạch lắc đầu: “Không phải tôi ăn, tôi chuẩn bị điểm tâm cho chồng tôi, anh ấy bị thương, nên ăn đạm bạc chút.”

“Thì ra cô không bỏ được chồng mình à? Anh ta chỉ là một tên ngốc…”

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch rét lạnh, Thượng Quan Trạch tự giác ngừng lại, hỏi: “Dù là chuẩn bị điểm tâm cho chồng, cũng có thể gọi phục vụ.”

“Tôi muốn tự tay làm cho anh ấy.” Giang Dĩ Mạch nói, như vậy ít nhất lòng cô sẽ dễ chịu hơn.

Mặc kệ thế nào, anh là vì cô nên mới bị thương.

Giang Dĩ Mạch cô không muốn nợ nhân tình người khác.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Trạch nhìn Giang Dĩ Mạch, cố ý hỏi: “Chồng cô giống như đứa bé, cô cứ định như vậy sốgn với anh ta cả đời sao?”

“Có gì không thể sao?” Giang Dĩ Mạch ăn ở hao lòng nói.

Cái loại phương thức khuất nhục nhưu vậy, không giải thích gả cho một người chồng ngốc, quả thật trong lòng rất ủy khuất.

Vị hôn phu bị em gái cùng cha khác mẹ nạy góc tường, mình phải thay bọn họ chùi đít.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy sao mình lại tiện như vậy!

“Không phải trong lòng cô cũng muốn như vậy chứ?” Thượng Quan Trạch vừa liếc mắt đã hiểu rõ.

“Anh mau chuẩn bị nồi cơm điện giúp tôi đi!” Giang Dĩ Mạch cố ý đổi chủ đề, không muốn chút tâm tư nhỏ của mình bị người khác nhìn thấu.

Mộ ngốc nghếch sau lưng bị trúng đạn, chỉ có thể nằm trên giường bệnh, thấy Giang Dĩ Mạch đến, mới tội nghiệp hô một tiếng: “Bà xã.”

“Đói bụng không?” Giang Dĩ Mạch múc cháo ra, sau đó đỡ Mộ ngốc nghếch ngồi dậy, đặt gối đầu sau lưng anh.

“Thơm quá!” Mộ ngốc nghếch khờ dại nói: “Bà xã, là em tự tay nấu sao? Em không ngủ tự tay nấu cháo cho anh sao?”

“Đừng mơ tưởng, là tôi ăn còn dư lại, mới đem tới cho anh.” Giang Dĩ Mạch cố ý nói.

Mộ ngốc nghếch vẫn rất vui mừng, ngây ngốc cười: “Bà xã đối với anh thật tốt.”

https://thuviensach.vn

“Vậy về sau anh phải nghe lời tôi hơn có biết không? Không được chọc tôi mất hứng nữa có nghe không?”

Mộ ngốc nghếch gật đầu liên tục, trẻ con nói: “Anh nghe lời bà xã.”

“Thật là ngoan, tự mình ăn đi!” Giang Dĩ Mạch đặt cháo trước mặt Mộ ngốc nghếch.

Mộ ngốc nghếch rất ủy khuất nhìn Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, vết thương trên lưng anh đau, không nhúc nhích được, em đút anh được không?

Xem phân lượng anh vì mình bị thương, cô đồng ý.

Mộ ngốc nghếch vui vẻ nhìn Giang Dĩ Mạch đút cháo, trong mắt đẹp đều là nụ cười.

Giang Dĩ Mạch cảm giác có phải mình đối xử với anh quá tốt hay không?

Chuyện Mộ ngốc nghếch bị thương Giang Dĩ Mạch không nói cho cha mẹ chồng ở trong nước biết, tìm một cái cớ nói ở lại nước J thêm mấy ngày.

Đường Hân liền thừa dịp này vội vàng đuổi Mộ Tử Duệ ra nước ngoài.

Chuyện nó và Giang Dĩ Mạch bị cha nó biết, đã đuổi anh đến làm ở chi nhánh công ty ở nước ngoài, trong vòng ba năm rưỡi sẽ không về được.

Trong lòng Đường Hân ít nhiều không bỏ được đứa con trai này, nhưng bây giờ chỉ có thể cho nó ra nước ngoài, dù sao còn hơn để nó ở nhà ngộ nhỡ lại cùng Giang Dĩ Mạch gây ra chuyện gì khác.

Mộ Tử Duệ không muốn ra khỏi nước, coi như cha đã ra lệnh, anh ta cũng không muốn đi.

https://thuviensach.vn

Đường Hân hết cách với anh, để quản gia chuẩn bị xe tự đưa anh t ra phi trường.

“Mẹ, mẹ cho con thêm một tuần nữa được không? Con còn có chuyện chưa làm xong, một tuần sau con nhất định sẽ đi.” Mộ Tử Duệ khẩn cầu: “Chuyện này con đã nói với cha, cha cũng đồng ý.”

“Đây là con tự nói. Đến lúc đó không được viện cớ!” Đường Hân nói.

Mộ Tử Duệ gật đầu.

Đường Hân nhìn con trai, có chút bất đắc dĩ nói: “Tử Duệ, thật ra mẹ cũng không bỏ được con, nhưng chuyện con và Dĩ Mạch bị cha con biết, con không đi không được. con nghe lời khuyên của mẹ, đến chi nhánh công ty ở nước ngoài làm thật tốt, để cha con thấy được năng lực của con, đến lúc đó con sẽ đính hôn với tam tiểu thư nhà họ Ngôn, tất cả nhà họ Mộ này đều là…”

“Mẹ!” Mộ Tử Duệ cau mày, anh ta vô cùng không thích nghe cái này, nhưng mẹ cố tình chỉ nói điều này.

“Tử Duệ, chỉ có thành chủ nhân tương lai của nhà họ Mộ, con mới được tất cả những thứ con muốn!” Đường Hân đổi lại cách khuyên, ý vị sâu xa nói.

Mộ Tử Duệ giống như bị cảnh tỉnh, nhìn Đường Hân.

Trở thành chủ nhân tương lai của nhà họ Mộ, có thể có được tất cả những thứ mong muốn?!

Đường Hân nói tiếp: “Thiên Thần anh con dù sao cũng giống như một đứa bé ba tuổi, căn bản không lấy được những thứ của mình, chỉ có thể dựa vào con thay nó coi chừng!”

https://thuviensach.vn

Lời nói rõ ràng như vậy, Mộ Tử Duệ còn không hiểu nữa sao?

“Mẹ, người đồng ý…”

Đường Hân ngắt lời: “Mẹ chỉ nói cho con biết, tình huống anh con như thế nào, nhất định không giành được gia sản, bây giờ nhà họ Mộ chúng ta cũng chỉ có thể dựa vào con, cha con muốn để tài sản trong nước lại cho anh con, vậy khác nào là đưa cho Giang Dĩ Mạch? Mẹ không phản đối con cùng bất luận kẻ nào ở chung một chỗ, phải xem con có bản lĩnh hay không!”

“Con hiểu, mẹ.”

Đường Hân cười: “Vậy thì tốt!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Manh Mối, Tính Kế

Một tuần sau, cuối cùng Mộ Tử Duệ cũng không thể đợi cho Giang Dĩ Mạch trở về. Đành phải thu dọn hành lý đến sân bay.

Đường Hân sợ anh ta lại như con thiêu thân, bảo quản gia tự mình đưa anh ta đi, nhất định phải nhìn thấy anh ta lên máy bay, còn phải đợi máy bay cất cánh sau đó mới có thể rời khỏi.

Giang Mỹ Kỳ ăn mặc trang điểm xinh đẹp, quả thật xinh đẹp hơn bình thường rất nhiều lần.

Giang Gia Kiệt ngồi ở trên ghế sofa cầm một quyển tạp chí mỹ nữ xem, thỉnh thoảng mắt lé qua nhìn Giang Mỹ Kỳ ngay cả đi đường cũng phong tình vạn chủng.

“Chị, chị lại phát xuân đó hả?”

Giang Mỹ Kỳ cầm túi xách đập Giang Gia Kiệt: “Miệng chó phun không ra ngà voi!”

Giang Gia Kiệt dơ tay cản lại: “Chị, chị cẩn thận một chút, chị không giống người có thai năm tháng chút nào.” Nhìn cẩn thận: “Chị, bụng chị hình như nhỏ hơn hay sao ấy?”

https://thuviensach.vn

Lúc này Thiệu Thiến đúng lúc xuất hiện, nhìn con gái: “Kỳ Kỳ, sao con lại ăn mặc như vậy? Mau đi thay quần áo bà bầu đi.”

“Mẹ, mấy bộ đồ đó khó coi chết đi được, con không muốn mặc.”

“Con cứ như vậy thì ai sẽ tin con có thai năm tháng? Mau đi vào thay, ngộ nhỡ bị Hạo Thiên phát hiện...”

“Ba tháng nữa con cũng không sinh được con, sớm muộn gì anh ta cũng biết.” Thời điểm Giang Mỹ Kỳ nhắc tới Đường Hạo Thiên, rõ ràng không nhiệt tình giống như trước.

“Chị, chị và anh Hạo Thiên cãi nhau hả ?” Giang Gia Kiệt hỏi: “Hả, không đúng, mấy ngày nay mỗi ngày chị đều ăn mặc trang điểm xinh đẹp ra ngoài, chẳng lẽ không phải đi gặp anh Hạo Thiên?”

Từ trong lời nói của con trai, Thiệu Thiến bắt được tin tức mấu chốt, nhìn Giang Mỹ Kỳ: “Kỳ Kỳ, con và Hạo Thiên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Có một số việc Giang Mỹ Kỳ cũng gạt cả mẹ cô ta, cô ta suy nghĩ nói: “Hạo Thiên căn bản là không muốn cưới con, mỗi lần con muốn anh ta dẫn con đi gặp ba mẹ anh ta, anh ta đều từ chối, còn nói chờ con sinh con xong rồi hãy đi, căn bản anh ta không dám nói chuyện với ba mẹ anh ta. Thật sự con chưa gặp người đàn ông nào hèn nhát như vậy!”

Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói: “Nếu anh ta không phải người thừa kế duy nhất của nhà họ Đường, con đã quăng anh ta từ sớm rồi!”

“Kỳ Kỳ!” Thiệu Thiến trách cứ hô một tiếng: “May mắn ba con không ở nhà, nếu để cho ba con nghe thấy, xem ba con giáo huấn con như thế nào!”

“Con làm cái gì hả? Sao lại giáo huấn con?”

https://thuviensach.vn

“Con còn nói?” Thiệu Thiến có chút bất mãn: “Nếu không phải con lừa gạt bọn họ nói mang thai, con cho ràng ba con ông ấy sẽ đồng ý để Giang Dĩ Mạch thay con gả cho thằng ngốc nhà họ Mộ kia hay sao?”

“Nhà họ Mộ nỗi danh là nhà giàu có, có thể làm lũng đoạn cả làng giải trí, con tặng nhà chồng tốt như vậy cho cô ta, con còn không vừa ý cái gì?”

“Kỳ Kỳ!” Thiệu Thiến bất mãn quát lớn một tiếng.

Lúc này Giang Gia Kiệt mới mở miệng: “Vậy sao giờ chị còn không lấy chồng!”

“Rốt cuộc, em có còn là em trai của chị hay không? Sao lại nói đỡ cho Giang Dĩ Mạch!”

Tuy đối ngoại, bọn họ luôn luôn đoàn kết, nhưng bên trong lại thường xuyên cãi nhau tranh chấp như vậy.

Kỳ thật Giang Gia Kiệt cũng không thích người chị này, biết rõ anh Hạo Thiên là vị hôn phu của Giang Dĩ Mạch, mà cô ta lại vẫn cố ý quyến rũ, không mang thai lại lừa gạt bọn họ nói mang thai, mà trong mắt trừ tiền bạc và lời ích của cô ta ra thì những cái khác đều không tồn tại.

Lần trước ở nhà họ Mộ, cậu ta bị Mộ ngốc nghếch đánh cho gần chết, cô ta liền đứng sang một bên cũng không giúp cậu ta.

“Chị, chị thật sự là được tiện nghi lại còn khoe mẽ!”

“Giang Gia Kiệt...”

“Được, các đứa đừng ầm ĩ nữa, vì Giang Dĩ Mạch mà lại cãi nhau hả!” Thiệu Thiến quát lớn.

Giang Mỹ Kỳ bất mãn: “Mẹ, mẹ chỉ che chở Gia Kiệt!”

https://thuviensach.vn

“Khi nào thì mẹ che chở Gia Kiệt hả? Lại nói, nó là em ruột của con, con không thể nhường nó một chút được hay sao? Thời điểm Giang Dĩ Mạch khi dễ con, em trai con đều ra mặt bảo vệ con, con nhìn lại chính con đi!”

“Con cũng đâu cần nó ra mặt!”

Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói trêu chọc khiến Giang Gia Kiệt nổi trận lôi đình: “Chị, chị nói cái gì?”

“Kỳ Kỳ, con hơi quá đáng rồi đó, con có thể nói như vậy à? Gia Kiệt giúp con như thế, con lại như vậy, Gia Kiệt sẽ thất vọng đau khổ?” Thiệu Thiến trách cứ Giang Mỹ Kỳ, sau đó nói với Giang Gia Kiệt: “Gia Kiệt, con về phòng con trước đi...”

“Mẹ, mẹ cũng không có tư cách gì nói con, tnldi e n d a nl eq u y do n . com, năm đó không phải chính mẹ đã đào góc tường của bạn thân nên mới có ngày hôm nay hay sao!” Giang Mỹ Kỳ tranh luận.

Lần này Thiệu Thiến thật sự bị con gái chọc tức rồi: “Kỳ Kỳ, con nói chuyện với mẹ như vậy sao?”

“Ai bảo mẹ giáo huấn con trước!”

“Đó còn không phải bởi vì con làm việc có vấn đề, mẹ chỉ có lòng nhắc nhở con!”

“Con có vấn đề ở chỗ nào hả?”

“Con ranh này!” Thiệu Thiến bất mãn nhìn Giang Mỹ Kỳ: “Con ăn mặc như vậy, nếu để cho Hạo Thiên nhìn thấy, hôn sự của hai đứa sẽ thất bại triệt để, còn ba con nếu biết con tính kế ông ấy, còn không bị con làm cho tức chết hay sao!”

https://thuviensach.vn

“Đường Hạo Thiên căn bản là không nghĩ tới cưới con, anh ta là một kẻ hèn nhát!”

“Nếu như con sinh con xong, nó sẽ nói chuyện với ba mẹ nó, cho nên nó mới có thể...”

“Con lại không mang thai, sao sinh?”

“Hai đứa ở cùng một chỗ thời gian dài như thế, sao không thể sinh một đứa chứ? Chỉ cần có con...”

“Là Đường Hạo Thiên vô dụng, sinh hài tử cũng không phải chuyện của một mình con.” Hiện tại Giang Mỹ Kỳ nhắc tới Đường Hạo Thiên sẽ có vẻ mặt khinh thường.

Thiệu Thiến nhìn ra manh mối: “Con và Hạo Thiên có phải hay không lại cãi nhau rồi hả?”

Giang Mỹ Kỳ không nói lời nào.

“Con ăn mặc như vậy là muốn đi gặp ai?” Thiệu Thiến liếc thấy không thích hợp: “Đừng nói dối mẹ, con không lừa được mẹ đâu!”

Giang Mỹ Kỳ do dự, nói: “Đi sân bay tiễn Mộ Tư Duệ.”

“Con ở cũng một chỗ với Mộ Tư Duệ từ bao giờ?” Thiệu Thiến kinh ngạc, Giang Gia Kiệt cũng đặc biệt mở to hai mắt vểnh tai nghe kỹ.

“Con không có thời gian, sắp không kịp rồi.” Giang Mỹ Kỳ chuyển hướng đề tài liền đi.

“Không được đi!” Thiệu Thiến ngăn Giang Mỹ Kỳ lại: “Muốn đi trước hết thay quần áo bà bầu.”

“Mẹ!”

https://thuviensach.vn

“Con nghe mẹ nói, không có sai.” Thiệu Thiến ý vị thâm trường.

Giang Mỹ Kỳ vẫn không muốn, Thiệu Thiến còn nói: “Kỳ Kỳ, ba con và Hạo Thiên đều biết chuyện con mang thai, nếu con muốn ở cùng một chỗ với Mộ Tử Duệ, trước hết phải nghĩ biện pháp để cái thai trong bụng con biến mất!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Đánh Đến Nhà Họ Giang.

Giang Dĩ Mạch trở về nước thì chuyện đầu tiên phải làm chính là đánh đến nhà họ Giang, đoạt lại tất cả những thứ vốn thuộc về cô.

Thiệu Thiến nhìn thấy Giang Dĩ Mạch, cũng biết người đến không có ý tốt.

“Tôi không chết, bà nhất định rất thất vọng phải không?” Giang Dĩ Mạch giễu cợt nói.

Thiệu Thiến làm ra dáng vẻ một người mẹ hiền lành: “Mạch Mạch, xem lời nói của con kìa, mẹ biết con tham gia cuộc thi thiết kế đá quý giành được giải thưởng, cũng cảm thấy vui mừng thay cho con, đang định tối nay gọi con trở về ăn chung với cả nhà một bữa cơm, người một nhà vì con ăn mừng một bữa đây!”

“Bà không nói chuyện này thì tôi cũng quên mất, ban tổ chức ở nước ngoài nói với tôi, bọn họ đã sớm gởi thư thông báo giành giải thưởng tới nhà họ Giang rồi, nhưng tôi vẫn không hay biết gì, nếu không phải ban tổ chức gọi điện thoại lại cho tôi, thiếu chút nữa tôi đã bỏ lỡ lễ trao thưởng lần này rồi, vì thế mới đặc biệt nhờ bạn bè điều tra giúp, mới biết thư thông báo do ban tổ chức ở nước ngoài gửi đến đây đã sớm có người ký nhận rồi.”

“Có chuyện này sao?” Thiệu Thiến kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

“Bà không thừa nhận cũng không cũng không sao, hôm nay tôi đến đây chính là muốn thông báo với bà một tiếng, tất cả những tài sản mà mẹ tôi đã để lại cho tôi năm đó, Giang Dĩ Mạch tôi muốn lấy lại toàn bộ. . . . . .”

“Cái gì?” Giang Gia Kiệt ở bên cạnh không giữ được bình tĩnh: “Giang Dĩ Mạch, tại sao cô muốn cướp đồ của nhà họ Giang chúng tôi chứ?”

Thiệu Thiến vội vàng hoà giải: “Gia Kiệt, đừng nói chuyện như vậy với chị của con, thật là không lễ phép.”

Bà ta nhìn Giang Dĩ Mạch, nói lời ngon tiếng ngọt: “Mạch Mạch, có thể là do mẹ sơ sót, thật sự không có chú ý đến thư gửi qua bưu điện tới đây, con cũng biết là mỗi ngày mẹ đều vội vàng lo chuyện của công ty, thật sự không có nhiều sức lực để ý đến nhiều chuyện như vậy, con cũng đừng tức giận với mẹ, chúng ta đều là người một nhà, không cần phải nói chuyện xạ lạ như vậy.”

Giang Dĩ Mạch buồn cười: “Ai là người một nhà với đồ đê tiện đã cướp chồng còn chiếm đoạt tài sản của bạn thân mình chứ?”

“Mạch Mạch, con lại đang nói linh tinh cái gì đó?” Giang Triển Bằng vừa nhận được điện thoại thì chạy về nhà vừa đúng lúc nghe được câu nói này, rất không vừa lòng liền trách mắng Giang Dĩ Mạch: “Chuyện của đời trước không có quan hệ gì với các con, con không nên cứ luôn thù địch với Thiến Thiến như vậy.”

“Thật ghê tởm!” Trong mắt Giang Dĩ Mạch tràn đầy tức giận và bất bình, cảm thấy thật bất công cho tất cả những gì mà mẹ mình đã làm.

“Thiến Thiến ư? Gọi mới thân thiết làm sao, tai sao mẹ tôi có thể gả cho thứ người như ông vậy chứ? Tiêu tiền của mẹ tôi, mà còn ngủ với người bạn tốt nhất của mẹ tôi. . . . . .”

https://thuviensach.vn

“Mạch Mạch. Con không cần mỗi lần trở về là lại gây khó dễ với mọi người trong nhà như vậy, nếu con thật sự không thích nhà họ Giang, thì sau này có thể không trở về nữa!” Giang Triển Bằng liếc nhìn Mộ ngốc nghếch bên cạnh Giang Dĩ Mạch, coi như đối phương là kẻ ngốc, thế nhưng loại chuyện thế này lại nói ra trước mặt đám đông, cũng làm cho ông cảm thấy khó chịu.

Khiến cho tất cả tôn nghiêm của một người cha đều bị giẫm đạp hết.

“Tôi cũng không muốn trở về, nhưng hôm nay tôi tới đây là muốn thông báo cho các người biết, tất cả tài sản năm đó mà mẹ tôi để lại, hiện tại Giang Dĩ Mạch tôi muốn thu lại hết toàn bộ, các người sắp xếp một chút, nên dời liền dời, nên cút thì cút ngay. . . . . .”

Giang Gia Kiệt cực kì tức giận, mắng to: “Giang Dĩ Mạch, con mẹ nó, người nên cút chính là cô! Đừng chạy tới nhà tôi làm càng làm bậy!”

“Đâu là nhà của cậu chứ?” Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: “Năm đó khi mẹ tôi tạo dựng nên tập đoàn Giang Thị, thì cậu còn chưa xuất hiện trên cái thế giới này nữa đó!”

“Mẹ cô mẹ cô mẹ cô, mẹ của cô chính là một người khốn kiếp. . . . . .” Giang Gia Kiệt bực bội nhất chính là cô ta luôn treo mẹ mình trên khóe miệng, nên tức giận mà cố ý mắng to.

Giang Dĩ Mạch đi lên tát cho cậu ta một cái, cô tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho bất kỳ kẻ nào dám bất kính đối với người mẹ đã qua đời của mình.

Dù sao Giang Gia Kiệt cũng là một người đàn ông, nếu so về vóc người và sức lực, thì Giang Dĩ Mạch dù thế nào cũng không phải là đối thủ của cậu ta.

Từ nhỏ đến lớn, mỗi lần gây gổ đánh nhau, cậu ta đều chưa từng thua.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch hoàn toàn đánh không lại cậu ta.

Thấy Giang Dĩ Mạch vung lên một bạt tai, Giang Gia Kiệt cũng lập tức nâng quả đấm lên định đánh lại, thì đột nhiên bị đá một cái từ phía bên ngoài, đầu gối liền cong lại, ngã xuống quỳ một gối trên mặt đất.

Ngay khi cậu ta ngã quỳ xuống, thì Giang Mỹ Kỳ đột nhiên xông ra, ngăn trước mặt Giang Gia Kiệt, làm cho cái tát thiếu chút nữa rơi trên mặt Giang Gia Kiệt kia vừa đúng lúc rơi trên mặt của cô ta.

Giang Gia Kiệt phù phù một tiếng ngã quỳ trên mặt đất, thấy Giang Mỹ Kỳ thay cậu ta bị một bạt tai, thì vừa sợ vừa cảm thấy lạ.

Ngày trước, mỗi lần cậu ta bị đánh, Giang Mỹ Kỳ đều luôn tự bảo vệ mình, đứng ở một bên không quan tâm không hỏi han, hôm nay lại vươn mình ra bảo vệ người em trai này.

Dù sao cũng là chị ruột của mình, máu mủ tình thâm.

Những bất mãn của Giang Gia Kiệt đối với Giang Mỹ Kỳ trước kia, cũng bởi vì một cái tát này mà nhất thời đều tiêu tan hết, nghiêng đầu muốn nhìn xem ai đã đá chân mình, một bộ dạng sẽ tuyệt đối không bỏ qua cho người đó, khi ánh mắt nhìn về phía Mộ ngốc nghếch thì lập tức bỏ cuộc.

Mộ ngốc nghếch ôm lấy Giang Dĩ Mạch, đau lòng đặt bàn tay của cô vào trong lòng bàn tay mình: “Bà xã, em có đau không?”

Vào lúc này Giang Dĩ Mạch không rãnh để ý tới sự ân cần của Mộ ngốc nghếch, lạnh lùng nhìn Giang Mỹ Kỳ, hận không thể róc xương lóc thịt của cô ta.

“Chị, Gia Kiệt tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, mới có thể nói chuyện không phân biệt nặng nhẹ như vậy, nhưng nói gì thì nói, nó cũng là em trai ruột của chị, chị đừng đánh nó.” Giang Mỹ Kỳ mặc bộ quần áo bà bầu béo

https://thuviensach.vn

mập ngăn ở trước mặt Giang Gia Kiệt, má trái bị Giang Dĩ Mạch tát một cái đỏ bừng.

Thiệu Thiến đau lòng nhìn hai đứa con của mìn, nhào vào trong ngực Giang Triển Bằng làm nũng: “Ông xã, ông hãy khuyên nhủ Mạch Mạch đi, đừng bắt nạt ba mẹ con tôi nữa.”

Giang Triển Bằng cũng rất bất mãn đối với việc Giang Dĩ Mạch mỗi lần trở về đều náo loạn gây chuyện.

Kể từ khi mẹ của nó qua đời, nó rất thường như vậy, mỗi lần vừa thấy em gái, em trai và mẹ kế của mình, thì nó đều không nói lý lẽ, huyên náo khiến cho nhà cửa không lúc nào được yên bình.

“Mạch Mạch, rốt cuộc là con muốn như thế nào? Con thật sự muốn chia rẽ cái nhà này, thì con mới chịu sao?” Giang Triển Bằng bất đắc dĩ hỏi.

“Tất cả mọi thứ trong nhà này đều là do mẹ tôi năm đó khổ cực kiếm được, các người chỉ cần cút ra khỏi cái nhà này, trả lại đầy đủ tất cả mọi thứ của mẹ tôi là được!” Giang Dĩ Mạch nói: “Cho các người thời gian ba ngày, giao ra toàn bộ nhà cửa, tập đoàn Giang Thị cùng với tất cả tài sản mà năm đó mẹ tôi đã để lại cho tôi!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Sinh Non.

Thiệu Thiến vừa nghe đã khóc nức nở: “Giang Dĩ Mạch, cô muốn đuổi tận giết sạch sao? Nếu không phải do Thiệu Thiến tôi khổ cực quản lý, cô cho rằng tập đoàn Giang Thị vẫn còn tồn tại đến bây giờ sao? Sợ là đã sớm phá sản, cũng không tới phiên cô được gả đi làm thiếu phu nhân nhà họ Mộ đâu!”

“Vậy là tôi còn phải cảm ơn bà sao?” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng mỉa mai: “Cảm ơn bà đã sinh ra đứa con gái hoang đi cướp vị hôn phu của tôi, còn làm cho lớn bụng. . . . . .”

“Chát” một tiếng, lời Giang Dĩ Mạch còn chưa nói hết đã bị đánh một bạt tai.

Toàn thân Giang Mỹ Kỳ run lẩy bẩy nhìn cô, hốc mắt đỏ bừng, tràn đầy khổ sở: “Chị, sao chị cứ thích nhục nhã tôi ở trước mặt mọi người như vậy chứ? Từ nhỏ đến lớn, chị luôn mắng tôi là con hoang, chẳng lẽ tôi muốn như vậy sao?”

“Tôi và Hạo Thiên là thật tâm yêu nhau, là chị cướp đi Hạo Thiên, cũng có thể coi là do chị không chiếm được lòng của Hạo Thiên, nên liền đổ tất cả trách nhiệm lên trên đầu tôi, như vậy là công bằng đối với tôi sao?”

Giang Dĩ Mạch vốn cũng đang tức giận đối với Giang Mỹ Kỳ, làm sao lại chịu để Giang Mỹ Kỳ ngang nhiên đánh mình một bạt tai như vậy được?

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ đến lớn, cô không bao giờ để mình chịu thiệt thòi vì Giang Mỹ Kỳ, nếu bị đánh thì phải đánh trả lại, mặc dù mỗi lần như vậy, cuối cùng đều bị Giang Gia Kiệt đánh rất thảm. di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn

Cô tức giận dơ tay lên, dùng sức tát mạnh một cái, Giang Gia Kiệt đang muốn tiến lên ngăn cản, thì bị Thiệu Thiến âm thầm kéo lại.

Tiếng một bạt tai vang lên rất khác thường, chỉ nghe thôi cũng sẽ cảm thấy rất đau.

"Cô bớt nói nhảm đi, khi hôn sự giữa tôi và Đường Hạo Thiên được định đoạt, cô còn chưa vào nhà họ Giang đó!"

Giành vị hôn phu của mình, mình còn phải thay cô ta chùi đít.

Ngày kết hôn đó còn chạy tới trước mặt mình diễu võ dương oai, chửi rủa nhục nhã.

Bây giờ còn dám động thủ đánh mình?

Giang Dĩ Mạch nhập hết một bụng tức giận vào trong cái tát này, Giang Mỹ Kỳ bị đánh ngã trên mặt đất, bụng hơi gồ lên đụng vào góc của cái bàn thấp, chậm rãi lấy tay che bụng ngồi sững trên đất, gương mặt khổ sở: "Đau. . . . . Đau quá. . . . . Con của tôi. . . . . ."

Mặt Thiệu Thiến kinh ngạc và hoảng hốt, vội vàng chạy qua: "Kỳ Kỳ, con làm sao vậy?"

"Mẹ, bụng của con đau quá. . . . . ."

*

Tại bệnh viện, bên ngoài phòng bệnh, bác sĩ tiếc nuối nói: "Đứa bé không giữ được, người mẹ không có việc gì, nghỉ ngơi tĩnh dưỡng một thời gian sẽ tốt lên."

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến vừa nghe, liền té xỉu ở trong ngực của Giang Triển Bằng.

“Cha, con đỡ mẹ đi nghỉ trước.” Giang Gia Kiệt lập tức đỡ Thiệu Thiến từ trong ngực của cha mình rời đi.

Ở bên cạnh, sắc mặt của Giang Dĩ Mạch có một chút băn khoăn không yên, cô không phải cố ý muốn đánh cô ta đến sinh non .

Chỉ là do quá tức giận, hận thù quá nặng.

Mẹ bị họ Thiệu kia làm hại, chết không rõ nguyên nhân, con gái bà ta lại giành vị hôn phu của mình, mình còn phải thay cô ta dọn dẹp cục diện rối rắm.

Cuối cùng, còn muốn đẩy tất cả trách nhiệm lên trên đầu mình, còn ra tay đánh mình.

Vì thế cô rất tức giận.

Từ nhỏ đến lớn, hai người gây gổ thường đánh nhau như vậy.

Nhưng Giang Mỹ Kỳ không có lần nào lại mảnh mai yếu đuối như hôm nay, chỉ bị đánh một cái tát mà đã sinh non.

Nguyên nhân là bởi vì đang mang thai sao?

Trong lòng Giang Dĩ Mạch dù sao cũng cảm thấy hơi hối hận, tính khí quá nóng nảy, không khống chế được sức lực.

Một đôi tay thon dài có lực nhè nhẹ đặt lên hai vai của cô, giống như mang theo ma lực trấn an lòng người, nhẹ nhàng ôm cô vào trong một vòm ngực vững chãi ấm áp.

Lúc này Đường Hạo Thiên vô cùng lo lắng chạy tới bệnh viện: “Đã xảy ra chuyện gì? Kỳ Kỳ đâu?”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Giang Triển Bằng đau xót đứng ở ngoài phòng bệnh, đều là con gái của mình, làm ra chuyện như ngày hôm nay, cho dù đứa con gái nào bị tổn thương, thì trong lòng người làm cha như ông đều sẽ không dễ chịu.

“Bác trai, Kỳ Kỳ đâu?” Đường Hạo Thiên lo lắng hỏi.

Đang đỡ Thiệu Thiến đi đến phòng bệnh nghỉ ngơi, Giang Gia Kiệt thuận miệng nói: “Chị của tôi bị Giang Dĩ Mạch đánh sảy thai, bây giờ đang ở bên trong, mẹ tôi cũng ngất rồi.”

Đường Hạo Thiên đột nhiên nghiêng đầu hung tợn nhìn chằm chằm Giang Dĩ Mạch, giống như nhìn kẻ thù giết cha, hận không thể cầm dao đâm chết cô cho rồi, báo thù cho đứa bé đã chết của mình.

Giang Gia Kiệt vừa mới đỡ Thiệu Thiến vào phòng bệnh nghỉ ngơi, thì Thiệu Thiến liền tỉnh lại.

“Mẹ, mẹ đừng làm con sợ có được không?” Vẻ mặt của Giang Gia Kiệt cũng không có nhiều kinh sợ lắm, chỉ là làm dáng một chút thôi, cùng diễn trò với mẹ của mình.

Khi Giang Dĩ Mạch đánh một bạt tai đó, mẹ cậu ta lại âm thầm kéo cậu ta, là cậu ta đã biết có mờ ám trong đó.

Chị mình lại không mang thai, thì lấy đâu mà sinh non chứ?

“Lần này con nhỏ Giang Dĩ Mạch kia chắc chắn sẽ rất thảm hại, anh Hạo Thiên sẽ không bỏ qua cho cô ta đâu!” Giang Gia Kiệt hả hê nói.

Thiệu Thiến thúc giục: “Con đi xem thế nào, thuận tiện nói thêm vào một chút, sau đó trở lại nói cho mẹ biết tình hình.”

“Mẹ, mẹ muốn biết sao còn giả bộ bất tỉnh làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Mẹ không giả bộ bất tỉnh, sao có thể lừa gạt Giang Dĩ Mạch và cha con chứ? Nhanh đi đi!”

Giang Gia Kiệt bất đắc dĩ đi ra ngoài, mới vừa đi tới phòng bệnh bên cạnh, đã nghe thấy tiếng khiển trách khổ sở của Đường Hạo Thiên.

“. . . . . Giang Dĩ Mạch, cô trả đứa bé của tôi lại cho tôi. . . . . .” Đường Hạo Thiên mất khống chế đưa tay muốn bóp cổ Giang Dĩ Mạch, giống như hoàn toàn quên mất người phụ nữ anh ta yêu mới vừa mất đi đứa bé, vẫn còn đang nằm trong phòng bệnh.

Mộ ngốc nghếch vội vàng bảo vệ Giang Dĩ Mạch vào trong ngực, gương mặt trẻ con trở nên nghiêm túc, nói với Đường Hạo Thiên: “Mạch Mạch là chị dâu của anh, anh không thể bất kính với cô ấy.”

Đường Hạo Thiên nhìn Mộ ngốc nghếch, chỉ vào Giang Dĩ Mạch đang ở trong ngực anh: “Cô ta hại chết đứa bé của tôi!”

Giang Dĩ Mạch cảm thấy trái tim của mình như bị người ta cầm dao đâm mạnh mấy nhát, máu chảy đầm đìa.

Cô đẩy Mộ ngốc nghếch đang che chở mình ra, nhìn thẳng vào Đường Hạo Thiên, không chịu yếu thế trước mặt anh ta, gằng từng câu từng chữ, cố ý nói: “Đáng đời, đây chính là báo ứng của các người. . . . . .”

Đường Hạo Thiên liền tát lên mặt Giang Dĩ Mạch một cái: “Người phụ nữ độc ác này, sao cô không chết luôn đi. . . . . .”

Lại giơ tay lên muốn đánh xuống, thì một bàn tay to đột nhiên nắm chặt cổ tay của anh ta, dùng sức đẩy anh ta lui về phía sau, Đường Hạo Thiên bất ngờ không kịp chuẩn bị nên bị đụng mạnh vào trên tường, kinh ngạc và hoảng sợ nhìn vẻ mặt đầy sát khí như muốn bóp chết mình của Mộ ngốc nghếch.

https://thuviensach.vn

Ai cũng không dám tin tưởng, vào lúc này, người đàn ông có hành động đầy sát ý này lại là kẻ ngốc có trí lực (trí khôn và năng lực) giống như đứa bé ba tuổi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Từng Sờ? Từng Ôm?

“Anh họ….”

Đường Hạo Thiên cảm giác tay trên cần cổ đang dần thắt chặt lại, anh ta không muốn chết, theo bản năng nắm chặt tay đang đặt trên cổ mình kia.

Anh ta biết đứa em họ này của anh ta bình thường điên điên khùng khùng, chỉ khi nào bạn chạm đến ranh giới của cậu ta, thì cậu ta sẽ chỉnh bạn đến chết khiếp.

Cũng chỉ có lúc cậu ta nổi giận mới có vẻ giống người bình thường một chút.

Nhưng khi cậu ta bình thường thật sự rất đáng sợ.

Lúc trước anh ta từng chứng kiến một lần, cũng chỉ vì đối phương mắng cậu ta là kẻ ngốc, mà cậu ta đã đánh chết đối phương.

Hơn nữa ba đối phương còn là một người có thân phận có địa vị.

Nếu không phải nhà họ Mộ có gia thế và bối cảnh hùng hậu, e rằng cậu ta cũng đã sớm bị chôn theo cùng rồi.

Sự kiện năm đó cuối cùng không giải quyết được gì, nhưng từ sau khi đánh người chẳng một ai dám nói cậu ta ngốc nghếch nữa.

https://thuviensach.vn

“Em họ, anh không dám….”

Đường Hạo Thiên bị bóp chặt mặt đỏ lên, hai cha con Giang Triển Bằng và Giang Gia Kiệt cũng bị dọa sợ, nếu cứ đà này thì thật sự là tai nạn chết người đấy!

“Mạch Mạch, con mau bảo Thiên Thần thả tay đi.” Giang Triển Bằng vội vã xin Giang Dĩ Mạch. Bộ dạng con rể thế kia ông ta nào dám tới gần, bây giờ chỉ có thể dựa vào con gái mình thôi.

Mặc dù Giang Gia Kiệt muốn qua giúp, nhưng nhớ tới hai lần trước mình đều bị đánh cực kỳ thê thảm nên chỉ đứng bên cạnh lo lắng suông, không dám bước tới.

“Giang Giang, Giang Dĩ Mạch, bất kể nói như thế nào đi nữa anh Hạo Thiên cũng từng là người cô thích, cho dù Hạo Thiên có đánh cô một cái, cũng không đến mức phải lấy mạng anh Hạo Thiên. Đây nếu như xảy ra tai nạn chết người, chồng cô phải ngồi tù đó.” Giang Gia Kiệt sợ hãi tới mức nói năng không đầu không cuối hù dọa , nhất định không chịu cúi đầu giống ba đi xin cô.

Lúc này đây người đàn ông bị bóp cổ kia chính là mối tình đầu của cô, là người đàn ông đầu tiên cô thích. Đời này cô sống đến bây giờ chưa từng yêu mến người nào khác.

Giang Dĩ Mạch đau lòng, duỗi cánh tay đặt nhẹ ngón tay lên bàn tay của Mộ ngốc nghếch đang bóp chặt Đường Hạo Thiên, nhìn anh lắc đầu.

Ý là bảo anh buông tay ra.

Mộ ngốc nghếch cũng không đồng ý cứ như vậy bỏ qua, dỗi hờn giống như một đứa nhỏ, ra lệnh: “Xin lỗi!”

https://thuviensach.vn

Đường Hạ Thiên vội vã ra sức há mồm, “Xin lỗi… Dĩ Mạch, tôi sai rồi….”

Lúc này Mộ ngốc nghếch mới chậm rãi buông anh ta ra, thiếu chút nữa Đường Hạo thiên ngã phịch xuống đất, đỡ tường mặt đỏ gay kịch liệt ho khan một trận.

“Bà xã, mặt của em đã sưng lên rồi, chúng ta đi bác sĩ….” Trong nháy mắt Mộ ngốc nghếch lại biến trở về kẻ ngốc đáng yêu yếu đuối.

“Em không sao.” Giang Dĩ Mạch giương mắt nhìn Đường Hạo Thiên đang kịch liệt ho khan, chứng kiến trong ánh mắt lúc anh ta nhìn cô tất cả đều là hận thù và không cam lòng.

Bây giờ nhất định anh ta hận cô thấu xương.

Anh ta phản bội cô, cô lại chỉ dùng một cái tát làm mất đứa bé của anh ta.

Cái này coi như bọn họ hòa nhau.

Giang Dĩ Mạch nhìn Đường Hạo Thiên nói: “Đường Hạo Thiên, là anh phản bội tôi trước, bây giờ chúng ta đã thanh toán xong hết rồi.”

Cô lôi kéo Mộ ngốc nghếch cùng nhau rời khỏi bệnh viện, không liếc mắt nhìn bọn họ thêm một lần nào.

Trong taxi, Giang Dĩ Mạch nhìn ngoài cửa sổ xe ngẩn người, khuôn mặt sưng đỏ lên khiến người ta nhìn càng đau lòng.

Mộ ngốc nghếch nhẹ nhàng đưa tay dè dặt cẩn thận xoa mặt sưng đỏ của cô, trong mắt pha lẫn nét ngây ngô và đau lòng, “Bà xã, có phải rất đau không?”

https://thuviensach.vn

Nước mắt không cẩn thận chảy xuống, Giang Dĩ Mạch vội nâng tay lau đi.

Mặc dù tận mắt chứng kiến anh ta và em gái mình ở trên một cái giường, cô cũng không rơi một giọt nước mắt nào.

Nhưng nghĩ tới anh ta mắng mình là phụ nữ độc ác, lúc bảo mình đi chết đi, nghĩ đến ánh mắt anh ta tràn ngập hận ý và không cam lòng, sẽ không nhịn được đau lòng rơi nước mắt.

Cô không ngờ trên mặt đau, nhưng lồng ngực cũng cảm thấy buồn bực vô cùng, bên trong rất đau.

Giống như có người lấy dao hung hăng xuyên mấy nhát vào đó.

“Có phải em rất xấu không?” Giang Dĩ Mạch quay đầu hỏi Mộ ngốc nghếch.

“Vì sao bà xã lại cảm thấy như vậy?” Mộ ngốc nghếch hỏi như con nít, “Anh cảm thấy bà xã rất tốt.”

“Một cái tát của em đã làm vị hôn thê cũ của anh sinh non.”

“Bà xã, sinh non là ý gì?” Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch hồn nhiên tò mò.

“Chính là trong bụng không có đứa bé nữa.”

Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch kinh ngạc, trong đôi mắt đẹp tất cả đều là không thể tin, “Trong bụng cô ta có em bé sao? Nhưng mà nhìn thoáng qua eo cô ta còn nhỏ hơn cả em.”

Vừa mới rồi còn rất đau lòng Giang Dĩ Mạch mất hứng hỏi: “Làm sao mà anh biết eo cô ta nhỏ hơn em? Anh từng sờ? Từng ôm?”

“Bà xã, em đang ghen hả?”

https://thuviensach.vn

“Nói bậy, em mới không thèm ghen với anh! Anh có gì làm cho em ghen!” Giang Dĩ Mạch miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo phản bác, hoàn toàn đã quên người và chuyện làm mình đau lòng hồi nãy.

“Bà xã, em chính là đang ghen.” Mộc ngốc nghếch tính trẻ con nói, “Bà xã, em yêu anh có phải không?”

“Đừng nói bậy! Làm sao em có thể yêu anh?”

Mộ ngốc nghếch tủi thân hỏi: “Bà xã, vì sao em không thể yêu anh? Có phải em vẫn còn đang ghét anh?”

Chứng kiến bộ dạng Mộ ngốc nghếch lã chã chực khóc, Giang Dĩ Mạch vội dỗ dành, “Không có, em không ghét bỏ anh chút nào cả. Anh lớn lên đẹp trai như vậy, giá trị bối cảnh con người lại lợi hại như vậy, lại còn đã cứu em, làm sao em có thể ghét anh được?”

“Vậy vì sao em không chịu theo anh sinh em bé mập mạp?”

“Không phải em không chịu, em, em… Em muốn chờ anh trưởng thành, bây giờ anh còn quá nhỏ chưa thể sinh em bé được, hiểu không?” Giang Dĩ Mạch dụ dỗ nói.

Mộ ngốc nghếch có chút tin tưởng gật đầu: “Anh hiểu rồi.”

Hết chương 49

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Một Rễ Một Mầm

"Các con về nước, cũng không biết về nhà trước mà lại chạy đến nhà họ Giang náo loạn?" Đường Hân trách cứ nhìn Giang Dĩ Mạch: "Dĩ Mạch, không phải tôi làm người mẹ chồng nói cô, nhà họ Giang dầu gì là nhà mẹ đẻ của cô, cô làm như vậy không biết là quá phận sao? Ngay cả tôi làm mẹ chồng cũng nhìn không được."

"Thiệu Thiến tuy không phải mẹ đẻ ra cô, nhưng dù sao bà ấy nuôi dưỡng cô trưởng thành, còn có ba cô là ba ruột của cô? Cô vừa về liền đến nhà họ Giang đoạt tài sản, mọi người còn tưởng rằng phía sau nhà họ Mộ chúng tôi giở trò quỷ!"

Đường Hân tiếp tục chỉ trích.

"Những thứ này mặc dù là việc nhà họ Giang cô, nhà họ Mộ chúng tôi không nên nhiều chuyện, nhưng dù sao cô cũng là con dâu nhà họ Mộ, truyền đi nghe lời không tốt."

"Còn có, cô đi đoạt tài sản thì đoạt tài sản, vì sao phải gây chia rẽ quan hệ giữa con tôi với Hạo Thiên? Nhà họ Đường chúng tôi là dòng họ độc đinh, ngộ nhỡ có mệnh hệ gì, cô ăn nói thế nào với nhà họ Đường chúng tôi?"

Mẹ chồng đùng đùng quở trách một trận.

https://thuviensach.vn

Đến một câu cuối cùng mới đúng trọng điểm.

Bà căn bản không phải bất bình thay cho người phụ nữ họ Thiệu, mà đau lòng cho cháu trai ngoại bảo bối của bà.

Giang Dĩ Mạch cũng không yếu thế, phản bác nói: “Mẹ, con là giúp Thiên Thần không đáng sao, Đường Hạo Thiên biết rõ Giang Mỹ Kỳ là vị hôn thê của Thiên Thần mà vẫn làm lớn bụng của cô ta, coi như trí lực Thiên Thần vĩnh viễn dừng lại ở một đứa trẻ, nhưng hắn cũng không thể khi dễ Thiên Thần như vậy, Thiên Thần là anh họ của hắn! Loại súc sinh ăn cỏ gần hang cho dù là bị bóp chết cũng xứng đáng! Mẹ, người là mẹ của Thiên Thần, nhất định rất đau lòng cho Thiên Thần, nhưng người không phải khó chịu, con đã giúp người giáo huấn đôi cẩu nam nữ kia rồi!”

Lần này Đường Hân không tìm ra lời để chỉ trích Giang Dĩ Mạch, một câu cũng không nói được.

Dù cho một bụng tức giận đè nén ở trong lòng không ra được.

Hạo Thiên cũng thật là, người phụ nữ nào không tìm, lại cứ muốn động đến người phụ của anh họ hắn.

Giang Dĩ Mạch tiếp tục nói: “Mẹ, con đã giúp Thiên Thần báo thù, đánh cho người phụ nữ phản bội Thiên Thần kia sanh non!”

Đường Hân kinh ngạc trợn to hai mắt: “Nhưng cô ta là em gái cô!”

“Thiên Thần là chồng của con, con tuyệt không cho phép bất kỳ kẻ nào khi dễ anh ấy, cho dù là em gái cũng không tha thứ!”

Nếu Giang Mỹ Kỳ thật coi mình là chị gái, cũng sẽ không ở sau lưng cướp đoạt vị hôn phu của mình.

https://thuviensach.vn

Đường Hân đột nhiên có chút sợ hãi người con dâu này, coi thường tình thân như vậy, nếu mai sau có một ngày cùng mình đối địch, chẳng phải cũng đối xử tàn nhẫn với cả mình sao?

Trong gia đình nhà giàu có chuyện tranh giành tài sản cũng không phải hiếm lạ, bây giờ cô ta không nể tình thân cướp đoạt tài sản nhà họ Giang, sợ là mai sau cũng đến tranh giành tài sản nhà họ Mộ.

“Dĩ Mạch, mẹ biết con cũng đau lòng cho con mẹ, con che chở cho con mẹ như vậy mẹ rất vui mừng, nhưng dù sao con cũng phải nghĩ đến tình thân, chuyện gì cũng cần phải suy nghĩ thoáng ra, trong lòng không thể quá u ám.”

“Mẹ, trong lòng con không u ám, chuyện Giang Mỹ Kỳ với Đường Hạo Thiên lên giường, không phải vứt bỏ mặt mũi nhà họ Giang mà là mặt mũi nhà họ Mộ, nếu người ngoài biết con trai lớn nhà họ Mộ để chính em họ mình cho đội nón xanh, nên nghĩ như thế nào?”

Đường Hân nói không lại Giang Dĩ Mạch, chuyện này quan hệ đến nhà họ Đường, chỉ có thể thừa nhận cái lý này.

Nhưng khẩu khí này làm thế nào cũng nuốt không trôi.

Lập tức bảo người chuẩn bị xe tự mình đến nhà họ Đường.

Mẹ của Đường Hạo Thiên là Trương Vân nhìn thấy dáng vẻ hùng hổ này của Đường Hân, cảm thấy không ổn, cười nói: “Em chồng, sao em lại đến đây?”

“Chị dâu, Hạo Thiên đâu?”

“Tìm Hạo Thiên có chuyện gì sao?” Trương Vân nhìn Đường Hân, mơ hồ cảm thấy không tốt: “Hạo Thiên nó cả ngày không ở nhà, có thể ở trong công ty cùng với ba nó.”

https://thuviensach.vn

“Chị dâu, em hỏi chị, chuyện Hạo Thiên với Giang Mỹ Kỳ chị có biết không?”

Ánh mắt Trương Vân né tránh: “Em chồng, em muốn uống gì trước không? Chị đi làm cho người em...”

“Đừng đánh trống lảng với em!” Đường Hân coi như đã nhìn ra, việc này bọn họ đều biết, chỉ gạt bà ra.

“Chuyện Giang Mỹ Kỳ mang thai các người đã sớm biết đúng không?”

Trương Vân không nói, nhưng vẻ mặt đã nói lên bà ta cái gì đều biết.

“Chị dâu, lập tức gọi điện thoại cho anh trai em với Hạo Thiên trở về!”

Trương Vân biết tính tình của em chồng, lập tức gọi điện thoại cho chồng với con trai trở về.

Đường Hạo Thiên từ bệnh viện đi về, vừa mới bước vào phòng khách, Đường Hân giơ tay lên quăng hắn một bạt tai.

Đánh cho tất cả mọi người sửng sốt.

Nhà họ Đường luôn một rễ một mầm, Đường Hân giống với anh trai chị dâu bà coi Đường Hạo Thiên trở thành hi vọng nhà họ Đường, tương lai nhà họ Đường toàn bộ dựa vào hắn, đối đãi hắn giống như con trai ruột của mình, chưa từng đánh hắn một cái, hôm nay lại không giải thích được giơ tay lên là một cái tát.

“Hạo Thiên, cô đối với con không tệ?” Đường Hân hỏi: “Nhưng sao con lại tính kế với cô?”

“Hôm nay con gọi điện thoại nói với cô thế nào?” Đường Hân hỏi: “Con nói Giang Dĩ Mạch chia rẽ quan hệ con với Thiên Thần, làm hại con thiếu chút nữa bị Thiên Thần bóp chết.”

https://thuviensach.vn

Trương Vân khẩn trương nhìn con mình, chú ý đến vết bầm trên cổ hắn, đau lòng hỏi: “Hạo Thiên, không sao chứ?”

Đường Hân không để ý đến Trương Vân đang khẩn trương cùng đau lòng, nói tiếp: “Cũng bởi vì Giang Dĩ Mạch trở về nhà họ Giang tranh giành tài sản, bất kính với cha mẹ của cô ta, nháo nhà họ Giang không được bình yên, con nhìn không vừa mắt giúp nhà họ Giang nói đôi câu, kết quả Giang Dĩ Mạch lên mặt với con, khiêu khích Thiên Thần đối phó con, là như thế này sao?”

Sắc mặt Đường Hạo Thiên có chút khó chịu, có lẽ đoán được bà cô đã biết tất cả.

“Nhưng sự thật là gì đây?” Đường Hân hỏi: “Hạo Thiên, Thiên Thần là anh họ con, con biết Giang Mỹ Kỳ là vị hôn thê của nó, con còn làm cô ta lớn bụng, lại còn quay đầu trả đũa, con thật làm ... cô thất vọng đã yêu thương con nhiều năm như vậy!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Bất Đắc Dĩ Thở Dài Một Tiếng.

Đường Hạo Thiên biết bà cô tức giận thật, vội vàng giải thích: “Cô thật xin lỗi, là con nhất thời không khống chế được.”

“Hay một câu nhất thời không khống chế được, con đối ai cũng có thể không khống chế được sao lại cứ không khống chế được với vị hôn thê của anh họ con? Con để mặt mũi nhà họ Mộ chúng ta ở chỗ nào?” Đường Hân giận dữ hỏi, khí thế bức người.

Bà đối xử với người nhà họ Đường luôn luôn tốt, cho đến bây giờ hòa ái dễ gần, không bộc lộ dáng vẻ cao ngạo uy nghiêm này.

Đường Hạo Thiên có chút bị sợ, Trương Vân không nỡ nhìn con trai của mình, muốn đi lên che chở, bị chồng giữ lại.

Đường Chấn biết tính tình của em gái, nếu hôm nay không cho em gái một công đạo, quan hệ hai nhà về sau sợ rằng sẽ nguy hiểm.

Giơ tay lên đánh con trai một bạt tai: “Thằng khốn khiếp này, làm ra loại chuyện này còn có mặt mũi chạy đến trước mặt cô của mày gây xích mích, mặt mũi nhà họ Đường đã bị mày làm cho mất hết rồi!”

Trương Vân vội vàng bước lên phía trước che chở: “Có chuyện gì từ từ nói, đánh con trai làm cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Hôm nay tôi không giáo huấn nó, không biết về sau nó còn có thể làm ra cái gì nữa!”

Đường Chấn giơ tay lên liền đánh Đường Hạo Thiên một trận, xuống tay rất nặng.

Đường Hạo Thiên che mặt, không ngừng giải thích.

“Thật xin lỗi, ba, con đã biết sai rồi, mẹ, cứu con...”

“Mày còn dám cầu cứu? Xem tao đánh chết mày không!” Đường Chấn tức giận giáo huấn con trai, đột nhiên ngực nhói đau một cái, “A...”

“Lão Đường!” Trương Vân vội vàng đỡ lấy chồng: “Lão Đường, ông làm sao vậy? Không có việc gì chứ? Bác sỹ nói ông bị huyết áp cao, không thể tức giận.”

Đường Hân cũng vội vàng đỡ lấy Đường Chấn: “Anh...”

Đường Chấn xua tay: “Tôi không sao.”

Nhưng sắc mặt của ông ta thoạt nhìn cực kém.

Dù sao cũng là anh hem ruột, Đường Hân không đành lòng khiến anh trai mình khó xử.

“Hạo Thiên, lập tức quỳ xuống nhận sai với cô con!” Đường Chấn gầm lên giận dữ.

Đường Hạo Thiên phịch một tiếng quỳ xuống: “Cô thật xin lỗi, con biết sai rồi, xin người tha thứ cho con.”

Làm ra loại chuyện này đâu chỉ một câu xin lỗi là có thể tha thứ?

https://thuviensach.vn

“Con bảo cô làm thế nào để tha thứ cho con?” Đường Hân tức giận nói, nghĩ đến mình không biết chuyện lại còn đi khuyên răn Giang Dĩ Mạch một trận, kết quả bị nghẹn một câu cũng không nói được.

“Cô, con bằng lòng buông tha Kỳ Kỳ.” Đường Hạo Thiên quỳ trên mặt đất cúi đầu nói.

Đường Hân sửng sốt: “Giang Mỹ Kỳ vừa sinh non, con liền vội vàng chia tay với cô ta...”

“Cái gì? Kỳ Kỳ sanh non...” Trương Vân buột miệng kêu, bị chồng ở bên cạnh kéo mới biết mình lỡ nói sai.

Đây là cháu trai nhà họ Đường bọn họ, bà bí mật gặp qua Giang Mỹ Kỳ, làm siêu âm B chứng tỏ là con trai.

Bà vốn định chờ đứa bé sinh ra sẽ làm chồng mình mềm lòng mà đồng ý hôn sự của bọn họ, kết quả đứa bé còn chưa sinh ra đã mất rồi.

Đường Hân giờ mới hiểu được thì ra quay đầu lại bà là một kẻ ngu.

“Anh, anh đối với em cũng thật tốt, không uổng phí em mặc dù gả đến nhà họ Mộ nhiều năm lại còn một lòng hy vọng nhà họ Đường, khắp nơi hướng về nhà họ Đường!”

Cơn tức giận của Đường Chấn lắng lại một cái, ngực đau nhức dần dần chuyển biến tốt, “Hân Hân, Hạo Thiên làm chuyện vô liêm sỉ anh đều biết, anh cũng giáo huấn nó một trận, nhưng chuyện đã phát sinh không quay đầu lại được, anh còn cầu xin em không cần bởi vì chuyện này mà phá hủy tình cảm anh em vài chục năm của chúng ta. Ba mẹ chỉ có hai anh em chúng ta, nếu như bọn họ biết an hem chúng ta bất hòa, nhất định sẽ chết không nhắm mắt!”

https://thuviensach.vn

“Đừng mang ba mẹ ra đây!” Đường Hân tức giận: “Anh, không phải người làm em gái như em nói anh, anh nhìn Hạo Thiên làm ra chuyện gì đi!”

“Hân Hân, đều là người làm anh trai này có lỗi, không có quan tâm dạy con trai cho tốt, để nó làm ra loại chuyện vô liêm sỉ này. Có lẽ anh nói ra em không tin, cho tới bây giờ anh không định để cho Giang Mỹ Kỳ vào cửa, loại phụ nữ đã có vị hôn phu, lại còn cùng vị hôn phu của chị gái mình thông đồng làm bậy, nhà họ Đường tuyệt đối không cho phép cô ta vào cửa!”

Mặc dù miệng Đường Chấn nói như thế, nhưng trong lòng lại có chút đau lòng cho đứa cháu trai còn chưa sinh ra đời kia.

“Anh, em họ Đường, mặc kệ nhà họ Đường phát sinh chuyện gì, có bao nhiêu có lỗi với em, em đều có thể chịu đựng, nhưng Mộ Đình có thể chịu sao? Lấy tính tình của Mộ Đình, nếu để anh ấy biết những thứ này, anh cảm thấy nhà họ Đường với nhà họ Mộ còn có thể tốt giống như trước sao?”

Đường Hân còn nói: “Anh, năm đó Thiên Thần làm sao trở thành ngốc nghếch, chẳng lẽ anh đã quên sao?”

Đường Chấn vội vàng nói: “Hân Hân, Mộ Đình bên kia em nhất định phải giúp anh, Hạo Thiên là cháu trai ngoại duy nhất của em, cũng là huyết mạch duy nhất của nhà họ Đường chúng ta.”

Ông ta một cước đá Đường Hạo Thiên quỳ trên mặt đất: “Còn không nhanh cầu xin cô con tha thứ!”

Đường Hạo Thiên lập tức ăn nói khép nép cầu xin: “Cô, con biết sai rồi, con cầu xin cô tha thứ cho con, con thật là nhất thời không khống chế được, là Kỳ Kỳ cô ta một mực quyến rũ con...”

https://thuviensach.vn

“Được rồi!” Đường Hân chưa từng thất vọng đối với đứa cháu ngoại như vậy, dám làm không dám thừa nhận, vừa gặp phải chuyện lập tức làm con rùa đen rúc đầu, đổ tất cả trách nhiệm lên trên đầu Giang Mỹ Kỳ.

Nếu nó thoải mái thừa nhận, cố ý muốn cùng với Giang Mỹ Kỳ, có lẽ bà còn cảm thấy đứa nhỏ này có cốt khí, là yêu chân thành.

Dù sao chuyện đã sớm phát sinh, bà vừa phát cáu một trận, cho nó một cái cảnh cáo, mở một con mắt nhắm một con mắt cũng tính cho qua.

Nhưng biểu hiện hôm nay của nó, làm cho bà thật sự là...

Ai!

Đường Hân chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Đây là cháu trai ngoại mà bà đặt hy vọng sao?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Không Làm Tiểu Tam

Trong phòng bệnh bệnh viện, sắc mặt Giang Mỹ Kỳ tái nhợt nằm trên giường bệnh, mắt bi thương nhắm lại, Thiệu Thiến thương tâm cầm tay Giang Mỹ Kỳ, kiên nhẫn an ủi bên cạnh.

“Kỳ Kỳ, con đừng khổ sở, đứa bé này không có, còn có thể có lại. Con còn trẻ, còn rất nhiều cơ hội…”

Giang Mỹ Kỳ bất động, Thiệu Thiến càng thêm đau lòng.

“Tính tình Mạch Mạch nóng nảy mới có thể xuống tay như vậy, con đừng trách nó, muốn trách thì trách mẹ, là mẹ không tốt, không có quan hệ tốt với Mạch Mạch, mới có thể để nó oán hận con và em trai con như vậy.”

“Kỳ Kỳ, con an tâm ở lại bệnh viện đi, thiếu gì cứ nói với mẹ. Mạch Mạch muốn chúng ta trong vòng ba ngày phải dọn ra khỏi nhà, mẹ có bán máu cũng không để con chịu uất ức…”

Giang Triển Bằng không nhìn nổi nữa: “Bà xã, bà cũng đừng nói gì nữa, chăm sóc cho Kỳ Kỳ thật tốt, bây giờ tôi sẽ đi tìm Mạch Mạch.”

Nhìn Giang Triển Bằng rời khỏi phòng bệnh, một bên Giang Gia Kiệt mở của phòng bệnh rướn cổ nhìn ra, thấy cha đã đi thật, mới quay đầu lại hưng phấn nói: “Chị, đừng giả vờ nữa, cha đi rồi!”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ vừa mới bi thương mở mắt ngồi dậy: “Mẹ, chúng ta phải để tài sản Giang gia lại cho Giang Dĩ Mạch thật sao?”

“Nó nghĩ tốt thật!” Thiệu Thiến coi thường: “Thiệu Thiến ta cực khổ hơn mười năm, một mình quản lý tập đoàn Giang thị, sao lại để cho Giang Dĩ Mạch?”

“Nhưng tập đoàn Giang thị là mẹ của Giang Dĩ Mạch sáng lập, không phải còn để lại di chúc sao?” Giang Mỹ Kỳ hỏi.

Thiệu Thiến ảo não, năm đó lại thất thủ không biết người đàn bà kia đã len lén lập di chúc.

Chỉ là phần di chúc kia rõ ràng đã bị bà phá hủy.

“Kỳ lạ…” Thiệu Thiến nói thầm.

“Mẹ, sao vậy?”

“Chỉ là mẹ hơi kỳ quái, không nghĩ ra, năm đó mẹ của Giang Dĩ Mạch lập di chúc bị mẹ không cẩn thận làm hỏng, sao có thể còn di chúc? Chẳng lẽ bà ta không chỉ lập một phần?”

“Mẹ, mẹ chắc chắn không cẩn thận đã phá hỏng phần di chúc kia?” Giang Mỹ Kỳ hỏi.

Trên mặt Thiệu Thiến thoáng qua một tia mất tự nhiên, thoáng chốc: “Là mẹ không cẩn thận đốt đi.”

Bà sẽ không để con gái bà biết người tình bên ngoài của bà là Trương Đại Tề làm hỏng phần di chúc kia.

Giang Mỹ Kỳ cũng đã thành tinh, phát hiện trên mặt mẹ mình chợt lóe lên tia mất tự nhiên, cẩn thận từng ly từng tý: “Mẹ, mẹ của Giang Dĩ Mạch chết như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Con hỏi cái này làm gì?” Thiệu Thiến nhìn con gái một cái, hình như rất kiêng kỵ với vấn đề này.

Giang Gia Kiệt chỉ sợ thiên hạ không loạn, liền đến gần: “Mẹ, con cũng tò mò, mẹ Giang Dĩ Mạch chết như thế nào?”

“Chuyện của người lớn con là trẻ con xen vào làm gì?” Thiệu Thiến dạy dỗ hai đứa trẻ.

Giang Mỹ Kỳ ra hiệu cho em trai, Giang Gia Kiệt lập tức đuổi theo hỏi vấn đề này.

Hắn lôi kéo tay Thiệu Thiến làm nũng: “Mẹ, mẹ nói cho con biết đi, con rất hiếu kỳ, mẹ của Giang Dĩ Mạch chết như thế nào? Có phải giống như Giang Dĩ Mạch nói bị mẹ hại…”

“Nói bậy!” Mặt Thiệu Thiến tối sầm.

“Vậy chết như thế nào? Sao Giang Dĩ Mạch lại nói là mẹ hại chết?”

Thiệu Thiến không chịu được con trai vẫn hỏi, nói: “Là uống rượu lái xe xảy ra tai nạn xe cộ, mệnh như vậy đã hết.”

Giang Mỹ Kỳ tò mò hỏi: “Nếu như vậy sao Giang Dĩ Mạch luôn nói mẹ cô ta chết không rõ ràng?”

“Còn không phải là vì việc của mẹ và cha nó, lúc đó nó vẫm còn là một đứa trẻ, mẹ đã chết, lại đột nhiên có thêm một em gái và em trai cùng cha khác mẹ, nhất thời không thể chấp nhận, mới cho rằng mẹ vì muốn và cửa Giang gia mà hại chết mẹ nó.”

Thiệu Thiến thở dài: “Nếu mẹ muốn hại chết mẹ nó, sẽ không đợi đến lúc hai đứa hơn mười tuổi rồi mới ra tay, trước khi các con ra đời đã ra tay rồi, như vậy đã không để các con từ nhỏ đã có thân thế không minh bạch.”

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt nhanh miệng: “Mẹ, con không hiểu, lúc còn trẻ mẹ xinh đẹp như vậy, sao lại thích một người đã có vợ? Hơn nữa lại cướp chồng của bạn thân mình, thật may mẹ là mẹ con, nếu không con cũng sẽ nổi điên… Chị, chị bấm xong chưa?”

Giang Mỹ Kỳ trừng hắn một cái, Giang Gia Kiệt mới phát hiện mình vừa nói sai.

“Gia Kiệt, con đừng nghe con bé Giang Dĩ Mạch kia nói bậy!”

“Lúc còn trẻ là và mẹ nó là bạn thân, Giang Dĩ Mạch vừa sinh ra thì mẹ nó lại vội vàng chuyện công ty, mặc kệ Giang Dĩ Mạch, vì thế hai vợ chồng bọn họ cũng thường gây gổ, mẹ của Giang Dĩ Mạch thường nhờ mẹ chăm sóc con gái và chồng bà ấy, có một lần cha hai đứa uống say, nói yêu mẹ… lúc đó mẹ cũng sợ choáng váng, liền… Sau đó lại phát hiện mình mang thai.”

Thiệu Thiến cố hết sức vãn hồi hình tượng của mình trong lòng hai đứa con.

“Vậy sau đó thì sao?” Giang Gia Kiệt tò mò hỏi.

“Mẹ không muốn làm tiểu tam phá hư hôn nhân của bọn họ, nhưng lại không bỏ được đứa nhỏ trong bụng, chỉ có thể một mình sinh ra Kỳ Kỳ.” Thiệu Thiến kéo tay con gái, nói: “Cha của hai con cảm thấy thiếu nợ mẹ, muốn ly hôn để cho mẹ một danh phận, mẹ không muốn làm tổn thương tình cảm với mẹ của Giang Dĩ Mạch, cũng không đồng ý.”

“Nhưng lúc ấy mẹ bất tri bất giác yêu cha của hai đứa, nhưng không muốn phá hỏng hôn nhân của ông ấy, vẫn im lặng, lại cảm thấy có lỗi với mẹ của Giang Dĩ Mạch, nên khi các con còn bé mẹ không chăm sóc hai con mà cố gắng giúp bà ấy chăm sóc Giang Dĩ Mạch.”

“Các con không biết, khi còn bé con bé Giang Dĩ Mạch đó rất thích mẹ.”

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến nhớ đến Giang Dĩ Mạch lúc nhỏ, mỗi lần nhìn thấy mình đều ngọt ngào gọi dì, lại hôn hôn, còn bây giờ, xem mình như kẻ thù.

“Nếu không phải vì mẹ nó say rượu xảy ra tai nạn, qua đời, trước khi mất giao Giang Dĩ Mạch và cha nó cho mẹ, mẹ cũng sẽ không đồng ý gả cho ông ấy vào cửa Giang gia.”

Giang Gia Kiệt gật đầu: “Hóa ra là như vậy!”

Giang Mỹ Kỳ liếc mắt nhìn em trai ngu ngốc, không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Máu Mủ Tình Thâm.

Giang Dĩ Mạch không ngờ ba sẽ đến nhà họ Mộ tìm mình.

“Mạch Mạch, ba lấy thân phận của một người ba tới đây tìm con, van xin con bỏ qua cho chúng ta.” Giang Triển Bằng nói: “Bây giờ con đã được gả đến nhà họ Mộ, tất cả tài sản của nhà họ Giang đối với con cũng không còn quan trọng đến như vậy nữa, ba van con đừng trở lại lấy hết tài sản của nhà họ Giang vào lúc này.”

“Nếu bây giờ con lấy lại hết toàn bộ tài sản của mẹ con, thì ba và mẹ kế của con, còn có em gái và em trai của con nữa, chúng ta sẽ ở đâu chứ?”

“Ba thật sự xin lỗi người mẹ đã qua đời của con, ba không nên kết hôn rồi mà còn ngoại tình, nhưng bây giờ tất cả đều đã qua, ba chỉ cầu con để cho ba và mẹ kế con một con đường sống.”

Cả đời này của Giang Triển Bằng chưa từng nói với con gái mình những lời tha thiết tận đáy lòng như thế, trong lòng Giang Dĩ Mạch có chút kinh ngạc, nhưng vẫn rất hận việc làm lúc đó của ông ấy.

Lừa gạt tiền tài của mẹ, còn gian díu với bạn thân của mẹ lại có cả con riêng, sau đó càng thêm dung túng để cho bà ta hại chết mẹ mình, cướp đoạt tài sản thuộc về mẹ mình, bây giờ ông ấy còn tới cầu cạnh cho bà ta.

Muốn Giang Dĩ Mạch cô bỏ qua cho bọn họ, không có cửa đâu.

https://thuviensach.vn

“Cái chết của mẹ tôi còn chưa rõ nguyên nhân, ông kêu tôi bỏ qua cho bọn họ sao? Đừng mơ tưởng!” Thái độ của Giang Dĩ Mạch rất kiên quyết.

“Mạch Mạch, con thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao? Mặc kệ nói thế nào, ba cũng là ba của con!”

“Ông xứng đáng làm ba của tôi sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: “Lấy tiền mà mẹ tôi khổ cực kiếm được để gian díu với bạn thân của mẹ tôi, cái chết của bà lại không rõ ràng, hài cốt còn chưa lạnh, ông đã từng bước mang theo Tiểu Tam tiến vào, còn có mặt mũi lấy thân phận người ba tới đây yêu cầu tôi sao?”

“Mạch Mạch, cái chết của mẹ con không phải không rõ ràng, đó là sự cố, ba van con đừng mê muội rồi đắm chìm trong quá khứ đau đớn đó nữa.”

“Nếu ông không còn chuyện gì khác, vậy ông có thể đi được rồi.” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói: “Tôi chỉ cho các người thời gian ba ngày, mau thu dọn đồ đạc rồi cút ra khỏi nhà họ Giang.”

Giang Triển Bằng đau lòng, con gái của mình lại nói với mình như vậy, nhưng mình ngay cả một câu cũng không phản bác lại được.

Cũng bởi vì năm đó mình đã phạm sai lầm.

“Mạch Mạch, con thật sự tuyệt tình như vậy sao? Em gái con bởi vì con mà sinh non, cho đến bây giờ vẫn còn ở trong bệnh viện, con đuổi bọn họ khỏi nhà họ Giang, thì bọn họ có thể đi đâu?”

Giang Dĩ Mạch cười lạnh: “Không phải cô ta còn có Đường Hạo Thiên sao? Nhà họ Đường có tiền có thế, cũng là gia đình quyền quý, không biết lợi hại gấp bao nhiêu lần so với nhà họ Giang, còn cần chút tài sản này của nhà họ Giang sao?”

https://thuviensach.vn

Nếu Giang Mỹ Kỳ không sinh non, chưa tới ba bốn tháng nữa sẽ phải sinh, nhưng nhà họ Đường một chút động tĩnh kết hôn cũng không có, chứng tỏ nhà họ Đường cũng không ưa gì vụ hôn nhân này.

Quan trọng nhất chính là con gái nhà họ Đường lại là nữ chủ nhân của nhà họ Mộ, mà con trai nhà mình lại làm cho con trai của em gái đội nón xanh (cắm sừng), nếu thật sự kết hôn thì làm sao sau này có thể gặp mặt được?

“Mạch Mạch, trong chuyện này ba biết em gái của con có chút quá đáng, cho nên con đánh Kỳ Kỳ đến sinh non, ba cũng không trách con, hiện tại chỉ cầu con thả cho chúng ta một con đường sống.”

“Không, thể, được!” Thái độ của Giang Dĩ Mạch rất dứt khoát, nửa bước cũng không chịu nhường.

Giang Triển Bằng không nghĩ tới con gái của mình lại độc ác như vậy: “Coi như ba van con. . . . . .”

“Lời của tôi đã nói rất rõ, người phụ nữ họ Thiệu phải giao ra tất cả tài sản của mẹ tôi rồi sau đó mang theo đôi con hoang của bà ta cút ra khỏi. . . . . .”

Lời của Giang Dĩ Mạch còn chưa dứt, Giang Triển Bằng đã quỳ xuống một cách đau xót.

Một quỳ này cũng là làm Giang Dĩ Mạch ngại chết, cô lập tức đỡ ba dậy: “Ba, ba đang làm cái gì vậy? Mau đứng dậy đi.”

Coi như mình có hận ông đi chăng nữa, thì dù sao ông cũng là ba của mình.

Giang Dĩ Mạch không chịu nổi cái quỳ này của ba, mặc dù ông phạm vào lỗi không thể tha thứ.

https://thuviensach.vn

“Mạch Mạch, ba van con, hãy để cho ba và mẹ kế con một con đường sống, ba có thể bảo đảm tất cả tài sản mà mẹ con để loại đều là của con, em gái và em trai con một phần cũng không cầm đi.”

“Ba đứng lên trước đã.”

Giang Dĩ Mạch kéo ba, nhưng Giang Triển Bằng không chịu.

Ông biết nếu mình không cầu xin nó như vậy, thì nó nhất định sẽ không đồng ý với đề nghị của mình.

Kể từ sau khi mẹ của nó qua đời, rồi Thiệu Thiến vào nhà, nó chưa từng nói với mình một câu tốt lành, gây khó dễ với Thiệu Thiến cả ngày, còn gây gổ với em gái và em trai suốt ngày.

Ông biết tất cả những chuyện này không thể trách nó được, chỉ có thể tự trách mình không xử lý tốt quan hệ giữa mấy người bọn họ.

Lúc này Đường Hân mới trở về từ nhà họ Đường, thấy ngoài cửa lớn có một chiếc xe hơi, hỏi một người giúp việc vừa đi ngang qua: “Có khách tới sao?”

Người giúp việc cung kính nói: “Ba của Thiếu phu nhân tới.”

Đường Hân biết hôm nay nhà họ Giang xảy ra chuyện, Giang Mỹ Kỳ bị đánh một cái tát mà sinh non, ba cô ta tới đây chắc có liên quan tới chuyện này.

Không phải là tới nhà họ Mộ của mình dạy dỗ con gái chứ?

Một cái tát mà làm người khác sinh non, vậy thì phải ra tay ác độc biết bao.

Đường Hân mang theo tâm tình muốn xem náo nhiệt đi tìm Giang Dĩ Mạch, quản gia thấy bà, đang muốn nói chuyện, cũng là muốn nhắc nhở

https://thuviensach.vn

người ở bên trong, lại bị Đường Hân đưa tay ngăn cản.

Trong phòng, Giang Triển Bằng quỳ gối trước mặt Giang Dĩ Mạch: "Mạch Mạch, ba chưa từng cầu xin con cái gì, lần này ba van con, cho ba và mẹ kế của con một con đường sống, chừa cho chúng ta có một nơi để ở, nếu như con vẫn không đồng ý, ba có thể dập đầu nhận lỗi với con, chỉ cầu con. . . . . ."

"Ba, ba đừng. . . . . ."

Đường Hân vừa thấy tình hình trong này, hoàn toàn không giống với tưởng tượng của bà.

Bà cho rằng Giang Triển Bằng tới đây nhất định là muốn trách cứ Giang Dĩ Mạch xuống tay quá ác, đánh cho Giang Mỹ Kỳ sinh non, kết quả lại là quỳ trên mặt đất muốn dập đầu nhận lỗi.

"Dĩ Mạch, làm sao con có thể làm như vậy với ba của con? Để cho ba con quỳ xuống như vậy, thật sự rất quá đáng!" Đường Hân làm ra vẻ là một mẹ chồng mẫu mực đi vào, nhìn con trai mình một cái, chỉ thấy Mộ ngốc nghếch giống như một đứa bé tự chơi đồ chơi của mình ở một bên, giống như thật sự không nghe, không thấy một cái gì.

"Còn không mau đỡ ba của con dậy." Đường Hân trách cứ.

Giang Triển Bằng không đứng lên: "Mạch Mạch, con đồng ý với ba có được hay không? Ba bảo đảm với con, sau này em gái và em trai của con tuyệt đối sẽ không làm khó con nữa."

"Ông Giang, có chuyện gì thì đứng lên rồi nói, như thế nào đi nữa thì ông cũng không thể quỳ xuống trước mặt con gái của mình như vậy." Đường Hân khuyên.

https://thuviensach.vn

“Mộ phu nhân, bà cũng giúp tôi khuyên Mạch Mạch có được không?” Giang Triển Bằng đã hoàn toàn không còn tự ái nữa, lôi kéo con gái cầu xin: “Mạch Mạch, cho ba một con đường sống có được hay không? Trong vòng ba ngày bắt chúng ta giao ra tất cả tài sản hơn nữa còn phải dọn đi, thì chúng ta phải đi chỗ nào đây? Còn tập đoàn Giang Thị, trong những năm này vẫn luôn do mẹ kế con quản lý, con lại đột nhiên bắt bà ấy giao ra, thì tình hình hoạt động của công ty rất có khả năng xảy ra vấn đề, ngộ nhỡ nếu như thực sự có chuyện gì thì cơ nghiệp mẹ con khổ cực lập nên cũng bị hủy trong chốc lát không phải sao?”

Đường Hân coi như cũng đã hiểu đại khái, hiện tại nếu như để cho Giang Dĩ Mạch lấy được tất cả tài sản của nhà họ Giang, bước kế tiếp sợ là sẽ giành tới tài sản của nhà họ Mộ.

Không bằng để cho Giang Dĩ Mạch đấu đá cùng với nhà họ Giang trước, Thiệu Thiến cũng thật sự có tài, đợi bọn họ đấu đá ngươi chết ta sống, hai bên đều tổn hại, đến lúc đó sẽ không có sức lực để trở lại giành tài sản nhà họ Mộ với mình.

“Dĩ mạch, ba con đã van xin con như vậy, con cũng nên lùi một bước thôi.” Đường Hân khuyên: “Dĩ mạch, cho dù trong quá khứ ba con đã làm cái gì, nhưng dù sao ông ấy cũng là ba ruột của con, không có ông ấy thì làm sao có con? Hơn nữa mẹ con qua đời cũng đã vài chục năm rồi, con cũng là do ba con và Thiệu Thiến nuôi lớn, khổ cực bồi dưỡng thì con mới có ngày hôm nay.”

“Con nhìn ba con một chút, tóc mai hai bên cũng đã bạc rồi, con nhẫn tâm để ông ấy quỳ xuống trước mặt con như vậy sao? Nhẫn tâm để ông ấy lưu lạc nơi đầu đường xó chợ không có nhà để về sao? Dĩ Mạch, mẹ không phải lấy danh nghĩa mẹ chồng để nói con, nhưng mà làm người thì phải hiểu được ơn nghĩa, như vậy thì ông trời mới có thể đối xử tử tế với con được.”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nhìn mái tóc của ba đã có điểm bạc trắng, rốt cuộc vẫn là máu mủ tình thâm, trong lòng có hận nhiều hơn nữa, cũng không để ba mình quỳ xuống trước mặt mình như vậy.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Thân Bất Do Kỷ

Mấy ngày sau

Trong phòng bệnh.

Giang Mỹ Kỳ nhìn thấy em trai Giang Gia Kiệt đẩy cửa phòng bệnh ra tiến vào, hỏi: “Sao lại có một mình chị? Mẹ đâu?”

“Mẹ nói công ty gần đây có chút bận, nên không qua đây nữa.”

“Sao mẹ lại như vậy? Con gái sinh non nằm viện, bà cũng không biết đến xem. . .” Giang Mỹ Kỳ bất mãn oán

“Không phải chị không sinh non hay sao!” Giang Gia Kiệt nói.

Giang Mỹ Kỳ tức giận đến trừng anh ta: “Tất cả mọi người đều biết chị sinh non, mẹ làm như vậy không phải cố ý muốn nói cho người khác biết chị giả trang hay sao?”

“Mẹ phải lo chuyện của công ty, die nd a nl eq u yd o n.c om, chị cũng không bị làm sao thì cũng đâu cần mẹ phải ở đây chăm sóc?” Giang Gia Kiệt cũng tức giận nói.

“Mẹ lo toan cho cái tập đoàn Giang thị kia, nhưng cũng không biết đến cuối cùng nó là của ai nữa?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là của nhà họ Giang thằng ta rồi!” Giang Gia Kiệt lập tức nói.

“Thôi đi! Em và chị đều biết cái công ty đó là do người mẹ đã chết của Giang Dĩ Mạch tạo lập ra.”

“Mẹ chị ta cũng đã chết, một mình mẹ mình lo liệu xử lý công ty.”

“Vậy thì có thể chứng minh được gì? Chỉ cần Giang Dĩ Mạch nói một câu, toàn bộ nhà họ Giang không phải sẽ đều phải trả là cho cô ta hay sao?”

Giang Gia Kiệt tức giận: “Chị, chị đừng nói chuyện cho người ngoài nữa có được hay không? Mẹ chị ta cũng đã chết, hiện tại nhà họ Giang đều do mẹ xử lý, die nd a nl eq u yd o n.c om, vậy thì tất nhiên là của chúng ta rồi!”

“Lúc trước tại sao mẹ lại có được toàn bộ những thứ này thì trong lòng ai cũng hiểu rõ!”

“Chị, mẹ chỉ không đến thăm chị mà thôi, chị có cần nói mẹ như thế hay không? Cẩn thận em nói cho mẹ, để mẹ đuổi chị ra ngoài!”

“A nha, chị thực sợ quá!” Giang Mỹ Kỳ làm bộ làm tịch nói, sau đó vẻ mặt bất mãn: “Gia Kiệt, đây là lời em nên nói với ân nhân của mình đó hay sao?”

Không đề cập tới thì không sao, nhắc tới chuyện này, Giang Gia Kiệt liền buồn bực.

“Chị, chị còn không biết xấu hổ mà nói ra hay sao? Lúc ấy em thật sự nghĩ chị vì cứu em, mới chắn ở trước mặt em mà đối nghịch với Giang Dĩ Mạch, còn thấy lạ là vì sao người chị luôn luôn chỉ biết bảo vệ bản thân giờ lại đứng ra bảo vệ mình, thì ra là để đổ hết trách nhiệm sinh non lên đầu Giang Dĩ Mạch.”

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt cực kì bất mãn: “Hừ! Không nghĩ tới chị cũng lợi dụng em!”

“Nếu không em cho là lần này Giang Dĩ Mạch sẽ đồng ý từ bỏ ý đồ sao?” Giang Mỹ Kỳ nói.

“Chị, chị đừng ở chỗ này kể công, là do ba quỳ xuống trước mặt Giang Dĩ Mạch, chị ta mới bằng lòng buông tay!” Giang Gia Kiệt tức giận đến cắn răng: “Ba là ba ruột của chị ta, để ba ruột của mình quỳ xuống trước mặt mình, vậy mà Giang Dĩ Mạch kia cũng làm được, cũng không sợ thiên lôi đánh chết!”

Giang Gia Kiệt đau lòng cho ba mình, càng hận Giang Dĩ Mạch tuyệt tình.

Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn em trai ngu xuẩn một cái, hỏi: “Làm sao mà em biết được?”

“Em nghe anh Hạo Thien nói.” Giang Gia Kiệt thần bí nói: “Chị, nhưng ngàn vạn lần chị đừng nói ra!”

“Hạo Thiên còn nói gì hả?”

“Cũng không nói gì cả, chỉ nói ba quỳ xuống cầu xin Giang Dĩ Mạch, chị ta cũng không chịu buông tay, sau đó mẹ chồng chị ta ra mặt, chị ta mới miễn cưỡng đáp ứng.” Giang Gia Kiệt nói tiếp: “Anh Hạo Thiên còn nói, bảo chúng ta về sau cẩn thận một chút, đừng chọc vào Giang Dĩ Mạch, bằng không lần sau quỳ xuống cũng chưa chắc đã được.”

“Mấy ngày này Hạo Thiên đang làm gì? Chị sinh non, chuyện lớn như vậy, anh ta cũng không tới bệnh viện thăm chị.”

Giang Gia Kiệt sửng sốt: “Mấy ngày này anh Hạo Thiên cũng chưa tới bệnh viện sao?”

https://thuviensach.vn

Coi như chị mình giả mang thai sinh non, nhưng anh Hạo Thiên không biết toàn bộ đều là giả, sao nhiều ngày như vậy cũng không tới bệnh viện?

Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ ưu thương: “Chúng ta nhiều năm cảm tình như vậy, hiện giờ con của chị cùng không còn, anh ta lại như vậy...”

“Chị, chị cũng đừng khổ sở, em đi gọi điện thoại cho anh Hạo Thiên.”

“Đừng.” Giang Mỹ Kỳ cố ý nói: “Ngay từ đầu anh ta cũng không muốn cưới chị, hiện giờ biết con đã không còn, không đến vậy thì không đến đi.”

Giang Gia Kiệt mất hứng nói: “Anh Hạo Thiên không phải loại người như vậy!”

Lập tức gọi điện thoại cho Đường Hạo Thiên: “Kỳ quái, sao không ai tiếp?” Đang nói chuyện, liền nghe thấy ngoài phòng bệnh truyền đến chuông điện thoại di động từ xa đến gần.

Mở cửa phòng bệnh ra, Giang Gia Kiệt nhìn thấy Đường Hạo Thiên, cao hứng đi qua: “Anh Hạo Thiên!”

Đường Hạo Thiên và Giang Gia Kiệt chào một tiếng.

Trong phòng bệnh, Giang Mỹ Kỳ tựa vào gối ở đầu giường, vẻ mặt bi thống.

Đường Hạo Thiên đẩy cửa đi vào, trong thần sắc hiện lên một tia chột dạ: “Kỳ Kỳ.”

Giang Mỹ Kỳ chậm rãi di chuyển ánh mắt: “Hạo Thiên, cuối cùng anh cũng đến rồi? Nhiều ngày như vậy anh cũng không đến thăm em, em tưởng anh không cần em nữa.”

Đường Hạo Thiên càng thêm chột dạ, khẽ đóng cửa phòng bệnh.

https://thuviensach.vn

“Kỳ Kỳ, em cảm thấy thế nào rồi?” Nhìn thấy hoa quả ở đầu tủ: “Anh gọt hoa quả cho em nha.”

Giang Mỹ Kỳ lắc đầu: “Em không đói bụng.” Cúi đầu nhìn bụng mình, nước mắt nhịn không được rớt xuống: “Con của chúng ta... Không còn...”

“Đừng đau lòng, Kỳ Kỳ, con không còn sau này còn có thể sinh.” Đường Hạo Thiên an ủi, trong lòng một mực tính toán làm sao để mở miệng.

Hôm nay anh ta tới là để chia tay với cô ta.

Mấy ngày nay một mực suy nghĩ phải làm sao để cô ta đồng ý chia tay.

Giang Mỹ Kỳ đưa tay cầm tay Đường Hạo Thiên: “Đúng là con đã không còn, hôn sự của chúng ta làm sao bây giờ? Ba mẹ anh nhất định cũng cực kỳ thương tâm, em đã không giữ được cháu nội cho họ.”

Đường Hạo Thiên chỉ cảm thấy tay Giang Mỹ Kỳ nóng lên, theo bản năng tránh ra: “Kỳ Kỳ, anh cảm thấy tính cách chúng ta kỳ thật cũng không thích hợp.”

Giang Mỹ Kỳ sửng sốt, nhìn Đường Hạo Thiên: “Hạo Thiên, anh đang nói cái gì?”

Đã mở miệng, chỉ có thể kiên trì nói tiếp.

“Kỳ Kỳ, có chuyện này anh vẫn chưa nói với em, ba anh vẫn không đồng ý hôn sự của chúng ta, trước kia em là vị hôn thê của anh họ anh, lại có con với anh, ba anh cảm thấy không có cách nào đối mặt với cô anh, khi biết em mang thai, cũng không chịu đồng ý hôn sự này.”

“Cho nên anh mới muốn sau khi sinh đứa nhỏ này mới nói đến hôn sự có đúng không?”

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên không nói chuyện.

“Nếu đứa nhỏ này không có mất, thuận lợi sinh ra, ba anh có đồng ý hôn sự của chúng ta hay không?” Giang Mỹ Kỳ ôm một tia hi vọng hỏi.

Ánh mắt Đường Hạo Thiên né tránh nói: “Tính tình ba anh cực kỳ cố chấp...”

Lần này cuối cùng Giang Mỹ Kỳ cũng đã hiểu rõ.

“Nhưng nếu đứa nhỏ thật sự sinh ra, anh nhất định sẽ thuyết phục được ba anh, nhưng hiện tại...” Đường Hạo Thiên khó xử nhìn mắt Giang Mỹ Kỳ, cắn chặt răng, kiên trì nói: “Kỳ Kỳ, chúng ta chia tay đi.”

“Anh nói cái gì?” Giang Mỹ Kỳ giật mình.

“Cô anh đã biết chuyện của chúng ta, cực kỳ tức giận, yêu cầu chúng ta chia tay. Ba anh là người quý trọng tình thân, vì bình ổn sự phẫn nộ của cô anh, chúng ta chỉ có thể chia tay.”

Giang Mỹ Kỳ nhìn anh ta, nước mắt vô thanh rớt xuống.

“Kỳ Kỳ, anh biết anh có lỗi với em, sau này anh nhất định sẽ tận lực bồi thường cho em.”

“Anh bồi thường như thế nào?”

“Anh...”

Giang Mỹ Kỳ nhắm mắt lại: “Anh đi đi, về sau em sẽ không quấn lấy anh nữa.”

Đường Hạo Thiên không nghĩ tới chia tay dễ dàng như vậy, càng cảm thấy Giang Mỹ Kỳ có chút thua thiệt: “Kỳ Kỳ, sau này có cơ hội anh nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ bồi thường cho em, xon em hãy tha thứ cho anh, anh cũng là thân bất do kỷ.”

Anh ta nói xong nhanh chóng rời khỏi phòng bệnh, nhưng không thấy một khắc kia khi anh ta đi ra phòng bệnh, Giang Mỹ Kỳ mở to mắt, khóe miệng nhếch nên cười thầm vì mưu kế đã thành công.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Con Và Vợ Rất Cố Gắng.

Sáng sớm, Giang Dĩ Mạch thức dậy từ trong giấc mộng, phát hiện mình lại ngủ trong ngực Mộ ngốc nghếch.

Đẩy Mộ ngốc nghếch ra, đang muốn rời giường, đột nhiên liền đỏ mặt, vội vàng cầm chăn mỏng che mặt.

Anh không có mặt quần áo, Giang Dĩ Mạch sao chịu được dáng người hấp dẫn như vậy, mặt đỏ tim đập, trái tim nhỏ nhảy bình bịch không ngừng, giống như một giây sau sẽ nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Bà xã, em dậy rồi?” Mộ ngốc nghếch trẻ con dụi mắt: “Chào buổi sáng…”

Giang Dĩ Mạch vội vàng lấy chăn mỏng đắp trên người Mộ ngốc nghếch, che lại dáng người khiến cho người ta mặt đỏ tim đập kia, vội vã rời giường, lại bị Mộ ngốc nghếch bắt được, lần nữa ôm vào lòng, bàn tay thon dài như ngọc nhẹ nhàng đặt trên bụng cô: “Bà xã, có phải chúng ta đã có em bé rồi không?”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, đầu óc có chút không nghe lời: “Không có, nào có nhanh như vậy?”

Đẩy Mộ ngốc nghếch ra, vội vã chạy vào phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Nhìn gương mặt đỏ bừng trong gương, Giang Dĩ Mạch then thùng ôm lấy gương mặt nóng bừng của mình, sao lại bị một tên ngốc làm cho mình mặt đỏ tim đập đây?

Trong đầu đột nhiên thoáng qua một dáng người khêu gợi của Mộ ngốc nghếch, mặt của Giang Dĩ Mạch càng đỏ, không ngừng lắc đầu: “Không được suy nghĩ lung tung nữa…”

“Bã xã, không cần suy nghĩ lung tung cái gì?” Lúc này Mộ ngốc nghếch xuất hiện ở phòng rửa mặt, anh mặt áo ngủ, chỉ có một thắt lưng ngang hông, lộ ra lồng ngực tinh tráng khêu gợi, giống như hình vẽ mỹ nam đi tắm.

“Không có suy nghĩ lung tung cái gì.” Giang Dĩ Mạch không ý thức xoay người ra chỗ khác, không nhìn tới anh.

Rửa mặt xong, Giang Dĩ Mạch trở về phòng thay quần áo, xoay người lại đã thấy Mộ ngốc nghếch mở to đôi mắt tò mò nhìn cô chằm chằm.

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn mình một cái, ánh mắt trầm xuống: “Anh vào đây lúc nào?”

“Từ lúc em cởi quần áo.” Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn trả lời.

“Sao anh lại đi vào mà không nói một tiếng? Ai cho anh nhìn tôi thay quần áo?”

Giang Dĩ Mạch nhớ tới mình để cho người nhìn sạch, vừa nóng vừa giận.

“Ông xã không thể nhìn bà xã thây quần áo sao?” Mộ ngốc nghếch giống như trẻ con tò mò hỏi.

“Không thể!”

https://thuviensach.vn

“Nhưng chúng ta là vợ choonsggm tại sao lại không thể? Trên TV hai vợ chồng…”

“Đó là gạt người.” Giang Dĩ Mạch ngắt lời: “Nhớ, sau này không được nhìn lén tôi thay quần áo.”

Mộ ngốc nghếch gật đầu như trống bỏi: “Ừ, anh nghe lời bà xã.”

“Thật ngoan.” Giang Dĩ Mạch sờ sờ mặt của Mộ ngốc nghếch, xoay người ra khỏi phòng.

Mộ ngốc nghếch rất hưởng thụ việc Giang Dĩ Mạch sờ sờ gương mặt mình, lầm bầm nói: “Ông xã thích nghe lời bà xã nhất, về sau nhất định không được nhìn trộm, sẽ nhìn trực tiếp…”

Giang Dĩ Mạch đã ra khỏi phòng không nghe thấy những lời này của Mộ ngốc nghếch, nếu không sẽ bị tức đến nhảy dựng lên.

Lúc ăn sáng, đột nhiên Đường Hân hỏi: “Dĩ Mạch, các con kết hôn lâu như vậy rồi, bụng của con còn chưa có động tĩnh sao? Nếu không mẹ thấy hai ngày này con dành chút thời gian đi bệnh viện kiểm tra một chút đi.”

Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa bị sặc cháo: “Không cần đi bệnh viện, sinh con không phải là chuyện gấp, thuận theo tự nhiên là được rồi.”

“Vậy cuối cùng là lúc nào con mới có thể mang thai?” Đường Hân cố ý hỏi trước mặt chồng, vẻ mặt quan tâm, giống như hận bụng cô không thể to lên ngay, lập tức sinh con.

Giang Dĩ Mạch có hơi giận, cả ngày đều mang thai mang thai mang thai, nếu mang thai dễ dàng như vậy, bây giờ cô còn ở đây sao?

Hơn nữa, là con trai bà ấy không biết thế nào là sinh con, có thể trách mình sao?

https://thuviensach.vn

Cũng không thể bảo một cô gái dạy con trai bà ấy sinh con thế nào chứ?

Giang Dĩ Mạch bất mãn liến nhìn Mộ ngốc nghếch bên cạnh, trong lòng đẩy sạch sẽ mọi trách nhiệm cho anh.

Mộ ngốc nghếch giống như thấy được ánh mắt bất mãn của Giang Dĩ Mạch, cố ý hiểu sai ý cô, trẻ con mở miệng, giọng nói non nớt nói: “Mẹ, người không cần lo lắng, hôm qua con và vợ rất cố gắng, có lẽ trong bụng vợ đã có em bé rồi.”

Mộ Đình nghe lời này, trong mắt lập tức có hi vọng.

Mà sắc mặt Đường Hân cũng thay dổi, sau đó giấu đi cảm xúc, cười nói: “Vậy thì tốt, các con nhất định phải cố gắng, mẹ và cha các con đang chờ bồng cháu đó.”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Sau này mỗi buổi tối con và vợ sẽ nỗ lực, con sẽ ôm chặt vợ hơn, như vậy rất nhanh sẽ có em bé rồi…A, bà xã, sao em lại đá anh?”

Đường Hân và Mộ Đình đều là người từng trải, sao lại không hiểu lời của con trai có ý gì, hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, nhìn mặt Giang Dĩ Mạch lúng túng.

“Thiên Thần, mỗi tối các con đều ôm nhau ngủ sao?” Đường Hân hỏi.

Mộ ngốc nghếch ngu ngơ gật đầu, vẫn còn rất kích động hưng phấn nói: “Chúng con muốn sinh em bé, tất nhiên là phải ôm nhau rồi.”

“Sau khi ôm nhau thì sao?” Đường Hân hỏi tiếp, cũng cảm thấy vấn đề của mình quá mức **, làm trưởng bối cũng không nên hỏi, mặt lúng túng.

Mộ ngốc nghếch tò mò: “Còn có sau đó sao? Sau đó chúng con đi ngủ mà!”

https://thuviensach.vn

Anh ngây ngốc cười nói: “Mẹ, mẹ không cần lo lắng, rất nhanh chúng ta sẽ có một đứa bé béo mập rồi. Hắc hắc…” Vui mừng giống như đã có rồi.

Đường Hân lạnh mặt nhìn Giang Dĩ Mạch: “Con tôi không hiểu chuyện, chẳng lẽ cô cũng không hiểu sao? Là cô khi dễ con trai tôi không thông minh bằng cô?”

Lần này Giang Dĩ Mạch không phản đối: “Chúng con còn trẻ, sinh con không cần gấp như vậy.”

“Cô không để cho con trai tôi chạm vào cô, làm sao sinh con?” Đường Hân tức giận nói: “Cô ghét bỏ con tôi, căn bản là không định sinh con cho con tôi?”

“Con không có!” Giang Dĩ Mạch theo bản năng phản đối.

“Vậy tại sao phải gạt con trai của tôi?” Đường Hân nghiêm túc hỏi.

“Mẹ, người đừng hung dữ như vậy, sẽ dọa vợ con.” Mộ ngốc nghếch lập tức bảo vệ vợ mình: “Chúng con rất nỗ lự, sinh em bé cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy.”

Anh học lời nói của Giang Dĩ Mạch an ủi mẹ, ngoài mặt Đường Hân nổi trận lôi đình: “Thiên Thần, con bị người phụ nữ này lừa rồi, các con như vậy cả đời cũng không sinh được đứa bé!”

“Mẹ, không cho mẹ nói bậy, bà xã sẽ không gạt con.” Mộ ngốc nghếch khờ dại nói.

“Tự con hỏi vợ con đi, nó có lừa con hay không?”

Mộ ngốc nghếch nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, nhưng Giang Dĩ Mạch lại tránh tầm mắt của anh, lúc này Mộ Đình mới nói chuyện.

https://thuviensach.vn

“Được rồi!” Ông nhẹ nhàng để đũa xuống: “Người trẻ tuổi không hiểu chuyện có thể dạy dỗ, tình trạng Thiên Thần đặc biệt, Dĩ Mạch, sau này còn cần con tha thứ cho nó nhiều hơn.

Mộ Đình khách khí khiến Giang Dĩ Mạch có chút không biết làm sao, nếu như ông giống như mẹ chồng Đường Hân trách mắng cô, cô còn cảm thấy dễ chịu hơn, mình không sai.

Ăn sáng xong, Mộ Đình đi về phòng, chuẩn bị đi làm, ông gọi Đường Hân đến, không biết nhỏ giọng nói gì bên tai Đường Hân, Đường Hân cũng không khỏi đỏ mặt: “Chuyện như vậy mẹ chồng như tôi làm sao nói được?”

“Bà để quản gia chuẩn bị là được.” Mộ Đình nói xong cũng ra cửa.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Ăn Phải Thuốc Nổ Rồi Hả?

Tập đoàn Giang Thị.

Trong phòng họp đang mở một cuộc họp quan trọng, Thiệu Thiến liếc mắt nhìn vị trí phó tổng giám đốc trống không, hỏi trợ lý bên cạnh: "Phó tổng giám đốc Giang đâu? Hôm nay mở cuộc họp quan trọng, các người không thông báo cho ông ấy sao?"

Gương mặt trợ lý khó xử, nói: "Tổng giám đốc Thiệu, phó tổng giám đốc nói hôm nay ông ấy không được khỏe, nên phải đi bệnh viện một chuyến, nhờ tôi nói với bà, có chuyện gì thì bà cứ quyết định là được."

Gương mặt Thiệu Thiến đầy vẻ mất hứng, tất cả nhân viên vừa thấy tâm tình của tổng giám đốc không tốt, thì tất cả đều nâng cao tinh thần và sự cẩn thận lên tới mười hai phần.

"Bây giờ bắt đầu cuộc họp!" Mặt Thiệu Thiến âm trầm, làm tất cả mọi người đều nơm nớp lo sợ.

Cuộc họp kéo dài gần hai tiếng đồng hồ, khi cuộc họp chuẩn bị kết thúc, Thiệu Thiến hỏi thăm giám đốc tài vụ ngồi bên tay trái: "Giám đốc Vương, tôi cử ông đi đàm phán cái hạng mục đó sao rồi?"

Giám đốc Vương cẩn thận nói: "Tôi đã đi tìm người phụ trách của công ty kia, nhưng người ta ngay cả mặt mũi cũng không chịu gặp tôi."

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến liếc nhìn những người khác: "Giải tán, tất cả các người ra ngoài trước đi!"

Những người khác nối đuôi nhau đi ra ngoài, lúc này Thiệu Thiến mới hỏi tiếp: "Ông chưa nói mục đích của chúng ta khi đến đó sao? Không phải chỉ là một công ty nhỏ, trước đây không lâu mới bị một công ty nước ngoài thu mua ư, sao lại lớn lối như vậy?"

"Tổng giám đốc Thiệu, tôi đã đi qua nhiều lần, nhưng người ta cũng không chịu gặp."

"Khu vui chơi ở trung tâm thành phố đã bắt đầu thi công, nếu cứ kéo dài nữa thì chúng ta sẽ hoàn toàn không có cơ hội, tương lai cái khu vui chơi đó sẽ là chỗ ăn chơi lớn nhất, nếu như chúng ta có thể góp cổ phần vào đó, thì trong tương lai danh tiếng của tập đoàn Giang Thị chúng ta sẽ tăng lên không nhỏ."

Giám đốc Vương khó xử, cẩn thận từng li từng tí nói: "Tổng giám đốc Thiệu, tập đoàn Giang Thị của chúng ta là kinh doanh khách sạn, mấy năm gần đây công việc làm ăn cũng không được tốt cho lắm, đã rơi vào tình trạng khan hiếm vốn, nếu hiện tại gắng gượng cầm toàn bộ số vốn hiện có kể cả mấy cái khách sạn đi vay để đầu tư, thì có phải quá mạo hiểm rồi hay không? Ngộ nhỡ thất bại. . . . . ."

Phịch một tiếng, Thiệu Thiến đột nhiên đập mạnh tập hồ sơ lên bàn: "Một hạng mục lớn ở ngay trung tâm thành phố như vậy, có rất nhiều tập đoàn trong nước tham gia đầu tư xây dựng, chẳng lẽ người ta cũng không có đầu óc sao? Hơn nữa, coi như nếu quả thật có vấn đề gì, cũng không phải một mình công ty chúng ta chịu!"

"Sau này tôi không muốn nghe ông nói những lời như thế nữa!"

"Dạ dạ." Giám đốc Vương gật đầu liên tục.

https://thuviensach.vn

"Giám đốc Vương, xem ra tuổi của ông cũng đã lớn, cũng đến lúc nên về hưu rồi, bây giờ hạng mục này cứ để tôi tự mình giám sát, một lát nữa tôi sẽ đến tìm người phụ trách của công ty kia!"

Đây rõ ràng là đang muốn đuổi việc, cả người vị giám đốc này liền ngu ngơ.

Khi Thiệu Thiến trở lại phòng làm việc của tổng giám đốc thì lập tức dặn dò trợ lý đi hẹn trước với người phụ trách của công ty kia, sau đó gọi điện thoại cho Giang Triển Bằng.

"Hôm nay công ty mở cuộc họp quan trọng, tại sao ông không đến?" Thiệu Thiến trực tiếp hỏi liền.

"Tôi thấy không thoải mái. . . . . ."

"Sáng sớm hôm nay không phải ông còn rất tốt sao?" Thiệu Thiến giận dữ hỏi: "Giang Triển Bằng, tập đoàn Giang Thị này là của nhà họ Giang ông, nếu như ông cứ mặc kệ, vậy thì tôi cũng không muốn quản cái công ty rách này của nhà ông nữa, tôi vất vả khổ cực mấy chục năm rồi, nhưng quay đầu lại thì chỉ cần con gái ông nói một câu, tôi sẽ phải lập tức cút đi, tôi có lợi lộc gì ở đây chứ!"

"Bà xã, bà đừng tức giận, tôi thật sự thấy không thoải mái, với lại những năm này công ty đều do bà xử lý, chuyện bên trong tôi cũng không hiểu, nên bà cứ quyết định là được mà."

"Đây là công ty của Thiệu Thiến tôi sao? Hay là chỉ cần con gái ông nói một câu, muốn tôi cút thì tôi phải cút ngay? Tôi vất vả khổ cực nhiều năm như vậy, một chút công lao cũng không có, ông thì tốt rồi, chỉ biết ở bên ngoài hưởng thụ sung sướng!"

"Chẳng phải cuối cùng Mạch Mạch cũng không giành lại tài sản của mẹ nó nữa đó sao? Với lại tôi cũng đã để bà đứng tên tập đoàn Giang Thị, còn

https://thuviensach.vn

cho bà làm tổng giám đốc đại diện, không phải lúc đầu bà cũng rất vui vẻ hay sao? Sao bây giờ lại ầm ĩ với tôi cái gì nữa? Ăn phải thuốc nổ rồi hả?"

"Nói cho cùng thì tôi cũng chỉ là người đại diện cho tổng giám đốc mà thôi!" Thiệu Thiến tức giận nói.

Hai chữ "đại diện" này chính là một tảng đá đè trong lòng bà mười mấy năm qua.

Giang Dĩ Mạch không chết, thì cũng đồng nghĩa với việc bà phải thay người khác làm việc mấy chục năm, là vì cái gì chứ!

Đột nhiên có người gõ cửa phòng làm việc.

Thiệu Thiến trực tiếp cúp điện thoại của chồng: "Vào đi!"

Trợ lý đi vào: "Tổng giám đốc Thiệu, bên ngoài có ông Trương Đại Tề muốn tìm bà."

Sắc mặt Thiệu Thiến đột nhiên thay đổi, cho trợ lý đi ra ngoài, lập tức gọi điện thoại cho Trương Đại Tề: "Ông điên rồi hả, sao ông lại chạy tới công ty của tôi?"

"Bà không chịu gặp tôi, tôi không thể làm gì khác hơn là tới nơi này tìm bà!" Trương Đại Tề nói.

"Ông tìm tôi có chuyện gì?"

"Ra gặp mặt rồi hãy nói."

Thiệu Thiến giận dữ cúp điện thoại, ra khỏi tòa nhà của tập đoàn Giang Thị, đã nhìn thấy Trương Đại Tề đứng cách đó không xa.

"Không phải tôi đã nói ông trốn đi, tạm thời không nên gặp mặt rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Tôi đã trốn một thời gian dài như vậy, tin đồn cũng đã qua, con gái của chồng bà không bắt được tôi đâu." Trương Đại Tề lấy lòng cười nói.

"Ông nhất định phải gặp tôi là vì chuyện gì?"

Trương Đại Tề Tứ liếc mắt nhìn quanh: "Chúng ta tìm một chỗ nào đó rồi từ từ nói chuyện."

"Tôi không có thời gian, một lát nữa tôi còn phải đi gặp khách hàng." Thiệu Thiến lên tiếng từ chối, không nhịn được nói: "Ông có chuyện gì thì nói mau lên!"

Trương Đại Tề bĩu môi: "Gần đây tôi có chút eo hẹp, hôm nay cơm trưa còn chưa ăn đây này."

"Không phải tháng trước tôi mới vừa cho ông mười triệu hay sao?"

Trương Đại Tề vội ho một tiếng: "Tôi có người thân ở quê bị bệnh, nhờ cậy tôi vay tiền giúp, tôi không tiện từ chối, nên. . . . . ."

"Là người thân của ông bị bệnh nhờ ông vay tiền, hay là ông bài bạc thua hả?"

"Tôi thề, là người thân của tôi bị bệnh, nếu như tôi lừa bà, tôi sẽ chết không được tử tế, ra cửa bị xe đụng chết!" Trương Đại Tề giơ tay lên thề.

Loại thề thốt này không biết hắn đã sử dụng bao nhiêu lần rồi, Thiệu Thiến cũng không hiểu tại sao hắn ra cửa mà còn chưa bị xe đụng chết?

"Ông đi trước đi, lát nữa tôi rảnh tôi cho người chuyển khoản cho ông."

"Tôi chết đói đến nơi rồi, bà cho tôi ngay bây giờ đi." Trương Đại Tề không chịu đi.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng sợ bị người khác nhìn thấy, đặc biệt là bị chồng của mình phát hiện, cũng may là bình thường chồng mình rất ít khi tới công ty.

Mấy phút sau, Thiệu Thiến lên phòng làm việc của mình lấy ví tiền xuống, rút ra mấy tờ tiền mệnh giá lớn: "Gần đây công ty kinh doanh không được tốt lắm, tôi cũng không còn bao nhiêu tiền, ông cầm lấy chừng này mà dùng, sau này không được đến công ty tìm tôi nữa!"

Trương Đại Tề nhìn thoáng qua, lẩm bẩm: "Sao lại ít như vậy? Cho ăn mày sao? Cho nhiều hơn chút nữa đi, nếu không đủ xài thì tôi lại phải tới tìm bà nhiều lần, không phải sẽ rất phiền toái sao?" Trong lời nói có mấy phần uy hiếp.

Thiệu Thiến giận nhưng cũng hết cách rồi, lấy toàn bộ tiền trong túi xách đưa cho hắn: "Sau này đừng đến công ty tìm tôi nữa, nếu không một phân tiền ông cũng không lấy được."

"Biết rồi, vậy tôi đi trước."

"Đợi đã nào...!"

"Mới vừa rồi còn thúc giục tôi đi, bây giờ sao lại không để cho tôi đi vậy?"

"Năm đó ông thật sự đã phá hủy di chúc mà người phụ nữ đó để lại rồi sao?" Thiệu Thiến hỏi.

"Thật sự đã bị tôi phá hủy rồi, xé tan thành từng mảnh, một mồi lửa cháy hết sạch." Trương Đại Tề khẳng định nói.

Thiệu Thiến khoát tay, để cho hắn đi thật nhanh.

Ước chừng hơn một giờ sau, Thiệu Thiến cùng trợ lý bắt đầu đi tới công ty thiết kế của khu vui chơi ở trung tâm thành phố, trợ lý nói cô đã gọi điện

https://thuviensach.vn

thoại hẹn trước nhưng đối phương nói không có thời gian.

Thiệu Thiến liền tự mình tới, kết quả bị chặn ở bên ngoài, nhưng bà lại gặp được tổng giám đốc Đường Chấn của tập đoàn Đường Thị.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Mẹ Con Tâm Kế

Gặp nhau ở loại địa phương này cũng có chút xấu hổ, Thiệu Thiến lập tức trốn ở chỗ tối, nhìn Đường Chấn vừa tán gẫu vừa rời đi cùng với nhân viên của công ty đối tác.

Cuối cùng bà ta cũng không thể nhìn thấy người phụ trách của công ty đối phương.

Lúc này trên sân khấu vang lên tiếng gọi điện thoại: "Trợ lý Bạc, người đã tới rồi."

Thiệu Thiến gặp trắc trở, trên đường trở về liền gọi điện thoại cho con gái: "Kỳ Kỳ, con đang ở đâu?"

"Con đang trên đường đến sân bay."

"Con đến sân bay làm cái gì?"

"Con muốn xuất ngoại chơi vài ngày."

"Mẹ tìm con có việc, trước đừng xuất ngoại, trực tiếp tới công ty gặp mẹ." Thiệu Thiến khẩn trương nói.

"Mẹ, con đã đặt vé máy bay rồi."

https://thuviensach.vn

"Đừng tưởng rằng mẹ không biết con đi gặp Mộ Tử Duệ, hiện tại mẹ bên này có chuyện quan trọng, con lập tức qua đây!" Nói xong không đợi con gái cự tuyệt liền cúp điện thoại.

Lái xe cũng nghe được nội dung cuộc đối thoại, chậm rãi hạ thấp tốc độ xe, chờ khách hàng truyền đạt ý muốn.

Giang Mỹ Kỳ bất mãn để điện thoại xuống, cũng không có tính sẽ nghe theo lời mẹ, mà tiếp tục đến sân bay.

Lái xe không có nhận được mệnh lệnh, hạ thấp tốc độ xe dần dần tăng nhanh lên, tiếp tục đến sân bay.

Thiệu Thiến tới công ty vẫn không thấy con gái tới, lại gọi điện thoại qua, Giang Mỹ Kỳ lại cố ý không chịu tiếp.

Đăng ký thủ tục xong, sau đó chờ máy bay cất cánh, em trai Giang Gia Kiệt đột nhiên lại gọi điện thoại tơis.

"Chị, mẹ bảo chị lập tức đi công ty mẹ, nói nếu không đến mà nói, mẹ sẽ cắt mọi nguồn kinh tế của chị." Giang Gia Kiệt chỉ thuật lại hoàn toàn lời nói của mẹ, sau khi nói xong lập tức nói rõ quan điểm chính mình: "Chị, chị cũng quá kỳ cục rồi đó. Mẹ có việc gấp tìm chị, chị cũng chỉ lo cho chính mình, vẫn chạy ra nước ngoài đi tìm Mộ Tử Duệ, nếu anh Hạo Thiên biết toàn bộ những chuyện chị làm sau lưng anh ấy, nhất định gan giết người anh ấy cũng có đấy."

"Mắc mớ gì đến em?" Giang Mỹ Kỳ bất mãn nói: "Nếu em dám nói lung tung, chị sẽ không nhận em là em trai ruột!"

"Cần tới em thì coi như em trai ruột không cần thì chỉ biết có bản thân!" Đối với người chị này Giang Gia Kiệt cũng cực kỳ bất mãn, thường xuyên cố ý nói cô ta, đương nhiên, đối với bên ngoài, anh ta vẫn không chút do dự đứng về phía mẹ và chị gái.

https://thuviensach.vn

"Chị mau tới chỗ mẹ đi hình như mẹ có chuyện rất gấp..."

Không đợi Giang Gia Kiệt nói xong, Giang Mỹ Kỳ đã cúp điện thoại.

Radio đang nhắc nhở đăng ký, Giang Mỹ Kỳ tức giận, đương nhiên cô ta biết nếu cô ta đi thật, mẹ nhất định sẽ không bỏ qua cho mình.

Luôn mãi do dự, luôn mãi tức giận, cuối cùng bực mình địa ly khai sân bay.

Thiệu Thiến nhìn thấy rốt cuộc con gái cũng đến, mới nói: "Rốt cuộc con cũng đồng ý đến đây?"

"Mẹ, chuyện gì mà gấp như thế? Mà con phải lập tức đến?" Giang Mỹ Kỳ tức giận hỏi.

"Công ty xảy ra chút vấn đề, hiện tại cần con hỗ trợ." Thiệu Thiến nói.

"Đây cũng không phải công ty của con, muốn con hỗ trợ gì chứ?" Giang Mỹ Kỳ bất mãn nói: "Giang Dĩ Mạch kia chỉ cần nói một câu, nói thu hồi liền thu hồi..."

"Kỳ Kỳ, công ty này là của nhà họ Giang chúng ta, mẹ tuyệt đối không để Giang Dĩ Mạch lấy đi." Thiệu Thiến nói.

"Cho dù là như vậy, tương lai không phải con cũng gả ra ngoài sao, cũng không có khả năng mẹ sẽ cho con cái công ty này, chỉ biết giữ cho Gia Kiệt, mẹ bảo Gia Kiệt đi mà giúp mẹ đi!"

"Con bé này con lại hờn dỗi cái gì chứ?" Thiệu Thiến trách cứ nói: "Không phải con muốn đi thăm Mộ Tử Duệ sao? Nhưng sao con không ngẫm lại xem con xảy thai được bao lâu? Lúc này chạy đi, khẳng định sẽ khiến cho Hạo Thiên hoài nghi, nếu nó biết con giả mang thai, lại ở cùng một chỗ với Mộ Tử Duệ, nó có thể buông tha cho con?"

https://thuviensach.vn

"Là chính anh ta đề xuất muốn chia tay!" Giang Mỹ Kỳ khinh thường.

"Nhưng con lừa gạt nó mang thai cũng là sự thật, nếu nó biết có thể buông tha cho con sao? Còn nhà họ Mộ và nhà họ Đường là thân thích, nhà họ Mộ biết con có quan hệ với Hạo Thiên, ngay cả Mộ Tử Duệ, nhà họ Mộ cũng không có khả năng đồng ý hôn sựj của hai đứa." Thiệu Thiến nói: "Khoảng thời gian trước mẹ nghe Đường Hân nói Tử Duệ và tam tiểu thư nhà họ Ngôn đã bàn chuyện cưới hỏi rồi."

"Con muốn có con của Tử Duệ không được sao! Bọn họ muốn ôm cháu trai như thế, còn sợ không thế tiến vào cửa nhà họ?"

"Con ở cùng với Hạo Thiên lâu như vậy, cũng chưa có thể mang thai con của Hạo Thiên, con nghĩ Mộ Tử Duệ là kẻ Ngốc hay sao?"

"Mẹ, mẹ có ý gì? Con cố ý không chịu mang thai con của Hạo Thiên!"

Thiệu Thiến nhìn con gái: "Con nói cái gì?"

Giang Mỹ Kỳ biết chính mình nói lộ ra, cố ý chuyển hướng đề tài, "Mẹ, mẹ có chuyện gì thì nói đi."

Thiệu Thiến cũng không đồng ý buông tha vấn đề vừa rồi: "Con giải thích rõ cho mẹ, vừa rồi lời con nói là có ý tứ gì? Chuyện gì mà không chịu mang thai con của Hạo Thiên? Nhà họ Đường có điểm nào không bằng nhà họ Giang chúng ta?"

"Nhà họ Đường không kém nhà họ Giang chúng ta, nhưng lại kém xa nhà họ Mộ!" Giang Mỹ Kỳ không sao cả nói: "Giang Dĩ Mạch dựa vào đâu mà được làm thiếu phu nhân nhà họ Mộ? Luận diện mạo, con không có điểm nào kém cô ta?"

"Lúc trước không phải chính con không chịu gả vào nhà họ Mộ đó sao?"

https://thuviensach.vn

"Ai muốn gả cho tên đần độn?"

"Vậy con còn không phục cái gì?"

Giang Mỹ Kỳ ngồi ở trên ghế sofa, bắt chéo hai chân: "Gả cũng phải gả cho Nhị thiếu gia nhà họ Mộ!"

"Con cảm thấy nhà họ Đường sẽ đáp ứng? Nhà họ Mộ sẽ tiếp nhận con? Con phải biết rằng phụ nữ muốn sinh con cho nhị thiếu gia nhà họ Mộ có rất nhiều." Thiệu Thiến nhắc nhở: "Không có con cũng sẽ không thiếu."

"Mẹ, mẹ có thể đừng giội nước lạnh vào con có được hay không?" Giang Mỹ Kỳ mất hứng làm nũng: "Là Hạo Thiên không cần con, căn bản anh ta không tính sẽ cưới con, lúc trước con để cho anh ta ngả bài với Giang Dĩ Mạch, anh ta đều không muốn, sau này ngay cả con làm bộ mang thai, anh ta cũng không chịu, đàn ông không có tính trách nhiệm như vậy, làm sao con có thể gả cho anh ta chứ? Mẹ cũng không muốn nhìn con bị Giang Dĩ Mạch sỉ nhục đúng không?"

Nói xong mắt liền tràn lệ.

Mỗi lần gặp vấn đề, cô ta luôn dùng chiêu thức ấy.

Làm nũng, giả thương cảm.

Thiệu Thiến hiểu con gái mình nhất, bộ dáng này, nếu đàn ông thấy, chỉ sợ cũng muốn tâm viên ý mã, tiến lên cẩn thận che chở.

"Con yêu Tử Duệ thật lòng, nếu găpj anh ấy sớm một chút, con nhất định sẽ không nhận Hạo Thiên." Giang Mỹ Kỳ yểu điệu khóc lóc kể lể.

"Được rồi, ở trước mặt mẹ không cần phải làm như vậy, mẹ có nói không giúp con sao?"

https://thuviensach.vn

"Con không diễn, con nói đều là sự thật." Giang Mỹ Kỳ yểu điệu khóc ròng nói.

"Kỳ Kỳ, nhà họ Mộ đã sắp không được rồi." Thiệu Thiến nói: "Con vẫn nên lựa chọn Hạo Thiên đi."

Giang Mỹ Kỳ nhìn mẹ mình: "Nhà họ Mộ làm sao vậy?"

"Hiện tại nhà họ Mộ đã trên đường xuống dốc, khu vui chơi ở trung tâm thành phố kia là hạng mục mà nhà họ Mộ muốn có được, lại bị một công ty nhỏ sắp phá sản thần không biết quỷ không hay cướp mất, khiến tập đoàn Mộ thị mất mặt, cũng thành truyện cười trong thương giới."

Thiệu Thiến lôi kéo tay con gái: "Hiện tại nhà họ Đường lại bay lên như diều gặp gió, mẹ vừa mới nhận được tin tức, ba của Đường Hạo Thiên cũng tham gia đầu tư vào khu vui chơi, sau vài năm nữa tập đoàn Đường thị sẽ không phải lo vấn đề kinh doanh nữa."

"Mẹ, ý của mẹ?"

"Hạo Thiên vẫn rất không tốt, rất có tiềm lực, Kỳ Kỳ, con phải nắm chắc, nếu nhà họ Giang chúng ta cũng có thể tham gia đầu tư mà nói, rất nhanh nhà họ Giang chúng ta cũng có thể tiến thân thành nhà giàu có, đến lúc đó con gả đi cũng được nở mày nở mặt!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Không Thấy Mộ Ngốc

Hôm nay, Giang Dĩ Mạch đang sửa sang nốt bản vẽ của mình ở thư phòng, để chuẩn bị đưa cho khách hàng.

Từ sau khi mình giành được giải thưởng lần trước, bắt đầu không hề ít các công ty hoặc bạn bè mời cô thiết kế hộ.

Thượng Quan Trạch cũng gọi điện thoại cho cô, xin cô thiết kế giúp một loạt tác phẩm trang sức châu báo chủ đề về tình yêu để đưa ra nước ngoài tham gia triển lãm.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy có chút áp lực, vẫn chưa chịu đồng ý.

Sửa sang bản vẽ xong đang muốn đi ra ngoài, Mộ ngốc ôm cổ cô: “Bà xã, em muốn ra ngoài sao?”

“Ừ, em muốn đi đưa bản vẽ thiết kế cho khách hàng, sẽ rất nhanh trở về.”

Mộ ngốc không buông tay, tội nghiệp nhìn Giang Dĩ Mạch: “Anh muốn đi cùng với em.”

“Anh đi làm cái gì?”

“Anh là ông xã của em, anh sẽ bảo vệ em!” Mộ ngốc nổi tính trẻ con nói.

https://thuviensach.vn

“Ở nhà ngoan đi nhé.” Giang Dĩ Mạch tách tay Mộ ngốc đang ôm ra.

“Bà xã, em ghét anh sao, cho nên mới không chịu để cho anh đi cùng em?” Mộ ngốc khổ sở hỏi.

“Không phải.” Giang Dĩ Mạch nhìn đồng hồ, thấy thời gian hẹn khách hàng sắp đến rồi.

“Tại sao không chịu để cho anh đi cùng em? Anh là ông xã của em mà!”

Triệu quản gia tình cờ đi ngang qua, cung kính nói: “Thiếu phu nhân, nếu không cô mang cậu chủ đicùng, lúc cô không ở nhà, tâm tình của cậu chủ đều rất uể oải, bình thường cậu chủ không có cơ hội đi ra ngoài, cả ngày ở nhà sẽ khó chịu, rất đáng thương.”

Giang Dĩ Mạch nhìn thoáng qua Mộ ngốc, cảm thấy rất đáng thương, liền đồng ý.

“Có thể mang anh đi ra ngoài, nhưng anh phải nghe lời của em!”

Mộ ngốc gật đầu như giã tỏi: “Anh nghe lời bà xã.”

Giang Dĩ Mạch đi xe ô tô sang trọng mà bố chồng Mộ Đình thưởng cho cô vững vàng chạy ở trên đường cái trung tâm thành phố sầm uất, hai bên là nhà cao tầng san sát nối tiếp nhau, dòng xe cộ dòng người lui tới tiếng động ầm ĩ, các loại xe sang trọng cửa hàng tùy ý mọc lên, điều này càng trang điểm cho thành phố càng thêm phồn hoa náo nhiệt.

Mộ ngốc giống như lần đầu tiên ra ngoài nhìn ngoài cửa sổ xe phồn hoa mà sợ hãi, xe lái vào đoạn đường trung tâm thành phố phồn hoa nhất, Mộ ngốc xuyên qua cửa kính xe thủy tinh nhìn một khu đất rộng lớn dùng gạch xây thành tường rào cách đó không xa, lúc xe lái đi qua, anh từ cửa lớn của tường rào nhìn thấy bên trong đang khẩn trương thi công.

https://thuviensach.vn

Xe chạy nhanh, hơn mười phút đồng hồ sau đứng ở trước một công ty.

Mắt Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc, nói với anh giống như người mẹ dỗ con nít: “Ông xã, anh ở trong xe ngoan ngoãn chờ em, em đi vào đưa bản thiết kế xong, lập tức đi ra ngoài.”

Mộ ngốc nghe lời gật đầu.

“Không được chạy loạn, nhất định phải ở chỗ này ngoan ngoãn chờ em!”

“Ừ, anh nghe lời, không chạy loạn, bà xã, em mau đi đi, nếu không khách hàng người ta lại đợi.” Giọng Mộ ngốc non nớt nói.

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới vội vàng rời đi.

Mộ ngốc thấy Giang Dĩ Mạch vào công ty, anh mới mở cửa xuống xe.

Xe trên đường cái tới lui, biểu hiện thành phố phồn hoa.

Đường Hạo Thiên đi theo ba để gặp khách hàng, hẹn ở trong một quán cà phê sang trọng, bên cạnh là tường làm bằng thủy tinh, ngồi ở chỗ này có thể nhìn thấy khu vui chơi lớn nhất trung tâm thành phố đang xây dựng ở phía xa.

Hai bên nói chuyện rất hòa hợp, một số việc quan trọng đã bàn xong trước đó, lần này chỉ gặp mặt và ký hợp đồng.

Đối phương đến cũng không phải nhân vật quan trọng gì, hẹn ký hợp đồng xong thì cuộc làm ăn này coi như là thành công.

Đường Chấn lướt quá bản hợp đồng, rồi ký tên mình.

Sau khi bai bên ôn tồn bắt tay lẫn nhau, đối phương liền khách khí xin phép rời đi.

https://thuviensach.vn

Lúc này Đường Hạo Thiên mới hỏi ba mình: “Ba, bọn họ là ai? Mà đích thân ba phải ra mặt đến ký cái hợp đồng này?”

Đường Chấn nhìn xuyên qua bức tường thủy tinh nhìn khu vui chơi đang xây dựng ở phía xa, “Nhìn thấy bên kia không? Chỗ đó sau khi xây dựng xong sẽ trở thành khu vui chơi lớn nhất ở thành phố chúng ta, sẽ kéo theo nền kinh tế lên, có bao nhiêu công ty tập đoàn tài chính cũng muốn chia một chén canh, tập đoàn Đường thị chúng ta may mắn gia nhập thành một trong những công ty đầu tư, không dám nói mạnh miệng, nhưng hai năm sau chúng ta coi như không cần làm, cũng không cần lo!”

Bây giờ Đường Hạo Thiên mới hiểu được, khó trách ba coi trọng như vậy, lại còn cố ý gọi mình cùng đến đây.

“Dượng con vốn cũng muốn ở chỗ đó xây dựng khu vui chơi lớn nhất, nhưng để cho người khác giành trước.” Đường Chấn đáng tiếc thở dài: “Đối phương lại chỉ là một công ty nhỏ không có danh tiếng gì, tóm lại dượng con đã lớn tuổi, lần thua này không còn mặt mũi, lại còn không biết mình rốt cuộc bại bởi ai.”

“Ba nói vậy là có ý gì?”

“Hạo Thiên, con đừng nhìn hạng mục lần này lớn như vậy, nhưng đến bây giờ vẫn không người nào biết ông chủ đứng phía sau hạng mục này là ai, tất cả đều nhân viên cao cấp ra mặt, mỗi người phân công làm việc, ai có chức nấy, mà tất cả chưa hề đề cập đến ông chủ cao nhất.”

“Lần này xem ra dượng con gặp được đối thủ rồi!” Trong giọng nói của Đường Chấn có một chút vui sướng khi người gặp họa.

“Ba, chúng ta tham gia xây dựng khu vui chơi này, cô với dượng biết không?”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Đường Chấn liền thay đổi: “Hạo Thiên, chuyện này ngàn vạn lần con không thể nói cho cô với dượng con biết, tránh cho trong lòng cô và dượng con không thoải mái.”

“Ba, việc này cô sớm muộn gì cũng sẽ biết, trước kia cô với dượng cũng nhiều lần giúp nhà họ Đường chúng ta qua khó khăn, bây giờ chúng ta làm như vậy có phải vong ân phụ nghĩa không?”

“Hạo Thiên, con phải nhớ kỹ, với nhà họ Đường chúng ta mà nói, giá trị quyền lợi con người mới đứng vị trí thứ nhất. Mặc dù chúng ta cùng cô và dượng con là thân thích, có tiền làm sao có thể không kiếm? Dượng con không thể nói chuyện thỏa đáng với chính phủ, là dượng con không có năng lực, nhưng không thể yêu cầu chúng ta đi theo ông ta cùng buông tha cơ hội tốt như vậy.”

Đường Chấn nở nụ cười: “Lời nói nghe không xuôi tai, nhưng lễ vẫn phải có.” Dừng lại, hỏi một câu: “Bên Mỹ Kỳ thế nào rồi?”

Đường Hạo Thiên sửng sốt, vội vàng nói: “Con với cô ta đã chia tay rồi.”

“Đứa bé không còn, có chút đáng tiếc.” Đường Chấn thuận miệng nói, rồi đứng dậy rời đi.

Trên miệng ông ta cố chấp nói tuyệt không để cho Giang Mỹ Kỳ vào cửa, nhưng trong lòng vẫn nhớ đến đứa cháu trai còn chưa tới kịp ra đời đã không còn kia.

Có chút oán giận với nhà họ Mộ cùng với em gái mình.

Đường Hạo Thiên cũng đứng dậy, đang chuẩn bị đi theo ba cùng nhau rời đi, lúc lơ đãng nhìn thấy Mộ ngốc đứng bên cạnh một chiếc xe ở bên đường đối diện, bên cạnh anh còn có một người đàn ông trẻ tuổi mặc quần

https://thuviensach.vn

áo sang trọng vừa nhìn đã biết có chút lai lịch dường như đang cùng anh nói gì đó.

Trong dòng xe cộ tới lui mơ hồ thấy người đàn ông trẻ tuổi khách khí giúp Mộ ngốc mở cửa xe, Đường Hạo Thiên lập tức kêu lên: “Ba, người mau đến xem!”

“Làm sao vậy?”

“Ba mau đến xem, anh họ ở chỗ đó!”

Đường Chấn đi qua, nhìn theo phương hướng Đường Hạo Thiên chỉ, trong dòng xe cộ chỉ nhìn thấy một chiếc xe sang chậm rãi chạy đi.

“Nhìn cái gì?”

Đường Hạo Thiên lại nhìn qua đi, phát hiện chiếc xe kia đã lái đi rồi.

“Con thật nhìn thấy anh họ, bên cạnh anh ấy có một người đàn ông trông rất có lai lịch giống như đang nói với anh ấy chuyện quan trọng gì đó...”

“Là Tử Duệ đã trở về sao?”

“Không phải Tử Duệ, con cảm giác anh họ giống như có chỗ nào không đúng lắm.”

“Con đang nói mê sảng gì vậy? Thiên Thần rất ít đi ra ngoài, đi thôi!”

Hai cha con rời khỏi quán cà phê.

Giang Dĩ Mạch từ trong công ty khách hàng đi ra ngoài, thì phát hiện không thấy Mộ ngốc, gấp đến độ xoay quanh.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Mang Theo Ông Xã Đi Gặp Tình Nhân

Lúc này Thượng Quan Trạch đột nhiên gọi điện thoại đến, “Mạch Mạch, tin tức tốt...”

“Ông xã tôi không thấy nữa, một lát nữa gọi điện thoại lại cho anh...”

“Trương Đại Tề có tin tức rồi.”

“Tìm thấy hắn rồi hả ?” Giang Dĩ Mạch kích động hỏi.

“Mời tôi uống coffee đi, nếu không sẽ không nói cho em biết!”

“Đừng thừa nước đục thả câu, bây giờ tôi còn phải đi tìm ông xã tôi, xe trên đường tới lui, ngộ nhỡ anh ấy gặp chuyện không may...”

“Em dẫn anh ta đi ra ngoài sao?”

“Tôi đi đưa thiết kế cho khách hàng, anh ấy muốn đi cùng, tôi dặn anh ấy ở trong xe chờ tôi, kết quả tôi vừa đi ra thì phát hiện không thấy anh ấy nữa.” Giang Dĩ Mạch sốt ruột nói.

“Đừng nóng vội, ông xã em lớn như vậy, còn sợ bỏ đi sao? Yên tâm, anh ta chơi chán rồi sẽ trở về.”

“Anh ấy ngày thường rất ít đi ra ngoài, ngộ nhỡ lạc đường làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

“Em quá coi thường anh ta? Nếu anh ta có thể lạc đường, đấy mới là lạ!” Thượng Quan Trạch cười nói: “Mạch Mạch, em tin tôi đi, ông xã em nhất định sẽ hoàn hảo không tổn hao gì trở về nhà họ Mộ, em không cần phải quan tâm đến anh ta, chúng ta hẹn nơi gặp mặt đi.”

“Không được, tôi không thể bỏ mặc anh ấy.”

“Em không muốn biết tình hình về Trương Đại Tề hả ?”

“Đương nhiên muốn, anh nói trong điện thoại cho tôi biết đi.”

“Trong điện thoại không thể nói rõ...”

“Vậy anh chờ tôi một lát, tôi đi tìm ông xã tôi trước, tìm được sẽ gọi điện thoại hẹn anh sau!” Giang Dĩ Mạch nói xong cúp điện thoại, xoay người chuẩn bị đi tìm Mộ ngốc, thì đầu đụng vào trong ngực một người đàn ông ở phía sau.

“Bà xã.” Mộ ngốc gọi một tiếng.

Giang Dĩ Mạch tức giận đẩy Mộ ngốc ra: “Anh đi đâu vậy hả ? Có biết em đi ra ngoài không thấy anh có bao nhiêu lo lắng không?”

“Bà xã lo lắng cho anh?” Mộ ngốc nở nụ cười, lôi kéo tay Giang Dĩ Mạch: “Anh rất vui, bà xã lo lắng cho anh.”

Giang Dĩ Mạch hất tay anh ra: “Anh đi đâu vậy?”

“Anh đột nhiên mót quá...” Mộ ngốc tội nghiệp nhìn Giang Dĩ Mạch, “Bà xã, em đừng tức giận, về sau anh nhất định sẽ kìm nén, chờ em ra ngoài mới đi.”

“Một mình anh đi?” Giang Dĩ Mạch tò mò, anh biết vệ sinh công cộng gần đây ở đâu sao?

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc rất tự hào gật đầu, giống như đứa trẻ đòi khen ngợi, “Anh hỏi người qua đường, bà xã, có phải anh rất thông minh không?”

“Nếu đã quay trở lại, thì khẩn trương lên xe trước đi, một lát em còn có hẹn.” Giang Dĩ Mạch lập tức gọi điện thoại cho Thượng Quan Trạch, hẹn một quán coffee ở gần đây gặp mặt.

Hơn mười phút sau, rốt cục nhìn thấy Thượng Quan Trạch.

Giang Dĩ Mạch sợ không thấy Mộ ngốc nữa, lần này mang theo anh vào quán cà phê, để cho anh ngồi ở bên cạnh, trông coi anh, phòng ngừa lại thất lạc anh.

Thượng Quan Trạch trêu ghẹo nói: “Tình cảm vợ chồng hai người thật tốt, bà xã đi ra ngoài gặp tình nhân đều mang ông xã đi.”

“Ít lắm mồm!” Giang Dĩ Mạch ra vẻ tức giận: “Nói nhanh lên đi, tìm được tên Trương Đại Tề rồi sao?”

“Vừa mới nhận được tin tức, tối hôm qua có người ở trung tâm thành phố nhìn thấy Trương Đại Tề, tôi đã cho thêm người đi tìm, nên không bao lâu nữa là có thể tóm được hắn rồi.”

Giang Dĩ Mạch có chút kích động: “Thượng Quan, cám ơn anh.”

“Nếu như em thật muốn cảm ơn anh, thì ly hôn với ông xã em, đi theo anh.” Thượng Quan Trạch nói đùa.

“Anh đùa kiểu này nữa, tôi sẽ tức giận đấy.” Giang Dĩ Mạch làm bộ muốn tức giận, “Tóm được Trương Đại Tề, tôi sẽ nể tình giúp anh thiết kế một loạt trang sức châu báo lấy tình yêu làm chủ đề, coi như là tôi còn trả nhân tình cho anh.”

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Trạch thở dài, nói trái với suy nghĩ: “Mạch Mạch, anh mạnh hơn nhiều so với ông xã ngốc của em, em cần gì phải ủy khuất mình như vậy?”

“Không ủy khuất!” Giang Dĩ Mạch biết miệng anh ta lại bắt đầu muốn chiếm tiện nghi của cô, “Không chuyện khác tôi đi trước, bắt được Trương Đại Tề nhất định phải cho tôi biết, chờ tin tức tốt của anh!”

Trở lại nhà họ Mộ đã là gần tối.

Giang Dĩ Mạch không có tâm tư để thiết kế, chỉ cần bắt được Trương Đại Tề, có lẽ là có thể biết chân tướng mẹ chết năm đó.

Cô ngồi ở trong thư phòng nhớ lại chuyện này, nếu toàn bộ đúng như theo cô suy đoán, nên làm thế nào để đối phó với người phụ nữ Thiệu Thiến kia?

Bóng đêm dần dần dày đặc.

Mộ ngốc đẩy cửa ra thấy cô đang ngẩn người, lặng lẽ đi qua, đột nhiên che mắt cô lại: “Bà xã, em đoán xem anh là ai?”

Có người hỏi vấn đề ngu như vậy sao?

Giang Dĩ Mạch đẩy tay Mộ ngốc ra: “Ai cho anh lại tự tiện đi vào?”

“Cơm tối đã chuẩn bị xong, ba mẹ đang chờ chúng ta cùng ăn cơm.” Mộ ngốc khờ dại nói: “Bà xã, em vừa mới suy nghĩ gì vậy?”

“Không có gì, đi ăn cơm thôi.”

Có thể chuyện trong công ty không thuận lợi, Mộ Đình ăn rất ít, buông đũa xuống trở về phòng.

Đường Hân cũng đi theo cùng nhau đi vào.

https://thuviensach.vn

Trên bàn cơm chỉ còn lại hai người Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc, Mộ ngốc không còn gắng sức gắp thức ăn vào trong bát cô, để cho cô ăn cái này ăn cái kia, liền không có chú ý đến mấy ngày nay tâm tình ba mình dường như không tốt lắm, mỗi lúc trời tối trở về ăn đều rất ít, cảm giác mới vài ngày đã gầy đi rất nhiều, cũng già hơn rất nhiều.

Nhìn dáng vẻ ông xã ngốc bên cạnh cả ngày hi hi ha ha vô ưu vô lo, có đôi khi cũng không nhịn được cảm khái, làm một người đần độn cũng rất tốt, không có chuyện phiền lòng, mỗi ngày đều rất vui vẻ.

Sau bữa tối, Giang Dĩ Mạch ngồi ở trên sofa trong phòng tiện tay lật xem tạp chí thiết kế đá quý, thuận tiện để tiêu hóa thức ăn.

Mộ ngốc ở bên cạnh mắc cỡ ngại ngùng cả buổi, đỏ mặt gọi một tiếng: “Bà xã!”

“Hả?” Giang Dĩ Mạch không chút để ý đáp lại một tiếng, tất cả lực chú ý đều ở trên tạp chí.

“Vết thương trên người anh đã tốt.”

“Vậy rất tốt.” Giang Dĩ Mạch thuận miệng nói một câu.

“Bà xã, đêm nay chúng ta có thể sinh em bé đi.” Mộ ngốc đã không thể chờ đợi mà bắt đầu cởi quần áo, “Bà xã, em đã nói chờ vết thương của anh hoàn toàn khỏi thì sẽ cùng anh sinh em bé, vết thương của anh đã hoàn toàn khỏi, không tin em nhìn xem.”

Mộ ngốc lập tức xoay người lại cho Giang Dĩ Mạch nhìn phía vế thương đạn bắn phía sau lưng mình, “Nhìn đi, anh không có lừa em chứ?”

“Bà xã, chúng ta nhanh sinh em bé đi!” Mộ ngốc nhào tới, Giang Dĩ Mạch sợ tới mức vứt bỏ tạp chí trong tay vội vàng né tránh, thấy Mộ ngốc lại nhào lên, khẩn trương hô một tiếng: “Ngừng!”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc ủy khuất cắn ngón tay rất khổ sở nhìn Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, em đã từng đồng ý với anh...“.

Giang Dĩ Mạch hết cách, không phải chỉ ôm ngủ chung một chỗ sao, có thể có cái gì!

“Được, em đồng ý với anh, cùng sinh em bé.”

Giang Dĩ Mạch mặc áo ngủ nằm ở trên giường, đã thấy Mộ ngốc cởi nốt quần lót cuối cùng ở trên người nhào tới, lập tức mặt cô đỏ giống lửa đốt, khẩn trương vươn tay tắt đèn.

Trong phòng tối đen, Mộ ngốc bắt đầu cởi quần áo của Giang Dĩ Mạch.

“Anh cởi quần áo em làm gì?”

“Gia Kiệt nói phải lột sạch quần áo sau đó em ôm anh một cái, anh ôm em một cái, mới có em bé.”

“Anh đừng nghe Giang Gia Kiệt nói bậy bạ... Còn không mau dừng tay... Cứ ôm như vậy...”

Đột nhiên “Bốp” một tiếng, Mộ ngốc đột nhiên yên tĩnh trở lại, trong phòng tối đen truyền đến tiếng quát lớn của Giang Dĩ Mạch: “Cứ ôm ngủ như vậy là được, không được nghe Giang Gia Kiệt nói hưu nói vượn, có nghe hay không!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Con Và Vợ Rất Cố Gắng.

Sáng sớm, Giang Dĩ Mạch thức dậy từ trong giấc mộng, phát hiện mình lại ngủ trong ngực Mộ ngốc nghếch.

Đẩy Mộ ngốc nghếch ra, đang muốn rời giường, đột nhiên liền đỏ mặt, vội vàng cầm chăn mỏng che mặt.

Anh không có mặt quần áo, Giang Dĩ Mạch sao chịu được dáng người hấp dẫn như vậy, mặt đỏ tim đập, trái tim nhỏ nhảy bình bịch không ngừng, giống như một giây sau sẽ nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Bà xã, em dậy rồi?” Mộ ngốc nghếch trẻ con dụi mắt: “Chào buổi sáng…”

Giang Dĩ Mạch vội vàng lấy chăn mỏng đắp trên người Mộ ngốc nghếch, che lại dáng người khiến cho người ta mặt đỏ tim đập kia, vội vã rời giường, lại bị Mộ ngốc nghếch bắt được, lần nữa ôm vào lòng, bàn tay thon dài như ngọc nhẹ nhàng đặt trên bụng cô: “Bà xã, có phải chúng ta đã có em bé rồi không?”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, đầu óc có chút không nghe lời: “Không có, nào có nhanh như vậy?”

Đẩy Mộ ngốc nghếch ra, vội vã chạy vào phòng tắm.

https://thuviensach.vn

Nhìn gương mặt đỏ bừng trong gương, Giang Dĩ Mạch then thùng ôm lấy gương mặt nóng bừng của mình, sao lại bị một tên ngốc làm cho mình mặt đỏ tim đập đây?

Trong đầu đột nhiên thoáng qua một dáng người khêu gợi của Mộ ngốc nghếch, mặt của Giang Dĩ Mạch càng đỏ, không ngừng lắc đầu: “Không được suy nghĩ lung tung nữa…”

“Bã xã, không cần suy nghĩ lung tung cái gì?” Lúc này Mộ ngốc nghếch xuất hiện ở phòng rửa mặt, anh mặt áo ngủ, chỉ có một thắt lưng ngang hông, lộ ra lồng ngực tinh tráng khêu gợi, giống như hình vẽ mỹ nam đi tắm.

“Không có suy nghĩ lung tung cái gì.” Giang Dĩ Mạch không ý thức xoay người ra chỗ khác, không nhìn tới anh.

Rửa mặt xong, Giang Dĩ Mạch trở về phòng thay quần áo, xoay người lại đã thấy Mộ ngốc nghếch mở to đôi mắt tò mò nhìn cô chằm chằm.

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn mình một cái, ánh mắt trầm xuống: “Anh vào đây lúc nào?”

“Từ lúc em cởi quần áo.” Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn trả lời.

“Sao anh lại đi vào mà không nói một tiếng? Ai cho anh nhìn tôi thay quần áo?”

Giang Dĩ Mạch nhớ tới mình để cho người nhìn sạch, vừa nóng vừa giận.

“Ông xã không thể nhìn bà xã thây quần áo sao?” Mộ ngốc nghếch giống như trẻ con tò mò hỏi.

“Không thể!”

https://thuviensach.vn

“Nhưng chúng ta là vợ chồng tại sao lại không thể? Trên TV hai vợ chồng…”

“Đó là gạt người.” Giang Dĩ Mạch ngắt lời: “Nhớ, sau này không được nhìn lén tôi thay quần áo.”

Mộ ngốc nghếch gật đầu như trống bỏi: “Ừ, anh nghe lời bà xã.”

“Thật ngoan.” Giang Dĩ Mạch sờ sờ mặt của Mộ ngốc nghếch, xoay người ra khỏi phòng.

Mộ ngốc nghếch rất hưởng thụ việc Giang Dĩ Mạch sờ sờ gương mặt mình, lầm bầm nói: “Ông xã thích nghe lời bà xã nhất, về sau nhất định không được nhìn trộm, sẽ nhìn trực tiếp…”

Giang Dĩ Mạch đã ra khỏi phòng không nghe thấy những lời này của Mộ ngốc nghếch, nếu không sẽ bị tức đến nhảy dựng lên.

Lúc ăn sáng, đột nhiên Đường Hân hỏi: “Dĩ Mạch, các con kết hôn lâu như vậy rồi, bụng của con còn chưa có động tĩnh sao? Nếu không mẹ thấy hai ngày này con dành chút thời gian đi bệnh viện kiểm tra một chút đi.”

Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa bị sặc cháo: “Không cần đi bệnh viện, sinh con không phải là chuyện gấp, thuận theo tự nhiên là được rồi.”

“Vậy cuối cùng là lúc nào con mới có thể mang thai?” Đường Hân cố ý hỏi trước mặt chồng, vẻ mặt quan tâm, giống như hận bụng cô không thể to lên ngay, lập tức sinh con.

Giang Dĩ Mạch có hơi giận, cả ngày đều mang thai mang thai mang thai, nếu mang thai dễ dàng như vậy, bây giờ cô còn ở đây sao?

Hơn nữa, là con trai bà ấy không biết thế nào là sinh con, có thể trách mình sao?

https://thuviensach.vn

Cũng không thể bảo một cô gái dạy con trai bà ấy sinh con thế nào chứ?

Giang Dĩ Mạch bất mãn liến nhìn Mộ ngốc nghếch bên cạnh, trong lòng đẩy sạch sẽ mọi trách nhiệm cho anh.

Mộ ngốc nghếch giống như thấy được ánh mắt bất mãn của Giang Dĩ Mạch, cố ý hiểu sai ý cô, trẻ con mở miệng, giọng nói non nớt nói: “Mẹ, người không cần lo lắng, hôm qua con và vợ rất cố gắng, có lẽ trong bụng vợ đã có em bé rồi.”

Mộ Đình nghe lời này, trong mắt lập tức có hi vọng.

Mà sắc mặt Đường Hân cũng thay dổi, sau đó giấu đi cảm xúc, cười nói: “Vậy thì tốt, các con nhất định phải cố gắng, mẹ và cha các con đang chờ bồng cháu đó.”

Mộ ngốc nghếch gật đầu: “Sau này mỗi buổi tối con và vợ sẽ nỗ lực, con sẽ ôm chặt vợ hơn, như vậy rất nhanh sẽ có em bé rồi…A, bà xã, sao em lại đá anh?”

Đường Hân và Mộ Đình đều là người từng trải, sao lại không hiểu lời của con trai có ý gì, hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, nhìn mặt Giang Dĩ Mạch lúng túng.

“Thiên Thần, mỗi tối các con đều ôm nhau ngủ sao?” Đường Hân hỏi.

Mộ ngốc nghếch ngu ngơ gật đầu, vẫn còn rất kích động hưng phấn nói: “Chúng con muốn sinh em bé, tất nhiên là phải ôm nhau rồi.”

“Sau khi ôm nhau thì sao?” Đường Hân hỏi tiếp, cũng cảm thấy vấn đề của mình quá mức **, làm trưởng bối cũng không nên hỏi, mặt lúng túng.

Mộ ngốc nghếch tò mò: “Còn có sau đó sao? Sau đó chúng con đi ngủ mà!”

https://thuviensach.vn

Anh ngây ngốc cười nói: “Mẹ, mẹ không cần lo lắng, rất nhanh chúng ta sẽ có một đứa bé béo mập rồi. Hắc hắc…” Vui mừng giống như đã có rồi.

Đường Hân lạnh mặt nhìn Giang Dĩ Mạch: “Con tôi không hiểu chuyện, chẳng lẽ cô cũng không hiểu sao? Là cô khi dễ con trai tôi không thông minh bằng cô?”

Lần này Giang Dĩ Mạch không phản đối: “Chúng con còn trẻ, sinh con không cần gấp như vậy.”

“Cô không để cho con trai tôi chạm vào cô, làm sao sinh con?” Đường Hân tức giận nói: “Cô ghét bỏ con tôi, căn bản là không định sinh con cho con tôi?”

“Con không có!” Giang Dĩ Mạch theo bản năng phản đối.

“Vậy tại sao phải gạt con trai của tôi?” Đường Hân nghiêm túc hỏi.

“Mẹ, người đừng hung dữ như vậy, sẽ dọa vợ con.” Mộ ngốc nghếch lập tức bảo vệ vợ mình: “Chúng con rất nỗ lự, sinh em bé cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy.”

Anh học lời nói của Giang Dĩ Mạch an ủi mẹ, ngoài mặt Đường Hân nổi trận lôi đình: “Thiên Thần, con bị người phụ nữ này lừa rồi, các con như vậy cả đời cũng không sinh được đứa bé!”

“Mẹ, không cho mẹ nói bậy, bà xã sẽ không gạt con.” Mộ ngốc nghếch khờ dại nói.

“Tự con hỏi vợ con đi, nó có lừa con hay không?”

Mộ ngốc nghếch nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, nhưng Giang Dĩ Mạch lại tránh tầm mắt của anh, lúc này Mộ Đình mới nói chuyện.

https://thuviensach.vn

“Được rồi!” Ông nhẹ nhàng để đũa xuống: “Người trẻ tuổi không hiểu chuyện có thể dạy dỗ, tình trạng Thiên Thần đặc biệt, Dĩ Mạch, sau này còn cần con tha thứ cho nó nhiều hơn.

Mộ Đình khách khí khiến Giang Dĩ Mạch có chút không biết làm sao, nếu như ông giống như mẹ chồng Đường Hân trách mắng cô, cô còn cảm thấy dễ chịu hơn, mình không sai.

Ăn sáng xong, Mộ Đình đi về phòng, chuẩn bị đi làm, ông gọi Đường Hân đến, không biết nhỏ giọng nói gì bên tai Đường Hân, Đường Hân cũng không khỏi đỏ mặt: “Chuyện như vậy mẹ chồng như tôi làm sao nói được?”

“Bà để quản gia chuẩn bị là được.” Mộ Đình nói xong cũng ra cửa.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Ăn Phải Thuốc Nổ Rồi Hả?

Tập đoàn Giang Thị.

Trong phòng họp đang mở một cuộc họp quan trọng, Thiệu Thiến liếc mắt nhìn vị trí phó tổng giám đốc trống không, hỏi trợ lý bên cạnh: “Phó tổng giám đốc Giang đâu? Hôm nay mở cuộc họp quan trọng, các người không thông báo cho ông ấy sao?”

Gương mặt trợ lý khó xử, nói: “Tổng giám đốc Thiệu, phó tổng giám đốc nói hôm nay ông ấy không được khỏe, nên phải đi bệnh viện một chuyến, nhờ tôi nói với bà, có chuyện gì thì bà cứ quyết định là được.”

Gương mặt Thiệu Thiến đầy vẻ mất hứng, tất cả nhân viên vừa thấy tâm tình của tổng giám đốc không tốt, thì tất cả đều nâng cao tinh thần và sự cẩn thận lên tới mười hai phần.

“Bây giờ bắt đầu cuộc họp!” Mặt Thiệu Thiến âm trầm, làm tất cả mọi người đều nơm nớp lo sợ.

Cuộc họp kéo dài gần hai tiếng đồng hồ, khi cuộc họp chuẩn bị kết thúc, Thiệu Thiến hỏi thăm giám đốc tài vụ ngồi bên tay trái: “Giám đốc Vương, tôi cử ông đi đàm phán cái hạng mục đó sao rồi?”

Giám đốc Vương cẩn thận nói: “Tôi đã đi tìm người phụ trách của công ty kia, nhưng người ta ngay cả mặt mũi cũng không chịu gặp tôi.”

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến liếc nhìn những người khác: “Giải tán, tất cả các người ra ngoài trước đi!”

Những người khác nối đuôi nhau đi ra ngoài, lúc này Thiệu Thiến mới hỏi tiếp: “Ông chưa nói mục đích của chúng ta khi đến đó sao? Không phải chỉ là một công ty nhỏ, trước đây không lâu mới bị một công ty nước ngoài thu mua ư, sao lại lớn lối như vậy?”

“Tổng giám đốc Thiệu, tôi đã đi qua nhiều lần, nhưng người ta cũng không chịu gặp.”

“Khu vui chơi ở trung tâm thành phố đã bắt đầu thi công, nếu cứ kéo dài nữa thì chúng ta sẽ hoàn toàn không có cơ hội, tương lai cái khu vui chơi đó sẽ là chỗ ăn chơi lớn nhất, nếu như chúng ta có thể góp cổ phần vào đó, thì trong tương lai danh tiếng của tập đoàn Giang Thị chúng ta sẽ tăng lên không nhỏ.”

Giám đốc Vương khó xử, cẩn thận từng li từng tí nói: “Tổng giám đốc Thiệu, tập đoàn Giang Thị của chúng ta là kinh doanh khách sạn, mấy năm gần đây công việc làm ăn cũng không được tốt cho lắm, đã rơi vào tình trạng khan hiếm vốn, nếu hiện tại gắng gượng cầm toàn bộ số vốn hiện có kể cả mấy cái khách sạn đi vay để đầu tư, thì có phải quá mạo hiểm rồi hay không? Ngộ nhỡ thất bại. . . . . .”

Phịch một tiếng, Thiệu Thiến đột nhiên đập mạnh tập hồ sơ lên bàn: “Một hạng mục lớn ở ngay trung tâm thành phố như vậy, có rất nhiều tập đoàn trong nước tham gia đầu tư xây dựng, chẳng lẽ người ta cũng không có đầu óc sao? Hơn nữa, coi như nếu quả thật có vấn đề gì, cũng không phải một mình công ty chúng ta chịu!”

“Sau này tôi không muốn nghe ông nói những lời như thế nữa!”

“Dạ dạ.” Giám đốc Vương gật đầu liên tục.

https://thuviensach.vn

“Giám đốc Vương, xem ra tuổi của ông cũng đã lớn, cũng đến lúc nên về hưu rồi, bây giờ hạng mục này cứ để tôi tự mình giám sát, một lát nữa tôi sẽ đến tìm người phụ trách của công ty kia!”

Đây rõ ràng là đang muốn đuổi việc, cả người vị giám đốc này liền ngu ngơ.

Khi Thiệu Thiến trở lại phòng làm việc của tổng giám đốc thì lập tức dặn dò trợ lý đi hẹn trước với người phụ trách của công ty kia, sau đó gọi điện thoại cho Giang Triển Bằng.

“Hôm nay công ty mở cuộc họp quan trọng, tại sao ông không đến?” Thiệu Thiến trực tiếp hỏi liền.

“Tôi thấy không thoải mái. . . . . .”

“Sáng sớm hôm nay không phải ông còn rất tốt sao?” Thiệu Thiến giận dữ hỏi: “Giang Triển Bằng, tập đoàn Giang Thị này là của nhà họ Giang ông, nếu như ông cứ mặc kệ, vậy thì tôi cũng không muốn quản cái công ty rách này của nhà ông nữa, tôi vất vả khổ cực mấy chục năm rồi, nhưng quay đầu lại thì chỉ cần con gái ông nói một câu, tôi sẽ phải lập tức cút đi, tôi có lợi lộc gì ở đây chứ!”

“Bà xã, bà đừng tức giận, tôi thật sự thấy không thoải mái, với lại những năm này công ty đều do bà xử lý, chuyện bên trong tôi cũng không hiểu, nên bà cứ quyết định là được mà.”

“Đây là công ty của Thiệu Thiến tôi sao? Hay là chỉ cần con gái ông nói một câu, muốn tôi cút thì tôi phải cút ngay? Tôi vất vả khổ cực nhiều năm như vậy, một chút công lao cũng không có, ông thì tốt rồi, chỉ biết ở bên ngoài hưởng thụ sung sướng!”

“Chẳng phải cuối cùng Mạch Mạch cũng không giành lại tài sản của mẹ nó nữa đó sao? Với lại tôi cũng đã để bà đứng tên tập đoàn Giang Thị, còn

https://thuviensach.vn

cho bà làm tổng giám đốc đại diện, không phải lúc đầu bà cũng rất vui vẻ hay sao? Sao bây giờ lại ầm ĩ với tôi cái gì nữa? Ăn phải thuốc nổ rồi hả?"

"Nói cho cùng thì tôi cũng chỉ là người đại diện cho tổng giám đốc mà thôi!" Thiệu Thiến tức giận nói.

Hai chữ "đại diện" này chính là một tảng đá đè trong lòng bà mười mấy năm qua.

Giang Dĩ Mạch không chết, thì cũng đồng nghĩa với việc bà phải thay người khác làm việc mấy chục năm, là vì cái gì chứ!

Đột nhiên có người gõ cửa phòng làm việc.

Thiệu Thiến trực tiếp cúp điện thoại của chồng: "Vào đi!"

Trợ lý đi vào: "Tổng giám đốc Thiệu, bên ngoài có ông Trương Đại Tề muốn tìm bà."

Sắc mặt Thiệu Thiến đột nhiên thay đổi, cho trợ lý đi ra ngoài, lập tức gọi điện thoại cho Trương Đại Tề: "Ông điên rồi hả, sao ông lại chạy tới công ty của tôi?"

"Bà không chịu gặp tôi, tôi không thể làm gì khác hơn là tới nơi này tìm bà!" Trương Đại Tề nói.

"Ông tìm tôi có chuyện gì?"

"Ra gặp mặt rồi hãy nói."

Thiệu Thiến giận dữ cúp điện thoại, ra khỏi tòa nhà của tập đoàn Giang Thị, đã nhìn thấy Trương Đại Tề đứng cách đó không xa.

"Không phải tôi đã nói ông trốn đi, tạm thời không nên gặp mặt rồi sao?"

https://thuviensach.vn

“Tôi đã trốn một thời gian dài như vậy, tin đồn cũng đã qua, con gái của chồng bà không bắt được tôi đâu.” Trương Đại Tề lấy lòng cười nói.

“Ông nhất định phải gặp tôi là vì chuyện gì?”

Trương Đại Tề Tứ liếc mắt nhìn quanh: “Chúng ta tìm một chỗ nào đó rồi từ từ nói chuyện.”

“Tôi không có thời gian, một lát nữa tôi còn phải đi gặp khách hàng.” Thiệu Thiến lên tiếng từ chối, không nhịn được nói: “Ông có chuyện gì thì nói mau lên!”

Trương Đại Tề bĩu môi: “Gần đây tôi có chút eo hẹp, hôm nay cơm trưa còn chưa ăn đây này.”

“Không phải tháng trước tôi mới vừa cho ông mười triệu hay sao?”

Trương Đại Tề vội ho một tiếng: “Tôi có người thân ở quê bị bệnh, nhờ cậy tôi vay tiền giúp, tôi không tiện từ chối, nên. . . . . .”

“Là người thân của ông bị bệnh nhờ ông vay tiền, hay là ông bài bạc thua hả?”

“Tôi thề, là người thân của tôi bị bệnh, nếu như tôi lừa bà, tôi sẽ chết không được tử tế, ra cửa bị xe đụng chết!” Trương Đại Tề giơ tay lên thề.

Loại thề thốt này không biết hắn đã sử dụng bao nhiêu lần rồi, Thiệu Thiến cũng không hiểu tại sao hắn ra cửa mà còn chưa bị xe đụng chết?

“Ông đi trước đi, lát nữa tôi rảnh tôi cho người chuyển khoản cho ông.”

“Tôi chết đói đến nơi rồi, bà cho tôi ngay bây giờ đi.” Trương Đại Tề không chịu đi.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng sợ bị người khác nhìn thấy, đặc biệt là bị chồng của mình phát hiện, cũng may là bình thường chồng mình rất ít khi tới công ty.

Mấy phút sau, Thiệu Thiến lên phòng làm việc của mình lấy ví tiền xuống, rút ra mấy tờ tiền mệnh giá lớn: “Gần đây công ty kinh doanh không được tốt lắm, tôi cũng không còn bao nhiêu tiền, ông cầm lấy chừng này mà dùng, sau này không được đến công ty tìm tôi nữa!”
di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn

Trương Đại Tề nhìn thoáng qua, lẩm bẩm: “Sao lại ít như vậy? Cho ăn mày sao? Cho nhiều hơn chút nữa đi, nếu không đủ xài thì tôi lại phải tới tìm bà nhiều lần, không phải sẽ rất phiền toái sao?” Trong lời nói có mấy phần uy hiếp.

Thiệu Thiến giận nhưng cũng hết cách rồi, lấy toàn bộ tiền trong túi xách đưa cho hắn: “Sau này đừng đến công ty tìm tôi nữa, nếu không một phân tiền ông cũng không lấy được.”

“Biết rồi, vậy tôi đi trước.”

“Đợi đã nào...!”

“Mới vừa rồi còn thúc giục tôi đi, bây giờ sao lại không để cho tôi đi vậy?”

“Năm đó ông thật sự đã phá hủy di chúc mà người phụ nữ đó để lại rồi sao?” Thiệu Thiến hỏi.

“Thật sự đã bị tôi phá hủy rồi, xé tan thành từng mảnh, một mồi lửa cháy hết sạch.” Trương Đại Tề khẳng định nói.

Thiệu Thiến khoát tay, để cho hắn đi thật nhanh.

https://thuviensach.vn

Ước chừng hơn một giờ sau, Thiệu Thiến cùng trợ lý bắt đầu đi tới công ty thiết kế của khu vui chơi ở trung tâm thành phố, trợ lý nói cô đã gọi điện thoại hẹn trước nhưng đối phương nói không có thời gian.

Thiệu Thiến liền tự mình tới, kết quả bị chặn ở bên ngoài, nhưng bà lại gặp được tổng giám đốc Đường Chấn của tập đoàn Đường Thị.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Mẹ Con Tâm Kế

Gặp nhau ở loại địa phương này cũng có chút xấu hổ, Thiệu Thiến lập tức trốn ở chỗ tối, nhìn Đường Chấn vừa tán gẫu vừa rời đi cùng với nhân viên của công ty đối tác.

Cuối cùng bà ta cũng không thể nhìn thấy người phụ trách của công ty đối phương.

Lúc này trên sân khấu vang lên tiếng gọi điện thoại: “Trợ lý Bạc, người đã tới rồi.”

Thiệu Thiến gặp trắc trở, trên đường trở về liền gọi điện thoại cho con gái: “Kỳ Kỳ, con đang ở đâu?”

”Con đang trên đường đến sân bay.”

”Con đến sân bay làm cái gì?”

”Con muốn xuất ngoại chơi vài ngày.”

”Mẹ tìm con có việc, trước đừng xuất ngoại, trực tiếp tới công ty gặp mẹ.” Thiệu Thiến khẩn trương nói.

”Mẹ, con đã đặt vé máy bay rồi.”

https://thuviensach.vn

”Đừng tưởng rằng mẹ không biết con đi gặp Mộ Tử Duệ, hiện tại mẹ bên này có chuyện quan trọng, con lập tức qua đây!” Nói xong không đợi con gái cự tuyệt liền cúp điện thoại.

Lái xe cũng nghe được nội dung cuộc đối thoại chậm rãi hạ thấp tốc độ xe, chờ khách hàng truyền đạt ý muốn.

Giang Mỹ Kỳ bất mãn để điện thoại xuống, cũng không có tính sẽ nghe theo lời mẹ, mà tiếp tục đến sân bay.

Lái xe không có nhận được mệnh lệnh, hạ thấp tốc độ xe dần dần tăng nhanh lên, tiếp tục đến sân bay.

Thiệu Thiến tới công ty vẫn không thấy con gái tới, lại gọi điện thoại qua, Giang Mỹ Kỳ lại cố ý không chịu tiếp.

Đăng ký thủ tục xong, sau đó chờ máy bay cất cánh em trai Giang Gia Kiệt đột nhiên lại gọi điện thoại tơis.

”Chị, mẹ bảo chị lập tức đi công ty mẹ, nói nếu không đến mà nói, mẹ sẽ cắt mọi nguồn kinh tế của chị.” Giang Gia Kiệt chỉ thuật lại hoàn toàn lời nói của mẹ, sau khi nói xong lập tức nói rõ quan điểm chính mình: “Chị, chị cũng quá kỳ cục rồi đó. Mẹ có việc gấp tìm chị, chị cũng chỉ lo cho chính mình, vẫn chạy ra nước ngoài đi tìm Mộ Tử Duệ, nếu anh Hạo Thiên biết toàn bộ những chuyện chị làm sau lưng anh ấy, nhất định gan giết người anh ấy cũng có đấy.”

”Mắc mớ gì đến em?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn nói: “Nếu em dám nói lung tung, chị sẽ không nhận em là em trai ruột!”

”Cần tới em thì coi như em trai ruột không cần thì chỉ biết có bản thân!” Đối với người chị này Giang Gia Kiệt cũng cực kỳ bất mãn, thường xuyên cố ý nói cô ta, đương nhiên, đối với bên ngoài, anh ta vẫn không chút do dự đứng về phía mẹ và chị gái.

https://thuviensach.vn

”Chị mau tới chỗ mẹ đi hình như mẹ có chuyện rất gấp...”

Không đợi Giang Gia Kiệt nói xong, Giang Mỹ Kỳ đã cúp điện thoại.

Radio đang nhắc nhở đăng ký, Giang Mỹ Kỳ tức giận, đương nhiên cô ta biết nếu cô ta đi thật, mẹ nhất định sẽ không bỏ qua cho mình.

Luôn mãi do dự, luôn mãi tức giận, cuối cùng bực mình địa ly khai sân bay.

Thiệu Thiến nhìn thấy rốt cuộc con gái cũng đến, mới nói: “Rốt cuộc con cũng đồng ý đến đây?”

”Mẹ, chuyện gì mà gấp như thế? Mà con phải lập tức đến?” Giang Mỹ Kỳ tức giận hỏi.

”Công ty xảy ra chút vấn đề, hiện tại cần con hỗ trợ.” Thiệu Thiến nói.

”Đây cũng không phải công ty của con, muốn con hỗ trợ gì chứ?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn nói: “Giang Dĩ Mạch kia chỉ cần nói một câu, nói thu hồi liền thu hồi...”

”Kỳ Kỳ, công ty này là của nhà họ Giang chúng ta, mẹ tuyệt đối không để Giang Dĩ Mạch lấy đi.” Thiệu Thiến nói.

”Cho dù là như vậy, tương lai không phải con cũng gả ra ngoài sao, cũng không có khả năng mẹ sẽ cho con cái công ty này, chỉ biết giữ cho Gia Kiệt, mẹ bảo Gia Kiệt đi mà giúp mẹ đi!”

”Con bé này con lại hờn dỗi cái gì chứ?” Thiệu Thiến trách cứ nói: “Không phải con muốn đi thăm Mộ Tử Duệ sao? Nhưng sao con không ngẫm lại xem con xảy thai được bao lâu? Lúc này chạy đi, khẳng định sẽ khiến cho Hạo Thiên hoài nghi, nếu nó biết con giả mang thai, lại ở cùng một chỗ với Mộ Tử Duệ, nó có thể buông tha cho con?”

https://thuviensach.vn

”Là chính anh ta đề xuất muốn chia tay!” Giang Mỹ Kỳ khinh thường.

”Nhưng con lừa gạt nó mang thai cũng là sự thật, nếu nó biết có thể buông tha cho con sao? Còn nhà họ Mộ và nhà họ Đường là thân thích, nhà họ Mộ biết con có quan hệ với Hạo Thiên, ngay cả Mộ Tử Duệ, nhà họ Mộ cũng không có khả năng đồng ý hôn sựj của hai đứa.” Thiệu Thiến nói: “Khoảng thời gian trước mẹ nghe Đường Hân nói Tử Duệ và tam tiểu thư nhà họ Ngôn đã bàn chuyện cưới hỏi rồi.”

”Con muốn có con của Tử Duệ không được sao! Bọn họ muốn ôm cháu trai như thế, còn sợ không thế tiến vào cửa nhà họ?”

”Con ở cùng với Hạo Thiên lâu như vậy, cũng chưa có thể mang thai con của Hạo Thiên, con nghĩ Mộ Tử Duệ là kẻ Ngốc hay sao?”

”Mẹ, mẹ có ý gì? Con cố ý không chịu mang thai con của Hạo Thiên!”

Thiệu Thiến nhìn con gái: “Con nói cái gì?”

Giang Mỹ Kỳ biết chính mình nói lộ ra, cố ý chuyển hướng đề tài, “Mẹ, mẹ có chuyện gì thì nói đi.”

Thiệu Thiến cũng không đồng ý buông tha vấn đề vừa rồi: “Con giải thích rõ cho mẹ, vừa rồi lời con nói là có ý tứ gì? Chuyện gì mà không chịu mang thai con của Hạo Thiên? Nhà họ Đường có điểm nào không bằng nhà họ Giang chúng ta?”

”Nhà họ Đường không kém nhà họ Giang chúng ta, nhưng lại kém xa nhà họ Mộ!” Giang Mỹ Kỳ không sao cả nói: “Giang Dĩ Mạch dựa vào đâu mà được làm thiếu phu nhân nhà họ Mộ? Luận diện mạo, con không có điểm nào kém cô ta?”

”Lúc trước không phải chính con không chịu gả vào nhà họ Mộ đó sao?”

https://thuviensach.vn

”Ai muốn gả cho tên đần độn?”

”Vậy con còn không phục cái gì?”

Giang Mỹ Kỳ ngồi ở trên ghế sofa, bắt chéo hai chân: “Gả cũng phải gả cho Nhị thiếu gia nhà họ Mộ!”

”Con cảm thấy nhà họ Đường sẽ đáp ứng? Nhà họ Mộ sẽ tiếp nhận con? Con phải biết rằng phụ nữ muốn sinh con cho nhị thiếu gia nhà họ Mộ có rất nhiều.” Thiệu Thiến nhắc nhở: “Không có con cũng sẽ không thiếu.”

“Mẹ, mẹ có thể đừng giội nước lạnh vào con có được hay không?” Giang Mỹ Kỳ mất hứng làm nũng: “Là Hạo Thiên không cần con, căn bản anh ta không tính sẽ cưới con, lúc trước con để cho anh ta ngả bài với Giang Dĩ Mạch, anh ta đều không muốn, sau này ngay cả con làm bộ mang thai, anh ta cũng không chịu, đàn ông không có tính trách nhiệm như vậy, làm sao con có thể gả cho anh ta chứ? Mẹ cũng không muốn nhìn con bị Giang Dĩ Mạch sỉ nhục đúng không?”

Nói xong mắt liền tràn lệ.

Mỗi lần gặp vấn đề, cô ta luôn dùng chiêu thức ấy.

Làm nũng, giả thương cảm.

Thiệu Thiến hiểu con gái mình nhất, bộ dáng này, nếu đàn ông thấy, chỉ sợ cũng muốn tâm viên ý mã, tiến lên cẩn thận che chở.

”Con yêu Tử Duệ thật lòng, nếu găpj anh ấy sớm một chút, con nhất định sẽ không nhận Hạo Thiên.” Giang Mỹ Kỳ yểu điệu khóc lóc kể lể.

”Được rồi, ở trước mặt mẹ không cần phải làm như vậy, mẹ có nói không giúp con sao?”

https://thuviensach.vn

”Con không diễn, con nói đều là sự thật.” Giang Mỹ Kỳ yểu điệu khóc ròng nói.

”Kỳ Kỳ, nhà họ Mộ đã sắp không được rồi.” Thiệu Thiến nói: “Con vẫn nên lựa chọn Hạo Thiên đi.”

Giang Mỹ Kỳ nhìn mẹ mình: “Nhà họ Mộ làm sao vậy?”

”Hiện tại nhà họ Mộ đã trên đường xuống dốc, khu vui chơi ở trung tâm thành phố kia là hạng mục mà nhà họ Mộ muốn có được, lại bị một công ty nhỏ sắp phá sản thần không biết quỷ không hay cướp mất, khiến tập đoàn Mộ thị mất mặt, cũng thành truyện cười trong thương giới.”

Thiệu Thiến lôi kéo tay con gái: “Hiện tại nhà họ Đường lại bay lên như diều gặp gió, mẹ vừa mới nhận được tin tức, ba của Đường Hạo Thiên cũng tham gia đầu tư vào khu vui chơi, sau vài năm nữa tập đoàn Đường thị sẽ không phải lo vấn đề kinh doanh nữa.”

”Mẹ, ý của mẹ?”

”Hạo Thiên vẫn rất không tốt, rất có tiềm lực, Kỳ Kỳ, con phải nắm chắc, nếu nhà họ Giang chúng ta cũng có thể tham gia đầu tư mà nói, rất nhanh nhà họ Giang chúng ta cũng có thể tiến thân thành nhà giàu có, đến lúc đó con gả đi cũng được nở mày nở mặt!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Giáo Trình.

Trong sòng bạc ngầm, Trương Đại Tề đánh bạc phải nói là rất xúi quẩy, ngay cả một đồng tiền cuối cùng cũng đều thua sạch.

Thiệu Thiến cho hắn chút tiền đó cũng không đủ dính răng, tay lại ngứa ngáy, nên đã mượn sòng bạc không ít tiền, nhưng vẫn không đã nghiền.

Quản lý sòng bạc_đại ca của nhóm côn đồ khoác tay lên trên vai hắn, nói: “Lại thua sạch hả? Lâu như vậy không tới chơi, vừa tới liền thua sạch sẽ, tôi cũng cảm thấy ngại thay cho ông!”

“Lôi ca, cho mượn thêm nữa đi, anh yên tâm, đến lúc đó tôi nhất định trả cả tiền gốc và tiền lãi lại cho anh.” Trương Đại Tề khiêm nhường nói.

“Vay tiền thì dễ, nhưng ông lấy gì trả?”

Trương Đại Tề kéo Lôi ca sang một bên, liếc mắt nhìn hai phía, nhỏ giọng nói: “Lôi ca, tôi biết tổng giám đốc của một công ty lớn, tôi làm việc cho bà ta, mỗi tháng bà ta sẽ cho tôi một số tiền lớn, cho nên anh cứ việc yên tâm, cho tôi mượn tiền tôi sẽ trả hết toàn bộ không thiếu một phần.”

“Công ty lớn nào? Không phải gạt tôi chứ!”

“Lôi ca, xin lỗi, công ty lớn nào thì tôi không thể nói, nhưng tôi có thể bảo đảm với anh, tôi tuyệt đối không lừa anh!”

https://thuviensach.vn

Lôi ca nhìn hắn một cái: “Được, xem như nể tình ông là khách hàng cũ ở đây, tôi tin ông một lần. Mượn bao nhiêu?”

“Năm vạn.” Trương Đại Tề nhỏ giọng nói.

“Tôi cho ông mượn luôn mười vạn, cho tròn số, đến lúc đó tính luôn một lần cho khỏe.”

“Được, cảm ơn Lôi ca.”

Trương Đại Tề lại chui đầu vào chiếu bạc, có mười vạn tiền, hắn càng đánh càng hăng.

Chỉ trong hai giờ, mười vạn tiền gần như cũng không thấy đáy nữa.

Hôm nay không phải là xúi quẩy bình thường.

Lôi ca sang nhìn một cái rồi nói: “Ông có muốn mượn nữa hay không, để cho ông xoay chuyển tình thế?”

“Cám ơn Lôi ca, mới có mười vạn, tôi nhất định có thể gỡ vốn.”

Không khí trong sòng bạc ngột ngạt, Trương Đại Tề đã đánh đỏ cả mắt, kìm nén thời gian dài như vậy, lần này muốn đánh một ván duy nhất, dù sao cũng có Thiệu Thiến chống lưng, nếu như thua nhiều hơn nữa, cũng không sợ không có tiền trả.

Lôi ca nhìn Trương Đại Tề đã đánh bạc đỏ cả mắt, xoay người vào bên trong phòng làm việc, gọi một cú điện thoại, gương mặt rất cung kính.

Bóng đêm mênh mông, ánh đèn muôn màu làm cho thành phố trở nên xa hoa lộng lẫy.

Một chiếc xe hơi màu đen vững vàng chạy trên đường.

https://thuviensach.vn

Mộ Đình ngồi phía sau xe đang nói chuyện điện thoại: “Phu nhân, chuyện tôi nói bà làm như thế nào rồi?”

Bên kia, giọng nói của Đường Hân rõ ràng rất lúng túng: “Tôi đã nói với quản gia rồi, đã giao cho ông ấy đi làm rồi.”

“Bà gọi Thiên Thần lên nói chuyện với nó rồi dạy bảo nó một chút.”

“Chuyện như vậy, một người làm mẹ như tôi làm sao mở miệng được?” Đường Hân có chút trùng xuống: “Ông là người làm cha, ông nói với nó thì tốt hơn.”

“Bà không phải không biết, thường ngày tôi và hai đứa nó rất ít nói chuyện, cả ngày bận rộn chuyện của công ty, chuyện như vậy đương nhiên do bà nói sẽ tốt hơn.” Mộ Đình dừng lại một chút: “Phu nhân, coi như tôi nhờ bà, năm đó nếu không phải tôi nhất thời xúc động, Thiên Thần sẽ không bị ngu ngốc, chuyện bây giờ mà tôi có thể làm chính là cố gắng hết sức trải một con đường thật tốt cho nửa đời sau của nó, nếu ngày nào đó chúng ta đều không còn, nó sẽ không sống quá khổ cực.”

“Không phải còn có Tử Duệ. . . . . .”

“Trước cứ như vậy đi, bà tốt nhất nên nói chuyện với Thiên Thần.” Mộ Đình cắt đứt lời của vợ, kết thúc cuộc nói chuyện.

Bây giờ bọn họ đều khoẻ mạnh, Tử Duệ cũng đã bắt đầu đánh chủ ý lên vợ của anh trai, nếu ngày nào đó bọn họ đều không còn, không biết nó sẽ làm ra cái gì.

Mộ Đình thở dài, trước kia đã từng trông cậy vào con trai thứ hai, để cho nó thay mình quản lý sản nghiệp trong nước và lo cho anh trai của nó, nhưng hôm nay đã không thể trông cậy một chút nào nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Đường Hân bất mãn đặt điện thoại di động ở trên bàn trà, trong lòng cảm thấy rất không vui.

Mỗi lần vừa nhắc tới con trai thứ hai, thì thái độ của chồng bà đều như vậy, rõ ràng nghiêng về phía Thiên Thần nhiều hơn.

Tức giận thì tức giận, nhưng chuyện mà chồng dặn dò thì nhất định vẫn phải làm, tránh phá hủy hình ảnh tốt của người làm vợ trong lòng ông ấy.

Đường Hân gọi Triệu quản gia tới: "Chuyện buổi sáng hôm nay tôi giao cho ông như thế nào rồi?"

"Đều đã chuẩn bị xong."

"Một lát nữa ông đưa lên phòng cho Thiên Thần, thuận tiện gọi Thiên Thần xuống cho tôi nói chuyện."

Triệu quản gia đáp lại, rồi lập tức rời đi.

Giang Dĩ Mạch đang ngồi trên ghế ở trong thư phòng, vẽ bản thiết kế cả một buổi chiều, bả vai cũng đã mỏi nhừ.

Dường như ngay cả hô hấp cũng không có, Mộ ngốc nghếch đột nhiên vui mừng chạy đến sau lưng của Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, có phải bả vai của em rất mỏi hay không? Anh giúp em xoa bóp nhé."

Anh nghiêm túc nắn bóp bả vai cho Giang Dĩ Mạch, lúc này Triệu quản gia gõ cửa đi vào, thấy hai người đều đang ở đây thư phòng, cung kính nói: "Thiếu gia, thiếu phu nhân, đây là phu nhân nói tôi đưa cho các vị. . . . . là giáo trình." Khi nói xong hai chữ cuối cùng, sắc mặt Triệu quản gia cũng có chút quái lại.

"Giáo trình gì?" Giang Dĩ Mạch thuận miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Triệu quản gia càng thêm quái lạ: “Thiếu phu nhân xem qua sẽ biết.” Nhìn về phía Mộ ngốc nghếch: “Thiếu gia, phu nhân nói cậu đi qua phòng bà ấy một chuyến.”

Giang Dĩ Mạch tò mò muốn cầm cái gọi là giáo trình lên xem, thì Triệu quản gia nói: “Thiếu phu nhân, tôi sẽ cầm cái này đến phòng của các vị trước, chờ lát nữa cô rãnh rỗi thì hãy từ từ xem cùng với thiếu gia.”

Cái giáo trình này có gì mà thần bí như vậy?

Mộ ngốc nghếch đi tới phòng của Đường Hân, đẩy cửa ra chạy vào, ngu ngơ hỏi: “Mẹ, mẹ gọi con?”

“Thiên Thần, tới đây, mẹ có lời này muốn nói với con.” Đường Hân gọi con trai lại: “Thiên Thần, mẹ nói quản gia đưa qua cho con cái đó con có nhìn thấy không?”

Mộ ngốc nghếch tò mò ngẹo đầu, khờ dại hỏi: “Mẹ đang nói cái giáo trình mà Triệu quản gia đưa qua sao?”

“Giáo trình ư?” Sắc mặt Đường Hân lúng túng: “Cái đó là giáo trình để dạy con sinh em bé mập mạp.”

“Con biết rồi!” Mộ ngốc nghếch rất nghiêm túc nói: “Chính là ông xã và bà xã ngủ cùng nhau, ông xã ôm bà xã một cái, rồi bà xã ôm ông xã một cái, sau đó trong bụng sẽ có em bé mập mạp rồi.”

“Không chỉ chừng này, phía sau vẫn còn nữa.”

“Còn cái gì?” Gương mặt Mộ ngốc nghếch ngây thơ tò mò: “Mẹ, không phải mẹ dạy con sao? Nói là bà xã ôm con một cái, rồi con ôm bà xã một cái, thì sẽ có em bé mập mạp, chẳng lẽ không đúng sao? Phía sau còn có cái gì?”

https://thuviensach.vn

Mặt Đường Hân lúng túng, chuyện như vậy làm sao bà nói ra được đây?

Ho khan một cái, Đường Hân hắng giọng nói: “Tối nay trước khi ngủ, con và bà xã của con hãy cùng nhau coi cái mà mẹ bảo quản gia đưa qua cho các con, chính là cái kia. . . . . Cái giáo trình đó, con sẽ hiểu liền.”

Khuôn mặt của Mộ ngốc nghếch vẫn còn tò mò, hình như còn muốn hỏi cái gì, nhưng Đường Hân đã lập tức đổi chủ đề.

“Thiên Thần, chuyện mẹ nên nói đều nói rồi, nên làm cũng làm rồi, còn lại phải dựa vào chính con. Ba con sắp trở về rồi, nhanh đi gọi Dĩ Mạch đến phòng bếp chuẩn bị ăn cơm tối thôi.”

Giang Dĩ Mạch bóp bả vai, đi về phòng, thấy trên mặt tủ TV sát tường có đặt cái gì đó, tò mò không biết giáo trình mà mẹ chồng bảo quản gia đưa tới là cái gì?

Sao lại thần bí như thế?

Cầm lên nhìn trên dưới trái phải một chút, đang chuẩn bị mở ra, thì cửa phòng lại bị mở ra lần nữa, Mộ ngốc nghếch vui mừng gọi: “Bà xã, mau dọn cơm, mẹ nói anh gọi em cùng đi đến phòng bếp chuẩn bị ăn cơm tối.”

Giang Dĩ Mạch buông thứ trong tay xuống, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Khốn Kiếp! Lấy Cái Tay Bẩn Thỉu Của Anh Ra!

Sau bữa cơm chiều, quản gia bưng lên trái cây tráng miệng.

Mộ Đình nhìn Đường Hân một cái, Đường Hân bắt đầu thúc giục Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch nhanh đi về phòng nghỉ ngơi.

Vẫn không quên dặn dò Mộ ngốc nghếch: “Thiên Thần, đừng quên những lời mẹ nói với con!”

Giang Dĩ Mạch tò mò: “Mẹ đã nói gì với anh vậy?”

Mộ ngốc nghếch cười khì khì, không nói lời nào.

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ ngốc nghếch một cái, cứ có cảm giác tối nay sẽ xảy ra chuyện gì đó.

Trong phòng, Mộ ngốc nghếch mở giáo trình mà mẹ bảo quản gia đưa tới ra, bên trong là mấy cái đĩa CD.

Trong phòng tắm sau khi Giang Dĩ Mạch tắm sơ qua, làm khô tóc, mặc đồ ngủ rồi đi ra phòng ngủ, nghe được tiếng rên “ưm ưm ư ư” quái dị, thuận miệng hỏi: “Âm thanh gì thế?”

“Anh đang xem cái gì?” Giang Dĩ Mạch nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đang nhìn chằm chằm vào ti vi trên tường, tò mò nhìn về phía ti vi trên tường.

https://thuviensach.vn

Trong đang chiếu hình ảnh hai người nam nữ không một mảnh vải che thân đang ôm nhau vật lộn, sắc mặt Giang Dĩ Mạch lập tức thay đổi.

“Bà xã, bọn họ đang đánh nhau.” Ánh mắt của Mộ ngốc nghếch nhìn chằm chằm vào đôi nam nữ trong màn hình: “Mẹ nói bọn họ đang dạy chúng ta làm thế nào để sinh em bé mập mạp. . . . . .”

“Không, không được xem!” Giang Dĩ Mạch khẩn trương hô to, vội vàng đi lên định tắt ti vi, nhưng lại không tìm được cái điều khiển ti vi.

“Bà xã, sinh em bé mập mạp là phải giống như bọn họ ôm nhau rồi đánh nhau như vậy sao?” Mộ ngốc nghếch cầm cái điều khiển ti vi trong tay còn mắt thì nhìn chằm chằm vào màn hình ti vi: “Cô gái bên trong không phải đang bị đau ở chỗ nào chứ? Sao cô ấy kêu giống như đang rất khó chịu vậy?”

Mặt của Giang Dĩ Mạch đã hồng đến cổ rồi: “Không nghe thấy lời của em sao? Không được xem, lập tức nhắm mắt lại!”

“Quản gia nói đây là giáo trình của mẹ chuẩn bị cho chúng ta. . . . . .”

“Trẻ nhỏ không thể xem cái này, nhanh chóng nhắm mắt lại!” Giang Dĩ Mạch thấy đôi mắt của Mộ ngốc nghếch vẫn dán chặt vào trong màn hình ti vi, thấy cái điều khiển ti vi đang ở trong tay Mộ ngốc nghếch, lập tức đi lên nhanh chóng đoạt lấy, tắt ti vi.

Nhưng tiếng rên quái dị trong CD vẫn còn phát ra rất rõ ràng.

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt rút dây điện ra, trong phòng rốt cuộc cũng yên tĩnh lại.

“Bà xã, anh muốn xem.”

https://thuviensach.vn

“Trẻ nhỏ không thể xem, nghe lời, đi ngủ nhanh lên.” Giang Dĩ Mạch dụ dỗ, lại cảm giác mình mặt càng lúc càng nóng, không thể khống chế được.

“Anh hiểu rồi.” Gương mặt trẻ con của Mộ ngốc nghếch trở nên nghiêm túc.

“Hiểu là tốt rồi, mau đi ngủ đi.” Giang Dĩ Mạch hướng dẫn từng bước.

“Thì ra sinh em bé mập mạp là như vậy.”

Đang chuẩn bị nằm xuống chìm vào giấc ngủ thì Giang Dĩ Mạch đột nhiên ngơ ngẩn.

Mộ ngốc nghếch mở đôi mắt đào hoa xinh đẹp nhìn Giang Dĩ Mạch: “Mạch Mạch, mẹ anh đặc biệt giao giáo trình để cho anh và em cùng xem, nói là muốn anh và em sinh em bé mập mạp.”

Nét mặt của Giang Dĩ Mạch có chút cứng ngắc: “Ngoan, anh còn nhỏ, không thể sinh em bé mập mạp được, chờ anh trưởng thành mới có thể sinh.”

Vẻ mặt của Mộ ngốc nghếch ngây thơ nói: “Anh không nhỏ, đã rất lớn sao rồi, thật đấy, không tin em hãy sờ thử xem. . . . . .” Nói xong liền nhào qua.

Giang Dĩ Mạch ứng phó không kịp, lập tức bị Mộ ngốc nghếch đè ở phía dưới, “Đợi đã. . . . . Không được chạm vào. . . . . Mộ Thiên Thần, anh đang làm gì đấy. . . . . Buông tay. . . . . Cái tên khốn kiếp, lưu manh, không phải nói anh là kẻ ngốc. . . . . Ưmh. . . . . .”

Mộ ngốc nghếch đè cả người lên, lấy tay giữ áo ngủ của cô, không cho cô có cơ hội thoát ra.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách quấn quýt rất gần, Mộ ngốc nghếch làm ra vẻ ngây thơ mị hoặc đến chết người nói: “Bà xã, chúng ta cùng nhau cố gắng sinh em bé mập mạp thôi.”

Giang Dĩ Mạch bị hôn đến đầu óc choáng váng, không phải nói anh là kẻ ngốc sao?

Sao chỉ mới một chút đã thông thạo như thế.

Tên đã lắp vào cung, Mộ ngốc nghếch không kịp chờ đợi muốn âu yếm.

“Bà xã, em thật thơm. . . . . .” Giọng nói trầm khàn mang theo mùi vị quyến rũ, Giang Dĩ Mạch duy trì một chút tỉnh táo cuối cùng: “Chờ một chút, hôm nay không được!”

Mộ ngốc nghếch nghe không vô lời của cô..., vội vàng muốn hấp thu hết hương thơm thuộc về cô.

Giang Dĩ Mạch tức giận giơ tay lên tát vào mặt anh một cái: “Anh dừng tay lại cho tôi!”

Má trái của Mộ ngốc nghếch hằn lên mấy dấu tay rất rõ ràng, tủi thân nhìn cô gái trong ngực, tội nghiệp kêu: “Bà xã. . . . . .”

“Chẳng phải anh rất nghe lời bà xã hay sao?”

Mộ ngốc nghếch lã chã chực khóc nhìn Giang Dĩ Mạch: “Bà xã, em đã đồng ý chờ vết thương của anh lành thì em sẽ cùng anh sinh em bé mập mạp mà.” Muốn bao nhiêu uất ức thì có bấy nhiêu.

“Bà xã đang dối gạt anh sao?” Dáng vẻ khổ sở thất vọng của Mộ ngốc nghếch khiến trong lòng Giang Dĩ Mạch đau đớn.

Giang Dĩ Mạch biết mình không đúng, cực kỳ băn khoăn nói: “Hôm nay là tình huống đặc biệt.”

https://thuviensach.vn

“Cái gì là tình huống đặc biệt?”

“Cái đó của em tới.”

“Cái nào?” Mặt Mộ ngốc nghếch rất tò mò.

“Chính là cái đó.”

“Cái nào?”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt tức giận nói lớn tiếng: “Kỳ dinh lý đến rồi!”

Mộ ngốc nghếch ngẩn ra, nở nụ cười: “Hoá ra là như vậy.” Bàn tay liền bắt đầu không an phận, sờ về phía bắp đùi của Giang Dĩ Mạch. . . . . .

“Anh lại muốn làm gì?” Giang Dĩ Mạch đè bàn tay không an phận của Mộ ngốc nghếch lại.

“Anh muốn biết lần này có phải bà xã lại đang gạt anh hay không. . . . . .” Bàn tay thăm dò vào gần tới quần lót của Giang Dĩ Mạch.

Giang Dĩ Mạch xấu hổ, lập tức giơ chân lên đá người đàn ông một cước: “Khốn kiếp! Còn không mau lấy cái tay bẩn thỉu của anh ra!”

Sau đó giống như người lớn khiển trách đứa bé cứng đầu cứng cổ không biết nghe lời: “Anh học ai cái thỏi giở trò lưu manh đấy hả?”

“Bà xã, anh không phải lưu manh, anh rất đàng hoàng, rất nghe bà xã.” Mộ ngốc nghếch uất ức nói: “Nhưng bà xã luôn gạt anh, đáp ứng mà không thực hiện gì hết, anh thật sự rất buồn.”

“Em lừa anh khi nào?”

“Trước kia em cũng đã đồng ý cùng anh sinh em bé mập mạp, nhưng mỗi lần đều kiếm cớ, em ghét bỏ anh có đúng hay không?” Mộ ngốc

https://thuviensach.vn

nghếch ủy khuất nói, khổ sở đến nổi nước mắt cũng rơi xuống: “Em không muốn cùng anh sinh em bé mập mạp, anh đi tìm mẹ anh, nói Mạch Mạch không muốn cùng anh sinh em bé.”

Vừa nhắc tới muốn đi tìm mẹ chồng, là Giang Dĩ Mạch lập tức vội vàng kéo anh lại: “Em không có lừa anh, thật sự là em đang tới kỳ sinh lý, nên không thể sinh em bé mập mạp được.”

“Vậy tại sao không để cho anh nhìn.” Mộ ngốc nghếch tính tình trẻ con hỏi.

“Nhìn cái gì?” Giang Dĩ Mạch mắc cỡ đỏ mặt, tức giận hỏi.

“Anh muốn nhìn một chút, xem bà xã có phải thật sự đến kỳ sinh lý hay không. . . . . .” Mộ ngốc nghếch đưa tay vào quần của Giang Dĩ Mạch, mắt nhìn thẳng vào bên trong.

Vẻ mặt rất háo sắc.

Bốp!

Má bên kia của Mộ ngốc nghếch lại có nhiều thêm mấy dấu ngón tay, Giang Dĩ Mạch tức giận quát: “Ra ngủ trên sofa cho em! Mấy ngày nay đều không được ngủ trên giường!”

Có lẽ là quá tức giận, nên Giang Dĩ Mạch cảm thấy bụng dưới hơi đau, bực mình đá Mộ ngốc nghếch một cước rớt xuống giường: “Còn không lăn ra ghế sofa ngủ nhanh lên!”

Tức giận tắt đèn, sau đó nằm xuống giường ngủ một mình.

Cố gắng ổn định lại tâm trạng, cơn đau sinh lý cũng dần dần giảm bớt một chút.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa sổ trời tối dần, sau khi qua cơn tức giận, Giang Dĩ Mạch cũng dần dần chìm vào mộng đẹp.

Trên ghế sa lon, lúc này người đàn ông cũng nhẹ nhàng đứng dậy, im hơi lặng tiếng đến bên cạnh giường, nghe được tiếng hít thở đều đều của Giang Dĩ Mạch, lập tức lặng lẽ nằm xuống bên cạnh Giang Dĩ Mạch, ôm cô vào trong ngực, nhắm mắt, ngủ.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 70: 65: Tiền Tài Cám Dỗ

Sáng sớm hôm sau, lúc Giang Dĩ Mạch tỉnh dậy cảm giác có một vòng tay rất ấm áp rất thoải mái vây quanh, cô nhích vào gần phía trong hơn. Đột nhiên cảm thấy không thích hợp, cô mở to mắt phát hiện bản thân thế mà lại ngủ trong lòng Mộ ngốc nghếch nên lập tức ngồi dậy: "Không phải anh ngủ ngoài sofa ư? Làm sao có thể ngủ trên giường?"

Mộ ngốc nghếch tội nghiệp nói: "Một mình anh không ngủ được."

"Anh xem lời em nói như gió thoảng bên tai…." Bỗng nhiên nhìn thấy sắc mặt Mộ ngốc nghếch không thích hợp, từ tầm mắt Mộ ngốc nghếch nhìn về phía đùi mình, vết máu màu đỏ rõ lờ mờ ở trên quần.

Ngay cả drap giường cũng có vết máu, nhìn trên đùi Mộ ngốc nghếch cũng bị dính bẩn.

Lập tức Giang Dĩ Mạch đỏ bừng mặt.

"Bà xã, em đổ máu rồi." Mộ ngốc nghếch kinh ngạc hoảng sợ nói, "Em bị thương chỗ nào? Anh lập tức đi tìm bác sĩ."

"Quay lại cho em!" Giang Dĩ Mạch quát lớn một tiếng, "Chuyện bé xé ra to làm gì, chỉ là tới kỳ sinh lý, không cẩn thận… Không cẩn thận làm quần áo và drap giường vấy bẩn mà thôi."

https://thuviensach.vn

Sau bữa sáng Đường Hân gọi con trai của mình lại nói chuyện.

Tất nhiên chính là hỏi chuyện tạo người của hai người đêm qua.

“Bọn con không sinh em bé mập mạp.” Mộ ngốc nghếch thành thật nói, “Kỳ sinh lý của bà xã tới, máu chảy rất nhiều nên không thể sinh em bé mập được.”

Đường Hân đang muốn hỏi tới, nghe con trai nói vậy cũng không nói gì nữa.

“Chờ thêm vài ngày nữa Dĩ Mạch hết kỳ sinh lý, con phải nỗ lực biết không?” Đường Hân hỏi, “Mẹ bảo quản gia đưa giáo trình… cho con, con xem qua chưa?”

“Chính là hai người ở cùng một chỗ ôm nhau đánh nhau hả? Con xem qua rồi.” Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch non nớt nói.

Đường Hân cũng cảm thấy loại chuyện này nói ra rất xấu hổ, “Về sau chính con phải cố gắng nhiều…”

Lúc này Giang Dĩ Mạch đột nhiên chạy vọt vào: “Mẹ, mẹ không cảm thấy nói chuyện này với Thiên Thần rất ‘không tôn trọng người già’ sao?”

Đến kỳ sinh lý, còn có cuộc sống vợ chồng tất cả đều bị trưởng bối thảo luận như vậy, khiến lòng tự trọng của cô rất bị đả kích.

Đường Hân vốn cảm thấy xấu hổ, lại bị con dâu nói trước mặt như vậy càng cảm thấy mất mặt không nén được giận, lạnh mặt nói: “Nếu không phải cô lừa con tôi thì sao tôi có thể như vậy? Trí thông minh của Thiên Thiền chỉ dừng lại ở ba tuổi, chẳng lẽ chỉ số thông minh của cô cũng chỉ có ba tuổi sao? Cô bắt nạt con tôi, tôi làm mẹ nó mà không quản những việc này thì làm sao được hả?”

https://thuviensach.vn

“Khi nào thì con bắt nạt con trai mẹ?”

“Cô đồng ý sinh đứa nhỏ với con tôi, vì sao lừa nó ôm ấp là có đứa nhỏ?”

“Lời này không phải mẹ nói à?”

“Con tôi không hiểu chẳng lẽ cô cũng không hiểu?” Đường Hân giận dữ hỏi, "Cô đã không chịu dạy con tôi, vậy thì tôi người làm mẹ này ra mặt dạy."

Bà ta nhìn thoáng qua Giang Dấy Mạch, tiếp tục nói: "Tôi thật sự không hiểu nổi, cô cũng đã gả đến nhà họ Mộ chúng ta lâu như vậy rồi, vì sao vẫn cứ không chịu cùng Thiên Thần sinh đứa nhỏ? Là ghét bỏ con tôi, tính toán về sau ly hôn với con tôi rồi tái giá sao?"

"Đừng cho là tôi không biết đầu óc cô cả ngày luôn muốn đi ra bên ngoài!"

"Mẹ, khi nào thì con cả ngày chạy ra bên ngoài hả ? Thỉnh thoảng đi ra ngoài là để giao bản thiết kế cho khách hàng."

"Ai biết cô đi giao bản thiết kế cho khách khách hay là đi làm gì chứ?"

"Mẹ, mẹ nói chuyện cần phải có đạo lý, không có thì không nên nói bậy nói bạ."

"Có phải tôi nói bậy hay không trong lòng cô rõ ràng nhất!"

Mộ ngốc nghếch rất mất hứng kéo Giang Dĩ Mạch che chắn ra sau lưng, "Mẹ, con không cho mẹ nói bà xã con như vậy!"lequydo,n

“Cô ta không chịu sinh đứa nhỏ với con, con còn bảo vệ cô ta như vậy?”

https://thuviensach.vn

“Không phải bà xã không bằng lòng sinh em bé mập mạp với con mà vì bà xã tới kỳ sinh lý, qua vài ngày nữa là chúng con có thể sinh em bé mập mạp rồi.” Mộ ngốc nghếch nghiêm túc nói.

***

Mấy ngày sau trong sòng bạc dưới lòng đất.

Trương Đại Tề đánh bạc liên tục mấy ngày, lần nào sòng bạc cũng hào phóng, không ngừng cho hắn ta vay tiền, lần nào cũng muốn gỡ lại, nhưng mỗi một lần đều thua hết sạch.

Trước mắt tiền lại vừa thua sạch rồi.

Hắn ta lại đi tìm sòng bạc mượn tiền, anh Lôi kéo hắn ta vào trong một căn phòng , "Chú Trương, chú đánh liên tục mấy ngày rồi, chắc cũng mệt mỏi, trước vào nghỉ ngơi một chút, sau đó lại đánh tiếp, nhất định có thể gỡ vốn."

Thủ lĩnh nơi hỗn độn này đối xử với hắn rất khách sáo, Trương Đại Tề vào phòng bao, thấy bên trong đang nuốt mây nhả khói

"Bọn họ đang hút..."

"Thứ này có thể khiến người ta rất sung sướng." Anh Lôi nói, "Tặng miễn phí cho chú hai gói, chờ nghỉ ngơi đủ rồi, tiếp tục đi đánh bạc, muốn mượn bao nhiêu tiền, chỉ quẹt thẻ rẹt rẹt là được."

Trương Đại Tề đã đánh bạc đến đầu óc choáng váng, hai mắt đỏ bừng, nhìn thấy vẻ mặt những người nuốt mây nhả khói đó giống như đang bay lên trời.

Anh Lôi liếc mắt một cái người ở bên trong đều bị đuổi sang phòng bao khác.

https://thuviensach.vn

Có người đưa tới hai gói hàng, anh Lôi tự mình châm cho hắn ta, Trương Đại Tề dùng sức hít một hơi, vừa mới bắt đầu cũng không có cảm giác gì lắm, lại hít thêm vài hơi thì có chút lâng lâng.

“Chú Trương, lát nữa chú tính mượn bao nhiêu?” Anh Lôi hỏi.

“Mười vạn, tính sổ sau.” Trương Đại Tề nhắm mắt lại mơ mơ màng màng như người say rượu hít ma túy trên giấy tráng bạc.

“Chú đã mượn gần một trăm vạn, đến lúc đó vẫn trả được sao?”

“Cậu yên tâm, tôi quen biết một nhân vật lớn, cô ấy mở khách sạn có rất nhiều tiền, đừng nói là một trăm vạn, chứ một ngàn vạn cũng không vấn đề gì.”

“Chú Trương, không phải tôi không tin chú, chú có quan hệ gì với người ta hả, cho dù người ta có tiền cũng sẽ không thể vô duyên vô cớ cho chú nhiều tiền như vậy.”

“Không phải tôi làm việc cho cô ấy sao?”

“Làm chuyện gì mà cho nhiều tiền như vậy hả? Chẳng lẽ giết người ư?”

Đột nhiên Trương Đại Tề mở to mắt, lập tức bắt đầu cảnh giác, “Cậu yên tâm, tiền tôi nhất định sẽ trả lại cậu.”

"Chú là khách hàng lâu năm, tôi còn sợ chú không trả tiền sao?" Anh Lôi lại nở nụ cười, mở ra một gói khác đưa cho hắn ta, "Một lát hít xong rồi, thì thả lỏng một chút, sau đó chơi tiếp."

Anh Lôi vỗ tay hai cái, bên ngoài có một cô gái trẻ tuổi đi vào, thoạt nhìn tuổi còn rất nhỏ.

“Hầu hạ chú Trương cho tốt.” Anh Lôi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Rời phòng bao đi cách một đoạn anh ta cầm điện thoại gọi: “Cái miệng hắn ta rất kín, hơn nữa đặc biệt cảnh giác, tạm thời chưa cạy mở miệng hắn ta được. Đã làm theo ý tứ của anh, kêu cô gái trẻ tuổi kia đi vào rồi.”

Không biết người bên đầu dây điện thoại kia nói gì đó, anh Lôi gật đầu liên tục, sau đó cúp máy.

Trương Đại Tề hút hết hai gói ma túy đã hoàn toàn lâng lâng, hình ảnh trước mắt trở nên có chút không chân thực.

Nhìn cô gái trẻ ngồi bên cạnh, hỏi: “Cô là ai?”

“Tôi tên Thiến Thiến.” Cô gái dịu dàng nói.

Trương Đại Tề nhìn về phía cô gái trẻ, dường như thấy được Thiệu Thiến hai mươi mấy năm trước, bộ dạng rất giống.

Khi đó Thiệu Thiến chính là bạn gái hắn ta.

Hắn ta thấy Thiệu Thiến còn trẻ cười với hắn ta, chủ đội tới gần hắn ta.

“Thiến Thiến…” Trương Đại Tề đè cô gái trẻ trên ghế sofa….

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trương Đại Tề tỉnh lại liền nghe thấy tiếng khóc thút tha thút thít, mở to mắt thì thấy một cô gái tuổi còn nhỏ quần áo không chỉnh tề ngồi bên cạnh khóc lóc.

Anh Lôi dẫn theo mấy tên đàn em cũng đang ở trong phòng bao, xem di động trong tay, “Chú Trương, chú như vậy thì hơi quá đáng, đứa bé này còn chưa tới mười sáu tuổi mà chú cũng xuống tay được, quả thật đúng là cầm thú.”

Trương Đại Tề cũng là người nhanh trí, vừa thấy tình hình này liền biết đã xảy ra chuyện gì rồi.

https://thuviensach.vn

“Là cô ta tự nguyện, hơn nữa cậu cho cô ấy vào an ủi tôi, lúc đó chẳng phải có ý này sao?”

“Tôi bận quá không có thời gian ngồi cùng chú mới cho cô ấy đi vào chăm sóc một lát, thế mà chú lại dùng sức mạnh với cô ấy, người ta vẫn còn là một đứa trẻ đó, cưỡng bức con gái vị thành niên chính là trọng tội.” Anh Lôi nói xong mở màn hình điện thoại di động, bên trong đúng là xuất hiện một màn Trương Đại Tề dùng sức mạnh với cô gái nhỏ.

Cũng đã quay video clip, chứng tỏ những thứ này từ lúc vừa mới bắt đầu đã được sắp đặt.

Trương Đại Tề lập tức cảnh giác, “Anh Lôi, cậu với tôi không thù không oán, vì sao muốn hãm hại tôi?”

“Không có ý gì khác, lấy tiền tài người giúp tai họa người biến mất.” Anh Lôi đóng video clip lại.

“Cậu muốn thế nào?”

“Không muốn thế nào, chỉ muốn biết chuyện liên quan tới người bạn của nhân vật lớn nhà ông. Ông đã giúp bà ta làm việc gì, còn có chân tướng vụ tai nạn xe cộ bỏ mạng của tổng giám đốc tập đoàn Giang thị hơn mười năm trước.”

“Tôi không biết gì hết.” Trương Đại Tề vẫn còn mạnh miệng.

“Chú Trương, ông đừng quên ông còn thiếu chúng tôi gần một trăm vạn, hơn nữa cưỡng bức trẻ vị thành niên cũng đủ cho ông vào ăn cơm tù. Ngộ nhỡ trong đó đụng tới người không muốn sống, một lần không cẩn thận muốn mạng của ông, nhiêu đây đáng giá không? Ông nói đúng không nào!”

Trương Đại Tề hơi dao động.

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần ông nói hết tất cả những gì ông biết, nợ đánh bạc ông thiếu được xóa bỏ, tôi cũng không đi tố cáo ông, coi như chưa xảy ra chuyện gì, về sau ông tới sòng bạc mặc sức mà chơi!”

“Cậu nói thật!”

“Đương nhiên.”

Sau khi Trương Đại Tề do dự bị tiền tài cám dỗ, nói: “Thật ra hơn mười năm về trước tổng giám đốc tập đoàn Giang thị bị tai nạn bỏ mạng không phải tôi làm, mà là….”

Pằng!

Đột nhiên có tiếng súng vang lên, trên huyệt thái dương của Trương Đại Tề thêm một lỗ hổng, té trên mặt đất không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 71: 66.1: Vân Vê Cả Người Cô Vào Trong Thân Thể

"A - - "

Cô gái trẻ tuổi sợ tới mức hét lên.

"Ai?" Tên thủ lĩnh côn đồ tên Lôi Ca lập tức đứng lên, nhìn chung quanh tìm kiếm.

Cửa phòng đang đóng chặt không biết từ lúc nào bị mở ra, một bóng đen chợt lóe lên.

"Đuổi theo!" Lôi Ca ra lệnh một tiếng, thuộc hạ của anh ta lập tức đuổi theo.

Anh ta sải bước tiến lên, nhìn Trương Đại Tề ngã trên mặt đất bất động, chỉ thấy hắn chết không nhắm mắt nhìn thế giới này, có thể đến phút cuối không biết là ai giết mình.

Có lẽ hắn biết là ai giết hắn.

Lôi Ca cũng lập tức theo ra ngoài, đi bắt cái bong đen nổ sung kia.

Sòng bạc dưới đất vốn là nơi phức tạp, hạng người nào đều có, nếu có ai mang theo sung tiến vào, bọn họ cũng sẽ không biết.

https://thuviensach.vn

Trong phòng, Trương Đại Tề trợn trừng mắt nhìn cái thế giới hắn đã vĩnh viễn không còn cơ hội được hưởng thụ nữa.

Cô gái trẻ từ trên ghế sofa đứnglên, đi đến bên cạnh Trương ĐạiTề, lục tìm điện thoại di động trong quần áo hắn ra, mở ra nhìn một lần, sau đó lưu từng số một trong điện thoại vào trong điện thoại di động của mình, rồi trả điện thoại về chỗ cũ, sau đó rời đi.

Không khí trong song bạc ngột ngạt, tất cả những dân cờ bạc đều ngừng đánh bạc, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, không biết tiếng vang giống như pháo nổ vừa rồi là tiếng gì.

Sòng bạc dưới đất là nơi long xà lẫn lộn, coi như xuất hiện tiếng sung cũng không có chuyện gì hiếm lạ.

Sau một trận xônxao, nhóm dân cờ bạc thấy không có chuyện gì lớn thì lại bắt đầu tiếp tục đánh bạc.

Một đám người bảo vệ lẩn vào xung quanh song bạc, tìm kiếm người khả nghi.

Cái bong đen kia đột nhiên không thấy tăm hơi, nhất định đã lẩn vào trong đám dân cờ bạc rồi.

Cây sung ngắm đã được tìm thấy trong một thùng rác, nhưng bóng đen cầm sung lại không thấy đâu.

Thượng Quan Trạch nhận điện thoại, thở dài: "Thật đáng tiếc, người đã chết rồi."

Nhìn thời gian trên di động một cái, đã hơn mười giờ tối rồi.

Đoán rằng Giang Dĩ Mạch cólẽ đã ngủ, lúc này mà nói vụ này cho cô, chẳng phải đã quấy rầy mộng đẹp của cô sao.

https://thuviensach.vn

Nếu cô ấy biết Trương Đại Tề đã chết, nhất định sẽ rất thất vọng.

Thượng Quan Trạch cũng cảm thấy có chút đáng tiếc, còn kém một bước, kết quả lại thất bại trong gang tấc.

Đồng hồ treo tường chỉ mười giờ đúng, Giang Dĩ Mạch vẫn đang xem tạp chí thiết kế đá quý, Mộ ngốc ngồi ở bên cạnh nhìn cô không chớp mắt.

Cuối cùng Giang Dĩ Mạch không nhịn được ngáp một cái, trong ánh mắt mong mỏi của Mộ ngốc nói: "Bà xã, chúng ta ngủ đi."

"Ừ, anh ngủ trước đi, em xem một chút nữa." Giang Dĩ Mạch nói.

Mộ ngốc nhìn Giang Dĩ Mạch, lại nhìn Giang Dĩ Mạch, thất vọng lên tiếng: "A...."

Đứng dậy, tự mình lên giường ngủ trước.

Giang Dĩ Mạch che miệng lại ngáp một cái, tiếp tục nhìn tạp chí trong tay, mí mắt không ngừng đánh nhau.

Lại chống đỡ hơn nửa canh giờ, dường như nghe thấy tiếng hít thở đều đều của Mộ ngốc, nâng mắt nhìn Mộ ngốc đang ngủ rất ngon, đặt tạp chí xuống, nhẹ nhàng đến gần, nhỏ giọng gọi một tiếng: "Mộ Thiên Thần?"

Mộ ngốc dường như ngủ như chết, không có bất kỳ phản ứng gì.

"Ông xã?" Giang Dĩ Mạch lại nhẹ nhàng gọi anh một tiếng.

Mộ ngốc xoay người lại: "Bà xã, anh nhớ em..." Dườngnhư là nói mớ, tiếp tục ngáy ò ó o.

Giang Dĩ Mạch vuốt ngực một cái, tắt đèn, rón ra rón rén bò đến phía trong giường, mớivừa nằm xuống chuẩn bị đi ngủ, Mộ ngốc đột nhiên nhào tới.

https://thuviensach.vn

"Bà xã, em cuối cùng đã đi ngủ, chúng ta cùng sinh bé đi."

"Không phải anh đã ngủ rồi sao?" Giang Dĩ Mạch kinh hãi.

"Vừa mới tỉnh lại." Trong bóng đêm vang lên giọng nói non nớt của Mộ ngốc: "Bà xã, mẹ anh bảo anh với em sinh em bé, kỳ sinh lý của em đã qua? Bây giờ chúng ta có thể sinh em bé rồi..."

"Anh làm gì... Tay sờ chỗ nào đó... Chờ... Ưm..."

Trong bóng đêm Giang Dĩ Mạch bị Mộ ngốc gắt gao giam cầm ở dưới thân, nhấc chân dùng sức đá anh, lại bị bắp đùi thon dài có lực của anh đè ở trên giường.

Môi của anh và cô dính sát vào nhau, ý đồ cạy mở răng môi của cô, công thành chiếm đất.

Dưới tình thế cấp bách, Giang Dĩ Mạch dơ tay định đánh một cái tát, lại ở giữa không trung bị một bàn tay to bắt được đặt lên đỉnh đầu.

"Mộ Thiên Thần... Anh..."

Môi lưỡi của anh nhân cơ hội tiến quân thần tốc, bá đạo chiếm lấy lưỡi cô.

Bây giờ anh không cho cô cơ hội nào để trốn thoát.

Giang Dĩ Mạch tức giận, hung hăng cắn tiếp một cái, nhưng Mộ ngốc rời đi trước một bước, hôn lên xương quai xanh của cô, "Bà xã, em thật thơm...!"

"Mộ Thiên Thần, anh mau dừng lại!" Giang Dĩ Mạch lớn tiếng ra lệnh.

Tay chân của cô đều bị giam cầm, không thể động đậy, chỉ có thể mặc anh muốn làm gì thì làm.

https://thuviensach.vn

"Bà xã, em từng đồng ý cùng sinh em bé với anh, em lại muốn gạt anh sao?" Trong bóng đêm truyền đến giọng nói ủy khuất của Mộ ngốc, lại vẫn hôn mỗi một tấc da thịt của cô.

"Em... em còn chưa có chuẩn bị xong." Giang Dĩ Mạch lại bắt đầu kiếm cớ, cảm nhận nụ hôn nóng bỏng của anh, lòng của cô cũng luống cuống.

"Anh, trước tiên anh chờ một chút, để em chuẩn bị..."

"Bà xã, em lại muốn gạt anh phải không?"

"Không có."

"Vậy em không thích anh? Không muốn sinh em bé với anh?"

"Không phải."

"Em gạt anh, em không thích anh, không muốn sinh em bé với anh." Giọng Mộ ngốc non nớt ủy khuất.

"Em không lừa anh, chỉ cần chuẩn bị một chút, ngoan, anh buông em ra trước."

"Nhất định em không thích anh, ghét bỏ anh, không muốn sinh em bé với anh, anh muốn đi tìm mẹ..." Mộ ngốc vô cùng ủy khuất.

Vừa nghe nói lại muốn đi tìm mẹ anh, Giang Dĩ Mạch vội vàng nói: "Em yêu anh, rất muốn sinh em bé với anh..."

Đột nhiên truyền đến đau đớn làm cho Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa ngất đi, không hề chuẩn bị cô tức giận mắng: "Khốn khiếp..."

Cô bị đau cắn vai Mộ ngốc một cái.

Sau đó hung mãnh đoạt lấy cùng với trầm luân không có chân trời...

https://thuviensach.vn

Tuy nói đây là lần thứ hai của cô, cũng không biết thì ra là đau như vậy.

Lần đầu tiên cô hoàn toàn không có ý thức, không biết đã xảy ra chuyện gì, vừa tỉnh dậy đã bị thế.

Nhưng lúc này đây tỉnh táo như vậy, cũng khẩn trương như thế.

Trong nổi nổi chìm chìm, cô bị anh cứng rắn kéo vào thế giới thần bí kia, ở dưới sự dẫn dắt của anh bước vào vùng đất cấm thần thánh, chưa bao giờ cảm nhận và hiểu được phần kỳ diệu cùng tốt đẹp.

...

Ngày hôm sau mặt trời lên cao, Giang Dĩ Mạch mới tỉnh lại.

Ánh mặt trời từ trong khe hở rèm cửa sổ chiếu vào, tư thế hai người trên giường ôm chặt nhau.

Giang Dĩ Mạch mở to mắt, đập vào mặt là gương mặt quá mức xinh đẹp của Mộ ngốc.

Trí nhớ đêm qua dần dần quay về, từng hình ảnh hiện lên trong đầu làm cho người ta mặt đỏ tim đập.

Giang Dĩ Mạch xấu hổ, một cước muốn đá anh xuống giường, đột nhiên đau khiến cô hít một ngụm khí lạnh.

Bàn tay to thon dài bắt lấy chân của cô đá qua, "Bà xã, em đau ở chỗ nào?" Giọng rất khờ dại ngây thơ.

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, cảm giác toàn thân cô đều chua xót đau đớn.

"Bà xã, biểu hiện tối hôm qua của anh có phải không tốt?" Mộ ngốc khờ dại hỏi.

https://thuviensach.vn

Từng hình ảnh đêm qua đột nhiên lại hiện lên trong đầu, mặt Giang Dĩ Mạch lập tức đỏ rực, không được tự nhiên khiến cho tính khí nhỏ nổi lên, cầm gối đầu đập về phía anh.

Mộ ngốc đón gối đầu: "Bà xã, cẩn thận, trong bụng của em có thể đã có em bé, không thể dùng sức lớn như vậy, sẽ làm bị thương đến em bé." Bàn tay to duỗi về phía bụng của Giang Dĩ Mạch.

"Đừng mơ, làm sao nhanh như vậy đã có đứa bé?" Giang Dĩ Mạch đẩy tay anh ra.

"Bà xã không hài lòng biểu hiện tối hôm qua của anh sao? Ừ, đêm nay anh sẽ cố gắng hơn!" Vẻ mặt khờ dại của Mộ ngốc có chút nghiêm túc nói.

"Anh đừng cố tình vặn vẹo ý của người khác!" Giang Dĩ Mạch bất mãn nói, đêm qua anh quả thật hóa thân thành sói, hung mãnh giống như muốn vò cả người cô vào trong thân thể.

Nhớ đến đêm qua, mặt Giang Dĩ Mạch lại đỏ lên.

"Bà xã, tại sao mặt của em đỏ như vậy?" Mộ ngốc đến gần hỏi.

Giang Dĩ Mạch cố ý che dấu xấu hổ, lạnh lùng ngẩng đầu: "Đâu có..."

Không muốn ở bên cạnh Mộ ngốc, một khắc ngẩng đầu kia không cẩn thận đụng vào môi của anh.

Trong ánh mắt khờ dại của Mộ ngốc lộ ra nhu tình, dịu dàng hôn nhẹ bà xã của mình, Giang Dĩ Mạch vừa định muốn đẩy anh ra, lơ đãng nhìn vào trong tầm mắt dịu dàng của anh, thì đã quên mình muốn làm gì.

Giống như bị một sức mạnh vô hình khống chế, không kìm lòng nổi nhắm mắt lại, đón nhận nụ hôn của anh.

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc dịu dàng hôn Giang Dĩ Mạch, chậm rãi đè cô ở trên giường.

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, Giang Dĩ Mạch giống như từ trong ma lực không biết tên đột nhiên tỉnh táo lại, không đẩy được Mộ ngốc ở trên người ra, dưới tình thế cấp bách liền cắn một cái, một cước đá văng Mộ ngốc cầm lấy điện thoại di động trên tủ đầu giường nhận nghe.

"Thượng Quan, sáng sớm anh gọi điện thoại cho tôi có việc sao?"

"Đã giữa trưa, em còn chưa dậy sao?" Thượng Quan Trạch hỏi, dường như nhận ra cái gì: "Hai người..."

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch xấu hổ cắt ngang: "Có chuyện gì nhanh nói!"

Giọng Thượng Quan Trạch có vài phần nghiêm túc nói: "Trương Đại Tề đã chết."

"Cái gì?" Giang Dĩ Mạch giật mình.

Mộ ngốc từ đằng sau nhẹ nhàng ôm lấy cô, môi hôn bờ vai cô, sau đó hạnh phúc ôm lấy cô.

"Có thời gian gặp mặt đi, gặp mặt nói tỉ mỉ."

"Ừ, được, hai giờ sau gặp ở quán cà phê trước kia chúng ta vẫn thường xuyên đến được không?"

"Đến nhà hàng đối diện, tôi chờ em." Thượng Quan Trạch nói xong lại nói đùa, "Nhưng ngàn vạn lần đừng mang ông xã em đi làm bóng đèn nữa, hai chúng ta cũng không có thể nói chuyện như bình thường..."

Giang Dĩ Mạch trực tiếp cúp điện thoại, biết câu nói phía sau của anh ta nghiêm chỉnh.

Trương Đại Tề đã chết?

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch cảm giác chuyện này không đơn giản, lập tức rời giường, toàn thân đau nhức làm cho cô chỉ muốn nằm ở trên giường, tức giận đẩy Mộ ngốc vẫn còn đang ôm mình ra.

"Bà xã, em vội vã như vậy là muốn đi đâu?"

Giang Dĩ Mạch không đếm xỉa đến ông xã mình, sốt ruột đến phòng tắm tắm rửa một cái, sấy khô tóc, sau khi thay quần áo xong nhìn xem thời gian, đã qua một giờ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 66.2

Cầm túi sách vừa muốn đi, Mộ ngốc bắt được cô: "Bà xã, em muốn đi đâu?"

"Em có việc phải đi ra ngoài một chuyến."

"Anh cũng muốn đi."

"Không được, anh ở nhà chờ đi." Giang Dĩ Mạch tránh tay anh ra.

"Anh không muốn, anh muốn đi cùng với bà xã." Mộ ngốc giống như đứa bé dính người, làm thế nào cũng không chịu buông tay.

"Anh mau buông tay!" Giang Dĩ Mạch sốt ruột kêu lên: "Em thật có việc gấp."

"Chuyện gì gấp như vậy, có thể nói cho anh biết không? Có lẽ anh cũng có thể giúp..."

"Anh không giúp được, sắp hết giờ rồi, em thật sự phải đi." Thấy Mộ ngốc không chịu buông tay, Giang Dĩ Mạch cố ý làm mặt nghiêm: "Anh không nghe lời bà xã nói phải không?"

Vẻ mặt Mộ ngốc ủy khuất nhìn cô: "Bà xã, anh chỉ muốn giúp em."

"Nếu anh thật sự muốn giúp em, thì buông tay."

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc càng ủy khuất, lã chã chực khóc nhìn cô.

Giang Dĩ Mạch nhìn anh, bất đắc dĩ thở dài, dỗ dành nói: "Ngoan, nghe lời, anh ra ngoài một lát, trở về em mang quà về cho anh được không?"

Mộ ngốc không tình nguyện buông Giang Dĩ Mạch ra, Giang Dĩ Mạch xoay người muốn đi, lại bị Mộ ngốc bắt được.

"Lại làm sao vậy?"

"Em hôn anh một cái." Mộ ngốc rất không muốn nói.

Giang Dĩ Mạch gấp gáp phải đi, đi cà nhắc hôn lên mặt anh, nhưng Mộ ngốc đột nhiên quay sang, chờ khi cô phản ứng kịp, đã hôn lên môi của anh.

Tay muốn đẩy anh ra, lại bị Mộ ngốc ôm chặt, nụ hôn nhiệt liệt bá đạo làm cho Giang Dĩ Mạch sắp hít thở không thông.

Khi vừa định hung hăng cắn một cái, rốt cục Mộ ngốc buông cô ra, cười ngốc, vẻ mặt khờ dại xua tay: "Bà xã, tạm biệt, đừng quên mang quà về cho anh...!"

Nhìn vẻ mặt khờ dại của anh, Giang Dĩ Mạch chỉ có thể đè nén tức giận, xoay người vội vàng rời đi.

Đường Hân nhìn thấy con trai của mình lúc này mới xuống lầu, hỏi: "Sao hôm nay ngủ dậy muộn như vậy?"

Mộ ngốc chỉ cười ha ha ngây ngô, thoạt nhìn vẻ mặt khờ dại vừa vui vẻ vừa hạnh phúc.

"Có chuyện gì vui vẻ như thế?"

"Mẹ, con với bà xã sẽ rất nhanh thì có em bé rồi."

https://thuviensach.vn

Đường Hân nhìn con trai mình, không xác định ý của anh.

Trí lực người con trai này vẫn dừng lại ở ba tuổi, nó thật sự biết làm thế nào để sinh em bé sao?

"Mẹ, con rất thông minh." Mộ ngốc giống như nhìn ra mẹ đang hoài nghi, không muốn để cho người ta cảm thấy mình ngu dốt, "Người bảo quản gia đưa giáo trình cho con, con vừa nhìn đã hiểu."

Vẻ mặt Đường Hân xấu hổ vội ho một tiếng, quản gia cũng đứng ở bên cạnh, càng làm cho bà xấu hổ hơn.

"Thiếu gia, bữa sáng của người với thiếu phu nhân đã chuẩn bị xong rồi."

Lúc này Đường Hân mới chú ý đến Giang Dĩ Mạch không có ở đây, "Bà xã con đâu?"

"Cô ấy có việc gấp vừa mới đi ra ngoài." Mộ ngốc trẻ con nói: "Bà xã nói trở về sẽ mang quà cho con."

Mộ ngốc vui mừng ăn bữa sáng, Đường Hân lại ngồi ở một bên dường như nghĩ đến cái gì, mang theo tính toán.

*

Khi Giang Dĩ Mạch chạy đến nhà hàng đối diện quán cà phê thì Thượng Quan trạch đã sớm đến.

"Ngại quá, Thượng Quan, chờ lâu chưa."

"Tôi cũng vừa đến."

Lúc này nhân viên nhà hàng mang đồ ăn lên cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Tôi đã sớm giúp em gọi món ăn kiểu Tây." Thượng Quan Trạch nói.

"Cảm ơn." Sau khi nhân viên nhà hàng rời đi, Giang Dĩ Mạch mới hỏi: "Anh ở trong điện thoại nói Trương Đại Tề đã chết, là thế nào?"

Thượng Quan Trạch có chút đáng tiếc nói: "Còn thiếu một bước là có thể biết chân tướng mẹ em gặp chuyện không may năm đó, nhưng Trương Đại Tề còn chưa kịp nói ra đã bị người ta bắn chết rồi."

"Bắn chết?" Giang Dĩ Mạch kinh ngạc.

Thượng Quan Trạch đơn giản thuật lại trọng điểm nói mấy ngày nay Trương Đại Tề đánh bạc đến khi bị bắn chết qua một lần.

"... Chuyện là như thế."

Giang Dĩ Mạch cũng rất đáng tiếc, vất vả lâu như vậy, tất cả đều uổng phí.

"Trương Đại Tề nói tai nạn xe cộ mẹ tôi không phải do hắn làm, mà là... , phía sau hắn chưa kịp nói ra, này đã nói lên mẹ tôi chết là do người khác gây ra." Giang Dĩ Mạch nói.

Thượng Quan Trạch gật đầu đồng ý.

"Nhất định là người phụ nữ họ Thiệu kia." Giang Dĩ Mạch càng khẳng định.

"Mạch mạch, em phải biết rằng Thiệu Thiến tốn hơn mười năm mới chiếm toàn bộ làm của riêng, chứng tỏ mẹ em cũng không chỉ một mình Thiệu Thiến có thể tùy tiện đối phó."

Giang Dĩ Mạch nhìn Thượng Quan Trạch, "Ý của anh..."

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Trạch cười một cái, "Ý của tôi là đằng sau Thiệu Thiến nhất định còn có những người khác giúp bà ta làm việc, hơn nữa người này có chút lai lịch, nếu không sẽ không dám thuê người bắn chết Trương Đại Tề."

"Anh cho là Thiệu Thiến phái người bắn chết Trương Đại Tề?"

"Hi vọng Trương Đại Tề chết còn có người khác sao?" Thượng Quan Trạch hỏi lại, "Hắn biết quá nhiều, hơn nữa lại cờ bạc thành tính, tin rằng Thiệu Thiến đã sớm muốn diệt trừ hắn, nếu không phải vì giữ hắn lại để đối phó vơi em, cũng sẽ không giữ mạng của hắn đến bây giờ."

Giang Dĩ Mạch có chút kinh ngạc, cảm thấy mình giống như đang ở cảnh phim thổ phỉ, chỉ muốn điều tra nguyên nhân mẹ chết, vậy mà đã lên đến trình độ ám sát.

Thật ra cô không cảm thấy kinh ngạc, hơn một tháng trước đến nước J không phải thiếu chút nữa bị ám sát sao, nếu không phải Mộ ngốc không cẩn thận cứu cô, chỉ sợ cô thật sự đi đời nhà ma rồi.

"Báo cảnh sát chưa? Cảnh sát có nói gì không?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

"Loại chuyện này sòng bạc dưới đất họ đã âm thầm giải quyết rồi." Thượng Quan Trạch nói: "Dù sao sòng bạc cũng cần phải kinh doanh, không thể bởi vì chuyện này dẫn cảnh sát đến đây."

"Trương Đại Tề đã chết, manh mối phía sau liền chặt đứt." Giang Dĩ Mạch đáng tiếc nói.

"Cũng không hoàn toàn như vậy." Thượng Quan Trạch nói: "Nếu Thiệu Thiến thuê người bắn chết Trương Đại Tề, chứng tỏ sau này sẽ liên lạc với sát thủ, tôi đã phái người đi ghi lại các cuộc gọi điện của Thiệu Thiến, chỉ cần biết rằng mấy ngày nay bà ta liên lạc với ai, có lẽ sẽ biết một chút tin tức có lien quan đến sát thủ."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch gật đầu: "Cảm ơn anh, Thượng Quan."

Thượng Quan Trạch nói đùa hỏi: "Nhìn trên phần tôi vất vả giúp em như vậy, theo tôi một lần như thế nào?"

"Theo cái đầu anh!" Giang Dĩ Mạch trách mắng: "Tôi đã có ông xã, anh muốn bị ông xã tôi đánh sao?"

Thượng Quan Trạch nhìn trên cổ Giang Dĩ Mạch lộ ra dấu hôn xanh tím, cười một cái: "Xem ra đêm qua rất kịch liệt!"

Giang Dĩ Mạch giật mình: "Anh đang nói cái gì?"

"Em quyết định tiếp nhận tên ngốc kia làm chồng em rồi hả?" Thượng Quan Trạch hỏi.

"Anh ấy vốn là chồng em." Giang Dĩ Mạch bình tĩnh nói: "Về sau không cho phép anh nói ông xã tôi là kẻ ngốc, nếu không tôi tuyệt giao với anh."

"Quả nhiên là trọng sắc khinh bạn!" Thượng Quan Trạch nửa đùa cảm thán, đột nhiên lại nghiêm túc vài phần, hỏi: "Nếu ông xã em thật sự không phải kẻ ngốc, em sẽ như thế nào?"

Giang Dĩ Mạch bị hỏi trở tay không kịp, "Không có nếu như, trí lực ông xã tôi dừng lại ở một đứa trẻ, nhưng may mà anh ấy rất nghe lời, mặc dù có lúc ngốc, nhưng có đôi khi lại rất thông minh."

"Em chưa trả lời vấn đề của tôi." Thượng Quan Trạch nói: "Tôi là nói nếu."

"Không có nếu." Giang Dĩ Mạch vẫn câu nói kia: "Thực tế là chúng ta nhìn thấy hiện tại như vậy."

"Em sẽ không sợ anh ta giả ngây giả dại sao?"

https://thuviensach.vn

"Làm sao có thể?" Giang Dĩ Mạch không cần suy nghĩ nói: "Trí lực của anh ấy từ nhỏ đã có vấn đề mọi người ai chẳng biết, làm sao có thể giả ngây giả dại? Hơn nữa, tại sao anh ấy phải giả ngây giả dại?"

Thượng Quan Trạch cười một cái: "Đúng, anh ta là kẻ ngu ngốc, đại ngốc!"

Giang Dĩ Mạch lập tức tức giận: "Anh mới ngu ngốc, anh mới là đại ngốc!"

"Tôi nói anh ta ngốc không đúng, nói anh ta giả ngu cũng không đúng, rốt cuộc tôi nên nói như thế nào hả?"

"Tôi không thèm nghe anh nói nữa!" Giang Dĩ Mạch đứng dậy liền đi, "A..., đúng rồi, tôi đã hoàn thành được ba bốn tấm thiết kế trang sức lấy chủ đề về tình yêu giúp anh, lát nữa về đến nhà tôi sẽ fax cho anh, anh xem có vấn đề gì, đến lúc đó tôi sẽ sửa chữa lại."

Thượng Quan Trạch gọi cô lại: "Nhanh như vậy đã vội vã đi?" Thấy cô mới ăn được một ít: "Ăn xong đã rồi đi."

"Đã ăn xong, có việc thì liên lạc qua điện thoại." Giang Dĩ Mạch xua tay, đi trước.

Khi đi ngang qua một cửa hàng, Giang Dĩ Mạch mua qua cho Mộ ngốc, sau đó lái xe về nhà.

Nhìn thấy Giang Dĩ Mạch trở về, Mộ ngốc vô cùng vui vẻ tiến lên ôm lấy cô, "Bà xã, em đã trở về! Ông xã rất nhớ em!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 66.3

Ở trên mặt cô hôn một cái thật kêu, cũng không để ý quản gia và người hầu đều ở đây, ôm chặt lấy cô, ngửi mùi thơm nhàn nhạt trên người cô, hạnh phúc nói: "Bà xã, em thật thơm ...!"

Dù sao Giang Dĩ Mạch cũng là phụ nữ, có lối suy nghĩ bình thường, không thể làm như anh cái gì cũng không để ý.

Dùng sức muốn đẩy Mộ ngốc ra lại phát hiện không đẩy được, người hầu trong nhà đều đang nhìn bọn họ, mặt Giang Dĩ Mạch đỏ lên, dỗ dành nói: "Ông xã, em mang quà về cho anh."

"Thật không?" Mộ ngốc lập tức buông Giang Dĩ Mạch ra, chờ quà.

Giang Dĩ Mạch đưa một cây kẹo que ra cho Mộ ngốc, "Cho, đặc biệt vì anh mua, có thích không?"

Mộ ngốc nhìn kẹo que này, đầu đầy hắc tuyến, quản gia đứng một bên nhìn thấy trên đầu rơi xuống một giọt mồ hôi lạnh.

"Thế nào? Không thích sao?" Giang Dĩ Mạch nghi hoặc, lầm bẩm nói: "Không phải trẻ con đều thích ăn kẹo que sao?"

"Hi, thích." Mộ ngốc cầm kẹo que lại vui vẻ cười rộ lên: "Cảm ơn bà xã." Ôm lấy Giang Dĩ Mạch, chế trụ cái ót của cô, liền hung hăng hôn lên.

https://thuviensach.vn

Ở đây có một số nữ giúp việc trẻ nhìn, cũng không nhịn được đỏ mặt.

Khi Đường Hân ra ngoài, cố tình ho hai tiếng, rốt cục Giang Dĩ Mạch đẩy Mộ ngốc ra, miệng dùng sức hít thở.

Cô cảm giác chậm một giây nữa, mình sẽ tắt thở vì hôn rồi.

Đường Hân mất hứng: "Dĩ mạch, mặc dù mẹ với ba chồng đều hi vọng các con nhanh chóng sinh đứa bé, nhưng các con cũng nên biết kiềm chế."

Mặt Giang Dĩ Mạch lập tức đỏ lên.

"Còn có nhiều người hầu trong nhà ở đây như vậy, các con cũng nên chú ý đến hình tượng một chút, truyền đi còn ra thể thống gì nữa?"

"Ông xã với bà xã ở nhà không thể hôn nhẹ hả mẹ?" Mộ ngốc dở tính trẻ con hỏi, "Mẹ với ba chưa bao giờ hôn nhẹ sao?"

Đường Hân cứng đờ, vẻ mặt xấu hổ: "Thiên thần! Sao có thể nói chuyện với mẹ như vậy? Mẹ không cho các con hôn sao? Chỉ bảo các con kiềm chế, cũng chú ý hình tượng một chút, truyền ra để người khác cười nhạo người nhà họ Mộ chúng ta không có giáo dưỡng."

"A..., đêm nay con không thể sinh em bé với bà xã rồi, chờ ba trở về con sẽ nói một tiếng với ba, con phải chú ý tiết chế với bà xa." Dáng vẻ Mộ ngốc lầm bẩm vừa khờ dại vừa ngây thơ.

Nếu để cho chồng biết thì hỏng mất?

Đường Hân vội vàng nói: "Thiên Thần, con đừng hiểu lầm ý mẹ, mẹ bảo các con ban ngày chú ý một chút, ba với mẹ đều chờ ôm cháu, các còn cũng cần phải cố gắng nhiều hơn."

*

https://thuviensach.vn

Trong khách sạn của tập đoàn Giang thị, trong phòng Tổng Thống xa hoa trên cùng truyền ra một trận động tĩnh khác thường.

Đường Hạo Thiên đang vô cùng ra sức cưỡi ở trên người Giang Mỹ Kỳ, Giang Mỹ Kỳ mang tất cả vốn liếng hầu hạ Đường Hạo Thiên.

Hai người đến đây hẹn hò bí mật, như sáu năm trước sinh nhật cô ta mười tám tuổi, cùng anh ta đập tan ái muội ở trong này cùng một chỗ.

Trên tinh thần cùng giác quan kích thích làm cho hai người không nhịn được muốn một lần lại một lần ở sau lưng Giang Dĩ Mạch đến đây hẹn hò vụng trộm.

Về sau lại vẫn thường xuyên thừa dịp Giang Dĩ Mạch không có ở nhà, hai người ở nhà thân thiết.

Thật ra ngoài trừ cha với Giang Dĩ Mạch ở trong nhà, những người khác đã sớm biết quan hệ của bọn họ.

Giờ phút này, hai người giống như về nhiều năm trước.

Chỉ lo tìm kiếm cảm giác kích thích.

Đường Hạo Thiên thật không ngờ sẽ có cơ hội gặp Giang Mỹ Kỳ ở chỗ này châm lại lửa tình, mấy ngày trước tình cờ làm cho hai người gặp nhau lần nữa.

Tình cảm nhiều năm không phải nói chia tay là có thể xóa sạch được.

Cô ta dường như không quên được anh ta, mà anh ta vừa nhìn thấy cô một khắc kia, đã quên lời của cha quên sạch sẽ, tiếp tục ôn chuyện tình với cô.

Mãi cho đến hôm nay, cuối cùng hai người mới không nhịn được tương tư, lại cùng một chỗ.

https://thuviensach.vn

Khi trong phòng rốt cục an tĩnh lại, Giang Mỹ Kỳ nằm trong ngực Đường Hạo Thiên, khóc như mưa nói: "Hạo Thiên, thật xin lỗi."

"Kỳ Kỳ, làm sao em khóc?" Đường Hạo Thiên lo lắng nhìn, thấy Giang Mỹ Kỳ khóc đến hoa lê đẫm mưa, rất đau lòng.

"Em không bảo vệ tốt con của chúng ta." Giang Mỹ Kỳ vuốt bụng bằng phẳng của mình.

Đường Hạo Thiên không biết nên nói như thế nào, ba không đồng ý để bọn họ ở cùng một chỗ, anh không thể nói về sau lại sinh đứa khác với cô.

"Không trách em, đều là lỗi của Giang Dĩ Mạch, em đừng khó chịu." Đường Hạo Thiên an ủi, cố gắng không đề cập đến vấn đề của hai người nữa.

Giang Mỹ Kỳ cũng thông minh tuyệt đỉnh, từ khi bước vào nhà họ Giang quen biết với Đường Hạo Thiên đến nay, đã mười năm, sớm đã hiểu tính nết của anh ta, "Hạo Thiên, chúng ta không còn cơ hội nữa phải không?"

Đường Hạo Thiên không nói lời nào.

"Hạo Thiên, em thật sự rất yêu anh, không nỡ rời khỏi anh." Giang Mỹ Kỳ dựa sát vào trong lòng Đường Hạo Thiên càng gần hơn, "Chỉ cần có thể ở cùng với anh, em cái gì cũng không cần."

Đường Hạo Thiên ôm lấy Giang Mỹ Kỳ: "Anh cũng yêu em, cũng không nỡ bỏ em, nhưng cô anh không thích em, nếu không phải cô anh, anh cũng sẽ không chia tay với em."

"Anh sợ cô anh như vậy sao?" Giang Mỹ Kỳ hỏi: "Ngộ nhỡ trong bụng em lại có đứa con của anh thì làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Bởi vì quá động tình, hai người vì hưởng thụ cảm giác cực hạn này, mà không làm biện pháp an toàn.

"Kỳ Kỳ, lát nữa ra ngoài, chúng ta đến tiệm thuốc..."

Giang Mỹ Kỳ lập tức hoa lê vũ đái khóc: "Hạo Thiên, chúng ta quen biết nhiều năm như vậy, anh không có một chút tình cảm với em sao?"

"Kỳ Kỳ, anh cũng không muốn, anh không có cách nào, nếu cô anh biết chúng ta lại ở cùng một chỗ, nhất định sẽ tức giận."

"Chỉ có cô anh không thích chúng ta ở cùng một chỗ mà thôi, chỉ cần anh thuyết phục với ba mẹ anh không được sao?"

"Cô anh ở thành phố này có tiền có thế, tập đoàn Mộ thị có lực ảnh hưởng quan trọng nhất đến công ty, gần như lũng đoạn các ngành nghề ở thành phố, nếu đắc tội cô anh, ba anh cũng rất khó ứng xử, hơn nữa hai nhà lại có rất phương diện làm ăn lui tới, ngộ nhỡ ầm ĩ ..."

Giang Mỹ Kỳ ôm lấy Đường Hạo Thiên nói: "Em nghe nói tập đoàn Mộ thị cô anh đã không như trước, bây giờ đang đi xuống dốc. Hạng mục khu vui chơi lớn nhất trung tâm thành phố đang được xây dựng có một công ty nhỏ đoạt được, hình như tập đoàn Mộ thị tổn thất không ít."

"Em cũng biết rồi hả?" Đường Hạo Thiên kinh ngạc.

Giang Mỹ Kỳ gật đầu: "Em nghe mẹ em đề cập qua một chút, bây giờ rất nhiều tập đoàn công ty trong nước đều muốn hợp tác với công ty nhỏ kia, tham gia đầu tư kiến thiết, chỉ cần xây dựng xong là có thể kiếm một khoản lớn. Mẹ em thế chấp tất cả khách sạn, cũng muốn đầu tư vào, nhưng khổ nỗi không gặp được người phụ trách công ty đó."

Cô xoay người một cái đặt ở trên người Đường Hạo Thiên, "Hạo Thiên, anh có biện pháp nào không, giúp mẹ em đi."

https://thuviensach.vn

"Anh đâu nào có biện pháp nào?" Ánh mắt Đường Hạo Thiên có chút né tránh.

"Anh đừng gạt em, em biết nhà họ Đường các anh cũng tham gia hạng mục đầu tư xây dựng kia."

Đường Hạo Thiên kinh hãi: "Làm sao em có thể biết?"

Chuyện tham gia đầu tư xây dựng khu vui chơi trung tâm thành phố đều do cha mình phụ trách, không mượn tay người khác, đã rất bí mật, làm sao có thể bị người khác phát hiện?

"Thì ra thật có chuyện này." Giang Mỹ Kỳ nói: "Có người thấy ba anh với nhân viên liên quan đến công ty nhỏ kia gặp mặt."

"Kỳ Kỳ, chuyện này là bí mật, nếu để cho cô anh biết thì rất phiền toái." Đường Hạo Thiên nói: "Em ngàn lần đừng nói ra."

"Giấy không thể gói được lửa, một ngày nào đó cô anh sẽ biết."

"Chỉ cần bây giờ không cho cô anh biết là được." Đường Hạo Thiên nói: "Sau khi xây dựng xong khu vui chơi, nhà họ Đường cũng là một trong những cổ đông, chỉ cần lợi nhuận hàng năm đã đủ tập đoàn Đường thị chúng ta vài năm không cần kinh doanh."

"Hạo Thiên, anh giúp mẹ em có được không?" Giang Mỹ Kỳ làm nũng: "Mẹ em cũng rất muốn tham dự đầu tư, chỉ cần có thể gia nhập liên minh cái hạng mục kia, nhà họ Giang có thể tiến thân trở thành nhà giàu có, khi đó em có thể xứng với anh, tin rằng ba mẹ anh cũng sẽ không ngăn cản chúng ta cùng một chỗ nữa."

Việc này quá lớn, Đường Hạo Thiên không dám tùy tiện đồng ý.

https://thuviensach.vn

"Hạo Thiên!" Giang Mỹ Kỳ làm nũng: "Anh giúp em đi, giúp tương lai con chúng ta."

Thấy Đường Hạo Thiên vẫn không nói lời nào, trong lòng Giang Mỹ Kỳ có chút bất mãn, trên mặt vẫn khóc như mưa làm nũng: "Con của chúng mình bị người nhà Mộ hại chết, Mộ Thiên Thần thiếu chút nữa bóp chết anh, mẹ anh ta nói không thích em, anh không thể ở cùng với em, chẳng lẽ anh muốn cả đời bị người nhà Mộ đè đầu sao? Không muốn báo thù cho con của chúng ta sao?"

Trong mắt Đường Hạo Thiên hiện lên phẫn nộ cùng oán hận, nghĩ đến ngày đó, đứa con của mình bị một cái tát của Giang Dĩ Mạch đánh mà không còn, anh họ Mộ Thiên Thần đã không giúp, còn thiếu chút nữa bóp chết mình.

Mà bà cô một chút cũng không đau lòng đứa cháu của mình, yêu cầu mình chia tay với Kỳ Kỳ.

Cũng bởi vì nhà họ Đường kém hơn nhà họ Mộ một chút, nên ở khắp nơi bị đè ép.

Bị khi dễ đến trên đầu cũng không dám nói chỉ có thể cứng rắn chịu đựng.

Ngay cả đứa trẻ không còn, cũng không thể nói một chữ không.

Nghĩ lại tất cả, Đường Hạo Thiên cũng sinh oán hận.

"Làm sao để báo thù nhà họ Mộ?" Đường Hạo Thiên hỏi: "Anh cũng muốn vì con của chúng ta, nhưng địa vị nhà họ Mộ ở thành phố không phải bất kỳ một tập đoàn nào có thể so sánh được."

"Hạo Thiên, sao anh ngốc như vậy!" Giang Mỹ Kỳ làm nũng nhéo cái mũi Đường Hạo Thiên một cái, nếu là trước đây, Đường Hạo Thiên nhất

https://thuviensach.vn

định khẩn cấp muốn cô ta, nhưng cô nhéo mũi làm nũng anh ta lần này, hương vị tất nhiên không thể làm cho người ta dễ dàng tức giận.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 66.4

"Có thể tranh đoạt hạng mục xây dựng khu vui chơi lớn nhất trung tâm thành phố với tập đoàn Mộ thị của dượng anh, chứng mình ông chủ phía sau công ty nhỏ kia là người vô cùng lợi hại, dám tranh giành với tập đoàn Mộ thị, cũng chứng minh đối phương có lòng muốn phát triển thành phố, xưng bá giang sơn bị nhà họ Mộ chiếm lấy mấy chục năm." Giang Mỹ Kỳ phân tích nói: "Bây giờ dượng anh thua rất thảm, nói rõ dượng anh đã không phải là đối thủ của người ta, chỉ cần chúng ta cùng hợp tác với ông chủ phía sau công ty nhỏ kia, nhất định có thể cắt giang sơn của nhà họ Mộ gia."

"Hạo Thiên, đây chính là cơ hội tốt ngàn năm có một!" Giang Mỹ Kỳ nói: "Em tin rằng đối phương nhất định sẽ rất hài lòng, đây chính là hai bên đều có lợi!"

Đường Hạo Thiên có chút bị thuyết phục: "Trở về anh sẽ nói một tiếng với ba anh, xin ông giúp đỡ."

"Hạo Thiên, anh muốn ba anh nhìn anh với cặp mắt khác xưa không?" Giang Mỹ Kỳ đột nhiên hỏi.

Đường Hạo Thiên lập tức gật đầu: "Đương nhiên muốn."

Anh ta nằm mơ cũng muốn để cho ba nhìn thấy năng lực của anh ta, đỡ phải nghe ba nói anh không tốt cái này không được thế kia.

https://thuviensach.vn

"Chuyện Lần này hai chúng ta tiến hành bí mật, đừng cho ba anh biết, chờ chuyện thành công, cũng để cho ba anh ngạc nhiên." Giang Mỹ Kỳ lừa gạt nói.

"Chúng ta nên làm như thế nào?" Lúc này Đường Hạo Thiên hoàn toàn không có chủ ý, toàn bộ đều nghe Giang Mỹ Kỳ.

"Đầu tiên chúng ta phải nghĩ biện pháp để cho mẹ em gặp người phụ trách hạng mục khu vui chơi kia." Giang Mỹ Kỳ nói: "Sau đó anh đem toàn bộ tư liệu liên quan đến hạng mục nhà họ Đường anh tham dự đầu tư xây dựng sao cho em một phần..."

"Làm sao có thể? Nếu ba anh biết không phải sẽ giết anh sao!"

Giang Mỹ Kỳ vỗ Đường Hạo Thiên một cái: "Chờ chúng ta chia cắt giang sơn nhà họ Mộ mang đến lợi ích lớn cho hai nhà chúng ta, ba anh còn muốn giết anh sao? Khi đó chỉ sợ ba anh vui mừng còn không kịp!"

Đường Hạo Thiên không nói.

"Chuyện tạm thời cứ làm như vậy, về sau chúng ta thương lượng tiếp." Giang Mỹ Kỳ nói.

Đường Hạo Thiên do dự: "Kỳ Kỳ, em cần gì phải giúp nhà họ Giang? Tất cả đều là của Giang Dĩ Mạch, chỉ cần một câu của cô ta, là có thể thu hồi tất cả, không bằng em đến làm việc cho công ty nhà họ Đường anh đi, giúp nhà họ Đường anh trở thành bá chủ buôn bán mới của thành phố này, chẳng phải là càng tốt sao?"

"Anh ngốc à!" Giang Mỹ Kỳ cười nói: "Nhà họ Giang hơn mười năm nay đều do mẹ em kinh doanh, anh cho rằng một câu của Giang Dĩ Mạch có thể thu hồi tất cả tài sản nhà họ Giang? Đừng quên mẹ em mới là tổng giám đốc tập đoàn Giang thị!"

https://thuviensach.vn

"Nhưng Giang Dĩ Mạch cô ta..."

"Cô ta dựa vào cái gì lấy đi tất cả? Cô ta biết làm thế nào để kinh doanh khách sạn sao? Chỉ cần đập nát nhà họ Mộ, Giang Dĩ Mạch không còn chỗ dựa vững chắc, đến lúc đó cô ta làm cái gì cũng không phải.

Đường Hạo Thiên cảm thấy nói có lý: "Cho dù như vậy, cũng còn có em trai em, tương lai toàn bộ nhà họ Giang nhất định phải để lại cho hắn con trai duy nhất của nhà họ Giang này."

"Gia Kiệt ngu dốt, không cần lo lắng."

"Sao em nói em trai em như vậy?" Đường Hạo Thiên cũng không có đánh giá nhiều Giang Gia Kiệt, chỉ thuận miệng nói: "Em ấy là em trai ruột của em, các em là người một nhà."

"Về sau mỗi người đều có gia đình của mình, nó chỉ là người thân mà thôi, giống như ba anh với cô anh vậy, cuối cùng vì lợi ích gia đình mình, ai còn quản được người nào?" Giang Mỹ Kỳ ghé vào trên người Đường Hạo Thiên: "Hạo Thiên, bây giờ chúng ta cần phải cố gắng cho tương lai chúng ta."

*

Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Giang thị, Thiệu Thiến đang gọi điện thoại.

"Chuyện đã xử lý xong chưa? Có để lại nhược điểm gì không?"

"Tôi làm việc bà yên tâm, tôi thuế đều là sát thủ hạng nhất."

"Vậy là được rồi, Trương Đại Tề biết quá nhiều, hắn không thể không chết."

https://thuviensach.vn

"Tự tay giết tình nhân ngày xửa của bà, có phải cảm thấy rất bi thương không?"

Bên ngoài văn phòng nhân viên làm việc thấy Giang Mỹ Kỳ đến đây, sắc mặt đột nhiên có chút khẩn trương, "Giang tiểu thư, tổng giám đốc đang bận rộn ở bên trong, tôi đi vào..."

"Cô bận cứ đi đi, tự tôi đi tìm mẹ tôi là được."

Đi đến bên ngoài văn phòng tổng giám đốc, đang chuẩn bị gõ cửa - -

"Cái gì tình nhân ngày xưa, chúng tôi chỉ là lúc còn trẻ từng kết giao một thời gian thôi, trong lòng của tôi không quên được nhất vĩnh viễn chỉ có ông."

"Bà thật sự quên không được tôi?" Đối phương nghi hoặc, "Nếu như vậy, lúc trước tôi bảo bà đi theo tôi, sao bà không chịu?"

"Ta chỉ không muốn làm tiểu tam phá hoại gia đình của ông." Thiệu Thiến chọn lời dễ nghe nói.

"Ha ha ha!" Trong lòng đối phương rất rõ ràng, bà ta biết mình sẽ không ly hôn vì bà ta, bỏ vợ bỏ con, cũng sẽ không vì bà, giống Giang Triển Bằng tùy ý hại chết bà xã mình như vậy.

Bên ngoài văn phòng Giang Mỹ Kỳ chỉ nghe thấy mẫu thân nói, không nghe được đầu điện thoại bên kia người ta nói những gì.

Nhưng từ lời mẹ nói kia, Giang Mỹ Kỳ nhận thấy không thích hợp rồi.

Cái gì tình nhân ngày xưa? Lại không quên được ai?

Người này rõ ràng không phải chỉ ba.

https://thuviensach.vn

Tiếng đập cửa lúc này vang lên, Thiệu Thiến lập tức kết thúc cuộc nói chuyện, "Mời vào!"

Nhìn đến người đẩy cửa tiến vào, trên mặt hiện lên một chút kinh ngạc.

"Đến đây lúc nào?" Cẩn thận quan sát sắc mặt con gái.

"Vừa mới!" Giang Mỹ Kỳ giống như bình thường tiến vào, giao một phần bản thảo USB cho mẹ mình: "Mẹ, đồ con đã lấy, lập tức đưa tới cho mẹ."

Thiệu Thiến nhìn USB: "Kỳ Kỳ, không hỏi là con gái của mẹ!"

Giang Mỹ Kỳ cũng cười nói: "Chỉ cần mẹ vui vẻ, chút việc nhỏ ấy tính cái gì!"

"Con chỉ nói ngọt!" Thiệu Thiến cười nói.

"Mẹ, Hạo Thiên đã liên lạc với người phụ trách công ty nhỏ kia, đối phương đã đồng ý gặp anh ta, Hạo Thiên đang chờ, chúng ta nhanh đi thôi." Giang Mỹ Kỳ nói.

Thiệu Thiến mừng rỡ, cất kỹ USB, cầm túi xách lên cùng con gái đi ra ngoài.

Đường Hạo Thiên mang theo Thiệu Thiến cùng Giang Mỹ Kỳ vào công ty nhỏ kia, nhân viên lễ tân cho rằng hai người phía sau là nhân viên làm việc của anh ta, cũng không ngăn cản.

Thiệu Thiến cố gắng cúi đầu, nhân viên làm việc không nhận ra bà.

Gõ cửa phòng làm việc, Đường Hạo Thiên khách khí chào một tiếng: "Trợ lý Bạc!"

https://thuviensach.vn

Trợ lý Bạc từ trong đống tư liệu lý ngẩng đầu lên, lúc thấy Đường Hạo Thiên, sửng sốt một chút: "Anh là... con trai của tổng giám đóc Đường Đường Hạo Thiên?"

Đường Hạo Thiên dẫn theo Thiệu Thiến cùng Giang Mỹ Kỳ đi vào, lúc trợ lý Bạc nhìn thấy Thiệu Thiến, dường như hiểu ra cái gì.

Bên kia nhà họ Mộ.

Đường Hân dặn quản gia bảo phòng bếp chuẩn bị đưa thuốc bổ dưỡng có thai cho Giang Dĩ Mạch.

Người hầu lặng lẽ lén lút đổ thứ gì đó vào bát thuốc, sau đó bưng thuốc bổ lên rời đi.

Giang Dĩ Mạch đang ở trong thư phòng mình fax bản thiết kế cho Thượng Quan Trạch, người hầu bưng thuốc bổ tiến vào.

"Thiếu phu nhân, quản gia bảo tôi đưa đến cho cô, đây là đồ bổ dưỡng hỗ trợ có thai."

"Để ở đó trước đi." Giang Dĩ Mạch vội vàng fax bản vẽ.

"Thiếu phu nhân, xin uống trước, là phu nhân đặc biệt bảo phòng bếp chuẩn bị đồ bổ dưỡng cho cô." Người hầu nói.

Giang Dĩ Mạch liếc nhìn, bưng thuốc bổ lên đưa đến bên miệng, hé miếng uống hết...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Hoài Nghi, Có Phải Đang Giả Ngu Không?

“Bà xã!” Đột nhiên Mộ ngốc nghếch nhào tới ôm lấy Giang Dĩ Mạch, nước vừa uống vào cổ họng lập tức sặc, ho không ngừng.

Chén trong tay rơi xuống đát, toàn bộ thuốc đổ xuống đất.

Giang Dĩ Mạch thấy Mộ ngốc nghếch đột nhiên xuất hiện sợ hết hồn, không ngừng ho.

“Bà xã, em có sao không?” Mộ ngốc nghếch vội vàng vuốt lưng Giang Dĩ Mạch.

Thật vất vả rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng thở được, đột nhiên hét Mộ ngốc nghếch: “Đột nhiên anh ôm lấy tôi làm gì? Không thấy tôi đang uống nước sao? Anh muốn tôi sặc chết sao? Bắt đầu từ bây giờ không cho anh đụng vào tôi nữa! Đi ra ngoài!”

Mộ ngốc nghếch chỉ thiếu lấy tay che tai lại, chờ bà xã phát tiết xong, một dáng vẻ làm sai, tội nghiệp nói: “Thật xin lỗi, bà xã, anh vừa nhìn thấy em đã không nhịn được ôm em.”

“Ôm gì mà ôm? Bắt đầu từ bây giờ anh đừng mơ gặp được tôi.” Giang Dĩ Mạch xa lạ nói.

Vừa rồi đột nhiên anh ôm cô, hồn phách bị anh dọa muốn bay mất rồi.

https://thuviensach.vn

“Bà xã, thật xin lỗi, em đừng tức giận được không? Về sau anh không dám nữa.” Mộ ngốc nghếch lã chã chực khóc, giống như một đứa bé ba tuổi bị người lớn tức giận dọa sợ, nước mắt giữ trong hốc mắt, giống như một giây sau sẽ khóc lên.

“Bà xã, là anh nhớ em, anh không cố ý.” Mộ ngốc nghếch uất ức nức nở nói: “Em đừng như vậy được không? Anh còn muốn cùng em sinh em bé…”

“Im miệng!” Mặt Giang Dĩ Mạch đỏ lên, đuổi người giúp việc ra ngoài.

Vẻ mặt người giúp việc quái dị, nhặt chén trên đất đi ra ngoài.

“Bà xã…” Mộ ngốc nghếch uất uất ức ức cầm lấy tay Giang Dĩ Mạch: “Em đừng giận anh được không? Anh biết anh sai rồi, bà xã, thật xin lỗi…”

Mắt thấy Mộ ngốc nghếch uất ức sắp khóc lên, Giang Dĩ Mạch hất tay anh ra, tiếp tục việc của mình.

“Bà xã, anh sai rồi…Em đừng giận anh…” Mộ ngốc nghếch ôm cổ Giang Dĩ Mạch đang bận rộn.

“Buông tay!”

“Bà xã…”

Giang Dĩ Mạch dùng sức gỡ đôi tay đang ôm mình ra, hỏa khí mới hạ xuống lại nổi giận: “Anh buông ra cho tôi! Nếu không buông ra cả đời này cũng đừng gặp mặt tôi!”

Mộ ngốc nghếch bị dọa sợ đến lập tức buông ra, cửa phòng đột nhiên mở ra, Đường Hân đi vào nghiêm nghị vào.

Nghiêm nghị hỏi: “Cô vừa nói gì?”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch không nghĩ tới mẹ chồng đột nhiên xuất hiện: “Mẹ, sao mẹ không gõ cửa mà đã vào rồi? Còn nghe lén bọn con nói chuyện?”

Đường Hân uy nghiêm cười lạnh: “Nếu không phải hôm nay tôi vừa đến lúc cô nói vậy, thật là không biết sau lưng cô khi dễ con tôi như vậy!”

Giang Dĩ Mạch liếc mắt nhìn nữ giúp việc bên cạnh Đường Hân, nhìn đến khi người kia chột dạ cúi đầu.

Mộ ngốc nghếch hồ đồ nói: “Mẹ, con đùa giỡn với bà xã mà. Bà xã mới không có khi dễ ta.”

“Thiên Thần, con đừng nói chuyện giúp vợ con, vừa rồi mẹ đã nghe hết rồi. Nó còn nói đời này không cho con chạm vào!” Đường Hân nghiêng đầu nhìn Giang Dĩ Mạch: “Lời này của cô có ý gì? Gả cho con tôi nhưng không cho con tôi chạm vào? Ghét bỏ con tôi sao? Không muốn sinh con cho con tôi thì cứ nói, nhà họ Mộ chúng tôi có tiền, phụ nữ muốn sinh con cho con tôi không thiếu một mình cô!”

Lời này của Đường Hân rất nặng, Giang Dĩ Mạch nóng nảy.

Đang muốn nói, được, vậy bà để cho người phụ nữ khác sinh con cho con trai bà đi!

Mộ ngốc nghếch vội vàng trẻ con nói: “Mẹ, ai con cũng không muốn, con chỉ muốn Mạch Mạch.”

“Đời này nó sẽ không cho con chạm vào, là nó không nhớ đến con!” Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

“Mới không phải, bà xã không có không quan tâm con.” Mộ ngốc nghếch nghiêm túc nói: “Tối qua lúc chúng con sinh em bé, con có hỏi bà xã muốn không, bà xã nói muốn…ừm…”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đột nhiên đỏ bừng mặt che miệng Mộ ngốc nghếch, Đường Hân lúng túng vội ho một tiếng: “Chuyện hôm nay tôi sẽ tạm thời không so đo, chỉ là Dĩ Mạch, tôi hi vọng cô sẽ đối xử với con trai tôi tốt hơn một chút, không nên động một chút là hô to gọi nhỏ với nó, con tôi nhìn trúng cô là phúc khí của cô, cô đừng nên ở trong phúc mà không biết hưởng.”

Đường Hân nói xong rồi rời khỏi, lúc đi tới khúc quanh, phân phó cho nữ giúp việc: “Chú ý lát nữa chuẩn bị cho thiếu phu nhân một chén thuốc bổ.”

Trong thư phòng, rốt cuộc Mộ ngốc nghếch cũng hất tay Giang Dĩ Mạch ra, trẻ con thành thật: “Bà xã, sao em lại bịt miệng anh?”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt nghiêm túc nhìn anh: “Anh quên lời tôi nói sao? Chuyện giữa chúng ta không được nói cho ai biết!”

“Anh không có nói cho ai biết.” Giọng nói Mộ ngốc nghếch non nớt, nghiêm túc trả lời: “Nhưng mẹ nói em không quan tâm anh, anh chỉ muốn nói cho mẹ biết em không có không quan tâm anh, buổi tối lúc chúng ta sinh em bé, em nói em phải…”

Giang Dĩ Mạch xấu hổ đánh anh: “Im miệng!”

Mộ ngốc nghếch lập tức uất ức im miệng, thấy Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, thận trọng bước tới hỏi: “Bà xã, không phải anh đã nói sai chứ?”

“Đúng vậy!” Giang Dĩ Mạch lớn tiếng nói: “Sau này đừng nhắc lại những thứ này nữa! Tối nay anh phải ngủ trên sô pha!”

Mộ ngốc nghếch vội vàng lắc đầu, trẻ con nói: “Bà xã, anh chưa từng nói với ai, anh chỉ nói với bà xã thôi, tại sao phải bắt anh ngủ sô pha?”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch mắc cỡ đỏ mặt cắn môi dưới: “Nói với tôi cũng không được!”

Mộ ngốc nghếch uất ức cúi đầu: “Anh sai rồi, bà xã.”

*

Trong phòng trợ lý, trợ lý Bạc nhìn Đường Hạo Thiên: “Tập đoàn Đường thị gọi điện thoại nói có chuyện quan trọng nói với tôi, là về vấn đề thiết kế sân chơi.”

Một mắt anh nhìn Thiệu Thiến và Giang Mỹ Kỳ bên cạnh Đường Hạo Thiên: “Không biết lão tổng giám đốc Đường phái các người đến là có ý gì? Xem ra tôi cần phải gọi cho tổng giám đốc Đường hỏi rõ ràng!”

Đường Hạo Thiên nhìn về phía Thiệu Thiến, nếu truyền đến tai cha mình, hắn sẽ phiền toái.

Tự tiện dùng danh nghĩa của ba hẹn gặp khách hàng, nếu ba biết sẽ không bỏ qua cho hắn.

“Trợ lý Bạc, chào cậu.” Lúc này Thiệu Thiến lên tiếng: “Tôi là tổng giám đốc của tập đoàn Giang thị Thiệu Thiến, tôi cũng chỉ có thể dùng cách này để gặp cậu một lần.”

“Thì ra là tổng giám đốc tập đoàn Giang thị, hân hạnh hân hạnh.” Trợ lý Bạc khách sáo.

“Quý công ty xây dựng một khu dân chơi lớn trong thành phố, thậm chí là hạng mục trọng điểm trong nước, sau khi hoàn thành sẽ phục vụ ở cả nước và toàn thế giới, cho bọn họ niềm vui, tập đoàn Giang thị chúng tôi cũng muốn vì vậy mà ra một phần lực.” Thiệu Thiến đường hoàng nói.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ đứng một bên, nghe mẹ nói thật hay, thầm than trong lòng, muốn hợp tác với người khác, còn không ngừng dát vàng lên mặt mình, nói như mình có bao nhiêu cao.

“Tổng giám đốc Thiệu có lòng này, cá nhân tôi cũng rất kính nể, nhưng về hạng mục sân chơi này đã làm xong, nhà thiết kế và công ty xây dựng cũng đã bàn xong, về việc này tổng giám đốc của chúng tôi cũng đã sớm kí tên, thật cảm ơn tổng giám đốc đã quan tâm.”

“Trợ lý Bạc, tôi hi vọng cậu có thể suy nghĩ một chút, tập đoàn Giang thị chúng tôi tiền bạc đầu tư tương đối khả quan, không kém bất cứ nhà đầu tư nào.”

Trợ lý Bạc lễ phép cười cười: “Về phần nhà đầu tư, tôi chỉ là một phụ tá nho nhỏ, không thể suy nghĩ, tất cả đều là tổng giám đốc của chúng tôi quyết định.”

Thiệu Thiến liếc nhìn Giang Mỹ Kỳ, Giang Mỹ Kỳ lặng lẽ đẩy Đường Hạo Thiên.

Đường Hạo Thiên cũng không ngốc liền hỏi: “Trợ lý Bạc, xin hỏi tổng giám đốc của các người là ai? Chúng tôi muốn gặp tổng giám đốc một lần.”

Trợ lý Bạc liếc nhìn Đường Hạo Thiên, cũng nhìn thấu mẹ con kia cố ý lợi dụng Đường Hạo Thiên, lễ phép nói: “Thật xin lỗi, tổng giám đốc của chúng tôi ở tổng bộ ở nước ngoài, không có ở trong nước.”

“Vậy tổng công ty các người…?”

Trợ lý Bạc khách khí nở nụ cười: “Mọi người muốn ra nước ngoài gặp tổng giám đốc của chúng tôi? Thấy các vị có thành ý như vậy, tôi liền tiết lộ cho các vị, mặc dù tổng giám đốc của chúng tôi đang ở tổng bộ, nhưng thật ra không ai biết ông ấy ở đâu. Vị tổng giám đốc kia của chúng tôi, vô cùng thần bí khiêm tốn, ngay cả người của công ty cũng không biết ông ấy ở đâu.

https://thuviensach.vn

Có lẽ trên thảo nguyên châu Phi nhìn động vật hoang dã, có lẽ ở châu Âu thưởng thức văn hóa của người địa phương, hoặc đang thám hiểm trên sa mạc, dĩ nhiên, nói không chừng ông ấy đang ở trong nước đấy."

"Trợ lý Bạc, có thể giúp chúng tôi liên lạc với tổng giám đốc của anh không? Hoặc là cho chúng tôi số điện thoại của ông ấy ?" Đường Hạo Thiên không có đầu óc hỏi.

"Thật xin lỗi, số điện thoại riêng tư của tổng giám đốc không thể tiết lộ ra ngoài."

Cuối cùng, ba người Thiệu Thiến, Giang Mỹ Kỳ và Đường Hạo Thiên cái gì cũng không làm được, bị đánh trở về.

Sau khi trợ lý Bạc đuổi bọn họ đi, lấy điện thoại gọi đi: "Tổng giám đốc của tập đoàn Giang thị kia lại tới…"

*

Trong thư phòng, Giang Dĩ Mạch duỗi người, lơ đãng nhìn ra cửa sổ, ngẫu nhiên nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đi ra hướng hậu hoa viên của nhà họ Mộ.

Đặt bút xuống, mở cửa sổ ra, một luồng gió mát thổi tới, cả người nhất thời có tinh thần hơn nhiều.

Giang Dĩ Mạch liếc nhìn Mộ ngốc nghếch biến mất ở hậu hoa viên, bình thường anh thần không biết quỷ không hay xuất hiện bên cạnh mình, chính mình thường xuyên ngẩng đầu sẽ nhìn thấy anh an tĩnh nằm trên sách của mình nhìn mình chằm chằm, thời khắc kề cận mình.

Vào lúc nhìn thấy anh biến mất ở hậu hoa viên, ngược lại có chút tò mò bình thường một mình anh thường chơi những gì.

https://thuviensach.vn

Hậu hoa viên của nhà họ Mộ rất lớn, một mảng sân cỏ lớn làm cho hào khí của khu nhà cao cấp của hà họ Mộ xuân ý dào dạt, giống như nhà thành cổ trông rừng raamk của phương Tây.

Xuyên qua đường đi dưới vòm dây xanh thật dài, thấy phía trước có một vòm cửa bị dây leo quấn chặt.

Đây là lần thứ hai Giang Dĩ Mạch tới nơi này.

Lần đầu tiên là bị mẹ chồng bỏ thuốc, bị Trương Đại Tề đánh ngất mang đến đây.

Cũng ở đây bị Mộ Tử Duệ…

Giang Dĩ Mạch không muốn nhớ tới những việc không chịu nổi, đẩy cửa đi vào.

Các cây cối màu xanh cùng với hoa cỏ muôn hồng nghìn tía đập vào mắt, tường rào xung quanh bị dây leo màu xanh và hoa cỏ bò đầy, lại có rất nhiều hoa nhỏ màu sắc khác nhau, trang điểm cho nơi này đẹp không sao tả xiết.

Giống như đi đến một nơi tự nhiên thần bí.

Nhưng đi tới đây cũng không nhìn thấy Mộ ngốc nghếch, Giang Dĩ Mạch bị nơi này mê hoặc, nhìn những hoa cỏ đủ loại và cây cối xanh mướt, giống như tìm thấy linh cảm thiết kế trang sức, cũng quên việc mình đến đây để tìm Mộ ngốc nghếch.

“Tất cả sản nghiệp đều thế chấp cho ngân hàng, nếu như thất bại, để cho bà ta còn hai bàn tay trắng, trên lưng còn phải mang món nợ kếch xù…”

Đột nhiên âm thanh truyền vào tai Giang Dĩ Mạch, đứng dậy từ bụi hoa màu sắc kì lạ chưa nhìn thấy bao giờ, đi theo tiếng âm thanh nghe thấy.

https://thuviensach.vn

“Lần này cũng coi như bà ta đánh cuộc toàn bộ tài sản…À, đúng rồi, đây là tin tức nhận được mấy ngày trước, là từ tờ…”

Đột nhiên “Keng” một tiếng, Giang Dĩ Mạch không cẩn thận dụng phải kẻng sắt trên tường, phát ra tiếng vang.

Lúc này Triểu quản gia đi ngoài, lúc thấy Giang Dĩ Mạch, hơi kinh ngạc: “Thiếu phu nhân?”

“Quản gia?” Giang Dĩ Mạch cũng kinh ngạc: “Sao ông lại ở đây?”

“À, tôi đến xem hoa cỏ và cây cối ở đây một chút, thuận tiện nhổ cỏ cho chúng.” Triệu quản gia hòa ái nói.

“Nhưng tôi giống như nghe thấy ông đang nói chuyện với ai đó.”Giang Dĩ Mạch đến gần, thấy Mộ ngốc nghếch đi sau lưng Triệu quản gia.

Lời cô vừa nghe được chính là của Triệu quản gia, mà lời nói tuyệt đối không giống như đang nói chuyện với Mộ ngốc nghếch, cô hoài nghi nhìn Mộ ngốc nghếch, hỏi quản gia: “Vừa rồi ông nói chuyện với Thiên Thần sao?”

“Đúng vậy?” Triệu quản gia cười gật đầu.

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch biến đổi, không chớp mắt nhìn Mộ ngốc nghếch: “Nói như vậy…”

Triệu quản gia nói: “Một mình thiếu gia nhàm chán, lại sợ quấy rầy cô, nên tới tìm tôi, muốn nghe tôi kể chuyện xưa, tôi liền tìm một quyển tiểu thuyết đọc cho cậu ấy nghe.”

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới chú ý trong tay của Triệu quản gia cầm một quyển sách thật dày, kinh ngạc hỏi: “Vừa rồi ông đang đọc tiểu thuyết?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy.” Triệu quản gia cười, thấy Giang Dĩ Mạch không đúng lắm, thuận miệng hỏi: “Thiếu phu nhân cho là tôi đang làm gì?”

“Tôi cho là…” Cô nhìn Mộ ngốc nghếch, sau đó lắc đầu một cái: “Không có gì.”

Mộ ngốc nghếch chỉ an tĩnh đứng bên cạnh Triệu quản gia, cảm giác không giống như trước kia.

Giang Dĩ Mạch có chút thất vọng hỏi: “Ông xã, sao anh lại đứng ở đó?”

Mộ ngốc nghếch không nói lời nào.

Trong đầu vừa lóe lên một ý nghĩ đáng sợ dọa Giang Dĩ Mạch giật mình, lúc này Mộ ngốc nghếch an tĩnh đứng cạnh Triệu quản gia, ý đáng sợ đó lại xuất hiện trong đầu.

Lúc này dáng vẻ của anh hoàn toàn không giống một người ngốc.

“Mộ Thiên Thần, anh giả ngốc phải không?” Giang Dĩ Mạch nhìn ánh mắt của anh hỏi.

Rốt cuộc Mộ ngốc nghếch cũng nói chuyện, vẫn là giọng nói u mê ngây thơ như cũ: “Bà xã, sao em lại nói như vậy?”

“Trước kia mỗi lần anh nhìn thấy tôi đều nhào tới ôm tôi, nhưng bây giờ anh vẫn đứng đó, ngay cả lời nói của tôi, anh cũng…”

Lời còn chưa dứt, Mộ ngốc nghếch liền nhào tới.

“Bà xã, em muốn anh nhanh chóng ôm em sao!” Mộ ngốc nghếch vui mừng ôm lấy Giang Dĩ Mạch, dùng sức cọ mặt cô: “Anh biết ngay là bà xã của anh yêu anh nhất rồi.”

https://thuviensach.vn

Đầu óc Giang Dĩ Mạch trống rỗng, hoàn toàn không biết phản ứng như thế nào.

“Mộ Thiên Thần, anh có ý gì?” Giang Dĩ Mạch đẩy anh ra, giận dữ hỏi.

Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch lập tức tội nghiệp, khuôn mặt dễ nhìn quá đáng tràn đầy uất ức: “Buổi trưa bà xã không cho anh gặp, anh không muốn chọc bà xã tức giân, nên anh vẫn luôn chịu đựng, không dám nhào đến ôm bà xã.”

Dáng vẻ Mộ ngốc nghếch một bộ mình đã rất nỗ lực nhẫn nại hơn nữa nhẫn nại thật vất vả.

“Bà xã, giờ thì tốt rồi, anh lại có thể ôm bà xã rồi.” Mộ ngốc nghếch vui vẻ ôm lấy Giang Dĩ Mạch: “Anh biết rõ bà xã cũng rất muốn ôm anh đúng không?”

Quản gia ở đso, Giang Dĩ Mạch dùng sức đẩy Mộ ngốc nghếch ra: “Đủ rồi!”

“Bà xã, đêm nay chúng ta tiếp tuc sinh em bé có được không?” Mộ ngốc nghếch đến gần bên tai Giang Dĩ Mạch nhẹ giọng hỏi, Giang Dĩ Mạch nhất thời ngơ ngẩn, mặt đỏ đến cổ, Mộ ngốc nghếch nhân cơ hội hôn cô, không quan tâm bên cạnh có người nhìn.

Triệu quản gia thức thời tự động biến mất.

“Mộ Thiên Thần…ừm…” Giang Dĩ Mạch hoàn toàn bị hơi thở Mộ ngốc nghếch bao vây, nụ hôn của anh như mưa to gió lớn, giống như cắn nuốt cả người cô.

“Anh không buông ra tôi sẽ thật tức…” Tất cả lời nói đều bị nụ hôn nuốt vào.

https://thuviensach.vn

Đủ loại hoa cỏ và cây cối quấn đầy căn phòng nhỏ, lúc Giang Dĩ Mạch tỉnh lại, cô đã bị đặt trên giường lớn trong căn phòng ngầm, Mộ ngốc nghếch che trên người cô, không kịp chờ đợi muốn cùng cô sinh em bé.

Toàn thân Giang Dĩ Mạch đột nhiên cứng ngắc khác thường, một cước đá văng Mộ ngốc nghếch, muốn xuống giường, bị Mộ ngốc nghếch bắt lại đặt xuống dưới.

Mặc dù anh ngốc, nhưng đối với chuyện đó hình như ngày càng tinh thông.

Sắc mặt Giang Dĩ Mạch khẩn trương, trong tầng ngầm mờ tối có thể cảm giác được hơi thở của cô có chút gấp rút, hình như đang sợ hãi.

“Mạch Mạch?” Mộ ngốc nghếch gọi cô.

Giang Dĩ Mạch đột nhiên tỉnh táo đẩy Mộ ngốc nghếch ra, bước xuống giường lớn, hình như không muốn đến gần giường lớn.

Cô vội vã rời đi.

Mộ ngốc nghếch liếc mắt nhìn giường lớn, cũng đi theo rời khỏi phòng.

“Bà xã, thật xin lỗi, về sau anh sẽ không dẫn em đến đó nữa.” Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch thành thật nói: “Đừng sợ, sau này anh sẽ bảo vệ em.”

“Tôi không có sợ!” Giang Dĩ Mạch mạnh miệng.

“Nhưng rõ ràng em đang sợ…”

“Im miệng!” Giang Dĩ Mạch quát lớn, Mộ ngốc nghếch lập tức ngậm miệng.

“Anh nghe lời!” Mộ ngốc nghếch che miệng lại trẻ con nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nhìn dáng vẻ khẩn trương dễ thương đó, nhịn không được cười lên.

“Bà xã cười, là không tức giận nữa rồi?!” Mộ ngốc nghếch vui mừng hỏi.

Lo lắng trong lòng Giang Dĩ Mạch nháy mắt tản đi, rời khỏi đất trời tràn đầy hoa cỏ.

Lúc cô tiếp xúc với giường lớn, theo bản năng nhớ đến đêm khuya kia, một màn kia dưới sự kích thích của thuốc như thật như mơ.

Cô cho là mình đã sớm không thèm để ý, đã quên, nhưng khi trở lại nơi đó lần nữa, vẫn không nhịn được khổ sở.

Cũng cảm thấy có lỗi với Mộ ngốc nghếch.

Mình và em trai của anh lại làm chuyện đó.

Đêm khuya, cô lần nữa nở rộ dưới thân Mộ ngốc nghếch, dường như muốn bồi thường cho anh, nhiệt tình đáp lại anh hơn bất cứ lần nào trong quá khứ.

Anh muốn sinh con, cô sinh con giúp anh.

Mộ ngốc nghếch vui mừng quên mình, hung hăng yêu thương cô gái dưới người một phen.

Sáng hôm sau, hai người thức dậy muộn, Giang Dĩ Mạch có thể cảm thấy mẹ chồng nghiêm túc có chút âm trầm.

Chỉ là có chút kì quái, mình chỉ dậy trễ chốc lát, mẹ chồng sẽ mất mặt sao?

https://thuviensach.vn

Phòng bếp chuẩn bị bữa sáng cho bọn họ, Giang Dĩ Mạch ăn hai miếng, đột nhiên dạ dày buồn nôn, bịt miệng vọt vào nhà vệ sinh.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 76: 68.1: Sinh Một Đứa Trẻ Ngốc

Giang Dĩ Mạch đi ra buồng vệ sinh, Đường Hân liền hỏi: “Có phải cô mang thai rồi hả?”

Tất cả mọi người sửng sốt.

Thời gian giống như tạm dừng một giây, Mộ ngốc nghếch cao hứng nhào lên ôm lấy cô: “Thật tốt quá, bà xã, chúng ta có đứa bé béo mập rồi.”

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc, mang thai có nhanh như vậy hay không?

Cô với Mộ ngốc nghếch chinh thức ở bên nhau đến giờ mới được có nửa tháng, nhanh như vậy mà đã có thể nhìn ra minh mang thai rồi hay sao?

“Buổi chiều, hai đứa đi kiểm tra lại xem sao đi.” Đường Hân cười nói: “Nếu mang thai, ba hai đứa nhất định sẽ rất vui, rốt cuộc nhà họ Mộ chúng ta cũng có một đứa cháu rồi.”

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn bụng bằng phẳng của mình, tâm tình có chút phức tạp.

Mình thật sự mang thai rồi hay sao ?

“Mẹ, buổi chiều con đi bệnh viện khám một mình cũng được.” Giang Dĩ Mạch nói.

https://thuviensach.vn

“Sao có thể để cô đi một minh được? Để Thiên Thần đi cùng với cô.” Đường Hân cố ý nói, cho dù đến lúc này, cũng cố ý ngáng chân cô.

Gả cho một người chồng ngốc, để người khác nhìn vào, cũng sẽ khiến cô cảm thấy không chịu nổi.

Đường Hân sợ Giang Dĩ Mạch lại cố ý tách khỏi con trai mình, đặc biệt phân phó quản gia đi với bọn họ.

Giang Dĩ Mạch biết cô không thể nào đến bệnh viện một mình được, cũng biết bất hòa với mẹ chồng thì mấy việc nhỏ này cũng sẽ không bỏ qua.

Buổi chiều, quản gia lái xe đưa bọn họ đến bệnh viện khoa phụ sản kiểm tra.

Dọc theo đường đi Mộ ngốc nghếch đều cười ngây ngô, vui vẻ như được ăn kẹo.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch cũng có chút khẩn trương.

Đến bệnh viện, quản gia đi đăng ký, Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch đến khoa phụ sản trước.

“Thiên Thần, tôi đến phòng vệ sinh trước, anh chờ tôi ở đây.”

“Bà xã...”

Giang Dĩ Mạch khẩn trương, chạy tới phòng vệ sinh.

Mộ ngốc nghếch cũng vội vàng đi theo, không cẩn thận đụng vào trợ lý Bạc đang đi ngang qua, lúc này quản gia cũng làm thủ tục xong đi tới: “Thiếu phu nhân?”

“Cô ấy đến phòng vệ sinh rồi.” Sau đó nhìn vào mắt trợ lý Bạc, sau đó vội vàng đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Lúc Giang Dĩ Mạch chạy tới phòng vệ sinh, di en da nl e qu yd on.co m, không may va phải một bé trai, đối phương đặt mông ngã ngồi dưới đất, khi nhìn thấy Giang Dĩ Mạch thì ngây ngô kêu: “Mẹ!”

Giữ chặt Giang Dĩ Mạch không cho đi.

Bà nội lúc này chạy tới đứa bé lức này cũng chạy tới, kéo cháu trai ra, liên tiếp giải thích với Giang Dĩ Mạch.

Tiểu Nam Hài dùng sức khóc, giống như Giang Dĩ Mạch thật sự là mẹ nó vậy.

Giang Dĩ Mạch thấy đứa bé có chút lạ, nhìn thì cũng phải bảy tám tuổi, nhưng hành vi cử chỉ lại giống đứa trẻ ba bốn tuổi, mà ngay cả mẹ minh cũng không nhận ra.

“Đứa bé này là châu của bà sao? Nhìn bé chắc cũng phải bảy tám tuổi rồi phải không ạ?”

Bà lão gật đầu, vẻ mặt khổ sở nói: “Đã tám tuổi, vừa sinh ra đã bị thiểu năng trí tuệ, đến lúc nó sáu tuổi tôi mới phát hiện ra.”

Giang Dĩ Mạch cũng có chút thương cảm với đứa bé này: “Ba mẹ của bé?”

Bà lão thở dài: “Con tôi vừa sinh ra cũng là người đần độn, vốn tưởng rằng chờ nó lớn lên cưới vợ sinh con, tôi cũng vẫn còn hi vọng, nhưng ai có thể ngờ đến sau khi sinh ra đứa bé này thì nó cũng là... Ai, cũng đều tại tôi, con dâu nhìn thấy con do chinh minh sinh ra cũng là đứa ngốc, liền lấy hết tiền bạc trong nhà bỏ đi theo người ta.”

Nói ra những chuyện chưa sót như vậy, bà lão liên tiếp lau nước mắt.

https://thuviensach.vn

“Tại sao có thể như vậy?” Giang Dĩ Mạch nhìn đứa bé trai này, cảm thấy rất đáng tiếc.

“Phát hiện ra nó bị thiểu năng trí tuệ, tôi liền mang nó đến bệnh viện, bác sĩ nói rất có thể nguyên nhân là do ba của đứa nhỏ cũng là người thiểu năng trí tuệ, nếu biết sớm sẽ như vậy, tôi cũng sẽ không để con trai cưới vợ rồi tạo ra tội lỗi này.”

Giang Dĩ Mạch giật mình, kẻ ngốc sinh con ra cũng sẽ là kẻ ngốc sao?

Lúc Mộ ngốc nghếch tìm đến, bà lão đã dẫn cháu trai rời đi.

Giang Dĩ Mạch thì vẫn ngây ngốc ở đó.

“Bà xã, em làm sao vậy?” Mộ ngốc nghếch tò mò nhìn cô: “Có phải không thoải mái ở đâu hay không?”

Đàn ông xuất hiện ở phòng vệ sinh nữ, hơn nữa còn cao lớn, đẹp trai, người đàn ông đẹp khiến người ta phải kinh ngạc.

Những cô gái đi ra khỏi phòng vệ sinh đều cố nhìn nhiều thêm vài cái, còn có những cô gái ăn mặc diêm dúa cố ý đá lông nheo, nhưng trong mắt Mộ ngốc nghếch chỉ có bà xã của anh mà thôi.

Giang Dĩ Mạch vẫn sững sờ, Mộ ngốc nghếch ôm lấy mặt cô, mạnh mẽ hôn lên mặt cô.

“Anh làm gì!” Rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng tỉnh táo lại, dùng lực đẩy Mộ ngốc nghếch ra, sau đó lui lại mấy bước, bảo trì khoảng cách an toan với anh.

“Bà xã...” Mộ ngốc nghếch đang muốn đi qua.

Giang Dĩ Mạch lập tức nghiêm túc nói: “Đứng yên đừng nhúc nhích!”

https://thuviensach.vn

“Bà xã, em làm sao vậy?” Mộ ngốc nghếch khó hiểu, sau khi bà xã minh đi vào phòng vệ sinh lại thay đổi thành như vậy.

Giang Dĩ Mạch nhìn vẻ mặt khờ dại, có chút ngốc nghếch của Mộ ngốc nghếch, lại nghi đến bà lão và đứa trẻ vừa rồi, nhất thời trong lòng liền càng thêm khẩn trương sợ hãi.

Cô cũng không muốn sinh ra một đứa bé ngốc nghếch.

Cô có thể tưởng tượng được một đứa trẻ bị thiểu năng trí tuệ, sau này sẽ phải đối diện với thế giới bên ngoài như thế nào.

“Thiếu gia, thiếu phu nhân, sao hai người còn ở đây?” Lúc này quản gia cũng tìm đến nơi rồi: “Cũng sắp đến Thiếu phu nhân rồi.”

Giang Dĩ Mạch nhất thời khẩn trương, sắc mặt cũng thay đổi, Mộ ngốc nghếch cảm thấy càng không thích hợp: “Bà xã, em không thoải mái ở chỗ nào?”

“Tôi, bụng tôi có chút đau, hình như là cái kia đến.” Giang Dĩ Mạch che bụng dưới: “Xem ra lần này tôi không có mang...”

Mộ ngốc nghếch nghi ngờ nói: “Lão bà, không phải kỳ sinh lý của em còn một tuần nữa hay sao?”

Giang Dĩ Mạch phẫn nộ trừng mắt nhìn Mộ ngốc nghếch một cái, loại chuyện này mà anh ta cũng nhớ rõ như vậy sao?

Hình như quản gia đã nhìn ra chuyện gì đó, hiền lành cung kính khuyên bảo: ”Thiếu phu nhân, kỳ thật cô cũng không cần khẩn trương, cũng chỉ là kiểm tra xem cô có mang thai hay không thôi mà, rất nhanh sẽ có kết quả.”

“Tháng trước, kỳ sinh lý của tôi vẫn đến mà, không có khả năng sẽ nhanh như vậy.”

https://thuviensach.vn

“Vậy thì đi kiểm tra một chút thôi, sau khi trở về phu nhân có hỏi tới, cũng có câu trả lời thỏa đáng.” Quản gia nói.

“Bà xã, bây giờ chúng ta liền đi kiểm tra đi.” Mộ ngốc nghếch tiến lên ôm lấy Giang Dĩ Mạch, Giang Dĩ Mạch sợ tới mức khẩn trương trốn sang bên cạnh, nhưng Mộ ngốc nghếch nhanh tay, một phát bắt được cô, vẫn cứ ôn lấy cô, kéo cô đi.

Giang Dĩ Mạch đưa tay vuốt bụng bằng phẳng của mình, hi vọng chính mình không mang thai.

Cô không muốn sinh ra một đứa trẻ ngốc nghếch đâu.

Bác sĩ khoa phụ sản hỏi một vài vấn đề, sau đó để Giang Dĩ Mạch đi làm kiểm tra, mấy phút đồng hồ sau ra sẽ có kết quả.

Giang Dĩ Mạch khẩn trương nhìn bác sĩ, ngay cả giọng nói cũng phát run: “Bác sĩ, có phải tôi không mang thai hay không?”

Bác sĩ nữ khoa phụ sản có chút tiếc nuối nói: “Bà Mộ, thật đáng tiếc, cô không có mang thai...”

“Thật á? Thật tốt quá!” Giang Dĩ Mạch kích động kêu lên, , bác sĩ nữ khoa phụ sản cũng bị cô dọa sợ.

Ý thức được vừa rồi bản thân có chút bất lịch sự, Giang Dĩ Mạch lập tức khôi phục bình tĩnh, xấu hổ cười cười.

Trong lòng lại vui đến phát điên, không có chú ý tới trong biểu tinh non nớt của người đàn ông bên cạnh có một tia kỳ quái.

Giọng Mộ ngốc nghếch non nớt hỏi: “Buổi sáng bà xã tôi có cảm giác buồn nôn, còn nôn ra nữa.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 68.2

Bác sĩ nhìn vẻ mặt trẻ con của Mộ ngốc nghếch, trong lòng âm thầm tiếc hận, lớn lên giống như đế vương đa tinh trong sách, đáng tiếc lại là một kẻ ngốc.

“Chắc là dạ dày có vấn đề, hai vị đi kiểm tra dạ dày một chút xem sao.”

Nửa giờ sau.

Mộ ngốc nghếch ủ rũ đi ra bệnh viện, mà vẻ mặt Giang Dĩ Mạch lại cao hứng, sau khi lên xe, đột nhiên liền cảm thấy đói bụng, bảo quản gia tìm một nhà hàng gần đây, đi ăn một chút gì đó.

Quản gia nhìn thấy thiếu phu nhân cao hứng thành như vậy, nhìn nhìn lại vẻ mặt ủ rũ của thiếu gia, cũng lắc lắc đầu.

Thiếu phu nhân vẫn không tình nguyện sinh con cho thiếu gia sao?

Trong phòng ăn của một nhà hàng sang trọng, Giang Dĩ Mạch chọn cơm rang thơm ngào ngạt bắt đầu ăn.

Tâm trạng vui vẻ như thế nào thì không cần phải nói.

Mộ ngốc nghếch đen mặt nhìn Giang Dĩ Mạch, hỏi: “Bà xã, không mang thai lại khiến em vui vẻ như vậy hay sao?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên, tôi cũng không muốn...” Giang Dĩ Mạch đột nhiên ngậm miệng, giương mắt nhìn vẻ mặt mất hứng của Mộ ngốc nghếch, vội vàng cười cười: “Không phải, tôi cũng rất đau lòng, nhưng không phải bác sĩ đã nói sao, phải để tâm trạng thật vui vẻ thì mới dễ dàng có thai, tôi đang cố gắng để tâm trạng được vui vẻ.”

“Thật vậy sao?”

“Đương nhiên là thật.” Giang Dĩ Mạch khẳng định.

“Vậy đêm nay chúng ta tiếp tục sinh đứa trẻ béo mập.” Mộ ngốc nghếch nói thật: “Trước kia là do anh không đủ cố gắng, đêm nay anh sẽ cố gắng gấp bội.”

Giang Dĩ Mạch đột nhiên cảm thấy cơm rang này rất khó nuốt xuống: “Tôi ăn no rồi.”

Trở lại nhà họ Mộ, Đường Hân vừa nghe không mang thai, mặt lập tức kéo ra cực kỳ dài.

Giang Dĩ Mạch đang chuẩn bị về thư phòng tiếp tục thiết kế, bị Đường Hân gọi lại.

“Dĩ Mạch, hiện tại đối với cô mà nói, sinh một đứa cháu trai cho nhà họ Mộ chúng tôi là quan trong nhất, không cần phải làm việc cả ngày như vậy.” Đường Hân răn dạy: “Tôi và ba Thiên Thần một lòng hi vòng cô có thể nhanh chông sinh một đứa bé, đó cũng là tâm nguyện duy nhất của tôi và ba Thiên Thần.”

“Mẹ, chuyện sinh con, một minh con không thể nào định đoạt được.” Giang Dĩ Mạch đáp, bà mẹ chồng này thường xuyên lấy chuyện sinh con ra để giao huấn cô, chưa bao giờ nói con trai minh lấy một lời, rõ ràng là cố ý gây sự với cô.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, con và Dĩ Mạch sẽ cố gắng...”

“Con đừng xen vào!” Đường Hân ngắt lời con trai: “Nếu không phải trước kia cô lừa gạt Thiên Thần, thì làm sao có chuyện đến bay giờ mà bụng cô vẫn chưa có động tĩnh gì?” Bà ta cố gắng nhắc lại chuyện trước kia, nhân cơ hội diệt sạch uy phong của cô.

“Dĩ Mạch, không phải tôi à mẹ chồng mà nói cô, thật sự cô quá không hiểu chuyện, cô cũng đã gả cho con tôi, nên cũng không được có những suy nghĩ khác.”

“Mẹ, mẹ cũng không phải con giun trong bụng con, làm sao mà biết con có suy nghi khác?”

“Cô có thể nói chuyện với trưởng bối như vậy hay sao?” Đường Hân mang dáng vẻ của mẹ chồng: “Dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết, cô lừa gạt Thiên Thần, không chịu sinh con với nó, không phải trong lòng cô có mờ ám thì còn có thể là cái gì?”

“Con cũng đã rất cố gắng sinh con với con trai mẹ, không mang thai có thể trách con sao? Sao mẹ không bảo con trai của mẹ có vấn đề?”

Đường Hân đột nhiên vỗ bàn một cái thật mạnh: “Giang Dĩ Mạch, cô vừa nói cái gì?”

Mộ ngốc nghếch khẩn trương giải thích: “Mẹ, là con sai.”

Đường Hân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn con trai của mình: “Thiên thần, con có thể có chút tiền đồ có được hay không?”

“Mẹ, là con sai thật, do con không đủ cố gắng, không thể khiến bà xã mang thai đứa nhỏ, từ hôm nay trở đi, con nhất định sẽ cố gắng gấp bội, để bà xã có thể mang thai đứa nhỏ.” Mộ ngốc nghếch mang giọng điệu trẻ con non nớt nói.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, mẹ đừng tức giận, bây giờ con với bà xã sẽ đi sinh đứa bé béo mập, sang năm mẹ và ba có thể ôm cháu rồi.” Mộ ngốc nghếch nói xong lôi kéo Giang Dĩ Mạch đi.

Trong lòng Đường Hân tự nhiên lại không thoải mái, d iend anle quyd on.co m, đứng dậy về phòng của mình.

Người giúp việc nữ đi theo bên cạnh cẩn thân hỏi: “Phu nhân, người bỏ dược liệu không thể thụ thai vào thuốc bổ của thiếu phu nhân, vì sao nghe thấy thiếu phu nhân không mang thai người lại không vui như vậy?”

“Cô thì biết cái gì?” Đường Hân ngồi trên ghế sofa trong phòng mình.

Nữ giúp việc mới tới quả thật không hiểu.

“Mộ Đình muốn ôm châu trai như thế nào, ở bên ngoai tất nhiên tôi phải mong muốn Giang Dĩ Mạch sớm sinh cho nhà họ Mộ một đứa châu trai, nhưng tôi không thể để đứa bé đó được sinh ra.”

“Phu nhân, đây là vì sao?” Nữ giúp việc nghi hoặc.

Đường Hân nhìn thoáng qua nữ giúp việc mới tới: “Tiểu Tử, cô tới nhà họ Mộ cũng đã hơn hai tháng rồi nhỉ? Sao vẫn ngốc nghếch như vậy?”

“Thực xin lỗi, phu nhân, là lỗi của Tiểu Tử.”

“Thôi thôi, ngu dốt cũng không phải xấu, chỉ cần tay chân lanh lẹ, nghe lời, kín miệng cho tôi là được rồi!” Đường Hân nói xong lời cuối cùng, ánh mắt đột nhiên âm lãnh.

“Vâng, phu nhân yên tâm, cháu biết cái gì nên nói, nói cái gì không nên nói. Nếu không phải phu nhân cho ba cháu mượn tiền làm phẫu thuật, bây giờ cháu thật sự không biết phải làm sao, phu nhân đối với cháu có ân, cả đời này cháu cũng sẽ không quên được, cháu nhất định sẽ tận tâm tận lực

https://thuviensach.vn

báo đáp ân tình của phu nhân đối với cháu. Phu nhân kêu cháu làm cái gì thì cháu sẽ làm cái đó, nhất định sẽ không để phu nhân phải lo lắng."

Sắc mặt Đường Hân dịu xuống: "Tiểu Tử, ngươi vừa tới nhà họ Mộ hơn hai tháng, rất nhiều chuyện cô sẽ không hiểu, tôi mới phải đối xử nghiêm khác với cô như vậy, tôi cũng nhắc nhở cô một chuyện, nhắc nhở cô sau này đừng xuất hiện sai lầm ở mặt này."

"Phu nhân nói phải."

"Kỳ thật tôi cũng không gạt cô, tôi cũng không hi vọng Giang Dĩ Mạch này sinh con cho Thiên Thần." Đường Hân lúc này mới thở dài nói: "Tôi thừa nhận tôi có chút tâm tư, không muốn để cho con của Giang Dĩ Mạch sẽ thừa kế sản nghiệp, làm như vậy cũng không phải là do suy nghi cho nhà họ Mộ này hay sao?"

"Thiên Thần là một đứa ngốc, ngay cả Giang Dĩ Mạch sinh con trai cho nó, tài sản của nhà họ Mộ sau này đều giữ lại cho con của nó, nhưng con của nó cũng là con của Giang Dĩ Mạch, vậy không phải tất cả tài sản của nhà họ Mộ đều rơi vào tay Giang Dĩ Mạch hay sao? Tương lai, ngày nào đó, tôi và Mộ Đình có nhắm mắt, ai dám khẳng định Giang Dĩ Mạch sẽ không ly hôn với Thiên Thần để đến với một người khác? Đến lúc đó, không phải tất cả tài sản của nhà họ Mộ chúng tôi đều sẽ rơi vào tay người ngoai hay sao?"

"Có đạo lý!" Ninh Tử gật đầu: "Khó trách bây giờ phu nhân phải lo lắng như vậy."

"Đúng vậy, kỳ thật tất cả tài sản của nhà họ Mộ để lại cho Thiên Thần, tôi cũng không có dị nghị, nhưng có thể cho tử duệ giúp đỡ xử lý, cũng không đến mức tài sản của nhà họ Mộ sẽ không rơi vào tay người ngoài."

"Nhưng vì sao lão gia không đồng ý?"

https://thuviensach.vn

“Ông ấy á, lão già cứng đầu!” Đường Hân có chút bất mãn oán giận chồng: “Còn không phải do không tin tưởng con trai thứ hai của ông ấy hay sao!”

Quản gia trước bị xa thải, d iend anle quyd on.co m, hiện giờ trong nhà này, bà ta có thể nói chuyện mà không cố kỵ như vậy đại khái cũng là do trong lúc vô tinh bà ta vươn tay trả tiền phẫu thuật cho ba Ninh Tử mà thôi.

Bản thân có ân với cô ta, đương nhiên cô ta phải nghe minh rồi.

Mà trị liệu sau phẫu thuật của ba cô ta cũng cân một khoản tiền lớn, hiện tại cô ta chỉ có thể dựa vào mình, nghe lời mình.

Ninh Tử nghi hoặc: “Nhưng phu nhân, thiếu gia và thiếu phu nhân trẻ tuổi như thế, cô và lão gia thúc giục như vậy, chuyện sinh con cũng chỉ là sớm hay muộn mà thôi.”

“Cho nên tôi mới gấp!” Đường Hân nói: “Mỗi ngày tôi bảo cô đưa thuốc bổ đến cho thiếu phu nhân, cô phải nhớ kỹ, nhất định phải bỏ thuốc mà tôi đưa vào trong thuốc.”

“Cháu hiểu rồi.” Ninh Tử gật đầu: “Nhưng phu nhân, nếu thiếu phu nhân mãi vẫn không mang thai, ngộ nhỡ đến bệnh viện kiểm tra, có thể tra ra cái gì hay không?”

Đường Hân cũng băn khoăn chuyện này, d iend anle quyd on.co m, nếu đẻ cn trai minh biết được, sợ là sẽ khiến nhà họ Mộ loạn đến long trời lở đất, đến lúc đó chồng bà ta cũng sẽ không bỏ qua cho ba ta.

Ninh Tử nói tiếp: “Thiếu gia để ý thiếu phu nhân như thế, nếu biết chúng ta bỏ thuốc vào thuốc bổ của cô ấy, nhất định sẽ rất tức giận. Nếu thiếu gia không để ý thiếu phu nhân, có lẽ sẽ tốt hơn một chút.”

Thuận miệng nói một câu, trai lại lại đanh thức Đường Hân.

https://thuviensach.vn

Lúc trước khi nhắc đến kết hôn với con trai, nó kiên quyết không chịu, sau đó rất khó khăn mới có thể thuyết phục nó.

Kết quả lại không thể tưởng được, d iend anle quyd on.co m, nó lại thích Giang Dĩ Mạch như thế.

Rốt cuộc cũng chỉ do thiên tinh của trẻ con.

Người khác nói, nó liền nghe, không có chủ kiến cả mình.

Nếu Giang Dĩ Mạch có thể dỗ nó vui vẻ như vậy, đương nhiên bà ta cũng có biện pháp tìm được một người còn có thể dỗ Thiên Thần vui vẻ hơn Giang Dĩ Mạch.

Đến lúc đó rời được lực chú ý của Thiên Thần, xem Giang Dĩ Mạch còn có thể hung hãn!

“Tiểu Tử, cô có biên pháp gì để thiếu ra không chú ý tới Giang Dĩ Mạch nữa hay không?” Đường Hân hỏi.

“Đấy không phải rất đơn giản hay sao, tìm người phụ nữ khác để sinh con cho thiếu gia, đến lúc đó thiếu gia chỉ một lòng nhớ đén tiểu thiếu gia, đương nhiên sẽ không thẻ chú ý tới thiếu phu nhân, mà cũng có thể diệt sạch uy phong của thiế phu nhân, khiến cô ấy không dám tranh cãi với phu nhân nữa.”

Đáy mắt Đường Hân hiện lên một tia kinh ngạc, d iend anle quyd on.co m, không nghĩ tới cô ta lại có thể nghĩ ra chủ ý xảo quyệt như vậy, thật đúng là xem thường cô ta rồi: “Rốt cuộ cũng là người trẻ tuổi đầu óc vẫn tốt hơn.”

Ninh Tử ý thức được bản than nói nhữn lời không nên nói, vội vàng giải thích: “Thực xin lỗi, phu nhân, cháu cảm thấy sở dĩ thiếu gia để ý thiếu phu nhân như vậy là do thiếu gia quá cô đơn, bên cạnh thiếu gia chỉ có một

https://thuviensach.vn

mình thiếu phu nhân, mà cô còn bắt họ sinh con, thiếu gia mới có thể càng thêm như vậy, mà rõ ràng thiếu phu nhân cũng không muốn sinh con cho thiếu gia, cho nên cháu mới nghi tới để cho người phụ nữ khác sinh con cho thiếu gia, cũng để cho thiếu phu nhân hối hận.”

“Tiểu Tử, cô nói có đạo lý, để cho người phụ nữ khác sinh con cho Thiên Thần, cũng không cần lo lắng tài sản nhà họ Mộ sẽ rơi vào tay người ngoài.”

Bên này Đường Hân đã nghĩ ra biện pháp chia rẽ Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch, ở bên kia Mộ ngốc nghếch còn đang vội vàng đuổi theo Giang Dĩ Mạch, muốn cùng cô sinh con.

“Đừng làm loạn, nghe lời, mau tránh ra, bây giờ tôi muốn àm bản thiết kế...”

Mộ ngốc nghếch tựa vào cửa, trở tay khóa cửa lại.

“Bà xã, chúng ta phải cố gắng nhiều hơn mới có thể sinh đứa bé béo mập.” Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch khờ dại.

“Ông xã à, vậy phải chờ tới buổi tối.” Giang Dĩ Mạch quát, chịu đựng đến tối rồi nói, cô cũng không muốn sinh một đứa trẻ ngốc nghếch.

“ Thời gian buổi tối không đủ, chúng ta sẽ làm từ bây giờ!” Mộ ngốc nghếch nói xong nhào tới, Giang Dĩ Mạch sợ tới mức chạy loạn trong phòng, cuối cùng bị dồn đến chỗ chết.

Mộ ngốc nghếch tính trẻ con xấu xa cười: “Bà xã, anh tới đây!” Lập tức nhào tới...

Hết chương 68

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 78: 69.1: Tìm Người Thay Cô Sinh Con Cho Anh.

Editor: heisall

Dưới tình thế cấp bách, Giang Dĩ Mạch đột nhiên che bụng: "Đau quá. . . . ."

"Bà xã, em lại muốn gạt anh phải không?" Mộ ngốc nghếch cười xấu xa nói.

Giang Dĩ Mạch nôn khan mấy cái, rồi bịt miệng: "Dạ dày của em thật khó chịu, bác sĩ nói em bị viêm dạ dày, nhanh đem thuốc tới đây."

"À." Lần này Mộ ngốc nghếch cũng không dám chậm trễ nữa, lập tức đi lấy thuốc.

Giang Dĩ Mạch nhân cơ hội này mở cửa chạy ra ngoài.

Mộ ngốc nghếch lập tức đuổi theo: "Bà xã, em đi đâu vậy?"

Giang Dĩ Mạch chạy trốn khắp nơi, ngó thấy Mộ ngốc nghếch sắp đuổi kịp, cô không để ý liền chạy vào phòng bếp.

Trong phòng bếp, người giúp việc đang dọn dẹp nguyên liệu nấu ăn vừa mới mua về ban nãy, nhìn thấy cô đi vào cũng giật mình: "Thiếu phu nhân. . . . ."

https://thuviensach.vn

Thấy Mộ ngốc nghếch cũng đuổi theo vào, cô vội vã nói: "Nếu Đại thiếu gia hỏi tôi, các người hãy nói không thấy nhé."

Vội vàng tìm chỗ trốn, dưới chân không cẩn thận liền dẫm lên một vũng nước, bị trợt, cả người mất đi trọng tâm ngã vào một đống nguyên liệu nấu ăn mới vừa mua về còn chưa kịp bỏ vào tủ lạnh, ngã lăn vào thùng rác bên cạnh.

Bên trong thùng rác có ruột cá, còn có hai con cá chết, tất cả đều đổ trên người cô, một mùi tanh hôi khó ngửi tràn ra khắp phòng bếp khiến tất cả người giúp việc không nhịn được đều bịt lỗ mũi lại.

Ngay lúc Mộ ngốc nghếch đuổi theo tiến vào: "Bà xã. . . . . ."

Mùi tanh hôi khó ngửi khiến Mộ ngốc nghếch lập tức dừng lại: "Khụ. . . . . Bà xã, em làm sao vậy?"

Giang Dĩ Mạch thấy dáng vẻ khó chịu của Mộ ngốc nghếch, lập tức đứng lên, nhào tới người Mộ ngốc nghếch: "Ông xã, em không sao, chỉ là bị cá chết dính vào rồi."

"Khụ. . . . . Ọe. . . . . ." Mộ ngốc nghếch thiếu chút nữa ói ra.

Lý Chính đang nói chuyện với Đường Hân ở trên lầu thì nghe thấy tiếng động, cũng đi xuống: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Khi nhìn thấy Giang Dĩ Mạch chật vật không chịu nổi cùng với mùi tanh hôi khắp người, khuôn mặt lập tức chùng xuống.

"Dĩ Mạch, cô nhìn cô một chút đi, đây là dáng vẻ của một thiếu phu nhân nên có sao?" Đường Hân bất mãn hỏi: "Nếu cô thật sự không đảm đương nổi vai trò thiếu phu nhân này, thì sớm rời khỏi đi!"

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch mất hứng: "Mẹ, bà xã bị ngã xuống, mẹ không quan tâm đến bà xã, còn hung dữ với cô ấy, con ghét mẹ!"

Đường Hân vừa nghe, càng tức giận với Giang Dĩ Mạch hơn.

Trong lòng càng dứt khoát quyết định nghĩ ra phương pháp dạy dỗ Giang Dĩ Mạch một chút.

Mộ ngốc nghếch lôi kéo Giang Dĩ Mạch đi ra ngoài: "Bà xã, em nhanh đi tắm đi."

"Trên người em rất thúi à?" Giang Dĩ Mạch đến gần hỏi.

Mộ ngốc nghếch vội vàng lùi về phía sau một bước, không ngừng gật đầu.

Giang Dĩ Mạch làm ra vẻ đã hiểu.

Vào phòng tắm tắm xong, sau đó đến nhà bếp dặn người giúp việc giữ hai con cá chết ấy lại cho cô.

Khi trở về phòng liền thấy Mộ ngốc nghếch canh giữ ở trong phòng, cười hì hì nói: "Bà xã, chúng ta tiếp tục. . . . . ."

"Ông xã, em cảm giác mùi hôi thối trên người em vẫn rất nặng, anhh ngửi thử."

Vốn không có cảm giác có mùi cá chết hôi thối, nhưng khi Giang Dĩ Mạch vừa nói như thế, thì Mộ ngốc nghếch giống như thật sự ngửi thấy mùi đấy.

Thấy Mộ ngốc nghếch lùi một bước, Giang Dĩ Mạch vui mừng đi đến thư phòng, làm chuyện của mình.

https://thuviensach.vn

Đến buổi tối, khi Mộ ngốc nghếch muốn tiếp tục sinh em bé mập mạp cùng cô, thì Giang Dĩ Mạch tiếp tục dùng chiêu đó: "Ông xã, trên người em có mùi hôi rất khó ngửi, anh không cảm thấy sao?"

"Anh không cảm thấy." Mộ ngốc nghếch khờ dại nói: "Bà xã, thời gian đã không còn sớm, chúng ta cũng nên. . . . . ."

Nhìn thấy Mộ ngốc nghếch định nhào lên, Giang Dĩ Mạch bị dọa sợ chạy tán loạn khắp nơi, liền mở cửa ra, vọt vào trong phòng bếp, đợi khi cô đi ra lần nữa, thì khắp người đều là mùi cá chết tanh hôi.

"Bà xã. . . . . ." Mộ ngốc nghếch uất ức không biết phải làm sao.

Giang Dĩ Mạch cũng quyết tâm không chịu sinh con cùng anh, chỉ sợ sẽ sinh ra đứa nhỏ ngốc nghếch giống anh.

Từ lúc này về sau, mỗi lần Mộ ngốc nghếch nhắc tới chuyện sinh em bé mập mạp, Giang Dĩ Mạch liền chạy trốn khắp nơi, không phải trốn vào thư phòng thì chính là vọt vào phòng bếp làm cho khắp người đều có mùi hôi của cá chết, những lúc như thế, gương mặt ngây thơ tuấn tú của Mộ ngốc nghếch luôn lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

"Bà xã, có phải em không có ý định sinh em bé mập cùng anh hay không?" Mộ ngốc nghếch rất tủi thân hỏi.

"Không phải đâu." Giang Dĩ Mạch nhắm mắt nói.

"Vậy tại sao em luôn trốn anh? Còn cố ý làm cho mình có mùi thúi nữa?"

"Đó là do em không cẩn thận." Giang Dĩ Mạch giải thích, sau đó đóng cửa thư phòng, khóa chặt, còn thuận tiện cài chốt an toàn.

Mộ ngốc nghếch cảm thấy rất khổ sở.

https://thuviensach.vn

"Đại thiếu gia, phu nhân gọi anh qua phòng một chuyến." Ninh Tử nhẹ giọng nói.

Mộ ngốc nghếch lưu luyến không rời nhìn cửa thư phòng đang đóng chặc, mới xoay người đi đến chỗ Đường Hân.

"Mẹ, mẹ gọi con?"

"Thiên Thần, chuyện đứa nhỏ của con và Dĩ Mạch như thế nào rồi?" Đường Hân mở miệng liền hỏi: "Cũng đã một thời gian dài như vậy rồi, bà xã của con vẫn còn chưa có động tĩnh gì sao?"

"Mẹ, chúng con sẽ cố gắng. . . . . ."

Đường Hân lập tức cắt ngang: "Mẹ không có ý ép buộc hay thúc dục các con, chỉ thuận miệng hỏi một chút mà thôi. Con qua đây, xem cái này một chút.”

"Cái gì vậy ạ?" Mộ ngốc nghếch tò mò đi tới, thấy mẹ đặt một xấp hình ở trước mặt anh.

"Con nhìn kỹ một chút." Đường Hân cười nói.

Mộ ngốc nghếch mở hình ra xem, tất cả đều là hình của những cô gái còn rất trẻ tuổi, bọn họ đều rất đẹp.

"Mẹ, đây là cái gì?"

"Các cô ấy rất đẹp phải không?"

Mộ ngốc nghếch ngơ ngác gật đầu.

"Con xem một chút có thích người nào không, mẹ sẽ nói cô ấy tới nhà chơi với con." Đường Hân cười nói.

https://thuviensach.vn

"Con có bà xã rồi, không thể chơi cùng những cô gái khác."

"Bà xã của con bận rộn làm việc cả ngày, có thời gian chơi với con hả? Hơn nữa bà xã của con bận rộn như vậy, con cũng không thể lúc nào cũng quấy rầy nó được không đúng? Mẹ giúp con tìm một cô gái tuổi còn trẻ lại xinh đẹp đến chơi với con, còn có thể sinh em bé mập mạp cùng con nữa, có được không?"

"Không được!" Mộ ngốc nghếch không chút do dự trả lời: "Con không thể làm chuyện có lỗi với bà xã được."

"Bà xã của con thì vẫn là bà xã của con, không có gì thay đổi hết, sao lại có lỗi với bà xã con được chứ? Mẹ nói có đúng không?" Đường Hân dụ dỗ: "Bà xã của con cũng không chơi với con, ném một mình con ở một bên, mẹ rất đau lòng cho con, Thiên Thần à, bà xã của con đã vất vả như vậy rồi, mà cả ngày còn bị thúc giục sinh con, như vậy áp lực sẽ rất lớn, hay là chúng ta cứ tìm người chơi với con, rồi thuận tiện thay nó sinh con cho con, như vậy không phải càng tốt cho bà xã của con hơn sao?"

"Không cần, con chỉ muốn sinh em bé mập mạp cùng bà xã thôi."

"Thiên Thần, không phải con rất thương bà xã sao?" Đường Hân hỏi.

"Con đương nhiên thương bà xã rồi." Gương mặt Mộ ngốc nghếch như trẻ con.

"Nếu thương bà xã, có phải không thể gây thêm phiền toái cho bà xã hay không?" Đường Hân hỏi: "Mỗi ngày Dĩ Mạch bận bịu việc thiết kế, đã rất vất vả rồi, chúng ta không thể lại gây thêm khó khăn cho nó, mẹ tìm cho con một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp để chơi với con, thay nó sinh đứa bé cho con, như vậy Dĩ Mạch cũng không cần phải khổ cực như vậy nữa."

"Thật thế sao?" Mộ ngốc nghếch ngẹo đầu, gương mặt u mê tò mò.

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên, sao mẹ có thể lừa con được?" Đường Hân chỉ vào hình: "Con trai, tới xem một chút, thích người nào?"

Sau khi Mộ ngốc nghếch xem xong, bĩu môi nói: "Đều không thích."

"Vậy con thích người như thế bào?" Đường Hân hỏi.

Mộ ngốc nghếch hưng phấn nói: "Giống như bà xã vậy."

Gương mặt Đường Hân lạnh lẽo, nói hồi lâu lại quay trở về lúc đầu.

"Thiên Thần, con không muốn có em bé mập mạp sao?" Đường Hân dằn lòng tiếp tục dụ dỗ.

"Muốn chứ."

"Vậy con hãy chọn đi, con thích ai, sau đó nhanh chóng sinh em bé mập mạp."

"Không cần, chỉ có ông xã và bà xã mới có thể sinh em bé mập mạp thôi."

"Không phải bà xã của con không sinh được sao? Với lại cũng bận rộn như vậy, chúng ta tìm người làm thay cho nó, nhất định Dĩ Mạch cũng đồng ý."

"Vậy bây giò con đi thương lượng cùng bà xã một chút, để bà xã tới đây chọn thay con. . . . . ."

"Quay lại đây!" Gương mặt Đường Hân không vui: "Chuyện này không thể nói cho bất kỳ ai biết."

"Tại sao?"

https://thuviensach.vn

Đường Hân cố gắng hết sức nói thật nhẹ nhàng: "Chúng ta nên tạo cho mọi người một sự bất ngờ, con có muốn làm cho bà xã của con vui vẻ không?"

"Muốn."

"Vậy nên cái gì con cũng không được nói cho bà xã của con biết, chờ có đứa bé, chúng ta sẽ nói cho nó biết, nhất định có thể tạo cho nó một niềm vui bất ngờ." Đường Hân từng bước dụ dỗ.

"Thật sự như vậy sao?" Gương mặt của Mộ ngốc nghếch ngây ngô.

"Không phải con rất tin tưởng lời mẹ nói sao?" Đường Hân hỏi, "Mẹ đã lừa con lúc nào chưa?"

Mộ ngốc nghếch nhăn nhăn nhó nhó: "Nhưng con thật sự không thích họ, con chỉ muốn sinh em bé mập mạp cùng bà xã thôi."

"Thiên Thần, con phải nghe lời mẹ, mẹ sẽ không hại con đâu. Bây giờ con còn có ba mẹ ở bên cạnh, chờ một ngày kia ba mẹ đều không còn, chỉ còn một mình con thì phải làm sao bây giờ? Có một đứa bé ở bên cạnh chăm sóc con, ba mẹ cũng yên tâm hơn." Đường Hân nói xong thì bắt đầu lau nước mắt: "Thiên Thần, lần này con nhất định không thể phụ tấm lòng của mẹ đối với con, nhất định phải mau sinh đứa bé, như vậy ba mẹ mới yên lòng."

"Mẹ, mẹ không cần khổ sở, con và bà xã nhất định sẽ sinh được em bé mập mạp." Gương mặt trẻ con của Mộ ngốc nghếch kiên định.

Nói nhiều như vậy, mà trong lòng nó vẫn còn nhớ nhung bà xã của nó.

Nó càng như vậy, thì mình càng phải tìm cho nó một cô gái khác.

"Không phải vậy, Thiên Thần, con nghe mẹ nói. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng xe đang lái vào cửa, nữ giúp việc Ninh Tử gõ cửa đi vào, "Phu nhân, lão gia đã về."

Đường Hân sững sờ, sao hôm nay ông ấy lại về sớm như vậy?

"Mấy giờ rồi?"

Ninh Tử nói: "Đã bốn giờ rồi."

Đường Hân lập tức đứng dậy ra khỏi phòng, đi đón chồng, nhưng gương mặt lại lo lắng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Tìm Người Thay Cô Sinh Con Cho Anh. 2

Bà biết trong khoảng thời gian này tập đoàn Mộ thị đang gặp phải một chút vấn đề, ngày thường chồng bà rất ít khi trở về sớm như vậy, sợ là công ty đã xảy ra chuyện gì.

Mộ ngốc nghếch đi tới cửa sổ, nhìn chiếc xe dừng trong sân, cửa xe mở ra, tài xế xuống xe trước, cẩn thận từng li từng tí đỡ Mộ Đình xuống từ chỗ ngồi phía sau xe.

"Mộ Đình, ông làm sao vậy?" Đường Hân lo lắng tiến lên đỡ chồng mình.

"Thân thể của Tổng giám đốc có chút không thoải mái, lúc họp đột nhiên té xỉu, tôi khuyên tổng giám đốc đi bệnh viện, nhưng ông ấy không chịu, bảo tôi đưa ông ấy về nhà trước."

"Té xỉu sao?" Đường Hân nhất thời cảm thấy trời như muốn sập xuống tới nơi, lập tức gọi người làm cùng bà đỡ chồng đi vào, đồng thời dặn dò quản gia lập tức gọi điện thoại cho bác sĩ riêng của nhà họ Mộ tới.

"Tôi không sao, đừng làm to chuyện, nghỉ ngơi một chút sẽ ổn thôi." Mộ Đình nhìn vợ đang vội vàng hấp tấp, nghiêm nghị nói.

"Thế nào là không sao hả? Té xỉu mà không có việc gì ư?" Đường Hân đỡ chồng nằm xuống: "Bác sĩ sẽ tới nhanh thôi, ông hãy nằm nghỉ thật tốt."

https://thuviensach.vn

Lúc này Mộ ngốc nghếch cũng đã đi tới, giống như đứa bé ba tuổi bình thường, giòn giã gọi một tiếng: "Cha, cha làm sao vậy? Đau ở đâu à?"

Mộ Đình nhìn con trai giống như một đứa bé, trong lòng trăm vị trộn lẫn, cảm giác áy náy mãn liệt càng khiến cho ông càng thêm cảm thấy có lỗi với đứa con trai lớn này.

"Cha không sao, chỉ là hơi mệt mỏi một chút thôi, nghỉ ngơi một lát là tốt." Chưa có khi nào Mộ Đình nói chuyện với con trai mà vẻ mặt lại ôn hòa như vậy, trong ngày thường đều là bộ mặt lạn lùng, lại cực kỳ ít nói.

Đường Hân nhìn thấy cảnh này, trong lòng càng lo lắng cho đứa con trai thứ hai hơn.

"Thiên Thần, con đi chơi đi, để cho cha con nghỉ ngơi một chút." Đường Hân đuổi khéo Thiên Thần.

"Dạ." Mộ ngốc nghếch nhìn cha: "Cha, cha nghỉ ngơi cho khỏe, con đi đây."

Mộ Đình gật đầu, dịu dàng nói: "Đi đi."

Đại khái cũng đã lớn tuổi rồi, không còn khí phách và mạnh mẽ như hồi xưa nữa, trong lòng có một chuyện không yên tâm nhất chính là đứa con trai lớn ngốc nghếch này.

Năm đó nếu không phải do ông kích động, con trai cũng sẽ không biến thành cái bộ dạng này.

Coi như vì con trai, lúc này ông không thể ngã xuống được.

Mộ Đình âm thầm nhắc nhở mình ở trong lòng, chuyện hôm nay ngược lại đã cho ông thêm dũng cảm và quyết tâm để đối mặt với tất cả khó khăn và chống đỡ mọi chuyện sắp tới.

https://thuviensach.vn

"Mộ Đình, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện trong công ty bà không cần phải hỏi nhiều." Lúc này Mộ Đình không muốn nhắc lại những chuyện phiền lòng kia.

Tập đoàn Mộ thị không chỉ nổi danh trong thành phố này mà còn là một trong những tập đoàn lớn của cả nước, nhưng lại liên tục bị một công ty nhỏ tầm thường làm cho ứng phó không kịp, đầu tiên là thần không biết quỷ không hay đoạt đi hạng mục khu vui chơi ở trung tâm thành phố, tiếp đó lại liên tục đoạt đi nhiều khách hàng cũ của tập đoàn Mộ thị, làm hại tập đoàn Mộ thị tập đoàn bị tổn thất nghiêm trọng.

Đối phương là cố ý nhằm vào tập đoàn Mộ thị của ông, cố tình tranh giành.

"Mộ Đình, tôi thấy hay là để cho Tử Duệ trở lại công ty." Đường Hân nhân cơ hội khuyên: "Để cho nó ở bên cạnh giúp ông chia sẻ công việc một chút, thì ông cũng không vất vả như vậy, cái gì cũng đều muốn tự mình ôm lấy."

"Không phải tôi đã nói không sao rồi sao?"

"Cái gì mà không sao? Ông đã không còn là thanh niên trẻ tuổi nữa rồi, ông đã hơn năm mươi tuổi rồi đấy!" Đường Hân lo lắng nhắc nhở: "Mộ Đình, sớm muộn gì cũng có một ngày ông phải lui xuống, thừa dịp bây giờ để cho Tử Duệ trở lại công ty học hỏi thêm nhiều kinh nghiệm, ông cứ yên tâm về Tử Duệ, tôi sẽ trông nom nó, bảo đảm nó sẽ không làm ra chuyện gì sai trái nữa."

Mộ Đình thở dài, "Tôi không phải lo lắng chuyện này."

"Vậy ông lo lắng cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Tôi đang lo lắng anh em bọn nó không vừa mắt nhau, tình huống của Thiên Thần bà cũng biết đấy, hiện tại Tử Duệ dám đánh chủ ý lên vợ của anh nó, thì sau này ai dám bảo đảm nó sẽ không giành sản nghiệp với Thiên Thần chứ?" Rốt cuộc Mộ Đình cũng để lộ ra suy nghĩ của mình: "Tôi hoàn toàn không có ý định để cho Tử Duệ chạm vào sản nghiệp của nhà họ Mộ ở trong nước, tôi chỉ muốn khi tôi còn sống có thể coi chừng phần sản nghiệp này thật tốt, đợi đến khi con của Thiên Thần lớn lên, sẽ giao toàn bộ cho nó, như vậy tôi cũng sẽ yên tâm, bằng không tôi còn mặt mũi nào mà đi gặp. . . . . ."

Mộ Đình khoát khoát tay: "Chuyện đã qua không cần nói nữa."

"Mộ Đình, đầu óc của ông suy nghĩ cái gì vậy, nói thế nào thì Tử Duệ cũng là em ruột của Thiên Thần, cho dù thế nào cũng sẽ không hại anh trai của mình. Ông cứ cho phép Tử Duệ đến học tập và trợ giúp thêm cho ông đi, cũng không phải nói ông cho Tử Duệ toàn bộ Mộ thị, hơn nữa tương lai còn dài mà, còn phải chờ con của Thiên Thần lớn, trong lúc đó Tử Duệ cũng có thể giúp đỡ con của Thiên Thần quản lý Mộ thị nữa."

Mộ Đình biết rõ quyền lực và tiền bạc có sức hấp dẫn rất lớn đối với con người.

Có lẽ mới đầu đúng là thật lòng giúp một tay, nhưng đến khi có quá nhiều, dần dần cũng sẽ quên đi ý định lúc ban đầu.

Bị danh lợi cùng tiền bạc bao phủ, chỉ muốn có nhiều hơn.

"Bà không cần nói nữa, mặc dù tôi là một lão già khọm, nhưng chống đỡ thêm mười mấy hai mươi năm nữa cũng không có vấn đề gì."

"Sao ông lại cố chấp như vậy? Để cho Tử Duệ trở lại công ty giúp ông thì có cái gì không tốt chứ? Ông cứ không tin con trai của ông như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

"Chuyện của công ty tôi biết chừng mực, bà đừng nói thêm nữa." Giọng nói của Mộ Đình nghiêm túc, khiến Đường Hân cũng không tiện nói thêm cái gì nữa.

Lúc này bác sĩ riêng đã tới nhà họ Mộ, quản gia dẫn ông đi vào kiểm tra cho Mộ Đình.

Mộ ngốc nghếch nhân cơ hội này gọi quản gia lại: "Triệu quản gia, ông giúp tôi chuẩn bị mấy cục xà bông thơm."

"Thiếu gia, anh cần xà bông thơm để làm cái gì?"

"Đương nhiên là tắm!" Khi mấy chữ cuối cùng được nói ra, lại giống như nặn ra từ trong kẻ răng của Mộ ngốc khờ dại.

Trong nháy mắt Triệu quản gia liền hiểu rõ.

Trong phòng, bác sĩ làm kiểm tra sơ bộ cho Mộ Đình, nói: "Mộ tiên sinh là do làm việc quá vất vả, tâm trạng tức giận nên dẫn đến té xỉu. Tạm thời không có gì đáng ngại, nhưng sau này Mộ tiên sinh cần phải chú ý hơn, không thể quá vất vả, cũng không thể tức giận, phải nghỉ ngơi nhiều."

Lúc này Đường Hân mới yên lòng lại, tự mình đưa bác sĩ đi ra ngoài.

Ra đến bên ngoài, bác sĩ mới nói: "Huyết áp của Mộ tiên sinh hơi cao, tình trạng cũng không tốt cho lắm, nhưng tạm thời sẽ không có chuyện gì đáng ngại, sau này phải chú ý nhiều hơn, nhất định không thể tức giận, nếu không rất dễ dẫn đến đột quỵ."

Đường Hân bắt đầu lo lắng.

Bác sĩ vội vàng an ủi: "Phu nhân, bà cũng không cần quá lo lắng, chỉ cần ông ấy chú ý nghỉ ngơi, tịnh dưỡng thật tốt, thì cũng không có vấn đề gì lớn."

https://thuviensach.vn

Đường Hân gọi quản gia tới đưa bác sĩ rời đi.

Chuyện Mộ Đình bị té xíu trong lúc họp ở công ty lập tức truyền tới tai của người nhà họ Đường, vào buổi chiều hôm sau, Đường Hạo Thiên liền bị cha kiên quyết gọi về nhà để cùng nhau mang theo quà tặng qua nhà họ Mộ thăm hỏi.

Mộ Đình có nói gì thì Đường Hân cũng đều không đồng ý cho ông đến công ty, nhất quyết giữ ông ở nhà nghỉ ngơi.

Mộ Đình hiếm có khi có thể ngồi ở nhà uống trà nhàn nhã như vậy, còn trò chuyện tâm sự với vợ nữa.

Đường Hạo Thiên cùng cha mẹ đến nhà họ Mộ thăm thì Đường Hân rất vui mừng.

Đã nhiều năm như vậy, quan hệ giữa anh em bọn họ vẫn luôn rất tốt, nếu ai gặp phải chuyện gì khó khăn cũng đều giúp đỡ lẫn nhau, không giống như những gia đình giàu có khác, khi mỗi người đều lập gia đình riêng thì liền đấu đá lẫn nhau.

Hai bên nói chuyện thân mật một lúc, thì Đường Chấn thuận miệng hỏi một câu: "Sao không thấy Thiên Thần vậy?"

"Nó đang ở trong phòng." Đường Hân thuận miệng cười nói, nói người giúp việc đi gọi con trai ra đây.

Trong phòng, Mộ ngốc nghếch đang đuổi theo Giang Dĩ Mạch khắp phòng: "Bà xã, em đừng chạy, mẹ anh nói muốn anh với em sinh em bé mập mạp. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch gào thét ở trong lòng: "Ai muốn sinh con với đồ ngốc nghếch nhà anh chứ!"

https://thuviensach.vn

Vừa mở cửa lao ra khỏi phòng thì thiếu chút nữa đã đụng vào người nữ giúp việc đang đứng phía trước định thông báo cho Mộ ngốc nghếch đi ra ngoài gặp khách.

Vọt thẳng vào phòng bếp, ra sức lấy sờ vào cá chết, để khắp người đều có mùi tanh hôi.

Sau đó hài lòng đi ra khỏi phòng bếp, Mộ ngốc nghếch lập tức nhào tới: "Bà xã, em thật thơm. . . . . Khụ. . . . . ."

Lần này xem anh còn sinh thế nào!

Giang Dĩ Mạch đang hả hê, thì quản gia gấp gáp cầm đồ chạy ra.

"Thiếu phu nhân, người làm bếp nói cô mới vừa đi vào chơi đùa với cá chết, nơi này có xà bông thơm còn có hương liệu có thể trừ hết mùi tanh hôi của cá chết, bảo đảm một chút nữa mùi tanh hôi của cá chết sẽ không còn nữa, cứ yên tâm sử dụng."

"Thật tốt quá!" Mộ ngốc nghếch vui mừng hô lên.

Giang Dĩ Mạch giận đến chết, ra sức trợn mắt với quản gia, đầu của quản gia rịn đầy mồ hôi lạnh, làm bộ như không nhìn thấy.

Mộ ngốc nghếch ôm cổ Giang Dĩ Mạch kiên quyết kéo cô vào phòng tắm, thuận tay cầm lấy xà bông thơm cùng hương liệu: "Bà xã, anh giúp em tắm nhé!"

Mấy người ở trong phòng khách kinh ngạc nhìn Giang Dĩ Mạch bị lôi vào phòng tắm.

"Buông tay! Tôi tự mình làm! Không phải chỉ rửa tay thôi sao? Anh cởi quần áo của tôi làm gì? Tay anh sờ ở đâu đó. . . . . Còn không mau dừng tay. . . . . A. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nghịch nước còn có âm thanh "mắng yêu" của hai vợ chồng.

Trong phòng khách, hai vợ chồng nhà họ Mộ đang nói chuyện cùng người của nhà họ Đường cũng cảm thấy lúng túng, Đường Hân cười gượng hai tiếng: "Bây giờ người trẻ tuổi cũng thật là…, ban ngày cũng không biết kiềm chế!"

Đường Hạo Thiên nghe tiếng nghịch nước truyền tới từ trong phòng tắm, thì trong lòng lại cảm thấy rất không thoải mái.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ai Phản Bội Ai?

Đường Chấn cười cười, "Người trẻ tuổi ấy mà, có thể hiểu được, ai không từng có tuổi trẻ chứ, ha ha ha."

Mộ Đình chứng kiến tình cảm vợ chồng son tốt như vậy, trong lòng cũng cảm thấy vui mừng.

"Chúng ta ra sân sau đi." Mộ Đình muốn tặng không gian cho vợ chồng son đang ở trong phòng tắm, cố ý nói.

Người nhà họ Đường cũng hiểu, mấy người liền đi ra sân sau, sau đó bắt đầu chơi cờ vua trong đó.

Trong phòng tắm Mộ ngốc nghếch tắm rửa từ trên xuống dưới cho Giang Dĩ Mạch sạch sẽ, toàn cơ thể cô đều là hương xà bông thơm mát.

Tiếp theo anh cũng nhảy vào bồn tắm, bắt đầu tắm uyên ương.

"Mộ Thiên Thần, anh ra ngoài cho em… Ưm…." Câu nói kế tiếp đã bị chặn lại.

Trong bồn tắm Mộ ngốc nghếch ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch, nhiệt tình hôn cô rồi lại muốn cô.

Bên ngoài sân, Mộ Đình và Đường Chấn cùng nhau chơi cờ, hai người vợ thì ngồi bên cạnh vừa xem đánh cờ vừa tùy ý trò chuyện.

https://thuviensach.vn

Thời gian vô tri vô giác trôi qua nhanh.

Đường Hạo Thiên tất nhiên không có hứng thú chơi cờ, một mình trốn ra ngoài gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ.

“…. Em đoán hôm nay anh thấy gì nè?”

“Không phải anh tới nhà họ Mộ thăm dượng sao?” Đầu bên kia điện thoại Giang Mỹ Kỳ vừa áp di động vào lỗ tai nói chuyện vừa dũa móng chân.

“Đúng vậy, bây giờ anh đang ở nhà dượng, anh nhìn thấy Giang Dĩ Mạch và anh họ ở trước mặt ba mẹ anh còn có cả cô dượng vào trong phòng tắm chàng chàng thiếp thiếp, liếc mắt đưa tình, thật sự là không biết xấu hổ!” Đường Hạo Thiên không vừa lòng nói.

Giang Mỹ Kỳ nghe ra sự tức giận của Đường Hạo Thiên, cố ý nói: "Hạo Thiên, đây là anh đang tức giận chuyện gì vậy? Người ta là hai vợ chồng, làm loại chuyện đó cũng bình thường. Hơn nữa không phải cô và dượng của anh vẫn thúc dục bọn họ sinh đứa bé sao?"

“Lúc trước khi cô ta còn luôn miệng nói thích anh, anh đưa ra đề nghị ở cùng nhau, cô ta lại nói cái gì mà muốn để giành lần đầu tiên cho đêm tân hôn. Bây giờ lại cùng một người đần độn ban ngày ban mặt trước mặt người khác làm loại chuyện như vậy, quả thực chính là mặt dạn mày dày!”

“Hạo Thiên, đây là anh đang ghen sao?” Giang Mỹ Kỳ dừng động tác trên tay.

Đường Hạo Thiên sửng sốt, vội nói: “Không có, anh chỉ là hơi tức giận, Giang Dĩ Mạch vốn chính là người phụ nữ có tính lẳng lơ, lúc trước anh không đồng ý cô ta là đúng, nếu không thì chẳng biết sau khi kết hôn cô ta sẽ gây ra bao chuyện vớ vẩn đây!”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ tiếp tục dũa móng chân, trong lòng cười giễu cợt, còn chưa kết hôn mà gây ra chuyện vớ vẩn hình như là anh thì có?

“Hạo Thiên, dượng của anh thế nào rồi?” Giang Mỹ Kỳ tiện thể hỏi thăm.

“Thoạt nhìn thần sắc rất tốt, dượng anh bảo gần đây dượng ấy có chút mệt mỏi nên mới đột nhiên ngất xỉu, bác sĩ kiểm tra rồi nói không có việc gì, nghỉ ngơi vài ngày là khỏe.” Đường Hạo Thiên nói.

“Hàng ngày tập đoàn Mộ thị có nhiều việc chờ dượng anh giải quyết như vậy, nếu chỉ vì quá mệt ngất xỉu dượng anh sẽ bỏ lại tất cả mọi chuyện để ở nhà nghỉ ngơi sao?” Giang Mỹ Kỳ chậm rãi nói, dường như tất cả lực chú ý đều dồn lên việc vẽ bậy bạ trên móng chân.

“Ý của em là gì?” Đường Hạo Thiên bị câu hỏi của cô làm sực tỉnh, cũng cảm thấy không thích hợp.

“Hạo Thiên, anh không đến nỗi như thế chứ! Chuyện đơn giản như ậy còn muốn em nói rõ ra sao?” Giang Mỹ Kỳ nhấc chân lên thổi sơn móng mình vừa vẽ lên.

“Anh biết em thông minh lanh lợi, đừng lúc nào cũng dồn ép anh như vậy!” Đường Hạo Thiên bị lời nói đè ép của Giang Mỹ Kỳ như vậy, trong lòng rất không thoải mái.

Đường Hạo Thiên còn có giá trị lợi dụng, cũng không nên chọc anh ta nóng nảy.

Giang Mỹ Kỳ vội vàng nói: “Em không có ý đó, Hạo Thiên, anh cũng biết em chỉ nhanh mồm nhanh miệng, có cái gì thì nói cái đó, anh đừng tức giận với em.” Nói xong liền làm nũng.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe giọng nũng nịu trong điện thoại của Giang Mỹ Kỳ, Đường Hạo Thiên không có cách nào lại tức giận với cô ta nữa.

“Về sau nếu em dùng lời đè ép anh thì anh thật sự sẽ giận đó.” Đường Hạo Thiên nói.

“Em biết anh sẽ không giận em mà.” Giang Mỹ Kỳ cười nói, “Đúng rồi, chuyện lúc sáng em nói với anh thế nào rồi?”

Vẻ mặt Đường Hạo Thiên trở nên có chút khó xử: “Kỳ Kỳ, em cũng chuyện tập đoàn Đường thị tham gia đầu tư xây dựng khu vui chơi trung tâm thành phố đều là ba anh tự thân tự lực. Em bảo anh lừa dối ba nói anh đầu tư bổ sung thêm hơn một ngàn vạn vào khu vui chơi, sau đó lấy danh nghĩa tập đoàn Đường thị tự mình ký thỏa thuận hợp tác với mẹ em, rồi đoạt bảy phần lợi nhuận đầu tư vào cho tập đoàn Giang thị, ngộ nhỡ để ba anh biết được còn không mắng chết anh ư?”

“Anh đừng quên hơn một ngàn vạn này đều là tiền của nhà họ Giang em, tập đoàn Đường thị lấy không ba phần lợi nhuận, đến lúc đó ba anh cao hứng còn không kịp, sao có thể mắng chửi?” Giang Mỹ Kỳ nói, “Làm kinh doanh có tiền không kiếm mới là kỳ lạ đấy!”

“Bây giờ ba anh đang chơi cờ với dượng anh, đợi lát tới tối anh sẽ tìm cơ hội nói với ba anh.”

“Vậy được rồi, em chờ tin tốt của anh.”

Hai người trò chuyện một lát thì Đường Hạo Thiên nhìn thấy bóng dáng Giang Dĩ Mạch liền vội nói vài câu với Giang Mỹ Kỳ rồi lập tức kết thúc cuộc trò chuyện.

Trên người Giang Dĩ Mạch có mùi thơm mát của xà bông, cô mặc chiếc áo đầm lụa mỏng màu trắng, càng tôn lên dáng người thon dài của cô, từ xa nhìn lại tựa như tiên nữ lạc bước xuống trần gian.

https://thuviensach.vn

Trước kia Đường Hạo Thiên không cảm thấy cô có hương vị phụ nữ và khí chất như vậy.

Cô rất xinh đẹp nhưng so sánh với Giang Mỹ Kỳ thì thiếu sự yểu điệu tinh tế mà con gái nên có, thường xuyên bắt nạt Giang Mỹ Kỳ và Giang Giang Kiệt. Động một tý là đưa ra câu cô là chủ nhân nhà họ Giang, tất cả mọi thứ đều là do mẹ cô để lại, khiến anh ta nghe xong rất phản cảm.

Chút tình thân cũng không quan tâm tới.

Lạnh lùng và vô tình.

Anh ta từng đề cập với cô rất nhiều lần, nếu đã thương anh ta thì nên cho anh ta toàn bộ mọi thứ.

Cũng không phải thờ cổ đại, còn lấy bộ dạng thời xưa để từ chối anh ta.

Nào đâu giống em gái Giang Mỹ Kỳ, mảnh mai biết làm nũng, hiểu được làm thế nào để lấy lòng đàn ông.

Nếu cô có một nửa của Giang Mỹ Kỳ, không, chỉ một phần năm thôi anh ta cũng không đến mức phản bội cô.

Giang Dĩ Mạch không biết Đường Hạo Thiên vẫn đang nhìn mình, trực tiếp đi tới vườn hoa phía sau.

Vừa rồi Mộ ngốc nghếch ép cô đến ngủ thiếp đi, chờ lúc cô tỉnh lại thì phát hiện Mộ ngốc nghếch không còn bên cạnh, xung quanh cũng không thấy bóng dáng anh nên liền đi vườn hoa phía sau nhà họ Mộ nhìn xem.

Lần trước trong lúc vô tình phát hiện anh chạy một mình tới vườn hoa phía sau nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 70.2

“Giang Dĩ Mạch, đã lâu không gặp!” Đường Hạo Thiên xuất hiện chặn đường Giang Dĩ Mạch.

Giờ đây Giang Dĩ Mạch đã thất vọng cực độ về anh ta, con mắt cũng không thèm liếc nhìn anh ta một cái đã muốn vòng qua anh ta đi ra vườn hoa.

Đường Hạo Thiên chìa tay ngăn cô lại: “Giang Dĩ Mạch, mặc kệ nói như thế nào tôi cũng từng là chồng chưa cưới của cô, ngay cả chào hỏi cô cũng khinh thường à?” truyện của diễndanlequydon

“Anh cũng nói là đã từng?”

“Cho dù chúng ta không làm vợ chồng cũng có thể làm bạn bè mà!”

“Xin lỗi, tôi không nghĩ sẽ làm bạn với loại người như anh!”

“Loại người như thế nào?” Đường Hạo Thiên hỏi.

“Bây giờ tôi không rảnh nói chuyện với anh, mời anh tránh ra!” Giang Dĩ Mạch nghiêm túc nói.

Đường Hạo Thiên cứ không đồng ý, “Hôm nay cô không nói rõ đừng mơ mà rời đi!”

https://thuviensach.vn

“Chúng ta không có gì để nói!”

“Cô nói tôi là loại người gì?” Đường Hạo Thiên hỏi.

“Anh là loại người gì chính anh không rõ ràng sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi lại.

“Không phải là tôi cùng với Kỳ Kỳ hả?” Đường Hạo Thiên nói, “Nếu cô không cố chấp như vậy thì sao tôi có thể chọn Kỳ Kỳ? Là cô ép tôi ở cùng cô ta.”

“Chuyện quá khứ tôi không muốn khơi lại.” Giang Dĩ Mạch phải đi, Đường Hạo Thiên vẫn cứ không đồng ý.

“Hôm nay đã chạm vào vậy chúng ta nói luôn đi.”

“Đường Hạo Thiên, tôi với anh không có chuyện gì hay để nói, tôi cũng đã kết hôn, chuyện quá khứ đều trôi qua rồi….”truyện của diễnđànlequydon

“Làm sao? Bây giờ sống rất thoải mái nên đã quên người trong lòng là tôi đây?” Đường Hạo Thiên giận dỗi nói, “Không phải cô đã từng nói rất yêu tôi sao? Nói nhất định sẽ gả cho tôi sao? Bây giờ cô lại gả cho người khác thì tính là gì đây?”

“Đường Hạo Thiên, anh còn chút sĩ diện không?” Giang Dĩ Mạch phẫn nộ hỏi lại, “Cùng với Giang Mỹ Kỳ làm loạn sau lưng rồi, ép tôi chùi đ*t cho các người, anh còn không biết xấu hổ chạy tới trước mặt tôi trách mắng tôi? Anh và Giang Mỹ Kỳ quả nhiên là trời sinh một đôi, da mặt đều có thể sánh với bức tường thành dày.”

Đường Hạo Thiên nâng tay muốn đánh một cái, Giang Dĩ Mạch cũng không sợ anh ta, “Anh dám chạm vào tôi một chút thử xem, chồng tôi sẽ không bỏ qua cho anh đâu. Lần trước ở bệnh viện còn nhớ rõ chứ?”

https://thuviensach.vn

Nhớ tới màn ở bệnh viện, Đường Hạo Thiên có chút e ngại.

Không nhắc tới thì còn tốt, nhắc tới những thứ này Đường Hạo Thiên càng thêm tức giận.

“Không phải cô nói tôi là người cô yêu nhất sao? Nhưng cô lại đứng nhìn tôi thiếu chút nữa bị người khác bóp chết, đây cái gọi là yêu trong miệng cô sao?” Đường Hạo Thiên không phục hỏi.

“Xứng đáng, đó là anh gieo gió gặt bão!” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói.

Đường Hạo Thiên xiết chặt nắm đấm: “Giang Dĩ Mạch, cô cho rằng cô rất cao thượng sao? Cô hận tôi phản bội cô, cô nói cô rất yêu tôi, tất cả đều là nói nhảm. Nếu thật sự yêu tôi, sao kết giao nhiều năm như vậy vẫn không chịu giao cô cho tôi? Nếu cô thật sự yêu tôi thì vừa tiến vào nhà họ Mộ đã ở cùng Tử Duệ sao? Nếu cô thật sự yêu tôi, sao lại không chịu nổi cô đơn lạnh lẽo cùng một người đần độn không biết liêm sỉ ân ái trước mặt mọi người và tôi sao….”

Giang Dĩ Mạch liền hạ một cái tát xuống, “Đó là chồng tôi, tôi quyết không cho phép bất kỳ kẻ nào nhục mạ chồng tôi!”

Đường Hạo Thiên giơ tay lên đánh, Giang Dĩ Mạch hơi ngửa mặt lên, “Đây chính là nhà họ Mộ, nếu anh dám đánh thì anh cứ thử xem!”

“Cô đừng nghĩ rằng tôi đánh cô!” Đường Hạo Thiên tức giận nói rồi thả tay xuống, “Giang Dĩ Mạch, cô cũng không phải mặt hàng tốt đẹp gì, cùng một người có trí nhớ chẳng khác gì đứa trẻ làm loại chuyện đó còn không phải vì tài sản của dượng tôi sao, cô cũng là đồ phụ nữ không biết liêm sỉ tham của!”

“Nói xong chưa? Nói xong thì tôi có thể đi rồi?”

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên vẫn chặn cô lại không chịu nhường đường, “Giang Dĩ Mạch, cô muốn trốn tránh cái gì? Có phải bị tôi nói trúng rồi không?”

“Đường Hạo Thiên, anh cảm thấy bây giờ chúng ta nói những thứ này còn có ý nghĩa sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi lại, “Tôi đã gả làm vợ người ta, không còn chút xíu liên quan gì đến anh. Đối với quá khứ tôi không muốn nhắc lại, cho nên mời anh tránh ra!”

“Giang Dĩ Mạch, cô có biết vì sao tôi lại vứt bỏ cô mà ở cùng Kỳ Kỳ không? Đó là vì Kỳ Kỳ dịu dàng hơn cô, khéo léo hiểu lòng người hơn cô, nếu cô có thể có một phần mười điểm tốt của Kỳ Kỳ thì tôi sẽ không vứt bỏ cô!”

“Tôi đây chúc mừng các người sớm ngày lập gia đình, đầu bạc răng long sớm sinh quý tử!” Giang Dĩ Mạch gắn từng chữ.

Đường Hạo Thiên hơi sửng sốt, cô thế mà lại không nổi giận.

Anh ta nhớ rõ tính tình cô rất tệ, động một tì là nổi cáu….

Mỗi lần tới nhà họ Giang chơi đều phải chứng kiến cảnh cô phát giận với Kỳ Kỳ, thậm chí có đôi khi còn động thủ, Kỳ Kỳ không hề có sức chống đỡ, thường xuyên bị cô bắt nạt khóc lóc. Nếu không có Gia Kiệt ở đó đánh cô một trận thì không biết cô còn kiêu ngạo thế nào nữa.

Thừa dịp anh ta thất thần không để ý Giang Dĩ Mạch vòng qua anh ta đi ra vườn hoa.

“Giang Dĩ Mạch….”

Không để ý tới Đường Hạo Thiên nữa, Giang Dĩ Mạch nhanh chóng rời đi, đi về hướng vườn hoa phía sau.

https://thuviensach.vn

Trong vườn hoa phong cảnh hoài cổ huyền bí, xuân ý dạt dào, hoa khoe màu đua sắc, các loại thực vật xanh tươi và hoa cỏ đủ loại trồng đầy một khoảng không gian. Cây dây leo xanh biếc bò đầy và trong phòng nhỏ đầy dây tường vi leo không có một bóng người.

Trên bàn đặt một ly trà uống hết một nửa, vẫn còn hơi ấm.

Giang Dĩ Mạch đang muốn rời khỏi đó chợt chú ý tới ly trà đã uống một nửa trên bàn.

Cô nhìn thoáng qua lối ra của tầng hầm ngầm, tò mò đi tới.

“Giang Dĩ Mạch!” Đường Hạo Thiên cũng đi theo tới, “Cô phản bội tôi, còn hại chết con tôi, cô cho là việc này cứ như vậy qua đi sao?”

Người trong tầng hầm ngầm ngẩn ra, vội khép laptop lại, trong màn hình là đủ thứ số liệu phức tạp nhìn không hiểu, vì đóng máy tính lại nên không cách nào biết đây là thứ gì.

Trên bàn còn một đống sách chất chồng, anh thuận tay cầm lấy miếng vải trắng bên cạnh che kín toàn bộ laptop và sách cùng với vật phẩm ở phía dưới.

Phía trên tầng hầm ngầm Giang Dĩ Mạch buồn cười nhìn Đường Hạo Thiên, “Tôi cũng đã nói chuyện quá khứ không nên nhắc lại, anh còn quấn quít làm phiền như vậy là muốn làm gì?”

“Đương nhiên cô không muốn nhắc lại, cô phản bội tôi, hại chết đứa nhỏ của tôi và Kỳ Kỳ, làm ra loại chuyện không biết xấu hổ lại không có tính người, tất nhiên cô không muốn khơi lại rồi!” Đường Hạo Thiên dùng những từ khó nghe nhất để lên án “Việc ác” của Giang Dĩ Mạch.

“Anh quả thật là hết thuốc chữa!” Giang Dĩ Mạch cũng không biết nên nói cái gì, “Anh nhất định phải đề cập tới đúng không, được, hôm nay tôi và

https://thuviensach.vn

anh cùng nói thì được rồi!”

Giang Dĩ Mạch từ dưới cửa tầng hầm ngầm đi lên, “Anh nói tôi phản bội anh? Là ai lén lút sau lưng vợ chưa cưới là tôi ở cùng với Giang Mỹ Kỳ? Còn làm đối phương to bụng? Rốt cuộc hai chúng ta là ai phản bội ai?”

“Đây đều là cô bức ép tôi!” Đường Hạo Thiên lớn tiếng nói.

“À!” Giang Dĩ Mạch sắp dở khóc dở cười, “Sao tôi bức ép anh? Cũng bởi vì tính tôi không tốt ư?”

“Nếu quả thật cô tốt với tôi bằng một phần mười Kỳ Kỳ, tôi cũng sẽ không ở cùng Kỳ Kỳ!”

“Cho nên tôi chúc mừng các người, chúc mừng các người đó, anh còn có gì mà không hài lòng?”

“Giang Dĩ Mạch, cô đừng kỳ quái với tôi như vậy.” Đường Hạo Thiên tức giận nói, “Lúc trước cô nói cô yêu tôi, chúng ta kết giao với nhau nhiều năm như vậy, tôi đề nghị cô ở chung với tôi, vì sao cô không đồng ý? Nếu cô thật sự yêu tôi, thì không nên giữ lại gì cho mình mà giao toàn bộ cho tôi chứ!”

Giang Dĩ Mạch nói: “Bây giờ tôi rất vui mừng, lúc trước không giao mình cho anh, giống như kiểu anh là người hoàn toàn không đáng để tôi giao phó cả đời.”

“Cái gì?” Đường Hạo Thiên tức giận chất vấn: “Tôi không đáng giá? Cái tên ngốc kia thì đáng sao?”

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch bỗng chốc thay đổi, trên bờ vai Đường Hạo Thiên đột nhiên nhiều hơn một bàn tay to, cảm giác khí thế bức người, sắc mặt Đường Hạo Thiên bỗng thay đổi hẳn.

https://thuviensach.vn

“Các người đang nói gì vậy?” Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch khờ dại hỏi, cánh tay thon dài có lực khoác lên trên vai Đường Hạo Thiên, toàn bộ khuôn mặt Đường Hạo Thiên đều tái mét.

“Anh, anh họ?” Đường Hạo Thiên quay đầu nhìn Mộ ngốc nghếch, “Sao anh lại ở chỗ này?”

“Tôi và bà xã chơi trò trốn mèo.” Mộ ngốc nghếch ngây thơ nói, “Đúng rồi, vừa nãy các người đang nói chuyện gì? Cái gì mà bảo tên ngốc kia đáng giá sao? Các người đang nói tôi sao?”

“Không phải!” Đường Hạo Thiên lập tức nói, “Anh họ, nhất định anh nghe lầm, em không nói lời này, là em và chị dâu họ đang tán gẫu chút chuyện quá khứ.”

“Tán gẫu chuyện gì?”

“Chuyện quá khứ không nên đề cập tới cũng được.” Đường Hạo Thiên khẩn trương cười nói.

Nếu thật sự động thủ, anh ta hoàn toàn không phải là đối thủ của anh họ.

“Anh họ, anh và chị dâu đang chơi trò trốn mèo, sao đột nhiên chạy ra đây hả?” Đường Hạo Thiên cố ý nói lảng sang chuyện khác.

“Hình như tôi nghe thấy có ai đó đang bắt nạt bà xã tôi nên chạy ra xem ai dám khi dễ bà xã của tôi.” Mộ ngốc nghếch nói, “Tôi tuyệt đối không tha thứ cho hắn ta!”

Đường Hạo Thiên căng thẳng nuốt nước bọt, “Anh họ, anh nghe nhầm rồi sao có ai dám khi dễ chị dâu đây? Em không quấy rầy anh và chị dâu chơi trốn mèo nữa, em đi trước.”

https://thuviensach.vn

Sau từ lần trước bị bóp cổ ở bệnh viện thiếu chút nữa tắt thở, bây giờ anh ta chỉ cần thấy anh họ ngốc nghếch này là trong lòng sẽ có bóng ma tâm lý.

Giang Dĩ Mạch nhìn thấy Đường Hạo Thiên ỉu xìu chạy trốn, trong lòng bề bộn không nói nên lời, đây là người đàn ông cô đã từng yêu sâu sắc sao?

Là anh ta thay đổi hay là cô chưa hiểu rõ anh ta?

“Bà xã, sao em khóc?” Mộ ngốc nghếch ôm Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Không có, là hạt cát thổi bay vào mắt.” Giang Dĩ Mạch nói.

“Ông xã thổi giúp em.” Mộ ngốc nghếch đang muốn tới gần, Giang Dĩ Mạch lại xoay người sang chỗ khác, “Đã chảy ra cùng với nước mắt rồi.”

“Bà xã, thật sự không có việc gì chứ?”

“Thật sự không có việc gì mà.”

“Ừm, vậy chúng ta cùng nhau trở về.” Mộ ngốc nghếch ôm Giang Dĩ Mạch chuẩn bị rời đi.

“Đúng rồi ông xã, một mình anh ở dưới tầng hầm làm gì đó?” Giang Dĩ Mạch đột nhiên nhớ tới hỏi.

“Anh đang trốn mèo mà.” Mộ ngốc nghếch ngây thơ khờ khạo nói.

“Cùng em sao?” Giang Dĩ Mạch nghi ngờ hỏi.

Mộ ngốc nghếch gật đầu, “Vì anh muốn biết sau khi bà xã tỉnh dậy không nhìn thấy anh, có lo lắng cho anh hay không, có thể tìm được anh hay không.”

https://thuviensach.vn

“Thật vậy sao?” Giang Dĩ Mạch từ cửa vào đi xuống tầng hầm ngầm, thấy một đống đồ dùng trong nhà bị vải trắng che lên, không thấy gì khác thường.

“Tất nhiên, anh nói đều là sự thật.” Mộ ngốc ngốc ngây thơ nói.

Giang Dĩ Mạch nhìn một vòng xung quanh, không thấy được cái gì cả, lúc xoay người chuẩn bị rời đi, không cẩn thận cọ vào tấm vải trắng che đồ dùng gia đình kia, vải trắng rơi xuống lộ ra bên trong một ít sách và một chiếc laptop nhỏ xíu.

“Đây là cái gì?” Giang Dĩ Mạch đi qua.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Cá Chết Lưới Rách.

Mộ Ngốc ngớ ra, đôi mắt đào hoa trong suốt ngây thơ hiện lên một tia khác thường.

"Những bộ sách tài chính và kinh tế này đều là của lão gia trước kia đọc, về sau không xem nữa, thì tất cả đều đặt ở tầng hầm. "Đúng lúc quản gia đuổi đến, cả người Mộ ngốc đổ mồ hôi lạnh.

Thì ra là sách tài chính và kinh tế, Giang Dĩ Mạch không có hứng thú với những thứ này, tay chuẩn bị lấy sách lại thu trở về.

"Thiếu gia, thiếu phu nhân, thì ra hai người ở trongnày, lão gia và phu nhân không thấy hai người, đang lo lắngcho hai người đấy."Quản gia nói.

"Không phải ba với ba của Đường Hạo Thiên đang chơi cờ sao?" Giang Dĩ Mạch nói, lúc cô đi tìm Mộ ngốc thì thấy bọn họ ở trong đình chơi cờ.

"Đã kết thúc, vừa rồi người nhà họ Đường đã đến."

"Bà xã, chúng ta mau trở về thôi." Mộ ngốc lôi kéo Giang Dĩ Mạch rời khỏi tầng hầm.

Đường Hân thấy Giang Dĩ Mạch, trên mặt mang theo không vui, nhưng ở trước mặt chồng không muốn biểu hiện ra ngoài.

Tránh cho chồng sinh nghi, có ý kiến gì với bà nữa.

https://thuviensach.vn

Bóng đêm buông xuống, mọi người ở nhà họ Mộ ăn xong cơm tối thì mỗi người trở về phòng nghỉ ngơi.

Trong phòng Mộ ngốc đang ở cố gắng sinh em bé mập mạp, anh không muốn sinh con cùng người phụ nữ nhân khác, chỉ càng thêm ra sức làm cho bà xã mình nhanh chóng mang thai.

Rốt cuộc lần này Giang Dĩ Mạch trốn không thoát, thân thể bị anh lăn qua lăn lại làm cho không chịu nổi.

Cô không biết tại sao tối nay anh liều mạng như vậy.

Liên tục đến rạng sáng anh mới bỏ qua cho cô.

Ngày hôm sau mãi đến giữa trưa, mới tỉnh lại.

Quản gia chuẩn bị bữa sáng cho cô, Giang Dĩ Mạch ăn một chút thì hỏi Mộ ngốc đi đâu, sao không thấy.

Quản gia nói thiếu gia đang chơi ở trong sân, thì Giang Dĩ Mạch không hỏi thêm nữa.

Một đường tìm đến sân sau nhà họ Mộ.

Trong tầng hầm trợ lý Bạc đang nhìn màn ảnh nói nhà họ Đường muốn đầu tư thêm một ngàn hai trăm vạnvào, vừa rồi Đường Chấn qua gặp anh ta, nhắc tới việc này.

Chuyện công việc nói gần như xong, trợ lý Bạc đột nhiên nhớ tới một chuyện, "Đúng rồi, Thiên Thần, từ những số điện thoại di động trong di động Trương Đại Tề ngoại trừ số của Thiệu Thiến, thì các số khác đều là đám bạn chó má, không có giá trị gì lớn."

"Về chuyện tai nạn xe cộ năm đó một chút manh mối cũng không có sao?"

https://thuviensach.vn

"Đã hơn mười năm, Trương Đại Tề lại bị ám sát, sợ là càng khó tìm. Bên Thượng Quan Trạch cũng phái người tra chuyện này, cũng không có tiến triển gì..."

Mộ ngốc đột nhiên khép máy tính lại,lập tức lấy vải trắng che lên sách với máy tính.

Giang Dĩ Mạch mơ hồ nghe thấy có giọng nói, đi vào tầng hầm, quả nhiên thấy ông xã của mình lại ở trongnày.

"Ông xã, sao anh lại đến đây?" Giang Dĩ Mạch nghi ngờ hỏi.

"Anh nhàm chán, một mình đến đây thám hiểm." Mộ ngốc thần bí nói.

"Thám hiểm?" Giang Dĩ Mạch tò mò.

Mộ ngốc gật đầu: "Chỗ này chất đống sách cũ và đồ dùng của nhà chúng ta trước kia, nhất định lại có rất nhiều bảo bối, cho nên, một mình anh muốn lặng lẽ thám hiểm."Anh dựng thẳng ngón trỏ ở trên môi: "Bà xã, em đừng nói cho người khác biết, chờ anh tìm được bảo tàng, tất cả."

Giang Dĩ Mạch nhìn ông xã ngốc hồ đồ, có chút đồng tình với anh.

Nhìn tầng hầm chất đầy đồ đạc linh tinh, cũng nổi lên lòng hiếu kỳ, thuận tay xốc một tấm vải trắng lên : "Chỗ này chất đống đồ dùng cũ trong nhà họ Mộ trước kia sao?"

Phía dưới vải trắng là một tủ quần áo đắt tiền mới sáu bảy tầng, để ở chỗ này cảm giác rất đáng tiếc.

Có thể Mộ ngốc không ngờ cô sẽ đột nhiên xốc vải trắng lên nhìn gì đó phía dưới, lôi kéo Giang Dĩ Mạch rời đi : "Bà xã, đã đến trưa, chúng ta nên trở về ăn cơm thôi, nếu không mẹ già sẽ lo lắng cho chúng ta."

Giang Dĩ Mạch đột nhiên giãy thoát khỏi tay anh, nghi ngờ nhìn anh.

https://thuviensach.vn

"Bà xã, em làm sao vậy?" Mộ ngốc khờ khạo hỏi.

"Anh thật sự thám hiểm sao?" Giang Dĩ Mạch hoài nghi hỏi.

Mộ ngốc gật đầu, Giang Dĩ Mạch nói: "Rõ ràng em nghe thấy anh đang nói chuyện với ai."

"Anh không có, là em nghe lầm rồi." Vẻ mặt Mộ ngốc khờ dại lắc đầu.

"Không thể, em thật sự có nghe được." Giang Dĩ Mạch nhìn gian nhà kho không lớn này, dường như muốn tìm cái gì.

Ví dụ người nói chuyện với Mộ ngốc kia.

Trong cả nhà kho ngoại trừ vải trắng che đồ đạc ra, không có gì khác.

Cô tiện tay lại xốc một tấm vải trắng lên, nhìn thấy hai cái ngăn tủ bên trong, tiện tay đặt vải trắng xuống.

"Bà xã, anh thật sự không có lừa em." Mộ ngốc giữ chặt Giang Dĩ Mạch : "Chúng ta trở về thôi, nếu mẹ già không tìm thấy chúng ta sẽ lo lắng."

Anh vẫn lôi kéo Giang Dĩ Mạch vẻ mặt đang tò mò rời đi.

Sau cơm trưa, Giang Dĩ Mạch trở về thư phòng mình vẽ bản thiết kế.

Đồng ý với Thượng Quan Trạch trong hai tháng sẽ thiết kế xong giúp anh ta, bây giờ đã qua một tháng, chậm chạp chưa thiết kế được tác phẩm, đương nhiên không thể kéo dài nữa, tạm thời chuyện khác phải để qua một bên.

Quản gia lặng lẽ vào tầng hầm ở sân sau, không cẩn thận đụng phải chuông cửa, phát ra tiếng chuông thanh thúy, Mộ ngốc lập tức chạy ra, khờ dại gọi: "Bà xã..."

https://thuviensach.vn

"Thiếu gia, là tôi."

Lúc thấy quản gia, mắt Mộ ngốc nhìn đằng sau quản gia: "Bà xã của tôi đâu?"

"Thiếu phu nhân vào thư phòng làm việc rồi." Mắt quản gia nhìn chuông ở dưới chân bên cạnh cửa: "Thiếu gia, đây là cậu làm?"

"Như vậy nếu có người đến gần, tôi có thể biết trước tiên." Cuối cùng Mộ ngốc trút bỏ tầng ngụy trang kia, xoay người lại đi vào tầng hầm.

Xốc vải trắng lên, lộ ra Laptop với sách bên trong.

Lại mở laptop ra, trong màn hình đều là số liệu xem không hiểu.

"Vừa mới nhận được điện thoại của Đông Thần, tập đoàn Đường thị muốn đầu tư thêm một ngàn hai trăm vạn vào hạng mục khu vui chơi kia." Trên mặt Mộ ngốc hoàn toàn không có ngu đần khờ dại ngày thường, trong đôi mắt đào hoa hẹp dài lộ ra lợi hại hiếm thấy.

"Làm sao Đường Chấn có thể đột nhiên đầu tư thêm vào? Một ngàn hai trăm vạn không phải số tiền nhỏ, coi như ngân hàng cho vay cũng không có khả năng dễ dàng cho vay như vậy, hơn nữa theo tôi được biết, trước khi nhà họ Đường đầu tư cũng đã mượn của ngân hàng với số tiền không nhỏ, lấy tốc độ lại đi vay nhanh như vậy, sợ bên ngân hàng phê duyệt kia cũng không dễ chịu!"

Mộ ngốc nhếch môi cười trào phúng : "Một ngàn hai trăm vạn này có lai lịch lớn, nếu tôi không đoán sai, thì có quan hệ đến nhà họ Giang."

"A...?" Triệu quản gia đột nhiên giật mình : "Cậu là nói Thiệu Thiến giở trò quỷ?"

https://thuviensach.vn

"Không sai, trước không phải Thiệu Thiến đi tìm Đông Thần sao? Ông cũng biết, Thiệu Thiến mang tất cả khách sạn nhà họ Giang đi thế chấp cho ngân hàng, tất cả nhà họ Giang có thể cầm cố bà ta mang tất cả đi thế chấp, còn muốn dùng tất cả vốn lưu động có thể, kể ra lần này bà ta đang đánh bạc toàn bộ giá trị con người, nhưng tôi căn bản không tính toán hợp tác với bà ta."

"Thiếu gia, bây giờ cậu tính làm như thế nào? Thiệu Thiến lấy danh nghĩa nhà họ Đường đầu tư hơn một ngàn vạn, thì chúng ta không có cách để cự tuyệt rồi."

Mộ ngốc nở nụ cười một cái: "Nếu bà ta vội vã muốn tham dự đầu tư như vậy, tôi đây sẽ thanh toàn cho bà ta."

"Thiếu gia, cậu thật sự muốn hợp tác với Thiệu Thiến? Thiếu phu nhân ..."

"Tôi có nói hợp tác với Thiệu Thiến sao?" Mộ ngốc bày ra một biểu tình rất vô tội : "Tôi chỉ hợp tác với nhà họ Đường mà thôi, ông nghĩ rằng cậu Đường Chấn của tôi sẽ ăn hết thịt béo lại muốn nôn ra sao?"

"Thiếu gia, có thể là tôi lớn tuổi, không theo kịp đầu óc của cậu, tôi không rõ cậu có ý gì."

"Lấy hiểu biết của tôi với cậu tôi, ông ta tuyệt đối không có khả năng vô duyên vô vớ giúp nhà họ Giang đầu tư vào hạng mục khu vui chơi kia, nói cách khác chuyện này rất có thể là một mình Đường Hạo Thiên ở bên trong thao túng. Vừa rồi tôi nói chuyện qua video với Đông Thần, cậu ta nói, cách nói nhà họ Đường cho khoản tiền này là Đường Hạo Thiên đi đầu tư có được hơn một ngàn vạn, rất khả năng cậu tôi không biết khoản tiền này là của nhà họ Giang."

"Đường Hạo Thiên đồng ý làm như vậy nhất định có quan hệ với Giang Mỹ Kỳ, có lẽ nhà họ Giang đồng ý cho Đường Hạo Thiên lợi ích, nếu

https://thuviensach.vn

không Đường Hạo Thiên không dám mạo hiểm như vậy." Mộ ngốc phân tích : "Mà Thiệu Thiến nhất định cũng muốn đoạt được lợi nhuận khi khu vui chơi xây xong."

Anh nhìn quản gia: "Bác Triệu, bác nói, nếu cậu tôi biết lợi ích vốn nhà họ Đường lấy được lại phải không công chia cho người khác, ông ta sẽ cam tâm sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 71.2

"Ý thiếu gia là chúng ta coi như cái gì cũng không biết, tiếp tục hợp tác với nhà họ Đường, làm cho bọn họ đầu tư thêm vào 1200 vạn, sau khi xây xong tập trung vào kinh doanh, đến lúc đó nhìn nhà họ Đường cùng nhà họ Giang vì lợi ích mà trở mặt?"

"Chúng ta kiếm tiền của chúng ta, đến lúc đó cứ xem diễn trò." Mộ ngốc cười.

"Nhưng thiếu gia, như vậy rất có thể dẫn đến kết quả nhà họ Giang phá sản. Dù sao cũng là nhà họ Giang, đến lúc đó cậu tính làm thế nào giải thích với thiếu phu nhân?"

Mộ ngốc đột nhiên liền cứng đờ, rốt cuộc trên mặt không còn ngang ngược tự tin: "Bác Triệu, người cần phải vào lúc này hắt nước lạnh ở phía sau tôi sao?"

"Thiếu gia, sớm muộn gì có một ngày thiếu phu nhân biết cậu lừa gạt cô ấy, nếu biết nhà họ Giang phá sản có liên quan đến cậu, cô ấy sẽ tha thứ cho cậu sao? Dù sao sản nghiệp nhà họ Giang đều do mẹ cô ấy lúc còn sống để lại."

Mộ ngốc tử nở nụ cười: "Mạch Mạch vĩnh viễn là Mạch Mạch, ai cũng không cướp được, cũng vĩnh viễn không có khả năng biến mất."

https://thuviensach.vn

Lời nói ý vị thâm trường giống như thả tin tức nào đó.

Quản gia không hỏi nhiều nữa.

"Thiếu gia, nhưng cậu phải cẩn thận, nếu để cho thiếu phu nhân đụng vào vài lần nữa, sợ cũng sẽ bắt đầu hoài nghi."

"Tôi biết, cho nên tiến độ kế hoạch của chúng ta cũng cần phải nhanh hơn." Mộ ngốc nói.

"Thiếu gia, thật ra có chuyện tôi đã sớm muốn hỏi, lấy toàn bộ năng lực của cậu bây giờ đã có thể tuyên chiến với ba cậu, tại sao cậu vẫn còn ngụy trang? Thật ra lão gia đã định để lại tất cả sản nghiệp trong nước nhà họ Mộ cho cậu, nếu ông ấy biết cậu không có ngốc, thì sẽ rất vui vẻ."

"Bác Triệu, bác bảo tôi làmthế nào giải thích với ba tôi? Nói với ông, tôi luôn giả ngây giả dại? Bác nghĩ ba tôi biết sẽ nên vui mừng nhảy dựng lên hay là tức đến hộc máu? Chuyện năm đó tôi nên giải thích như thế nào?"

"Thiếu gia cậu là muốn..."

"Tôi muốn để cho chính bọn họ nói ra những chuyện này!" Trong mắt Mộ ngốc hiện lên một tia sát khí bén nhọn.

Đột nhiên một tiếng chuông rất nhỏ vang lên, Mộ ngốc ngẩn ra, quản gia vội vàng ra ngoài: "Ai?"

Khi đuổi theo ra đằng sau tầng hầm, phát hiện không có ai.

Mộ ngốc liếc nhìn chiếc chuông dưới khung cửa hơi lắc lư: "Vừa rồi nhất định có người đã tới, hơn nữa tuyệt đối không phải là bà xã của tôi."

Lấy tính tình của bà xã mình, nhất định sẽ nổi trận lôi đình vọt vào tầng hầm, tuyệt đôi sẽ không rời đi như vậy.

https://thuviensach.vn

Quản gia không nghĩ ra là ai đến đây.

"Thiếu gia, ngộ nhỡ lão gia với phu nhân biết..."

"Bây giờ kết luận vẫn quá sớm." Mộ ngốc nói: "Bây giờ tôi đến chỗ mẹ tôi, bác Triệu, bác cũng chú ý một chút."

Sau khi hai người cùng nhau rời khỏi khu vườn hoa thần bí, thì tách ra.

Mộ ngốc vừa đi qua cổng hình vòm, một người giúp việc thiếu chút nữa va vào, Mộ ngốc lặng yên không tiếng động tránh ra, Ninh Tử không thể va vào trong ngực anh.

"Thiếu gia, ngài ở chỗ này, phu nhân bảo ngài qua đó một chuyến." Ninh Tử nói.

Mộ ngốc liếc nhìn người giúp việc, giọng đần độn hỏi: "Mẹ tôi gọi tôi đến có chuyện gì?"

"Phu nhân lại tìm được mấy bức ảnh cô gái xinh đẹp về, muốn cho thiếu gia chọn một người ngài thích để chơi cùng." Ninh Tử nhìn Mộ ngốc nói: "Tôi biết thiếu gia nhất định sẽ không thích các cô ấy, tôi bằng lòng giúp thiếu gia."

"Cô muốn giúp tôi thế nào?" Vẻ mặt Mộ ngốc khờ dại hỏi.

"Thiếu gia muốn tôi giúp thế nào thì tôi giúp thế đó." Ninh Tử tiến lên kéo cánh tay Mộ ngốc trong lời nói chứa đầy hàm ý.

Mộ ngốc nhìn cánh tay bị cô ta kéo, vội vàng rút về: "Không thể, bà xã nhìn thấy sẽ hiểu lầm."

"Cả ngày thiếu phu nhân chỉ bận rộn với công việc của mình, ngài không nói, tôi không nói, thiếu phu nhân sẽ không biết." Ninh Tử nhẹ nhàng dựa sát vào trong ngực Mộ ngốc.

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng không thể!" Mộ ngốc vội vàng đẩy cô ta ra: "Ngươi không nên chạm vào tôi, bà xã nhìn thấy sẽ hiểu lầm, ngay bây giờ tôi sẽ đi gặp mẹ tôi..."

"Thiếu gia!" Ninh Tử đột nhiên gọi anh lại.

Mộ ngốc đứng ở nơi đó, Ninh Tử đi tới: "Thiếu gia, nếu như ngài không muốn, vậy tôi chỉ có thể một lòng một dạ nghe lời phu nhân, tôi không biết tôi sẽ nói cái gì với phu nhân."

"Tôi không hiểu cô đang nói gì." Mộ ngốc nói.

"Thiếu gia hiểu." Ninh Tử mập mờ nói: "Tôi biết trong lòng thiếu gia nhất định cái gì cũng hiểu."

Ninh Tử nói tiếp: "Ninh tử tôi không có yêu cầu gì khác, chỉ muốn tìm một chỗ dựa, tôi bằng lòng sinh con cho ngài, như vậy phu nhân cũng sẽ không ép ngài sinh với người phụ nữ khác."

"Tiểu Tử, cô như vậy không tốt." Mộ ngốc khờ dại nói: "Mẹ tôi nhìn thấy sẽ tức giận."

"Cho nên tôi mới lặng lẽ thương lượng với thiếu gia!" Ninh Tử đến gần Mộ ngốc: "Chỉ cần thiếu gia đồng ý, tôi sẽ một lòng một dạ giúp thiếu gia, còn có thể nói cho thiếu gia, tất cả ý định của phu nhân."

Câu cuối cùng kia quả thật rất mê người.

"Tiểu Tử, trước mẹ tôi giúp ba cô nộp phí phẫu thuật, cô đối với tôi như vậy mẹ tôi không tốt." Mộ ngốc ngây thơ nói: "Cái này gọi là vong ân phụ nghĩa."

Ninh Tử bực mình: "Thiếu gia còn giả vờ ở trước mặt tôi sao? Nếu như tôi vong ân phụ nghĩa, vậy phu nhân cho thiếu gia sinh mạng, còn nuôi lớn

https://thuviensach.vn

thiếu gia, thiếu gia lại cố tình giả ngây giả dại thì coi là cái gì?"

"Tôi không hiểu cô nói gì, tôi muốn đi tìm mẹ tôi..."

"Làm chiếc chuông kia thật không tệ." Ninh Tử đột nhiên nói: "Tôi không có chú ý đến, không cẩn thận đụng phải."

Sắc mặt Mộ ngốc không rõ đứng ở đó, không nói tiếp.

Ninh Tử đi đến trước mặt Mộ ngốc: "Tôi vẫn nói câu kia, chỉ muốn tìm chỗ dựa, không có ý gì khác, nếu thiếu gia đồng ý, thì tôi toàn tâm toàn ý đi theo thiếu gia."

Thấy mộ kẻ ngu không nói lời nào, Ninh Tử nói tiếp: "Nếu thiếu gia không đồng ý, vậy tôi chỉ có thể toàn tâm toàn ý đi theo phu nhân."

"Nếu để mẹ tôi biết cô muốn phản bội bà, cô cảm thấy cô có thể tiếp tục ở nhà họ Mộ sao?"

Ninh Tử nhìn anh: "Đây là bộ mặt thật của anh!" Đáy mắt lại có một tia ái mộ: "Nhưng tôi cho rằng làm bất cứ chuyện gì vì anh."

"Mà tôi không cần cô!"

"Không, anh cần em." Ninh Tử nói: "Em có thể tiếp tục giữ bí mật giúp anh."

Mộ ngốc trầm mặc.

Ninh Tử chủ động rúc vào trong ngực anh: "Bây giờ anh cũng không muốn để lão gia với phu nhân biết anh vẫn luôn lừa gạt bọn họ chứ?"

"Cô muốn cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Sinh đứa bé cho anh, em cũng đảm bảo." Ninh Tử nói: "Em đã chịu đủ cuộc sống vì tiền thuốc thang với phí phẫu thuật rồi, chỉ muốn có người đàn ông có thể dựa vào."

"Tôi có bà xã."

"Em không quan tâm!"

"Không quan tâm đến cô."

Ninh Tử nhìn anh: "Em không muốn danh phận, chỉ muốn một đứa con của anh, em đảm bảo vĩnh viễn sẽ không phá hoại cuộc hôn nhân của anh với thiếu phu nhân."

"Cô mới đến nhà họ Mộ chúng tôi đại khái không biết, ở trong nhà này có bao nhiêu người làm nữ trẻ tuổi muốn thừa dịp tôi ngu ngốc leo lên giường mượn cơ hội sinh con cho tôi, để có thể một bước lên trời, nhưng cuối cùng mỗi người các cô cũng không có kết quả tốt."

"Em với họ không giống nhau." Ninh Tử nói: "Em muốn là một đứa con của anh, một chỗ dựa, về hôn nhân, danh phận, em cái gì cũng không muốn. Em còn có thể giúp trên sự nghiệp của anh, ở trong nhà này, bây giờ phu nhân tín nhiệm em nhất, em có thể giúp anh giám sát nhất cử nhất động của phu nhân còn có lão gia, còn có thể nói cho anh biết mục đích của phu nhân."

"Nếu tôi không đồng ý?"

"Vậy chúng ta liền lưới rách cá chết." Ninh Tử nhìn anh: "Hoặc là cả hai cùng thắng, hoặc lưới rách cá chết, tự anh chọn!"

"Cô đang uy hiếp tôi sao?"

https://thuviensach.vn

"Anh cho rằng như vậy cũng không sao cả, tôi chỉ muốn đáp án của anh."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Kế Hoạch Nói Trước

“Được.” Mộ ngốc nghếch bình tĩnh nói.

“Anh đồng ý?” Ninh Tử vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

“Không phải cô chỉ muốn một chỗ dựa vào thôi sao, cũng không phải là chuyện gì quá phận.” Mộ ngốc nghếch nói.

Ninh Tử vừa mừng vừa sợ: “Chỉ anh để cho em sinh con của anh, về sau tất cả em đều nghe theo anh, em sẽ vì anh làm bất cứ chuyện gì, cho dù phản bội cả thế giới, em cũng không tiếc.”

“Cô có thể vì tôi đến mức này, tôi rất kinh ngạc.”

“Về sau em chính là của anh, anh là tất cả của em, mặc kệ vì anh làm bất cứ chuyện gì cũng không bất ngờ.” Mặt Ninh Tử hạnh phúc rúc vào ngực Mộ ngốc nghếch: “Bây giờ em thấy thật hạnh phúc, Đại thiếu gia, bây giờ chúng ta liền…”

“Đợi đã…!” Mộ ngốc nghếch đột nhiên nói, từ đầu đến cuối anh không hề ôm Ninh Tử đang rúc trong ngực mình.

“Sao vậy?”

“Tôi có thể đồng ý với cô, cho cô chỗ dựa, nhưng cô lấy gì để tôi tin tưởng cô đây?” Mộ ngốc nghếch hỏi.

https://thuviensach.vn

Ninh Tử sửng sốt: “Đại thiếu gia, em tuyệt đối không thể nào lừa anh, em đã nguyện ý sinh con cho anh rồi, sao có thể lừa anh?”

“Tôi cũng không hiểu rõ cô, sao biết cô sẽ không gạt tôi?” Mộ ngốc nghếch hỏi ngược lại.

“Em thề…”

Mộ ngốc nghếch lắc đầu: “Nếu như lời thề hữu dụng, thế giới này không biết đã chết bao nhiêu người rồi.”

“Vậy phải làm sao anh mới bằng lòng tin tưởng em?”

“Không phải làm thế nào tôi mới tin tưởng cô, mà cô làm gì để tôi tin tưởng cô.” Mộ ngốc nghếch nói: “Mẹ tôi có ơn với cô, nhưng cô lại vì lợi ích của mình mà phản bội bà, làm sao tôi biết cô sẽ không đối với tôi như vậy?”

“Em…Em thật sự không có phản bội anh, chỉ muốn sinh cho anh một đứa bé, có một chỗ dựa.”

“Trong lòng cô nghĩ gì chỉ mình cô biết.”

“Anh cứ như vậy mà không tin em?” Óc đầu Ninh Tử nhanh chóng xoay chuyển, đột nhiên nói: “Đại thiếu gia, không phải anh cố ý gây khó khăn cho em chứ? Căn bản anh không muốn đáp ứng yêu cầu của em phải không?”

“Lời của cô không thể làm tôi tin tưởng, làm thế nào tôi đồng ý với cô được?” Mộ ngốc nghếch nói: “Chỉ cần cô có khả năng chứng minh lời cô nói đều là sự thật, tôi có thể lập tức làm cho cô mang thai.”

“Đại thiếu gia, rõ ràng anh đang cố ý gây khó khăn cho em. Em nói gì anh cũng không tin, vậy anh muốn em làm gì?”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch nhìn cô ta: “Trước tiên làm việc cho tôi, sau khi thành công, tôi sẽ cho cô tất cả những thứ cô muốn.”

“Không được!” Ninh Tử lập tức cự tuyệt: “Làm sao biết sau khi thành công anh sẽ cho tôi tất cả những thứ tôi muốn? Đến lúc đó anh đổi ý, vậy thì cái gì em cũng không có.”

Cô ta nhìn Mộ ngốc nghếch, suy nghĩ một chút, nói: “Trừ phi anh để tôi mang thai trước.”

“Nếu như cô mang thai, đến lúc đó ỷ vào đứa bé muốn tôi cho cô danh phận, chẳng phải tôi oan uổng sao?”

“Em đồng ý sẽ không phá hỏng quan hệ giữa anh và thiếu phu nhân, em nói được làm được.”

“Nói miệng không bằng chứng, đến lúc đó làm sao tôi biết cô sẽ không làm chuyện này?”

“Đại thiếu gia, sao anh lại không tin tôi, rõ ràng là đang cố ý gây khó khăn cho em!”

Mộ ngốc nghếch phản bác: “Sao cô lại không tin tối, chẳng lẽ không phải đang gây khó khăn cho tôi sao?”

Trong lòng Ninh Tử gấp gáp, cố ý uy hiếp: “Đại thiếu gia, em thấy chúng ta không có cách nào tiếp tục nói chuyện với nhau, nếu anh cứ không muốn tin tưởng em, vậy em chỉ có thể xem phu nhân là chỗ dựa duy nhất của mình, vì phu nhân làm bất cứ chuyện gì.” Cô ta xoay người rời đi: “Bây giờ em sẽ lập tức đi nói với phu nhân chuyện anh giả ngây giả dại.”

Mộ ngốc nghếch cũng không ngăn cản cô ta.

https://thuviensach.vn

Ninh Tử dừng lại, xoay người nhìn anh: “Anh không sợ em sẽ nói cho phu nhân biết sao?”

Mộ ngốc nghếch hời hợt nói: “Nếu mẹ tôi biết cô muốn phản bội bà, cô cảm thấy sau này bà sẽ tin tưởng cô sao?”

“Không sai, nếu mẹ tôi biết tôi luôn giả ngây giả dại, nhất định sẽ rất tức giận, nhưng dù sao bà cũng là mẹ tôi, nhiều lắm là tức giận vài ngày, dù sao tôi cũng là con ruột của bà, nhưng cô thì không phải, sau này cô cũng không thể ở lại nhà họ Mộ được nữa, ngay cả việc chi phí chữa bệnh của cha cô cũng vì hành động ngu xuẩn của cô mà gặp phải nguy hiểm.”

Gương mặt Ninh Tử thoáng bối rối, hôm nay cô ta đã cởi hổ khó xuống, uy hiếp không được lại kéo cả mình vào.

“Em thật sự có thể vì anh làm tất cả.” Ninh tử xuống nước nói.

Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch nghiêm túc, ánh mắt đột nhiên sắc bén: “Vậy cô dùng hành động chứng minh cho tôi xem!”

*

Đường Hân thấy Mộ ngốc nghếch đi theo người giúp việc Tiểu Tử đi vào, oán trách một câu: “Tiểu Tử, bảo cô đi gọi Đại thiếu gia, sao lại lâu như vậy?”

Vẻ mặt Ninh Tử áy náy: “Thật xin lỗi, phu nhân, tôi…”

“Mẹ, người đừng trách Tiểu Tử.” Mộ ngốc nghếch nói: “Là con bảo Tiểu Tử cùng chơi với con.”

“Chơi?” Đáy mắt Đường Hân thoáng qua vẻ kinh ngạc, liếc nhìn Ninh Tử: “Chơi cái gì?”

“Trốn tìm nha!” Mộ ngốc nghếch hưng phấn nói.

https://thuviensach.vn

“Đại thiếu gia vẫn bắt tôi chơi trốn tìm với cậu ấy, thật vất vả tôi mới dụ dỗ được cậu ấy đến đây.” Ninh Tử nói.

“Mẹ, người tìm con có chuyện gì?” Mộ ngốc nghếch tò mò hỏi.

Trước mặt của Đường Hân còn để một xấp hình: “Không có gì, mẹ có chút buồn chán, bảo Tiểu Tử gọi con qua đây nói chuyện với mẹ một chút!”

“Thì ra là vậy!” Mộ ngốc nghếch lắc đầu, giống hệt như một đứa bé ba tuổi.

“Vợ con đâu?” Đường Hân hỏi.

“Bà xã ở thư phòng, cô ấy rất bận.” Mộ ngốc nghếch trẻ con nói: “Chúng ta không nên quấy rầy cô ấy.”

“Vợ con suốt ngày vội vàng trong thư phòng, cũng không chơi với con, người vợ như vậy có ích lợi gì?”

“Mẹ, không cho người nói vợ của con như vậy!” Mộ ngốc nghếch mất hứng nói.

“Được, được, mẹ không nói nữa, con cứ che chở cho vợ con đi!” Đường Hân cười cười.

Hai mẹ con trò chuyện một lát, Mộ ngốc nghếch liền không ngồi yên, Đường Hân khoát khoát tay: “Được rồi được rồi, mẹ biết con nói chuyện với mẹ rất nhàm chán, đi đi.”

Mộ ngốc nghếch vui mừng đứng dậy: “Tiểu Tử, chúng ta tiếp tục chơi trốn tìm được không?”

Ninh Tử nhìn Đường Hân, không dám tùy tiện đồng ý.

Đường Hân gật đầu: “Đi đi, chăm sóc Đại thiếu gia cho tốt.”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch giống như trẻ con lôi kéo Ninh Tử nhảy nhót ra ngoài, Đường Hân nhìn bọn họ rời đi, giống như đang suy nghĩ gì đó.

*

“Đại thiếu gia, không ngờ anh giả ngốc thật giống, ngay cả em cũng bị anh lừa, nếu không phải vô tình đánh vỡ, thật không dám chắc vừa rồi anh đều giả vờ.” Ninh Tử cười nói.”

“Không như vậy sao qua mặt được cha mẹ tôi!”

“Đại thiếu gia, sao anh lại muốn giả ngốc?” Ninh Tử tò mò: “Lão gia và phu nhân là cha mẹ ruột của anh, điều gì đã bức anh phải làm như vậy chứ?”

Mộ ngốc nghếch cười tà: “Trước khi cô có thể chứng minh cô thật lòng, tốt nhất đừng hỏi gì hết.”

“Đại thiếu gia, em sẽ chứng minh em đối với anh một lòng một dạ, tuyệt đối sẽ không lừa anh.” Ninh Tử liếc nhìn bốn phía, kéo Mộ ngốc nghếch tới một góc khuất, nhỏ giọng nói: “Phu nhân muốn phá hỏng tình cảm của anh và thiếu phu nhân, nên mới muốn an bài một cô gái cho anh, thu hút sự chú ý của thiếu phu nhân. Còn có phu nhân không muốn thiếu phu nhân sinh con cho người, sợ gia sản nhà họ Mộ bị thiếu phu nhân cướp đi, nhưng trước mắt lão gia lại ra vẻ một người mẹ chồng vội vã muốn bồng cháu, nên cho thiếu phu nhân mỗi ngày uống thuốc tránh thai.”

Ninh tử lập tức nói thêm: “Đại thiếu gia, đây là phu nhân bắt buộc em làm vậy, anh cũng đừng trách em.”

Mộ ngốc nghếch cười: “Đương nhiên tôi sẽ không trách cô, cám ơn cô đã cho tôi biết nhiều như vậy.”

“Bây giờ anh đã tin em thật lòng chưa?”

https://thuviensach.vn

“Cô nói những thứ này tôi cũng đã sớm biết, nếu muốn chứng minh cô thật lòng, chỉ dựa vào những lời này làm sao đủ đây?” Mộ ngốc nghếch cười nói: “Thật ra thì cô không cần lo lắng, nếu như cô thật sự thành tâm thành ý, tôi sẽ tuyệt đối không bạc đãi cô.” Anh cười ý vị sâu xa vỗ vỗ tay cô.

Ninh Tử nhìn thấy động tác này của anh, trong lòng dường như đã hiểu ra gì đó, nói: “Em không vội.”

Mộ ngốc nghếch cười: “Cô thật thông minh, nói một chút đã thông suốt.”

So với người vợ trong đầu chỉ biết thiết kế trang sức của anh thông minh hơn nhiều.

Nhưng phụ nữ quá thông minh chưa hẳn là chuyện tốt.

*

Giang Dĩ Mạch vừa mới phác thảo, vẫn lắc đầu một cái, vò giấy vẽ thành một cục ném vào thùng rác.

Công việc cường độ cao làm cho cô có chút không nhận thức kịp.

Mở cửa sổ, một đón một làm gió, cho đại não mình tạm thời nghỉ ngơi một chút.

Một chuỗi tiếng cười truyền đến, ngẩng đầu nhìn thấy Mộ ngốc nghếch đuổi theo phía sau một nữ giúp việc trong nhà, trên mắt còn đeo miếng vải che.

“Tôi sẽ bắt được cô nha!” Mộ ngốc nghếch vừa chạy vừa nhào tới, hô lên giống như đứa bé.

Ninh Tử tránh sang bên cạnh: “Đại thiếu gia, em ở đây này!”

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch chạy theo giọng nói về phía trước: “Tôi sẽ bắt được cô ngay, không được chạy.”

Sắc mặt Giang Dĩ Mạch có chút khó coi, trực giác của phụ nữ là cho cô có dự cảm rất xấu.

Mộ ngốc nghếch tiếp tục sờ soạn bốn phía: “Cô đang ở đâu? Ninh Tử, tôi đang nói chuyện với cô đó!”

Ninh Tử đột nhiên bất động, xanh cả mặt.

“Cô không nói chuyện, tôi không tìm được cô, Tiểu Tử…” Mộ ngốc nghếch không cẩn thận đụng phải người nào đó, ôm cổ: “A ha! Tiểu Tử, tôi bắt được cô rồi!”

Sắc mặt Ninh Tử càng khó coi hơn, bị sợ đến mức bật động ở đó.

Mộ ngốc nghếch lấy khăn bịt mắt xuống, lúc thấy Giang Dĩ Mạch, hưng phấn kêu: “Bà xã! Em cũng muốn cùng chơi đùa sao? Vậy bây giờ đổi lại em bắt anh được không…”

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng hất cái bịt mắt anh đưa tới, xoay người rời đi.

Mộ ngốc nghếch vội vàng rời đi: “Bà xã, em sao vậy? Sao lại tức giận…”

“Nếu lúc nãy anh không phải bắt được tôi, mà là bắt được Tiểu Tử, anh cũng ôm cô ấy như vậy sao?” Giang Dĩ Mạch chất vấn, nghĩ tới anh có thể ôm cô gái khác, trong lòng có một đoàn lửa giận thiêu đốt.

“Thì ra là bà xã ăn giấm chua của Tiểu Tử?” Mộ ngốc nghếch ngây ngô cười.

“Anh cười cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Vì bà xã quan tâm anh nên anh vui mừng nha.” Mộ ngốc nghếch cười khúc khích nói.

Giang Dĩ Mạch cười không nổi, năm nó cha cũng cấu kết với họ Thiệu như vậy, sau đó hại mẹ chết thảm, tiểu tam tiến dần từng bước rồi mới phát hiện con riêng của họ đã lớn như vậy rồi.

Cô lạnh lùng hất tay Mộ ngốc nghếch ra, hốc mắt ửng đỏ, sau đó rời đi.

Mộ ngốc nghếch biết lần này mình chơi đùa hơi quá, chạm vào ranh giới cuối cùng của cô, lập tức đuổi theo ôm lấy cô: “Bà xã, thật xin lỗi, em đừng khổ sở, em không thích anh chơi đùa với người khác, anh sẽ không chơi với bọn họ nữa. Cái gì anh cũng nghe lời em, em đừng tức giận có được không?”

“Tôi không sao, chỉ là muốn yên lặng một chút.” Giang Dĩ Mạch tránh khỏi lồng ngực của anh, Mộ ngốc nghếch không buông ra, lã chã chực khóc nhận sai: “Bà xã, anh sai rồi, sau này anh sẽ không chơi đùa với người khác nữa, sau này anh chỉ chơi với bà xã thôi, em đừng tức giận được không?”

Giang Dĩ Mạch nhìn bộ dạng uất ức của Mộ ngốc nghếch, biết trí lực của anh không khác gì đứa bé, rất nhiều việc đều không hiểu rõ, nhưng khi nhìn thấy anh ôm cô gái khác, trong lòng vẫn không thoải mái.

Cảm giác thật không tốt.

Cô không tự chủ sẽ nhớ đến mẹ mình.

Năm đó Thiệu Thiến và mẹ mình giống như chị em, còn nhờ bà ta tới chăm sóc mình, nhưng Thiệu Thiến lại cấu kết với cha mình, cuối cùng còn hại mẹ chết thảm.

Vậy mà hôm nay chồng mình lại ôm một cô gái khác.

https://thuviensach.vn

Mặc dù đó chỉ là trò chơi, nhưng trong lòng cô vẫn không thoải mái.

“Tôi không có tức giận.” Giang Dĩ Mạch nói, trong lòng thở dài, mình so đo với môt đứa bé làm gì chứ?

“Rõ ràng vừa rồi em tức giận.” Mộ ngốc nghếch ủy khuất nói.

“Tôi thật sự không có tức giận, chỉ là vẫn không thiết kế được, tâm tình có chút gấp gáp, không phải tức giận với anh.” Giang Dĩ Mạch cố gắng mỉm cười.

“Thật không có tức giận?” Mộ ngốc nghếch tò mò hỏi.

“Thật, đi chơi đi.” Giang Dĩ Mạch cười nói, đối đãi giống như đứa bé.

Trong lòng Mộ ngốc nghếch mất hứng, đối với mình cô không có chút cảm giác nào?

Coi như mình là một tên ngốc, nhưng cũng là một tên ngốc đẹp mắt, chỉ là dáng vẻ này, đã đủ hấp dẫn vô số phụ nữ mơ ước rồi.

*

Đường Hân ngồi trong phòng khách trên lầu thưởng thức cà phê, thấy Ninh Tử lên tới: “Sao trở về nhanh như vậy? Thiên Thần đâu?”

“Vừa rồi thiếu phu nhân thấy tôi và Đại thiếu gia ở chung một chỗ, giống như không vui, tâm tình Đại thiếu gia cũng như đưa đám, không có tâm tình chơi đùa.” Ninh Tử nói.

“Tiểu Tử, không phải tôi nói cô, tâm tình Đại thiếu gia như đưa đám, cô không dụ dỗ được sao? Nếu muốn sinh con Thiên Thần, chút năng lực đó cũng không có thì phải làm sao?” Đường Hân nói.

“Tôi hiểu, bây giờ tôi liền đi tìm Đại thiếu gia.” Ninh Tử lần nữa rời đi.

https://thuviensach.vn

Đường Hân nhìn Ninh Tử rời đi, trong lòng có tính toán của mình.

Mặc kệ thế nào, Ninh Tử cũng xem như dễ khống chế, muốn cha cô ta hồi phục cần một khoản tiền lớn, mà chỉ có mình có thể giúp cô ta, cho nên cô ta tuyệt đối sẽ không không nghe lời mình.

Thay vì tìm người phụ nữ khác đến gần Thiên Thần phá hư quan hệ giữa nó và Giang Dĩ Mạch, không bằng tìm người nghe lời.

Mình có ân với cô ta, cô ta tuyệt đối sẽ không không nghe lời .

*

“Sao cô lại qua đây?” Mộ ngốc nghếch hỏi Ninh Tử.

“Phu nhân hỏi tại sao tôi lại trở về nhanh như vậy, tôi nói thiếu phu nhân nhìn thấy chúng ta ở cùng một chỗ nên không vui, thiếu gia cũng không có tâm tình chơi đùa, phu nhân bảo em đến đây dụ dỗ anh, nói nếu chút năng lực ấy cũng không có thì phải làm sao?” Ninh Tử nói như thật.

Mộ ngốc nghếch nở nụ cười: “Vậy cũng tốt, chúng ta ra hậu viện.”

Giang Dĩ Mạch trong đình viện nghỉ ngơi một chút định trở về phòng tiếp tục vẽ, lúc vô tình thấy Mộ ngốc nghếch cùng với nữ giúp việc cùng nhau đi về phía hậu viện của nhà họ Mộ.

Trong lòng cô đột nhiên xuất hiện một tia kích động muốn đi cùng, nhưng lý trí lại kìm nén kích động này.

Không biết mình đang làm gì, lại để ý như vậy.

Trí lực của Mộ ngốc nghếch không khác với đứa bé, bọn họ đi đến hậu viện đơn giản là vui đùa một chút mà thôi, cô đi theo làm gì?

Cùng nhau chơi đùa?

https://thuviensach.vn

Cô không có thời gian như vậy.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy mình có chút thần hồn nát thần tính, để tất cả chuyện này sang một bên, tiếp tục trở về thư phòng thiết kế.

*

Vườn hoa hậu viện thần bí của nhà họ Mộ, Mộ ngốc nghếch bò từ căn phòng đầu màu xanh dây leo ra, lấy xẻng sắt và bình nước đưa cho Ninh Tử.

“Đại thiếu gia, ý anh là sao?”

“Dùng những thứ này nhổ cỏ cho cây, bón phân, thuận tiện tưới nước.” Mộ ngốc nghếch nói.

“À?” Ninh Tử kinh ngạc: “Tôi chưa từng làm những việc này.”

“Nhổ cỏ cũng không biết? Bón phân tưới nước cũng không?Nếu như không biết tôi sẽ dạy cô.”

“Biết thì biết, nhưng làm những chuyện không có ý nghĩa này thật tốn thời gian.” Ninh Tử nói.

“Tôi không nhận thấy, dù sao cũng sẽ không có chuyện gì, coi như rèn luyện thân thể.” Mộ ngốc nghếch thúc giục: “Làm nhanh lên.”

“Đại thiếu gia, anh muốn đi đâu?” Ninh Tử thấy Mộ ngốc nghếch xoay người muốn đi, vội vàng hỏi.

“Tôi có chuyện quan trọng phải làm, nếu có người tới, nhất định phải nói cho tôi biết, đừng để lộ chân tướng!” Mộ ngốc nghếch đi vào phòng, đi vào căn phòng dưới mặt đất, vén vải trắng lên, mở máy tính ra, trên màn hình là một đống số liệu khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Ngón tay anh gõ bàn phím thật nhanh, vẻ mặt nghiêm túc, hoàn toàn không giống dáng vẻ ngốc nghếch hi hi ha ha thường ngày.

Anh cầm điện thoại gọi cho phụ tá của mình: “Đông Thần, bên kai cần phải tăng nhanh tiến độ, chuyện tôi giả ngốc đã bị phát hiện.”

“Cái gì? Người của nhà họ Mộ có biết không?” Trợ lý Bạc hỏi.

“Không cần lo lắng quá, tạm thời bị tôi đè xuống, chỉ là không biết kéo dài được bao lâu, vì thế bên kia cần phải tăng nhanh tiến độ kế hoạch chúng ta đã nói trước.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Mạch Mạch, Buông Tay Đi!

Một tháng sau, rốt cuộc Giang Dĩ Mạch cũng hoàn thành tất cả bản thiết kế đá quý.

Hạ bút, xoa bóp bả vai đau nhức của mình.

Một đôi tay thon dài như ngọc đặt ở trên vai cô, thay cô xoa bóp: "Bà xã, anh đấm lưng cho em."

Trong đôi mắt hoa đào nhỏ dài của Mộ ngốc nghếch, tất cả đều là sự ngốc nghếch, khờ khạo.

Anh thường thần không biết quỷ không hay xuất hiện trong thư phòng của cô, Giang Dĩ Mạch đã sớm coi như không thấy gì rồi.

"Bà xã, gần đây em quá mệt mỏi, cần nghỉ ngơi nhiều." Mộ ngốc nghếch nói.

"Đúng là tôi nên nghỉ ngơi nhiều hơn một chút." Giang Dĩ Mạch cười nói.

"Bà xã, hàng năm anh đều phải ra nước ngoai ở mấy tháng, năm nay em đi cùng với anh có được không?" Ánh mắt Mộ ngốc nghếch tràn đầy mong được.

https://thuviensach.vn

"Ra nước ngoài?" Giang Dĩ Mạch tò mò: "Vì sao hàng năm đều phải ra nước ngoai ở ba tháng?"

"Trước đây anh bị thương, ba ah và mẹ anh đã đưa anh ra nước ngoai điều trị, sau đó hàng năm đều đi."

Giang Dĩ Mạch gật đầu: “Thì ra là vậy!”

"Bà xã, năm nay chúng ta cùng đi có được hay không?"

"Chủ ý này cũng rất hay, coi như ra nước ngoài nghỉ phép." Giang Dĩ Mạch nói: "Gần đây đều bận rộn làm việc, cũng nên nghỉ ngơi thả lỏng cho tốt."

"Bà xã, em đồng ý?"

"Uhm, tôi đồng ý."

"Nha! Thật tốt quá!" Mộ ngốc nghếch cao hứng vỗ tay.

"Đúng rồi, khi nào thì đi?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

"Làm thủ tục xong sẽ đi." Mộ ngốc tử giọng điệu non nớt địa nói.

Giang Dĩ Mạch duỗi thắt lưng, xem đồng hồ, còn kịp, mau chông chỉnh sửa lại bản thiết kế: "Trước khi ra nước ngoài, tôi phải đưa những bản thiết kế này cho Thượng Quan, xem còn chỗ nào cần sửa chữa, rồi chỉnh sưa lại, sau đó mới có thể đi."

Đã ba giờ chiều, Giang Dĩ Mạch gọi điện thoại cho Thượng Quan Trạch, biết Thượng Quan Trạch đang ở công ty, liền hẹn thời gian, sau đó mang bản thiết kế đén cho hắn.

"Ông xã, em đi gặp Thượng Quan Trạch một lúc, rất nhanh sẽ trở về, anh phải ngoan ngoãn ngồi đây chờ em về, biết không?"

https://thuviensach.vn

"A..., anh biết rồi." Mộ ngốc nghếch gật đầu.

Giang Dĩ Mạch đột nhiên nhìn anh quái dị: "Vì sao anh không đòi đi theo tôi?"

Trước kia mỗi lần cô ra ngoài có việc, anh đều làm loạn lên đòi theo đi.

Vẻ mặt Mộ ngốc nghếch cũng tò mò: "Bà xã hi vọng anh đi cùng sao?"

"Đương nhiên không phải!"

"A..., vậy bà xã đi sớm về sớm." Mộ ngốc nghếch giống như hài tử không có kiến thức vậy.

Giang Dĩ Mạch tức giận đẩy Mộ ngốc nghếch ra: "Anh đừng quấy rầy tôi, ra ngoài."

"Bà xã, vì sao em tức giận?"

"Tôi không tức giận!"

"Nhưng trên mặt em rõ ràng viết hai chữ tức giận." Bộ dáng Mộ ngốc nghếch ngây thơ mà chân thành nói: "Bà xã, có phải anh làm sai chỗ nào rồi hay không, nên mới có thể chọc giận em mất hứng, em nói cho anh biết, anh nhất định thay đổi."

Giang Dĩ Mạch nhìn bộ dáng hắn ngốc nghếch, bất đắc dĩ thở dài, hỏi: "Trước kia anh đều làm loạn lên muốn đi cùng tôi. Bây giờ vì sao không muốn đi cùng tôi? Tôi đi gặp Thượng Quan đó...!"

Mộ ngốc nghếch khờ dại cười nói: "Chúng ta sẽ mau chóng ra nước ngoài, anh không thể làm phiền bà xã xử lý công việc, làm chậm trễ thời gian của bà xã. Anh biết bà xã phải đi làm việc, nếu ai dám đụng vào bà xã của anh, anh sẽ biến hắn thành thái giám."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Mộ ngốc nghếch đột nhiên lạnh lẽo.

Giang Dĩ Mạch giật mình nhìn anh, làm sao một đứa trẻ có thể nói ra những lời này?

"Những lời này là ai dạy anh nói? Anh có biết thái giám là gì không?"

"Anh xem ở trên TV, trên TV nói thái giám là gay, không thể sinh con."

Giang Dĩ Mạch ôm bụng cười: "Được rồi, anh đi chơi đi, giờ tôi phải chuẩn bị, tôi muốn ra ngoài ngay bây giờ."

*

Hơn nửa giờ sau, d ie nd a n l e q u y d o n. co m, Giang Dĩ Mạch đến văn phòng tổng giam đốc của Thượng Quan Trạch, giao bản thiết kế mà cô vừa hoan thanh cho anh: "Anh xem nhanh một chút, xem có vấn đề gì thì báo em một tiếng."

"Nhanh?" Thượng Quan Trạch tò mò: “Em vội vậy sao?"

"Vai ngày nữa em sẽ ra nước ngoài với Mộ Thiên Thần một thời gian, trước khi rời đi em nhất định phải hoàn thanh tốt bản thiết kế anh đã nhờ chứ."

"Sao đột nhiên lại uốn ra nước ngoài một thời gian vậy?"

"Hàng năm, Thiên Thần đều phải ra nước ngoài một thời gian, nếu hiện tại em đã gả cho anh ấy, đương nhiên cũng nên đi theo để chăm sóc anh ấy rồi."

"Mạch Mạch, căng ngày em căng ra dáng một người vợ hiền rồi đó, cũng biết nói phải chăm sóc chồng cơ đấy.” Thượng Quan Trạch cố ý thở dài: "Chẳng lẽ em thật sự không nghĩ tới anh hay sao?" Đưa tay định nắm lấy tay cô, nửa đùa ăn đậu hủ của cô.

https://thuviensach.vn

"Chồng em nói, nếu ai dám đụng vào em, anh ấy sẽ biến hắn thành thái giám."

Tay Thượng Quan Trạch vừa rồi muốn chạm vào tay cô, giờ cứng đờ giữa không trung, trên trán chảy mồ hôi lạnh.

Giang Dĩ Mạch nhìn biểu tình thú vị của Thượng Quan Trạch, nở nụ cười: "Được rồi, anh hãy kiểm tra lại bản thiết kế nhanh lên nha, em đi trước, có vấn đề gì thì gọi điện thoại cho em."

Giang Dĩ Mạch đang muốn đi, d ie nd a n l e q u y d o n. co m, Thượng Quan Trạch đột nhiên gọi cô lại, biểu tình đột nhiên nghiêm túc: "Chờ một chút."

"Còn việc gì sao?" Giang Dĩ Mạch thấy Thượng Quan Trạch tỏ ra nghiêm túc, lo lắng nói: "Làm sao vậy?"

"Có chuyện này anh đã quên nói cho em biết." Thượng Quan Trạch nhìn Giang Dĩ Mạch, biểu cảm lại nghiêm túc vài phần: "Về chuyện của mẹ kế em, Thiệu Thiến."

"Có phải tra được gì rồi hay không?" Ánh mắt Giang Dĩ Mạch lập tức phát sáng lên.

"Mạch Mạch, buông tay đi." Thượng Quan Trạch đột nhiên nói.

Giang Dĩ Mạch cho rằng mình không nghe rõ: "Anh nói cái gì?"

"Buông tay, đừng điều tra nữa." Thượng Quan Trạch nói: "Chuyện quá khứ hãy cho qua đi..."

"Không được, em nhất định phải biết chân tướng tai nạn xe cộ năm đó của mẹ em." Giang Dĩ Mạch cắt ngang.

https://thuviensach.vn

"Đã chết một Trương Đại Tề rồi, em muốn phải có thêm người phải chết nữa hay sao?"

Thường ngày Thượng Quan Trạch đều thích trêu đùa cô, nhưng hôm nay lại đột nhiên nghiêm túc như vậy: "Có phải tra được gì rồi hay không?" Thấy Thượng Quan Trạch không nói lời nào, liền biết mình đã đoán đúng rồi: "Vì sao không nói cho em biết?"

"Còn nhớ trước kia anh đã từng đề cấp với em, chuyện Thiệu Thiến có rất nhiều tình nhân hay không?"

Giang Dĩ Mạch có chút ấn tượng.

"Anh phái người chú ý nhất cử nhất động của Thiệu Thiến, tra được gần hai tháng qua bà ta có liên lạc với nước ngoài, lấy danh nghĩa đi công tác đã ra nước ngoài hai lần, người của anh cũng theo bà ta ra nước ngoài, phát hiện bà ta đi gặp một người đàn ông."

Thượng Quan Trạch đặt một tấm hình trước mặt Giang Dĩ Mạch, d ie nd a n l e q u y d o n. co m, trong ảnh chụp Thiệu Thiến đeo kính râm cùng với một người đàn ông nhìn có vẻ rất cường tráng đi vào nhà hàng.

"Đi gặp tình nhân mà thôi." Giang Dĩ Mạch nói, nhìn Thượng Quan Trạch, nghi hoặc hỏi: "Nhưng nhìn biểu cảm của anh có vẻ như tình hình cực kì nghiêm trọng phải không?"

"Người này anh có một chút ấn tượng, là kẻ buôn lậu súng ống đạn được số một, bị cảnh sát quốc tế truy nã."

Giang Dĩ Mạch cảm giác như minh đang xem phim mafia, Thiệu Thiến làm sao có thể quen biết người như thế? Không có khả năng!

"Anh có mọt người bạn ở nước J, nhờ hắn điều tra vụ em bị ám sát mấy tháng trước, hơn nửa tháng trước cuối cùng cũng tra ra kết quả, tên sát thủ

https://thuviensach.vn

đó làm việc cho một thương nhân buôn bán súng ống đạn dược nổi tiếng." Thượng Quan Trạch nhìn thấy biểu cảm không thể tin nổi của Giang Dĩ Mạch: "Mạch Mạch, anh còn tra được khi còn trẻ Thiệu Thiến cũng đã bắt đầu qua lại với tên trùm buôn lậu súng ống đạn dược đó, làm rất nhiều chuyện không thể lộ ra ngoài ánh sáng."

"Anh hoài nghi Trương Đại Tề chết cũng có liên quan tới hắn." Thượng Quan Trạch nói: "Mạch Mạch, nghe anh khuyên một câu, buông tay đi."

"Không, em nhất định phải biết chân tướng cái chết của mẹ em năm đó."

"Biết rõ thì có thể làm gì? Mẹ em có thể sống lại hay không? Mạch Mạch, nếu em gặp phải người như vậy sẽ cực kỳ nguy hiểm, không chỉ bản thân em gặp nguy hiểm, còn có tất cả những người em quan tâm xung quanh em đều sẽ gặp nguy hiểm. Những kẻ này đều là bọn sống trên lưỡi dao, đều giết người không chớp mắt."

"Thượng Quan, kể cả hiện tại em có buông tay đi nữa, anh cảm thấy Thiệu Thiến sẽ bỏ qua cho em hay sao?" Giang Dĩ Mạch hỏi: "Bà ta vẫn luôn mơ đến số tài sản mà mẹ em để lại, bà ta muốn giết em để đoạt lấy tất cả."

"Mạch Mạch, kỳ thật tập đoan Giang thị từ rất lâu đã chỉ còn là cái vỏ rỗng thôi, kể cả em có đoạt lại được công ty mà mẹ em để lại đó, lấy năng lực của em, em cũng không cứu được tập đoàn Giang thị, không bằng để lại cho mẹ kế em, để cho bà ta quan tâm còn tốt hơn, em lại đỡ phải phiền lòng."

"Thượng Quan, anh muốn số tài sản mẹ em phải vất vả mấy chục năm mới tạo thành rơi vào tay kẻ khác hay sao?" Giang Dĩ Mạch có chút kích động: "Không được, tuyệt đối không được, em mặc kệ bà ta có quan hệ gì với tên trùm buôn lậu kia, cướp chồng người khác, chiếm lấy tài sản nhà người ta, còn muốn giết con gái người ta, bà ta làm bao nhiêu chuyện xấu,

https://thuviensach.vn

còn muốn em phải giao tất cả tài sản của mẹ em cho bà ta sao? Không có cửa đâu! Nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Thượng Quan Trạch thở dài: "Anh biết ngay em sẽ không đáp ứng."

"Vậy anh còn nói những chuyện này với em để làm gì?"

"Mạch Mạch, hiện tại em đã gả vào nhà họ Mộ rồi, hay làm đại thiếu phu nhân nhà họ Mộ cho tốt, đừng xen vào chuyện nhà họ Giang nữa. Nếu mẹ em còn sống cũng sẽ hi vọng em như vậy, mẹ em phải vất vả mấy chục năm mới có thể tạo ra tập đoàn Giang thị, phải giao cho người khác đó là điều rất đáng tiếc, nhưng những thứ này đều là việc nhỏ, mạng sống của minh mới là việc lớn, đừng lấy mặng sống của bản thân ra đùa cợt."

"Anh vẫn khuyên em buông tay sao?"

Thượng Quan Trạch gật đầu.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 73.2

"Người kia thật sự lợi hại như vậy sao?"

"Có lợi hại hay không anh không biết, nhưng hắn rất nhiều tiền, có thể thuê sát thủ số một thế giới đuổi giết em mỗi ngày, cho dù em có lợi hại, có mấy cái đầu cũng không tránh thoát." Thượng Quan Trạch nhìn cô, lại nói thêm một câu: "Đương nhiên, em cũng có thể thuê sát thủ giết hắn, như vậy mẹ kế em sẽ không còn chỗ dựa, đến lúc đó em muốn thế nào thì là thế đó."

Giang Dĩ Mạch nghe được câu này, nhất thời không tiêu hóa kịp.

Trên đường trở về, cô còn đang suy nghi về những lời nói của Thượng Quan Trạch.

Khi xe đi ngang qua đoạn đường phồn hoa nhất ở trung tâm thành phố, có thể nhìn đến Ma Thiên Luân cao lớn bên ngoai cửa xe.

Khu vui chơi mới lớn nhất thành phố Cương Kiến Thành, còn chưa đưa vào hoạt động, vẫn đang ở chuẩn bị khai trương.

Giang Dĩ Mạch cũng không thèm quan tâm, nhìn Ma Thiên Luân cao lớn giữa không trung, nhớ tới lúc còn rất nhỏ, mẹ cô dẫn cô đến khu vui chơi ở Ma Thiên Luân.

https://thuviensach.vn

Trước đây, cả ngày mẹ đều bận rộn làm việc, có rất ít thời gian chăm sóc cô, khó khăn lắm mới có thời gian dẫn cô đi chơi.

Khi đó ngày nào Thiệu Thiếu cũng đến nhà, thay mẹ cô chăm sóc cô, dẫn cô đến chỗ này chơi, chỗ kia chơi.

Khi cô ở nhà trẻ, bà ta cũng ân cần đến đón.

Khi đó, thậm chí cô còn ỷ lại vào bà ta, những sao cũng không nghi tới bà ta chỉ là con chó đáng khinh bỉ.

Làm tất cả mọi việc đều là vì tiền của mẹ cô.

*

Trên TV đang phát tin về Cương Kiến Thành là khu vui chơi lớn nhất cả nước, một tuần sau sẽ bắt đầu hoạt động. Khu vui chơi này được đưa vào hoạt động sẽ thúc đẩy nhanh du lịch của thanh phố.

Trên TV phóng viên đang phỏng vấn nhân viên công ty, Mộ Đình nhìn thấy tin tức này, tâm trạng liền không tốt.

Đường Hân nhìn ra, cầm điều khiển từ xa tắt TV.

Giang Dĩ Mạch đang ăn hoa quả lại thấy TV bị tắt, cũng cảm giác được tâm trạng gần đây của ba chồng không tốt, đặc biệt là khi nhìn thấy tin tức trên TV.

"Bà xã, a - -!" Mộ ngốc nghếch cầm lấy một miếng hoa quả đặt trên môi Giang Dĩ Mạch.

Tâm trạng ba chồng không tốt, mình còn có tâm tình ăn trái cây, Giang Dĩ Mạch cũng hiểu như vậy sẽ có chút không hay.

"Em no rồi." Giang Dĩ Mạch để miếng hoa quả vào trong mâm.

https://thuviensach.vn

Đường Hân khuyên Mộ Đình: "Mộ Đình, chuyện đã như vậy, cũng nên nghi thoang một chút, đó cũng chỉ là một khu vui chơi mà thôi, không đáng để bản thân phải bực tức đâu. Mặc kệ nói như thế nào, địa vị của nhà họ Mộ chúng ta ở thành phố này, một công ty nhỏ bé như vậy cũng không thể so sánh được, ông cũng đừng quá để ý, lần sau cẩn thận một chút là được."

"Chuyện trên thương trường, bà biết gì mà nói?" Tâm trạng Mộ Đình không vui, nói chuyện cũng không khách khí.

Trước mặt con trai con dâu mà lại bị nói như vậy, trên mặt Đường Hân cũng có chút không nhịn được, bảo Mộ ngốc nghếch và Giang Dĩ Mạch đi nghỉ ngơi sớm.

"Mẹ, vài ngày nữa con và Dĩ Mạch phải đi." Mộ ngốc nghếch thiên chân vô tà nói.

"Đi đâu?" Đường Hân tò mò.

"Đương nhiên là đi nước M nghỉ ngơi rồi!" Lúc này Mộ Đình nói: "Hàng năm, Thiên Thần đều đến đó tĩnh dưỡng vài tháng."

"Năm nay cũng phải đi sao?" Đường Hân nghi hoặc: "Kỳ thật Thiên Thần cũng không có vấn đề lớn gì, cũng không cần phải đến đó nữa, mà hiện tại nó cũng kết hôn rồi, càng không phải đi nữa."

"Con muốn đi!" Mộ ngốc nghếch làm nung: "Con cũng đã nói với bà xã là sẽ cùng đi nghỉ phép."

Bởi vì trong tâm luôn có cảm giác mắc nợ với con trai lớn, Mộ Đình nói với Đường Hân: "Con nó đã muốn đi thì cho nó đi đi, ở nhà cả ngày cũng buồn trán, ra nước ngoai chơi cũng được, có lẽ sau khi trở về còn có thể mang thai!"

Nhắc tới cháu trai, tâm trạng Mộ Đình liền tốt lên.

https://thuviensach.vn

Mặt Giang Dĩ Mạch đỏ bừng lên, tạm biệt ba mẹ chồng, trở về phòng ngủ.

Trong phòng, Mộ ngốc nghếch giục Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, đã lâu rồi chúng ta không sinh đứa bé béo mập rồi."

Một tháng gần đây, cả ngày Giang Dĩ Mạch đều bận thiết kế, có đôi khi đến rạng sáng mới trở về phòng nghỉ ngơi, sao anh có thể để cô tiếp tục vất vả như thế được, bản thân chỉ có thể cứng rắn chịu đựng.

Hôm nay công việc của cô đã hoàn thành, rốt cuộc anh cũng có thể yên tâm hưởng thụ rồi.

Một đêm lăn qua lăn lại.

*

Sáng sớm hôm sau, Mộ ngốc ngốc thỏa mãn hôn lên má bà xã của minh vì mệt mỏi quá mà vẫn chưa tỉnh dậy, vô cùng cao hứng rời giường đi rửa mặt chải đầu.

Giang Dĩ Mạch ngủ thẳng đến khuya mới tỉnh lại, mở ngăn tủ ra, lấy thuốc tranh thai trong tủ ra uống một viên.

Cô cũng không muốn sinh ra một đứa bé ngốc nghếch, hiện tại vẫn chưa xác định được đứa bé có bị di truyền gen ngốc nghếch hay không, nên kiên quyết không sinh con.

Đường Hân nhìn thấy Giang Dĩ Mạch dậy, liền gọi cô tới.

"Dĩ Mạch, chúng ta cũng vừa nói đến chuyện hai đứa ra nước ngoài, tôi muốn nghe ý kiến của cô." Đường Hân nói.

"Chuyện gì?" Giang Dĩ Mạch khó hiểu.

https://thuviensach.vn

"Chuyện cô và con trai tôi ra nước ngoài khiến tôi lo lắng, muốn Tiểu Tử qua bê đó chăm sóc, cô không ý kiến gì chứ?" Đường Hân hỏi, "Dù sao cô cũng không biết cách chăm sóc người khác, ở nhà họ Mộ, cả ngày cô chỉ biết lo chuyện của mình, có bao giờ biết chăm sóc con tôi đâu? Để cho Tiểu Tư qua đó, ngộ nhỡ có cái gì, cũng có thể chăm sóc lẫn nhau."

Giang Dĩ Mạch nghe mẹ chồng nói những lời này, đây là tham khảo ý kiến cô sao? Rõ ràng là đã quyết định chuyện này rồi.

"Nếu chồng con không có ý kiến gì thì không sao cả." Giang Dĩ Mạch thuận miệng nói.

"Chỉ cần cô không co ý kiến, Thiên Thần tuyệt đối không có ý kiến." Đường Hân nhìn về phía Mộ ngốc nghếch ngồi bên cạnh: "Thiên Thần, con nói đúng không?"

"Con nghe bà xã." Ánh mắt Mộ ngốc nghếch trong suốt, vẻ mặt thiên chân vô tà, nhưng trong lòng khổ mà không nói được.

Anh còn không hiểu sao, mẹ để Tiểu Tư qua bên đó chăm sóc họ là có dụng tâm, không phải là muốn ly gián tình cảm vợ chồng họ hay sao?

"Đúng rồi, hai đứa định khi nào thì đi?" Đường Hân hỏi.

Lúc này quản gia ở phai sau nói: "Thủ tục đều đã làm xong, mấy ngày nữa thiếu gia và thiếu phu nhân có thể đi, vé máy bay cũng đã đặt xong, là mười giờ buổi sáng ngày mai."

“Vậy sao? Thật tốt quá, bà xã, ngày mai chúng ta có thể đi rồi!"

" Thủ tục của Tiểu Tử?"

Quản gia khó xử nói: "Ngay từ đầu tôi cũng không biết Tiểu Tử cũng phải đi, nên không làm."

https://thuviensach.vn

"Chuyển ngày đi của chúng nó lại vài ngày, đợi Tiểu Tử làm thủ tục xong rồi hãy đi." Đường Hân nói.

"Phu nhân, làm xong thủ tục ít nhất cũng cần phải mười ngày nửa tháng." Triệu quản gia cung kính nhắc nhở.

"Vậy thì đợi thêm mười ngày nửa tháng đi, cũng không gấp mấy ngày này."

Giang Dĩ Mạch không biết vì sao đối với người đột nhiên theo cùng này, hơn nữa còn là Tiểu Tử, trong lòng cũng có chút không vừa ý, nghe thấy mẹ chồng bảo bọn họ đợi cô ta rồi mới đi lại càng không thoải mái.

Cô cũng không tiện phản đối, nói: "Mẹ, vé máy bay của con và chồng con cũng đã đặt rồi, nếu không như vậy đi, con và chồng con đi trước, đợi Tiểu ử làm xong thủ tục rồi theo sau cũng được."

Đáy mắt Đường Hân hiện lên một tia không vui, lúc này quản gia nhanh miệng nói: " Chủ ý của thiếu phu nhân rất hay, để lão gia hỏi tới, vì một mình Tiểu Tử, lại để thiếu gia và thiếu phu nhân phải đặc biệt chờ cô ta, cũng có chút không đúng."

Nhắc tới chồng, Đường Hân liền không thoải mái, cũng chỉ có thể làm theo ý Giang Dĩ Mạch.

*

Trên TV đang phát tin tức về khu vui chơi mới, ngày hôm sau cử hành nghi thức cắt băng, đến lúc đó các trang báo lớn toàn thanh phố đều có mặt, còn có lãnh đạo một số công ty và quan chức có liên quan.

"Ông Đường, ngày mai nghi thức cắt băng ông muốn đi tham gia sao?" Mẹ Đường hỏi: "Như vậy em rể và em gái ông sẽ biết sao? Đến lúc đó chúng ta phải giải thích như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Đường Chấn xem tin tức tên TV: "Thiếp mời cũng đã đưa tới, không đi cũng không tốt lắm đâu, chuyện này cũng không thể giấu diếm cả đời, sớm muộn gì cũng có một ngày họ sẽ biết, không bằng để bọn họ biết sớm một chút."

"Em gái ông nếu biết chuyện này, sẽ lại..."

Đường Hạo Thiên nghe ba mẹ nói chuyện, trong lòng cũng có chính mình tính toán.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Thời Đại Của Nhà Họ Mộ Đã Đến Lúc Nên Kết Thúc.

Xe vững vàng chạy trên đường lớn ở trung tâm thành phố phồn hoa, gần đó đột nhiên truyền đến một tiếng pháo nổ làm Giang Dĩ Mạch đang ngồi trrong xe giật mình, trái tim nhỏ bị hù dọa thiếu chút nữa đã nhảy ra ngoài.

Tiếp đó lại là mấy tiếng pháo vang.

"Làm tôi sợ muốn chết! Gần đây có cửa hàng nào khai trương sao?" Giang Dĩ Mạch nhìn về phía ngoài cửa xe, nhất thời đập vào mắt cô là vòng xoay khổng lồ đang lơ lửng giữa không trung ở phía xa, bên kia hình như tụ tập rất nhiều người, còn có phóng viên đứng trước camera cầm micro nói chuyện.

Quản gia vừa lái xe vừa nói: "Là khu vui chơi lớn nhất ở trung tâm thành phố mới được xây xong, hôm nay tổ chức nghi thức cắt băng khánh thành."

Giang Dĩ Mạch liếc nhìn vòng xoay khổng lồ: "Xem ra vòng xoay đó rất cao, không biết ngồi lên đó sẽ có cảm giác gì, đáng tiếc hôm nay phải đi nước ngoài, bằng không chờ sau khi khai trương xong nhất định sẽ đi chơi vòng xoay đó."

"Bà xã, chờ chúng ta trở về từ nước ngoài, anh sẽ dẫn em đi chơi." Mộ ngốc nghếch ngây thơ nói.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch thu hồi tầm mắt, liếc nhìn Mộ ngốc nghếch, nếu đi cùng anh, nhất định sẽ bị cười nhạo.

"Bà xã, không phải em lại đang ghét bỏ anh chứ?" Mộ ngốc nghếch giống như biết đọc suy nghĩ của người khác, liền biểu lộ ra bộ dạng uất ức, rất khổ sở.

"Không có, nếu em ghét bỏ anh thì cũng sẽ không đi chung với anh ra nước ngoài." Giang Dĩ Mạch cười dụ dỗ nói.

Cô tuyệt đối không thể nào đi cùng Mộ ngốc nghếch đến những nơi nhiều người được, mặc dù anh ta là ông xã mình, nhưng nếu đi cùng anh đến những chỗ nhiều người, nhất định sẽ bị vây xem, còn có thể bị người khác chỉ chõ, cười nhạo.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch có chút phức tạp, một mặt cảm thấy một ông xã ngốc nghếch như vậy thật ra cũng rất tốt, mãi mãi sẽ không phản bội mình, nhưng mặt khác lại cảm thấy gả cho một ông xã ngốc nghếch mà xuất hiện ở trước mặt mọi người, thì sẽ cảm thấy xấu hổ, có chút mất thể diện.

Đặc biệt là khi bị người phụ nữ họ Thiệu và con trai con gái của bà ta cười nhạo, thì trong lòng càng cảm thấy thua cuộc, không thoát ra được.

Giang Dĩ Mạch lại nghĩ tới những lời nhắc nhở của Thượng Quan Trạch, buông tha tất cả sản nghiệp mà mẹ mình để lại, đừng chọc vào người phụ nữ họ Thiệu đó nũa, sau lưng bà ta là tổ chức buôn bán vũ khí ở nước ngoài.

Nhưng đó là sản nghiệp mà mẹ mình cực khổ vài chục năm mới có được, chẳng lẻ cứ trơ mắt nhìn người phụ kia đoạt hết tất cả như vậy sao?

Hơn nữa cái chết của mẹ mình lại không rõ ràng, lại bỏ qua như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch không cam lòng, tại sao người phụ nữ họ Thiệu kia làm nhiều chuyện xấu như vậy mà vẫn còn có thể nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật?

Giờ phút này, Giang Dĩ Mạch mới phát hiện ra mình nhỏ bé dường nào, lại không có biện pháp nào để đối phó với người phụ nữ họ Thiệu đó.

Xe nhanh chóng rời khỏi khu vực phồn hoa nhất của trung tâm thành phố, màn hình tivi lớn ở trên tường của trung tâm thương mại đang truyền hình trực tiếp hình ảnh cắt băng khánh thành khu vui chơi, Đường Chấn là nhà đầu tư lớn nhất nên cũng được mời lên đài cùng cắt băng, các camera đều chiếu về phía ông ta, nên cũng làm cho gương mặt của ông ta sáng lên thấy rõ.

Dường như Mộ Đình đã biết trước chuyện này, nhưng cũng không thể nào tin được đây là sự thật, lập tức đi đến phòng nghỉ nhìn trực tiếp, tận mắt nhìn thấy Đường Chấn cắt băng, còn có vẻ mặt tươi cười khi tiếp nhận ký giả phỏng vấn, mới biết thì ra là ông ta đã tham gia đầu tư khu vui chơi ở sau lưng ông.

Ông ta không những đã đoạt đi hạng mục quan trọng của tập đoàn Mộ thị mà còn hợp tác với đối thủ cạnh tranh của mình.

Bởi vì vợ ông, nên quan hệ giữa nhà họ Mộ và nhà họ Đường trong mấy chục năm nay rất tốt, ông đối đãi với người nhà họ Đường như là người thân trong gia đình, nhưng nhà họ Đường lại bỏ đá xuống giếng, ở sau lưng ông làm ra những chuyện như vậy.

Đột nhiên Mộ Đình cảm thấy ngực có chút đau, trợ lý phát hiện ông có chút không đúng lắm, lập tức tiến lên: "Tổng giám đốc, có phải ông khó chịu chỗ nào không?"

"Tôi không sao, tới phòng làm việc của tôi, lấy thuốc ở trong ngăn kéo tới đây." Mộ Đình dặn dò.

https://thuviensach.vn

Trợ lý lập tức rời đi lấy thuốc.

Mộ Đình nhìn vẻ mặt tươi cười hả hê của Đường Chấn trong màn hình, thì ngực càng cảm thấy đau đớn, lúc này trợ lý cầm thuốc tới, Mộ Đình uống thuốc xong, mới cảm giác khá hơn một chút.

"Trợ lý Lý, gọi điện thoại hẹn tổng giám đốc của Tập đoàn Đường Thị cho tôi, tôi muốn gặp ông ta." Mộ Đình dặn dò.

Trợ lý lập tức đi làm.

Tham gia xong nghi thức cắt băng khánh thành, Đường Chấn đón nhận rất nhiều ký giả phỏng vấn, trước màn hình, ông ta cười hả hê đầy đắc ý, nói toàn những lời hay ho to lớn.

Có ký giả muốn phỏng vấn trợ lý Bạc cũng tham gia nghi thức cắt băng khánh thành, nhưng bị chặn lại.

Mọi người cũng rất tò mò không biết vị cấp trên thần bí của trợ lý Bạc này là ai, cũng chính là Ông Trùm giấu mặt đứng phía sau hạng mục khu vui chơi này.

Nhìn Đường Chấn có chút đắc ý mà vênh váo, trợ lý Bạc cười lạnh ở trong lòng, chờ Đường Chấn tiếp nhận hết phỏng vấn chuẩn bị rời đi, trợ lý Bạc mới gọi ông ta lại, khách khí nói: "Tổng giám đốc Đường, sự kiện mấy ngày trước tôi nói với ông, không biết ông suy nghĩ như thế nào?"

"Đúng là tôi đang cầm trong tay 19% cổ phần của tập đoàn Mộ thị, ha ha ha! Rất chính xác!" Tâm tình của Đường Chấn cực tốt: "Nhưng tôi không hiểu trợ lý Bạc muốn mua cổ phần của tập đoàn Mộ thị trong tay tôi để làm cái gì?"

"Đây là chuyện cấp trên giao cho tôi." Trợ lý Bạc khách khí nói: "Cấp trên còn nói chỉ cần tổng giám đốc Đường đồng ý bán tất cả cổ phần của tập

https://thuviensach.vn

đoàn Mộ thị trong tay ông, thì chúng tôi sẽ mua về với giá cao, còn tặng thêm cho ông 5% cổ phần của tập đoàn Ngự Thiên, như vậy cộng thêm lợi nhuận ông thu về khi đầu tư vào hạng mục khu vui chơ này, thì sau này doanh thu hàng năm của ông sẽ lên tới tiền tỷ."

Trong lòng Đường Chấn đang tính toán làm thế nào để đòi tăng giá lên, thì đối phương đã chủ động đưa ra giá cao như vậy, làm cho ông ta không thể không động lòng.

"Trợ lý Bạc, anh cũng biết quan hệ giữa tôi và tổng giám đốc của tập đoàn Mộ thị là như thế nào, nếu tôi bán hết cổ phần trong tay đi, đến lúc đó tôi phải giải thích như thế nào với em rể của tôi đây?"

Trợ lý Bạc nở nụ cười, khách khí nói: "Ông đầu tư vào hạng mục khu vui chơi này sợ là đã đắc tội với tổng giám đốc của tập đoàn Mộ thị rồi!"

Liền cười khan mấy tiếng: "Vậy anh phải nói cho tôi biết các người muốn cổ phần của tập đoàn Mộ thị để làm cái gì chứ? Ngộ nhỡ gây bất lợi đối với tập đoàn Mộ thị

"Đó là chuyện của tập đoàn Mộ thị, không liên quan gì đến ông, không phải sao?" Trợ lý Bạc lại nói: "Mọi việc đều xoay chuyển theo nguyên lý “vật cực tất phản”*, bất luận kẻ nào hoặc chuyện gì cũng không thể vĩnh viễn đứng ở một tầng không thay đổi, điều chúng ta có thể làm là thích ứng với nó."

*Vật cực tất phản: ý chỉ sự vật hay sự việc khi phát triển đến cực điểm thì sẽ chuyển hóa theo hướng ngược lại.

Dù sao Đường Chấn cũng đã mò mẫm lăn lộn trên thương trường hơn nửa đời người, sao ông ta lại nghe không hiểu lời của trợ lý Bạc được chứ.

Trước tiên đoạt đi hạng mục khu vui chơi của tập đoàn Mộ thị, sau đó còn nghe đồn đã cướp đi khá nhiều khách hàng cũ của tập đoàn Mộ thị, còn

https://thuviensach.vn

đào góc tường của tập đoàn Mộ thị, mọi chuyện đều đối nghịch với tập đoàn Mộ thị, rõ ràng là đang nhắm vào tập đoàn Mộ thị.

Muốn mua 19% cổ phần trong tay mình, chỉ sợ cũng không đơn giản!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, lời của trợ lý Bạc cũng không sai, chuyện này có quan hệ gì với nhà họ Đường đây?

Đều là chuyện của một mình nhà họ Mộ.

Hiện giờ nhà họ Mộ không có người nối nghiệp, xem ra bị người khác thay thế chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi, giữ lại 19% cổ phần này cũng vô ích.

Làm ăn buôn bán, ai mà không chạy theo chữ lợi.

"Trợ lý Bạc nói không sai, tôi đồng ý bán 19% cổ phần này." Đường Chấn cười nói.

"Một lời đã định, không biết hôm nay tổng giám đốc Đường có thời gian rãnh hay không, một lát nữa chúng ta sẽ ký hợp đồng mua bán cổ phần."

"Mới vừa quyết định bán, nên chưa chuẩn bị hợp đồng mua bán. . . . . ."

"Tổng giám đốc Đường không cần lo lắng, tất cả tài liệu cần thiết bên tôi đều đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần Tổng giám đốc Đường ký tên là được."

Đường Chấn nhìn trợ lý Bạc cười lên ha hả: "Bây giờ người tuổi trẻ làm việc gì cũng sấm rền gió cuốn như vậy sao? Ha ha ha."

Ký xong hợp đồng, hai bên bắt tay, nói mấy câu xã giao.

Trợ lý Bạc cố ý chuyển đề tài lên người Đường Hạo Thiên: "Sao hôm nay không thấy Đường thiếu? Mấy ngày trước trong lúc vô tình tôi còn nhìn thấy anh ấy đang ở cùng một chỗ với tiểu thư Giang Mỹ Kỳ, mấy tháng

https://thuviensach.vn

trước anh ta còn đưa theo Giang Mỹ Kỳ và mẹ của cô ấy tới đây thuyết phục tôi để cho tập đoàn Giang thị được tham gia đầu tư vào hạng mục này, bởi vì tình huống đặc biệt, nên chuyện này không thành! Nghe nói Đường thị đầu tư thêm vào hơn mười hai tỷ là do nhà họ Giang cầm cố tất cả sản nghiệp cho ngân hàng để vay, xem ra quan hệ giữa hai nhà rất không bình thường!"

"Anh nói hơn mười hai tỷ đó là của nhà họ Giang cầm cố vay sao?" Đường Chấn kinh ngạc.

"Ồ! Xem ra là tôi đã lắm mồm rồi, thì ra tổng giám đốc Đường không hay biết chuyện này." Trợ lý Bạc làm bộ như không cẩn thận lỡ miệng nói ra.

Hai bên lại nói thêm mấy câu xã giao liền tách ra.

Gương mặt của Đường Chấn trở nên âm trầm bước lên xe: "Lập tức gọi điện thoại nói Hạo Thiên tới công ty gặp tôi!"

Trợ lý cung kính nói: "Tổng giám đốc, mới vừa rồi trợ lý của tổng giám đốc Mộ gọi điện thoại tới đây nói tổng giám Mộ muốn gặp ông."

"Tùy tiện mượn cớ từu chối đi."

"Dạ, vừa nãy tôi đã nói với trợ lý Lý là tạm thời ông quá bận rộn nên không gặp được." Trợ lý nói.

Trong lòng Đường Chấn tất nhiên hiểu rõ Mộ Đình tìm ông và lúc này là vì chuyện gì, nhưng mà hiện tại ông cũng không còn tâm trạng trông nom mấy chuyện vô ích này, trước tiên ông muốn biết rõ ràng lai lịch của hơn mười hai tỷ ấy.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 74.2

Đường Hạo Thiên đang ở chung một chỗ cùng Giang Mỹ Kỳ, vừa nhận được điện thoại của cha liền chạy về công ty.

"Cha, cha gọi con tới đây gấp như vậy là có chuyện gì?"

Gương mặt của Đường Chấn lạnh lùng nhìn con trai mình: "Cha hỏi con, hơn mười hai tỷ đó là ở đâu mà có?"

"Là con vay từ ngân hàng."

"Lấy cái gì vay? Vay thế nào?" Đường Chấn hỏi: "Mười hai tỷ cũng không phải là con số nhỏ!"

"Cha, không phải con đã từng nói với cha rồi sao, con có người bạn làm cấp cao ở trong ngân hàng, nên đã tìm anh ta giúp đỡ, không mất cái gì. . . . . ."

Đường Chấn đột nhiên vỗ bàn một cái: "Con còn dám gạt cha?"

Đường Hạo Thiên bị dọa đến phát hoảng.

"Cha hỏi con, có phải con và Giang Mỹ Kỳ không chia tay phải không?"

"Cha. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Có phải không chia tay hay không?"

"Con xin lỗi, cha, chúng con là yêu nhau thật lòng." Đường Hạo Thiên không thể làm gì khác hơn là đàng hoàng thừa nhận.

"Hơn mười hai tỷ đó là nhà họ Giang cho con mượn đúng không?" Đường Chấn nghi ngờ hỏi.

Mắt Đường Hạo Thiên đảo một vòng, không dám nói mình âm thầm ký thỏa thuận với nhà họ Giang, chỉ gật đầu.

"Sao nhà họ Giang lại đồng ý cho con mượn hơn mười hai tỷ? Hơn nữa còn thế chấp hết tất cả tài sản, theo tính tình của Thiệu Thiến, chắc chắn bà ta sẽ không mạo hiểm lớn như vậy." Đường Chấn nghi ngờ: "Con chỉ mượn hơn mười hai tỷ? Không có làm cái gì khác chứ?"

"Không có, không có." Vẻ mặt của Đường Hạo Thiên rõ ràng không đúng.

Đường Chấn nhìn ra được điều gì đó: "Có phải còn có chuyện gì gạt cha hay không?"

"Không có, không có đâu cha."

"Còn không mau nói!" Đường Chấn cầm tài liệu trên bàn định quăng về phía anh ta.

Đường Hạo Thiên sợ hãi giơ tay lên muốn ngăn lại, không thể làm gì khác hơn là đàng hoàng khai ra toàn bộ. d♡iễn◡đàn◡l♡ê◡quý◡đ♡ôn

"Kỳ Kỳ nói để cho con lấy danh nghĩa của tập Đoàn Đường thị đầu tư thêm mười hai tỷ, đến lúc khu vui chơi đi vào hoạt động, cô ấy nói mẹ của cô ấy đồng ý chia cho tập đoàn Đường thị của chúng ta ba phần lợi nhuận."

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên cẩn thận từng li từng tí nói: "Con nghĩ tiền này không kiếm cũng uổng. . . . . ."

"Cô ta xem tập đoàn Đường thị của chúng ta thành cái gì rồi hả?" Đường Chấn tức giận nói.

"Cha, về điểm này Kỳ Kỳ thật sự không sai, dù sao nhà họ Đường chúng ta cũng không thiếu cái gì, có thể kiếm thêm một khoản nữa, sao lại không. . . . . ."

"Con không động não suy nghĩ sao?" Đường Chấn tức giận gõ lên đầu Đường Hạo Thiên: "Nếu là đầu tư kiếm lời mà nói, Đường thị chúng ta quả thật sẽ kiếm thêm một chút, nhưng nếu đầu tư thất bại, đến lúc đó người đền tất cả lại là chúng ta. Tất cả nguy hiểm đều do tập đoàn Đường thị chúng ta chịu, còn tập đoàn Giang thị thì tốt rồi, cái gì cũng không cần làm, có lời thì lấy tiền, lỗ vốn thì tập đoàn Đường thị phải bồi thường đấy!"

"Vậy lần này không phải làm ăn có lời sao?"

"Nếu lỗ vốn thì sao? Mười hai tỷ này con trả sao?" Đường Chấn hỏi.

"Mẹ của Kỳ Kỳ cũng đã nghiên cứu qua trước rồi, chắc chắn lời không lỗ, mới nhường chuyện tốt này lại cho chúng ta."

"Con cho rằng người ta cũng ngu như con vậy sao? Quan hệ giữa nhà họ Giang và nhà họ Đường chúng ta là gì chứ? Sao lại muốn nhường chuyện tốt như thế lại cho nhà họ Đường chúng ta? Chỉ có kẻ ngu như con mới tin tưởng người ta như vậy! Quả thật là ngu tới trình độ của anh họ con rồi." Đường Chấn tức giận nói.

Đường Hạo Thiên vừa nghe cha lấy mình so với người anh họ có trí khôn giống như đứa bé kia, trong lòng cảm thấy bất mãn, chẳng lẽ anh cũng nhược trí (suy giảm trí khôn) sao?

https://thuviensach.vn

"Cha, cha không cần lần nào cũng mắng con là nhược trí nhu vậy! Con làm gì sai chứ? Không phải là muốn cho tập đoàn Đường thị của chúng ta kiếm thêm được nhiều tiền sao? Kỳ Kỳ mang thai con của con lại bị Giang Dĩ Mạch đánh đến sinh non, cô ta đã không xin lỗi, còn khiến anh họ thiếu chút nữa bóp chết con, như vậy vẫn không tính là gì, cô Đường Hân còn chạy tới đây buộc con phải chia tay, thế mà Kỳ Kỳ cũng không oán hận con, một cô gái tốt như vậy đi đâu mà tìm đây?"

"Con không chia tay với Kỳ Kỳ thì có lỗi sao?" Đường Hạo Thiên hỏi ngược lại cha mình: "Nếu không phải do Giang Dĩ Mạch, thì làm sao đứa bé của con và Kỳ Kỳ mất được?"

Nhắc tới đứa cháu chưa kịp ra đời đã không còn, Đường Chấn cũng đau lòng.

"Cha mới nói con một câu, con đã nói lại nhiều câu như vậy, con nói chuyện với cha mình như vậy sao?" Đường Chấn không vui trách cứ.

Đường Hạo Thiên lại cảm thấy sảng khoái và thoải mái, chưa bao giờ ở trước mặt cha mà anh ta lại thẳng thắng nói ra những suy nghĩ và bất mãn ở trong lòng mình như vậy, không ngờ sau khi nói ra cảm giác lại tốt như vậy.

"Cha, con chỉ nói ra những suy nghĩ ở trong lòng mình mà thôi."

"Con nói nhà họ Giang nhường chuyện tốt này lại cho tập đoàn Đường thị chúng ta, nếu đã tốt như vậy, thì coi như tập đoàn Đường thị chúng ta mượn nhà họ Giang mười hai tỷ, chờ khi khu vui chơi thu được lợi nhuận thì tập đoàn Đường thị chúng ta sẽ trả mười hai tỷ này lại cho họ."

"Cha. . . . . ." Đường Hạo Thiên kinh ngạc.

"Có vấn đề gì không?"

https://thuviensach.vn

"Tại sao cha có thể làm như vậy chứ? Việc làm này cùng độc chiếm khác nhau ở chỗ nào?" Đường Hạo Thiên bất mãn nói.

Đường Chấn làm ra vẻ đương nhiên giải thích: "Vốn là do tập đoàn Đường thị của chúng ta đầu tư, tại sao lại chia cho nhà họ Giang? Cha cũng không nuốt luôn mười hai tỷ đó, sau này vẫn sẽ trả lại cho nhà họ Giang."

"Cha. . . . . ."

"Cứ quyết định như vậy, con đừng nói thêm nữa." Đường Chấn không muốn tiếp tục cái đề tài này.

"Cha, cha không thể làm như vậy, cha làm như vậy thì con phải nói sao với Kỳ Kỳ đây?"

"Các con đã yêu nhau như vậy, thì cô ta cũng sẽ không ngại, hơn nữa nếu sau này cô ta gả vào nhà họ Đường chúng ta, thì không phải tất cả đều là của cô ta hay sao!" Đường Chấn dụ dỗ.

"Nhưng. . . . . ."

"Chớ nhưng nhị gì nữa, cha là người từng trải, hiểu rõ hơn so với con, tuyệt đối sẽ không hại con." Đường Chấn nhìn xa trông rộng nói: "Con là con trai duy nhất của cha, hiện tại cha khổ cực làm tất cả những chuyện này cũng vì tương lai của con, con nghe lời cha sẽ không sai."

"Nhưng chúng ta làm như vậy không phải rất quá đáng hay sao? Đến lúc đó con phải giải thích với Kỳ Kỳ như thế nào?"

"Trong tương lai tất cả tài sản của nhà họ Giang nhất định sẽ để lại cho em trai của cô ta, không có một chút quan hệ gì với cô ta, tương lai nếu cô ta gả tới nhà họ Đường chúng ta, thì chẳng phải tất cả tài sản của nhà họ Đường chúng ta đều thuộc về cô ta sao. Cha tin tưởng Kỳ Kỳ là một người thông minh, cô ta sẽ hiểu rõ."

https://thuviensach.vn

"Cha, ý của cha là đồng ý cho hôn sự của con và Kỳ Kỳ?" Đường Hạo Thiên nhân cơ hội hỏi.

Đường Chấn lại không nói gì.

"Cha, sao cha không trả lời con, không đúng như vậy ư?"

"Cả ngày con trừ muốn những thứ này ra thì không muốn những thứ khác nữa hả?" Đường Chấn hỏi ngược lại.

"Cha, Kỳ Kỳ mang thai con của con lại bị đánh đến sinh non, ngay tại lúc cô ấy còn chưa xuất viện con đã nói chia tay, vậy mà cô ấy đều không oán không hận con một câu, một cô gái tốt như vậy, là con có lỗi với cô ấy, nên con muốn cho cô ấy một danh phận, cái này thì có gì sai chứ?" Đường Hạo Thiên hỏi ngược lại cha mình: "Cha, chẳng lẽ trong lòng cha không hận sao? Đứa cháu mập mạp của cha đã bị Giang Dĩ Mạch đánh chết, còn cháu họ thì muốn bóp chết con của cha, cô Đường Hân còn tới nhà trút giận, buộc con chia tay, hiện tại cha cũng muốn theo họ làm tổn thương con cùng Kỳ Kỳ sao?"

Trong lòng Đường Chấn cũng rất tiếc nuối và thương xót đứa cháu đã mất kia, trong lòng đã sớm có mâu thuẫn đối với em gái, chuyện gì nó cũng chỉ nghĩ cho nhà họ Mộ, không bao giờ suy nghĩ đến cảm nhận của người anh trai là ông một chút nào.

Cháu trai bị con dâu của nó đánh thành một vũng máu, con trai thiếu chút nữa đã bị con trai của nó bóp chết, nó không biết quan tâm còn tới nhà trút giận, không phải là ỷ vào địa vị lớn mạnh của nhà họ Mộ ở thành phố này sao?

"Con khăng khăng muốn ở chung một chỗ cùng Giang Mỹ Kỳ, cha cũng không phản đối, nhưng nếu các con muốn kết hôn, thì trước hết phải sinh được cháu trai cho cha đã." Đường Chấn nói.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời cha nói, Đường Hạo Thiên lập tức vui mừng hớn hở: "Cảm ơn cha."

Đường Chấn thở dài: "Nếu đứa bé kia vẫn còn, hiện tại có thể đã ra đời rồi."

Đường Hạo Thiên biết cha đang nói đến đứa bé đã mất ở trong bụng Giang Mỹ Kỳ.

"Lần này là nhà họ Mộ bất nhân, thì không thể trách cha bất nghĩa." Đường Chấn giống như đang lầm bầm lầu bầu.

Đường Hạo Thiên nghi ngờ: "Cha, cha nói cái gì? Nhà họ Mộ thế nào?"

Nó là con trai của mình, nói cho nó biết cũng không sao.

"Cha mới vừa bán 19% cổ phần của tập đoàn Mộ thị trong tay cha cho tổng giám đốc của tập đoàn Ngự Thiên, cũng chính là Ông Trùm giấu mặt đứng phía sau công ty đã thu mua lại khu vui chơi ở trung tâm thành phố. . . . . ."

Cửa phòng làm việc đột nhiên bị đẩy ra, Mộ Đình đi vào: "Anh mới vừa nói cái gì?"

Đường Chấn cả kinh, nhìn trợ lý của mình.

Trợ lý khó xử giải thích: "Tôi xin lỗi, tổng giám đốc, tổng giám đốc Mộ, ông ấy. . . . . ."

"Anh bán cổ phần của tập đoàn Mộ thị trong tay anh rồi hả?" Mộ Đình nghiêm túc hỏi.

Đường Chấn thấy đã bị nghe được, thì cũng không cần phải giấu diếm nữa: "Đúng vậy, không sai."

https://thuviensach.vn

"Làm sao anh có thể bán hết tất cả cổ phần của tập đoàn Mộ thị như vậy? Hơn nữa còn bán cho đối thủ cạnh tranh của tập đoàn Mộ thị!"

"Cổ phần ở trong tay tôi, đương nhiên tôi có quyền bán đi!"

"Anh. . . . . ."

"Nếu đã nói thẳng ra, vậy thì tôi sẽ nói hết. Em rể, nhiều năm qua tôi đã bị cậu áp bức đủ rồi, không bao giờ muốn nhìn mặt cậu mà sống qua ngày nữa, Thiên Thần là một đứa ngốc, Tử Duệ lại không dạy được, ngay cả chị dâu mình mà cũng có ý đồ, thời đại của nhà họ Mộ các người cũng đến lúc nên kết thúc rồi!"

"Đường Chấn, anh. . . . . ." Ngực của Mộ Đình đột nhiên đau đớn, mồ hôi trên trán chảy xuống ròng ròng, ông đau đến ngã xuống đất ngất đi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Giành Giật Sự Sống

Trong phòng cấp cứu của bệnh viện, Mộ Đình đang cấp cứu ở đó.

Nhận được tin tức Đường Hân và quản gia lập tức cùng đi tới bệnh viện, Mộ Đình vẫn đang cấp cứu, còn lái xe nhà họ Mộ chờ ở bên ngoài.

“Xảy ra chuyện gì rồi hả? Thế này là có chuyện gì?” Đường Hân sốt ruột chất vấn lái xe.

“Phu nhân, tổng giám đốc tới tập đoàn Đường thị tìm anh họ của bà, không biết vì sao đột nhiên té xỉu, trợ lý tổng giám đốc Đường chạy ra nói cho tôi biết tổng giám đốc xỉu rồi. Tôi lập tức gọi điện thoại cấp cứu, lúc này mới đưa tổng giám đốc vào bệnh viện.”

“Mộ Đình bị xỉu khi đi gặp anh họ tôi?” Đường Hân kinh ngạc, mơ hồ cảm giác trong chuyện này tất có ẩn tình (Điều bí ẩn).

Bà ta lập tức gọi điện cho anh họ Đường Chấn hỏi đã xảy ra chuyện gì, kết quả lại là trợ lý của anh họ nghe máy, nói ông ta đang họp không tiện nghe điện thoại.

Đường Hân càng lúc càng cảm thấy không thích hợp, quan hệ giữa nhà họ Mộ và nhà họ Đường không phải bình thường. Sao có thể khi chồng mình bị xỉu ở chỗ anh họ mà sau đó bản thân anh họ lại bận họp không tiện nghe điện thoại?

https://thuviensach.vn

Trước kia anh họ cũng từng có chuyện đang tổ chức họp khẩn cấp, mình gọi điện thoại qua cũng không từ chối nghe máy cơ mà.

Rõ ràng đây chính là cố tình không nghe!

Trong này nhất định có chuyện.

“Lão Viên, ông có biết Mộ Đình ông ấy đi gặp anh họ tôi là vì chuyện gì không?” Đường Hân sốt ruột hỏi.

Lái xe nhất thời nói cũng không rõ lắm. “Hình như hôm nay khu vui chơi trung tâm thành phố cắt băng khánh thành, trong bản tin nói tổng giám đốc Đường cũng có tham dự. Nghe trợ lý nói, tổng giám đốc liền vào phòng họp xem bản tin trực tiếp, lúc đó đã tức giận đến nỗi phải dùng thuốc, lúc tôi đưa tổng giám đốc đi trợ lý Lý còn đặc biệt bảo tôi phải chý ý một chút.”

Trước kia Đường Hân từng nghe chồng đề cập qua hạng mục khu vui chơi trung tâm thành phố kia, nhưng bản thân anh họ sao có thể tới tham dự lễ cắt băng?

Càng nghĩ càng không thích hợp.

Đường Hân lập tức gọi điện thoại tới cho trợ lý của Mộ Đình, cuối cùng lúc này mới biết được chân tướng câu chuyện liền tức giận đến mặt đen luôn.

Bà ta không tin nhà họ Đường sẽ làm loại chuyện này, càng không tin anh họ mình sẽ làm như vậy!

Năm đó, lúc nhà họ Đường gặp nạn, nhà họ Mộ giúp đỡ không ít, sao anh họ mình có thể quên ơn phụ nghĩa, bỏ đá xuống giếng đây?

https://thuviensach.vn

Đường Hân tức đến không kiềm chế được, trong chuyện này chắc có hiểu nhầm gì rồi.

Điện thoại anh họ Đường Chấn vẫn không gọi được, đang muốn trực tiếp đến tập đoàn Đường thị tìm anh họ mình giáp mặt hỏi rõ ràng thì bị quản gia Triệu khuyên bớt nóng.

“Phu nhân, bà bình tĩnh một chút, bây giờ ông chủ đang cấp cứu trong phòng sống chết chưa rõ, đây chưa phải là lúc đi truy cứu trách nhiệm, trước hết chúng ta chờ ông chủ không có việc gì rồi hẵng nói.”

Lúc này Đường Hân mới bình tĩnh được một chút, lo lắng đứng chờ ngoài phòng cấp cứu.

***

Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Đường thị, trợ lý cung kính nói chuyện Đường Hân vừa mới gọi điện đến đã bị cô ta chặn lại.

Đường Hạo Thiên hỏi, “Ba, bây giờ cô nhất định đang tức điên người, vì sao ba không nghe điện thoại của cô? Chuyện này ba phải giải thích cho cô hiểu chứ!”

Đường Chấn đuổi trợ lý ra ngoài, nói: “Có gì mà giải thích? Không phải chuyện thắng bại trên thương trường sao, hơn nữa nhà họ Đường chúng ta không nợ nhà họ Mộ cô ấy thứ gì, là tự dượng con không khỏe xỉu đi, có liên quan gì tới chúng ta?”

Đường Hạo Thiên rất kinh ngạc về kiểu Logic của ba mình, lúc này mới hiểu rõ thì ra ba mình vốn là người như thế.

“Vậy bên cô…..”

https://thuviensach.vn

“Cho dù nói thế nào cũng là thân thích, qua hai ngày nữa mang ít đồ tới bệnh viện thăm là được.” Đường Chấn không sao cả nói.

“Ba, trước kia nhà cô giúp Đường thị của chúng ta không ít, như vậy thật sự được không? Người khác có nói nhà họ Đường chúng ta không có đạo nghĩa (Đạo đức và chính nghĩa – theo QT) hay không?”

“Nhà họ Mộ giết chết cháu trai ba, chuyện này là có đạo nghĩa?” Đường Chấn hỏi lại.

“Ba, thì ra ba cũng để ý tới đứa bé này, vậy vì sao lúc trước không cho con và Kỳ Kỳ kết hôn?”

“Trước khác nay khác!” Đường Chấn nói, “Khi đó nhà họ Mộ đang có chuyện vui, dù sao nhà họ Đường chúng ta cũng không thể vì chuyện này mà trở mặt với nhà họ Mộ? Hơn nữa, không phải ba đã nói với con, sao không tìm người phụ nữ khác mà lại cố tình chọn em gái Giang Dĩ Mạch? Nó chính là em ruột vợ chưa cưới của con đó!”

Chuyện này Đường Hạo Thiên không nói được gì rồi.

“Thôi, chuyện đã qua ba cũng không muốn nói nhiều, con lập tức liên hệ với phóng viên đưa tin về việc Giang Dĩ Mạch đánh Giang Mỹ Kỳ tới sinh non, không những không giải thích còn bảo Thiên Thần thiếu chút nữa bóp chết con. Còn nữa, chuyện tốt của con và Giang Mỹ Kỳ cũng nên tuyên bố với bên ngoài, phải tranh thủ giành sự đồng cảm của bên ngoài, hoàn toàn bôi nhọ nhà họ Mộ. Chỉ có như vậy, cho dù nhà họ Đường chúng ta gây ra nhiều chuyện, bên ngoài cũng sẽ cảm thấy là do chúng ta bị dồn ép, sẽ không chỉ trích nhà họ Đường chúng ta nhiều, mà là sẽ nói nhà họ Mộ không hợp đạo lý làm người.”

“Con đã biết, con đi làm ngay đây.”

***

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến đêm khuya Mộ Đình mới được đẩy ra khỏi phòng cấp cứu, bác sĩ nói vì cảm xúc bị kích động quá lớn, bị kích thích nghiêm trọng khiến bị vỡ mạch máu não dẫn tới trúng gió. Tạm thời không nguy hiểm tới tính mạng, nhưng từ nay về sau không thể nào xuống giường đi lại được.

“Bác sĩ, đây là ông có ý gì?” Đường Hân cảm giác đầu mình như bị trời đè, “Cái quái gì mà bảo không thể nào xuống giường đi lại.”

Bác sĩ hiểu tâm tình của người nhà bệnh nhân, gật đầu rồi rời đi.

Mộ Đình được đẩy ra khỏi phòng cấp cứu vào nằm trong phòng bệnh cao cấp, cả người Đường Hân sắp muốn xỉu theo ông.

Sao đột nhiên chồng mình có thể bị liệt được?

Đường Hân vô cùng tức giận, lập tức bảo quản gia lái xe đưa bà ta tới nhà họ Đường, nhất định phải biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

“Phu nhân, bây giờ là nửa đêm.”

“Nửa đêm thì thế nào? Lập tức lái xe đưa tôi đi!”

Lúc quản gia Triệu lái xe đưa Đường Hân đến nhà họ Đường, cửa chính nhà họ Đường cũng đã mở cho bà ta, nhưng gọi nửa ngày người gác cổng mới đi ra nói trong nhà không có người, đi tham gia lễ chúc mừng rồi.

“Lễ chúc mừng gì?” Đường Hân hỏi.

Người gác cổng cũng không biết lễ chúc mừng gì, nói hai câu liền đi vào ngủ.

Đường Hân gọi điện thoại cho anh họ nhưng vẫn không gọi được như trước, liền gọi qua cho cháu trai Đường Hạo Thiên và chị dâu, cũng đều tắt máy.

https://thuviensach.vn

Cái này dường như là cùng hẹn trước với nhau rồi.

Lúc này quản gia Triệu cung kính nhỏ giọng nói: “Phu nhân, nghe nói hôm nay khu vui chơi trung tâm thành phố tiến hành nghi lễ cắt băng khánh thành, buổi tối tổ chức lễ chúc mừng ở khách sạn Giang Gia, có thể ông Đường ở chỗ này chăng?”

“Lập tức lái xe đưa tôi qua đó.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 75.2

Trong khách sạn Giang Gia đang cử hành lễ chúc mừng nho nhỏ mà long trọng, những người tham dự và bên xây dựng cùng với các nhà đầu tư lớn còn có người phụ trách bên ngân hàng của khu vui chơi đều có mặt. Tất cả đều muốn nhìn thấy tổng giám đốc thần bí đứng đằng sau hạng mục này, kết quả phát hiện vẫn là trợ lý Bạc chủ trì lễ chúc mừng.

Mặc dù mọi người đều có chút thất vọng nhưng có thể tham dự lễ chúc mừng như thế này cũng là vinh dự lắm rồi.

Từng người, công ty, tập đoàn vì hạng mục này mang đến lợi nhuận cũng không phải là ít, tất nhiên trong lòng vô cùng cao hứng thoải mái.

Đường Chấn đang cùng mấy nhà đầu tư trò chuyện gì đó, còn vợ ông ta đang nói chuyện gì với Thiệu Thiến vô cùng vui vẻ, thỉnh thoảng cười rộ lên. Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ đang thân mật ở trong gian phòng cách vách.

Vẻ mặt Đường Hân nghiêm nghị hùng hổ xông vào, nhìn thoáng qua tiệc rượu liếc mắt một cái liền chú ý thấy Đường Chấn đang nói chuyện.

Có người nhắc nhở Đường Chấn, hình như biết có kịch hay để xem.

Bản tin buổi tối rất nhiều người xem, ân oán cá nhân của nhà họ Mộ và họ Đường bị viết một cách đặc sắc cộng thêm khoa trương lại giả tạo, ngoài

https://thuviensach.vn

ra còn đảo ngược lung tung.

Đầu tiên là Giang Dĩ Mạch ỷ vào tài sản mẹ để lại bắt nạt mẹ kế và em trai cùng em gái, biết em gái thích Đường Hạo Thiên cố ý phá hoại, vẫn cứ đính hôn với Đường Hạo Thiên.

Sau này biết nhà họ Mộ có tiền lại bắt đầu cướp đoạt chồng chưa cưới của em gái.

Còn Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ vẫn luôn chịu đựng tình yêu bị chia lìa, mãi đến lúc Giang Dĩ Mạch kết hôn rốt cuộc hai người không chịu nổi nữa mới ở cùng một chỗ yêu thương lẫn nhau, còn có đứa nhỏ nữa.

Kết quả Giang Dĩ Mạch ghen tị thành thói quen, một cái tát khiến Giang Mỹ Kỳ sinh non, chẳng những không giải thích mà còn mắng em gái mình sinh non là đáng đời. Lại còn bảo chồng ngốc của mình thiếu chút nữa bóp chết Đường Hạo Thiên.

Không chỉ có những thứ này, tiếp sau còn nhiều chuyện chưa hết. Ngay cả mẹ chồng cô cũng chính là vợ của ông chủ nhà họ Mộ còn phải đặc biệt chạy tới nhà họ Đường ầm ĩ một trận, buộc Đường Hạo Thiên và Giang Mỹ Kỳ chia tay, nói đối phương bắt nạt con trai ngốc nghếch của bà ta.

Mọi việc cứ như thế viết hẳn một trang dài, nói nhà họ Đường chịu bao nhiêu tủi nhục, nhà họ Mộ có bao nhiêu khinh người quá đáng, ngay cả đứa nhỏ chưa chào đời cũng không buông tha.

Giờ phút này nhìn thấy Đường Hân hùng hổ chạy tới chất vấn như vậy, càng chứng thực bản tin kia.

Quả nhiên nhà họ Mộ rất hung hăng càn quấy!

Đường Chấn nhìn thấy em họ mình đi tới, cười đón tiếp: “Hân Hân, sao em lại đến….”

https://thuviensach.vn

“Anh, em hỏi anh, đã xảy ra chuyện gì khiến Mộ Đình té xỉu?” Đường Hân nghiêm túc chất vấn.

Bà ta đã bị tức giận sắp mất lý trí, không thèm quản có người khác ở đây hay không.

“Hân Hân, ở đây nhiều người chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện.”

Đường Hân thấy người xung quanh đang nhìn bên này chờ để chê cười, liền đồng ý.

Hai người đi ra hành lang bên ngoài tìm chỗ yên tĩnh nói chuyện.

“Cuối cùng là có chuyện gì xảy ra?” Đường Hân hỏi, bà ta tuyệt đối không tin anh trai mình sẽ làm ra loại chuyện này, “Vì sao Mộ Đình xỉu? Còn nữa, làm sao anh có thể tới tham dự lễ chúc mừng của hạng mục khu vui chơi?”

“Anh là nhà đầu tư đương nhiên phải tới tham dự lễ chúc mừng rồi.” Đường Chấn nói.

Quả thật Đường Hân không thể tin vào tai mình, “Anh, chẳng lẽ anh không biết hạng mục khu vui chơi kia vốn là của nhà họ Mộ em, là bị người khác hung hăng giành lấy.”

“Đây cũng chỉ có thể trách em rể không có năng lực, mấy ngàn công nhân tập đoàn Đường thị chờ cơm ăn, cuối cùng anh không thể không quản bọn họ, có tiền không kiếm ư?” Lúc này Đường Chấn mới lộ ra bộ mặt thật.

Từng là người anh rất yêu thương bà ta từ nhỏ đâu mất rồi?

“Hân Hân, trước kia em cũng là người nhà họ Đường, dù sao cũng không hi vọng công ty ba mình vất vả kinh doanh bị hủy trong tay chúng ta chứ?” Đường Chấn còn nói thêm.

https://thuviensach.vn

“Anh, không đầu tư vào đây kiếm lời Đường thị sẽ bị phá hủy sao?” Đường Hân hỏi lại.

“Hân Hân, có lời vì sao lại không làm? Em là con gái không hiểu chuyện buôn bán làm ăn trên thương trường anh không trách em, chuyện này chúng ta không nói nữa….”

“Anh, chẳng lẽ anh quên trước kia lúc tập đoàn Đường thị gặp khó khăn, em và Mộ Đình đã làm gì giúp anh à? Sao anh có thể bỏ đá xuống giếng vào lúc này, chỉ lo cho bản thân đây?” Đường Hân chất vấn.

“Khi nào thì anh chỉ lo cho mình hả? Anh chăm lo cho toàn bộ nhà họ Đường, em không hiểu thì không nên nói lung tung!” Đường Chấn không hài lòng nói, “Mộ Đình bị xỉu đó là do thân thể ông ta không khỏe, có liên quan gì đến anh? Em nên nhanh chóng trở về đi, anh còn phải tham dự lễ chúc mừng….”

“Anh, bây giờ Mộ Đình đang nằm trong bệnh viện, bác sĩ nói ông ấy trúng gió từ này về sau ngay cả tự lo cho mình cũng khó khăn!”

“Hân Hân, Mộ Đình xảy ra chuyện như vậy anh cũng có lời thông cảm với em, nhưng chính thân thể ông ta không tốt anh cũng không có cách nào khác, em vẫn nên về chăm sóc Mộ Đình đi, anh vào trước.”

“Đường Chấn, anh hơi quá đáng đấy!” Đường Hân tức giận lớn tiếng nói, “Ngày trước nhà họ Mộ chúng tôi đối xử với anh thế nào? Bây giờ anh lại vong ân phụ nghĩa như thế với Mộ Đình?”

Hai anh em tranh cãi khiến mọi người nhìn qua, Đường Chấn cố ý nói: “Ngày trước nhà họ Mộ đối xử với tôi thế nào chẳng phải trong lòng cô biết rõ ư? Một cái tát của con dâu cô đã giết chết cháu trai tôi, chẳng những không giải thích, đứa con ngốc nghếch của cô thiếu chút nữa bóp chết Hạo Thiên. Cô còn chạy tới nhà tôi làm ầm ĩ một trận, buộc Hạo Thiên và Giang

https://thuviensach.vn

Mỹ Kỳ chia tay, cô nói nhà họ Mộ cô đối xử với nhà họ Đường tôi như thế nào?”

“Anh nói hươu nói vượn gì thế?”

Đường Chấn không thèm để ý tới Đường Hân nữa xoay người rời đi, Đường Hân tức giận đuổi theo kéo Đường Chấn. Kết quả Đường Chấn không khách khí vung tay, Đường Hân trẹo chân ngã xuống mặt đất, hoàn toàn không còn uy nghi của nữ chủ nhân nhà họ Mộ ngày trước.

Lúc này Thiệu Thiến đi qua nâng Đường Hân dậy, “Chị già, xem ra chị thật sự già rồi, đi mà cũng có thể bị ngã, em dìu chị đi ra ngoài.”

Đường Hân lạnh lùng gạt Thiệu Thiến ra, mắt cá chân đau đớn lại ngã xuống đất.

“Thật sự không phân biệt tốt xấu, không thấy người ta có lòng tốt.” Thiệu Thiến đứng đó từ trên cao nhìn xuống Đường Hân ngã trên mặt đất: “Tôi có lòng tốt đỡ bà dậy, sao bà lại tức giận với tôi? Là nhà họ Đường đắc tội với bà chứ không phải tôi, bà tỏ ra ngang ngược với tôi làm gì hả?”

Đường Hân biết Thiệu Thiến cố ý, “Thiệu Thiến, ngày trước không phải cô là một người hầu của tôi sao? Cô cướp chồng và tài sản của bạn thân mình thì cho rằng có thể leo lên đầu tôi sao?”

Khuôn mặt Thiệu Thiến lúc đỏ lúc trắng, bà ta kiêng kỵ nhất là người khác khơi lại chuyện năm đó của bà ta, “Đường Hân, tôi thấy bà cũng là già rồi lú lẩn, khi nào thì tôi làm người hầu cho bà? Bà già nên ngu muội sao? Một bó tuổi rồi không nên ra ngoài chạy loạn, ngoan ngoãn ở nhà chữa bệnh đi!”

Đường Hân phẫn nộ nhìn Thiệu Thiến, lúc này mới hiểu chính xác câu “Hổ sa cơ bị chó bắt nạt.”

https://thuviensach.vn

“Quản gia Triệu!” Đường Hân gọi một tiếng quản gia Triệu lập tức đi tới, nhìn thấy Đường Hân bị ngã trên mặt đất liền chạy đến nâng bà ta dậy.

Lúc này Đường Hân mới nhìn thẳng vào Thiệu Thiến, không mất uy nghi khí thế hào môn nói: “Thiệu Thiến, tôi với bà là cùng một tuổi, tôi một bó tuổi vậy bà cũng là bà già như tôi, còn ăn mặc trang điểm như con gái, cũng không ngại mất mặt.”

“Bà nói cái gì?” Thiệu Thiến tức giận.

“Năm đó bà giống như một con chó, khi làm người hầu của tôi cũng không dám nói với tôi như vậy.” Dáng vẻ Đường Hân đàng hoàng của một quý phu nhân hào môn, nói: “Quản gia, dìu tôi đi!”

***

Sau vài ngày liên tục xảy ra chuyện, quan hệ giữa nhà họ Đường và nhà họ Mộ trở thành đề tài ồn ào huyên náo cho toàn thành phố, quan hệ hai nhà cũng hoàn toàn chấm dứt.

Mộ Đình nằm trên giường bệnh hoàn toàn không thể cử động, ngay cả năng lực tự chăm sóc mình cũng không còn. Điều này đối với Mộ Đình người vẫn luôn rất mạnh mẽ lại bá đạo mà nói, không thể nghi ngờ là đả kích trầm trọng.

Nhưng bây giờ ngay cả nói chuyện ông cũng không thể nói, mở miệng muốn nói gì đó song nhiều lắm chỉ có thể hừ hừ vài tiếng.

Đường Hân thấy chồng như vậy cảm giác như trời sập xuống đầu mình, vừa bực tức vừa hận, mất hết hi vọng.

Lúc này bà ta mới nhớ tới con trai nhỏ Mộ Tử Duệ, chỉ có thể bảo con trai út về làm chủ đại cục, nó là hi vọng duy nhất của nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

“Mộ Đình, bây giờ chỉ có thể làm như vậy thôi.” Đường Hân nói với chồng mắt nghiêng miệng lệch nằm trên giường bệnh, “Ông biến thành dạng này rồi, Thiên Thần lại là người đần độn chẳng thể giúp được gì, bây giờ nhà họ Mộ chúng ta chỉ có thể dựa vào Tử Duệ thôi.”

Mộ Đình nói không nên lời, tất cả mọi thứ đành để Đường Hân định đoạt.

“Tôi đã gọi điện bảo Tử Duệ về gấp, ông không cần lo lắng gì cả, có Tử Duệ ở đây tất cả rồi sẽ tốt thôi.” Đường Hân nói, “Còn có một việc tôi cũng muốn thương lượng với ông một chút.”

Bà ta nhìn Mộ Đình nói: “Bây giờ ông đã thành dạng này, nhà họ Mộ chúng ta chỉ có thể dựa vào Tử Duệ. Nhưng quyền hạn của tập đoàn Mộ thị còn ở trong tay ông, khi Tử Duệ trở về giúp ông xử lý chuyện tập đoàn sợ có người không phục, gây khó khăn cho Tử Duệ quản lý.”

“Ư… Ư…” Mộ Đình muốn nói gì đó nhưng chỉ ư ư được vài tiếng chứ không nói nên lời.

Đường Hân tiếp tục nói, “Mộ Đình, cho nên tôi muốn ông chuyển toàn bộ cổ phần tập đoàn Mộ thị mà ông giữ trong tay cho Tử Duệ được không, khi đó Tử Duệ chính là cổ đông lớn nhất của tập đoạn Mộ thị, còn có quyền lên tiếng cũng có thể quyết định sách lược, càng tiện cho nó quản lý chuyện của tập đoàn, không phải sao?”

“Ô…. Ô….”

“Văn kiện chuyển thêm cổ phần tôi đã bảo trợ lý của ông chuẩn bị xong rồi, người như ông bây giờ cũng không có cách nào để ký tên, ấn dấu tay cũng dễ làm thôi mà.” Đường Hân cứ thế nói tới, “Tiểu Tử, lấy đồ lại đây.”

Ninh Tử cầm văn kiện chuyển nhượng cổ phần trong túi đi qua, phía trên đã đóng dấu riêng của Mộ Đình, chỉ cần ấn dấu tay là được.

https://thuviensach.vn

Đây là muốn chiếm đoạt tài sản mà!

Lúc ông trúng gió liệt người, cả đám đều đã lộ ra bản tính của chúng.

Mặc dù Mộ Đình trúng gió không động đậy được, cũng không thể nói chuyện nhưng đầu óc vẫn rất tỉnh táo.

“Ô…. Ô…” Mộ Đình ô ô vài tiếng muốn nói gì đó nhưng hoàn toàn không mở miệng được.

Ông trơ mắt nhìn vợ cầm tay ấn dấu lên trên văn kiện chuyển nhượng cổ phần.

“Được rồi.” Đường Hân đưa văn kiện thỏa thuận chuyển nhượng cổ phần giao cho Ninh Tử cất kỹ, “Mộ Đình ông yên tâm, Tử Duệ nhất định sẽ giúp phần việc này, ông nghỉ ngơi cho khỏe, lần sau tôi trở lại thăm ông.”

Đường Hân đi rồi, Mộ Đình cứng đờ nằm trên giường bệnh, mắt nghiêng miệng lếch không nói được gì, cả người cũng hoàn toàn không cử động được, nhưng ánh mắt lo âu lại biểu hiện giờ phút này trong lòng ông rất khẩn trương thất vọng và cả lo lắng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Con Riêng

Trên đường trở về, Ninh Tử cẩn thận hỏi: "Phu nhân, lão gia bị trúng gió, đại thiếu gia đang ở nước ngoài, cần nói một tiếng với đại thiếu gia để cậu ấy trở về không?"

"Nó trở về không giúp được cái gì, cũng không phải nói với nó, để cho nó ở nước ngoài chờ đợi đi."

Ninh Tử suy nghĩ, lại thật cẩn thận hỏi: "Phu nhân, thủ tục ra nước ngoài của tôi đã làm xong, chuyện ra nước ngoài..."

"Nhà họ Mộ xảy ra chuyện lớn như vậy, cô còn ra nước ngoài làm gì?" Đường Hân quay đầu nhìn Ninh Tử: "Đầu óc sao không có kiến thức như vậy?"

"Xin lỗi phu nhân, tôi đang suy nghĩ người bảo tôi cố gắng mang thai đứa bé để phá hoại tình cảm giữa đại thiếu gia với đại thiếu phu phân, bây giờ bọn họ đang ở nước ngoài, ngộ nhỡ đại thiếu phu nhân mang thai trước, thì trong lòng thiếu gia càng không bỏ xuống được đại Thiếu phu nhân."

Đường Hân nở nụ cười: "Tùy bọn họ, có thai hay không là chuyện bọn nó, tôi không quản được."

"Nhưng không phải trước kia phu nhân..."

https://thuviensach.vn

"Trước kia là trước kia, tình huống bây giờ khác rồi. Mộ Đình trở nên như vậy, tất cả cổ phần của Mộ thị đã nhường cho Tử Duệ, chờ Tử Duệ về nước thì nó là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, coi như Giang Dĩ Mạch mang thai cũng không uy hiếp được Tử Duệ."

"Phu nhân đối với nhị thiếu gia thật tốt, tôi vẫn rằng phu nhân yêu thương đại thiếu gia nhất."

Đường Hân không nói gì, Ninh Tử thật cẩn thận nói tiếp: "Vóc người đại thiếu gia vừa cao lớn vừa đẹp trai, nhưng thật sự đáng tiếc trời sinh đã ngu dại, tôi cũng hiểu vì sao phu nhân sẽ thiên vị nhị thiếu gia."

"Đây là đương nhiên, tôi chỉ có một đứa con trai là Tử Duệ, tôi không thiên vị nó thì thiên vị ai?" Đường Hân hỏi lại.

Hiện giờ chồng trúng gió bị liệt, không làm ra được bất kỳ quyết định gì, bây giờ tất cả nhà họ Mộ đều là của bà với Tử Duệ, bà không cần che dấu nữa.

Ninh Tử giật mình mở to mắt: "Phu nhân, người vừa rồi nói cái gì? Vậy đại thiếu gia ..."

"Một đứa con riêng mà thôi." Đường Hân chán ghét nói.

"Đại thiếu gia là con riêng củalão gia với người phụ nữ khác? Nhưng không phảinăm đó trên TV với báo chí đưa tin đại thiếu gia là do phu nhân ở bệnh viện sinh mổ sao? Lúc ra viện còn bị một đám phóng viên tranh nhau phỏng vấn..."

"Chuyện quá khứ còn nói ra làm cái gì?" Đường Hân cắt ngang, nhìn Ninh Tử: "Làm sao cô biết tôi sinh mổ Thiên Thần ở bệnh viện, ra viện còn bị một đám phóng viên? Cô biết chuyện quá khứ của tôi rất rõ ràng!?"

https://thuviensach.vn

"Không phải, phu nhân." Ninh Tử vội vàng giải thích: "Tôi chỉ trong lúc vô tình nghe người hầu khác bàn tán mới biết được, không có cố ý hỏi thăm."

Xe dần dần đi xa.

*

Phòng ăn nhà họ Đường.

Người hầu đã bày thức ăn xong, hiếm khi hôm nay một nhà ba người đều ở đây.

Trên bàn cơm Đường Chấn với vợ trò chuyện, thì nhắc đến nhà họ Mộ.

"Lão Đường, bây giờ Mộ Đình trúng gió bị liệt, chúng ta phải nhanh chân đến thăm? Hiện ở bên ngoài phố lớn ngõ nhỏ báo chí đều đã đưa tin chuyện hai nhà chúng ta đoạn tuyệt, mặc dù phần lớn đều nói nhà họ Mộ không phải, nhưng cũng có người nói nhà họ Đường chúng ta quá nhẫn tâm, không quan tâm tình nghĩa hai nhà." Mẹ Đường nói.

"Đi thăm thì đi thăm, tốt xấu hai nhà cũng là thân thích." Đường Chấn không sao cả nói: "Cũng được để cho những người nói nhà họ Đường chúng ta không quan tâm tình nghĩa phải ngậm miệng!"

Nhìn thoáng qua con trai đang ăn cơm: "Hạo Thiên, buổi chiều con theo ba cùng đến thăm dượng con."

"Con cũng phải đi?" Đường Hạo Thiên không vui hỏi.

"Thăm dượng con như thế nào?"

"Ba, buổi chiều con có việc, có thể không thời gian." Đường Hạo Thiên khó xử nói.

https://thuviensach.vn

"Lại đi gặp Giang Mỹ Kỳ kia?"

Vẻ mặt Đường Hạo Thiên giống như đang nói có hẹn với Giang Mỹ Kỳ.

"Hạo Thiên, chuyện lần trước ba nói với con, con đề cập qua với nhà họ Giang chưa?"

"Chuyện gì?"

Đường Chấn bất mãn liếc con trai một cái: "Thì khoản đầu tư một ngàn hai trăm vạn nhà họ Giang kia, coi như nhà họ Đường chúng ta vay nhà họ Giang, về sau sẽ trả, về phần cái khác, ba không nhắc lại."

"Ba, làm sao con mở miệng việc này được?"

"Làm sao không mở miệng được? Lần trước ba nói với con những thứ kia con hãy đi nói cho Giang Mỹ Kỳ, nếu cô ta là người phụ nữ thông minh sẽ hiểu." Đường Chấn nói: "Buổi chiều con với ba đến bệnh viện thăm dượng con trước, sau đó con đi gặp Giang Mỹ Kỳ, nói rõ ràng việc này, nếu con ngay cả cái này cũng không làm xong, thì không xứng làm con trai của Đường Chấn này!"

"Lão Đường, ông nói gì với con trai?" Mẹ Đường bất mãn, đau lòng cho con trai duy nhất của mình.

Đường Chấn nhìn Đường Hạo Thiên, giọng điệu dịu đi còn nói: "Ba làm như vậy đều là vì tương lai của các con, có ai sẽ mang tiền kiếm được cho người ngoài không công, coi như con cưới Giang Mỹ Kỳ, nhà họ Giang cũng là người ngoài, sau này Giang Mỹ Kỳ gả vào nhà của chúng ta sẽ là chúng ta người nhà họ Đường, tự nhiên sẽ hường về nhà họ Đường chúng ta."

Mẹ Đường cũng khuyên con trai: "Hạo Thiên, tốt nhất con vui vẻ nói chuyện, khuyên nhủ cô ta."

https://thuviensach.vn

Lần này Đường Hạo Thiên đụng vào khó khắn, lời này anh ta không nói ra miệng, hơn nữa anh ta đã ký hiệp nghị riêng với Thiệu Thiến rồi.

*

Buổi chiều, bệnh viện.

Đường Chấn cố ý tìm đến phóng viên chụp ông tavới con trai mang theo quà tặng đến bệnh viện thăm Mộ Đình.

Trong phòng bệnh cao cấp, Mộ Đình nằm ở bất động đó không nhúc nhích.

Bảo vệ vừa mới giúp ông trở mình, sau đó thối lui ra ngoài.

Khi Mộ Đình nhìn thấy Đường Chấn, ánh mắt rét lạnh lợi hại, nhìn Đường Hạo Thiên có chút sợ sệt.

"Em rể, thân thể em thế nào? Hôm nay anhvới Hạo Thiên đặc biệt đến thăm em. Những thứ đồ dinh dưỡng này anh mang cho em, đặc biệt trên đường đi mua, em phải nhớ phải ăn." Đường Chấn bảo con trai đặt đồ dinh dưỡng ở trên ngăn tủ.

"Mặc dù hai nhà chúng ta ở trên phương diện làm ăn có chút xung đột, nhưng dù sao là thân thích, Đường Chấn tôi từ trước đến nay rất rộng lượng, không mang thù, em cũng không cần thiết tức giận với anh nữa."

Ánh mắt Mộ Đình sắc bén, như dao găm nhìn Đường Chấn.

Đường Hạo Thiên chưa từngthấy ánh mắt dượng hung ác như vậy, có chút ăn không tiêu, đứng ở một bên không dám nói nhiều.

"Em rể, em đừng nhìn anh như vậy, con dâu em làm mấtmột đứa cháu trai của anh, đứa con ngốc của em thiếu chút nữa bóp chết Hạo Thiên, Hân Hân còn đến nhà họ Đường làm ầm ĩ, buộc Hạo Thiên chia tay, những thứ

https://thuviensach.vn

này anh chưa so đo với em, sao em lại còn so đo với anh hả? Chuyện buôn bán trên thương trường không phải là thua thua thắng thắng, anh không ngờ em thua như vậy." Đường Chấn vui sướng khi người gặp họa nói: "Nhà họ Mộ em không tranh giành được hạng mục khu vui chơi trung tâm thành phố kia, chẳng lẽ còn không cho phép người khác tham gia đầu tư? Này căn bản không thể nào nói nổi! Em rể, em nói có đúng không?"

"Đường Chấn anh tự nhận đã rất tốt với nhà họ Mộ em rồi, em không cần cảm thấy trước đây đã giúp Đường thị thì buộc Thiên Tử làm chư hầu, lấy những thứ này đến đè anh."

"Không phải lúc Đường thị gặp khó khăn đã giúp Đường thị một tay sao? Chút ơn huệ nhỏ như vậy, là được la hét nói nhà họ Đường tôi vong ân phụ nghĩa, truyền đi làm cho người ta chê cười nhà họ Mộ em lòng dạ hẹp, kiêu căng cuồng vọng không đúng?"

Toàn bộ Đường Chấn một mình nói, Mộ Đình không được nói, tức giận chỉ có thể phát ra âm tiết ô ô.

Nếu ông có thể động, thì đã sớm đánh tát một cái qua rồi.

"Em rể, anh nghe nói người bình thường trúng gió, đều không sống nổi mấy năm, hơn nữa vài năm cuối cùng cũng giống như em vậy, tựa như phế vật, nghĩ lại trước kia em nhiều vẻ vang? Muốn gió được gió muốn mưa được mưa, dám nắm nhà họ Mộ ở trong tay, phải nói bàn về lòng dạ ác độc, thật ra anh không bằng em..." Phía sau Đường Chấn còn giống như muốn nói cái gì, nghĩ một chút, cũng không nói ra: "Coi như đây là báo ứng của em."

Đường Hạo Thiên đứng ở một bên nghe như lọt vào trong sương mù, hoàn toàn không biết ba mình đang nói cái gì.

*

https://thuviensach.vn

Rời khỏi bệnh viện, Đường Hạo Thiên liền đi đến chỗ hẹn với Giang Mỹ Kỳ, lúc đi, Đường Chấn lại đặc biệt dặn dò anh ta nhớ rõ nói chuyện tiền bạc.

Trong phòng khách sạn xa hoa của nhà họ Giang, sau một phen nồng nhiệt, Giang Mỹ Kỳ nằm ở trong lòng Đường Hạo Thiên, hỏi thăm hướng đi nhà họ Mộ gần đây.

Lần này nhà họ Đường đoạn tuyệt như vậy, nhà họ Mộ sẽ không dễ dàng chịu thua.

"Dượng anh trúng gió, bây giờ nhà họ Mộ rất rối loạn." Chuyện nhà họ Mộ anh ta không có hứng thú, nên không quan tâm như thế nào.

"Đúng rồi, dượng anh trúng gió, tập đoàn Mộ thị ai đến xử lý? Anh họ ngốc của anh kia thì không thể trông cậy, có phải Tử Duệ sẽ về nước giúp quản lý Mộ thị đúng không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 76.2

"Không nghe thấy ba anh đề cập đến, có thể sẽ về nước, dù sao nhà họ Mộ thành như vậy rồi." Đường Hạo Thiên thuận miệng nói, trong lòng một mực tính toán làm thế nào mở miệng.

"Kỳ Kỳ, ba anh đồng ý quan hệ của chúng ta rồi." Đường Hạo Thiên nói: "Ba anh còn nói về sau em gả vào nhà họ Đường anh thì là người của nhà họ Đường."

Đường Hạo Thiên nói tiếp: "Kỳ Kỳ, có chuyện anh muốn nói với em, nhưng em nhất định phải giúp anh."

Giang Mỹ Kỳ biết Đường Hạo Thiên đột nhiên nói cái này nhất định có chuyện.

"Cái gì? Anh nói đi."

"Ba anh nói một ngàn hai trăm vạn mẹ em đầu tư kia thì coi như nhà họ Đường vay, về sau sẽ trả lại cho mẹ em..."

Giang Mỹ Kỳ đột nhiên ngồi dậy: "Anh nói cái gì?"

"Em đừng kích động, Kỳ Kỳ, ba anh nói rất đúng, em là con gái, tương lai tất cả nhà họ Giang đều cho em trai em, với em một chút quan hệ cũng không có, tại sao phải tặng không công tiền kiếm được cho người ngoài?"

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên gần như mang lời của ba ra nói: "Kỳ Kỳ, về sau chúng ta mới đúng là người một nhà, em nên lấy lợi ích nhà họ Đường chúng ta mà suy nghĩ."

Tròng mắt Giang Mỹ Kỳ lặng lẽ xoay chuyển, nói: "Nhưng lúc trước anh đã đồng ý với mẹ em, bây giờ lật lọng thế nào? Hơn nữa không phải anh với mẹ em đã ký hợp đồng rồi sao?"

"Cho nên anh xin em giúp anh." Đường Hạo Thiên khó xử nhìn Giang Mỹ Kỳ: "Em đi cầu xin mẹ em, ngồi làm việc một chút với mẹ em, coi như anh chưa từng ký phần hợp đồng kia, một ngàn hai trăm vạn nhà họ Đường anh nhất định sẽ trả lại cho mẹ em."

"Em không nói ra được, muốn nói tự anh đi mànói với mẹ em." Giang Mỹ Kỳ không muốn lội vào vũng nước đục này.

Nếu bây giờ cô ta thật thành thiếu phu nhân nhà họ Đường, cô ta còn nguyện ý giúp việc này, nhưng lúc này tất cả đều là trong miệng ba Đường Hạo Thiên nói thật dễ nghe, nhưng có thể thực hiện được không còn chưa nhìn ra.

Nếu cô ta giúp việc này, đến lúc đó nhà họ Đường trở mặt không đồng ý, cô liền là Trư Bát Giới soi gương, trong ngoài không phải là người.

"Kỳ Kỳ, em giúp anh đi." Đường Hạo Thiên làm nũng: "Tương lai chúng ta là người một nhà, giúp ông xã một chuyện cũng không muốn sao? Ba anh đã nói, nếu anh không làm xong việc này, ông không nhận đứa con trai này, đến lúc đó hôn sự của chúng ta cũng phải ngâm nước nóng theo."

"Vậy anh định khi nào thì cưới em?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

Vừa nghe Giang Mỹ Kỳ hỏi việc này, Đường Hạo Thiên lập tức nói: "Ba anh nói chờ em sinh đứa bé, chúng ta lập tức sẽ kết hôn."

https://thuviensach.vn

"Sinh đứa bé gì?" Giang Mỹ Kỳ lạnh lùng: "Em chưa mang thai, đi đâu mà sinh chứ? Anh với ba anh cố ý rang buộc em sao?"

"Không có, thật ra lần trước nếu em không sanh non, bây giờ chúng ta đã có thể kết hôn rồi." Đường Hạo Thiên nói.

"Tại sao em nhất định phải cùng sinh con xong mới kết hôn? Có ý gì? Người khác đều là kết hôn trước sinh con sau khi, sao đến nhà họ Đường anh lại ngược lại?"

"Kỳ Kỳ, em đừng nóng giận, không phải chỉ sinh đứa bé sao, không cần phải tức giận lớn như vậy." Đường Hạo Thiên nói: "Dù sao sau khi chúng ta kết hôn cũng phải sinh con, sinh trước hay sau đều giống nhau không phải sao?"

"Nói thì nói như vậy..."

"Kỳ Kỳ, bây giờ không phải lúc chúng ta nói cái này, ba anh nói một ngàn hai trăm vạn kia coi như nhà họ Đường vay, em giúp anh nói một chút với mẹ em đi!" Đường Hạo Thiên nói: "Kỳ Kỳ, vì tương lai chúng ta, em giúp anh nói với mẹ em một chút đi."

"Trừ phi anh cưới em trước." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Anh nhất định sẽ lấy em, nhưng em nói với mẹ emtrước..."

"Không, anh cưới em trước, em sẽ nói với mẹ em, nếu không thì em làm sao mà biết anh có thể giống lần trước đột nhiên nói chia tay với em." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Kỳ Kỳ, không phải em làm khó anh chứ? Ba anh vừa mới đồng ý hôn sự của chúng ta, em cứ như vậy, bảo anh nói với ba anh như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Chúng ta có thể đi đăng ký trước, chờ sinh đứa bé ra sẽ nói với ba mẹ anh cho làm hôn lễ không được sao?" Giang Mỹ Kỳ nói ra biện pháp.

Đường Hạo Thiên cảm thấy đó là một phương pháp tốt: "Không thành vấn đề, vậy em nhất định phải giúp anh nói chuyện đầu tư với mẹ em."

"Lấy hiểu biết của em với mẹ em, mẹ emsẽ không đồng ý." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Vậy vừa rồi em còn nói với anh nhiều như vậy?"

"Em có biện pháp, anh không cần lo lắng." Giang Mỹ Kỳ nói: "Chờ chúng ta đăng ký xong, em sẽ giải quyết."

*

Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Giang thị, Giang Mỹ Kỳ tìm kiếm phần hợp đồng lúc trước mẹ mình ký với Đường Hạo Thiên khắp nơi.

Thay vì tốn miệng lưỡi đi thuyết phục chuyện vốn không có khả năng đồng ý, không bằng trực tiếp hủy hợp đồng đi, đến lúc đó nói miệng không bằng chứng, mẹ mình cũng chỉ có thể nhận tội.

Có lẽ Thiệu Thiến nằm mơ cũng không nghĩ con gái còn chưa gả ra ngoài đã bắt đầu đối nghịch với bà rồi.

Cay đắng đau khổ nuôi con gái hai mươi mấy năm thật ra là một con sói mắt trắng.

Giang Mỹ Kỳ tìm cả buổi không tìm được, chú ý đến két sắt an toàn, thử nhiều lần, mật mã cũng không đúng.

Lúc này cửa ban công đột nhiên mở ra, Giang Gia kiệt đi đến: "Chị? Sao chị ở trong này? Mẹ đâu?"

https://thuviensach.vn

"Chị cũng đang đang đợi mẹ." Giang Mỹ Kỳ bình tĩnh nói: "Em tìm mẹ có chuyện gì?"

"Vài ngày nữa sinh nhật bạn gái em, em muốn mua quà tặng cho cô ấy."

"Em mua quà cho cô ấy, tìm mẹ làm gì?"

"Em không đủ tiền." Giang Gia Kiệt nói: "Chị, nếu không chị cho em mượn trước ta một chút?"

"Chút tiền đó một mình chị còn chưa đủ xài, mẹ cho chị không bằng mỗi tháng em nhận nhiều tiền tiêu vặt như vậy!"

Giang Gia Kiệt bĩu môi: "Chị là ghen tị, từng tháng mẹ cho chúng ta tiền tiêu vặt đều giống nhau, đừng cho là em không biết. Một cái túi hàng hiệu của chị hơn mười vạn, còn nói mẹ bất công!"

"Chị không nói, là chính em nói, đừng chụp mũ loạn cho chị." Giang Mỹ Kỳ vội vàng nói.

"Vừa rồi không phải chị có ý vậy sao?" Giang Gia Kiệt vội la lên: "Hơn nữa, mẹ chỉ có một đứa con trai, tốt với em một chút cũng là bình thường, tương lai tất cả nhà họ Giang còn không phải cần nhờ em sao?"

"Nhờ em?" Giang Mỹ Kỳ trào phúng nhìn em trai, rõ ràng cho rằng cậu ta không đáng tin cậy: "Nếu em làm cho phá sản đã tốt rồi, còn nhờ vào em?"

"Chị xem thường em?" Giang Gia Kiệt vẫn còn quá trẻ tuổi, một kích liền giận: "Em là người thừa kế duy nhất nhà họ Giang, không dựa vào thì dựa vào ai?"

"Vâng, nhà họ Giang chúng ta phải dựa vào em rồi!" Giang Mỹ Kỳ kỳ quái nói, trong lòng không phục, ai bảo cô ta là thân con gái, nếu không thể

https://thuviensach.vn

kế thừa nhà họ Giang, vậy cô ta dứt khoát đoạt lấy.

*

Thiệu Thiến vừa mới gặp khách hàng trở về, thấy hai chị em đã ngồi ở chỗ này.

"Sao các con đều ở trong này?"

Giang Gia kiệt đi lên ôm lấy cánh tay Thiệu Thiến: "Mẹ, vài ngày nữa sinh nhật bạn gái con, con muốn quà tặngcho cô ấy, tình hình kinh tế chút kẹt, người giúp đỡ một chút!"

Thiệu Thiến gõ đầu con trai: "Con thì biết mua quà tặng bạn con, lúc nào thì cũng mua quà cho mẹ!"

"Mẹ, sinh nhật người năm nay con đã nghĩ mua quà gì cho ngài rồi." Giang Gia Kiệt lấy lòng nói.

"Coi như con nói chuyện dễ nghe." Thiệu Thiến cười cười, lấy một tấm thẻ để cho cậu ta đi quét.

Tất cả Giang Mỹ Kỳ đều nhìn vào trong mắt, trong lòng tự nhiên không có tư vị.

Mình vất vả vì nhà họ Giang suy nghĩ cuối cùng còn không phải tiện nghi cho người em trai không học giỏi sao?

"Kỳ Kỳ, sao con cũng ở trong này?" Thiệu Thiến lấy văn kiện trong túi ra, đi đến két sắt, xoay mật mã, thuận miệng hỏi.

Ánh mắt Giang Mỹ Kỳ nhìn mật mã chuyển động, sau đó nói: "Con nghe nói ba Tử Duệ trúng gió nằm viện rồi hả?"

https://thuviensach.vn

"Đúng, vài ngày trước mỗi đài báo toàn thành phố đều đã đưa tin việc này." Thiệu Thiến bỏ văn kiện quan trọng vào, sau đó đóng tủ sắt: "Nhà họ Đường với nhà họ Mộ lần này xem ra hoàn toàn cắt đứt, qua vài chục năm, quan hệ hai nhà như một nhà, bây giờ còn không phải vì lợi ích mà không nhận người thân!"

"Hạo Thiên nói ba anh ấyđã đồng ý chuyện quan hệ với con, còn tính để cho chúng con kết hôn." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Bên ngoài đưa tin đều đã viết con với Hạo Thiên thiệt lòng yêu nhau bị nhóc con Giang Dĩ Mạch kia cố ý phá hoại, nhà họ Đường vì vãn hồi hình tượng đã đồng ý quan hệ của các con, dù sao làm nhà giàu có, thể diện luôn luôn rất quan trọng." Thiệu Thiến ngồi ở trên ghế sofa: "Hôm nay con đến chị nói với em cái này?"

"Con đến hỏi thăm nhà họ Mộ một chút, thuận tiện nói cho mẹ biết tin tức tốt ba anh ấy đã đồng ý quan hệ giữa con với Hạo Thiên này."

"Vậy con phải nắm chắc cơ hội thật tốt, đừng động một chút là cãi nhauvới Hạo Thiên." Thiệu Thiến nói: "A..., đúng rồi, mẹ đột nhiên nhớ ra, Mộ Tử Duệ vài ngày nữa sẽ trở về, nếu con cùng với Hạo Thiên, sẽ không cần cùng Mộ Tử Duệ dây dưa không rõ, tránh cho đến cuối cùng ai đều không chiếm được."

"Tử Duệ muốn trở về rồi hả?" Giang Mỹ Kỳ kích động hỏi.

"Mẹ đang nói chuyện với con, đừng dây dưa không rõ với Mộ Tử Duệ nữa, bây giờ nhà họ Mộ bấp bênh, Mộ Đình trúng gió, Mộ Tử Duệ còn quá trẻ, không phải đối thủ của cậu anh ta, hơn nữa đối thủ cạnh tranh tập đoàn Mộ thị cũng không phải một hai nhà, đặc biệt là tập đoàn Ngự Thiên mới nổi năm nay, đều đang chờ thời cơ cướp lấy. Đánh cược cuộc sống ở trên loại người này quá mạo hiểm, vẫn là Hạo Thiên có vẻ an toàn chút."

*

https://thuviensach.vn

Nhà họ Mộ, Ninh Tử đang lặng lẽ gọi điện thoại cho Mộ ngốc ở nước ngoài: "Phu nhân nói với tôi như vậy, anh là con riêng của lão gia với người phụ nữa bên ngoài sinh."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Cô Gái Trong Hình Là Ai?

“Cô chắc chắn?” Mộ ngốc nghếch bên đầu dây bên kia hỏi.

Ninh Tử sửng sốt: “Phu nhân nói vậy.”

“Tôi biết rồi, còn có chuyện gì khác sao?” Mộ ngốc nghếch nhàn nhạt hỏi.

Ninh Tử không nghĩ đến phản ứng của anh lại bình thản như vậy: “Đại thiếu gia, chắn anh cũng biết mình là con riêng của lão gia chứ?”

Mộ ngốc nghếch không trả lời vấn đề này, đổi chủ đề: “Nếu không có chuyện khác thì…”

“Còn nữa, lão gia bị trúng gió, phu nhân để nhị thiếu gia trở về chủ trì đại cuộc, còn làm cho lão gia ấn dấu tay trên giấy chuyển cổ phần, bây giờ tập đoàn Mộ thị đã thành công thuộc về nhị thiếu gia rồi.” Ninh Tử vội nói.

Mộ ngốc nghếch im lặng.

Ninh Tử lại hỏi: “Đại thiếu gia, người tính khi nào thì trở lại? Tôi thấy lão gia không muốn đưa tập đoàn Mộ thị cho nhị thiếu gia, nhưng bây giờ lão gia trúng gió không nhúc nhích được, cái gì cũng chỉ có thể nghe theo phu nhân.”

https://thuviensach.vn

“Bên này tôi còn có chuyện chưa xử lý xong, tạm thời chưa thể quay về…”

“Đại thiếu gia, tài sản đại lão gia vốn để lại cho anh bị phu nhân cướp đi cho nhị thiếu gia, sao anh có thể không trở lại?”

“Chuyện này không cần cô lo lắng, trong lòng tôi tự có chừng mực.” Mộ ngốc nghếch kết thúc cuộc nói chuyện.

Ninh Tử muốn tán gẫu tiếp vài câu, nhưng điện thoại đã ngắt, chỉ có thể lộ tức giận.

Cô cũng có chút không hiểu, đại thiếu gia là con riêng của lão gia, lão gia trúng gió, sao đại thiếu gia giống như không có chút đau lòng nào?

Là hận lão gia phản bội mẹ anh ta?

Nhưng năm đó cũng có một tờ báo nói rằng đại thiếu gia là do phu nhân sinh mổ ở bệnh viện.

*

Hậu hoa viên thần bí ở nhà họ Mộ, Ninh Tử trực tiếp bước vào ngôi nhà nhỏ bên cạnh bị dây leo quấn đầy, bước vào căn phòng dưới đất, nhìn đồ vật lẫn lộn đậy vải trắng, đưa tay vén vải trắng lên.

Phía dưới là cái ghế sa lon sang trọng bằng da thật, nhìn qua cũng biết giá trị xa xỉ, sờ vào cảm giác cũng vậy, ghế sa lon nhìn qua rất mới, để ở nơi này thật tiếc cho giá trị của nó.

Tiện tay vén một khối vải trắng khác lên, phía dưới là một tủ quần áo lớn, hai cái ghế sô pha pha nhỏ và một khay trà, xem ra đều rất mới.

Cô ta lại tiếp tục vến mấy tấm vải trắng lên, phía dưới đều là nội thất xa xỉ.

https://thuviensach.vn

Giường, tủ quần áo, ghế sa lon, hộc tủ, còn có giá sách đầy sách.

Mặt bàn trước kệ sách cũng bày một chồng sách thật dày, thuận tay cầm vài quyển lên xem, phát hiện bộ sách đã cũ vàng.

Bên cạnh có một cái laptop, Ninh Tử nhớ đại thiếu gia thường xuyên đến đây, máy tính xách tay này có lẽ là máy tính riêng của thiếu gia.

Cô ta tự tiện mở máy tính ra, phát hiện sau khi mở máy không thể nào vào được, cần có dấu vân tay.

Ninh Tử bỏ qua máy vi tính, cô ta nhìn khắp đồ dùng dưới đất, muốn tìm manh mối có thể mở ra bí mật ẩn sâu trong căn nhà này.

Cô ta vừa nhìn xung quanh, vừa tùy ý lui về sau, không cẩn thận đụng phải cái gì đó, đồ vật rơi xuống vang một tiếng 'bịch'.

Ninh Tử nghiêng đầu nhìn thấy trên một chồng đồ vật rơi xuốngcó một khung ảnh, cô ta nhặt lên thấy rằng khung ảnh thủy tinh vì rơi xuống mà xuất hiện vết nứt, nhưng cũng không ảnh hưởng đến bức ảnh bên trong.

Đây là một bức ảnh chụp của một đôi nam nữ trẻ tuổi.

Cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, một thân quần dài trắng như tuyết bay bay trong gió, tóc dài đen nhánh bị gió thổi tung, che lại nửa gương mặt của người đàn ông đang ôm cô.

"Cô làm gì ở đây?" Giọng nói của Triệu quản gia đột nhiên vang lên, Ninh Tử bị dọa run tay một cái, khung ảnh 'bịch' một tiếng rơi xuống.

"Tôi…tôi muốn vào trong tìm dụng cụ để nhổ cỏ, vô tình đi đến nơi này." Ninh Tử bớt luống cuống, thuận miệng giải thích.

"Dụng cụ đều ở trên, cô chạy xuống tầng hầm làm gì?" Triệu quản gia cảnh giác hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tôi vô tình bước vào, có chút ngạc nhiên nên…”

“Được rồi, bây giờ cô có thể đi rồi.” Triệu quản gia thúc giục.

Ninh Tử tỉnh táo lại, hỏi: “Quản gia, đồ nội thất này có vẻ còn rất mới, sao lại để ở đây?”

“Không phải là chuyện của cô đừng hỏi nhiều!” Triệu quản gia khom lưng nhặt khung ảnh rơi dưới đất lên, Ninh Tử lại hỏi: “Quản gia, cô gái trong bức ảnh này là ai? Hình như không phải là phu nhân.”

“Ở đây không có việc của cô, đi thôi.”

Ninh Tử không có ý muốn đi, nếu cái gì đại thiếu gia cũng để ở đây, mà nghe những người khác trong nhà họ Mộ nói những cây cỏ này đều là do quản gia quản lí, nói cách khác quản gia nên biết chuyện của đại thiếu gia.

“Quản gia, nhất định ông cũng biết đại thiếu gia căn bản không ngốc phải không? Bây giờ tôi là người của đại thiếu gia, chúng ta cùng một phía, có chuyện gì tôi cũng nên biết rõ chứ?”

Triệu quản gia nghiêm túc nhìn Ninh Tử, Ninh Tử bị nhìn bĩu môi, không tiện hỏi thêm nữa.

Chờ sau khi Ninh Tử rời đi, Triệu quản gia mới kiểm tra lại toàn bộ tầng hầm, chú ý thấy laptop riêng của Mộ ngốc nghếch bị mở ra, nhưng vì cần phải có vân tay nên Ninh Tử không thể thấy nội dung bên trong.

Nhìn khung ảnh trên tay ông, đôi trai tài gái sắc đứng trên con dốc xanh biếc, cô gái toàn thân áo trắng quần dài, bị gió thổi bay tay áo, tóc đen cũng bay múa trong gió, tôn lên hình ảnh xinh đẹp linh động.

Người đàn ông sau lưng ôm lấy cô chỉ có thể thấy được một nửa gương mặt.

https://thuviensach.vn

Triệu quản gia cẩn thận từng li từng tí cất lại khung ảnh, lần nữa phủ vải trắng lên vật dụng trong nhà.

Tất cả trong tầng ngầm khôi phục như cũ.

*

Vài ngày sau.

Phi trường.

Đường Hân và tài xế đi cùng đứng ở đại sảnh sân bay nhìn lối ra, hôm nay là ngày con thứ hai Mộ Tử Duệ trở về nước.

Đã hơn nửa năm chưa gặp con trai, giờ phút này Đường Hân có chút kích động.

Từng đoàn hành khách ra ngoài, Mộ Tử Duệ mặc áo vest đeo kính mắt kéo hành lý bước ra.

Tài xế vội vàng nói: “Phu nhân, là nhị thiếu gia!”

Đường Hân thấy Mộ Tử Duệ từ bên trong đi ra, liền vội vàng đi tới: “Tử Duệ!”

“Mẹ!” Mộ Tử Duệ ôm mẹ.

Mẹ đã bao lâu không gặp con rồi? Đều tại cha con, cũng quá độc ác, đuổi con ra nước ngoài con làm gì cũng mặc kệ.” Đường Hân nhìn kỹ con trai: “Để mẹ nhìn kỹ con một chút, gầy rồi.”

Mộ Tử Duệ nở nụ cười: “Mẹ, con sống ở nước ngoài rất tốt, mẹ không cần lo lắng, ngược lại mẹ gầy đi rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

“Gần đây trong nhà xảy ra quá nhiều chuyện, ba con ông ấy…” Đường Hân nói xong laij dừng lại, thở dài.

“Phu nhân, nhị thiếu gia, chúng ta về trước đi.” Tài xế cung kính nói.

Hai mẹ con quan tâm ôn chuyện, đã quên hai người vẫn còn ở sân bay.

“Tử Duệ, đi, chúng ta về nhà trước.”

Hai mẹ con cùng nhau rời khỏi sân bay.

Trên đường trở về, Đường Hân nói tình huống trong nhà cho Mộ Tử Duệ, về việc nhà họ Đường vong ân phụ nghĩa, bỏ đá xuống giếng, làm Mộ Đình giận đến trúng gió; cùng với việc một công ty nhỏ mới thành lập được bốn năm khắp nơi đối nghịch với tập đoàn Mộ thị, giành hạng mục của tập đoàn Mộ thị, cướp đi khách hàng cũ của Mộ thị.

Mộ Tử Duệ nghe mẹ nói xong, khâm phục nói: “Không ngờ trong nước trong khoảng thời gian này lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.”

Đường Hân cũng thở dài: “Mẹ cũng không nghĩ tới cậu con sẽ làm như vậy, ban đầu nhà họ Đường có lúc khó khăn, nhà họ Mộ chúng ta cũng giúp đỡ ông ta không ít, nhưng hôm nay ông ta lại đặt lợi ích lên đầu không để ý đến nhà họ Mộ chúng ta, sau đó còn bỏ đá xuống giếng, tìm những ký giả kia viết lung tung bôi nhọ nhà họ Mộ chúng ta, thật sự là quá khiến cho người ta lạnh lòng.”

“Mẹ, đừng khổ sở quá, bây giờ con đã trở về, sẽ không để cho cậu khi dễ nhà họ Mộ chúng ta.” Mộ Tử Duệ ôm mẹ an ủi.

“Có lời này của con là mẹ an tâm rồi.” Đường Hân vui mừng nói: “Ba con đã chuyển tất cả cổ phần của ông ấy ở Mộ thị cho con, bây giờ con chính là tổng giám đốc tân nhậm của tập đoàn Mộ thị, sau này nhà họ Mộ phải nhờ vào con rồi.”

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ có hơi kinh ngạc, cảm giác thứ mẹ luôn vẫn muốn, ba luôn cố ý để tài sản trong nước lại cho anh hai lại dễ dàng biến thành anh ta.

Hình như ngay cả một quá trình cũng không có.

“Tử Duệ, con làm sao vậy?” Đường Hân thấy con trai ngẩn người, hỏi.

“Những thứ đó không phải ba để lại cho anh hai sao?” Mộ Tử Duệ hỏi.

“Anh hai con như vậy, nếu để cho nó thừa kế gia nghiệp, không phải sẽ làm cho nhà họ Mộ phá sản sao?” Đường Hân nói: “Bây giờ ba con trúng gió, không biết như thế nào, bây giờ nhà chúng ta chỉ còn có một mình con gánh vác trọng trách đàn ông.”

*

Trở lại nhà họ Mộ, Đường Hân phân phó phòng bếp chuẩn bị bữa ăn tối phong phú vì con trai làm tiệc đón gió tẩy trần.

Liên tục chuyển máy bay, Mộ Tử Duệ không để ý mệt nhọc bắt đầu chuẩn bị tiếp nhận tập đoàn Mộ thị.

Cách xa hơn nửa năm mới trở về nhà, nhìn tất cả cảnh tượng quen thuộc, Mộ Tử Duệ vẫn không nhịn được hỏi: “Mạch Mạch đâu?”

Lúc này sắc mặt Đường Hân có chút không tốt, về nhà một lần liền hỏi đến Giang Dĩ Mạch, đó là người phụ nữ của anh trai nó!

“Dĩ Mạch xuất ngoại với Thiên Thần, chuyện trong nhà mẹ đều không nói với anh hai con, để cho hai vợ chồng son ở nước ngoài thật tốt một thời gian nữa.” Đường Hân đi tới cầm tay con trai: “Tử Duệ, con đừng nghĩ đến những việc khác nữa, bây giờ việc cấp bách là cứu vớt tập đoàn Mộ thị. Chuyện ba con trúng gió vừa truyền ra, giá cổ phiếu của Mộ thị đã giảm xuống rất nhiều, nếu cứ tiếp tục, tập đoàn Mộ thị sẽ gặp nguy hiểm.”

https://thuviensach.vn

“Mẹ đã nói chuyện xong với luật sư nhà họ Mộ, để tối nay ông ta đến nhà chúng ta một chuyến, để ông ấy làm xong giấy tờ, con ký tên xong chính là cổ đông lớn nhất tập đoàn Mộ thị.

Tâm tư Mộ Tử Duệ đều đặt trên người Giang Dĩ Mạch, tầm mắt thất thần nhìn chằm căn phòng của Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch.

“Tử Duệ, mẹ đang nói chuyện với con, con có nghe thấy không?”

Mộ Tử Duệ phục hồi tinh thần: “Con biết rồi, mẹ.”

*

Sau bữa cơm chiều, luật sư đến nhà, mang đến tất cả các thủ tục cần thiết cho việc chuyển nhượng cổ phần.

Ông lấy những tài liệu cần Mộ Tử Duệ ký tên ra, qua các trình tự pháp luật, Mộ Tử Duệ xem như tổng giám đốc tân nhậm chính thức của tập đoàn Mộ thị.

Mộ Tử Duệ nhìn nội dung chuyển cổ phần: “Tại sao là 46%?”

Đường Hân tò mò: “Sao vậy?”

“Cổ phần trong tay ba không phải là 51% sao?” Cũng chỉ có như vậy, ba mới là cổ đông lớn nhất tập đoàn Mộ thị, cũng là người có quyền quyết định lớn nhất.

Đường Hân nhìn con trai một cái: “Còn không phải tại con?”

Lúc này luật sư nói: “Bảy tháng trước tổng giám đốc đã chuyển 5% cổ phần cho đại thiếu gia.”

Tiễn luật sư đi, Đường Hân thấy con trai còn nhíu mày: “Tử Duệ, 5% cổ phần này rất quan trọng sao?”

https://thuviensach.vn

Bà không hiểu buôn bán, Tử Duệ không hiểu quan hệ lợi hại trong này.

“Quan trọng không phải là 5% cổ phần, mà là bây giờ con có tất cả cổ phần của ba, nhưng chỉ có 47%, nói cách khác, con đã không phải là cổ đông lớn nhất tập đoàn Mộ thị, nếu gặp phải chuyện tình quan trọng, nếu các cổ đông khác bắt tay với nhau, con sẽ không có quyền, phải nghe lời bọn họ.”

“Vậy bây giờ phải làm sao?” Đường Hân hỏi: “Bảo Thiên Thần về nước mang 5% cổ phần về sao?”

Mộ Tử Duệ cũng không muốn làm như vậy, anh không muốn Giang Dĩ Mạch thấy khi dễ anh hai mình.

“Mẹ, cậu không phải cũng là một cổ đông nhỏ của tập đoàn Mộ thị sao?”

“Con nói là đi tìm cậu con sao?” Đường Hân nhắc tới anh trai bỏ đá xuống giếng kia của mình liền tức gianah: “Người đó đối với tập đoàn Mộ thị chúng ta như vậy, làm ba con tức tới trúng gió, làm sao chịu giúp chúng ta?”

“Thật ra cậu cũng không có gì sai, cũng là vì mình, chỉ cần chúng ta ra đúng giá, con tin tưởng lấy tính tình của cậu, sẽ không có việc có tiền mà không kiếm.”

Đường Hân bất mãn chỉ vào đầu Mộ Tử Duệ: “Nếu không phải do ban đầu con làm loạn, sao ba con lại cho Thiên Thần 5% cổ phần? Để bây giờ chúng ta còn phải đi tìm cậu con! Còn không biết cậu con sẽ sử dụng công phu sư tử ngoạm như thế nào!”

*

Mộ Tử Duệ trở về nước, Đường Chấn là người đầu tiên nhận được tin.

https://thuviensach.vn

Có người nhìn thấy Đường Hân vào bệnh viện cùng Mộ Tử Duệ.

Đường Hạo Thiên có chút lo lắng, hỏi Đường Chấn: “Ba, chúng ta nên làm gì bây giờ?”

“Cái gì là làm gì? Nó trở lại nhà họ Mộ là chuyện của nó, có quan hệ gì với chúng ta? Tập đoàn Đường thị sẽ không bại bởi Mộ Tử Duệ, hơn nữa còn có tập đoàn Ngự Thiên chờ đối phó với tập đoàn Mộ thị, ba nó cũng bị tức giận thành dáng vẻ này, nó có thể gây ra sóng gió gì?”

Đường Hạo Thiên rất muốn nói, dượng thành như vậy là do bị anh ta làm cho tức giận.

“Chúng ta không cần để ý đến nó, bây giờ chuyện chúng ta cần xử lý là chuyện một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang.

“Kỳ Kỳ đã đồng ý với con khuyên mẹ cô ấy.” Đường Hạo Thiên nói.

Trong lòng Đường Chấn biết rõ, Thiệu Thiến không thể nào đồng ý.

Chỉ là coi như bà ta không đồng ý cũng không có tác dụng, tất cả đều nằm trong tay mình, tiền lời mỗi quý của hạng mục sân chơi kia mỗi tháng đều chuyển trực tiếp đến tài khoản của tập đoàn Đường thị, người đàn bà nhà họ Giang kia một đồng cũng đừng hòng đụng đến.

“Kết quả như thế nào?”

“Tạm thời không biết.” Đường Hạo Thiên nói: “Ba, ba đừng gấp, chuyện này tương đối khó giải quyết, chúng ta nên cho Kỳ Kỳ chút thời gian để thuyết phục mẹ cô ấy.

Đường Chấn cũng không thúc giục, dù sao tiền trong tay mình, cái gì cũng không cần lo lắng.

https://thuviensach.vn

Lúc này trợ lý gõ cửa đi vào: “Tổng giám đốc, nhị thiếu gia nhà họ Mộ đến.”

Đường Chấn và con trai nhìn nhau, không biết Mộ Tử Duệ vừa về nước hôm qua sao hôm nay lại đến tìm mình?

Là đến tính sổ sao?

“Để nó vào.” Đường Chấn ngồi trên ghế làm việc, thấy Mộ Tử Duệ đi vào.

“Cậu, đã lâu không gặp.” Mộ Tử Duệ khách khí chào hỏi.

Điều này có chút ngoài dự liệu của cha con nhà họ Đường.

Một tiếng “cậu” này cũng ám chỉ Mộ Tử Duệ không phải là đến để tính sổ.

“Tử Duệ, về từ lúc nào?”

“Chiều hôm qua vừa về.” Mộ Tử Duệ cũng khách khí nói: “Hôm nay con đến tìm cậu là muốn nói chuyện làm ăn với cậu.”

“Không phải con muốn trách chuyện cậu hợp tác với tập đoàn Ngự Thiên, đầu tư hạng mục sân chơi trung tâm đó?”

“Cậu cũng không làm sai điều gì, sao lại trách cậu chứ? Nếu là con con cũng sẽ làm như vậy, dù sao chúng ta là người làm ăn, cũng không phải là nhà từ thiện.” Mộ Tử Duệ nói.

Trả lời như vậy khiến Đường Chấn rất hài lòng.

“Con đến tìm cậu có việc gì?”

https://thuviensach.vn

“Cậu, con biết trong tay cậu có 19% cổ phần của tập đoàn Mộ thị, con muốn mua lại nó với giá cao.”

Đường Chấn ngây ngẩn cả người: “Con muốn mua cổ phần trong tay cậu?”

Mộ Tử Duệ gật đầu: “Giá tiền chúng ta có thể thương lượng.”

Đường Chấn thở dài: “Tử Duệ à, không phải cậu không muốn bán cho con, mà là con đến chậm, nửa tháng trước cậu đã bán cổ phần cho trợ lý Bạc của tập đoàn Ngự Thiên rồi.”

Mộ Tử Duệ bỏ qua tất cả hành động quá đáng của nhà họ Đường, khiêm nhường đến đây muốn mua cổ phần trong tay ông ta, kết quả là ông ta đã sớm bán đi.

“Cậu, cậu thật không phụ lòng nhiều năm nay mẹ con bỏ ra cho nhà họ Đường.” Mộ Tử Duệ sâu xa nói.

“Mã tầm mã.” Đường Chấn cười nói: “Không phải con vừa nói sao, dù sao chúng ta đều là người làm ăn, cũng không phải là nhà từ thiện, mẹ con đối tốt với nhà họ Đường, cậu cũng nhớ rõ, nhưng cũng không thể vì vậy mà không làm ăn đúng không? Cậu cũng không biết con muốn mua cổ phần tập đoàn Mộ thị, nếu lúc đó con nói cho cậu biết không phải là sẽ không có chuyện này sao?”

19% cổ phần này của tập đoàn Mộ thị, nếu sử dụng tốt có thể khiến cho tập đoàn Mộ thị cảu tử hồi sinh, dùng không tổ, tập đoàn Mộ thị cũng xong rồi.

Đường Chấn dễ dàng bán đi, còn bán cho đối thủ của Mộ thị, ông ta đây là cố ý tuyệt đường Mộ thị.

Mộ Tử Duệ gật đầu: “Con không còn gì để nói, hẹn gặp lại.”

https://thuviensach.vn

“Tử Duệ, sau này nếu rảnh đến nhà cậu chơi nha!” Đường Chấn hả hê nói: “Hạo Thiên, tiễn Tử Duệ.”

*

Đường Hân biết anh trai mình bán cổ phần Mộ thị cho đối thủ cạnh tranh, giận đến thiếu chút nữa không có bệnh cũng thành có bệnh.

“Tử Duệ, bây giờ chúng ta làm sao đây? Nếu không để mẹ gọi anh con trở về dụ dỗ nó giao 5% cổ phần còn lại ra?”

Mộ Tử Duệ suy nghĩ một chút: “Tạm thời không cần, trong tay con có 47% cổ phần, bây giờ con vẫn là cổ đông lớn nhất tập đoàn Mộ thị, tập đoàn Mộ thị là do con quyết định.”

Đường Hân không nói thêm gì nữa, biết anh ta không muốn cho Giang Dĩ Mạch biết anh ta lừa Thiên Thần, sợ gây ấn tượng xấu trong lòng Giang Dĩ Mạch.

Nhưng bà lại bí mật gọi ra nước ngoài, gọi Mộ ngốc nghếch trở về.

Một là vì làm người quyết định, cổ đông lớn nhất của tập đoàn Mộ thị, một cái khác là để cắt đứt ý niệm của con trai, cố ý khiến cho Giang Dĩ Mạch hận anh ta.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Làm Kỹ Nữ Còn Đòi Lập Đền Thờ

Bởi vì tập đoàn Mộ thị xảy ra biến cố lớn, Mộ Đình trúng gió nhập viện, khiến cổ phiếu của tập đoàn mộ thị giảm sút, rơi vào tinh trạng nguy cấp, đã không còn là tập đoàn Mộ thị danh tiếng của ngày xưa.

Sau khi tập đoàn Ngự Thiên thuận lợi nhận được dự án khu vui chơi giải trí kia cũng bắt đầu đưa vào hoạt động, cũng khiến cho tập đoan Ngự Thiên chinh thức được mọi người quan tâm đến.

Mà tập đoàn Đường thị cũng đầu tư hạng mục này, bởi vậy cũng trở thanh gia đinh quyền thế hàng đầu, ném tập đoàn Mộ thị nghèo túng ra thật xa.

Hiện giờ đường làm quan của tập đoàn Đường thị rất rộng mở.

Thời gian này, Đường Chấn rất nổi tiếng, vốn chỉ định đầu tư vào dự án khu vui chơi giải trí này để kiếm một khoản tiền lớn, sau đó sẽ mua thêm cổ phần của tập đoàn Mộ thị, còn lấy được 5% cổ phần của tập đoàn Ngự Thiên, hoa hồng hàng năm cũng đã rất hậu hĩnh rồi.

Sau đó tiền lợi nhuận từ 1200 vạn của tập đoàn Giang thị cũng sẽ trở thành của tập đoàn Đường thị rồi.

Mà tập đoàn Mộ thị lụi bại cũng khiến ông ta cảm thấy thoải mái.

https://thuviensach.vn

Những chuyện tốt nối tiếp nhau khiến ngay cả trong mơ Đường Chấn cũng bật cười.

Trợ lý gõ cửa tiến vào: "Tổng giám đốc, tổng giám đốc Thiệu nói muốn gặp ông."

Đường Chấn lập tức nói: "Mau mời!"

Sau này có khả năng hai nhà sẽ trở thành thân gia, mà ở giữa còn có một ngàn hai trăm vạn, cho nên cũng không thể trở mặt nhanh được.

Thiệu Thiến vừa tiến vào liền khách khí chào một tiếng: "Tổng giam đốc Đường, đã lâu không gặp!"

"Tổng giám đốc Thiệu khách khí, mau ngồi đi."

Sau khi hai bên nói chuyện khách khí thì liền đi vào chủ đề chính.

"Hôm nay tổng giám đốc Thiệu đặc biệt tới tìm tôi chắc cũng không phải chỉ để chao hỏi thôi?"

Thiệu Thiến cười cười: "Tổng giam đốc Đường, chúng ta đều đều vì lợi ích của bản thân, tôi cũng không quanh co lòng vòng, hôm nay tôi vì 1200 vạn mà đến, Hạo Thiên chắc cũng đã nới với ông rồi, 1200 vạn kia là do tập đoan Giang thị đi vay, mắt thấy cũng sắp đến cuối năm, nhân viên đều đang chờ phát tiền lương, còn nhiều sự kiện cuối năm cũng cần đến tiền, 1200 vạn của tập đoàn Giang thị chúng tôi cho vay lại chưa nhận lại được đồng nào!"

"Theo tôi được biết, ông là những người đầu tư nhiều nhất trong hạng mục khu vui chơi giải trí đó, tiền đầu tư bỏ ra cũng đã thu lại hết rồi, mà tiền hoa hồng cũng đã gửi cho các nhà đầu tư rồi, nhưng đến bây giờ tập đoan Đường thị lại chậm trễ chưa gửi tiền hoa hồng vồn thuộc về tập đoan Giang thị cho tập đoan Giang thị."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Đường Chấn nghi hoặc: "Chẳng lẽ Hạo Thiên chưa nói với bà sao?"

Thiệu Thiến nghi hoặc: "Nói cái gì?"

"1200 vạn kia là tập đoan Đường thị vay, sau này sẽ trả."

"Cái gì?" Thiệu Thiến kinh ngạc: "Tổng giam đốc Đường, ông đang nói đùa tôi sao? Lúc trước tôi và Hạo Thiên cũng đã bàn bạc, lấy danh nghĩa của tập đoan Đường thị bỏ tiền ra đầu tư, số tiền kiếm được sẽ chia cho tập đoàn Đường thị ba phần, kỳ thật ba phần này cũng đã mấy ngàn vạn rồi."

"Tổng giám đốc Thiệu, bà cũng đừng kinh ngạc, mặc kệ ba phần này có bao nhiêu tiền, đều thuộc về tập đoàn Đường thị tôi, 1200 vạn kia sau này tôi nhất định sẽ trả lại."

"Tổng giam đốc Đường, hôm nay tôi tới để thương lượng với ông, hi vọng tập đoàn Đường thị các ông có thể hết lòng tuân thủ lời hứa." Thiệu Thiến dằn lại tính tình nói: "Lúc trước thời điểm đầu tư tôi và Hạo Thiên đã ký hiệp nghị, nếu thật sự phải nhờ đến tòa án, đối với hai nhà chúng ta đều không có lợi, dù sao con gái của tôi và con trai của ông yêu nhau, tương lai hai đứa sẽ kết hôn."

Đường Chấn nói tiếp: "Cũng bởi vì như vậy, tôi mới phải tốn thời gian mà giải thích với bà. Cái hiệp nghị kia, tôi không hề biết, đương nhiên cũng sẽ không thừa nhận. Mà lúc trước tôi cũng không hề hay biết 1200 vạn đó là tập đoàn Giang thị lấy danh nghĩa của tập đoàn Đường thị đi đầu tư, Hạo Thiên nói với tôi là vay của ngân hàng."

"Tổng giám đốc Đường, hãy xem xét vì hai nhà rất có khả năng sẽ trở thành thông gia, rất mong ông sẽ nhường một bước, như vậy mọi người cũng sẽ đều vui vẻ." Thiệu Thiến khuyên.

https://thuviensach.vn

"Tổng giám đốc Thiệu, ba cũng nên biết, làm gì có ai mang chắp tay nhường lợi ích của minh cho người khác?"

"Đó đâu phải là của ông? Rõ ràng tiền đầu tư của tập đoàn Giang thị!"

"Không phải tôi đã nói rồi hay sao, tôi sẽ trả."

"Tổng giam đốc Đường, chuyện này chẳng lẽ không còn biện pháp nào nữa hay sao?" Thiệu Thiến hỏi.

"Tổng giám đốc Thiệu, làm gì có chuyện đã ăn rồi còn nhổ ra? Bà nói đúng không?" Hiện giờ đường làm quan của Đường Chấn rộng mở, đã có chút đắc ý, đương nhiên cũng không để một tập đoàn Giang thị nhỏ nhoi kia vào mắt.

"Nếu nói như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể gặp mặt trên tòa án." Thiệu Thiến nói: "Hạo Thiên là con trai duy nhất của ông, ông nhẫn tâm để nó phải lên tòa án hay sao?"

"Xin cứ tự nhiên!" Đường Chấn khách khí cười: "Đúng rồi, quên nói với bà, hiệp nghị mà bà và Hạo Thiên ký một tháng trước con gái bà đã mang tới đây rồi, Kỳ Kỳ đung là con dâu tương lại tốt của nhà họ Đường chúng tôi!"

*

Thiệu Thiến tức giận rời khỏi tập đoàn Đường thị, trở lại tập đoàn Giang thị, mở tử sắt trong văn phòng ra, tìm kiếm văn kiện bên trong.

Lấy hết tất cả văn kiện quan trong bên trong ra, cũng không tìm thấy hiệp nghị đã ký cùng với Đường Hạo Thiên.

Giang Mỹ Kỳ đang đeo vòng cổ kim cương ở trong phòng, đây là mẫu sản phẩm mới nhất năm nay, giá trị trăm vạn, Đường Hạo Thiên tặng cho

https://thuviensach.vn

cô, không ngờ hắn lại ra tay hào phòng như vậy.

Cửa phòng sau lưng đột nhiên bị đẩy mạnh ra, Thiệu Thiến mặt đằng đằng sát khí tiến vào.

"Mẹ..."

Thiệu Thiến dơ tay lên đanh con gái một cái tát: "Văn kiện mẹ ký với Hạo Thiên có phải con đã lấy đi hay không?"

Giang Mỹ Kỳ ôm mặt nóng rát: "Văn kiện gì, con không biết."

"Con còn dám chối? Đường Chấn đã nói tất cả cho mẹ biết rồi !"

Lần này Giang Mỹ Kỳ không thể không thừa nhận: "Mẹ, ba của Hạo Thiên đồng ý sẽ trả số tiền đó cho nhà họ Giang chúng ta..."

Thiệu Thiến lại tát cô ta một cái: "Vậy mẹ mạo hiểm đi vay tiền lại để thay nhà họ Đường làm áo cưới hay sao hả? Đưa hiệp nghị kia cho mẹ!"

"Đã bị ba Hạo Thiên lấy rồi." Giang Mỹ Kỳ nói.

Thiệu Thiến giơ tay muốn đánh, Giang Mỹ Kỳ vội vàng lui về phía sau: "Mẹ, vì mẹ muốn chiếm tiện nghi của nhà họ Đường trước, mới bị rơi vào kết cục này, phụ thân của Hạo Thiên đã đáp ứng trả lại 1200 vạn cho mẹ, mẹ còn muốn gì nữa?"

"Sao tôi lại sinh ra một đứa con gái như cô? Khuỷu tay hướng ra phía ngoài hết!"

"Mẹ có coi con là con gái của mẹ hay sao? Tất cả tài sản của nhà họ Giang mẹ đều để lại cho Gia Kiệt, một chút cũng không để lại cho con!"

"Cho nên con liền giúp người ngoài khi dễ mẹ có phải hay không?" Thiệu Thiến tức giận hỏi.

https://thuviensach.vn

"Bọn họ không phải người ngoài, đó là là chồng và ba chồng con, lại nói chúng con cũng đâu có khi dễ mẹ, cũng đã nói sẽ trả tiền lại cho mẹ rồi còn gì." Miệng Giang Mỹ Kỳ một chút cũng không chịu nhường người, ngay cả mẹ mình một bước cũng không nhường.

Thiệu Thiến bị tức, nhìn thấy vòng kim cương sáng lung linh trên cổ Giang Mỹ Kỳ, tức giận tiến lên giật lấy: "Đây là nhà họ Đường tặng cho con đung không? Con bán đứng mẹ, mà còn dám đeo thứ này?" Tiện tay ném ra cửa sổ.

"Mẹ, mẹ quá đáng lắm rồi đó, sao có thể ném vòng cổ của con đi?" Giang Mỹ Kỳ tức giận quát: "Đây là của nhà họ Đường chúng con, mẹ không có quyền lực ném!"

Thiệu Thiến vừa nghe lời này, càng tức, liền tiến lên đánh.

"Sao tôi có thể sinh ra một đứa con gái ăn cây táo rào cây sung như vậy, xem tao không đánh chết mày đây!"

"Mẹ, con biết trong lòng mẹ cũng chỉ có Gia Kiệt, chưa bao giờ thương con, hiện tại mẹ đánh chết con đi!"

Giang Mỹ Kỳ dùng chiêu lấy lùi làm tiến, khiến Thiệu Thiến bị bẽ mặt.

Dù sao cũng là con gái minh hoài thai mười tháng, dù tức giận cũng có chút không đành lòng.

Mà chuyện này có động thủ cũng không giải quyết được gì.

Thiệu Thiến kìm nén tức giận, dịu đi nói: "Kỳ Kỳ, con là con gái duy nhất của mẹ, từ nhỏ đến lớn con muốn cái gì mẹ có không mua cho con chưa? Chuyện lần này là con làm hơi quá đáng, 1200 vạn kia là tất cả tài sản nhà họ Giang mang đi thế chấp, đấy chinh là mạch máu của nhà họ Giang, Kỳ Kỳ, mẹ cầu xin con, trả lại cho mẹ bản hiệp nghị đó đi."

https://thuviensach.vn

"Thật sự bị ba của Hạo Thiên lấy đi rồi." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Kỳ Kỳ, đừng nói đùa với mẹ, mẹ cầu xin con được chưa?"

"Con không có nói đùa, là thật." Giang Mỹ Kỳ nói.

Thiệu Thiến mặt lạnh, tiếp tục khuyên bảo con gái giao trả bản hiệp nghị kia, Giang Mỹ Kỳ thủy chung vẫn là câu nói kia, ở trong tay ba Đường Hạo Thiên.

Cuối cùng, Thiệu Thiến cũng không thể khuyên được con gái mình, đối với đưa con gái này cũng cực kỳ thất vọng.

Tuy nhiên sớm biết đứa con gái này từ nhỏ làm một chuyện gì cũng chỉ lo cho bản thân, nhưng bà ta thật không ngờ bây giờ lại bị chính con gái mình bán đứng.

Không có hiệp nghị kia, hiện tại cũng không có biện pháp nào để bắt nhà họ Đường trả lại tiền kia.

1200 vạn kia là do bà ta thế chấp hết tất cả tài sản nhà họ Giang, nếu không thể thuận lợi lấy về, tốt xấu gì cũng phải lấy lại được tiền vốn.

"Kỳ Kỳ, hiệp nghị kia không có mẹ cũng không so đo với con, hiện tại tất cả công nhân tập đoàn Giang thị đều đang chờ phát tiền lương, còn có các loại chi tiêu khác, con nói với Hạo Thiên một tiếng, hãy trả lại 1200 vạn kia trước, nhà họ Giang chúng ta chờ sốt ruột lắm rồi."

Tròng mắt Giang Mỹ Kỳ chuyển động một phen: "Con biết rồi, mẹ, con sẽ nói với Hạo Thiên."

*

Mấy ngày sau, Đường Chấn mời Thiệu Thiến cùng uống trà chiều, muốn bàn về hôn sự của hai đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến có chút bất ngờ không kịp phòng ngự, sao đột nhiên lại vội vã chuyện hôn sự của hai đứa đấy vậy nhỉ?

Đối với hôn sự của con gái và Đường Hạo Thiên, Thiệu Thiến đồng ý, dù sao bối cảnh nhà họ Đường ở thanh phố này cũng rất danh giá, gả vào nhà họ Đường đối với con gái minh là một lựa chọn rất đúng.

Hai bên nhanh chông nhất trí với hôn sự, dự tinh vào cuối năm sẽ cử hành hôn lễ.

Chuyện cưới hỏi của hai nhà diễn ra rất thuận lợi.

Nhưng khi nhắc đến đồ cưới và sính lễ.

Đường Chấn nói: "Nhà họ Đường chúng tôi là gia đinh già có, sính lễ tuyệt đối không thể ít, nhưng đồ cưới, nhưng tổng giám đốc Thiệu cũng không thể ủy khuất con gái mình nha!"

"Đó là đương nhiên." Thiệu Thiến cười nói.

"Nếu không tôi dùng 1200 vạn làm đồ cưới cho Kỳ Kỳ, sinh lễ của nhà họ Đường chúng tôi cũng nhất định xứng đáng với 1200 vạn kia, đến lúc đó sinh lễ tôi sẽ trực tiếp gửi vào tài khoản của Kỳ Kỳ." Đường Chấn vừa nói ra khỏi miệng đã khiến Thiệu Thiến cứng đờ cả người.

Lúc này Thiệu Thiến mới tỉnh táo lại, bàn chuyện hôn sự, thật ra là hắn muốn nuốt chửng 1200 vạn thì có, thật sự là lòng dạ hiểm độc.

Được một tấc lại muốn tiến một thước thì cũng phải có giới hạn, quả thực tham lam thành tánh.

Khó trách ngay cả em gái và em rể mà cũng hãm hại.

"Công là công, tư là tư, 1200 vạn là toàn bộ tài sản của nhà họ Giang, sao có thể lấy làm đồ cưới cho Kỳ Kỳ?"

https://thuviensach.vn

"Trừ bỏ 1200 vạn này, nhà họ Giang còn gì để làm sinh lễ nữa đây? Nếu truyền ra ngoài nói con gái nhà họ Giang gả ra ngoai ngay cả chút đồ cưới cũng không có, chẳng phải là khiến người khác chê cười hay sao?" Đường Chấn nói: "Tôi thấy không bằng như vậy, dùng 1200 vạn làm đồ cưới, sau này nếu nhà họ Giang có gặp chuyện gì khó khăn, nhà họ Đường chúng tôi sẽ không mặc kệ, bà cứ yên tâm."

Ý của Đường Chấn không phải quá rõ ràng rồi hay sao, chính là không muốn trả tiền.

Kể cả không có hôn sự này, hắn cũng sẽ không trả tiền.

Nói là đồ cưới cho con gái, cũng chỉ là tìm cái lý do chính đáng, để người ngoài không nói về nhà họ Đường không tốt.

Trong lòng Thiệu Thiến mắng, thật sự là làm kỹ nữ còn đòi lập đền thờ.

*

Khi Đường Chấn và Thiệu Thiến vì tiền bạc mà ầm ĩ, Mộ Tử Duệ đã thuận lợi tiếp nhận tập đoan Mộ thị, thành tổng giám đốc tân nhậm.

Quản lý công ty trong khoảng thời gian này, hắn gần như không có gặp chuyện gì khó khăn.

Toàn bộ đều rất thuận lợi.

Đường Hân liên tục gọi điện thoại ra nước ngoài cho Mộ ngốc nghếch, nhưng Mộ ngốc nghếch chậm chạp chưa về.

Hôm nay Đường Hân lại gọi điện thoại bảo Mộ ngốc nghếch về nước, trùng hợp bị Giang Dĩ Mạch nghe được.

"Mẹ bảo chúng ta về nước sao?" Giang Dĩ Mạch trong lúc vô tình nghe được Mộ ngốc nghếch nghe điện thoại.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch ngoan ngoãn gật đầu: "Anh không muốn trở về sớm như vậy, anh muốn chơi thêm chút nữa."

"Vì sao mẹ lại đột nhiên gọi chúng ta về nước?" Giang Dĩ Mạch tò mò.

"Nhất định là mẹ nhớ chúng ta rồi." Dáng điệu Mộ ngốc nghếch thơ ngây chân thành nói, nhìn bụng bằng phẳng của Giang Dĩ Mạch: "Còn có đứa nhỏ béo mập của anh nữa."

Duỗi tay dài về phía bụng của Giang Dĩ Mạch, bị Giang Dĩ Mạch đẩy ra.

"Bà xã, do anh không đủ cố gắng hay sao? Vì sao trong bụng của em vẫn chưa có đứa bé?"

Giang Dĩ Mạch cười cười: "Sớm muộn cũng sẽ có, không nên vội vàng."

Trong lòng lại oán thầm, đương nhiên không có, cô đều uống thuốc, làm sao có thể mang thai?

"Ông xã, chúng ta đặt vé máy bay chuẩn bị trở về đi." Giang Dĩ Mạch cố ý chuyển hướng đề tài, cô ở nước ngoài đã hơn hai tháng, cũng đến lúc phải trở về rồi.

"Anh nghe bà xã." Mộ ngốc nghếch giống như có chút không tình nguyện, nhưng vẫn đồng ý.

*

Mấy ngày sau, sân bay.

Đường Hân vừa nghe nói con trai của mình từ nước ngoài trở về, cao hứng lập tức kêu lái xe lái xe đi đón con trai.

Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch từ bên trong đi ra, Đường Hân xa xa nhìn thấy bọn họ, vẫy vẫy tay với con trai mình.

https://thuviensach.vn

"Thiên Thần, bên này!"

Mộ ngốc nghếch vẫy vẫy tay với Đường Hân, ôm lấy Giang Dĩ Mạch cùng đi.

"Mẹ, mẹ tự mình tới đón con?" Mộ ngốc nghếch khờ dại hỏi.

"Đúng vậy, biết hôm nay hai con trở về, mẹ đặc biệt kêu lái xe lái xe đưa mẹ tới đây." Nhìn khí sắc của con trai và con dâu, liền biết hai người ở nước ngoài rất thỏi mái."Chúng ta về trước đi."

Trên đường trở về, Đường Hân liền nói cho Mộ ngốc nghếch: "Thiên Thần, em trai con Tử Duệ cũng trở lại."

Giang Dĩ Mạch tò mò làm sao ba chồng có thể đột nhiên gọi Mộ Tử Duệ về nước?

"Tử Duệ trở lại?" Mộ ngốc nghếch vừa mừng vừa sợ, giống như đã quên trước kia Mộ Tử Duệ đã làm gì với bà xã của mình.

"Ba, làm sao đột nhiên ba lại gọi chú ấy về nước?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

Đường Hân nhìn bọn họ một cái, nói: "Hai đứa đi tới này đã hơn hai tháng, trong nhà đã xảy ra rất nhiều chuyện, ba hai đứa trúng gió nằm viện, mẹ chỉ muốn gọi Tử Duệ về để chủ trì đại cục."

"Chuyện khi nào?" Giang Dĩ Mạch kinh ngạc.

"Ngày hai đứa đi." Vẻ mặt Đường Hân thương cảm nói.

Bà ta kể lại chuyện vì sao Mộ Đình trúng gió và nhà họ Đường bỏ đá xuống giếng một cách đơn giản, thế Giang Dĩ Mạch mới biết khoảng thời gian cô không có ở đây đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Vậy mà Thượng Quan Trạch không nói cho cô biết.

https://thuviensach.vn

*

"Em có rất ít cơ hội được ra nước ngoài chơi, những chuyện đáng ghét này em không cần phải biết, phá hủy tâm trạng của em." Trong điện thoại, giọng Thượng Quan Trạch thoải mái nói.

"Chuyện lớn như vậy sao anh có thể không nói cho em biết chứ? Ba chồng em trúng gió tê liệt, làm con trai con dâu, Thiên Thần và em lại ở nước ngoài nghỉ phép, làm sao có thể chấp nhận nổi." Giang Dĩ Mạch băn khoăn, bình thường ba chồng đối với cô rất tốt.

"Nói cho em thì em làm được gì? Cũng chỉ thêm người lo lắng mà thôi! Mà những chuyện này anh không nên là người nói cho em biết, nhà họ Mộ nhiều người như vậy, gọi điện thoại cho thông báo, đặc biệt là chồng em... Đúng rồi, hơn hai tháng nay em ở nước ngoài với chồng em có tốt không? Có phát hiện gì mới không?" Thượng Quan Trạch ý vị thâm trường hỏi.

"Mỗi ngày đều ha ha chơi đùa rồi ngủ, không có gì quá lớn." Giang Dĩ Mạch nói: "Nhưng phong cảnh nơi đó thật sự rất được, có cơ hội về sau mời anh cùng đi ngắm cảnh."

Thượng Quan Trạch biết cô không phát hiện ra điểm khác thường của chồng cô, cũng không nói ra, chuyện vợ chồng son nhà người ta, anh xen vào, cũng không tốt lắm.

Nói chuyện điện thoại với Thượng Quan Trạch xong, mới phát hiện không thấy Mộ ngốc nghếch nữa.

*

Trong thư phòng của Mộ Đình, Đường Hân đặt một tờ hiệp định chuyển nhượng cổ phần trước mặt Mộ ngốc nghếch, bảo anh ký tên.

https://thuviensach.vn

"Đây là cái gì?" Mộ ngốc nghếch tò mò hỏi: "Hiệp định chuyển nhượng cổ phần... Đây là cái gì?"

"Đây là văn kiện cứu mạng ba con." Đường Hân thuận miệng nói bừa.

"Chỉ cần ký cái này, ba sẽ hết bệnh sao?" Mộ ngốc nghếch ngốc hồ hồ hỏi.

Đường Hân nhìn thoáng qua con thứ hai, tiếp tục lừa gạt Mộ ngốc nghếch: "Đúng vậy, chỉ cần con ký tên, bệnh của ba sẽ tốt hơn, tập đoàn Mộ thị chúng ta cũng sẽ được cứu."

Mộ ngốc nghếch ngẩng đầu nhìn Mộ Tử Duệ: "Mẹ nói có thật không?"

Đường Hân liếc mắt ra hiệu với con thứ hai, mặc dù Mộ Tử Duệ có chút khinh thường loại hành vi này, nhưng vẫn gật đầu, nói: "Đúng, mẹ nói đúng."

"Thiên Thần, con nhanh ký tên đi, bà xã con vẫn ở trong phòng chờ con đó." Đường Hân cố ý mang Giang Dĩ Mạch ra thúc giục anh.

"Được, bây giờ con sẽ ký." Mộ ngốc tử sốt ruột đi gặp bà xã, cầm lấy bút viết tên mình trên hiệp định chuyển nhượng cổ phần.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Đêm Tân Hôn Lạc Lối (1)

Cửa thư phòng đột nhiên bị đẩy ra, Giang Dĩ Mạch đoạt lấy cây bút trong tay Mộ ngốc nghếch; "Đừng ký!"

"Dĩ Mạch, cô đến đây làm cái gì?" Đường Hân không nghĩ tới Giang Dĩ Mạch lại đột nhiên xuất hiện.

"Mẹ, tại sao mẹ có thể lừa Thiên Thần ký cái này chứ?"

"Đây vốn là chuyện của nhà họ Mộ chúng tôi, một người ngoài như cô xen vào làm cái gì?" Đường Hân mất hứng nói.

"Con là vợ của Thiên Thần, sao lại không thể xen vào chứ?" Trong lòng Giang Dĩ Mạch đầy tức giận nói: "Mẹ, mẹ là mẹ ruột của Thiên Thần, tại sao có thể lừa Thiên Thần ký vào cái này?"

Đường Hân cũng đành phải dụ dỗ Giang Dĩ Mạch: "Phải đành chịu chứ biết làm sao? Cha của Thiên Thần bị trúng gió nằm viện, hiện tại động cũng không động được, hiện tại toàn bộ tập đoàn Mộ thị đều phải trông cậy vào Tử Duệ, nhưng cổ phần của nó chỉ còn lại 46%, nếu không đạt được 51%, ngộ nhỡ các cổ đông khác liên kết lại đối phó với nó, thì nhà họ Mộ của chúng ta cũng xong luôn, cho nên mẹ mới bảo Thiên Thần giao lại 5% cổ phần của nó cho Tử Duệ."

https://thuviensach.vn

"5% cổ phần này là cha cho Thiên Thần!" Giang Dĩ Mạch vẫn không đồng ý.

"Không phải chúng ta cũng không có biện pháp nào khác sao?" Đường Hân nói.

"Mẹ là do không có biện pháp hay là cố ý muốn 5% cổ phần kia của Thiên Thần?" Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: "Mẹ gọi chúng con từ nước ngoài gọi trở về gấp như vậy, chính là vì chuyện này sao? Mẹ, mẹ cũng thật là quá đáng, Thiên Thần cũng là con của mẹ, tại sao mẹ có thể lừa anh ấy như vậy?"

"Tôi lừa nó khi nào hả?" Đường Hân tức giận nói.

"Tóm lại chúng ta không thể ký cái này!" Giang Dĩ Mạch lôi kéo Mộ ngốc nghếch rời đi.

Trở về phòng, Giang Dĩ Mạch rất nghiêm túc nói với Mộ ngốc nghếch: "Sau này nếu mẹ bảo anh ký những thứ lộn xộn kia, thì nhất định không được ký, có nghe hay không?"

"À, anh nghe bà xã."

Trong thư phòng, Đường Hân tức giận nói: "Giang Dĩ Mạch đó là cái khỉ gì, dám nói chuyện với tôi như vậy?"

Mộ Tử Duệ ở bên cạnh vẫn không lên tiếng, bây giờ mới tiến lên an ủi: "Mẹ, đừng tức giận, không ký thì thôi."

"Như vậy sao được? Ngộ nhỡ những cổ đông khác liên kết. . . . . ."

"Coi như bọn họ có liên kết lại cũng vô dụng." Mộ Tử Duệ nói: "5% cổ phần này ở trong tay anh hai, thì cổ phần của nhà họ Mộ chúng ta vẫn là nhiều nhất, cuối cùng vẫn do nhà họ Mộ chúng ta định đoạt thôi."

https://thuviensach.vn

"Nhưng. . . . . ." Đường Hân vẫn có chút không cam lòng.

Cuối năm, giới truyền thông khắp thành phố nóng nhất một tin tức chính là “Nếu không có chuyện gì xảy ra, Giang Mỹ Kỳ sẽ kết hôn cùng Đường Hạo Thiên”, đối với người bên ngoài mà nói, thì nhà họ Giang như vậy là đã với cao rồi.

Mà Đường Chấn là do phải thực hiện lời nói trước đó của mình là khi có đứa bé rồi mới được kết hôn, hơn nữa ông ta để cho bọn họ lập gia đình cũng là bởi vì không muốn trả lại mười hai tỷ kia.

Thiệu Thiến bị tức đến gần chết, nhiều lần tìm được Đường Chấn nói chuyện tiền nong, thì Đường Chấn kiên quyết một phần cũng không chịu phun ra.

Mặc kệ Thiệu Thiến nói gì, ông ta đều kiên quyết không nhả ra một phân tiền.

Vì thế bà ta gửi hi vọng vào con gái của mình, hi vọng cô ta có thể làm người trung gian đi thuyết phục, nhưng con gái Giang Mỹ Kỳ của bà ta rõ ràng không hề đứng về phái nhà họ Giang, điều này cũng làm cho Thiệu Thiến rất thất vọng.

Giang Gia Kiệt tức không nhịn nổi, dùng sức đẩy Giang Mỹ Kỳ xuống: "Chị, sao chị có thể làm như vậy? Khoản tiền kia là của nhà họ Giang chúng ta, tại sao cha của anh Hạo Thiên lại không trả cho nhà họ Giang chúng ta?"

Giang Mỹ Kỳ bị đẩy một cái như vậy, rất không vui: "Em nói với chị làm gì? Em có bản lĩnh thì đi tìm cha của Hạo Thiên mà hỏi. Cũng đâu phải chị nói cha Hạo Thiên không trả tiền lại cho chúng ta chứ!"

Hiện giờ Giang Mỹ Kỳ sắp trở thành thiếu phu nhân nhà họ Đường nên đã không còn e ngại việc nhà họ Giang có thể phá sản bất cứ lúc nào, đối

https://thuviensach.vn

với người em trai này tự nhiên cũng không cần phải khách khí nữa rồi.

"Chị, đây là lời nói của một con người sao?"

Giang Mỹ Kỳ buồn cười: "Tiếng người mà em nghe không hiểu sao?"

"Chị. . . . . ." Giang Gia Kiệt tức giận nâng quả đấm lên: "Đừng nghĩ tôi không dám

"Hiện tại tôi đang mang thai, cậu dám đụng vào tôi một cái thử xem!"

Giang Gia Kiệt giận đến mức dùng sức đạp lật ngửa cái bàn trà trong phòng Giang Mỹ Kỳ, ném toàn bộ vật trang trí trên tủ xuống đất.

Trong phòng vang lên tiếng động lớn làm kinh động đến Giang Triển Bằng và Thiệu Thiến.

"Các con đang làm gì ở đây?" Giang Triển Bằng đẩy cửa ra thấy mớ hỗn độn trong phòng con gái: "Trước kia lúc Mạch Mạch ở nhà các con lại luôn gây gổ với Mạch Mạch, bây giờ Mạch Mạch đã gả ra ngoài, sao hai người các con lại ầm ĩ với nhau vậy hả?"

Giang Gia Kiệt tức giận nói: "Cha, là chị ấy ăn cây táo rào cây sung!"

"Giang Gia Kiệt, tôi ăn cây táo rào cây sung khi nào chứ?" Giang Mỹ Kỳ hô to.

"Còn không phải sao? Lấy đi khoản tiền mà mẹ thế chấp tất cả sản nghiệp của nhà họ Giang chúng ta để vay, nhà họ Đường cũng không. . . . ."

"Gia Kiệt!" Thiệu Thiến muốn ngăn cản nhưng đã chậm một bước.

Chuyện này chồng của bà không hề hay biết chút nào, mà bà ta cũng không dám nói với ông ta.

https://thuviensach.vn

Dù sao sản nghiệp của nhà họ Giang cũng là do mẹ ruột của Giang Dĩ Mạch gầy dựng nên, bây giờ mặc dù đã đứng tên của bà, nhưng vẫn phải có chừng mực, ngoài mặt vẫn là lấy tấm lòng cảm ơn để duy trì và quản lý tập đoàn Giang thị, chứ không phải đem đi thế chấp toàn bộ.

Giang Triển Bằng nhìn Thiệu Thiến: "Bà xã, chuyện này là sao?"

"Chỉ là hoạt động đầu tư bình thường của công ty, không cần quá để ý."

Giang Triển Bằng biết bà đang nói dối, hỏi con trai: "Gia Kiệt, Kỳ Kỳ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Giang Gia Kiệt biết là mình nói lỡ miệng, nhưng anh ta tức không nhịn nổi, liền giận dỗi nói hết tất cả.

Nhà họ Đường nuốt tất cả khoản đầu tư của nhà họ Giang, một phần cũng không chịu phun ra, còn tự mình tìm một cái cớ hợp lý tô son trát phấn lên sự tham lam của bọn họ.

Giang Mỹ Kỳ vội vàng phản bác, thanh minh cho bản thân: "Cha, đây là quyết định của cha Hạo Thiên, con và Hạo Thiên cũng không còn cách nào khác, Gia Kiệt lại trách con, cãi nhau với con. . . . . ."

Đột nhiên Giang Triển Bằng tát lên mặt Thiệu Thiến một cái, khiến Giang Mỹ Kỳ và em trai Giang Gia Kiệt đều sửng sốt.

Bon họ đã lớn như vậy rồi, mà chưa bao giờ nhìn thấy cha đánh mẹ một lần nào, từ trước tới nay cái gì cha cũng đều nghe lời mẹ, hoàn toàn không quan tâm đến chuyện trong nhà lẫn trong công ty, yên tâm giao tất cả cho mẹ quản lý, nhưng hôm nay cha lại ra tay đánh mẹ, còn đánh trước mặt bọn họ.

"Ông xã. . . . . ." Thiệu Thiến cũng không thể tin nỗi nhìn chồng mình.

https://thuviensach.vn

Giang Triển Bằng tức giận chất vấn: "Sao bà có thể thế chấp toàn bộ sản nghiệp của mẹ Mạch Mạch để lại cho ngân hàng chứ hả?"

Thiệu Thiến cũng oan uổng: "Tôi cũng không nghĩ rằng nhà họ Đường lại có thể như vậy. . . . . ."

"Đó là tài sản mẹ Mạch Mạch để lại cho nó, bà có quyền gì làm như vậy?" Giang Triển Bằng giận đến đỏ mặt.

Thiệu Thiến bị mắng như vậy, cũng cảm thấy oan uổng và uất ức: "Chẳng phải tôi đã quản lý công ty của nhà họ Giang nhiều năm qua sao? Có lúc nào ông ngó ngàng đến không? Đừng cho là tôi không biết ông nuôi người phụ nữ khác ở bên ngoài. . . . . ."

Bị vạch trần ngay trước mặt hai đứa con, giang Triển Bằng càng thêm giận dữ, lại đánh thêm một cái tát, Giang Gia Kiệt lập tức tiến lên bảo vệ mẹ ở sau lưng: "Cha, không cho cha đánh mẹ con!"

"Con tránh ra cho cha!" Giang Triển Bằng rống to.

"Là cha ở bên ngoài nuôi đàn bà, tại sao lại đánh mẹ con?" Giang Gia Kiệt cũng gầm lớn.

"Mẹ nào con nấy!" Giang Triển Bằng lớn tiếng nói: "Sản nghiệp nhà họ Giang là của mẹ Mạch Mạch để lại, mẹ con lại thế chấp tất cả làm của hồn môn* cho con gái mình!"

*Của hồi môn: là của cải nhà mẹ đẻ cho con gái khi về nhà chồng.

"Là nhà họ Đường kiên quyết nuốt số tiền kia, không thể trách mẹ!" Giang Gia Kiệt thay mẹ mình nói chuyện: "Muốn trách thì phải trách chị ấy, là chị ấy ăn cây táo rào cây sung!"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ lập tức phản bác: "Tại sao lại trách chị? Là cha của Hạo Thiên làm như vậy, cũng không phải là chị bắt cha Hạo Thiên không trả tiền lại, chuyện này liên quan gì tới chị?"

Những lời phản bác này của Giang Mỹ Kỳ càng làm tổn thương đến cha mẹ cùng em trai, chuyện gì cũng chỉ nghĩ đến bản thân mình.

Mặc dù bốn người trong nhà này bùng nổ cãi vả trước nay chưa từng có, nhưng vẫn thảo luận chuyện hôn lễ với nhà họ Đường, hơn nữa còn công bố hôn lễ vẫn cử hành như cũ.

Nhà họ Mộ nhận được thiệp mời tham gia hôn lễ, Đường Hân nhìn thiệp mời, mắng anh trai mình không phải là người.

Hiện nay nhà họ Đường như cá gặp nước, đường lắm ăn rộng mở, nên cũng lên giọng và làm cao hơn bình thường.

Nơi nào còn quan tâm đến chuyện nhà họ Mộ có vui mừng hay không.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Đêm Tân Hôn Lạc Lối (2)

Mà tất cả mọi thứ chuẩn bị cho hôn lễ đều rất sang trọng cao cấp.

Đường Chấn còn mời truyền thông khắp thành phố tới tham gia hôn lễ, xe hoa lái đến nhà họ Giang, Đường Hạo Thiên bị một đám phù rể vây quanh đến trước cửa đón cô dâu của mình.

Đoàn phù dâu mười ba người tạo thành tầng lớp bảo vệ, đoàn phù rể gặp chiêu phá chiêu, cầm phong bì tiền lì xì khó khăn vượt qua từng tầng một, đẩy tức giận đến cao trào.

Bạn bè thân thiết đắm chìm trong không khí vui mừng náo nhiệt ở bên trong, không có một ai biết bốn người trong nhà này cách đâu không lâu mới vừa bùng nổ một trận cãi vả kịch liệt.

Giang Mỹ Kỳ mặc chiếc áo cưới do nhà thiết kế nước ngoài nổi tiếng thiết kế ngồi ở trong phòng của mình, thợ trang điểm đang trang điểm lại cho cô.

Nghe phía bên ngoài náo nhiệt tiếng cười cũng biết chú rễ tới.

Đoàn phù dâu ở ngoài cửa rối rít đưa ra các loại vấn đề khó khăn lại bị đoàn phù rể hóa giải, cuối cùng đoàn phù dâu bắt đầu yêu cầu phong bì tiền lì xì, mà đoàn phù rể tất nhiên đã sớm có chuẩn bị, rốt cuộc cuối cùng cũng khiến cho đoàn phù dâu vui vẻ, thả cho bọn họ đi vào.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ đứng lên, nhìn Đường Hạo Thiên ở trong đoàn phù rể vây quanh đi tới, trong mắt hiện lên giọt nước mắt cảm động.

Đường Hạo Thiên đến gần, hai người ôm hôn ngay trước mặt đoàn phù rể và phù dâu, không khí tương đối ấm áp.

Đoàn phù rể và phù dâu nhìn thấy như vậy đều mơ tưởng đến việc kết hôn.

Đường Hạo Thiên đột nhiên ôm lấy Giang Mỹ Kỳ rời khỏi phòng giữa đám người đang vây quanh, lên xe hoa.

Trong một gian phòng khác, Giang Gia Kiệt thấy Đường Hạo Thiên ôm chị mình náo nhiệt dưới lầu, không cam lòng, tức không nhịn nổi: "Mẹ, chúng ta cứ đưa tất cả tiền của nhà họ Giang cho nhà họ Đường như vậy sao? Hơn mười hai tỉ lận đó, đó là toàn bộ tài sản của nhà họ Giang chúng ta, nếu ngân hàng đòi nợ, chúng ta phải làm thế nào?"

Thiệu Thiến trấn an con trai: "Gia Kiệt, con không cần lo lắng, mẹ sẽ nghĩ cách."

"Nghĩ cách gì? Nhà họ Đường không chịu phun ra, chị lại bênh vực nhà chồng. . ."

"Gia Kiệt, con hãy tin tưởng mẹ, số tiền kia là của nhà họ Giang chúng ta, mẹ tuyệt đối sẽ không để người ngoài chiếm dụng!" Trong mắt Thiệu Thiến lóe lên một tia hung ác: "Đi thôi, chúng ta cũng đến nhà thờ tham gia hôn lễ của chị con."

"Con không đi!" Giang Gia Kiệt giận dỗi nói: "Cái loại người ăn cây táo rào cây sung Bạch Nhãn Lang* đó, sao lại bắt con đến tham gia hôn lễ của chị ta chứ?"

*Bạch nhãn lang: ý chỉ những người ăn cháo đá bát, vong ân phụ nghĩa.

https://thuviensach.vn

"Con không đi, thì người bên ngoài sẽ nói con không đúng, nhà họ Đường mời truyền thông khắp thành phố, con là muốn cho nước miếng của truyền thông dìm chết con sao?" Thiệu Thiến nói: "Đi nhanh đi!"

Hôn lễ được cử hành ở trong nhà thờ lớn nhất trung tâm thành phố, số người trong đoàn phù rể và phù dâu không phải nhiều bình thường.

Khách khứa đến đông đến nỗi cũng không còn chỗ ngồi, không khí náo nhiệt của hôn lễ này được mọi người chú ý đến gay cấn.

So với hôn lễ cách đây một năm trước giữa nhà họ Giang và nhà họ Mộ thì còn náo nhiệt xa hoa hơn nhiều, mà nhiều đồ cưới cũng bị giới truyền thông tranh nhau đưa tin, rối rít tán thưởng nhà họ Giang coi trọng và thương yêu đứa con gái thứ hai, nhưng không biết nơi nào xuất hiện tin tức đám cưới một năm trước của Giang Dĩ Mạch không có của hồi môn, còn nói ra chuyện tất cả tài sản của nhà họ Giang do mẹ của Giang Dĩ Mạch để lại đều chuyển qua cho con gái của mẹ kế, ám chỉ nhà họ Giang nặng bên này nhẹ bên kia, chiếm đoạt tài sản của người vợ đã chết để lại cho con gái.

Đường Chấn vốn nghĩ là sẽ điều khiển giới truyền thông tâng bốc sự yêu thương con gái của nhà họ Giang lên đầu, để hòa hoãn không khí khẩn trương lúng túng cùng nhà họ Giang, dù sao sau này hai nhà đã là sui gia, mâu thuẫn quá căng thẳng cũng không tốt.

Nhưng ai biết được lại xuất hiện ra tin tức như vậy khiến nhà họ Giang rơi vào tình huống khó xử. dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-com

Cũng may đây là chuyện của nhà họ Giang, nhà họ Đường ông cũng không quá khó coi, cảnh tượng vẫn náo nhiệt như cũ.

Giang Mỹ Kỳ kéo cánh tay Giang Triển Bằng đi về phía Đường Hạo Thiên, Giang Triển Bằng tự tay mình giao tay của con gái qua cho Đường Hạo Thiên, cha xứ bắt đầu chủ trì hôn lễ.

https://thuviensach.vn

"Đường Hạo Thiên tiên sinh, xin hỏi anh có đồng ý cưới tiểu thư Giang Mỹ Kỳ làm vợ không? Cho dù nghèo khó hay giàu sang, khỏe mạnh hay bệnh tật, cũng không xa không rời cô ấy, đến chết cũng không đổi?"

"Tôi đồng ý!"

"Giang Mỹ Kỳ tiểu thư, xin hỏi cô có ý gả cho tiên sinh Đường Hạo Thiên làm vợ không? Cho dù nghèo khó hay giàu sang, khỏe mạnh hay bệnh tật, cũng không xa không rời anh ấy, đến chết cũng không đổi?"

"Tôi đồng ý."

"Bây giờ mời cô dâu chú rể trao nhẫn cho nhau."

Nhân viên làm việc cầm hai chiếc nhẫn tới, hai người trao nhẫn cho nhau.

"Tốt lắm, kết thúc buổi lễ, tôi tuyên bố chú rể Đường Hạo Thiên cùng cô dâu Giang Mỹ Kỳ đã chính thức trở thành vợ chồng, bây giờ chú rể có thể hôn cô dâu của mình rồi."

Đường Hạo Thiên xoay người nhìn Giang Mỹ Kỳ, hôn Giang Mỹ Kỳ dưới ánh mắt chăm chú của mọi người.

Dưới khán đài vang lên tiếng vỗ tay chúc mừng, gương mặt Đường Hân âm trầm ngồi phía trước tham gia hôn lễ, hôm nay trong thời điểm khó khăn nhất của nhà họ Mộ, nhà họ Đường lại lên giọng làm cao trong hoàn cảnh này, khiến trong lòng bà thực sự không có cảm giác gì.

Tức giận nhà họ Đường vong ơn phụ nghĩa, bỏ đá xuống giếng.

Hôn lễ hôm nay đáng ẽ bà đã không đến tham dự, nhưng là người cô ruột duy nhất của chú rể, bà không thể không đến được.

https://thuviensach.vn

Đèn flash của máy chụp hình trong tay ký giả nháy liên tục không ngừng, rối rít chụp cảnh cô dâu chú rể ôm hôn, ngày hôm sau đăng lên mọi trang đầu của các tờ báo

Giang Mỹ Kỳ còn phát biểu đôi lời với quan khách dưới khán đài, trong mắt chứa đầy nước, cảm ơn cha và mẹ của mình đã nuôi dưỡng, còn cảm ơn từng người trong nhà họ Giang, còn đặc biệt cảm ơn Đường Hân và nhà họ Mộ đã thương yêu và ủng hộ cho Đường Hạo Thiên chồng mình.

Một đoạn cảm ơn ngắn gọn và cẩn thận của Giang Mỹ Kỳ giành được khá nhiều ấn tượng, cũng làm cho giới truyền thông khắp thành phố đều khen ngợi Giang Mỹ Kỳ tình cảm và hiểu chuyện, Đường Chấn thấy Giang Mỹ Kỳ đột nhiên phát biểu lời cảm ơn này, thoáng qua trong mắt là sự kinh ngạc đối với Giang Mỹ Kỳ .

Đứa con gái này cũng không đơn giản, kết quả không chỉ có lấy lòng nhà họ Giang và nhà họ Mộ, còn lợi dụng nhà họ Giang và nhà họ Mộ để gây ấn tượng cho mình, cũng tạo cho cô ta một hình tượng tốt đẹp khắp thành phố, khả năng ứng xử tốt hơn so với con trai mình nhiều.

Cả đám phù dâu chen chúc ở chính giữa, Giang Mỹ Kỳ ném hoa cô dâu trong tay vào bọn họ, sau đó trong tiếng hoan hô và chúc phúc của mọi người, cô và Đường Hạo Thiên cùng nhau rời khỏi nhà thờ.

Tiệc cưới của nhà họ Đường diễn ra tới rạng sáng mới kết thúc.

Giang Mỹ Kỳ cùng Đường Hạo Thiên đi mời rượu từng bàn một, khi đến bàn Đường Hân, Mộ Tử Duệ tham gia tiệc cưới cùng với mẹ cũng bưng rượu lên uống một ly với bọn họ.

Mà trong phút chốc kia khi anh ta nhìn thẳng vào mắt Giang Mỹ Kỳ, trong mắt hai người thoáng qua một tia khác thường mà người khác không dễ dàng phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

Sau khi kính rượu xong rồi, Giang Mỹ Kỳ lấy cớ đi phòng vệ sinh.

Đưa tay khóa trái cửa phòng vệ sinh, sau lưng một bàn tay to đột nhiên quay lại người cô lại đặt trên cửa, lập tức cúi đầu hôn cô.

Giang Mỹ Kỳ cũng ôm Mộ Tử Duệ nhiệt tình hôn trả lại.

Hai người ôm hôn kịch liệt giống như người tình xa cách đã lâu rốt cuộc được gặp lại nhau lần nữa, tận tình hưởng thụ nhiệt tình của nhau.

Có người ở bên ngoài mở cửa muốn vào phòng vệ sinh, nhưng lại phát hiện cửa phòng vệ sinh bị khóa trái, gõ mấy cái cũng không mở, không thể làm gì khác hơn là đi phòng vệ sinh khác.

Trong phòng vệ sinh, bây giờ hai người đã tách ra, Giang Mỹ Kỳ sửa sang chiếc váy sườn xám đỏ thẫm xong, cài nút áo lại, đứng ở bệ rửa tay trang điểm lại.

Mộ Tử Duệ nhìn cô hỏi: "Không phải em nói rất thích anh sao? Sao anh mới đi hơn nửa năm em đã gả cho người khác rồi hả?"

Động tác của Giang Mỹ Kỳ dừng lại một chút: "Mới vừa rồi em yêu anh còn chưa đủ sao?"

"Nếu để cho Hạo Thiên biết trong đêm tân hôn của anh ta, em lại làm chuyện đó cùng anh trong phòng vệ sinh, em nói xem anh ta có tức giận đến nỗi bị nằm một chỗ giống như cha anh không?" Mộ Tử Duệ cười nói.

"Sao Hạo Thiên có thể biết được chứ? Trừ phi là anh nói cho anh ấy biết!" Giang Mỹ Kỳ trang điểm xong xoay người lại nhìn Mộ Tử Duệ, làm nũng mà ôm anh ta: "Nhưng nếu chuyện của chúng ta để cho người khác biết, thì thanh danh của cả hai chúng ta đều mất hết, em hiểu rõ anh nhất định sẽ không làm ra loại chuyện ngu xuẩn này!"

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ cười đỡ cô lên rửa mặt, ôm eo thon của cô: "Em thật sự rất hiểu anh!"

*

Giang Mỹ Kỳ ở trong phòng vệ sinh hơn một tiếng đồng hồ mới rời khỏi.

Lúc này, Mộ Tử Duệ mới lấy chiếc điện thoại di động đặt ở trong góc phòng vệ sinh ra, nhìn trong màn hình cảnh xảy ra trong phòng vệ sinh vừa quay được lúc nãy, liền nở nụ cười đầy tính toán.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tính Khi Nào Thì Ra Tay?

Nhà họ Đường thăng quan tiến chức thuận lợi, nhà họ Mộ nghèo túng cô quạnh.

Mộ Tử Duệ trở về chỉ tạm thời ổn định được tập đoàn Mộ thị, nhưng nhân tài tinh anh trong nội bộ công ty bị những công ty khác đào góc tường, còn những khách hàng mới cũng bị cướp đi, đã khiến cho tập đoàn Mộ thị thiệt hại nghiêm trọng.

Nhà họ Đường nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cướp một khách hàng lâu năm của tập đoàn Mộ thị. Mộ Tử Duệ ngồi trong văn phòng tổng giám đốc, trợ lý báo cáo tình hình, thấy Mộ Tử Duệ không nói gì đành phải đi ra ngoài trước.

“Đợi một chút!” Mộ Tử Duệ lấy một đĩa phim từ trong ngăn kéo ra bỏ vào trong bì thư, “Cô tự mình đưa cái này qua giao cho cậu tôi, nhất định phải tự tay giao đến trong tay cậu tôi, dặn ông ấy nhớ xem.”

Nói xong Mộ Tử Duệ cầm áo khoác đi ra.

Trợ lý không biết tổng giám đốc của mình có chủ ý gì, nhưng vẫn nghe theo cấp trên dặn dò cầm đĩa CD kia tới văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Đường thị, tự tay giao tận tay cho Đường Chấn.

https://thuviensach.vn

Đường Chấn thấy đĩa CD cũng không thèm nhìn một cái, tiện tay để bên cạnh.

***

Nhà họ Mộ.

Mộ Tử Duệ lái xe vào cửa chính nhà họ Mộ.

Giang Dĩ Mạch đang nằm úp sấp trên bàn trong thư phòng ngủ, nước miếng chảy ra trên giấy viết bản thảo.

Cửa thư phòng khẽ mở ra, tiện tay ấn khóa trái cửa.

Giang Dĩ Mạch ngủ rất ngon, bút trong tay không cẩn thận rơi trên mặt đất phát ra tiếng kêu lanh lảnh, cô mơ mơ màng màng có chút ý thức, mở to mắt thấy có người tới gần, mắt lim dim nói: "Ông xã, anh đang lén lút làm cái gì vậy…."

"Chú em?" Giang Dĩ Mạch đột nhiên đứng lên, "Sao lại là chú?"

"Tình cờ tôi đi ngang qua muốn vào chào hỏi em một tiếng." Mộ Tử Duệ nhặt bút đưới đất đưa đến trước mặt cô.

Tình cờ đi ngang qua? Hình như phòng của anh ta ngược hướng đi với thư phòng của cô cơ mà?

Giang Dĩ Mạch đưa tay nhận bút, "Đã chào hỏi xong, chú có thể đi… Chú làm gì thế?"

Mộ Tử Duệ đột nhiên nắm tay cô, một tay ôm cô kéo vào trong ngực, "Mạch Mạch, chỉ cần em gật đầu một cái, anh có thể cho em mọi thứ em muốn!"

Giang Dĩ Mạch cảm thấy buồn cười, "Chú biết tôi muốn gì không?"

https://thuviensach.vn

“Bất kể em muốn gì anh cũng đều có thể cho em.”

“Chỉ sợ thứ tôi muốn chú không cho nổi, nhanh buông tôi ra! Nếu không buông tôi ra tôi la lên đó!” Giang Dĩ Mạch cố sức muốn tránh nhưng lại bị anh ta ôm chặt hơn, “Chú như vậy không sợ bị anh chú nhìn thấy đánh chết chú sao?”

Mộ Tử Duệ vẫn ôm chặt cô như trước, “Bây giờ ba anh trúng gió nằm viện, toàn bộ nhà họ Mộ do anh định đoạt, em nghe lời anh nói….”

“Ông xã!” Giang Dĩ Mạch đột nhiên nhìn phía sau Mộ Tử Duệ hô lên.

“Em cho là em gạt được anh sao? Cửa đã bị anh khóa lại rồi.”

Giang Dĩ Mạch nhìn chằm chằm phía sau Mộ Tử Duệ, Mộ Tử Duệ thấy cũng có chút sợ sệt, theo bản năng ngoái nhìn qua. Giang Dĩ Mạch chợt hung hăng giẫm một cước lên chân anh ta, nhân cơ hội chạy về phía cửa mở khóa an toàn, còn chưa kịp mở cửa Mộ Tử Duệ đã xong tới chống trên cửa nhìn cô: “Em cảm thấy em có thể chạy được?”

“Mộ Tử Duệ, chú đừng quên tôi là vợ anh trai chú!” Giang Dĩ Mạch nói.

“Đừng quên lần đầu tiên của em đã sớm giành cho anh….”

Giang Dĩ Mạch giơ tay tát một phát bị Mộ Tử Duệ chụp lấy, ấn trên cửa, “Bây giờ anh anh không ở nhà, chờ lúc anh ta vào tới chúng ta đã sớm xong việc rồi.”

“Chú dám!” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng trừng mắt nhìn anh ta.

“Anh trai anh là người đần độn, về sau còn phải dựa vào anh, bây giờ nhà họ Mộ do anh định đoạt, còn có gì mà không dám!” Mộ Tử Duệ cúi đầu cường hôn Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Giang Dĩ Mạch gấp gáp, bình thường lúc không hi vọng Mộ ngốc nghếch ở cạnh bên người thì mỗi ngày anh đều nhảy xung quanh mình, nhưng lúc này cần anh thì lại không thấy người đâu.

“Tôi đã mang thai rồi!” Trong tình thế cấp bách Giang Dĩ Mạch lớn tiếng nói.

Đột nhiên Mộ Tử Duệ dừng lại, “Em cảm thấy lời nói dối không gạt được cả đứa bé ba tuổi mà có thể lừa gạt được anh ư?”

“Tôi thật sự có thai rồi.”

“Đừng gạt anh!” Mộ Tử Duệ miệng nói không tin nhưng trong lòng có chút dao động.

“Thật sự, không tin bây giờ chú có thể tới phòng tôi lấy tờ kết quả kiểm tra có thai.”

“Em muốn nhân cơ hội này chạy trốn phải không?”

Giang Dĩ Mạch nghiêm túc nhìn anh ta, “Cho dù tôi thoát được hôm nay cũng không tránh được ngày mai!”

Vẻ mặt Mộ Tử Duệ cũng dần nghiêm túc, “Em thật sự mang thai?”

Giang Dĩ Mạch gật đầu.

“Anh trai anh?”

Giang Dĩ Mạch tức giận rống to, “Nói nhảm! Không phải của anh chú còn có thể là của ai?”

Tay Mộ Tử Duệ đột nhiên đặt trên bụng bằng phẳng của Giang Dĩ Mạch, Giang Dĩ Mạch xanh cả mặt, “Chú muốn làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Hình như đứa nhỏ trong bụng em còn rất nhỏ, cho dù làm một lần cũng không sao.” Mộ Tử Duệ lại nói thêm, “Em yên tâm, anh sẽ cẩn thận không tổn thương đến đứa nhỏ trong bụng em.”

“Chú muốn dùng sức mạnh với phụ nữ có thai sao?” Giang Dĩ Mạch nghiêm khắc hỏi, “Ngộ nhỡ đứa bé trong bụng tôi có làm sao, anh chú nhất định sẽ giết chết chú!”

“Nói đến cùng em vẫn không đồng ý!”

“Chú cho rằng Giang Dĩ Mạch tôi là hạng người gì?” Giang Dĩ Mạch giận dữ hỏi, “Là cô gái có tính lẳng lơ tùy tiện? Có thể vừa ở cùng với chồng mình còn mang thai đứa nhỏ, lại vừa vụng trộm yêu đương cùng với em chồng?”

“Rốt cuộc anh trai anh có điểm nào tốt mà em cứ khăng khăng một lòng với anh ta như vậy?” Mộ Tử Duệ không hiểu hỏi, “Anh ta chính là một người ngốc….”

“Câm miệng!” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng ngắt lời, “Cho dù anh ấy là ai thì cũng là chồng tôi, là ba đứa bé trong bụng tôi.”

“Em thích anh ta sao?” Mộ Tử Duệ hỏi.

Chân người ngoài cửa đang muốn đá cửa phòng ra đột nhiên dừng lại, chậm rãi thả xuống.

Một ngốc nghếch đứng đó không hề nhúc nhích động đậy, dường như muốn nghe lời chân thật từ đáy lòng cô.

Giang Dĩ Mạch bị hỏi khó, dời tầm mắt, “Tôi không nhất thiết phải trả lời câu hỏi của chú.”

https://thuviensach.vn

“Vì sao không dám nhìn thẳng vào mắt anh trả lời anh?” Mộ Tử Duệ hỏi, “Em vốn không thích anh trai của anh phải không?”

Giang Dĩ Mạch nhìn chỗ khác: “Chú nhanh đi ra ngoài đi, nếu lát nữa để anh chú thấy thật sự có thể sẽ đánh chết chú.”

“Em còn chưa trả lời câu hỏi của anh!” Mộ Tử Duệ giữ khuôn mặt Giang Dĩ Mạch bắt cô nhìn mình, “Không thích anh trai anh đúng không? Anh biết em hoàn toàn không thích anh ta, anh ta cũng không xứng với em, ở nhà họ Mộ chỉ có anh mới xứng đôi với em.”

Giang Dĩ Mạch cắn lên tay Mộ Tử Duệ đang giữ cằm cô, cuối cùng khiến anh ta buông cô ra.

“Chú có để yên hay không? Chú kiên quyết muốn biết đúng không? Bây giờ tôi có thể nói cho chú biết!” Giang Dĩ Mạch lòng đầy căm giận lớn tiếng nói: “Tôi không thích anh ta, một chút cũng không thích, nghe rõ chưa? Nhưng xem như tôi không thích anh chú thì thế nào? Cho dù tôi không thích anh ấy thì cũng không thay đổi được chuyện anh ấy là chồng tôi, trong bụng tôi có đứa bé của anh ấy cũng là sự thật.”

Mộ Tử Duệ ngẩn người, sau đó hỏi: “Nếu lúc trước em không phải gả cho anh trai anh mà là gả cho anh, cũng sẽ sinh đứa nhỏ vì anh sao?”

“Không biết!”

“Sẽ yêu anh sao?”

“Không biết!” Giang Dĩ Mạch không chút do dự lớn tiếng nói.

“Không biết đã nói lên em có thể sẽ yêu anh phải không?”

“Mộ Tử Duệ, lúc nào thì anh lại giống như đứa trẻ đi hỏi những vấn đề buồn cười này? Trên thế giới làm gì có nhiều khả năng như vậy? Sự thật là

https://thuviensach.vn

tôi đã gả cho anh trai chú, mang thai đứa nhỏ của anh trai chú, cả đời này tôi đã là người phụ nữ của anh trai chú!”

“Nếu anh trai anh chết đi em sẽ tái hôn sao?”

“Chú nói cái gì?”

“Anh vẫn nói câu kia, chỉ cần em gật đầu cái gì anh cũng có thể đồng ý.” Mộ Tử Duệ nói.

“Chú đừng có nằm mơ!”

Bên ngoài đột nhiên có tiếng gõ cửa, chợt nghe thấy giọng Đường Hân: “Nhanh mở cửa cho tôi!”

Giang Dĩ Mạch lập tức đẩy Mộ Tử Duệ ra, mở cửa thì nhìn thấy bộ mặt đen thui của Đường Hân.

“Hai người các con làm gì trong này?” Đường Hân nghiêm túc chất vấn.

“Không có gì, tình cờ đi ngang qua tùy tiện tán dóc một tý.” Mộ Tử Duệ thuận miệng nói.

Đường Hân nhìn anh ta một cái, bất mãn nói với Giang Dĩ Mạch: “Dĩ Mạch, cô đã là vợ Thiên Thần, cũng phải chú ý tránh sự nghi ngờ. Cùng nhốt trong một căn phòng với em chồng mình thì còn ra thể thống gì?”

Giang Dĩ Mạch: “Đúng vậy mẹ, con cũng cảm thấy như vậy cho nên xin mời mẹ nói với con trai mẹ một tiếng, về sau đừng chạy vào phòng con nữa!”

“Cô nói gì vậy….”

“Mẹ, đều là con không tốt, sau này con sẽ chú ý.” Mộ Tử Duệ không muốn mẹ mình và Giang Dĩ Mạch tiếp tục tranh cãi nhau cho nên nhanh

https://thuviensach.vn

chóng lôi mẹ rời đi.

“Buông tay, con lôi mẹ đi đâu?” Đường Hân gạt tay con trai ra, “Vừa lúc con về nhà, mẹ muốn tới bệnh viện một chuyến, con theo mẹ cùng đi.”

Đường Hân cố ý gọi Mộ Tử Duệ đi, vì sợ anh ta thừa dịp bà ta không ở nhà lại xảy ra chuyện với Giang Dĩ Mạch.

Mộ Tử Duệ cũng không muốn đi nhưng lại không muốn chọc mẹ tức giận, nên đồng ý.

Sau khi lên xe Đường Hân mới hỏi: “Sao hôm nay con về sớm như vậy, chắc không phải vì cố ý về nhìn Giang Dĩ Mạch đấy chứ?”

“Mẹ, xem mẹ nói kìa, làm sao có thể chứ?” Mộ Tử Duệ dựa vào ghế ngồi phía sau, “Khoảng thời gian này trong công ty không bận mấy nên con về sớm một chút.”

Đường Hân đưa tay đánh con trai, “Con về thì về, vào thư phòng của Dĩ Mạch làm gì? Còn chê nhà họ Mộ chúng ta chưa đủ loạn phải không? Con có thời gian rảnh thì tới bệnh viện chăm sóc ba con là được rồi.”

“Mẹ, đừng đánh nữa!” Trước mặt mẹ mình, Mộ Tử Duệ vẫn luôn không tự giác lộ ra bộ dạng mà chỉ đứa bé mới có, chứ không phải là người lớn, “Còn đánh nữa thì hỏng mất.”

Đường Hân cưng chiều trừng mắt liếc con trai một cái, “Sau này cách xa Dĩ Mạch một chút, bây giờ con chính là hi vọng duy nhất của nhà họ Mộ chúng ta.”

Mộ Tử Duệ không muốn tiếp tục đề tài này, “Mẹ, mẹ bảo con cùng tới bệnh viện với mẹ làm gì? Ba xảy ra chuyện gì sao?”

https://thuviensach.vn

“Đã bao lâu rồi con không đi tới bệnh viện thăm ba con rồi hả?” Đường Hân bất mãn nói, “Đó chính là ba ruột của con!”

Tình cảm cha con nhà họ Mộ từ trước đến nay đều mờ nhạt, Mộ Đình suốt ngày bộn bề công việc của tập đoàn, thời gian ở cùng con trai mỗi ngày đã ít càng thêm ít. Có đôi khi ngay cả một câu cũng không nói, hơn nữa từ trước tới giờ ông đối xử với hai đứa con trai rất nghiêm khắc, nên khiến tình cảm giữa ông và hai đứa con trai càng xa cách.

Bây giờ trúng gió nằm viện, ngoại trừ đau buồn vì chung huyết thống theo bản năng thì không có nhiều thương cảm mấy.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 80.2

Trong phòng bệnh Mộ Đình không thể nhúc nhích, mỗi ngày có hộ lý riêng chăm sóc cho ông.

Ngày xưa là nhân vật nổi tiếng xưng bá trong thương giới bây giờ như một phế nhân (Người vô dụng, tàn tật), điều này khiến Mộ Đình người có lòng tự trọng rất lớn không thể chịu đựng được bộ dạng này của mình.

Người trong nhà không đến thăm ông càng tốt, ít nhất ông có thể giữ lại được chút tự ái.

Người trong nhà từng kính sợ ông sớm đã thay đổi thái độ đối với ông trong lúc bị như vậy.

Tay Đương Hân xách túi đi vào phòng bệnh, nhìn thấy chồng mình nằm trên giường không thể động đậy, hỏi ông vài câu về tình hình cơ thể thế nào, Mộ Đình dứt khoát nhắm mắt lại không muốn nhìn bà ta.

Tự ý cướp cổ phần dưới tên của mình, đây là điều ông không thể nào dễ dàng tha thứ cho bà ta.

Đường Hân đành phải giả vờ giả vịt quan tâm vài câu.

Là vợ của ông tất nhiên hi vọng ông có thể nhanh chóng bình phục, nhưng nếu ông bình phục tập đoàn Mộ thị trong tay con trai mình sợ là sẽ bị

https://thuviensach.vn

chồng để lại cho con trai cả.

Tâm tình Đường Hân rất phức tạp, bác sĩ đã từng nói cơ hội ông bình phục quá xa vời.

Mộ Đình không muốn nhìn bà ta, bà ta đành phải dẫn theo con trai mình cùng nhau rời khỏi bệnh viện.

“Mẹ, ba sao vậy? Hình như không muốn gặp chúng ta?” Mộ Tử Duệ hỏi.

“Chắc là đang giận lẩy mẹ chuyển cổ phần dưới tên ông ấy thành tên của con.”

“Ba thật sự đúng là muốn giao tập đoàn Mộ thị cho anh cả à? Bây giờ ba đã thành dạng này rồi nếu như thực sự để anh cả xử lý chuyện Mộ thị, sợ là hiện nay chúng ta đã phá sản rồi.” Trong lòng Mộ Tử Duệ có chút không thoải mái, không phải anh ta muốn tranh giành với anh trai mình, mà là giao cả công ty lớn như vậy cho một người đần độn thì cần thiết sao? Không phải là đứng nhìn công ty nhà mình phá sản sao? Cũng không phải là không có con trai thứ!

Mộ Tử Duệ càng nghĩ càng không cam lòng, lầm bầm lẩm bẩm một câu: “Rốt cuộc con có phải là con trai ruột của ông ấy không… A…” Đột nhiên bị mẹ dùng túi xách đánh một cái, “Mẹ, làm gì mẹ đánh con?”

“Vừa rồi miệng con lẩm bẩm gì đó? Con không phải con ông ấy thì ai? Đây là con đang nhục nhã mẹ con không chung thủy với ba con đấy à?”

“Mẹ, mẹ đừng kích động, con chỉ thuận miệng nói thôi mà. Cho dù ba trúng gió liệt người cũng không chịu giao tập đoàn Mộ thị lại cho con mà kiên quyết giao cho anh cả, không phải rất kỳ quái sao?”

https://thuviensach.vn

“Con quản nhiều như vậy làm gì? Dù sao bây giờ tập đoàn Mộ thị cũng đã là của con.” Đường Hân không muốn nói mấy vấn đề này nữa, “Được rồi, chúng ta về đi.”

“Mẹ, có phải mẹ có chuyện gạt con?”

“Mẹ có chuyện gì gạt con? Đừng đoán mò, đi thôi.”

Trở lại nhà họ Mộ không gặp Mộ ngốc nghếch cũng không thấy quản gia, thuận miệng hỏi Ninh Tử: “Quả gia đâu?”

“Quản gia Triệu đang xử lý đám hoa cỏ trong hoa viên.” Ninh Tử đỡ Đường Hân vào ngồi xuống, “Phu nhân, sao bà nhanh về thế ạ?”

“Đi bệnh viện xem qua chút, không có chuyện gì nên về thôi.” Đường Hân nhìn xung quanh, “Đại thiếu gia đâu?”

“Vừa rồi thấy đại thiếu gia đang chơi ở trong đình viện, còn thiếu phu nhân đang bận việc ở trong thư phòng….”

“Không hỏi cô ta!” Bây giờ Đường Hân càng không thích Giang Dĩ Mạch, cuối cùng cũng mê hoặc được con trai của mình.

***

Trong tầng hầm vườn hoa nhà họ Mộ truyền đến tiếng quản gia Triệu: “Thiếu gia, cậu tính khi nào thì ra tay? Thật ra mọi thứ đã sớm chuẩn bị xong, cậu luôn kéo dài như vậy có phải có tính toán….”

Mộ ngốc nghếch không nói gì, có vẻ đăm chiêu giống như đang suy nghĩ gì đó.

“Không ra tay sao?” Triệu quản gia thở dài, “Tôi cũng hiểu, dù sao bọn họ cũng nuôi cậu hai mươi mấy năm, bây giờ ông chủ lại trúng gió bị liệt người, những kẻ tai to mặt lớn trong thương giới đã từng có quan hệ thân

https://thuviensach.vn

thiết với nhà họ Mộ đều nghĩ làm sao để cướp đoạt đào góc tường tập đoàn Mộ thị. Nhưng cho dù như vậy cậu cũng không thể mềm lòng, cậu phải biết rằng năm đó cậu….”

Chuông điện thoại đột nhiên vang lên, Mộ ngốc nghếch nghe máy, là Ninh Tử gọi tới.

“Đại thiếu gia, phu nhân và nhị thiếu gia từ bệnh viện về rồi.”

“Tôi đã biết.”

Kết thúc cuộc trò chuyện, Mộ ngốc nghếch nói với quản gia Triệu: “Nói với Đông Thần một tiếng, bảo cậu ta bắt đầu đi.”

“Thiếu gia, cậu nghĩ thông suốt rồi hả?”

Ánh mắt Mộ ngốc nghếch đột nhiên trở nên sắc bén, dám tranh giành phụ nữ của anh, anh nhất định sẽ khiến đối phương biết sự lợi hại của mình!

***

Buổi chiều hôm sau, trong lúc vô tình mẹ Đường nhìn thấy trên ngăn tủ trong phòng để một lá thư, sau khi mở ra thì thấy bên trong có một đĩa phim.

Bà ta tò mò bỏ đĩa phim vào đầu, mở tivi sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Trên hình ảnh xuất hiện chính là cảnh con dâu của mình còn đi hưởng tuần trăng mật ở nước ngoài chưa trở về và một người đàn ông khác thân mật trong phòng vệ sinh.

Người đàn ông đưa lưng về phía màn hình cho nên không nhìn thấy mặt, còn mặt Giang Mỹ Kỳ lại vừa vặn chiếm hết màn hình.

https://thuviensach.vn

Mẹ Đường nhìn thấy bộ đồ Giang Mỹ Kỳ chính là chiếc sườn xám hôm đám cưới, tức giận đến tay cầm điều khiển từ xa đã bắt đầu run rẩy.

“Ông Đường, nhanh về nhà gấp một chuyến!” Mẹ Đường lập tức gọi điện thoại cho chồng.

Đường Chấn đang bận rộn ở công ty, tính đi gặp một vị khách, nghe máy của vợ xong cũng không biết có chuyện đáng ngại xảy ra, “Lát nữa tôi còn phải đi gặp khách hàng, có chuyện gì chờ buổi tối tôi trở về….”

“Buổi tối thì không còn kịp đâu, ông nhanh về đi, là chuyện về con trai chúng ta!” Giọng điệu mẹ Đường nói chuyện như trời đang sập xuống.

Trong lòng Đường Chấn căng thẳng, chẳng lẽ con trai của mình đang hưởng tuần trăng mật ở nước ngoài xảy ra chuyện gì?

“Bà chờ tôi, bây giờ tôi về luôn đây!”

***

Khi Đường Chấn chạy về tới nhà họ Đường nhìn thấy nội dung trong tivi, sắc mặt lập tức đen thui.

“Hạo Thiên đâu? Không phải bọn họ đã trở về từ sớm sao?” Đường Chấn lạnh mặt hỏi.

“Hôm qua bọn họ gọi điện về bảo muốn ở lại chơi thêm vài ngày.”

“Lập tức bảo bọn chúng về ngay!” Đường Chấn nổi giận quát, “Đây quả thực là chuyện hoang đường, vào đêm hôm kết hôn mà lại cùng người đàn ông khác làm ra loại chuyện này trong toilet, lại còn để người ta quay được….”

Đường Chấn rất kích động, cũng có chút choáng váng.

https://thuviensach.vn

“Ông Đường, ông bình tĩnh một chút, ngàn vạn lần đừng nổi giận, ngộ nhỡ giống như Mộ Đình thì phiền phức….”

“Đây là bà đang rủa tôi chết sớm sao? Bây giờ lập tức gọi điện cho chúng nó, bảo chúng nó trở về nước ngay tức khắc!” Đường Chấn gầm thét rống lên.

***

Trên bờ biển ở nước ngoài, Giang Mỹ Kỳ mặc bikini đứng trên bờ cát chơi bóng chuyền trên cát với đám người nước ngoài. Cho dù kỹ thuật đánh bóng thật sự rất tệ nhưng vẫn thu hút từng đợt hoan hô và rất nhiều ánh mắt chú ý.

Một quả bóng chuyền lại đánh tới, Giang Mỹ Kỳ nhún người nhảy dựng lên, kết quả bóng trực tiếp từ trên đầu cô ta bay qua, cô ta ngã xuống bờ cát, chợt để lộ phong cảnh trong bikini quá ngắn, tròng mắt khán giả khác phái xung quanh đều rơi xuống ngực cô ta, ngay cả đối thủ cũng không tự chủ nhìn về phía trước ngực cô ta.

Đường Hạo Thiên mua xô-đa ướp lạnh về đen mặt bước tới, “Kỳ Kỳ, đừng chơi trò này nữa…..”

“Hạo Thiên, em muốn chơi.” Giang Mỹ Kỳ làm nũng.

“Có cái gì chơi hay đâu? Toàn để người ta nhìn thấy hết!” Đường Hạo Thiên bất mãn nói.

“Bà xã anh xinh đẹp, có đàn ông thích nhìn, chẳng lẽ anh không biết là vinh hạnh sao?”

“Anh chỉ thấy có nhiều uất ức, bà xã mình để người ta nhìn thấy hết còn cảm thấy hãnh diện?” Đường Hạo Thiên lôi kéo Giang Mỹ Kỳ đi, “Đừng

https://thuviensach.vn

chơi nữa, chúng ta đi thu xếp hành lý chuẩn bị về nước thôi, đã chơi hơn một tháng rồi.”

“Ông xã!” Giang Mỹ Kỳ làm nũng.

“Lần này không được, chúng ta phải trở về.” Thái độ Đường Hạo Thiên kiên quyết.

Hai người vì thế liền cãi nhau, lúc này di động trên ghế dài bỗng phát ra tiếng chuông dễ nghe….

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Trả Thù, Đánh Chết Đáng Đời

"Ông xã, anh không thương em!" Giang Mỹ Kỳ giận dỗi nói.

"Anh đã quá nhân nhượng với em, em còn muốn anh làm thế nào?" Từ nhỏ Đường Hạo Thiên là đại thiếu gia, rất được cưng chìu, bây giờ đến dụ dỗ cô ta đã xem như rất tốt rồi.

Nếu không phải cô ta đã từng mang thai đứa con của mình, cùng với toàn tâm toàn ý hướng về nhà họ Đường, anh ta cũng sẽ không nhân nhượng cô ta như vậy.

"Anh đã đồng ý đi chơi với em thêm mấy ngày nữa."

"Chúng ta đã chơi hơn một tháng, còn chơi gì?"

"Anh không thương em!" Giang Mỹ Kỳ bất mãn.

"Đồng ý để cho người khác nhìn em trần truồng chính là yêu em?"

"Đường Hạo Thiên, anh nói cái gì đó? Khi nào thì em để cho người khác nhìn thấy hết?"

"Em nhìn quần áo em mặc một chút, cùng cởi hết sạch có khác gì nhau sao?"

https://thuviensach.vn

"Cái này gọi là sexy, Hạo Thiên, từ khi nào thì anh cũng trở thành ông già cổ hủ như vậy?"

"Ngày mai anh cởi hết cùng chơi đùa với người phụ nữ khác, em vui không?"

"Này có là gì? Em không ngại." Giang Mỹ Kỳ nói.

Đường Hạo Thiên bị tức không phải nhẹ: "Tóm lại chúng ta quay về thu dọn hành lý, lập tức trở về nước."

"Hạo Thiên..." Giang Mỹ Kỳ kéo tay của anh làm nũng.

Đường Hạo Thiên không để ý đến cô ta: "Bây giờ chúng ta nhất định phải trở về khách sạn dọn dẹp hành lý!"

Giang Mỹ Kỳ mất hứng hất tay của anh ta ra: "Đường Hạo Thiên, có phải anh cảm thấy đã cưới em đến tay, cho nên không yêu em nữa hả? Em chỉ muốn chơi nhiều hơn mấy ngày cũng quá đáng sao? Anh cứ nhăn mặt cho em nhìn như vậy! Đừng quên, lúc trước em hướng về nhà họ Đường anh thế nào, một ngàn hai trăm vạn kia là sinh mệnh nhà họ Giang em, em ngay cả nhà họ Giang với mẹ em cũng không cần, bây giờ anh đối xử với em như vậy?"

Đường Hạo Thiên đi lấy áo T-shirt ở trên ghế, nghe thấy điện thoại di động đổ chuông, nhìn trên màn hình lóe lên là mẹ gọi, lập tức nhận điện thoại.

"Mẹ..."

"Hạo Thiên, con còn ở nước ngoài sao? Nhanh chóng trở về." Mẹ Đường lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, mẹ làm sao vậy? Hay trong nhà xảy ra chuyện gì? Mẹ vội vàng như vậy!" Đường Hạo Thiên hỏi.

"Đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh chóng về trước..."

Đường Chấn đoạt lấy điện thoại, rống to hướng về phía điện thoại: "Các người lập tức cút trở về cho tao, lập tức!" Rồi cúp điện thoại.

Đường Hạo Thiên không giải thích được, trời sập xuống sao? Ba thét lên với anh như vậy.

"Bà xã, bây giờ chúng ta về thu dọn hành lý, lập tức trở về nước."

"Em không trở về!" Giang Mỹ Kỳ hất tay Đường Hạo Thiên ra, kiên trì không chịu đi.

"Ba anh vừa mới gọi điện thoại đến đây, bảo chúng ta lập tức trở về nước, trong nhà giống như đã xảy ra chuyện." Đường Hạo Thiên nói.

"Có chuyện lớn gì? Lúc chúng ta đi không phải trong nhà rất tốt sao? Hơn nữa ba anh mới vừa nuốt hơn một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang em, còn chọc giận ba Mộ Tử Duệ đến trúng gió tê liệt, con đường rộng mở, có thể có chuyện gì? Anh là không muốn để em ở lại chơi thêm mấy ngày."

"Ba anh rất ít gào thét anh như vậy, hơn nữa nghe giọng điệu của mẹ anh, trong nhà thực đã xảy ra chuyện lớn, chúng ta nhanh về đi." Đường Hạo Thiên lo lắng trong nhà đã xảy ra chuyện gì.

"Em không trở về!" Giang Mỹ Kỳ còn không chịu đi: "Anh đã đồng ý với em, chơi thêm mấy ngày..."

"Cũng đã chơi hơn một tháng, còn phải chơi đến khi nào?" Đường Hạo Thiên cứng rắn lôi kéo cô đi.

https://thuviensach.vn

Cùng nhau đánh bóng chuyền đẹp trai ngoài nghề dùng địa phương nói lớn tiếng hỏi cô ta: "Này, em yêu, còn chơi không? Không chơi chúng tôi liền đổi người rồi!"

Giang Mỹ Kỳ với Đường Hạo Thiên hiểu một chút tiếng địa phương, Giang Mỹ Kỳ cười nói: "Chơi!" Lập tức liền đi qua.

"Em làm gì vậy? Ba anh bảo chúng ta lập tức trở về!" Đường Hạo Thiên kéo Giang Mỹ Kỳ: "Còn em nữa có quan hệ thế nào với người ngoài? Anh ở ngay trước mặt gọi em yêu!"

"Ông xã, anh đừng cổ hủ như vậy có được không? Người trẻ tuổi đều gọi như vậy không phải sao? Lại nói còn gọi ngay trước mặt anh, có thể có chuyện gì? Anh đừng nghi thần nghi quỷ có được không?"

"Anh lúc nào thì nghi thần nghi quỷ?" Đường Hạo Thiên tức giận hỏi ngược lại: "Bây giờ em rốt cuộc có theo anh trở về không?"

"Không!" Thái độ Giang Mỹ Kỳ kiên quyết, sau đó chạy đến chỗ mấy anh chàng đẹp trai tiếp tục đánh bóng chuyền bãi biển, kỹ thuật đánh bóng vẫn rách nát như cũ, luôn ngã ở trên bờ cát, toàn bộ phong cảnh bên trong bị nhìn thấy hết trơn.

Đường Hạo Thiên tức giận đến đỏ mặt lên, đi lên ôm lấy Giang Mỹ Kỳ muốn mang cô ta đi.

"Này, anh làm gì vậy?" Mấy anh chàng đẹp trai đánh bóng chuyền ngăn Đường Hạo Thiên lại, đoạt Giang Mỹ Kỳ lại.

"Tôi hỏi các người làm gì vậy? Đây là bà xã tôi, tôi muốn mang cô ấy về nhà các người cản làm gì?"

"Bà xã anh?" Mấy anh chàng đẹp trai kinh ngạc, nhìn Giang Mỹ Kỳ: "Anh ta là chồng cô?"

https://thuviensach.vn

"Không phải, tôi không biết anh ta!"

Đường Hạo Thiên tức giận rống to: "Giang Mỹ Kỳ, em có ý gì? Nhà anh đã xảy ra chuyện, em chỉ biết mình vui chơi sao?"

"Chúng ta đã nói tháng sau trở về..."

"Em không đi, anh đi một mình." Đường Hạo Thiên tức giận sãi bước rời đi.

Giang Mỹ Kỳ nhìn anh ta một cái, tiếp tục cùng mấy anh chàng đẹp trai đánh bóng chuyền.

"Anh ta mới vừa nói cái gì?" Người nước ngoài nghe không hiểu đối thoại của bọn họ.

"Không có gì, đi, tiếp tục chơi đi!"

Một đám người tiếp tục chơi bóng chuyền bãi biển.

Đường Hạo Thiên thấy Giang Mỹ Kỳ thật không đi tới đây, giận nổi trận lôi đình, cũng không cách nào một mình đi về trước, nếu để cho cha mẹ mình biết ở hai người đi trăng mật cãi nhau, không phải để cho người nhà lo lắng sao.

Anh ta không thể làm gì khác hơn là gọi điện thoại về, muốn kéo vài ngày nữa mới trở về, mẹ Đường tránh chồng lặng lẽ nói với anh ta: "Hạo Thiên, con với Mỹ Kỳ khẩn trương trở về, xảy ra chuyện lớn, là về con với Mỹ Kỳ."

"Mẹ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Mẹ Đường không nói: "Các con trở về sẽ biết."

"Mẹ, rốt cuộc chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Con trai hỏi lần nữa, mẹ Đường mới tiết lộ nói: "Ngày hôm qua có người đưa tới một chiếc đĩa CD, phía trên là Mỹ Kỳ cùng người đàn ông khác..."

"Cùng người đàn ông khác cái gì?"

"Con trở về sẽ biết, đừng hỏi nhiều như vậy." Mẹ Đường nói không nên lời.

Đường Hạo Thiên cũng không phải là kẻ ngốc, từ trong thái độ cha mẹ mình có thể cảm thấy tính nghiêm trọng của chuyện này.

Là chuyện bà xã mình cùng người đàn ông khác.

Có chuyện gì làm cho ba mẹ mình để ý như vậy, giọng nói như trời sắp sập xuống?

Đường Hạo Thiên lập tức liền cảm thấy được cái gì, lại nghĩ đến vừa rồi Giang Mỹ Kỳ không chịu trở về nước cùng anh, cùng mấy anh chàng đẹp trai mập mờ không rõ, thì tức giận xông ra ngoài.

Giang Mỹ Kỳ không cẩn thận lại ngã xuống đất, bikini ba mảnh trên người, hoàn toàn không ngăn được dáng người ma quỷ của cô ta.

Lúc cô ta đang đắm chìm tầm mắt nóng rực của tất cả đàn ông nhìn, Đường Hạo Thiên vọt lên, bắt lấy cô ta kéo đi.

"Anh làm gì vậy!" Giang Mỹ Kỳ hất anh ta ra.

"Cùng tôi trở về!"

"Em không đi..."

Đường Hạo Thiên tát cô ta một cái, Giang Mỹ Kỳ kinh ngạc trợn to hai mắt, lớn như vậy, ngay cả ba mẹ mình cũng chưa từng đánh cô một cái, tại

https://thuviensach.vn

sao anh ta vô duyên cớ vô cớ đánh mình?

"Đường Hạo Thiên, anh làm sao vậy?"

"Có phải cô làm chuyện có lỗi với tôi đúng không?" Đường Hạo Thiên lớn tiếng chất vấn, nhìn cô cố ý mập mờ với người đàn ông khác, anh ta cũng biết cô nhất định làm chuyện có lỗi với mình.

"Tôi đánh bóng chuyền bãi biển thì có lỗi với anh sao? Đường Hạo Thiên, anh thật là quá đáng, mẹ tôi chưa từng đánh tôi một cái, anh đánh tôi một cái? Còn vu oan cho tôi!"

"Nếu không có, vậy cùng tôi trở về!"

Giang Mỹ Kỳ hất tay của anh ta ra: "Tôi không về, kiên quyết không về..."

Đường Hạo Thiên lại tát cô ta một cái, Giang Mỹ Kỳ rất tức giận, trước mặt nhiều người như vậy, tự nhiên không thể khóc lớn, phá hỏng hình tượng.

"Đường Hạo Thiên, Giang Mỹ Kỳ tôi toàn tâm toàn ý với anh, anh chửi bới vu oan tôi còn đánh tôi, tôi thật đã nhìn lầm anh!" Cô ta khóc chạy đi.

Nhóm người địa phương xem náo nhiệt cũng nói Đường Hạo Thiên không đúng, một người ngoại quốc đẹp trai cùng Giang Mỹ Kỳ chơi bóng đuổi theo.

*

Bóng đêm phủ xuống, Đường Hạo Thiên nhìn thời gian, đã nửa đêm, Giang Mỹ Kỳ vẫn chưa về.

Vào lúc này anh ta đã bình tĩnh lại, chuyện còn chưa biết rõ, mình liền nổi giận đánh Giang Mỹ Kỳ đúng là không đúng.

https://thuviensach.vn

Anh ta đã thu dọn hành lý của hai người xong, gọi điện thoại đến sân bay đặt trước hai vé máy bay giữa trưa ngày mai trở về nước.

Tất cả đều chuẩn bị xong, Đường Hạo Thiên nhận thua trước gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ, như giải thích với cô.

Điện thoại di động trên tủ đột nhiên truyền đến tiếng chuông, này mới phát hiện Giang Mỹ Kỳ không mang điện thoại di động.

Đường Hạo Thiên không yên lòng lập tức đi ra ngoài tìm.

Giờ phút này ở trong phòng của một khách sạn đang trình diễn một cuộc cận chiến kịch liệt, nhân vật nam nữ chính là Giang Mỹ Kỳ với anh chàng ngoại quốc đẹp trai buổi chiều cùng nhau chơi bóng.

Giang Mỹ Kỳ bị Đường Hạo Thiên đánh, trong cơn tức giận khóc rời đi, anh chàng đẹp trai lập tức đuổi theo an ủi.

An ủi an ủi, liền an ủi đến trên giường đi.

Anh chàng đẹp trai dùng thân thể của mình ra sức an ủi tâm hôn Giang Mỹ Kỳ bị "Tổn thương".

Đường Hạo Thiên ở trên bờ cát vòng vo thật lâu, một bóng người cũng không nhìn thấy.

Trong lòng anh ta nóng nảy, lớn tiếng gọi tên Giang Mỹ Kỳ.

"Kỳ Kỳ, anh biết sai rồi, em ra ngoài có được không?" Đường Hạo Thiên hướng về phía bờ cát đen nhánh gọi thật lâu, cũng không có bất kỳ đáp lại.

Nổi giận trở về phòng khách sạn, ngã đầu liền ngủ, chỉ có thể chờ đến sáng mai tìm tiếp.

https://thuviensach.vn

*

Buổi sáng hôm sau, Đường Hạo Thiên bị tiếng động đánh thức, mở mắt nhìn thấy Giang Mỹ Kỳ mặc áo choàng tắm tìm kiếm đồ trong hành lý đã được thu dọn xong, trên người còn có mùi sữa tắm.

"Kỳ Kỳ, em đã trở về!" Đường Hạo Thiên lập tức ôm cô ta vui mừng nói.

"Buông tôi ra, không phải anh nói tôi phản bội anh sao? Bây giờ tôi liền đi!" Giang Mỹ Kỳ tìm quần áo của mình đang muốn thay.

"Kỳ Kỳ, là anh sai rồi, ngày hôm qua anh quá xúc động, sau này sẽ không, em tha thứ cho anh lần này đi!" Đường Hạo Thiên cầu xin tha thứ: "Ngày hôm qua anh nhận được điện thoại của ba mẹ anh, nói..."

"Nói gì?" Giang Mỹ Kỳ cởi áo choàng tắm xuống, vừa thay quần áo vừa hỏi.

Đường Hạo Thiên liếc mắt nhìn, nuốt nước miếng: "Không nói gì, chỉ bảo chúng ta trở về sẽ biết."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 81 (2)

"Tôi nhìn ra không muốn chúng ta ở bên ngoài chơi quá lâu đi!"

"Bà xã, chúng ta đã ở bên ngoài chơi quá lâu, cần phải trở về, bọn họ là ba mẹ anh, em cũng đừng tức giận với bọn họ được không?" Đường Hạo Thiên ôm lấy Giang Mỹ Kỳ: "Tối hôm qua em một đêm không trở về, anh rất lo lắng cho em, em đi đâu vậy?"

"Tôi ở cùng một chỗ với người đàn ông khác!" Giang Mỹ Kỳ cố ý nói.

Đường Hạo Thiên sửng sốt một chút: "Kỳ Kỳ, anh biết anh đánh em là không đúng, em không cần nói những lời tức giận với anh như vậy."

Nếu thật sự làm cái gì, cô không thể nào trực tiếp nói ra như vậy.

Có câu nói càng nơi nguy hiểm thì càng an toàn, Giang Mỹ Kỳ nói thẳng như vậy, ngược lại Đường Hạo Thiên sẽ không tin.

"Không phải anh không tin tôi sao?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Là anh sai, không nên nghi ngờ em." Đường Hạo Thiên ôm lấy cô ta: "Đừng tức giận nữa, chúng ta rất vất vả ra ngoài trăng mật trở về, vui vẻ chút!"

"Là anh ngay trước mặt của nhiều người như vậy không phân biệt đúng sai đánh em!" Trong mắt Giang Mỹ Kỳ chứa nước mắt, rất ủy khuất nói:

https://thuviensach.vn

"Em lớn như vậy, mẹ em cũng chưa từng đánh em một cái."

"Anh sai rồi còn không được sao?" Đường Hạo Thiên đã không thể chờ đợi hôn cô ta, hai người ôm hôn ngã xuống trên giường.

...

*

Buổi trưa, hai người đến sân bay làm thủ tục lên máy bay trở về nước, buổi tối hôm đó thì trở về nhà họ Đường.

Đường Chấn mặt mày âm trầm cùng vợ ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn tài xế đón hai người trở về.

"Ba, mẹ, chúng con đã về." Đường Hạo Thiên lôi kéo Giang Mỹ Kỳ đi vào, thấy sắc mặt cha mẹ không tốt, cẩn thận hỏi: "Ba, người sao vậy..."

Đường Chấn cầm cốc nước trước mặt trên khay trà lên ném tới: "Tao thế nào, tao còn muốn hỏi các người thế nào đây!"

Đường Hạo Thiên tránh kịp, cốc nước từ bên cạnh đầu Đường Hạo Thiên bay qua đập ở trên tường, phanh một tiếng, cốc nước bị vỡ chia năm xẻ bảy.

"Ba, ngài đây là làm sao vậy?" Đường Hạo Thiên cho đến bây giờ chưa thấy ba tức giận lớn như vậy, lúc trước ba biết chuyện anh ta với Giang Mỹ Kỳ, cũng không thấy ba tức giận lớn như vậy.

"Chúng con trở về ba liền tức giận lớn như vậy, không phải bởi vì chúng con ở nước ngoài chơi quá lâu nên giận chúng con chứ?" Đường Hạo Thiên hỏi.

"Tao là người dễ giận như vậy sao?" Đường Chấn giận dữ hỏi.

https://thuviensach.vn

"Vậy rốt cuộc chuyện gì?" Đường Hạo Thiên nhìn mẹ mình.

Mẹ Đường đưa cho anh ta một chiếc đĩa CD trên khay trà, thở dài: "Tự mình vào trong phòng xem đi, xem xong rồi sẽ biết chuyện gì xảy ra."

"Chuyện gì thần thần bí bí như vậy." Đường Hạo Thiên cầm đĩa CD vào trong phòng của mình, mẹ Đường gọi Giang Mỹ Kỳ cũng cùng nhau vào xem.

Mở ti vi ra, trong màn hình Giang Mỹ Kỳ mặc chiếc sườn xám đỏ thẫm hôm tối kết hôn đối diện ống kính đang làm chuyện đó với một người đàn ông, sắc mặt Đường Hạo Thiên lập tức thay đổi.

Giang Mỹ Kỳ nhìn một màn này, cả người cũng choáng váng.

Mặc dù người đàn ông đưa lưng về phía ống kính, nhưng người quen biết liếc mắt nhìn ra đó là Mộ tử duệ.

Đường Hạo Thiên giận dữ nghiêng đầu chỉ vào màn hình TV chất vấn Giang Mỹ Kỳ: "Đây là có chuyện gì? Không phải cô nói không có phản bội tôi sao? Tại sao ở chung một chỗ với Mộ Tử Duệ? Hơn nữa còn ở đêm chúng ta kết hôn!"

"Đây là có người cố ý muốn hãm hại em!" Giang Mỹ Kỳ cũng luống cuống.

"Hãm hại? Cô kêu vui sướng như vậy, người khác hãm hại thế nào?" Đường Hạo Thiên tức giận giơ tay lên đánh Giang Mỹ Kỳ một cái: "Giang Mỹ Kỳ, người phụ nữ đê tiện này, lại dám vào buổi tối kết hôn với tôi ở chung một chỗ với người đàn ông khác, xem tôi đánh chết cô không!"

Đường Hạo Thiên đã tức giận đến điên lên, đuổi theo Giang Mỹ Kỳ chính là một trận hành hung.

https://thuviensach.vn

Sức lực phụ nữ làm sao đi nữa cũng không phải đối thủ của đàn ông, Giang Mỹ Kỳ muốn chạy ra khỏi phòng về phía phòng khách cầu cứu bố mẹ chồng, bị Đường Hạo Thiên kéo trở về, đóng cửa lại ra sức đánh một trận.

"Ba, mẹ, cứu con... A..."

Trong phòng khách Đường Chấn cùng vợ làm như không có nghe thấy, làm ra chuyện không biết xấu hổ như vậy sao bọn họ có thể cứu cô ta?

Đánh chết mới đáng đời.

*

Trong phòng làm việc tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, Mộ Tử Duệ nhàn nhã ngồi trên ghế đang làm việc, không nhanh không chậm nhìn văn kiện trong tay.

Lúc này trợ lý gõ cửa đi vào: "Tổng giám đốc, tổng giám đốc tập đoàn Đường thị muốn gặp ngài."

"Nói tôi đang bận, bây giờ không có thời gian." Mộ Tử Duệ cũng cố ý ra vẻ.

Anh ta tự nhiên biết tại sao hôm nay Đường Chấn đến tìm anh ta.

Sáng sớm Giang Mỹ Kỳ đã gọi điện thoại đến đây mắng anh ta một trận.

Mộ Tử Duệ chậm rãi xử lý toàn bộ văn kiện trên bàn làm việc xong, mới gọi điện thoại nội bộ hỏi thăm trợ lý, tổng giám đốc tập đoàn Đường thị vẫn chưa đi, nghe trợ lý nói chưa đi, mới bảo cô mời người vào.

Đường Chấn ở bên ngoài đợi hơn hai giờ, vừa vào phòng làm việc, cũng chưa nổi giận, chờ sau khi trợ lý rời đi, mới dằn lại tính tình nói: "Tử Duệ, cháu làm như vậy thật là quá đáng!"

https://thuviensach.vn

"Cháu làm cái gì?" Mộ Tử Duệ giả ngu.

"Cháu bảo trợ lý của cháu đưa đĩa CD kia tới là có ý gì?" Đường Chấn tức giận nói.

"Cậu, thật sự cậu hiểu lầm cháu rồi, Giang Mỹ Kỳ là con dâu của cậu, chuyện của cô ta người đương nhiên phải biết." Trong lòng Mộ Tử Duệ vui sướng một trận, "Bây giờ Giang Mỹ Kỳ còn tốt chứ?"

"Sáng sớm hôm nay cô ta đã về nhà mẹ đẻ rồi." Đường Chấn nói: "Làm ra chuyện như vậy còn có mặt mũi ở lại nhà họ Đường chúng ta sao?"

"Cậu, thật ra thì điều này cũng không có thể trách Giang Mỹ Kỳ, là con trai của ngài vô dụng, không thỏa mãn được cô ta, đêm hôn lễ cháu còn phải thay nó động phòng."

Đường Chấn đã giận đến khí huyết dâng trào: "Tử Duệ, cháu đang trả thù cậu sao?"

"Cậu, bây giờ ba cháu đang nằm ở trong bệnh viện đấy, ngài khỏe đi thăm ông ấy một chút, làm ông ấy tức giận thành như vậy, ban đầu ba cháu giúp cậu không ít!" Mộ Tử Duệ nhàn nhã nói: "Mặc dù cậu vong ân phụ nghĩa, khoan dung, không so đo với cậu."

"Rốt cuộc cháu muốn làm gì?" Đường Chấn hỏi.

"Cũng không có gì, chỉ hi vọng cậu có thể công bố chân tướng sự thật ra bên ngoài, cũng áy náy cầu xin nhà họ Mộ tha thứ." Mộ Tử Duệ nói: "Còn có, trả lại khách hàng đã cướp đi."

"Khách hàng mong muốn hợp tác với Đường thị chúng ta là ý của khách hàng, cậu trả thế nào?" Đường Chấn tức giận nói: "Đây không phải cháu làm khó người khác sao?"

https://thuviensach.vn

"Nếu như cậu không hy vọng nội dung đĩa CD kia truyền đi, thì hi vọng cậu có thể tự giải quyết cho tốt!" Mộ Tử Duệ uy hiếp nói.

"Tử Duệ, cháu cho rằng cháu có thể uy hiếp được cậu sao? Coi như truyền đi, mất thể diện cũng không phải chỉ nhà họ Đường chúng ta, còn bản than cháu nữa đấy!"

"Có người nhìn thấy mặt của cháu sao, tùy tiện tìm một người đàn ông có bóng lưng giống cháu ra mặt thừa nhận, xem bên ngoài sẽ tin tưởng ai!" Mộ Tử Duệ nói, "Đêm đám cưới, Thiếu phu nhân nhà họ Đường mà cùng người đàn ông khác vụng trộm ở trong phòng vệ sinh, đây chính là tin tức tuyệt đối chấn động!"

"Đến cùng cậu có muốn xấu hổ không tất cả đều xem quyết định của ngài, cậu." Mộ Tử Duệ cười nói.

Đường Chấn giận đến nỗi phổi cũng muốn nổ, đột nhiên cười phá lên: "Tử Duệ, cậu khuyên cháu không nên làm loạn, sau lưng nhà họ Mộ làm những chuyện xấu xa kia cậu đều biết! Nếu như cháu không hy vọng danh tiếng nhà họ Mộ mất hết, mẹ cháu chết già ở trong tù, thì cháu biết điều một chút, cậu có thể nhìn giao tình của hai nhà ngày xưa coi như cái gì cũng không phát sinh."

"Cậu mới vừa nói cái gì?" Mộ Tử Duệ kinh ngạc hỏi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Một Xác Hai Mạng

“Cậu vừa nói gì con về hỏi mẹ con cũng biết, cậu tuyệt đối sẽ không lừa con.” Đường Chấn hàm ý sâu xa nói: “Thật ra thì cậu cũng không muốn nhắc lại chuyện này, nhưng việc làm của con thật sự hơi quá phận, cậu cũng không có cách nào. Chỉ cần con đừng làm loạn, tự nhiên cậu cũng sẽ cố kỵ tình cảm mà không nhắc lại những việc kia nữa.

Mộ Tử Duệ vốn định uy hiếp Đường Chấn, buộc ông ta công khai xin lỗi nhà họ Mộ, lấy lại tất cả thuộc về nhà họ Mộ, kết quả lại bị uy hiếp, còn moi ra được một bí mật không muốn cho ai biết.

*

Đường Chấn rời khỏi tập đoàn Mộ thị trở lại công ty, liền thấy con trai Đường Hạo Thiên cũng đang ở trong phòng làm việc của mình.

“Sao hôm nay lại chạy đến phòng làm việc của cha?”

Nội dung CD bị cha thấy, Đường Hạo Thiên cũng khó chịu lúng túng: “Cha, con vừa nghe trợ lý nói cha đi tìm Tử Duệ rồi hả?”

“Con cũng không muốn nội dung đó bị lộ ra chứ?” Đường Chấn lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

“Tử Duệ là cố ý trả thù nhà họ Đường chúng ta, chuyện này cũng không thể trách Kỳ Kỳ…”

“Lúc này mà con còn nói chuyện thay cô ta? Nếu cô ta không đồng ý, sao Mộ Tử Duệ có thể chụp được cái này để mang đến uy hiếp nhà họ Đường chúng ta? Còn có những nội dung kia không phỉa con cũng nhìn thấy sao? Con xem lại người mà con gọi là vợ kìa…Mặt mo của cha cũng không còn mặt mũi nữa rồi!”

“Cha, cha đừng nổi giận.” Đường Hạo Thiên vội vàng an ủi: “Tử Duệ có đồng ý không công khai những chuyện kia ra ánh sáng không?”

“Nó muốn yêu cầu nhà họ Đường chúng ta công khai tất cả chân tướng hơn nữa nói xin lỗi, hơn nữa đảm bảo về sau không giành khách hàng của nhà họ Mộ nữa.” Đường Chấn nói: “Nó thật biết tính toán, muốn nhà họ Đường chúng ta công bố chân tướng, nằm mơ!”

“Lỡ như Tử Duệ công khai…”

“Nếu nso dám công khai, cha liền mang chuyện năm đó ra ánh sáng, để cho mẹ ruột nó vào tù!”

Đường Hạo Thiên không hiểu cha mình đang nói gì: “Cha, cha đang nói gì vậy? Cái già vào tù?”

“Chuyện của vài chục năm trước, con không cần biết.”

“Có liên quan đến cô sao?” Đường Chấn không nói, Đường Hạo Thiên càng hiếu kỳ: “Trước kia cô đã làm gì? Nói là muốn vào tù, là giết người sao?”

“Con hỏi nhiều làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Cha, cha nói cho con biết đi, bằng không khẩu vị của con vẫn bị treo ngược.”

“Cũng không có gì, đều là chuyện của vài chục năm trước, nếu không bị ép bất đắc dĩ cha cũng sẽ không nhắc lại những chuyện này.” Đường Chấn rõ ràng không muốn nhắc lại những thứ này. “Đúng rồi, vợ con trở về chưa?”

“Vẫn chưa, đêm qua con đánh cô ấy thành như vậy, lấy tính khí của cô ấy, sợ là sẽ tức giận thêm vài ngày nữa.”

Đường Hạo Thiên còn nói: “Chờ thêm vài ngày nữa cô ấy hết tức giận, con sẽ đi đón cô ấy.”

“Đón nó?” Đường Chấn kinh ngạc: “Đón nó đến đâu? Trở về nhà họ Đường chúng ta? Nhà họ Đường chúng ta không chứa nổi loại phụ nữ thủy tính dương hoa này!”

“Cha…” Đường Hạo Thiên kinh ngạc nhìn cha mình: “Ý của cha là…?”

“Ly hôn!” Đường Chấn nói: “Nhà họ Đường chúng ta muốn cái gì có cái đó, còn sợ không lấy được con dâu biết quy củ hay sao!”

“Nhưng con và Kỳ Kỳ mới kết hôn hơn một tháng.”

“Điều này có thể trách nhà họ Đường chúng ta sao? Đêm hôn lễ đó cùng đàn ông làm ra chuyện đó, loại phụ nữ này làm sao xứng làm con dâu nhà họ Đường chúng ta?” Đường Chấn tức giận nói: “Chút nữa cha sẽ bảo trợ lý làm một tờ thỏa thuận ly hôn, con để cho cô ta ký, hai người về sau không còn một chút quan hệ nào.”

*

Nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ vội vã lái xe về nhà.

Đường Hân đang ngồi ở phòng khách lầu hay vừa uống trà chiều vừa nghỉ ngơi, thấy Mộ Tử Duệ trở lại, thuận miệng hỏi: “Sao hôm nay lại trở về sớm như vậy?”

Mộ Tử Duệ cố ý bảo Ninh Tử ra ngoài, ngồi đối diện mẹ, trịnh trọng hỏi: “Mẹ, trước đây mẹ đã làm gì?”

“Không đầu không đuôi, con muốn hỏi chuyện gì?” Đường Hân cười nói.

“Hôm nay con gặp cậu.” Mộ Tử Duệ nói.

“Gặp ông ta làm gì? Hại nhà họ Mộ chsung ta còn chưa đủ thảm? Trước đây chúng ta đã giúp ông ta bao nhiêu lần, nhưng ông ta lại vong ân phụ nghĩa bỏ đá xuống giếng, làm cho cha con thành cái dạng kia!” Đường Hân đã hoàn toàn thất vọng với anh trai này, người anh trai thương yêu bà từ nhỏ lại vì lợi ích mà cố ý bỏ đá xuống giếng với bà, suy nghĩ một chút trong lòng cũng thấy thổn thức.

Mộ Tử Duệ không biết làm sao mở miệng nói: “Mẹ, cậu nói sau lưng nhà họ Mộ có rất niều chuyện không thể lộ ra ánh sáng, chỉ cần ông ta nói ra mẹ sẽ phải ngồi tù…”

Tay Đường Hân run một chút, nước trà không cẩn thận đổ ra toàn bộ.

Mộ Tử Duệ vội vàng rút khăn lấy lau cho mẹ mình.

“Mẹ, cậu nói có đúng không?”

“Ông ta còn nói gì với con?” Đường Hân hỏi.

“Cậu nói thật sao?” Mộ Tử Duệ hỏi: “Năm đó mẹ đã làm gì để bị cậu bắt được nhược điểm?”

https://thuviensach.vn

“Mẹ có thể làm gì chứ? Đừng nghe cậu con nói bậy.” Sắc mặt Đường Hân có chút không đúng.

“Mẹ, mẹ nói cho con biết, rốt cuộc mẹ đã làm gì? Cậu nói ông ta muốn công khai tiafn bộ mọi chuyện.” Mộ Tử Duệ cố ý lừa mẹ mình.

Đường Hân nóng nảy, để ly trà xuống: “Ông được lắm Đường Chấn, thế nhưng không để ý đến một chút tình cảm anh em!”

“Mẹ, trước đây mẹ đã làm gì?” Mộ Tử Duệ hỏi.

Ninh Tử trốn ở bên ngoài nghe lén, không biết bên trong nói gì, sắc mặt Ninh Tử đột nhiên thay đổi.

“Tiểu Tử, cô ở đây làm gì vậy?” Một người giúp việc đi ngang qua nhìn thấy sắc mặt Ninh Tử quái dị đứng ở đó.

Mộ Tử Duệ vội vàng đi ra khỏi phòng khách, nhìn thấy bên ngoài không có ai mới đi vào.

Ở góc tường, Ninh Tử và người giúp việc trốn bên trong: “Cô mò mẫm ở đó làm gì? Phu nhân và nhị thiếu gia đang nói chuyện trong đó, ngộ nhỡ quấy rầy phu nhân và nhị thiếu gia thì sao?

Mộ Tử Duệ chậm rãi ngồi xuống, sắc mặt kinh ngạc, giống như nghe được câu chuyện không thể chấp nhận được.

Đường Hân giải thích: “Tử Duệ, mẹ cũng là hết cách rồi, làm như vậy hoàn toàn là vì cha con và con. Đời này mẹ chưa từng làm chuyện xấu gì, chuyện này cũng là do bất đắc dĩ.”

“Chuyện của anh hai cũng không phải là ngoài ý muốn, mà là mẹ...”

“Chuyện Thiên Thần thành kẻ ngốc không liên quan tới mẹ.” Đường Hân vội vàng nói: “Dù mẹ có thế nào cũng sẽ không xuống tay với một đứa

https://thuviensach.vn

bé, hơn nữa nếu ban đầu mẹ thật sự muốn xuống tay, hoàn toàn có cách để nó vĩnh viễn không thể ra đời.”

Đường Hân nói: “Thật ra chuyện này chỉ có ông ngoại con và cậu con biết, chủ ý này cũng là bọn họ giúp mẹ nghĩ, chỉ là mẹ không ngờ năm đó cậu con giúp đỡ mẹ như vậy, bây giờ lại lợi dụng chuyện này để uy hiếp con.”

Mộ Tử Duệ suy sụp ngã trên ghế, một màn mình tỉ mỉ thiết kế lại thất bại trong gang tấc.

“Tử Duệ, mẹ cũng không muốn, con sẽ không vì chuyện này mà cảm thấy mẹ không tốt, sẽ ghét bỏ mẹ chứ?”

“Mẹ, con hiểu nỗi khổ tâm của mẹ, mặc kệ xảy ra chuyện gì, mẹ vĩnh viễn là người mẹ con tôn kính nhất.” Mộ Tử Duệ nói.

*

Rời khỏi phòng khách, tâm tình Mộ Tử Duệ buồn bực, khóe mắt vừa thấy Giang Dĩ Mạch vừa rời khỏi thư phòng định xuống lầu.

Không biết Giang Dĩ Mạch đang nghĩ gì, dưới chân không cẩn thận bước hụt, thiếu chút nữa ngã từ trên xuống.

Một bàn tay to kịp thời kéo cô lại, Giang Dĩ Mạch giương mắt, lúc thấy Mộ Tử Duệ, sắc mặt rét lạnh: “Buông tay!”

“Mạch Mạch, em đang mang thai, nếu té từ đây xuống sẽ một xác hai mạng đó!”

Thiếu chút nữa Giang Dĩ Mạch quên chuyện lừa anh ta mình đang thai.

Mộ Tử Duệ dùng sức lôi kéo, kéo cô vào trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch dùng sức đẩy anh ta ra, lại bị ôm chặt hơn.

“Mạch Mạch, cùng anh...”

“Mộ Tử Duệ, anh điên rồi, mau buông tôi ra!”

Mộ Tử Duệ ôm chặt lấy Giang Dĩ Mạch: “Anh hai anh không xứng với em...”

Trên cổ đột nhiên nhiều hơn một cái tay, Mộ Tử Duệ cả kinh, đáy mắt lộ ra tia sợ hãi.

Giang Dĩ Mạch nhân cơ hội rời khỏi lồng ngực của Mộ Tử Duệ, kéo Mộ ngốc nghếch: “Ông xã, anh đừng hiểu lầm, là em không cẩn thận thiếu chút ngã xuống lầu, là Tử Duệ đã cứu em.”

Mộ ngốc nghếch đang nắm cổ tay Mộ Tử Duệ lúc này mới buông lỏng, lo lắng hỏi: “Bà xã, em có sao không?”

“Em không sao, may mắn Mộ Tử Duệ kịp thời kéo em lại.” Giang Dĩ Mạch không muốn hai anh em vì mình mà tranh cãi, bây giờ là lúc nhà họ Mộ khó khăn nhất, cô không muốn nhà này thêm phiền.

Mộ Tử Duệ nhìn anh trai mình: “Anh, anh phải cám ơn em nha, nếu không nhờ em, Mạch Mạch ngã xuống sẽ là một xác hai mạng rồi.”

“Một xác hai mạng?” Mộ ngốc nghếch ngây ngơ nghẹo đầu, giống như đang suy nghĩ đây là ý gì.

“Anh, vợ anh đang mang thai, anh biết không?”

“Bà xã, trong bụng em có em bé rồi sao?” Mộ ngốc nghếch kích động hỏi.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch chỉ có thể nhắm mặ thừa nhận, Đường Hân từ trong đi ra vô tình nghe được câu này, kinh ngạc hỏi: “Dĩ Mạch mang thai?”

Lần này mẹ chồng biết đồng nghĩa với cả nhà đều biết, cô cỡi hổ khó xuống, chỉ có thể nhắm mắt giả vờ.

“Mấy tháng?” Đường Hân hỏi.

“Hai tháng.” Giang Dĩ Mạch tùy tiện đáp.

“Mang thai thì tốt, có thể hoàn thành tâm nguyện của cha con.” Đường Hân hời hợt nói, hôm nay Giang Dĩ Mạch có mang thai không cũng không có bất kỳ uy hiếp nào đối với bà.

Giang Dĩ Mạch nghe thấy giọng nói của mẹ chồng có điểm là lạ. Nghe được cô mang thai, không có cảm giác vui mừng, ngược lại có cảm giác âm dương quái khí.

“Bà xã, trong bụng em có em bé rồi, phải nghỉ ngơi nhiều, không thể mệt nhọc.” Mộ ngốc nghếch cẩn thận từng li từng tí nói: “Chúng ta về phòng nghỉ ngơi...”

“Em không có mảnh mai như vậy, không cần khẩn trương.” Giang Dĩ Mạch cười nói.

Đường Hân cũng nói: “Đúng vậy, Thiên Thần, phụ nữ mang thai sinh con là chuyện rất tự nhiên, không cần sợ hãi như vậy, trước đây còn có phụ nữ bụng đã to còn làm việc nặng, con cũng đừng cưng chiều vợ con quá.”

“Ông xã, chúng ta đi thôi.” Giang Dĩ Mạch cố ý không để ý tới mẹ chồng âm dương quái khí.

“Hai đứa muốn đi đâu?” Đường Hân hỏi.

“Đi bệnh viện!”

https://thuviensach.vn

“Đã nói không cần sợ hãi như vậy còn đi bệnh viện làm gì!” Đường Hân cố ý nói: “Cẩn thận lại xảy ra chuyện.”

Giang Dĩ Mạch nhìn mẹ chồng nói: “Chúng con định đi bệnh viện thăm cha, nhà họ Mộ nhiều người như vậy, nhét một mình cha vào bệnh viện không hỏi không quan tâm? Một người xảy ra chuyện, những người xung quanh đều lộ ra hết bộ mặt thật.”

Đường Hân bị tức giận không nhẹ, cái này không phải đang trào phúng bà đó sao?

“Ông xã, chúng ta đi thôi!” Giang Dĩ Mạch không nhìn mẹ chồng bị tức đen mặt, sải bước xuống cầu thang.

“Bà xã, em cẩn thận một chút, trong bụng có tiểu bảo bảo...”Mộ ngốc nghếch liền vội vàng bước lên cẩn thận đỡ, chỉ sợ sơ ý một chút làm tổn thương đứa nhỏ trong bụng.

Điện thoại Mộ Tử Duệ đột nhiên vang lên, anh nhận điện thoại, mặt liền biến sắc: “Cái gì?”

Khóe mắt Mộ ngốc nghếch thu tất cả các sắc mặt của Mộ Tử Duệ vào đáy mắt, cẩn thận đỡ vợ mình rời đi.

*

Trong bệnh viện, Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch cùng đến khu nội trú thăm Mộ Đình đang trúng gió, đi qua sảnh bệnh viện thì thấy Giang Gia Kiệt khoanh tay dáng vẻ đáng đời cô đứng đó.

Giang Gia Kiệt cũng vừa thấy Giang Dĩ Mạch và Mộ ngốc nghếch bước vào, vênh mặt lên, coi như không nhìn thấy cô.

https://thuviensach.vn

Ở nhà họ Giang, chị em bọn họ đã vạch mặt đến nỗi chào hỏi tình cảm cũng không có.

Lúc này Giang Triển Bằng từ bên trong bước ra, vô tình nhìn thấy Giang Dĩ Mạch: “Mạch Mạch, sao con cũng tới đây? Là tới thăm Kỳ Kỳ sao?”

“Chúng con đi thăm cha chồng!” Giang Dĩ Mạch kéo Mộ ngốc nghếch: “Đi thôi!”

Mộ ngốc nghếch đứng đó không nhúc nhích: “Cha, Kỳ Kỳ sao vậy?”

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch rét lạnh, trợn lên giận dữ nhìn Mộ ngốc nghếch: “Cô ta như thế nào có liên quan gì đến chúng ta, đi thôi!”

Giang Triển Bằng vội vàng gọi Giang Dĩ Mạch lại: “Mạch Mạch, Kỳ Kỳ nó bị thương, là Hạo Thiên đánh.”

“Có liên quan gì đến con sao? Không phải cô ta và Đường Hạo Thiên yêu nhau thật lòng sao? Sao lại bị đánh bị thương đây?” Giang Dĩ Mạch hả hê nói: “Con còn muốn đi thăm cha chồng, không có thời gian ở đây bồi người một nhà các người!”

“Giang Dĩ Mạch, cô cho rằng cô là ai? Dám nói chuyện với cha như vậy?” Giang Gia Kiệt bất mãn: “Còn không phải là gả cho một tên ngốc, có một cha chồng bị liệt, còn khoe khoang...”

Tay Giang Dĩ Mạch lập tức tát vào mặt Giang Gia Kiệt: “Nếu cậu còn mắng chồng tôi, tôi nhất định vả nát miệng cậu!”

“Giang Dĩ Mạch, cô...”

Quả đấm của Giang Gia Kiệt định vung ra, Mộ ngốc nghếch liền nhanh chóng bảo vệ Giang Dĩ Mạch ở phía sau, ánh mắt lạnh lẽo sắc bén, Giang

https://thuviensach.vn

Gia Kiệt nhìn thoáng qua, lại cẩn thận nhìn lại, phát hiện Mộ ngốc nghếch vẫn là Mộ ngốc nghếch.

“Bây giờ vợ tôi đang mang thai, cậu không thể đánh cô ấy, sẽ làm đau tiểu bảo bảo.” Mộ ngốc nghếch ngây thơ nói.

Giang Triển Bằng giật mình: “Mạch Mạch, con mang thai sao? Chúc mừng con.”

“Cám ơn!” Giang Dĩ Mạch xa lạ đáp một tiếng, lôi kéo Mộ ngốc nghếch đi mất.

*

Trong phòng bệnh Giang Mĩ Kỳ đang nằm trên giường truyền nước, Giang Triển Bằng mừng rỡ đẩy cửa đi vào, Thiệu Thiến cho rằng có chuyện vui lớn, kết qua nghe Giang Triển Bằng mừng rỡ nói: “Bà xã, Mạch Mạch mang thai.”

Sắc mặt Thiệu Thiến lạnh lẽo: “Ông xã, bây giờ Kỳ Kỳ bị thương thành dạng này, ông còn có tâm tình nhắc tới Dĩ Mạch? Không phải là cố ý kích thích con gái chúng ta sao!”

Mặc dù con gái trước khi kết hôn làm mình đau lòng, nhưng rốt cuộc cũng là con gái ruột của mình, kết hôn mới hơn một tháng đã bị đánh thành thế này, trong lòng vừa đau lòng vừa tức giận.

Nhà họ Đường cũng quá quá phận rồi, nuốt lấy hơn mười hai triệu của nhà họ Giang, vẫn đối xử với con gái của mình như vậy.

“Bà xã, Mạch Mạch mang thai cũng là chuyện tốt...”

“Đúng vậy, chỉ có Mạch Mạch mới là con gái ruột của ông, Kỳ Kỳ của chúng tôi là mẹ ghẻ sinh, không được chào đón.” Thiệu Thiến cố ý nói.

https://thuviensach.vn

“Bà xã, sao bà có thể nói như vậy? Chúng đều là con gái của tôi, tôi đều thương yêu như nhau.” Giang Triển Bằng nói: “Kỳ Kỳ bị đánh thành như vậy, tôi cũng rất đau lòng, nhưng Mạch Mạch mang thai đúng là chuyện vui...”

“Giang Triển Bằng, có phải ông cố ý không muốn Kỳ Kỳ tốt? Kỳ Kỳ bị đánh thành như vậy, ông lại không ngừng nói chuyện Mạch Mạch mang thai, cố ý chọc giận Kỳ Kỳ sao?” Thiệu Thiến bất mãn nói.

“Bà xã, em tức giận làm gì? Ban đầu là Kỳ Kỳ quá đáng, cùng Hạo Thiên xảy ra chuyện đó, ép chúng ta chỉ có thể làm cho Mạch Mạch thay nó gả vào nhà họ Mộ, hôm nay Mạch Mạch sống tốt, chúng ta phải mừng thay cho nó mới đúng chứ.”

“Đúng vậy, tôi cũng mừng thay cho nó, nhưng ông cũng phải xem trường hợp, ông không thấy Kỳ Kỳ bị thương thành như vậy hay sao?”

Giang Triển Bằng thấy vợ muốn cãi nhau với mình, không thể làm gì khác hơn là không nói cái này nữa.

“Được rồi được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa, Kỳ Kỳ dưỡng thương quan trọng hơn.”

Giang Gia Kiệt đứng trước cửa phòng bệnh mở miệng, không khách khí nói: “Đáng đời!”

“Gia Kiệt!” Thiệu Thiến bất mãn: “Con nói gì đó!”

“Con nói không đúng sao? Chị ta giúp đỡ nhà họ Đường nuốt lấy toàn bộ gia sản của nhà họ Giang chúng ta, bây giờ bị người ta đánh như vậy còn có mặt mũi trở lại?” Giang Gia Kiệt vẫn tức giận vì chuyện này, bởi vì gia sản nhà họ Giang vốn nên để lại cho con trai duy nhất là mình, kết quả lại bị chị gái đoạt mất.

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là trước đây cái gì cậu cũng hướng về chị, còn vì người chị này nhiều lần động thủ với Giang Dĩ Mạch bị cha và Mộ ngốc nghếch ra sức đánh lại, cậu đều không oán trách một câu.

Kết quả trong mắt người chị này chỉ có tiền, trả đũa.

“Bây giờ Kỳ Kỳ biến thành như vậy, con đừng giận chị con nữa!” Thiệu Thiến nói, bà không muốn hai đứa con của mình đấu với nhau.

“Chị ta đáng đời!” Giang Gia Kiệt nói: “Cũng không biết đã làm ra chuyện gì để bị anh Hạo Thiên đánh thành như vậy.”

Giang Mĩ Kỳ lấy khăn che mặt khóc: “Là con đáng đời, đã nhìn lầm người, các người đi đi, không cần để ý đến con!”

Giang Triển Bằng thấy con gái đau lòng như vậy, cũng trách mắng con trai: “Gia Kiệt, con nói ít một câu đi, bây giờ trong lòng Kỳ Kỳ khó chịu lắm.”

“Chị ta tự tìm!” Giang Gia Kiệt không phục nói: “Nếu như chị ta không bị đánh thành như vậy, cha mẹ cho rằng chị ta sẽ trở về sao?”

“Được rồi, con cũng đừng nói những chuyện này nữa, vết thương của Kỳ Kỳ mới là quan trọng nhất.” Giang Triển Bằng nói: “Hạo Thiên cũng thật là, có chuyện gì không thể thương lượng, lại động thủ!”

Thiệu Thiến cũng oán trách: “Đúng vậy, lúc nó mới cưới Kỳ Kỳ thì rất tốt, kết quả mới kết hôn một tháng lại đánh Kỳ Kỳ thành như vậy, không nhận điện thoại không nói, người cũng không đến bệnh viện xem một chút.”

Đang bất mãn oán trách Đường Hạo Thiên, Giang Gia Kiệt thấy luật sư của nhà họ Đường đi vào.

https://thuviensach.vn

“Giang tiên sinh, Giang phu nhân, chào hai vị, tôi thay mặt Đường Hạo Thiên tiên sinh đến đây để thương lượng việc ly hôn cùng Giang Mĩ Kỳ tiểu thư.” Luật sư mở cặp tài liệu lấy ra một phần giấy thỏa thuận ly hôn.

“Ly hôn?” Người của nhà họ Giang đều sững sờ, chuyện gì nghiêm trọng đến mức phải ly hôn?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Ý Cười Sâu Không Lường Được

"Đùa giỡn gì? Vì sao đang êm đẹp lại muốn ly hôn?" Thiệu Thiến hỏi: "Nó đánh con gái tôi thành ra như vậy, cũng không tới bệnh viện thăm một lần, lại còn muốn ly hôn với con gái tôi? Là cố ý đùa giỡn nhà họ Giang chúng tôi hay sao?"

Luật sư lễ phép nói với Giang Mỹ Kỳ bị đánh bầm dập trên giường bệnh: "Giang Mỹ Kỳ tiểu thư, giấy thỏa thuận li hôn ở trong này, phiền cô ký giúp."

Tuy đối với cảnh ngộ của cô ta có chút đồng tình, nhưng làm luật sư, chỉ có thể giải quyết việc chung, không thể nhắc đến tình cảm cá nhân.

Thiệu Thiến giật lấy tờ đơn ly hôn, tức giận đến ánh mắt cũng phát run "Nhà họ Đường suy nghi thật hay, nuốt toàn bộ gia sản nhà họ Giang chúng tôi, bây giờ lại muốn vứt bỏ con gái tôi! Chuyện tốt đều bị nhà họ Đường các người cướp hết, các người nghi nhà họ Giang chúng tôi dễ bị khi dễ như vậy sao?"

Bà ta xé tờ đơn ly hôn ngay trước mặt luật sư: "Con gái của tôi, muốn cưới thì cưới, muốn vứt bỏ thì vứt bỏ, muốn ly hôn thì người nhà họ Đường tự đến đây mà nói chuyện!"

Luật sư mặt xám mày tro, Thiệu Thiến an ủi con gái trên giường bệnh: "Kỳ Kỳ, con yên tâm, mẹ tuyệt đối sẽ không cho phép nhà họ Đường khi dễ

https://thuviensach.vn

con như vậy!"

Giang Triển Bằng gặp luật sư đi tới, lại hỏi: "Kỳ Kỳ, rốt cuộc đã xảy chuyện gì rồi hả? Vì sao con bị đánh như thế này? Hạo Thiên lại còn muốn ly hôn với con?"

Lý do vì sao bản thân bị đánh thanh ra như vậy, một chữ Giang Mỹ Kỳ cũng không chịu lộ ra, người nhà vừa hỏi, cô ta liền khóc.

Lúc này thấy ba hỏi, cô ta dùng chăn che kín mặt thấp giọng nức nở.

Thiệu Thiến bất mãn nhìn chồng liếc mắt một cái: "Kỳ Kỳ hiện tại đã bị thương thành như này, ông cũng đừng hỏi nhiều nữa. Một mình tôi ở trong này chăm sóc Kỳ Kỳ là được, hai người đi về đi."

Sau khi đuổi chồng và con trai về, Thiệu Thiến mới quay lại, nhìn con gái trên giường bệnh, biểu tình lạnh vài phần: "Đi rồi, con đừng giả bộ nữa, thành thật nói cho mẹ biết rốt cuộc sao lại thế này."

Giang Mỹ Kỳ vẫn lấp ở trong chăn, giống như đang nức nở.

Thiệu Thiến đi lên xốc chăn của cô ta lên: "Đã lúc này rồi con còn không chịu nói thật với mẹ sao?"

"Hạo Thiên hiểu lầm con cấu kết với người đàn ông khác, liền đánh con thành như này." Giang Mỹ Kỳ khóc nói.

Vốn trong lòng Thiệu Thiến cũng đã có ý kiến đối với nhà họ Đường, lúc này nghe con gái nói như vậy lại càng giận, nhà họ Đường rõ ràng là cố ý muốn nuốt không 1200 vạn của nhà họ Giang nên mới cưới con gái mình, hiện giờ tiền bạc đã tới tay, liền muốn vút bỏ con gái mình.

Thiệu Thiến càng nghĩ càng giận: "Kỳ Kỳ, mẹ tuyệt đối sẽ không để cho nhà họ Đường khi dễ con, muốn ly hôn, không có cửa đâu!"

https://thuviensach.vn

*

Trong phòng bệnh cao cấp, Giang Triển Bằng cũng tới thăm Mộ Đình, trên thực tế là muốn nói chuyện với con gái mình.

Giang Dĩ Mạch không hề nhận tình của hắn, Giang Triển Bằng nói: "Mạch Mạch, ba có chuyện muốn nói với con."

"Con không có gì có thể nói hết." Thái độ Giang Dĩ Mạch lạnh lùng.

"Mạch Mạch, trước mặt chồng và ba chồng con, nên không thể nói chuyện với ba được sao?" Trong giọng nói của Giang Triển Bằng mang theo một tia cầu xin và bất đắc dĩ.

Giang Dĩ Mạch nhìn ba chồng nằm ở trên giường bệnh, vẫn mở cửa phòng bệnh đi ra ngoài, khi đi ra còn không quên nhắc Mộ ngốc nghếch phải chăm sóc ba chồng thật cẩn thận, cô lập tức trở về.

Ở một góc cầu thang ngoai phòng bệnh, Giang Dĩ Mạch ngừng lại: "Ba có gì muốn nói thì cứ nói đi, nói xong liền đi."

"Mạch mạch, vừa rồi nhà họ Đường phải luật sư đến muốn ly hôn với Kỳ Kỳ."

"Có quan hệ gì với con?"

"Mạch mạch, mặc kệ nói như thế nào Kỳ Kỳ cũng là em gái ruột của con, ba hi vọng hai chị em các con có thể chung sống hòa thuận."

"Làm sao con có thể sống chung với con gái của kẻ đã hại chết mẹ của con?" Giang Dĩ Mạch không vui nói, trong lòng đối với các chết của mẹ vẫn tràn ngập oán hận.

Hận ba bạc tình, hận Thiệu Thiến và hai đứa con vô sỉ tham lam của bà ta.

https://thuviensach.vn

"Mạch mạch, ba biết đã làm nhiều chuyện sai có lỗi với con và mẹ con, nhưng Kỳ Kỳ vô tội..."

"Cô ta có liên quan gì tới con? Nếu ba còn nói những lời này, con không muốn nghe nữa, con đi đây, gặp lại."

"Mạch Mạch!" Giang Triển Bằng bất đắc dĩ gọi cô lại: "Đến bây giờ con cũng không chịu tha thứ cho ba sao? Cái chết của ẹm con thật sự là ngoài ý muốn, ba không có ý khác, chỉ hi vọng mấy đứa bé có thể chung sống hòa thuận."

Giang Dĩ Mạch cảm thấy buồn cười: "Hiện tại ba nói với con những thứ này? Không thấy cực kỳ buồn cười sao!"

"Mạch Mạch..." Giang Triển Bằng nhìn con gái, mà lại cảm thấy cuối cùng, không biết nên khuyên con gái như thế nào:"Nhưng Kỳ Kỳ dù sao cũng là em gái con..."

"Nếu con con là chị gái thì cô ta đã không cướp vị hôn phu của chị gái mình, làm ra loại chuyện này, lại còn muốn con thay cô ta thu thập cục diện rối rắm. Hiện tại Đường Hạo Thiên chơi ngán cô ta rồi, muốn ly hôn với cô ta, cũng là cô ta gieo gió gặt bão!" Khi Giang Dĩ Mạch nói lời này trong lòng thậm chí có một tia vui sướng khi người gặp họa, cảm thấy Giang Mỹ Kỳ đáng bị như vậy!

Trong phòng bệnh cao cấp, Mộ Đình nhìn Mộ ngốc nghếch, trong mắt có áy náy.

Hiện giờ ông ta không khác gì phế nhân, vốn định trải đường thay thằng bé, để cho nửa đời sau của nó không cần lo cơm áo, mà lúc này lại là hy vọng xa vời.

Mộ ngốc nghếch ngồi ở bên giường nói chuyện với ông ta, nói một chút về chuyện của nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt anh khờ dại nói: "Ba, người không cần lo lắng, con sẽ bảo vệ nhà họ Mộ, sẽ không để nhà họ Mộ xảy ra việc gì."

Nhìn con trai ngây thơ của mình, trong lòng Mộ Đình lại càng áy náy vạn phần.

"Ba, ánh mắt áy náy này là cảm thấy có lỗi với con hay là cảm thấy có lỗi với nhà họ Mộ?" Giọng Mộ ngốc nghếch đột nhiên trở nên bí hiểm, Mộ Đình sửng sốt, mở to hai mắt nhìn anh, trên mặt Mộ ngốc nghếch đã sớm không còn khờ dại, trong đôi mắt dài nhỏ kia chứa đựng ý cười sâu.

"Uhm..." Mộ Đình kinh ngạc muốn nói gì đó, lại nói không nên lời.

Giống như ông ta gặp người ngoài hành tinh, không thể tin được nhìn Mộ ngốc nghếch, trong lòng có vô số lời muốn hỏi, lại bởi vì trúng gió tê liệt nên cái gì cũng không hỏi được.

"Ba, người làm sao vậy?" Mộ ngốc nghếch lại trở về vẻ mặt ngốc nghếch, giả ngây giả dại mở cửa phòng bệnh: "Anh muốn đi tìm bà xã rồi."

*

Trong văn phòng tập đoàn Mộ thị, không khí ngưng trọng, gương mặt Mộ Tử Duệ lạnh lùng, trợ lý thật cẩn thận nói: "Tôi cũng vừa mới nhận được tin tức, có người đã phát thiệp mời tới tất cả các cổ đông của hội đồng quản trị, nói tuần sau cử hành chọn ra tổng giám đốc tân nhậm."

"Là người nào khởi xướng?" Mộ Tử Duệ hỏi.

Anh ta thấy kỳ quái, mình có được 47% cổ quyền, là cổ đông lớn nhất tập đoàn Mộ thị, còn có ai có thể lay chuyển vị trí của mình?

Anh ta nhậm chức cũng được ba bốn tháng, nhưng những cổ đông này cũng không một ai đứng ra phản đối, tất cả tập đoàn Mộ thị cũng không có

https://thuviensach.vn

một chút dấu hiệu bày tỏ phản đối anh ta trở thành tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, hiện vào lúc này lại đột nhiên nói chọn lại tổng giám đốc tân nhậm.

"Nói, người nào khởi xướng?" Mộ Tử Duệ lớn tiếng hỏi.

Trợ lý hoảng sợ, ấp úng hồi lâu, nói: "Không biết..."

"Không biết? Anh làm trợ lý như thế đó hả? Loại chuyện này cũng không biết!"

"Tôi đi hỏi thăm, tất cả cổ đông đều đã nhận được một phong thiếp mời nặc danh nói tuần sau cử hành Hội Đồng Quản Trị, mời bọn họ tham gia."

Mộ Tử Duệ có chút không hiểu nổi rốt cuộc là ai ở sau lưng làm những chuyện mờ ám này, cổ phần trong tay anh ta, mặc kệ là ai cũng khó có thể vượt qua, ngay cả những cổ đông đó có hợp nhau lại đòi cướp vị trí này của anh ta, anh ta cũng không sợ, bởi vì còn có 5% cổ phần cũng nằm trong tay người nhà họ Mộ.

Mặc kệ như thế nào, tập đoàn Mộ thị cũng là của nhà họ Mộ, ai cũng không thể cướp đoạt đi.

*

Đường Hạo Thiên từ chỗ luật sư biết được Thiệu Thiến xé giấy thỏa thuận li hôn, còn nói muốn ly hôn anh ta phải tự mình đi, anh ta nào dám đi gặp Thiệu Thiến.

Tuy nói Thiệu Thiến đối anh ta cũng cực kỳ khách khí nhiệt tình, nhưng khi đó bà ta là loại người thông minh lanh lợi, mà bà ta còn chiếm lấy tài sản mẹ Mạch Mạch để lại cùng với Giang Dĩ Mạch vẫn khẳng định bà ta hại chết mẹ cô, những chuyện này khiến anh ta không dám đi nói chuyện ly hôn với bà ta.

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên đành phải cầu cứu với ba, Đường Chấn nhìn đến con trai mình bị Thiệu Thiến dọa thành bộ dạng này, xảy ra chuyện một chút khả năng đảm đương cũng không có, cũng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng anh ta hai câu.

"Hạo Thiên, hiện tại chúng ta có lợi thế hơn, là Giang Mỹ Kỳ làm chuyện có lỗi với con, sao con còn sợ thành bộ dạng này? Về sau bảo ba làm sao có thể yên tâm giao tập đoàn Đường thị cho con xử lý?"

"Ba, chúng ta nuốt một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang, lúc này nói chuyện ly hôn không phải sẽ khiến người ta nghi rằng chúng ta qua sông đoạn cầu sao?"

"Qua cầu rút ván thì thế nào?" Đường Chấn khí phách hỏi lại: "Mẹ Giang Mỹ Kỳ cũng không phải người tốt, khi còn trẻ không phải dựa vào quyến rũ chồng của bạn thân, rồi cướp hết tài sản mới có hôm nay sao? Nhà họ Đường chúng ta còn thiện lương hơn bà ta, bà ta còn mặt mũi nào tới chỉ trích chúng ta? Lại nói, quả thật lcon gái bà ta làm chuyện có lỗi với chúng ta, loại chuyện này mặc kệ người nào cũng không thể chấp nhận được."

"Luật sư nói giấy thỏa thuận li hôn bị mẹ Kỳ Kỳ xé rồi, muốn ly hôn con phải tự minh nói chuyện." Đường Hạo Thiên có chút chột dạ.

Tuy nói Giang Mỹ Kỳ bên ngoài..., nhưng Đường Hạo Thiên lại cảm thấy chột dạ, lo lắng không yên.

Đường Chấn tức giận mắng anh ta một câu: "Sao chút chuyện ấy mà con cũng lo lắng?" Vỗ vỗ bờ vai của anh ta: "Đứng thẳng, không phải lo lắng, sai là Giang Mỹ Kỳ, không phải nhà họ Đường chúng ta."

Ông lấy đĩa CD ra: "Con gửi cái này tới nhà họ Giang, ba tin người nhà họ Giang nhìn thấy nhất định không dám nói gì nữa, bọn họ sẽ thành thành thật thật ký vào giấy thỏa thuận li hôn."

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên biết trong đĩa CD có nội dung gì.

*

Giang Gia Kiệt về nhà trước, người hầu trong nhà đặt đĩa phim phong thư giao cho hắn: "Thiếu gia, đây là người nhà họ Đường đưa tới."

"Đây là cái gì?" Giang Gia Kiệt tò mò nhìn thoáng qua, mở phong thư ra, thấy bên trong là một đĩa CD.

Nhà họ Đường đưa cái này tới làm gì?

Giang Gia Kiệt chạy về phòng xem nọi dung trong đĩa phim, sau khi TV mở lên, khi nhìn thấy hình ảnh bên trong, ngây ngẩn cả người, cũng hiểu vì sao chị minh bị đánh thanh ra như vậy.

Trong bệnh viện Thiệu Thiến nhận được điện thoại của con trai, lập tức chạy về.

Khi bà ta nhìn thấy nội dung trong đĩa Cd, thiếu chút nữa bị xỉu vì tức.

Khó trách nhà họ Đường dám ly hôn, còn gạch tên con gái minh ra khỏi hộ khẩu.

Giang Mỹ Kỳ ở trong phòng bệnh bệnh viện, trong lòng cũng lo lắng đề phòng, chuyện lần này quá khó giải quyết, hiện tại cô ta ở thế bị động, người nhà họ Đường đã cầm cán chuôi, mà trước khi kết hôn cô ta lại làm quá tuyệt, làm tổn thương mẹ, hiện tại cô ta đang rơi vào tinh cảnh tiến thoai lưỡng nan.

Cửa phòng bệnh đột nhiên đẩy ra, Thiệu Thiến hô hấp dồn dập vọt tiến vào, dơ tay liền xốc Giang Mỹ Kỳ lên.

"Con ranh chết tiệt này, mày dám gạt tao!" Thiệu Thiến vừa tức vừa giận, "Làm ra loại chuyện này, khó trách người ta muốn ly hôn với mày!

https://thuviensach.vn

Mày quả thực là quá không hiểu chuyện, làm sao đêm kết hôn đó có thể yêu đương vụng trộm với người đàn ông khác? Mặt mũi của tao bị mày làm mất hết rồi!"

"Mẹ, đừng đánh nữa..." Giang Mỹ Kỳ dơ tay bảo vệ mặt mình, biết nhà họ Đường nhất định đã đưa đĩa phim cho mẹ xem: "Con bị hãm hại..."

"Hãm hại? Mày còn dám nói hãm hại?" Thiệu Thiến tức giận dùng lực vỗ con gái vài cái: "Mày nghĩ người khác đều là người mù sao? Kêu như thế, còn nói bị hãm hại? Mày khiến mẹ quá thất vọng rồi!"

"Được rồi, mẹ đánh đi, đánh chết con đi!" Giang Mỹ Kỳ đột nhiên lớn tiếng nói, cũng không dơ tay che chở chính minh: "Dù sao hiện ở trong lòng mẹ hận thấu con, nhà họ Đường nuốt hết toàn bộ gia sản của nhà họ Giang chúng ta, con lại hướng về phai chồng mình, hiện tại rơi vào kết cục như vậy cũng đáng, con cũng không mặt mũi sống trên thế giới này, mẹ đánh chết con đi!"

Rốt cuộc cũng là con gái mình, Thiệu Thiến tuy tức giận, nhưng cũng không thể ra tay độc ác.

"Kỳ Kỳ, con nhìn xem con đã làm những chuyện gì, quả thực khiến mẹ quá thất vọng đau khổ rồi !" Thiệu Thiến tức giận ngồi ở bên giường.

"Đều là lỗi của con, là con bị Hạo Thiên mê hoặc nghe lời anh ta và ba anh ta, tất cả đều là lỗi của con, hiện tại con bị người đặt bẫy, con cũng không còn mặt mũi mà sống, để cho con chết đi." Giang Mỹ Kỳ cửa sổ, muốn từ nơi này nhảy xuống cho xong hết mọi chuyện.

"Kỳ Kỳ, con điên rồi phải hay không? Xuống ngay cho mẹ!" Thiệu Thiến giữ chặt Giang Mỹ Kỳ: "Có chuyện gì không thể giải quyết, con không được tìm đến cái chết!"

https://thuviensach.vn

"Mẹ, mẹ buông con ra đi, con đã không còn mặt mũi gặp mẹ và ba, để cho con chết đi." Giang Mỹ Kỳ khóc lóc kể lể, vẫn cứ muốn nhảy.

Thiệu Thiến đột nhiên liền buông tay ra: "Được rồi, con thật sự muốn nhảy, mẹ cũng không ngăn cản con nữa."

Giang Mỹ Kỳ không nghĩ tới mẹ mình không ngăn cản thật, cô ta đứng ở cửa sổ yểu điệu khóc lên: "Mẹ, ngay cả mẹ cũng đối với con như vậy sao? Con bị người ta hãm hại, Hạo Thiên lại muốn ly hôn với con, hiện tại ngay cả mẹ cũng không biết đau lòng cho con gái sao?"

Giang Mỹ Kỳ khóc đến muốn bao nhiêu thương tâm có bấy nhiêu thương tâm.

"Không phải đã nói với con hãy cách xa Mộ Tử Duệ ra rồi còn gì, nhưng ngay trong đêm kết hôn con lại làm chuyện đấy, giờ có thể trách ai?" Thiệu Thiến cũng rất giận con gái, làm việc chỉ lo cho mình, vì tiền tài ích lợi, ngay cả mẹ nó mà nó cũn không để vào mắt, hiện tại bị người ta thiết kế, lại chạy về khóc lóc kể lể.

Giang Mỹ Kỳ ngồi ở trên cửa sổ khóc: "Con cũng không muốn, mẹ, hiện tại nếu ngay cả mẹ cũng không giúp con, thật sự con chỉ có chết thôi."

"Con cứ đứng ở đấy, bảo mẹ phải giúp con như thế nào đây?" Thiệu Thiến tức giận hỏi.

"Mẹ, mẹ nói mẹ đồng ý giúp con?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Còn không mau xuống!" Thiệu Thiến tuy không thích cách cư sử của con gái, nhưng dù sao đó cũng là con gái của mình.

"Mẹ, mẹ có biện pháp gì sao?"

"Xuống rồi nói."

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ từ trên cửa sổ nhảy xuống, nhào vào trong lòng Thiệu Thiến, làm nũng khóc: "Mẹ!"

Thiệu Thiến đối với con gái minh vẫn không thể độc ác được: "Đừng khóc, có chút việc nhỏ mà cũng khóc thành như vậy!"

"Đây đâu phải chuyện nhỏ, nếu Hạo Thiên thật sự công bố những thứ này ra ngoài, con sẽ không còn mặt mũi gặp người nữa."

"Hiện tại biết không chịu nổi, lúc ấy sao còn làm!" Thiệu Thiến giáo huấn con gái một trận.

Răn dạy xong rồi, chuyện này cũng vẫn phải giải quyết.

Giang Mỹ Kỳ khóc sướt mướt lau nước mắt: "Mẹ, người nói hiện tại con phải làm gì?"

"Con làm ra loại chuyện này, nhà họ Đường tuyệt đối không có khả năng tiếp nhận con làm con dâu nhà họ nữa." Thiệu Thiến nói.

"Mẹ, mẹ nói để con ly hôn?"

"Cuộc hôn nhân này tuyệt đối không thể ly!" Thiệu Thiến kiên định nói.

"Vậy làm sao bây giờ? Đĩa CD trong tay bọn họ, đến lúc đó..."

"Con gấp cái gì, sẽ có biện pháp." Thiệu Thiến trấn định nói.

"Có thể có biện pháp nào?" Giang Mỹ Kỳ cũng nghĩ không ra còn có thể có biện pháp nào, hiện tại tất cả đều không lợi với cô ta.

"Kỳ thật Hạo Thiên trái lại dễ đối phó, dù sao nó còn trẻ, chủ yếu Đường Chấn. Lão hồ ly kia, nuốt hơn một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang chúng ta, bây giờ còn muốn ly hôn, thật sự là quá tốt đẹp rồi, chuyện tốt đều bị ông ta chiếm hết." Thiệu Thiến nói móc nói, nhìn con gái: "Kỳ Kỳ, con

https://thuviensach.vn

phải nhớ kỹ lời mẹ nói, mặc kệ thế nào cũng không có thể ký giấy thỏa thuận li hôn."

"Nếu như nhà họ Đường công bố nội dung đĩa CD kia ra ngoai thì làm sao bây giờ?"

"Nhà họ Đường gia cũng là nhà giàu có, trên thương giới cũng có chút địa vị, con dâu nhà mình trong đêm cử hành hôn lễ đó làm loạn với cháu ngoại chính mình trong phòng vệ sinh, thì lúc đó cũng không chỉ có nhà họ Giang mất mặt." Thiệu Thiến nói: "Nhà họ Đường cũng sĩ diện, bọn họ sẽ không công bố nội dung đĩa CD kia đâu."

Tròng mắt Thiệu Thiến xoay xoay: "Kỳ Kỳ, ngày mai ngươi trở về nhà họ Đường đi."

"Mẹ!" Giang Mỹ Kỳ rõ ràng không muốn, làm ra cái loại chuyện này, quay về nhà họ Đường, không phải tự rước lấy nhục sao, mà nhà họ Đường căn bản không có khả năng cho cô ta vào cửa.

"Kỳ Kỳ, nếu tin tưởng mẹ, ngày mai trở về nhà họ Đường." Thiệu Thiến nói: "Con là con gái của mẹ, mẹ tuyệt đối sẽ không hại của con!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Thân Phận Thật Sự Của Mộ Ngốc Nghếch. (1)

Ban đêm ở nhà họ Mộ.

Mộ Tử Duệ không ngủ được, đi tới đi lui ở trong phòng, anh cũng nhận được thư mời, mười giờ sáng ngày mai triệu tập Hội Đồng Quản Trị, nhưng đến bây giờ ngoại trừ biết ngày mai muốn triệu tập Hội Đồng Quản Trị, còn những tin tức khác đều không biết.

Không có ai biết là ai đã phát thư mời triệu tập Hội Đồng Quản Trị để tranh cử chức tổng giám đốc mới, tuy nói nhà họ Mộ đang nắm giữ 51% cổ phần, anh nắm chắc sẽ giành được chức tổng giám đốc mới, nhưng anh cứ cảm thấy bên trong có cái gì đó là lạ.

Có một dự cảm rất xấu.

Nửa đêm, khi Đường Hân đi vệ sinh thì nhìn thấy phòng con trai mình vẫn sáng đèn, biết lúc này nó vẫn còn chưa ngủ, nên gõ cửa lo lắng hỏi: "Tử Duệ, sao giờ này mà con còn chưa ngủ?"

"Con cảm thấy khát nước, định xuống lầu uống ly nước." Mộ Tử Duệ thuận miệng nói dối, không muốn làm cho mẹ mình lo lắng theo.

"Nhất định là có chuyện!" Đường Hân nói: "Con là con trai mẹ, còn muốn gạt mẹ sao? Đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Cũng không có gì chuyện, chỉ là chuyện của tập đoàn thôi."

"Chuyện gì? Xảy ra vấn đề ở đâu sao?"

"Không có, chỉ là cuộc họp triệu tập Hội Đồng Quản Trị vào mười giờ sáng mai về chuyện người nhận chức tổng giám đốc mới, nhà họ Mộ chúng ta nắm giữ 51% cổ phần, chắc chắn có quyền phát biểu tuyệt đối, nên con nhất thời không ngủ được, đang suy nghĩ đến chuyện hội đồng quản trị sáng mai thôi."

"Sao đang êm đẹp lại triệu tập Hội Đồng Quản Trị? Tập đoàn Mộ thị vốn là của nhà họ Mộ chúng ta mà."

"Mẹ, mẹ đừng kích động, tập đoàn Mộ thị sẽ không đổi chủ, mẹ không cần lo lắng, đi ngủ sớm một chút đi ạ."

"Không phải, Tử Duệ, mẹ lại có cảm giác chuyện này có cái gì đó không đúng." Đường Hân liền cảm thấy không thích hợp: "Con mới nhậm chức mấy tháng, sao đột nhiên lại đề ra tranh cử tổng giám đốc mới chứ?"

"Triệu tập Hội Đồng Quản Trị tranh cử tổng giám đốc mới cũng tốt, như vậy con vừa đúng có thể danh chính ngôn thuận nắm tập đoàn Mộ thị trong tay." Mộ Tử Duệ lại trấn an mẹ mấy câu, mới đưa được mẹ mình về phòng.

Hội Đồng Quản Trị ngày mai làm anh cứ có cảm giác giống như sẽ xảy ra chuyện gì đó.

Rạng sáng ngày hôm sau, Mộ Tử Duệ bị một hồi chuông điện thoại đánh thức, anh còn chưa tỉnh ngủ hẳn, sờ tìm điện thoại di động nhận điện thoại, liền nghe được bên kia truyền đến một tiếng quát giận dữ.

"Tử Duệ, anh quả thật rất quá đáng, đưa nội dung trong đĩa CD ra ngoài ánh sáng thì có ích lợi gì đối với anh chứ? Anh không ngại mất mặt sao?

https://thuviensach.vn

Đừng thấy tôi cho anh chút mặt mũi thì anh lên mặt!" Đường Chấn sắp bị tức đến điên rồi.

Mộ Tử Duệ hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì: "Cậu à, làm gì mà mới sáng sớm cậu đã quát mắng rồi, cậu đang nói cái gì vậy?"

"Tôi đang nói gì anh vẫn chưa rõ sao? Mộ Tử Duệ, tôi đã sớm nói qua với anh rồi, nếu anh dám đưa nội dung trong CD ra ánh sáng, thì tôi sẽ lập tức công bố những chuyện xấu trong năm đó của nhà họ Mộ các người ra ngoài, để cho nửa đời sau của mẹ anh phải trải qua ở trong tù!"

Vào lúc này Mộ Tử Duệ cũng đã hoàn toàn tỉnh táo: "Cái gì mà đưa nội dung của CD ra ngoài ánh sáng chứ? Cậu nói lại lần nữa? Con không có đưa ra ánh sáng. . . . . ."

"Không phải anh đưa ra ánh sáng thì còn có thể là ai hả? Anh chờ đó cho tôi!" Cúp điện thoại cái “đùng”.

*

Lúc ăn điểm tâm, Đường Hân hả hê nhìn hình ảnh Giang Mỹ Kỳ mặc sườn xám cô dâu ở phòng vệ sinh thân thiết cùng người đàn ông khác bị chụp được trên trang bìa của tờ báo.

"Lần này cuối cùng nhà họ Đường cũng gặp báo ứng, làm cho mọi người đều biết, trong đêm hôn lễ, con dâu mình lại làm loạn cùng người đàn ông khác!" Đường Hân hả hê nói: "Cậu của các để ý nhất chính là thể diện, lúc trước họ cố ý bôi nhọ Nhà họ Mộ chúng ta, lần này để xem ông ta còn mặt mũi nào đi ra ngoài gặp người khác!"

Mộ ngốc nghếch tò mò: "Mẹ, mẹ đang xem cái gì? Có chuyện gì xảy ra sao?"

https://thuviensach.vn

Đường Hân hả hê nói: "Thiên Thần, thật may là con không có cưới con bé Giang Mỹ Kỳ đó, bằng không không biết con phải bị mang bao nhiêu cái nón xanh (ý chỉ vợ ngoại tình) nữa! Trong đêm kết hôn con bé Giang Mỹ Kỳ đó đã làm loạn cùng người đàn ông khác trong phòng vệ sinh, lần này nhà họ Đường mất hết mặt mũi rồi còn đâu."

Nếu là trước kia, khi hai nhà chưa trở mặt, gặp những chuyện như vậy, nhất định bà sẽ nổi trận lôi đình, cho người đi điều tra rõ ràng xem là ai làm.

Mộ ngốc nghếch tò mò cầm lấy tờ báo, nhìn tấm hình khổng lồ ở trang đầu, ngẹo đầu nhìn chằm chằm cảnh tượng bên trên, Giang Dĩ Mạch ở bên cạnh lặng lẽ kéo anh, muốn anh ăn cơm thật ngon, chớ nhìn chằm chằm loại hình ảnh này.

"Bà xã, bóng lưng của người đàn ông này rất giống Tử Duệ. . . . . ."

"Khụ. . . . . ." Mộ Tử Duệ ở một bên đang yên lặng ăn cơm thì suýt chút nữa bị sặc.

Giang Dĩ Mạch liếc nhìn Mộ Tử Duệ, cũng nhìn về phía hình ảnh khổng lồ mà Mộ ngốc nghếch đang đưa đến trước mắt cô, phía trên chỉ có bóng lưng của một người đàn ông nhưng không được rõ ràng lắm, nếu Mộ ngốc nghếch không nói, thật sự sẽ không chú ý.

Đường Hân vừa nghe xong, lập tức đoạt lấy tờ báo nhìn kỹ lại, bức ảnh này chắc chắn đã được xử lý, cố ý làm mờ bóng lưng của người đàn ông, nhưng ngược lại hình ảnh của Giang Mỹ Kỳ thì rõ ràng đến khác thường.

"Tử Duệ, đây là chuyện gì? Người đàn ông này có phải là con không?" Đường Hân từ việc Mộ Tử Duệ mới vừa rồi đột nhiên bị sặc mà suy ra, chuyện này nhất định có liên quan đến nó.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, mẹ để con yên tĩnh ăn điểm tâm có được hay không? Mười giờ con phải đến công ty dự cuộc họp Hội Đồng Quản Trị đấy." Mộ Tử Duệ cố ý né tránh vấn đề này, anh không muốn thừa nhận chuyện này ở trước mặt Giang Dĩ Mạch.

"Con hay trả lời mẹ trước, người đàn ông này có phải là con hay không?"

Mộ Tử Duệ cũng không còn tâm tình ăn điểm tâm, buông chén đũa xuống: "Con đến công ty trước."

"Con đứng lại đó cho mẹ!" Đường Hân đập tờ báo xuống bàn: "Người đàn ông này chính là con phải không? Có đúng hay không?"

"Không phải!" Tâm tình Mộ Tử Duệ cũng phiền não theo: "Người đàn ông đó không phải là con!"

"Tử Duệ, con thật là hồ đồ! Sao lại có thể làm loạn cùng Giang Mỹ Kỳ còn bị chụp được loại hình ảnh này nữa chứ?" Vẻ mặt Đường Hân như đưa đám nói, bà biết người đàn ông này chính là con trai mình, con trai mình không chịu thừa nhận cũng chỉ là vì không muốn thừa nhận trước mặt Giang Dĩ Mạch mà thôi, bà lại càng muốn phá hủy hình tượng của con trai mình trong lòng Giang Dĩ Mạch.

Dĩ nhiên, hình tượng vốn đã không tốt rồi, lần này thì càng kém hơn.

"Con đã nói không phải là con!" Mộ Tử Duệ liếc mắt nhìn Giang Dĩ Mạch, nhanh chóng dời tầm mắt: "Con đến công ty trước."

Giờ phút này ở nhà họ Đường cũng đang diễn một màn gia đình đại chiến.

Giang Mỹ Kỳ nghe lời của mẹ mình nhắm mắt trở về nhà họ Đường, dĩ nhiên cha mẹ của Đường Hạo Thiên không chịu để cho cô vào nhà, buộc cô

https://thuviensach.vn

ký giấy thỏa thuận li hôn.

Cô liền lấy cớ dọn dẹp hành lý đi theo Đường Hạo Thiên vào nhà họ Đường, sau đó quỳ gối trước mặt Đường Hạo Thiên cầu xin tha thứ, làm thế nào cũng không chịu đi ra ngoài.

Đường Hạo Thiên không nhịn được khi nhìn thấy dáng vẻ điềm đạm đáng yêu của Giang Mỹ Kỳ khóc thút thít cầu xin, nên không cứng rắn đuổi cô ra cửa, nhưng Đường phu nhân thì nhất quyết không tha cho cô.

Coi như cô có quỳ xuống cũng vô dụng.

Đường phu nhân cho người giúp việc đuổi cô ra ngoài, Giang Mỹ Kỳ khóc lóc nói: "Mẹ, con biết con sai rồi, sau này con sẽ ngoan ngoãn, tuyệt đối không làm ra những chuyện có lỗi với Hạo Thiên nữa, xin mẹ tha thứ cho con lần này."

"Đừng nói nữa... Mau ký tên đi."

"Con không đi, mẹ." Mặt Giang Mỹ Kỳ đầy nước mắt: "Con có chết cũng phải chết ở nhà họ Đường. Mẹ, mẹ cũng không muốn ký giả nhìn thấy con gặp chuyện không may ở nhà họ Đường rồi viết linh tinh chứ?"

Nhà họ Đường kiêng dè nhất chính là thể diện nhà mình, hết cách làm khó Giang Mỹ Kỳ rồi, nên không dám cứng rắn đuổi cô ta đi, chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Giang Mỹ Kỳ liền ở lại nhà họ Đường, mấy ngày trôi qua, cũng rất ngoan ngoãn, bình thường ở nhà họ Giang chỉ làm thiên kim tiểu thư, nhưng bây giờ ở nhà họ Đường thì cái gì cũng phải làm.

Đường phu nhân còn cố ý cho người giúp việc xin nghỉ, giao tất cả mọi chuyện cho cô ta làm, coi cô ta như người giúp việc mà sai bảo, ngoài mặt

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ không dám nói một câu oán hận, nhưng lại bí mật khóc lóc kể lể với mẹ của mình trong điện thoại rằng mình bị đối xử không tốt.

Lần nào Thiệu Thiến cũng khuyên cô phải nhẫn nại, rất nhanh sẽ tốt hơn.

Hiện giờ chuyện này bị người ta đưa lên báo, khiến cuộc sống của cô càng ngày càng khó hơn.

Sáng sớm, Đường Chấn vừa nhìn thấy trang đầu của tờ báo buổi sáng đưa hình ảnh con dâu mình thân thiết cùng Mộ Tử Duệ ở phòng vệ sinh, hơn nữa nội dung còn viết rõ ràng là ở ngày cử hành hôn lễ Giang Dĩ Mạch đã thân thiết cùng người đàn ông khác trong phòng vệ sinh.

Về thân phận của người đàn ông thì báo chí không nói tới một chữ.

Hơn nữa trên bức hình, bóng lưng của người đàn ông đã được xử lý, nếu như không quen biết Mộ Tử Duệ, lại không chú ý nhìn kỹ, thì căn bản sẽ không nghĩ đến người đàn ông này là anh ta.

Đường Chấn ngồi trên sofa ở phòng khách, giận đến điểm tâm cũng không ăn.

"Tự cô nói đi, cô tự mình biến khỏi đây, hay là để tôi cho người đuổi cô chạy ra!" Đường Chấn lạnh mặt hỏi: "Hôm nay coi như cô có gọi ký giả tới đây thì tôi cũng không sao cả, vì bây giờ mặt mũi của nhà họ Đường chúng tôi đã bị cô vứt sạch rồi, nếu tiếp tục giữ cô lại thì càng làm cho nhà họ Đường chúng tôi càng thêm xấu hổ mà thôi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Thân Phận Thật Sự Của Mộ Ngôc Nghếch (2)

"Cha, con biết con sai rồi, xin cha tha thứ cho con một lần thôi." Giang Mỹ Kỳ quỳ xuống: "Cha và mẹ cũng nhìn thấy, mấy ngày qua, mỗi ngày con đều rất nghe lời, cha mẹ nói con làm cái gì con đều chịu mệt nhọc đi làm, không có một điểm oán hận, con cầu xin cha mẹ đừng đuổi con đi, con không muốn rời đi, không muốn rời xa Hạo Thiên, con yêu anh. . . . . ."

Đường Chấn nện mạnh tờ bào lên mặt Giang Mỹ Kỳ: "Yêu ư? Cô còn có mặt mũi nói chuyện yêu sao? Lại dám ở trong quá trình cử hành hôn lễ chạy đến phòng vệ sinh làm loạn cùng Mộ Tử Duệ, như vậy là yêu con trai tôi sao? Cô biến, cút nhanh lên!"

Lần đầu tiên Giang Mỹ Kỳ bị người khác tàn nhẫn đập tờ báo lên mặt như vậy, khóc nức nở chạy về phòng.

Cơn giận của Đường Chấn còn sót lại vẫn chưa tiêu tan, lớn tiếng trích móc con trai mình: "Hạo Thiên, con mau nói cô ta biến đi, trước khi cha trở về phải làm cho cô ta cút ra ngoài ngay lập tức!"

Đường Hạo Thiên bị cha quát mắng một trận, bây giờ chuyện này đã truyền ra ngoài thì anh ta cũng không còn mặt mũi nào đi ra ngoài gặp người khác, chuyện ly hôn là nhất định rồi.

Anh ta gõ cửa muốn đi vào nói chuyện ly hôn cùng Giang Mỹ Kỳ, nhưng cho dù anh ta có gõ cửa như thế nào, Giang Mỹ Kỳ không chịu mở

https://thuviensach.vn

cửa.

Trong phòng, Giang Mỹ Kỳ gọi điện thoại khóc lóc kể lể với Thiệu Thiến chuyện mình bị người ta đối xử tàn nhẫn như thế nào, cô cũng không thể tiếp tục nhẫn nhịn được nữa rồi.

Thiệu Thiến vẫn khuyên cô không thể rời đi, cũng nhất quyết không thể ly hôn.

"Kỳ Kỳ, con nhẫn nại thêm một ngày nữa đi, nhà họ Đường sẽ không dám làm gì với con đâu." Thiệu Thiến ở trong điện thoại khuyên con gái mình.

Trước khi đi Đường Chấn còn dặn dò vợ mình: "Trước khi tôi trở về nhất định phải làm cho Giang Mỹ Kỳ cút ra khỏi nhà họ Đường, lần này Mộ Tử Duệ đã tuyệt tình như vậy, thì tôi cũng sẽ không khách khí với nó nữa, chờ cuộc họp Hội Đồng Quản Trị kết thúc, tôi sẽ công bố những chuyện xảy ra vào năm đó cho ký giả!"

*

Mười giờ, trong phòng họp của tập đoàn Mộ thị đang diễn ra cuộc họp triệu tập Hội Đồng Quản Trị.

Các Cổ Đông lớn nhỏ rối rít trình diện, ngay cả Đường Chấn cũng tới.

Mộ Tử Duệ nhìn ông ta, không phải 19% cổ phần trong tay ông ta đã bán rồi sao, tại sao ông ta còn chạy tới tham gia Hội Đồng Quản Trị?

Đường Chấn cùng những cổ đông khác khách khí chào hỏi, sau đó cũng ngồi xuống.

Lúc này trợ lý Bạc cũng xuất hiện trong phòng họp đưa tới một hồi xôn xao nho nhỏ, nhưng lại không có ai ngạc nhiên trước sự xuất hiện của anh

https://thuviensach.vn

ta.

Mộ Tử Duệ lạnh lùng liếc mắt nhìn trợ lý Bạc, cũng không nói gì.

Coi như cấp trên của anh ta có 19% cổ phần thì có thể làm gì chứ? Vẫn không phải là đối thủ của nhà họ Mộ.

Bên này hội nghị chính thức bắt đầu.

Bên kia, cửa phòng bệnh của Mộ Đình bị một người đẩy ra, y tá đang xoa bóp thân thể cho Mộ Đình bị đuổi ra ngoài.

Giang Dĩ Mạch khó có được thời gian nhàn rỗi tưới nước cho hoa lan trên ban công, cảm giác bên cạnh giống như thiếu mất cái gì, thật lâu mới nhớ tới, hỏi thăm một người giúp việc đang đi qua: "Có thấy Đại Thiếu Gia không?"

Ninh Tử ngẫu nhiên đi ngang qua, nói: "Đại Thiếu Gia đi ra ngoài rồi ạ."

"Đi ra ngoài?" Giang Dĩ Mạch tò mò, anh đi ra ngoài sao không nói với mình một câu chứ?: "Anh ấy ra ngoài một mình sao?"

"Tôi thấy đại thiếu gia một mình lái xe ra ngoài." Ninh Tử cố ý nói.

"Anh ấy lái xe sao?" Giang Dĩ Mạch nghi ngờ.

Sao anh ấy có thể biết lái xe chứ?

Trí lực không khác gì một đứa bé, biết lái xe mới lạ đó.

"Đại Thiếu Gia có bằng lái xe mà, nhiều năm trước ở nước ngoài có thi bằng lái, chẳng lẽ thiếu phu nhân không biết sao?" Vẻ mặt Ninh Tử quái dị hỏi.

https://thuviensach.vn

Chuyện bí mật như vậy mà bà xã của mình không biết, trong khi một người giúp việc lại biết rất rõ ràng, đây rõ ràng là đánh Giang Dĩ Mạch một cái tát.

Đột nhiên Giang Dĩ Mạch giống như nhớ lại cái gì đó, xoay người chạy ra ngoài.

Trong bệnh viện, Mộ ngốc nghếch chững chạc đi vào, vẻ mặt bình tĩnh không thấy một chút ngây thơ u mê nào.

Y tá rời khỏi phòng bệnh, Mộ ngốc nghếch tiện tay đóng cửa phòng bệnh lại.

Giờ phút này Mộ Đình nhìn thấy con trai mình rất bình thường, trong lòng đã xác định anh hoàn toàn không có ngu ngốc, trước đây, tất cả đều do anh đang giả ngây giả dại mà thôi.

Nhưng tại sao nó lại muốn giả ngây giả dại như vậy?

Mộ Đình há miệng muốn hỏi, tuy nhiên lại không nói được, chỉ có thể phát ra mấy âm tiết ú ớ.

"Cha, cha không cần phải hỏi gì hết, hôm nay tôi tới đây là muốn nói cho cha biết, tôi vì cái gì mới phải làm như vậy." Mộ ngốc nghếch bình tĩnh nói, gương mặt tuấn tú không còn xuất hiện vẻ khù khờ ngây thơ như trước đây nữa.

Nó thật sự không có ngu ngốc.

Mộ Đình kích động há miệng, máu trong người cũng sôi trào theo, ngón tay bị rút gân giống y hệt đang nhúc nhích.

Trong tầng hầm ở phía sau hoa viên của nhà họ Mộ, Giang Dĩ Mạch vén tấm vải trắng đang đắp trên các vật dụng lên, thì thấy một đống sách thật

https://thuviensach.vn

dày và một cái Laptop.

Nếu như nói bộ sách vô dụng này bị bỏ hoang ở đây từ lúc trước, vậy thì cái Laptop này là gì đây?

Giang Dĩ Mạch mở laptop ra, phía trên hiện thị yêu cầu đưa vân tay vào, nếu như một cái Laptop bị bỏ hoang còn cần thiết phải đưa vân tay sao?

Trong lòng, sự nghi ngờ kia có lẽ càng ngày càng rõ ràng, cô vén những tấm vải trắng khác trong nhà lên, nhìn chung quanh như muốn tìm kiếm thứ gì.

Trong lúc vô tình cô thấy trong đống vật dụng có một khung hình, cô lấy khung hình tới nhìn, trong đó là hình một cô gái mặc một chiếc váy màu trắng đứng trong gió, tóc dài đen nhánh và chiếc váy trắng đang nhảy múa theo gió, giống như tiên nữ xuống phàm trần vậy.

Sau lưng là người đàn ông cao lớn đang dịu dàng ôm lấy cô, hơn nửa gương mặt đã bị tóc của cô gái che mất.

Giang Dĩ Mạch không cách nào biết được người đàn ông này là ai, còn cô gái này thì cô cũng chưa từng thấy qua, nhưng trên mặt của cô ấy cô thấy được bóng dáng của Mộ ngốc nghếch.

Hay phải nói là trên mặt Mộ ngốc nghếch có dấu vết thuộc về cô gái này.

Trong phòng bệnh ở bệnh viện, Mộ ngốc nghếch thản nhiên nói: "Những chuyện năm đó tôi đều biết."

Mộ Đình giật mình mở to hai mắt, a a hai tiếng, khẩn trương muốn nói điều gì đó.

https://thuviensach.vn

". . . . . Khi đó con. . . . . Còn chưa có. . . . . Sinh ra. . . . . ." Ông mơ hồ phát ra mấy âm tiết không rõ ràng.

Ông ấy nói đúng lắm, khi đó anh còn chưa ra đời thì làm sao có thể biết được những chuyện xảy ra năm đó.

Mộ ngốc nghếch nở nụ cười, nhưng trong đôi mắt hẹp dài đào hoa lại không có một ý cười nào, lạnh lùng vô tình: "Trên cái thế giới này không có tường nào gió không lọt qua được, năm đó nếu như không phải do ông thì suýt chút nữa tôi đã mất mạng. Có lẽ tôi cũng sẽ không biết được cái bí mật của nhà họ Mộ đã bị ông tìm mọi cách ngăn chặn ấy, cũng sẽ không thể biết được những chuyện không thể đưa ra ánh sáng mà ông và cả nhà họ Mộ đã làm đối với mẹ tôi."

Toàn thân Mộ Đình không nhịn được run lên bần bật, trong lòng có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lại không nói ra được.

Bàn tay to của ông run lên giống như bị rút gân.

Mộ ngốc nghếch liếc nhìn đồng hồ trên cổ tay: "Bây giờ tôi phải đến tập đoàn Mộ thị lấy lại tất cả những thứ vốn thuộc về nhà họ Mộ chúng tôi, chờ tôi làm xong những chuyện cần làm, tôi lại tới đây tính toán rõ ràng với ông."

Anh xoay người muốn rời đi, Mộ Đình cố sức há miệng: "Thiên . . . . . Thần. . . . . ."

Mộ Thiên Thần không quay đầu lại, mở cửa phòng bệnh ra rời đi.

Có lẽ anh không nên tới bệnh viện vào lúc này, chờ tất cả mọi chuyện kết thúc, anh lấy lại được tất cả mọi thứ, khi đó mới thật sự công khai rõ ràng tất cả mọi chuyện.

Nhưng cuối cùng anh vẫn nhịn không được.

https://thuviensach.vn

Gương mặt tuấn tú trở nên lạnh lùng và tàn nhẫn, cùng với gương mặt cười đùa hí hửng của Mộ ngốc nghếch trong quá khứ, hoàn toàn không giống như của một người.

Trong phòng họp của tập đoàn Mộ thị, cuộc họp Hội Đồng Quản Trị không nhanh không chậm được mở ra, đối với họ thì chức tổng giám đốc mới do ai làm cũng không có khác nhau quá lớn.

Trừ Mộ Tử Duệ và trợ lý Bạc vẫn không lên tiếng ra, thì tất cả những cổ đông nhỏ khác đều nhất trí đề cử cấp trên của trợ lý Bạc, cũng chính là người đã bất ngờ vùng dậy trong hạng mục khu vui chơi ở trung tâm thành phố vào năm ngoái, tổng giám đốc của tập đoàn Ngự Thiên.

Rốt cuộc Mộ Tử Duệ cũng mở miệng, buồn cười nói: "Công ty của nhà họ Mộ sao có thể để cho một người ngoài đảm nhận chức tổng giám đốc được chứ? Nhà họ Mộ chúng tôi có 51% cổ phần, có quyền phát biểu tuyệt đối, Mộ Tử Duệ tôi tuyệt đối không đồng ý cho một người ngoài làm tổng giám đốc của tập đoàn Mộ thị chúng tôi."

Lúc này Đường Chấn mới cố ý chen miệng vào: "Trên danh nghĩa không phải anh chỉ có 46% cổ phần thôi sao?"

Mộ Tử Duệ liếc mắt nhìn Đường Chấn: "Cộng thêm của anh trai tôi nữa thì đúng là 51%, nhà họ Mộ chúng tôi mới là cổ đông lớn nhất của tập đoàn Mộ thị, bây giờ tôi tuyên bố tổng giám đốc mới của tập đoàn Mộ thị . . . . ."

"Đợi đã nào...!" Lúc này Trợ lý Bạc mới lên tiếng: "Cổ đông lớn nhất của tập đoàn Mộ thị sẽ lập tức tới ngay, phiền mọi người chờ một lát nữa."

"Cổ đông lớn nhất?" Mộ Tử Duệ buồn cười: "Anh đang nói đùa gì vậy, trợ lý Bạc, còn có ai có cổ phần nhiều hơn so với nhà họ Mộ chúng tôi chứ?"

https://thuviensach.vn

Lúc này cửa phòng họp đột nhiên bị mở ra, Mộ Thiên Thần giống như một vị Đế Vương khí phách đi vào, tất cả mọi người đều nhìn anh nghi ngờ.

Trợ lý Bạc đi tới bên cạnh Mộ Thiên Thần: "Bây giờ tôi chính thức giới thiệu một chút, vị này chính là tổng giám đốc của tập đoàn Ngự Thiên, Mộ Thiên Thần."

Trên mặt của tất cả các cổ đông đều là khiếp sợ. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Mất Mạng Ngay Tại Chỗ.

Mộ Tử Duệ mở to mắt nhìn Mộ Thiên Thần đi tới, bây giờ trên khuôn mặt anh trai hoàn toàn không nhìn ra nét hồn nhiên ngây thơ của ngày xưa.

Như biết Mộ Tử Duệ đang nhìn mình, Mộ Thiên Thần cũng bình tĩnh nhìn qua, trong con mắt hẹp dài lộ ra sự lạnh lùng hà khắc sắc bén, dường như có ma lực hiểu rõ hết thảy, Mộ Tử Duệ thấy chột dạ trốn tránh tầm nhìn.

Quá khứ anh ta cho rằng anh trai mình là người đần độn, anh ta đã không ít lần lừa đảo anh trai ngốc nghếch này.

Đường Chấn kinh ngạc chỉ vào Mộ Thiên Thần, ngay cả tay cũng không nhịn được run rẩy, “Thiên, Thiên Thần, cậu không phải ngốc…. Ngốc….”

Hai chữ kẻ ngốc thật sự nói không nên lời.

Cậu ta giống kẻ ngốc chỗ nào chứ.

Mộ Thiên Thần nhìn mọi người trong phòng hội nghị, ung dung lạnh nhạt nói: “Trong tay tôi giữ 56% cổ phần tập đoạn Mộ thị, ai sẽ nhậm chức tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị chắc hẳn trong lòng mọi người đều đã rất rõ ràng?”

Trong phòng hội nghị không ai lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ chợt lấy lại tinh thần từ trong sự chấn động kinh ngạc, “Anh, sao anh có thể có nhiều cổ phần như vậy?”

Anh ta tuyệt đối không lường trước cuối cùng người đến cướp đoạt tập đoàn Mộ thị thế mà lại là anh trai mình. lêquydon

Vẻ mặt Mộ Thiên Thần nghiêm khắc giải quyết công việc chung, giống như có sức mạnh siêu nhiên ghê gớm hoàn toàn biến thành một người khác, “Tôi mua cổ phần trong tay tất cả cổ đông khác, hơn nữa trong tay mình vẫn giữ 5% , tổng cộng là 56% cổ phần.”

“Anh mua toàn bộ cổ phần của cổ đông khác?” Mộ Tử Duệ lập tức nhìn về phía những cổ đông nhỏ khác, tất cả những cổ đông đó đều chột dạ tránh tầm mắt.

Đối phương ra giá thật sự rất cao mà lại còn rất hợp ý, tất nhiên là nên bán.

Lúc này trợ lý Bạc đi tới giữa trung tâm chính thức tuyên bố, “Từ giờ trở đi thăng chức anh Mộ Thiên Thần trở thành tổng giám đốc mới của tập đoàn Mộ thị.”

Những cổ đông nhỏ ở đây không chút ý kiến, hôm nay bọn họ đến cũng chỉ vì nhận được thiệp mời bắt buộc phải ra mặt, thật ra bọn họ đã không còn là cổ đông, hội đồng quản trị và bọn họ cũng không còn quan hệ gì nữa.

Làm thế nào Mộ Tử Duệ cũng không thể tưởng tượng nổi anh trai ngốc nghếch của mình lại là tổng giám đốc tập đoàn Ngự Thiên còn chạy tới cướp đoạt tập đoàn Mộ thị.

Phía tầng cao tòa cao ốc đối diện với cửa sổ kính phòng họp lớn có một bóng dáng đang nằm sấp phía trên, một chiếc giá đỡ súng ngắm, gương nhắm chuẩn vào người trong phòng hội nghị, quét qua mỗi một người cuối cùng dừng trên huyệt thái dương của Mộ Thiên Thần.

https://thuviensach.vn

“Tôi còn có việc, không theo mọi người được rồi.” Mộ Thiên Thần nói xong xoay người rời khỏi phòng họp, để lại mọi người sửng sốt kinh ngạc ở trong phòng hội nghị.

Mộ Tử Duệ lập tức đuổi theo.

Trước sân lớn của tập đoàn Mộ thị có một chiếc xe dừng lại, Đường Hân vội vã chạy vào tập đoàn Mộ thị.

Mộ Thiên Thần đi vào thang máy, khoảnh khắc thang máy chậm rãi đóng lại, Mộ Tử Duệ bỗng vọt vào, cũng trong phút chốc đó thì thang máy bên cạnh vừa vặn mở ra, Đường Hân vội chạy vào phòng họp.

Trong phòng họp còn đang ồn ào sôi nổi, đang kinh ngạc thảo luận thì ra Mộ ngốc nghếch chính là bàn tay phía sau liên tục khiến tập đoàn Mộ thị rơi vào bước đường cùng, nhưng vì sao cậu ta phải làm như vậy?

Đường Hân đẩy cửa phòng họp, tất cả cổ đông nhìn thấy bà ta đến nhưng cũng không nói gì.

“Tử Duệ đâu?”

Một cổ đông nói: “Cậu ta vừa mới đuổi theo anh trai đi ra ngoài.”

Đường Hân nhìn mọi người trong phòng hội nghị một cái, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên mặt Đường Chấn, “Các người đi ra ngoài hết đi.”

Tất cả cổ đông ào ào rời đi, khi Đường Chấn cũng chuẩn bị rời khỏi, bị Đường Hân gọi lại.

“Anh, em có lời muốn nói với anh.”

Đường Chấn đứng lại, bây giờ Mộ ngốc nghếch đột nhiên lấy phương thức như vậy để ra sân, ông ta cũng cần phải cân nhắc nên dùng thái độ gì

https://thuviensach.vn

với nhà họ Mộ. Trước khi chưa xác định được nên làm thế nào thì thái độ phải lập lờ nước đôi đã.

Ông ta cười khách khí nói: “Hân Hân, quá khứ chúng ta có chút hiểu nhầm, nhưng anh vẫn luôn xem em là người thân.”

Đường Hân xoay người nhìn ông ta, “Thiên Thần không ngốc nghếch, anh hẳn đã biết rồi chứ?”

Từ Ninh Tử bà ta biết được Thiên Thần một mình lái xe đi ra ngoài nên cái gì cũng đã hiểu rõ rồi.

“Hân Hân, anh thật không ngờ chuyện lớn như vậy mà em vẫn luôn gạt anh.” Đường Chấn nói.

“Em cũng vừa mới biết.” Đường Hân nhìn Đường Chấn nói, “Bây giờ anh sợ rồi sao?”

Đường Chấn kiên định nghiêm mặt nói, “Anh sợ cái gì? Anh cũng không làm chuyện gì thương thiên hại lý (ý như không có tính người). Nên sợ hãi chắc là em!”

“Hân Hân, anh còn chưa nói em đấy, tốt xấu gì chúng ta cũng là anh em họ, trước kia em là con gái nhà họ Đường, sao có thể đăng tấm ảnh chụp khó coi của con trai mình như thế này lên báo chứ? Cho dù cậu ta chỉ đưa bóng lưng lờ mờ ra ngoài nhưng người quen biết cậu ta vẫn sẽ nhận ra cậu ta. Nhà họ Mộ cần phải làm như thế sao? Lại làm những chuyện mờ ám người không nhận ra. Nhà họ Đường thành trò cười cho người khác, làm con gái nhà họ Đường gả ra ngoài như em trên mặt có bao nhiêu nở mày nở mặt?

“Chính con dâu anh dụ dỗ con trai em, em còn chưa tìm anh tính sổ đó, ngược lại anh nói em trước.” Nhắc tới những thứ này Đường Hân cũng vô

https://thuviensach.vn

cùng tức giận, cố ý cất cao giọng nói, “Quả thật là không phải người một nhà không tiến vào một cửa!”

“Nếu hôm nay chúng ta nói chuyện đến mức này, tôi đây cũng nói rõ luôn.” Đường Chấn biết bây giờ quan hệ giữa nhà họ Đường và nhà họ Mộ đã hoàn toàn kết thúc, đối với người em họ này ông ta cũng không có gì phải sợ. Mộ Thiên Thần cũng sẽ không vì bà ta mà gây khó dễ cho mình, bởi vì bà ta mới chính là kẻ thù chân chính của cậu ta.

“Tôi đã sớm nói với Tử Duệ rồi, nếu nó dám công bố đoạn video này ra thì tôi sẽ vạch trần tất cả những chuyện vụng trộm cô làm, cho cô nửa đời sau đều trôi qua trong tù.”

Trong đáy mắt Đường Hân hiện lên vẻ lạnh lùng, “Ông thật đúnglà anh trai tốt của tôi, chuyện năm đó ông và ba cũng có tham gia, chủ ý lúc đó chẳng phải ba và ông nghĩ ra à?”

“Nhưng cuối cùng phái người thực hiện chính là cô.” Đường Chấn cười nói, năm đó chính ông ta cố ý giữ lại chiêu thức ấy cũng vì chính là để đề phòng ngày hôm nay.

Giờ phút này Đường Hân mới suy nghĩ cẩn thận, “Thì ra ông đã sớm đề phòng tôi?”

“Đây cũng là ý tứ của ba, dù sao con gái gả ra ngoài như bát nước đổ đi, ai có thể xác định tương lai chúng ta không trở mặt vì tiền chứ.” Đường Chấn nói, “Quả nhiên ba là người có tầm nhìn xa trông rộng.”

“Cũng sắp qua ba mươi năm, ông có chứng cứ sao? Không có chứng cứ xem ai tin lời ông nói.”

“Những người năm đó cô mua chuộc chắc còn sống, tôi nhớ các bà ấy còn trẻ hơn cô.”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Đường Hân đột nhiên thay đổi, “Đường Chấn, ông….”

“Hân Hân, là cô và con trai cô quá đáng cũng đừng trách tôi người làm anh này tuyệt tình, các người đã khiến nhà họ Đường thành trò cười, tất nhiên tôi cũng cần phải công bố ra bên ngoài chuyện năm đó cô mua chuộc bác sĩ động tay động chân làm hại….”

Phanh.

Đột nhiên có tiếng súng vang lên, trên cửa sổ thủy tinh xuất hiện một lỗ hổng, Đường Chấn sững sờ đứng đó, trên huyệt thái dương xuất hiện một lỗ thủng máu bắn ra.

Trên mặt Đường Hân đầy vết máu bắn tóe lên, trợn to mắt hoảng sợ nhìn Đường Chấn từ từ ngã xuống đất, tròng mắt sợ hãi run rẩy đột nhiên hét thảm một tiếng, “A….”

Cửa phòng họp chợt bị đẩy ra, trợ lý Bạc chạy vọt vào chứng kiến một màn bên trong lập tức nhìn về phía bên cạnh, thấy trên cửa sổ thủy tinh có một vết đạn, con mắt liếc thấy có bóng dáng biến mất trong nháy mắt ở phía tầng cao ốc tòa nhà đối diện.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 85.2

Giây phút Mộ Tử Duệ đi vào thang máy, ánh mắt đầy chất vất nhìn anh trai, “Vì sao phải làm như vậy?”

Mộ Thiên Thần im lặng coi như không có sự tồn tại của anh ta.

“Anh, vì sao phải làm như vậy? Nếu anh muốn tập đoàn Mộ thị thứ chỉ việc mở miệng, ba vốn muốn giao tập đoàn Mộ thị cho anh, nhưng vì sao anh lại phải giả ngây giả dại lừa mọi người, còn dùng cách này tranh đoạt?” Mộ Tử Duệ chất vấn, “Anh có biết ba vì tức giận anh mới trúng gió liệt người! Đây chính là ba đẻ của chúng ta đó!”

“Toàn bộ những thứ này vốn là của nhà họ Mộ tôi, chẳng qua tôi chỉ lấy lại tất cả của nhà họ Mộ mà thôi.”

Mộ Tử Duệ nghe không hiểu, “Anh, anh đang nói cái gì đó? Chúng ta đều là người nhà họ Mộ, gì mà gọi là lấy lại của nhà họ Mộ tôi…?”

Mộ Thiên Thần nhìn em trai cao lớn như mình, “Tôi chỉ thay ba tôi lấy lại mọi thứ thuộc về nhà họ Mộ.”

“Anh đang nói gì vậy? Là ba kêu anh làm như vậy? Nhưng nếu như anh giúp ba lấy lại mọi thứ vì sao vừa muốn đối nghịch với tập đoàn Mộ thị lại còn khiến ba tức giận trúng gió?”

https://thuviensach.vn

“Xem ra cậu chẳng biết gì hết.” Mộ Thiên Thần nhàn nhạt nói, “Cậu nên đi về hỏi mẹ cậu đi, bà ta cái gì cũng biết.”

Cửa thang máy mở ra, Mộ Thiên Thần đi ra ngoài lái xe rời khỏi đó.

Di động đột nhiên vang lên, thấy trợ lý gọi tới, sau khi nghe máy sắc mặt liền thay đổi.

Anh bình tĩnh tháo tai nghe xuống tiếp tục lái xe.

Hai mươi mấy phút đồng hồ sau đi tới bệnh viện.lequydonn

Trong phòng bệnh, Mộ Thiên Thần bình tĩnh nhìn Mộ Đình trên giường bệnh, “Đường Chấn đã chết.”

Mộ Đình giật mình mở to hai mắt, Mộ Thiên Thần nói thêm. “Ông ta bị người ta bắn một phát súng xuyên qua huyệt thái dương chết ngay tại chỗ, mẹ cũng đang ở đó.”

“Tôi vốn muốn để bọn họ nói ra tất cả chuyện năm đó, Đường Chấn đã chết, như vậy thì tự mình tôi nói cũng không sao cả.”

“Hơn nửa giờ trước tôi vừa mới dùng phương thức đánh bại con trai của ông trở thành tổng giám đốc mới của tập đoàn Mộ thị, hơn nữa nắm giữa 56% cổ phần tập đoàn Mộ thị.”

Mộ Đình cố gắng nói: “Mộ thị…. Lúc đầu…. Liền… Giữ lại… Vì cái gì….”

“Ông muốn nói tập đoàn Mộ thị vốn muốn để lại cho tôi, vì sao tôi còn phải dùng cách thức tranh đoạt hết tất cả mọi thứ phải không?” Mộ Thiên Thần bình tĩnh hỏi lại, “Tôi không cần sự sắp xếp của ông, tất cả của nhà họ Mộ năm đó bị ông cướp đi, hôm nay tôi phải cướp về mọi thứ.”

https://thuviensach.vn

“Mặc dù gần ba mươi năm nay tập đoàn Mộ thị vẫn luôn do nhà họ Mộ quản lý, nhưng thật ra tập đoàn Mộ thị đã sớm bị người ngoài cướp đi.” Mộ Thiên Thần nhìn Mộ Đình trên giường bệnh, “Mà ông chính là người ngoài đó!”

Bên kia, phòng họp của tập đoàn Mộ thị đã bị cảnh sát khống chế, không cho bất kỳ kẻ nào tiến vào.

Đường Hân bị gọi đến bên cạnh ghi chép.

Tận mắt thấy anh họ mình bị giết chết trước mặt, cho quan hệ giữa hai người ồn ào cứng nhắc, nhưng dù sao cũng là anh họ, vẻ mặt Đường Hân có chút hoảng hốt.

Khi Mộ Tử Duệ gọi điện thoại cho mẹ mình thì mới biết được thì ra mẹ đang ở trong phòng họp.

Sau khi ghi chép xong Mộ Tử Duệ đỡ mẹ vào phòng nghỉ nhỏ bên cạnh văn phòng tổng giám đốc để nghỉ ngơi.

“Mẹ, rốt cuộc năm đó đã xảy ra chuyện gì?” Mộ Tử Duệ không nhịn nổi hỏi ra miệng.

Anh ta không biết vì sao anh trai lại phải giả ngốc?

Còn những lời kỳ lạ kia là có ý gì?

Còn cậu cũng từng nói nhà họ Mộ có chuyện ám muội, bây giờ lại bị bắn chết.

Tất cả những thứ này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Mẹ!” Mộ Tử Duệ gọi tiếp một tiếng Đường Hân mới hốt hoảng tỉnh táo lại.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, mẹ nói với con đến tột cùng là năm đó đã xảy ra chuyện gì? Vì sao anh trai phải giả ngốc? Anh trai nói lấy lại tất cả thuộc về nhà họ Mộ là có ý gì? Cuối cùng năm đó mẹ đã làm gì? Mẹ nói với con đi!”

Đường Hân đi tới sofa bên cạnh ngồi xuống, “Rót cho mẹ ly nước.”

Mộ Tử Duệ lập tức rót một ly nước đặt lên bàn trà trước mặt Đường Hân, tay Đường Hân bưng cốc nước lên không ngừng run rẩy.

Bà ta uống một ngụm rồi mới nói, “Ba con là con nuôi nhà họ Mộ.”

“Cái gì?” Mộ Tử Duệ kinh ngạc.

“Việc này mẹ cho rằng sẽ mang vào quan tài.” Đường Hân lặng lẽ nhớ lại chuyện năm đó.

Ông cụ nhà họ Mộ chỉ có một đứa con ruột tên là Mộ Xuyên.

Lúc Mộ Đình sáu tuổi được nhà họ Mộ nuôi dưỡng, nhỏ hơn Mộ Xuyên hai tuổi nên trở thành nhị thiếu gia nhà họ Mộ.

Tính cách của Mộ Xuyên lịch sự tao nhã không ham học hỏi quá mức như Mộ Đình, lòng tự trọng cũng rất lớn, hơn nữa vô cùng bá đạo.

Cho dù thứ gì đó của Mộ Xuyên, chỉ cần cậu ta thích thì liền muốn cướp.

Nhà họ Mộ đối xử với cậu ta như con ruột, còn Mộ Xuyên cũng xem cậu ta như em ruột, cho nên chỉ cần cậu ta thích đều sẽ nhường cậu ta.

Nhưng tóm lại con đẻ và con nuôi có phần khác nhau, nói ví dụ trên phương diện kế thừa tập đoàn Mộ thị, chính là tuyệt đối không thể nhường.

Nhà họ Mộ vốn muốn sau khi Mộ Đình học thành tài về nước sẽ trở thành trợ thủ đắc lực giúp anh trai cậu ta quản lý tập đoàn Mộ thị, nhưng

https://thuviensach.vn

Mộ Đình giỏi hơn người không đồng ý làm cấp dưới cho người khác.

Từ sau khi cậu ta tiến vào tập đoàn Mộ thị, mỗi một chuyện đều hoàn thành gần như xuất sắc.

Còn tính cách của Mộ Xuyên ôn hòa, đối với chuyện gì cũng không ép buộc vì thế luôn bị cấp dưới của cậu phàn nàn với em trai.

Mộ Xuyên cũng không thèm để ý tới chuyện này, lúc đó hai anh em ở chung được xem là hòa thuận.

Lúc Đường Hân tuổi còn trẻ bị sự ngang ngược và dũng mãnh của Mộ Đình cảm phục, nhưng Mộ Đình lại yêu người phụ nữ của anh trai cậu ta là Lâm Thi Thi, một người phụ nữ dịu dàng như nước.

Có một lần Mộ Xuyên đi công tác bị trộm tiền và xe, còn bị đánh ngất xỉu, trời xui đất khiến được Lâm Thi Thi tình cờ đưa về.

Mộ Đình có thói quen chỉ cần cậu ta thích thì kiên quyết tranh giành, mặc kệ đó là thuộc về ai.

Mộ Xuyên giấu diếm thân phận, yêu đương cuồng nhiệt cùng Lâm Thi Thi, còn Mộ Đình lại dám vụng trộm cưỡng bức Lâm Thi Thi, nhưng nhiêu đấy cậu ta còn chưa cảm thấy đủ còn muốn cưới cô gái này.

Lúc trước nhà họ Đường và nhà họ Mộ cũng đã từng đề cập qua chuyện hôn sự của Đường Hân và Mộ Đình, Mộ Đình cũng không phản đối, nhà họ Mộ cũng đồng ý chuyện hôn sự này.

Thật ra Mộ Đình và Đường Hân đã sớm có quan hệ bạn giường, mà bây giờ cậu ta lại muốn cưới Lâm Thi Thi, đây không chỉ là muốn bỏ Đường Hân đắc tội với nhà họ Đường sau lưng bà ta, mà còn khiến ba mẹ nuôi tức giận, hơn nữa cậu ta biết với tính tình của anh trai mình thì không có khả năng đồng ý.

https://thuviensach.vn

Biện pháp duy nhất chính là đoạt hết toàn bộ nhà họ Mộ, trở thành chủ nhân nhà họ Mộ, như vậy mới không có bất cứ kẻ nào dám ngăn cản cậu ta.

Đường Hân khôn khéo ở chỗ ngay sau khi được Mộ Đình cho bà ta biết hết toàn bộ chuyện vụng trộm sau lưng, nhưng không đi cãi lộn lại càng không gây sự với Lâm Thi Thi mà biết điều giúp ba giúp cậu ta đoạt được toàn bộ nhà họ Mộ.

Cuối cùng, Mộ Đình thành công.

Anh ta chiếm được toàn bộ nhà họ Mộ, ba nuôi tức giận đến đột phát chảy máu não chết ở bệnh viện, không bao lâu sau mẹ nuôi cũng qua đời.

Mộ Xuyên bị đả kích trầm trọng, trên đường lái xe đi gặp Lâm Thi Thi không cẩn thận lật xe xảy ra tai nạn xe cộ, lúc người đưa tới bệnh viện thì đã không cứu được nữa.

Mộ Đình đưa anh đoạn đường cuối cùng, về phần vài phút cuối hai anh em nói gì thì không ai biết.

Kế tiếp Lâm Thi Thi bị ép bức sống ở thành phố này, nhưng cô đã mang thai sắp sinh nở.

Mộ Tử Duệ nghe mẹ kể chuyện, khiếp sợ nhìn mẹ mình, “Thì ra lúc con chưa sinh đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.”

Anh ta đột nhiên ý thức được điều gì đó, “Thật ra anh trai chính là con trai của người phụ nữ tên Lâm Thi Thi và bác trai phải không?”

Đường Hân không trả lời, Mộ Tử Duệ xem như ngầm thừa nhận.

“Vậy người phụ nữ Lâm Thi Thi đâu?” Mộ Tử Duệ lại hỏi.

“Đã chết.” Đường Hân nói.

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ sửng sốt, “Cô ấy chết như thế nào?”

Trong phòng bệnh ở bệnh viện, Mộ Thiên Thần nhìn Mộ Đình bình tĩnh hỏi, “Nguyên nhân thật sự về cái chết của mẹ tôi năm đó ông biết không?”

Nhắc tới người phụ nữ duy nhất mình yêu cả đời, cảm xúc Mộ Đình kích động hẳn, trong hốc mắt có ánh nước.

Mộ Thiên Thần thở dài châm biếm nói, “Uổng công cho ông thông minh một đời, thủ đoạn cố chấp, nhưng ngay cả người phụ nữ của mình chết như thế nào cũng không biết.”

Anh nhìn Mộ Đình gằn từng tiếng nghiêm túc nói: “Mẹ tôi không phải khó sinh, mà là bị vợ ông hại chết.”

Mộ Đình khiếp sợ mở to hai mắt, đáy mắt tất cả đều là tuyệt vọng và đau lòng.

Trong phòng nghỉ Mộ Tử Duệ đột nhiên nhớ tới những lời cậu Đường Chấn uy hiếp anh ta, giật mình nói ra điều mình nghi ngờ, “Mẹ, không phải là là mẹ….”

“Lúc còn trẻ ba con chỉ cần coi trọng thứ gì đó thì nhất định phải lấy được, biện pháp duy nhất chính là khiến người phụ nữ này biến mất.” Đường Hân nói, “Lúc trước mẹ cũng trả giá vì tình cảm nhiều lắm, không thể không có ba con.”

Năm đó vì có thể ở bên cạnh Mộ Đình mà Đường Hân lựa chọn giúp ông ta không có điểm dừng.

Giúp ông ta cướp đi toàn bộ nhà họ Mộ, giúp ông ta đi đón Lâm Thi Thi, giúp ông ta chăm sóc cuộc sống hàng ngày cho Lâm Thi Thi.

https://thuviensach.vn

Khi đó Lâm Thi Thi đã sớm hận Mộ Đình thấu xương, không cho ông ta tới gần, là bà ta theo sát bên cạnh chăm sóc cô ấy.

Ngày Lâm Thi Thi sinh em bé, bà ta mua chuộc bác sĩ và y tá khoa phụ sản cố ý động tay động chân làm hại Lâm Thi Thi băng huyết chết trên giường đẻ.

Mộ Đình cực kỳ đau khổ nhưng sau đó vẫn chấp nhận đề nghị của bà ta, danh chính ngôn thuận cho đứa nhỏ kia một cơ hội sống sót.

Rất nhiều phóng viên đột nhiên nhận được tin tức chạy vào bệnh viện, Đường Hân vừa ôm đứa bé vừa sinh được một tuần tuổi được Mộ Đình và bảo vệ trong nhà hộ tống rời đi.

Toàn thành phố ào ào đưa tin một tuần trước Đường Hân sinh mổ được một bé trai ở bệnh viện.

Không ai biết người con trai này đã bị thay đổi thân phận.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Là Chồng Chưa Cưới Của Cô

Mộ Tử Duệ kinh ngạc ngồi tê liệt trên ghế: "Mẹ, thật sự là mẹ hại chết mẹ ruột của anh trai!"

Anh ta như đột nhiên nhớ đến gì, lại hỏi: "Vậy tại sao anh ấy giả ngu? Năm đó đã xảy ra chuyện gì? Con nhớ từ khi con biết nhớ thì anh trai đã là người đần độn."

Đường Hân thở dài, nhớ đến chuyện năm đó.

Lâm Thi Thi hận Mộ Đình thấu xương, quả quyết đứa bé trong bụng là của Mộ Xuyên, mà sau khi bà ta chết, thì đứa nhỏ Lâm Thi Thi lưu lại này là vừa yêu vừa hận.

Đó là đứa bé người phụ nữ mình yêu lưu lại, nhưng đứa bé kia là của bà ấy cùng người đàn ông khác sinh.

Những thứ này làm cho lòng tự trọng của ông ấy bị đả kích, ông ấy không biết tại sao Lâm Thi Thi không thích ông ấy.

Ông vì bà ấy, mà chiếm cả nhà họ Mộ làm của riêng, nhưng bà ấy lại mang thai con của người khác.

Dáng vẻ Mộ Thiên Thần có bảy phần giống mẹ Lâm Thi Thi của anh, đặc biệt là đôi mắt đen nhánh kia, mỗi khi anh nhìn Mộ Đình, đều làm cho

https://thuviensach.vn

Mộ Đình cảm thấy đó là Lâm Thi Thi đang nhìn mình.

Ông ấy có bao nhiêu yêu Lâm Thi Thi thì hận bà ấy bấy nhiêu, ông ấy trút cảm xúc phức tạp khôn kể giận chó đánh mèo đến trên người đứa bé Mộ Thiên Thần.

Lúc Mộ Thiên Thần hơn hai tuổi thì em trai Mộ Tử Duệ sinh ra, cũng làm cho Mộ Đình tạm thời chuyển lực chú ý đến trên người con thứ hai.

Ở nhà giàu có, anh em tranh đoạt tài sản cũng không phải chuyện hiếm lạ gì.

Khi Đường Hân sinh con trai đã bắt đầu lo lắng tương lai Mộ Thiên Thần sẽ cướp đoạt tài sản nhà họ Mộ với con trai mình.

Nhưng ở trước mặt Mộ Đình, bà lại phải sắm vai hình tượng người mẹ hiền lương dịu dàng, ngược lại mỗi lần Mộ Đình nhìn thấy Mộ Thiên Thần đều âm trầm, không muốn nhìn đến nó.

Nhưng Mộ Thiên Thần khi còn bé lại hoạt bát hiếu động, đặc biệt em trai sinh ra, nó lại càng thích vây quanh em trai chơi đùa.

Nó cảm thấy rất tò mò với người em trai nhỏ vừa mới sinh ra này, thích lấy tay chọc chọc lên khuôn mặt nhỏ nhắn của bé, thích nhìn xem bé buổi sáng, nhìn tay nhỏ bé có giống mình không?

Đường Hân cố ý ở bên tai Mộ Đình thổi gió, nói Mộ Thiên Thần thường xuyên vụng trộm làm bị thương em trai Tử Duệ sau lưng bà.

Vốn có đầy cảm xúc phức tạp với người con trai này, nghe vợ nói như vậy, trong lòng lại càng kích thích, như có một hơi chặn ở ngực không thở ra được, hơn nữa bực bội này càng tích càng nhiều, càng tích càng nhiều, sắp nổ tung rồi.

https://thuviensach.vn

Trong phòng bệnh Mộ Thiên Thần nói với Mộ Đình trên giường bệnh: "Thật ra những lời bà ta nói với ông tôi đều nghe được."

Mộ Đình kinh ngạc mở to hai mắt.

Mộ Thiên Thần bất đắc dĩ nở nụ cười một cái, anh cũng là trong lúc vô tình nghe thấy.

Đường Hân thường xuyên ở bên tai Mộ Đình nói Mộ Thiên Thần không thích em trai nhỏ, có khuynh hướng làm hại em trai, từ nhỏ Mộ Thiên Thần luôn tin tưởng lại tôn kính với người mẹ này, lại trong lúc vô tình nghe thấy những lời bà nói.

Anh thất vọng lại khổ sở, không biết tại sao mẹ nói anh muốn làm hại em trai.

Anh thích em trai mà.

Tất cả mọi chuyện cuối cùng đều tiến đến cùng nhau, khi Mộ Tử Duệ tròn một tuổi, tất cả nhà họ Mộ đều bận rộn mở tiệc tròn một tuổi, Mộ Đình trở về trước tiên.

Trong phòng trẻ sơ sinh, Mộ Tử Duệ vừa tròn một tuổi đã không ở yên trên giường em bé chơi đùa, bé y y nha nha bò ở trên giường em bé, thích cắn giường trẻ sơ sinh.

Mộ Thiên Thần đẩy phòng cửa trẻ sơ sinh ra, thấy em trai không cẩn thận từ trong giường trẻ em rớt xuống, anh vội vã xông lên trước đón được em trai thiếu chút nữa rơi xuống muốn ôm bé về giường trẻ sơ sinh.

Khả vóc dáng của anh quá nhỏ, anh mới ba tuổi ôm lấy em trai vừa trong một tuổi đã cố hết sức, Mộ Đình đẩy cửa tiến vào, đúng lúc thấy Mộ Thiên Thần ôm con trai nhỏ đứng ở bên giường trẻ sơ sinh, đột nhiên nghĩ những lời vợ nói, mặt âm trầm hỏi: "Thiên Thần, con làm gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần vô cùng sợ hãi uy nghiêm cao lớn của ba, nhất thời không trả lời được.

"Ba đang hỏi con, vừa rồi con muốn làm gì em trai con?" Mộ Đình lại gào lên một tiếng.

Mộ Thiên Thần bị hù sợ: "Con..."

Mộ Đình từ trong tay anh đoạt lấy con trai nhỏ, bực bội trong lòng sắp bị nổ tung đột nhiên nổ mạnh một tiếng, ông giơ tay lên hung hăng tát vào trên mặt Mộ Thiên Thần một cái.

Đứa bé mới ba tuổi đâu chịu được một bạt tay người thành niên phẫn nộ như ông, bị đánh ngã xuống đất, đụng ở góc tường.

Mộ Đình đánh giống như mù quáng, khống chế không nổi lại muốn đánh tiếp.

Ông nhìn ánh mắt Mộ Thiên Thần giống với mẹ bé, giống như nhìn thấy Lâm Thi Thi.

Ông không rõ tại sao Lâm Thi Thi không chịu yêu mình, lại còn sinh con trai cho anh trai của mình, mà cuối cùng lại bởi vì khó sinh mà chết.

Bà ấy yêu anh trai của ông như vậy sao?

Mộ Thiên Thần còn nhỏ sợ hãi lui về phía sau, thừa dịp ông chưa chuẩn bị, chạy khỏi phòng trẻ sơ sinh.

Mộ Đình xoay người đuổi theo ra, đưa tay bắt được anh, tức giận một cái tát liền quăng qua.

Mộ Thiên Thần bị một cái tát nặng nề này văng ra bước hụt chân, từ cầu thang lầu hai lăn xuống, đầu đụng vào trên bậc thang lồi ra hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Lúc Mộ Thiên Thần tỉnh lại cứ u mê như vậy, ai cũng không nhận ra.

Mộ Thiên Thần cười một cái, bội phục mình còn nhỏ tuổi đã học được giả ngây giả dại, anh nhìn Mộ Đình trên giường bệnh, nói: "Ông nhất định rất tò mò tại sao tôi phải giả ngu đúng không? Hơn nữa nhỏ tuổi như vậy đã biết giả ngây giả dại rồi."

Anh đến bây giờ còn nhớ rất rõ, khi anh tỉnh lại người lớn phát hiện anh u mê, ánh mắt ba ảo não lại hối hận.

Đêm anh từ lầu hai ngã xuống đến té xỉu bị đưa đi bệnh viện cấp cứu đó, quản gia Triệu len lén chạy vào phòng bệnh của anh, nói tất cả thân thế của mình cho mình biết.

Bao gồm Mộ Đình cướp đoạt toàn bộ tài sản nhà họ Mộ, tất cả đều nói.

Ba của Triệu Tín là quản gia nhà họ Mộ từ ngày xưa, ông với Mộ Xuyên từ nhỏ lớn lên cùng nhau, mỗi lần nhìn thấy Mộ Đình cướp đi đồ Mộ Xuyên thích, ông đều ở sau lưng không chỉ một lần khuyên Mộ Xuyên, không thể quá dung túng Mộ Đình như vậy.

Nhưng Mộ Xuyên không nghe, cảm thấy đó là em trai mình, nó thích thì ông ấy cho, cũng không có gì đáng ngại.

Nhưng cuối cùng người phụ nữ của ông cũng bị em trai nhớ thương.

Khi ông cụ nhà họ Mộ tụ máu não qua đời, Triệu Tín mới vừa trở thành quản gia mới của nhà họ Mộ, biết tất cả chuyện phát sinh nhà họ Mộ.

Ông ta là người của Mộ Xuyên, Đường Hân vừa vào cửa, thì kiếm cớ đưa thay ông, thành công để người của mình làm quản gia nắm trong tay tất cả nhà họ Mộ.

https://thuviensach.vn

Triệu Tín biết mình không đủ sức chống lại, cũng muốn bảo vệ con trai của Mộ Xuyên với Lâm Thi Thi, thì bằng lòng ở nhà họ Mộ làm một người làm việc tầm thường.

Mộ Thiên Thần xảy ra chuyện, thì ông biết nhà họ Mộ này đã không dung được Thiên Thần, đặc biệt Đường Hân, bà ta nhất định sẽ vì con trai của mình muốn diệt trừ Thiên Thần.

Cho nên, nửa đêm ông lén chạy vào phòng bệnh Mộ Thiên Thần, nói mọi chuyện cho anh.

Mộ Thiên Thần tuổi còn nhỏ chịu đựng đau nhức từ miệng vết thương trên đầu truyền đến, một đêm lớn lên, ngày hôm sau mọi người liền phát hiện anh u mê.

Bác sỹ giúp anh kiểm tra qua, nói là lúc ngã xuống đụng vào đầu mới có thể như vậy.

Nếu muốn ở nhà họ Mộ lớn lên, hơn nữa có đủ sức lực trước, anh chỉ có giả ngây giả dại, Đường Hân mới sẽ không nghĩ biện pháp diệt trừ anh.

Riêng về Đường Chấn từng khuyên Đường Hân rất nhiều lần, nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, gió xuân thổi đến mầm non lại trồi.

Nhưng dù sao Mộ Thiên Thần cũng là bà nuôi lớn, cho dù có con trai của mình, thật muốn xuống tay với một đứa bé ba tuổi mình nuôi lớn, bà không xuống tay ngoan độc được, mới giữ lại Mộ Thiên Thần ở nhà họ Mộ lớn lên.

Cũng vì Đường Hân nhất thời mềm lòng, mới cho Mộ Thiên Thần cơ hội.

Mộ Đình hỏi: "Con một mực... Mộ... Sao... Có..... công ty... riêng….."

https://thuviensach.vn

"Đều là Triệu quản gia giúp tôi, sau khi ông đồng ý đưa tôi ra nước ngoài trị liệu vài năm kia chưa từng hỏi thăm tôi, tôi nhân cơ hội này bí mật học tất cả tri thức có hữu dụng với tôi, Triệu quản gia một lòng hi vọng tôi có thể đoạt lại tất cả nhà họ Mộ bị ông cướp đi, mua rất nhiều sách tài chính để cho tôi xem, trùng hợp tôi không cảm thấy loại sách này khô khan."

"Chín năm trước tin tức ngân hang thuộc sở hữu nước M bị người thần bí đánh sập không biết ông còn có nhớ không?" Mộ Thiên Thần nhìn về phía Mộ Đình: "Không sai, người kia chính là tôi. Năm tôi hai mươi tuổi ở nước ngoài đã nắm trong tay một nhà cơ quan tài chính, thành công đánh sập ngân hàng thuộc sở hữ nước M, thành công kiếm được tiền đầu tiên trong cuộc sống, sau khi ở nước M mở một công ty tài chính của mình, hơn nữa bắt đầu giao thiệp với những ngành nghề khác."

"Đông Thần là con nuôi của quản gia Triệu, cũng là trợ lý của tôi, tất cả mọi chuyện đều do cậu ấy ra mặt. Khi ở nhà họ Mộ, tôi đều trốn ở tầng hầm sau vườn nhà họ Mộ xử lý công việc hơn nữa trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh với Đông Thần, không ai để ý tôi đại thiếu gia ngốc nhà họ Mộ này."

"Bây giờ ông đã hiểu chưa?" Mộ Thiên Thần hỏi: "Tôi đã từ trong tay ông đoạt lại toàn bộ nhà họ Mộ, bầy giờ ông thành cái dạng này, coi như là trừng phạt ông đúng tội, gieo gió gặt bão."

Mộ Thiên Thần nói xong xoay người liền đi, lại đột nhiên dừng lại, cúi đầu nhìn Mộ Đình nắm chặt góc áo mình.

"Ông còn gì có thể nói à?" Mộ Thiên Thần nhàn nhạt hỏi.

"Thiên... Thần... , ba là ... cha ruột..... của con..."

Mộ Thiên Thần mặt không chút thay đổi tránh tay ông ra, đi nhanh rời khỏi phòng bệnh, không để ý đến câu nói cuối cùng ông ta chưa nói hết lời kia.

https://thuviensach.vn

...

*

Nhà họ Mộ.

Giang Dĩ Mạch đang ở trong phòng thu dọn hành lý của mình, ông xã mình không phải người đần độn, cô bị lừa lâu như vậy mới biết được chân tướng, đến cùng ao mới đúng người đần độn?

Ngay cả nữ giúp việc trong nhà cũng biết anh không ngốc, nhưng mình với anh sớm chiều ở chung lại không biết cái gì.

Mộ Thiên Thần trở về nhà họ Mộ, tất cả người hầu đều sợ đến mức cung kính đứng ở một bên, tất cả đều cung kính hô một tiếng: "Đại thiếu gia."

Trước kia cho rằng anh là kẻ ngốc, ở bên ngoài đều gọi anh một tiếng đại thiếu gia, nhưng có ai đối đãi coi anh như đại thiếu gia chân chính.

"Thiếu phu nhân đâu?" Mộ Thiên Thần thay đổi cợt nhả khờ khạo ngày xưa, nhàn nhạt hỏi.

"Ở trong phòng."

Mộ Thiên Thần nhìn thoáng qua phòng ngủ trên lầu, lên lầu, đang muốn mở cửa, cửa phòng từ bên trong bị người đột nhiên mở ra, Giang Dĩ Mạch mang theo rương hành lí đang muốn đi ra, thiếu chút nữa đầu đụng vào trong ngực Mộ ngốc.

"Bà xã..."

"Xin anh tránh ra!" Giang Dĩ Mạch giận dỗi lạnh lùng nói.

Mộ Thiên Thần nhìn rương hành lí trong tay cô kéo một cái: "Em muốn đi đâu?"

https://thuviensach.vn

"Không cần anh để ý, tránh ra!" Giang Dĩ Mạch vượt qua anh muốn ra ngoài.

Cánh tay Mộ Thiên Thần thon dài có lực kéo cô vào trong ngực đẩy mạnh vào phòng, tiện tay khóa cửa phòng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 86.2

Tất cả người hầu dưới lầu đều nhìn lên, cảm thấy dường như thiếu phu nhân rất tức giận.

Quản gia ho khan một tiếng, đuổi tất cả người hầu trong nhà nhanh chóng về phòng của mình.

Trong phòng, Giang Dĩ Mạch dùng lực tránh thoát cánh tay Mộ Thiên Thần: "Anh buông tôi ra!"

"Bà xã, tại sao em tức giận?" Mộ Thiên Thần lại giả vờ dáng vẻ khờ khạo ngốc nghếch, Giang Dĩ Mạch tức giận mắng anh: "Anh vẫn còn giả vờ! Tôi biết anh không ngốc, tất cả mọi người biết, ngay cả người hầu trong nhà đều biết, tôi giống kẻ ngu ngốc bị anh lừa gạt xoay quanh, anh tránh ra cho tôi, để cho tôi đi!"

"Bà xã, anh sai rồi, em đừng tức giận." Mộ Thiên Thần ôm lấy cô giải thích.

Giang Dĩ Mạch đẩy anh ra: "Đừng đụng vào tôi!"

"Bà xã, anh biết sai rồi, anh bảo đảm về sau không lừa em nữa." Mộ Thiên Thần dơ tay thề, đôi mắt đào hoa dài nhỏ chứa ý cười, thừa dịp cô không chú ý hôn cô một cái: "Ông xã em không phải kẻ ngốc, chẳng lẽ em không vui sao?"

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nháy mắt đỏ mặt, anh còn dám đụng vào tôi, đừng trách tôi không khách khí!

"Anh là ông xã em, anh không đụng vào em, chẳng lẽ để cho người đàn ông khác đụng vào?" Mộ Thiên Thần từng chữ một nói, trong đôi mắt đào hoa hẹp dài chứa ý cười trêu tức: "Bà xã, sao mặt em đỏ thế?"

Giang Dĩ Mạch lập tức che mặt mình nóng lên: "Mộ Thiên Thần, anh đừng đến nữa!"

"Bà xã, anh sai rồi, anh biết anh không nên dối gạt em, bây giờ anh liền nhận lỗi với em, bồi thường cho em..."

Mộ Thiên Thần nói xong nhào lên, Giang Dĩ Mạch sợ tới mức vội vàng né tránh, Mộ Thiên Thần duỗi tay ra, bắt được Giang Dĩ Mạch thiếu chút nữa bỏ chạy, liền dùng lực rất nhỏ kéo cô vào trong ngực cố ý ép ngã xuống giường, cúi đầu muốn hôn cô.

"Mộ Thiên Thần, anh buông ra!" Giang Dĩ Mạch quay mặt đi chỗ khác không cho anh hôn, dùng sức đẩy anh, bị Mộ Thiên Thần bắt được cổ tay đè ở trên giường.

"Bà xã, chẳng lẽ em không thích anh sao?" Mộ Thiên Thần nghiêm túc nhìn cô hỏi, trên mặt không có chút ý nói đùa.

Lần đầu tiên Giang Dĩ Mạch thấy vẻ mặt nghiêm túc của Mộ Thiên Thần như vậy, có chút sững sờ, sau đó tránh tầm mắt đi: "Không thích."

Mộ Thiên Thần thật không ngờ cô nhẹ nhàng dứt khoát nói không thích như vậy, chẳng lẽ không nói dối được sao? Tức giận cúi đầu hôn cô, Giang Dĩ Mạch gấp đến độ dùng sức quay mặt sang chỗ khác không cho anh hôn.

Cô không biết người này sao lại như vậy, cô nói không thích anh rồi.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần bá đạo nắm lấy răng môi của cô, hung hăng hôn.

Đột nhiên trên môi đau xót, ăn đau mới rời khỏi môi cô.

"Em cắn anh?"

"Ai bảo anh cưỡng hôn tôi? Tôi đã nói, tôi không thích anh, anh hoàn..." Giang Dĩ Mạch quay mặt sang một bên không nhìn anh.

"Em đã sớm là người của anh, anh sẽ có trách nhiệm với em, anh không ngại em yêu anh hay không." Mộ Thiên Thần cũng đưa mặt nhìn cô, cợt nhả hỏi: "Em thật sự không thích anh?"

Giang Dĩ Mạch lại quay mặt sang bên kia, vẫn không chịu nhìn anh: Đúng

Mộ Thiên Thần cũng đưa mặt sang bên kia: "Một chút cũng không yêu?"

Giang Dĩ Mạch không nói lời nào, đơn giản nhắm mắt lại không để ý đến anh.

Mộ Thiên Thần còn chưa từ bỏ ý định hỏi tiếp: "Một chút cảm giác với anh cũng không có?"

Tùy ý Mộ Thiên Thần nói chuyện chọc cô thế nào, Giang Dĩ Mạch vẫn nhắm mắt lại không phản ứng đến anh, Mộ Thiên Thần đột nhiên đến gần hôn lên môi của cô.

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc mở mắt ra: "Anh làm gì... Ưm..."

"Em nói em không thích anh, một chút cảm giác với anh cũng không có, hôm nay anh muốn nhìn em rốt cuộc yêu anh hay không, có cảm giác với anh không." Mộ Thiên Thần nói xong như lang như hổ muốn ăn sạch người phụ nữ dưới thân.

https://thuviensach.vn

"Mộ Thiên Thần, anh làm gì... A..." sắc mặt Giang Dĩ Mạch đột nhiên không đúng, dường như đau chỗ nào.

"Bà xã, em làm sao vậy?" Mộ ngốc lo lắng hỏi.

"Em đang mang thai, anh còn không mau xuống!" Giang Dĩ Mạch lớn tiếng quát.

"Em thực sự mang thai rồi hả?"

"Anh đè em, nếu đứa bé có chuyện gì en sẽ không tha thứ cho anh!"

Mộ Thiên Thần lập tức buông cô ra, cẩn thận đỡ cô ngồi dậy, thò tay muốn sờ bụng cô.

"Em khát!"

"Bây giờ anh liền đi rót nước cho em." Mộ Thiên Thần lập tức mở cửa đi lấy nước cho cô.

Giang Dĩ Mạch nhìn anh một cái, kéo hành lý mình cầm lấy chìa khóa xe rồi rời đi.

Mộ Thiên Thần phát hiện cô chạy, lập tức đuổi theo: "Bà xã, em muốn đi đâu..."

Giang Dĩ Mạch đã lên xe, khởi động xe, nhìn Mộ ngốc bên ngoài cửa kính xe, lạnh lùng nói: "Anh dám giả ngây giả dại lừa gạt em, để em về nhà xem xét lại chút!" Nhấn ga một cái, xe gào rít rời khỏi nhà họ Mộ.

Vừa mới lái xe về đến nhà Mộ Tử Duệ với Đường Hân thấy một chiếc xe sáng trọng từ cửa lớn nhà mình chạy ra, nhìn Giang Dĩ Mạch trên ghế lái, có lẽ đoán được chút gì.

Cuối cùng là hai mẹ con, ngay cả cách nghĩ cũng rất giống nhau.

https://thuviensach.vn

Diện mạo chân thực bây giờ của Mộ Thiên Thần, có lẽ rất không muốn cưới người phụ nữ như Giang Dĩ Mạch, cho nên sau khi chiếm được tập đoàn Mộ thị sẽ cưỡng ép đuổi cô rời khỏi nhà họ Mộ.

Khi Đường Hân thấy Mộ Thiên Thần, xấu hổ gọi một tiếng: "Thiên Thần..."

Mộ Thiên Thần thấy bọn họ trở về, giọng nhàn nhạt nói: "Đây là bất động sản nhà họ Mộ, các người nên biết phải làm gì chứ?"

"Anh đây là muốn đuổi chúng ta đi sao?" Mộ Tử Duệ hỏi: "Coi như mẹ đã làm cái gì, nhưng dù sao mẹ nuôi anh lớn như vậy, sao anh có thể đối xử với mẹ độc ác như vậy?"

"Thù giết mẹ, không đội trời chung."

Đường Hân nén lệ nói: "Thiên Thần, mẹ biết có lỗi với con, bây giờ mẹ sẽ đi."

"Mẹ!" Mộ Tử Duệ bất mãn.

Đường Hân nhìn Mộ Thiên Thần, "Thiên Thần, mặc dù mẹ có chút việc làm không đúng, nhưng hai mươi mấy năm qua, mẹ vẫn xem con như con trai ruột."

Sắc mặt Mộ Thiên Thần hơi thay đổi một chút, vẫn trầm mặc như cũ không nói gì.

*

Đường Chấn bị một phát súng lấy mạng, bây giờ tất cả nhà họ Đường hỗn loạn.

Giang Mỹ Kỳ lập tức lặng lẽ gọi điện thoại cho Thiệu Thiến: "Mẹ, ba Hạo Thiên bị bắn chết, là mẹ tìm người làm?"

https://thuviensach.vn

"Con đừng quan tâm nhiều như vậy, bây giờ chính là cơ hội tốt, không còn ai có thể đuổi con đi, lấy năng lực Đường Hạo Thiên căn bản không quản lý được tập đoàn Đường thị."

Thiệu Thiến được nhắc nhở như vậy, trong lòng Giang Mỹ Kỳ có chút cân nhắc.

Đường Hạo Thiên chưa từng trải qua chuyện lớn gì, bây giờ bị cứng rắn đẩy ra gánh vác trách nhiệm, làm cho anh ta trở tay không kịp.

Rất nhiều nghiệp vụ còn có tất cả mọi chuyện lớn nhỏ công ty anh ta không quen thuộc, lúc này Giang Mỹ Kỳ đứng ở bên cạnh anh ta giúp anh ta cùng xử lý chuyện công ty.

Mẹ Đường không dám nói ra chuyện cô ta ly hôn với con trai của mình, mà lúc này Đường Hạo Thiên cũng cần Giang Mỹ Kỳ giúp anh ta.

Nhưng mà lúc này tâm tư Giang Mỹ Kỳ đã không còn ở trên người Đường Hạo Thiên, gần đây tin tức tài chính và kinh tế đều truyền tin tập đoàn Mộ thị đổi chủ, tập đoàn Ngự Thiên sát nhập vào tập đoàn Mộ thị, Mộ Thiên Thần trở thành Đổng Sự Trưởng kiêm tổng giám đốc chấp hành, làm oanh động cả thành phố, trở thành tin tức lớn nhất từ trước tới nay.

Giang Mỹ Kỳ thấy trên báo đưa tin, trong lòng không chịu, Mộ Thiên Thần vốn là chồng chưa cưới của cô ta.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Cuối Cùng Tôi Cũng Muốn Đề Phòng Cô Một Chút

“Bà xã, trễ vậy rồi em còn chưa đi ngủ?” Đường Hạo Thiên gõ cửa thư phòng của ba mình.

Giang Mỹ Kỳ liền tranh thủ bỏ tờ báo vào trong ngăn kéo: “Cha vừa mới qua đời, trong công ty bây giờ có một đống lớn công việc cần xử lý, anh đi ngủ trước đi, em ở lại một lát rồi đi ngủ.”

Đường Hạo Thiên đi vào, những ngày qua mình nghỉ ngơi sớm, vợ mình lại phải bận rộn đến đêm khuya cũng có chút băn khoăn: “Bà xã, anh làm em vất vả rồi.”

“Chúng ta là người một nhà, vất vả gì chứ.” Giang Mỹ Kỳ săn sóc cười nói: “À, đúng rồi, ở đây có một phần văn kiện cần anh ký tên.”

Đường Hạo Thiên giống như trước đây chưa nhìn nội dung văn kiện đã lấy bút ký tên.

Bây giờ mặt ngoài Đường thị là do anh ta quản lý, thực chất anh ta chỉ cần ký tên, toàn bộ đều là do Giang Mỹ Kỳ đứng sau lưng quản lý.

“Em cũng đừng bận rộn quá, đi ngủ sớm một chút.” Đường Hạo Thiên ký xong nói.

https://thuviensach.vn

“Được, em lập tức đi ngủ, anh đi ngủ trước đi.” Giang Mỹ Kỳ đuổi Đường Hạo Thiên đi, nhìn tài liệu trong tay giống như đnag tính toán gì đó, lấy tờ báo trong ngăn kéo ra, nhìn báo cáo ở trên, vẫn không cam lòng như cũ.

Cô ta vốn nên là thiếu phu nhân nhà họ Mộ, nữ chủ nhân của tập đoàn Mộ thị, nhưng bây giờ quá tiện nghi cho Giang Dĩ Mạch.

Trong lòng hối hận tím cả ruột.

Cửa thư phòng lại đột nhiên bị đẩy ra, Đường Hạo Thiên nói: “Bà xã, chúng ta cùng đi ngủ đi, có chuyện gì ngày mai xử lý cũng không muộn.”

Trên giường trong phòng ngủ, Giang Mỹ Kỳ nhìn Đường Hạo Thiên đang rất ra sức trên người mình, càng nhìn càng không vừa mắt, càng nghĩ càng không cam tâm.

Một ngàn người mới chọn được một người, kết quả là chọn được người chồng như vậy.

Cùng so với Mộ Thiên Thần giả ngây giả dại hơn hai mươi năm, quả thật không chịu nổi một kích.

Cha mình qua đời để lại một công ty lớn không có bản lĩnh xử lý, tất cả đều phải dựa vào cô ta một cô gái thay anh ta xử lý, hơn nữa đưa anh ta cái gì anh ta cũng ký, thật ngu xuẩn.

Đường Hạo Thiên ngẩng mặt nhìn cô, mắt nhỏ dài, môi đẹp mắt: “Em đang nghĩ gì vậy?”

Giang Mỹ Kỳ sững sờ, Mộ Thiên Thần?

“Kỳ Kỳ!” Đường Hạo Thiên lại gọi cô, Giang Mỹ Kỳ mới phục hồi tinh thần, thấy vẫn là Đường Hạo Thiên, là mình bị hoa mắt.

https://thuviensach.vn

“Cái gì?”

“Tối nay em sao vậy? Sao lại không tập trung?” Đường Hạo Thiên cũng nhận thấy Giang Mỹ Kỳ không thích hợp.

“Em đang nghĩ tới một chuyện chưa được xử lý.” Giang Mỹ Kỳ tùy tiện kiếm cớ.

“Không cần gấp, ngày mai còn nhiều thời gian.” Đường Hạo Thiên cúi đầu, hai người lại quấn lấy nhau.

…….

Buổi chiều hôm sau, Giang Mỹ Kỳ trở về nhà họ Giang, thấy Giang Gia Kiệt nằm trên sô pha phòng khách, chân đạp trên bàn trà vừa cười vừa nói chuyện điện thoại: “Gia Kiệt, mẹ đâu?”

Giang Gia Kiệt chỉ về phòng mẹ mình, lực chú ý vẫn đặt trên điện thoại, không để ý đến chị gái khó có khi trở về nhà một lần.

Bởi vì một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang bị nhà họ Đường nuốt trọn, mà Đường Chấn chết rồi, cũng không nói trả tiền cho nhà họ Giang, thật tức giận.

Giang Mỹ Kỳ cũng không muốn tranh chấp với em trai, xoay người đi vào phòng mẹ, vô tình thấy Giang Dĩ Mạch xuống lầu, kinh ngạc hỏi: “Sao cô lại ở trong nhà tôi?”

Giang Dĩ Mạch tò mò: “Đây là nhà của tôi, khi nào đã trở thành nhà của cô rồi?”

Giang Mỹ Kỳ cố ý giễu cợt: “Tôi thấy cô là bị người ta đuổi ra khỏi nhà họ Mộ rồi? Cũng chỉ có tên ngốc mới đồng ý cưới cô làm vợ, một khi không ngốc nữa, sao lại xem trọng mặt hàng như cô?”

https://thuviensach.vn

“Vậy cũng tốt hơn cô, hôn lễ chưa kết thúc đã không đợi kịp làm loạn ở phòng vệ sinh với người đàn ông khác rồi.”

Giang Dĩ Mạch cố ý đâm vào chỗ đau của cô ta, Giang Mỹ Kỳ giận dữ sầm mặt lại.

“A!” Giang Dĩ Mạch cố ý vuốt bụng mình: “Bảo bảo, con lại bướng bỉnh rồi, phải ngoạn một chút, đừng nghịch ngợm nha!”

“Giang Dĩ Mạch, cô giả vờ tinh khiết cái gì, trước kia còn không phải để cho một tên ngốc cưỡi, mang một đứa bé ngốc, bây giờ lớn bụng bị đuổi ra ngoài, có gì tốt đâu!” Trong lòng Giang Mỹ Kỳ ghen tỵ, hừ một tiếng đi đến phòng Thiệu Thiến.

“Mẹ, sao người lại để cho Giang Dĩ Mạch trở về nhà họ Giang hả?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn hỏi.

“Nơi này vốn là nhà của cô ta, sao mẹ có thể đuổi cô ta đi?” Thiệu Thiến hỏi ngược lại: “Sao hôm nay con lại trở về? Lại cãi nhau với Hạo Thiên?”

“Sao lại thế này!” Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói: “Bây giờ Đường Hạo Thiên cái gì cũng phải dựa vào con, sao anh ta dám gây gổ với con, sau khi cha anh ta chết, nếu không phải nhờ con một mực xử lí giúp anh ta, chỉ bằng anh ta, tập đoàn Đường thị chỉ sợ bị anh ta phá hủy, bây giờ anh ta không dám nói chuyện ly dị với con, còn có mẹ anh ta cũng không dám làm sắc mặt cho con nhìn.

“Chữ ký của nó thì sao?”

“Ký, ngay cả nhìn anh ta cũng không nhìn liền ký tên, thật ngu ngốc, bị người ta bán cũng không biết.” Ở trước mặt mẹ, Giang Mỹ Kỳ không chút nào che giấu khinh thường và chán ghét đối với Đường Hạo Thiên.

https://thuviensach.vn

“Có thể nha, con gái, mạnh hơn mẹ năm đó nhiều, nhanh như vậy đã có được nhà họ Đường.”

Giang Mỹ Kỳ không muốn nói tới chuyện cấp bậc, thấy mẹ mình nói vậy, trong lòng mất hứng, bĩu môi, nhưng không biểu hiện ra.

“Mẹ, cha Hạo Thiên có phải là cố nhân của mẹ làm không?” Giang Mỹ Kỳ lại hỏi.

“Con hỏi cái này làm gì? Không phải nói con đừng nói tới à?” Thiệu Thiến nói.

“Mẹ, mẹ nói cho con biết đi, con là con gái mẹ, có gì không thể nói với con chứ!”

“Bảo con đừng động tới nhiều như vậy, con cũng đừng xen vào nhiều như vậy, làm thiếu phu nhân Đường gia thật tốt đi.”

Thiệu Thiến thế nào cũng không chịu nói, không phải là bà không tin con gái mình, mà là bà hiểu rõ đứa con gái này, qua cầu rút ván, hám lợi, lục thân bất nhận, căn bản không thể tin.

Khi kết hôn liền rõ ràng tất cả.

Ngoài mặt Đường Chấn muốn nuốt gia sản của nhà họ Giang, trên thực tế là đứa con gái này muốn nuốt trọn cả nhà họ Giang.

Có thể xem như con gái không có lòng tham, lại hung ác, nhưng cũng là con gái ruột thịt của bà, bà vẫn hi vọng con gái sống tốt, lấy được thứ nó muốn.

“Con quyết định chuẩn bị ly hôn với Đường Hạo Thiên.” Giang Mỹ Kỳ nói.

https://thuviensach.vn

“Con đang mạnh khỏe còn muốn ly hôn làm gì? Bây giờ con đã lấy được nhà họ Đường, còn muốn…” Đột nhiên Thiệu Thiến đột nhiên cắt ngang: “Kỳ Kỳ, như vậy cũng không tốt, đêm đó trước hôn lễ làm chuyện đó với Mộ Tử Duệ ở phòng vệ sinh bị đăng báo, bây giờ lừa gạt Đường Hạo Thiên kí tên chuyển tất cả gia sản của nhà họ Đường sang tên con, sau đó ly hôn, nếu cái này truyền ra sẽ lưu lại tiếng xấu.”

“Vì thế, mẹ, con mới hỏi Đường Chấn có phải do cố nhân của mẹ giết không?” Giang Mỹ Kỳ nói.

“Sao vậy? Chẳng lẽ con còn muốn giết Đường Hạo Thiên hay sao?”

“Con điên rồi!”

“Dù sao giết một người cũng là giết, giết hai người cũng là giết.”

“Mẹ con sẽ không làm chuyện này, muốn cố nhân tự con mướn đi.” Trái tim Thiệu Thiến băng giá, đứa con gái này thật tốt, sợ làm dơ tay mình, liền bảo mình người mẹ này thay nó giết người.

“Mẹ, mẹ giúp con lần này đi!”

“Đường Hạo Thiên có gì không tốt? Con vừa đến gả đến nhà họ Đường liền lập tức muốn ly hôn với nó, truyền đi người ta nói thế nào về con? Con không cần danh tiếng sao?”

“Anh ta và phế vật có gì khác nhau? Cả ngày chỉ biết dựa vào con, không phải phụ nữ luôn thích đàn ông mạnh hơn mình sao?”

“Không phải là Mộ Tử Duệ chứ? Mẹ cho biết, Kỳ Kỳ, Mộ Tử Duệ và mẹ nó bây giờ đã bị Mộ Thiên Thần đuổi ra khỏi nhà họ Mộ rồi, bây giờ nó đã mất tất cả rồi!”

https://thuviensach.vn

“Con chỉ là bị Mộ Tử Duệ lừa mới nhất thời hồ đồ.” Giang Mỹ Kỳ giải thích.

“Vậy sao bây giờ con lại vội vã muốn ly hôn với Đường Hạo Thiên? Bây giờ con là chủ nhân nhà họ Đường, không ai dám làm gì con, con có gì bất mãn?”

“Có thể xứng với Giang Mỹ Kỳ con phải là người đàn ông cường đại!”

Ý tưởng của Thiệu Thiến lóe lên trong đầu, đột nhiên hiểu ra điều gì: “Sẽ không phải là để mắt đến Mộ Thiên Thần chứ? Nhưng anh ta là chồng của Giang Dĩ Mạch!”

“Cái gì gọi là lại để mắt tới? Anh ấy vốn là vị hôn phu của con, là Giang Dĩ Mạch đoạt anh ấy đi! Lại nói không phải Giang Dĩ Mạch bị anh ấy đuổi ra khỏi nhà họ Mộ rồi sao? Nói rõ bọn họ sẽ nhanh chóng ly hôn, chỉ có người phụ nữ như con mới xứng với anh ấy.”

“Kỳ Kỳ, mẹ khuyên con đừng quá tham lam.”

“Con nào có lòng tham, con chỉ tranh thủ hạnh phúc cho mình là có lỗi sao?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn nói: “Mẹ, mẹ giúp con một lần thôi.”

“Không phải mẹ không giúp con, là mẹ không giúp được con. Còn côn bây giờ cũng không thể ly hôn với Đường Hạo Thiên, bằng không dang tiếng của con sẽ rất xấu. Đường Hạo Thiên dầu gì cũng là đại thiếu gia nhà họ Đường, là do một tay Đường Chấn nuôi lớn, không yếu đến mức dễ dàng bị giết.”

Giang Mỹ Kỳ không thể thuyết phục mẹ mình, có chút không vui rời khỏi.

Trở về nhà họ Đường, đặt mông trên ghế sô pha, vẫn còn buồn bực.

https://thuviensach.vn

Mẹ Đường đi tới: “Kỳ Kỳ, sao con lại đuổi việc người giúp việc trong nhà?”

“Trong nhà có nhiều người ăn cơm chùa như vậy làm gì?” Giang Mỹ Kỳ không nhịn được nói, trong lòng vốn tức giận, tất cả đều trút giận lên mẹ chồng: “Con mệt chết đi được, thay con lấy dép trong phòng con đi.”

“Mẹ là mẹ chồng của con, sao con có thể nói chuyện với mẹ như vậy?”

“Nếu không phải là con giúp Hạo Thiên, nhà họ Đường các người đã sớm sụp đổ rồi!” Giang Mỹ Kỳ lạnh lùng nói: “Nhanh đi lấy dép!”

Mẹ Đường giận đến mức trước mặt con dâu gọi điện tố cáo với con trai, Giang Mỹ Kỳ chẳng thèm ngó tới, hôm nay cả nhà họ Đường cũng ở trong tay cô ta, còn sợ gì nữa.

Đường Hạo Thiên bị mẹ gọi về, biết vợ mình sa thải tất cả người giúp việc của mẹ mình, hỏi Giang Mỹ Kỳ có phải như vậy không.

Giang Mỹ Kỳ hào phóng thừa nhận: “Trong nhà cũng không có chuyện gì, nuôi nhiều người như vậy làm gì? Dù sao mẹ cũng không có chuyện gì, người rót trà đưa tiễn quét dọn trong nhà cũng không phải chuyện gì quan trọng, người làm có chút chuyện nhàm chán cần gì?”

“Bà xã, sao em có thể như vậy? Mẹ anh cũng không dễ dàng, bà ấy cũng lớn tuổi, cha anh lại vừa mới mất, em không thể tạo điều kiện cho bà ấy chút sao?”

“Mẹ anh không dễ dàng là anh và cha anh tạo thành, có quan hệ gì với em? Lại nói mẹ em tuổi cũng lớn, còn không phải mỗi ngày đều vội vàng xử lý một đống lớn chuyện của tập đoàn Giang thị? Lại nói em cũng không bắt mẹ anh làm gì, cầm dép giúp em là quá đáng sao? Cả ngày em giúp anh xử lý chuyện công ty là vì cái gì? Còn không phải vì cái nhà này! Còn nữa,

https://thuviensach.vn

nếu không phải vì em, một ngàn hai trăm vạn sẽ trở thành người của nhà họ Đường sao? Anh còn cố ý giận em!”

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi, là anh sai rồi, anh cầm dép giúp em, sau này có chuyện gì em nói anh là được rồi, mẹ anh lớn tuổi, chưa từng làm gì cả, em đừng sai bảo bà ấy.” Bây giờ Đường Hạo Thiên đang dựa vào Giang Mỹ Kỳ, chỉ có thể chịu thua.

Mẹ Đường không bỏ được con trai mình, cuối cùng thành thành thật thật vào phòng Giang Mỹ Kỳ lấy dép.

Giang Mỹ Kỳ ngã vào lòng Đường Hạo Thiên, trước kia mẹ chồng thấy cô ta và chồng khanh khanh ta ta nhất định sẽ bày sắc mặt, giảng dạy mấy câu, nhưng bây giờ cô ta cố ý như vậy, mẹ chồng một chữ cũng không dám nhiều lời.

“Đúng rồi, Hạo Thiên, tối nay có khách hàng muốn gặp em, em mệt chết đi được, anh đi một mình đi.” Giang Mỹ Kỳ nói địa chỉ, sau đó làm nũng nói: “Ông xã, ôm em về phòng nghỉ ngơi đi.”

Đường Hạo Thiên liền ôm Giang Mỹ Kỳ trở về phòng ngủ, mẹ Đường mới vừa cầm dép ra ngoài, sắc mặt vô cùng khó coi, đối với người con dâu này ngày càng bất mãn.

Bóng đêm lượn lờ.

Đường Hạo Thiên uống say như chết, vọt vào nhà vệ sinh ói như điên, bị một cô bé nhỏ tuổi đỡ đi.

Đêm tối như ngục, quỷ mị hung hăng ngang ngược.

Cửa sổ đột nhiên mở ra, một cơn gió âm thổi vào, toàn thân Thiệu Thiến lạnh đến buồn nôn, mở mắt, thấy một u hồn đứng bên giường, tóc tai bù xù,

https://thuviensach.vn

mặt trắng như quỷ, bà ta bị sợ đến hét một tiếng, thiếu chút nữa từ trên giường lăn xuống.

“Ngươi ngươi ngươi là ai?” Thiệu Thiến bị sợ đến cuốn đầu lưỡi, trái tim thiếu chút nữa nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Thiệu Thiến, không nhận ra tôi rồi sao?” Giọng nói u oán như là xa xôi bay đến, mang theo oán khí rất nặng.

“Ngươi ngươi là Hạ Nhiên?” Mẹ của Giang Dĩ Mạch.

“Cuối cùng bà cũng nhớ ra tôi.” U hồn nói: “Bà làm hại tôi bị tai nạn bỏ mình, chết oan chết uổng, thành cô hồn dã quỷ, mười mấy năm nay chỉ có thể trôi dạt tứ xứ không thể đầu thai chuyển thế, tất cả đều do bà làm hại. Diêm quân nói nếu ta muốn đầu thai phải bắt một người chết thay, nên tôi mới tìm bà…”

“Không không không không liên quan đến tôi.” Thiệu Thiến bị sợ đến lúc trắng bệch: “Không phải là tôi hại chết bà, không có quan hệ gì với tôi.”

“Đến lúc này bà còn nói dối sao? Bà hại tôi thật thê thảm nha…” U hồn đưa đôi tay bị đốt cháy bắt lấy tay bà ta: “Năm đó bà thiết kế gây ra tai nạn giao thông, xe nổ tung tôi bị cháy sạch, tay của tôi cũng bị đốt thành như vậy.”

Thiệu Thiến nhìn bàn tay bị đốt cháy kia, bịt miếng thiếu chút nữa thì phun ra.

Thiệu Thiến nhìn bàn tay bị đốt cháy kia, suýt chút bị dọa ngất: “Không phải là tôi làm, tôi không cần giết bà, thật không phải là tôi, bà hãy tin tưởng tôi, chị Hạ Nhiên…”

“Không phải là bà thì có thể là ai? Bà quyến rũ chồng tôi, giết chết tôi, tiểu tam thành chính thức, chiếm đoạt tài sản tôi khổ cực đánh liều, thậm

https://thuviensach.vn

chí còn muốn giết con gái của tôi, bà thật ác độc, Thiệu Thiến, để mạng lại…”

“Là Jayson làm, chuyện không liên quan đến tôi!” Thiệu Thiến dưới tình huống cấp bách nói: “Tôi chưa từng nghĩ tới giết bà, nếu như muốn danh phận Giang phu nhân, từ khi có con gái tôi đã làm như vậy, cũng không trở thành một người không danh không phận suốt vài chục năm.”

“Bà còn muốn đẩy trách nhiệm cho người khác?”

“Tôi không có đẩy trách nhiệm, tôi nói thật. Là Jayson làm, trước kia hắn ta bán ma túy ở nước M, muốn khách sạn nhà họ Giang làm trạm trung chuyển giúp ông ta ở trong nước buôn lậu thuốc phiện, bà không chịu đồng ý. Chị Hạ Nhiên, chẳng lẽ chị quên sao, trước kia Jayson tìm bà rất nhiều lần, hi vọng bà và hắn cùng nhau làm ăn buôn lậu ma túy, bà đều cự tuyệt. Jayson mới suy nghĩ phải trừ khử bà. Tất cả đều do hắn làm, là hắn tìm người đánh ngất xỉu bà, cho bà uống chút rượu sau đó thiết kế tai nạn làm xe nổ tung, cũng không có để lại chứng cớ.”

“Chị Hạ Nhiên, bà suy nghĩ một chút, khi đó tôi chỉ là một cô gái nhu nhược, sao có khả năng làm chuyện lớn như vậy? Tất cả đều là do Jayson hại bà, bà phải đi tìm hắn.”

“Jayson…” Giọng nói âm lãnh u oán lặp lại: “Hắn ở đâu?”

“Tôi không biết hắn ở đâu, chỉ là hang ổ của hắn ta ở nước J, bây giờ hắn rất ít khi buôn lậu thuốc phiến, chủ yếu là buôn lậu súng ống đạn dược, ở trên đường cũng…” Thiệu Thiến bị sợ nói ra tất cả.

U hồn đến gần: “Sau khi tôi chết, bà và Jayson đó có hợp tác lợi dụng khách sạn nhà họ Giang giấu ma túy không?”

Thiệu Thiến bị nói trúng, đầu đầy mồ hôi: “Thật xin lỗi, chị Hạ Nhiên, không phải tôi cố ý, nếu như tôi không đáp ứng, hắn sẽ giết chết tôi, tôi còn

https://thuviensach.vn

muốn giúp bà chăm sóc Mạch Mạch, nếu như tôi chết rồi, nhà họ Giang phải làm thế nào…”

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, một bàn tay bật đèn lên, Thiệu Thiến cảm thấy chói mắt, giơ tay lên ngăn lại ánh sáng, thấy u hồn lấy tóc giả xuống, thì ra là Giang Dĩ Mạch giả dạng.

“Là mày?” Thiệu Thiến biết mình bị đùa giỡn.

“Con không nói sai chứ?” Giang Dĩ Mạch nghiêng đầu nhìn Giang Triển Bằng đang đứng trước cửa: “Vừa rồi cha đã nghe hết rồi, người đàn bà này tự mình nói tất cả.”

Lúc này Thiệu Thiến mới thấy chồng mình và con trai ở đây, liền vội vàng giải thích: “Ông xã, ông dừng nghe nó nói càn, vừa rồi tôi bị dọa nên mới nói xằng nói bậy.”

“Thiến Thiến, thật là bà hại chết mẹ của Mạch Mạch, còn lợi dụng khách sạn nhà họ Giang buôn lậu thuốc phiện?”

“Không phải vậy, chị Hạ Nhiên không phải do tôi giết, cái gì tôi cũng không biết.”

“Không phải bà giết, làm sao bà biết bà ấy chết thế nào?”

“Là sau đó Jayson nói cho tôi biết, hắn uy hiếp tôi, nếu như tôi không đồng ý yêu cầu của hắn, hắn cũng muốn giết tôi giống như giết chị Hạ Nhiên, chết không minh bạch.” Thiệu Thiến liền vội vàng giải thích: “Ông xã, ông phải tin tôi, cho dù tôi xấu xa cũng không thể giết chị Hạ Nhiên.”

Bà ta đột nhiên chỉ về Giang Dĩ Mạch: “Tất cả đều là nó cố ý, là nó cố ý muốn hãm hại tôi.”

https://thuviensach.vn

Thiệu Thiến cũng không nghĩ mình sẽ chấm dứt từ đây, trước giờ bà ta không tin quỷ thần, ban đầu lúc Hạ Nhiên chết cũng thường mơ thấy bà ta tới đòi mạng, cũng không sợ như vậy.

Giang Dĩ Mạch không nhanh không chậm nói: “Nếu như tôi không làm vậy sao bà chịu nói thật? Bà nhất định tò mò tại sao lại mắc bẫy của tôi, xem ra thuốc làm người ta có ảo giác thật hiệu quả.” Cô ấy nghiêng đầu nhìn cha mình: “Cha, con lớn như vậy, cha chỉ làm được chuyện này là tốt.”

Thiệu Thiến kinh ngạc nhìn về phía Giang Triển Bằng: “Ông xã, ông cũng có phần?”

Giang Triển Bằng không thể tin được tất cả, Giang Dĩ Mạch đáng cược với ông ta, chỉ cần ông ta nghĩ ra biện pháp làm cho Thiệu Thiến uống thuốc sinh ảo giác, đến lúc đó cô sẽ buộc bà ta nói ra chuyện năm đó, nếu như mẹ mình không phải do bà ta hại chết, cô sẽ nhận lỗi với bà ta, hơn nữa về sau không đối nghịch với bọn họ nữa.

Vì gia đình hòa thuận, cũng vì muốn để thù hận xuống, Giang Triển Bằng đồng ý.

Nhưng kết quả cũng không giống như ông ta tưởng tượng.

Giang Dĩ Mạch nói: “Bà muốn đi tự thú hay để cảnh sát đến đây bắt bà đi?”

Giang Gia Kiệt đột nhiên vọt lên, rống với Giang Dĩ Mạch: ‘Giang Dĩ Mạch, cô muốn cho mẹ tôi ngồi ngốc trong ngục sao?”

Cậu ta vừa nghe tiếng kêu sợ hãi của mẹ mình liền chạy tới, bị cha ngăn cản, cũng chính tai nghe được tất cả.

Cũng mặc kệ mẹ mình làm gì, cũng là mẹ ruột của mình.

https://thuviensach.vn

“Là tự bà ta gieo gió gặt bão!”

“Ta không giết người, tại sao lại phải tự thú?” Thiệu Thiến nói: “Là Jayson giết chết mẹ cô, không có quan hệ với tôi, mặc kệ cô đi đâu kiện tôi, đến trạm cảnh sát, đi đâu tùy cô!”

Giang Dĩ Mạch không ngờ lúc này bà ta vẫn có thể phách lối: “Bà lợi dụng khách sạn nhà họ Giang giấu ma túy, những việc này cũng đủ để bà đi tù chung thân!”

Thiệu Thiến lại có thể không sợ hãi cười lên: “Bây giờ là xã hội pháp trị, cái gì cũng phải có chứng cớ, cô có chứng cớ sao?”

“Nếu tôi đã ra mặt, dĩ nhiên trong đã có chứng cớ trong tay.”

“Ha ha ha!” Thiệu Thiến cười ra tiếng: “Giang Dĩ Mạch, ngươi đừng cho rằng có thể gạt được ta…trước kia ta quả thật đã làm chuyện không đứng đắn, nhưng từ mấy năm trước tôi đã thu tay lại, tất cả chứng cớ đã bị tôi tiêu hủy, cô nghĩ tôi không đủ kinh nghiệm sao!”

Giang Dĩ Mạch ngơ ngẩn, không ngờ bà ta giảo hoạt như vậy.

“Bây giờ tôi chỉ buôn bán, bằng không mấy năm nay tập đoàn Giang thị cũng không thể không xuống dốc, kinh doanh xảy ra vấn đề, tiền bạc vẫn thiếu hụt rất nhiều. Nhưng bây giờ cũng không sao, tôi đã thế chấp tất cả bất động sản cho ngân hàng, tất cả đã bị nhà họ Đường nuốt hết, bây giờ nhà họ Giang chỉ là một cái xác không, cả ngày cô luôn nói tất cả những thứ này đều là do mẹ cô khổ cực đánh liều, bây giờ tôi trả lại tất cả cho cô!”

Giang Triển Bằng tức giận không nhẹ: “Thiệu Thiến, bà…Làm sao có thể như vậy? Bà đi cùng với tôi cũng bởi vì tiền của nhà họ Giang sao?”

“Ông xã, ông cũng không ngu ngốc lắm, cuối cùng cũng biết.” Lúc này Thiệu Thiến không sợ gì nữa, tất cả gia sản của nhà họ Giang đều trong tay

https://thuviensach.vn

con gái mình, bà còn theo chân bọn họ đùa giỡn gì nữa?

Dù sao những chuyện này sau này bọn họ cũng sẽ biết rõ, tối nay để bọn họ cũng không được.

Giang Dĩ Mạch hỏi: “Nhiều năm như vậy không ai nhận ra mánh khóe của bà, tại sao đột nhiên lại thu tay lại không làm, buôn bán nghiêm chỉnh? Đừng nói với tôi là lương tâm bà cắn rứt.”

“Dĩ nhiên không phải.” Thiệu Thiến nhìn Giang Dĩ Mạch cười nói: “Thật ra cũng phải cảm tạ cô, luôn luôn nói tôi hại chết mẹ cô, cuối cùng tôi cũng muốn đề phòng cô một chút. Cô và nhà Thượng Quan qua lại thân thiết như vậy, ai biết cô có bảo nó điều tra sau lưng tôi không, thay vì cả ngày đề phòng cô, không bằng thu tay lại không làm, xem các người có thể làm gì được tôi.”

Rạng sáng hôm sau, vài cảnh sát mặc thường phục xuất hiện tại nhà họ Giang, đưa còng vào tay Thiệu Thiến.

“Các người làm gì vậy?” Thiệu Thiến kinh ngạc hỏi.

“Chúng tôi hoài nghi bà giết người, hãy theo chúng ta đến bót cảnh sát một chuyến.”

“Cảnh sát tiên sinh, nhất định các người đã lầm rồi, không thể nào…”

“Có gì đến bót cảnh sát rồi hãy nói.” Thiệu Thiến bị một đán cảnh sát mang đi, ký giả nghe được tiếng gió lập tức hành động, một màn Thiệu Thiến bị cảnh sát bắt đi được viết rất sinh động.

*

Một người đàn ông nhìn qua bài viết trên báo, nở nụ cười: “Nha đầu này ngược lại có chút thú vị, thật muốn vui đùa với cô ta một chút.” Nhìn cô gái

https://thuviensach.vn

bên cạnh: “Cô cũng nên ra sân rồi.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Là Em Quên Anh

"Vụ án tổng giám đốc tập đoàn Đường thị bắn chết điều tra đã có tiến triển mới, dựa vào điều tra của cảnh sát cùng với nhiều bằng chứng khác, tổng giám đốc tập đoàn Giang thị Thiệu Thiến đã thuê người giết người, nguyên nhân là do tranh chấp tiền bạc, Đường Chấn nuốt hơn một ngàn hai trăm vạn của nhà họ Giang, sau khi hôn sự của con gái kết thúc lại trở mặt, cuối cùng Thiệu Thiến thuê người bắn chết ông ta. Cảnh sát còn tra ra sau lưng Thiệu Thiến là ông trùm buôn lậu súng ống và ma túy..." Trong TV đang phát tin tức mới.

Thiệu Thiến tự nhận là đã rất cẩn thận cẩn thận, nhưng vẫn bị người bắt được cán chuôi, mà người này lại là Giang Dĩ Mạch người vẫn luôn hận bà ta vì đã hại chết mẹ mình.

Giang Dĩ Mạch ngồi ở một góc trong quán cà phê, đang đọc tin tức mới nhất trên điện thoại, hiện tại truyền thông cả thành phố đều viết bài về vụ Thiện Thiến thuê người giết người.

Lúc này cửa quán cà phê mở ra, lúc này người đàn ông đeo kính râm đi đến, nhìn lướt qua quán cà phê, đi về hướng người đang cúi đầu nhìn điện thoại – Giang Dĩ Mạch.

"Thực xin lỗi, Giang tiểu thư, để cô chờ lâu rồi." Đối phương lấy mắt kính xuống, khách khí nói.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch tắt điện thoại, ngẩng đầu nhìn đối phương, lễ phép cười cười : "Là tôi tới quá sớm, ngồi đi."

Lúc này nhân viên Quán cà phê mang đồ uống lên, hai người mỗi người một ly coffee, mới bắt đầu vào chủ đề chính.

"Chuyện lần này phải cảm ơn anh rồi!" Giang Dĩ Mạch lấy từ trong túi ra một từ chi phiếu: "Đây là thù lao của anh."

Đối phương khách khí nhận lấy chi phiếu: "Cảm ơn Giang tiểu thư, về sau nếu có gì cần đến tôi thì cứ việc mở miệng, hy vọng chúng ta sẽ còn được hợp tác."

Giang Dĩ Mạch lễ phép nở nụ cười, trong lòng nghĩ, cô cũng không muốn hợp tác với hắn nữa đâu, lại càng không muốn trong cuộc sống của mình xảy ra chuyện gì liên quan đến người phụ nữ này.

Người đàn ông này chính là thám tử nổi tiếng nhất trong nước, nổi tiếng vì lấy thù lao cao, ra tay độc ác, hiệu suất làm việc nhanh khó tin, mà cho dù có kề dao vào cổ hắn thì hắn cũng không nói ra danh tinh của cố chủ (người thuê).

Giang Dĩ Mạch cũng không còn biện pháp nào khác mới tìm tới hắn, lấy hết tất cả tiền tiết kiệm của mình ra, nhưng cuối cùng kết quả chứng minh những gì cô làm là đúng.

Trước Thượng Quan Trạch nhắc nhở cô nên dừng tay lại, Thiệu Thiến cấu kết với ông tùm buôn lâu súng ống, nếu cô vẫn cố tiếp tục tra thì có khả năng sẽ mất mạng, cô không muốn kéo Thượng Quan Trạch xuống nước, cũng không muốn để cho anh vì mình mà mạo hiểm, nhưng lại không thể không đi điều tra nguyên nhân cái chết năm đó của mẹ mình, cô không biết ông trùm buôn lậu sau lưng Thiệu Thiến vì Thiệu Thiến có thể làm đến mức nào, sẽ giống lần ở nước J mướn sát thủ giết mình nữa hay không, cuối cùng cô nghĩ tới thuê thám tử tư lợi hại nhất nước âm thầm đi điều tra.

https://thuviensach.vn

Nhất cử nhất động của Thiệu Thiến đã sớm bị giám sát, mọi ngóc ngách trong nhà họ Giang đề có máy nghe trộm, ngay cả di động của Thiệu Thiến cũng không biết từ khi nào đã bị gắn máy nghe trộm.

Tuy ngồi đối diện Giang Dĩ Mạch chỉ có một người, nhưng sau lưng hắn lại là cả một lục lượng thần bí, dù cho tin tức có khó tra như thế nào, bí mật được cất giấu cẩn thận đến mấy thì họ cũng tra ra, nếu không bọn họ cũng không có khả năng ra giá cao như vậy, người bình thường thì không bo giờ có khả năng chi trả số tiền đó.

Thiệu Thiến nằm mơ cũng thật không ngờ mình đã bị người theo dõi từ lâu, đoạn ghi âm bà ta gọi điện thoại thuê sát thủ bắn chết Đường Chấn sớm bị tìm ra, cộng với chứng cớ do một người nặc danh gửi đến, lúc này mới đưa Thiệu Thiến ra công lý.

Mà khiến Giang Dĩ Mạch bất đắc dĩ là cuối cùng cũng đưa được họ ra công lý, nhưng bởi vì bà ta thuê người bắn chết Đường Chấn, mà không phải bởi vì hại chết mẹ cô.

Nếu bà ta không thuê người bắn chết Đường Chấn, thì cô cũng không thể đưa bà ta đối mặt với pháp luật.

"Giang tiểu thư, buổi sáng hôm nay còn có một tin mới nữa cô đã xem chưa?" Đối phương lễ phép hỏi.

Giang Dĩ Mạch nghi hoặc biểu cảm cũng nói rõ cô chưa biết.

"Con trai của Đường Chấn Đường Hạo Thiên vì cưỡng gian mà bị bắt vào cục cảnh sát."

Giang Dĩ Mạch giật mình mở to hai mắt, Đường Hạo Thiên cường... , làm sao có thể?

https://thuviensach.vn

"Là người bị hại báo cảnh sát, khi cảnh sát đi bắt của hắn, hắn còn chưa tỉnh." Đối phương nhìn biểu cảm kinh ngạc của Giang Dĩ Mạch, nói: "Chuyện này kỳ thật là do em gái cô Giang Mỹ Kỳ tiểu thư sắp đặt, kỳ thật cô ta đã lừa gạt Đường Hạo Thiên ký hiệp nghị chuyển nhượng tài sản, chiếm được tất cả tài sản của nhà họ Đường, muốn ly hôn với Đường Hạo Thiên lại sợ bị người ngoai mắng, cho nên tìm người đưa Đường Hạo Thiên vào ngục giam, nếu Đường Hạo Thiên không sống được trong hoàn cảnh khắc nghiệt của nhà giam hoặc bị người giết chết trong ngục, như vậy cô ta không chỉ có chiếm được tất cả tài sản nhà họ Đường, mà còn không bị bất cứ tiếng xấu nào."

"Cô ta giống ý hệt mẹ cô ta!"

"Giang tiểu thư, tin tức này xem như tôi tặng thêm cho cô, nếu cô không có chuyện khác, vậy tôi đi trước." Đối phương nhìn thấy Thượng Quan Trạch ở phía đối diện, khách khí đứng dậy, sau đó rời khỏi quán cà phê.

Giang Dĩ Mạch biết Thượng Quan Trạch nhất định sẽ giận mình, trách cô gạt anh mà tự làm việc này.

"Mạch Mạch, em không xem anh là bạn nữa hay sao?" Thượng Quan Trạch cực kỳ tức giận: "Vậy mà tự tìm thám tử tư điều tra Thiệu Thiến!"

"Em không muốn liên lụy anh..."

"Em xem anh là gì hả ? Chỉ một Thiệu Thiến và ten buôn lậu súng kia, anh còn không để vào mắt." Anh khuyên cô thu tay lại là không muốn cô gặp nguy hiểm, nhà họ Thượng Quan ở trong ngoài nước đều rất có tiếng tăm, hắc bạch lưỡng đạo đều phải nhún nhường nhà họ Thượng Quan anh ba phần, Thiệu Thiến và cái tên buôn lậu súng ống kia đâu dám làm gì anh, nhưng không thể khẳng định bọn họ không dám gậy khó dễ Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

Khi ở nước J may mà Mộ Thiên Thần kịp thời cứu được cô, nhưng những chuyện may mắn không phải lúc nào cũng xuất hiện, ngộ nhỡ...

Thượng Quan Trạch không muốn suy nghĩ tiếp.

"Được được, là em sai rồi, em mời anh uống cà phê, anh đừng giận nữa." Giang Dĩ Mạch mau chóng giải thích, có như vậymột người bạn vì minh mà không màng cả mạng sống, là may mắn của cô, không muốn vì chuyện này mà khiến anh tức giận.

Cô biết anh vì muốn tốt cho cô, lo lắng cô.

"Uống ly coffee là đủ sao?" Thượng Quan Trạch hỏi.

"?"

Thượng Quan Trạch đưa tay cầm tay Giang Dĩ Mạch: "Nghe nói em tên ngốc kia chạy mất, không bằng chọn anh đi..."

Giang Dĩ Mạch hung hăng đẩy tay anh ra: "Anh còn dám lấy chuyện này ra chọc ghẹo em, sau này ngay cả bạn bè cũng không làm nữa!"

Thượng Quan Trạch thở dài: "Đã làm cho người ta chạy mất mà vẫn một lòng hướng về tên đần độn kia, chẳng lẽ em thực sự yêu tên ngốc kia?"

Hiện giờ biết Mộ Thiên Thần giả ngu, Giang Dĩ Mạch lại để mặc người khác nói Mộ Thiên Thần là tên ngốc mà không cảm thấy tức giận.

"Anh ta là chồng em, em yêu hay không mắc mớ gì đến anh chứ?" Giang Dĩ Mạch mất tự nhiên xông lên quát Thượng Quan Trạch.

Thượng Quan Trạch nhìn biểu cảm của Giang Dĩ Mạch, là biết minh không hề diễn trò rồi.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật anh tìm thì sẽ biết mình không diễn trò, bằng không chơi với nhau từ nhỏ đến lớn, cô cũng đã sớm hiểu rõ tâm ý của anh, ý từ của anh.

Nhưng trước thì cô yêu Đường Hạo Thiên, trong mắt không có người khác, mỗi lần Mộ Tử Duệ nhìn thấy ánh mắt của cô đều hận không thể nhìn cô đến rớt tròng mắt, nhưng cô lại không biết đến tinh cảm của anh.

Sau khi bị Đường Hạo Thiên và em gái cô cậy góc tường, bản thân còn chưa kịp thổ lộ với cô, cô đã trở thành Thiếu phu nhân nhà họ Mộ.

Tất cả đã nói nên một điều là anh với cô hữu duyên vô phận.

Cũng được.

Thượng Quan Trạch cười nói: "Đúng đúng, chuyện vợ chồng son của hai người anh không xen vào, nhưng em không coi anh là bạn bè thì lại khiến anh rất đau lòng, chúng ta chơi với nhau từ nhỏ đến lớn, quen biết nhau nhiều năm như vậy, em lại coi anh là hạng người tham sống sợ chết, em nói em phải bồi thường cho anh thế nào đây?"

Giang Dĩ Mạch cũng không muốn mất đi người bạn tốt này, nói: "Anh muốn em bồi thường cho anh cái gì?" Vội vàng lại bổ sung một câu: "Nếu anh đưa là điều kiện vớ vẩn thì em với anh sẽ tuyệt giao!"

"Mời anh uống cà phê mười lần."

"Không thành vấn đề!" Giang Dĩ Mạch sảng khoái đáp ứng.

*

Hôm sau, nhà họ Mộ.

Hôm nay Mộ Thiên Thần đặc biệt không đến công ty, thay một bộ quần áo thoải mái rồi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Một đôi tay thon dài ám muộn ôm anh từ đằng sau: "Thiếu gia..."

"Bỏ tay của cô ra!" Giọng Mộ Thiên Thần trong bình tĩnh lộ ra một tia lạnh nhạt và không vui.

Ninh Tử sửng sốt: "Thiếu gia đáp ứng để em sinh con cho thiếu gia, hiện tại tất cả mọi chuyện đã kết thúc, thiếu gia cũng nên thực hiện lời hứa lúc trước."

Mộ Thiên Thần lạnh lùng lấy hai tay cô ta ra, đi qua cô ta nói: "Lúc trước tôi đáp ứng cho cô một chỗ dựa, cô yên tâm, tôi nói được thì làm được."

Ninh Tử kinh hỉ nhào đi lên: "Thiếu gia, hiện tại chúng ta..."

"Tôi phải nói rõ một chuyện, trừ bà xã của tôi ra, tôi sẽ không để bất cứ người phụ nữ nào khác sinh con của tôi."

Ánh mắt Ninh Tử chớp lóe: "Ý thiếu gia là muốn cho tôi danh phận?"

Mộ Thiên Thần nhìn Ninh Tử, nở nụ cười: "Lời này mà cô cũng có thể nói ra miệng!"

"Thiếu gia, lúc trước thiếu gia đã đồng ý với em, muốn em giữ bí mật, muốn em chứng minh thành ý của minh với thiếu gia, thiếu gia sẽ cho em sinh con của thiếu gia."

"Lúc trước cô nói cô không cần danh phận, nhưng vừa rồi cô nói cái gì?" Mộ Thiên Thần hỏi lại.

"Em... Thiếu gia, là do thiếu gia nói ngoai bà xã của thiếu gia ra thì thiếu gia không cho bất cứ ai sinh con của thiếu gia, nên em mới có thể cho rằng..."

https://thuviensach.vn

"Cho rằng? Đây cũng chứng minh trong lòng cô muốn có một danh phận, nếu tôi để cô sinh con của tôi rồi, đến lúc đó cô chạy đến làm phiền bà xã tôi thì không phải tôi sẽ gặp phiền toái sao?"

"Em đáp ứng thiếu gia, em sẽ tuyệt đối không nói lung tung với thiếu phu nhân."

"Cô bảo tôi phải tin tưởng cô thế nào đây? Lúc trước tôi cũng không dám tin tưởng cô, bảo cô chứng minh thành ý, nhưng kết quả cô chứng minh cái gì? Cô chứng minh lòng tham của cô, cho nên tôi không thể để cô sinh con của tôi."

Ninh Tử cũng không ngốc, tức giận nói: "Thiếu gia, ngay từ đầu thiếu gia đã không muốn để em sinh con cho thiếu gia rồi, tất cả cũng chỉ để lừa gạt em thôi đung không?"

"Cô muốn nghi như thế nào thì tùy cô, lúc trước tôi nói nếu cô chứng minh được thành ý thì tôi sẽ đáp ứng tất cả những mong muốn của cô, nhưng cô không thể làm được."

"Nếu em thật sự làm được, thiếu gia sẽ đáp ứng để em sinh con cho thiếu gia?" Ninh Tử hỏi lại.

"Trên thế giới này không có nếu!"

Mộ Thiên Thần vòng qua cô ta rồi rời đi, Ninh Tử giữ lấy anh: "Thiếu gia không thể đi, thiếu gia rõ ràng là chỉ lợi dụng em..."

"Buông tay!" Mộ Thiên Thần lạnh lùng quát lớn, bộ dáng anh nghiêm túc hoàn toàn không giống khi cợt nhả tùy ý.

Ninh Tử sợ hãi buông tay.

Mộ Thiên Thần nhanh chóng rời đi, lái xe đến nhà họ Giang.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt nhìn thấy Mộ Thiên Thần tới, sợ tới mức không dám kêu tiếng nào.

Trong nhà liên tiếp gặp chuyện không may, Giang Triển Bằng mấy ngày nay cũng không có tâm tình đi chơi, hai ba con ở nhà thương lượng phương pháp.

"Ba, con đi tìm chị nghĩ biện pháp, chị nhất định có biện pháp."

"Hiện tại Hạo Thiên cũng gặp chuyện không may, hiện tại chị con nhất định cũng cực kỳ phiền." Giang Triển Bằng thở dài: "Được rồi, con đến chỗ Kỳ Kỳ xem sao, nghe ý của nó thế nào, xem nó có biện pháp gì không?"

Giang Gia Kiệt đang muốn ra ngoài, quản gia tiến vào nói Mộ Thiên Thần đến đây.

Giang Triển Bằng bảo con trai đi trước, ông đang muốn lên lầu gọi Giang Dĩ Mạch, Mộ Thiên Thần lại gọi lại: "Để con đi thôi, ba không cần lo chuyện của bọn con đâu."

Giang Dĩ Mạch lại vẫn chưa tỉnh ngủ, mà mặt trời đã chiếu mông rồi.

Mộ Thiên Thần biết cô có thói quen ngủ nướng, cũng không vội đánh thức cô.

Trong lúc ngủ mơ Giang Dĩ Mạch cảm giác có vật đè ép xuống, không thở nổi, có cảm giác hít thở không thông.

"Ưm..." Rồi đột nhiên mở to mắt, vùng vẫy đẩy người đàn ông đang đè trên người ra.

Mộ Thiên Thần bắt lấy cổ tay cô đặt trên đỉnh đầu.

Giang Dĩ Mạch mới nhìn rõ là Mộ Thiên Thần: "Anh đang làm gì? Buông!"

https://thuviensach.vn

"Bà xã, anh nhớ em." Mộ Thiên Thần ngây ngốc nói.

Giang Dĩ Mạch giãy giụa tay bị anh giữ, nhưng không thể động đậy: "Bỏ tay ra!"

"Bà xã, em đã tỉnh dậy rồi, theo anh về nhà đi." Vẻ mặt Mộ Thiên Thần vẫn khờ dại ngây thơ, giống như anh vẫn là Mộ ngốc nghếch.

"Anh giả bộ!"

"Theo anh về nhà đi, bà xã!" Đột nhiên Mộ Thiên Thần nhìn cô, trong mắt tất cả đều là thâm tình đối với cô.

"Anh, anh thay đổi nhanh như vậy làm gì?" Giang Dĩ Mạch có chút không thích ứng được: "Bỏ tay ra trước đã."

"Bà xã, mấy ngày này một mình anh ở nhà, mỗi ngày đều nhớ em, ban ngày nhớ, buổi tối nhớ, ngay cả khi làm việc cả đầu cũng đều là em." Mộ Thiên Thần tình thâm nghĩa trọng nói, con ngươi đen nhánh tràn ngập nhu tình ngọt ngấy, thấy Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, không được tự nhiên ánh mắt tránh né.

"Anh nhìn tôi như vậy làm gì?"

Mộ Thiên Thần vỗ về mặt cô, thâm tình kéo đi lên, hôn lên môi cô.

Mặt Giang Dĩ Mạch đột nhiên nông bừng bừng, tuy đây không phải là lần đầu tiên anh hôn cô, nhưng nụ hôn thâm tình ôn nhu như vậy vẫn khiến không đỏ mặt.

Rơi vào nhu tình của Mộ Thiên Thần, đột nhiên Giang Dĩ Mạch vùng vẫy tránh thoát nụ hôn của anh: "Anh giả ngây giả dại gạt tôi, còn không mau cút đi!"

"Anh cũng rất bất dắc dĩ, huống chi anh cũng không có lừa em."

https://thuviensach.vn

"Anh còn nói anh không có gạt tôi! Là ai giả ngây giả dại trước mặt tôi? Nói cái gì phải sinh con, thực ra là muốn..." Mặt Giang Dĩ Mạch đột nhiên đỏ hơn.

"Muốn cái gì?" Mộ Thiên Thần cố ý đùa cô.

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch tanh né nhìn nơi khác, không tự nhiên.

Mộ Thiên Thần cân nhắc nở nụ cười: "Sao em không nói lời nào?"

"Anh còn không mau xuống! Nặng như vậy, dè chết tôi rồi !" Giang Dĩ Mạch cố ý đổi đề tài.

"Bà xã..."

"Cái gì?"

"Bà xã!" Mộ Thiên Thần cứ một lần lại một lần gọi cô, thích cảm giác được gọi cô là bà xã.

"Muốn nói gì thì nói đi!" Giang Dĩ Mạch tức giận.

"Anh muốn em."

Mặt Giang Dĩ Mạch nháy mắt hồng đến cổ.

"Bà xã, em lại xấu hổ sao? Trên người em, có chỗ nào anh chưa từng nhìn thấy đâu, vì sao còn phải xấu hổ!"

"Mộ Thiên Thần, anh cút đi... Ưm..." Câu nói kế tiếp bị môi Mộ Thần Thần gắt gao ngăn chặn, không cho cô cơ hội cự tuyệt, thâm tình bá đạo hôn môi cô.

"A! Em lại cắn anh?" Trên môi Mộ Thiên Thần bị cắn chảy máu.

https://thuviensach.vn

"Anh còn dám làm loạn nữa đi!" Giang Dĩ Mạch bị anh giam cầm ở dưới thân, hoàn toàn nhúc nhích không được : "Mau thả tôi ra!"

"Bà xã, em vẫn đang giận anh sao?" Mộ Thiên Thần không biết tình tinh bà xã minh lại ác liệt như vậy: "Em muốn anh làm thế nào mới bằng lòng nguôi giận?"

"Ai bảo anh gạt tôi? Ngay cả một người giúp việc nhỏ nhoi cũng biết hết chân tướng, chỉ có tôi mới là đồ ngốc, cái gì cũng không biết."

"Bà xã, kỳ thật em mới là người biết anh không ngốc đầu tiên!" Mộ Thiên Thần nói.

"Anh đang nói bậy gì đó..."

"Anh nói thật." Mộ Thiên Thần từ trên cao nhìn xuống cô: "Em đã quên lần đầu tiên chúng ta gặp nhau sao?"

"Tối hôm kết hôn đó sao?"

"Đấy là lần thứ hai chúng ta gặp mặt."

Trong đầu Giang Dĩ Mạch lục lại chí nhớ có liên quan tới anh, thật sự không nhớ bọn họ đã từng gặp nhau trước đó.

Anh là anh họ của Đường Hạo Thiên, chẳng lẽ trước kia có gặp rồi nhưng quên?

"Xem ra em thật sự không nhớ chuện diễn ra biểu tối hôm đó rồi."

Giang Dĩ Mạch giật mình nhìn anh: "Buổi tối hôm ấy cái gì? Anh đang nói cái gì!"

"Cần anh nhắc cho em nhớ không?" Mộ Thiên Thần cười hỏi : "Buổi tối ấy có một cô gái lỗ mãng đột nhiên kéo anh vào góc tường tối, đối với anh

https://thuviensach.vn

yêu thương nhung nhớ, còn nói mỹ nữ yêu thương nhung nhớ cũng không muốn, có phải là đàn ông hay không! Vì chứng minh anh là đàn ông thật sự, sau đó..."

Mộ Thiên Thần đột nhiên hôn cô, nụ hôn bá đạo giống như buổi tối ấy vậy, tự làm vật gợi nhớ kí ức cho cô.

Đầu Giang Dĩ Mạch liên tục lục lại trí nhớ, rốt cuộc dừng lại ở cái đêm suýt chết ấy.

"... Là anh... Ưm..." Nụ hôn nhiệt tình, Giang Dĩ Mạch mơ hồ không rõ nói.

"Là anh, anh chưa bao giờ lừa gạt em, là em quên anh." Mộ Thiên Thần vừa hôn cô vừa thâm tinh nói với cô: "Hiện tại em còn nghi ngờ anh sao?"

Giang Dĩ Mạch dần dần không kháng cự nữa, tiếp nhận thân cận của anh.

Ngay khi cô buông xuống sự kháng cự, đầu gối Giang Dĩ Mạch đột nhiên bị gập lên, đạp vào giữa tên đàn ông xấu xa kia, toàn thân Mộ Thiên Thần cứng đờ, cả mặt xanh mét không động đậy được.

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới đẩy anh ra : "Cho dù là như vậy, anh cũng không thể dùng sức với tôi, đừng quên, tôi là phụ nữ có thai!"

Mộ Thiên Thần đau đến xoay qua xoay lại: "Bà xã, ngộ nhỡ chỗ đó của anh gặp vấn đề gì thì sao, em muốn làm quả phụ hả?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Tôi Không Muốn Chết (1)

Nhà họ Đường.

Đường phu nhân như người giúp việc bưng hai ly trà đi lên, sau đó lui ra ngoài.

Giang Gia Kiệt giật mình nhìn Đường phu nhân đi vào lại đi ra: "Chị, đây không phải là mẹ của anh Hạo Thiên sao?"

"Có vấn đề gì không?"

"Sao chị lại bảo mẹ của anh Hạo Thiên bưng trà cho chúng ta chứ? Bà ấy là mẹ chồng của chị mà!" Giang Gia Kiệt ngạc nhiên nói.

"Bưng trà cho khách chứng tỏ bà ấy rất hiếu khách, sao em lại kinh ngạc giống như chưa từng trải qua việc đời như vậy chứ." Giang Mỹ Kỳ bĩu môi nói.

"Ý của em không phải như vậy, có thể sai một người giúp việc nào đó bưng trà lên là được, tại sao có thể để mẹ anh Hạo Thiên bưng trà lên?"

"Gia Kiệt, em không biết đó thôi, hiện tại, sau khi cha chồng của chị cũng chính là cha của Hạo Thiên qua đời, cả Tập Đoàn Đường Thị lảo đảo muốn ngã, trong nhà đã không còn đồ dư thừa để nuôi những người ăn không ngồi rồi, không thể làm gì khác hơn là sa thải tất cả người giúp việc.

https://thuviensach.vn

Chị cũng rất thương mẹ chồng, nhưng hiện tại trong nhà chỉ có chị và bà ấy, mẹ chồng chị lại rất hiếu khách, vì thế mới chủ động bưng trà lên cho em." Giang Mỹ Kỳ nói hết sức hợp tình hợp lý, giống như thật sự rất thương mẹ chồng vậy.

Nếu là trước kia, Giang Gia Kiệt nhất định tin tưởng lời Giang Mỹ Kỳ nói, nhưng bây giờ anh ta lại hoàn toàn không thể tin tưởng người chị chỉ biết có bản thân này nữa.

"Gia Kiệt, em không biết bây giờ chị sống vất vả thế nào đâu, đầu tiên là cha chồng bị mẹ thuê người bắn chết, tiếp đó Hạo Thiên lại phạm phải tội cưỡng dâm, hiện tại cả nhà họ Đường đều phải dựa hết vào một mình chị, bây giờ chị phải nhanh chóng nghĩ biện pháp để cứu Hạo Thiên, nếu hôm nay em không đến, chị cũng đang định trở về tìm cha, cầu xin cha nghĩ cách cứu Hạo Thiên."

Giang Gia Kiệt tới đây vốn là muốn xin cô ta nghĩ cách cứu mẹ, còn chưa kịp mở miệng, thì ngược lại cô ta lại nói muốn xin cha cứu chồng mình.

"Cha làm gì có cách nào? Hôm nay là cha bảo em tới đây tìm chị xem có cách gì cứu mẹ hay không?"

"Gia Kiệt, em cũng thấy hoàn cảnh của chị bây giờ rồi đó, Hạo Thiên cũng đang gặp rắc rối, hiện tại chị phải tiết kiệm để nghĩ cách cứu Hạo Thiên ra, hơn nữa người mẹ thuê người bắn chết chính là cha chồng chị, giết người là tội chết, bây giờ chị thân ốc còn không mang nổi mình ốc, thì sao có cách nào cứu mẹ được?"

"Chị, mẹ chỉ có hai chúng ta, nếu chúng ta không cứu mẹ, thì mẹ thật sự sẽ không xong rồi." Giang Gia Kiệt nói.

"Không phải là chị không cứu, mà chị đang nghĩ cách. Gia Kiệt, em yên tâm, chị nhất định sẽ nghĩ cách cứu mẹ." Giang Mỹ Kỳ bảo đảm đi bảo đảm

https://thuviensach.vn

lại.

"Chị, mấy ngày trước em có đi thăm mẹ, mẹ nói chúng ta thuê cho mẹ vị luật sư giỏi nhất nước để biện hộ cho mẹ vô tội."

"Gia Kiệt, em cứ về trước, chị sẽ đi hỏi thăm vị luật sư giỏi nhất nước ngay bây giờ, đến lúc đó chị sẽ đưa số điện thoại của luật sư cho em...em và cha tự mình nói chuyện với luật sư. Hiện tại chị thật sự không thể giúp gì được, còn phải nghĩ cách cứu Hạo Thiên nữa."

Khi Giang Gia Kiệt rời khỏi nhà họ Đường lập tức gọi điện cho Giang Triển Bằng, nói rõ tình hình bên này, Giang Triển Bằng cũng hết đường xoay sở, trong lòng chợt nguội lạnh.

Hiện tại cảnh sát đã đưa vụ án này lên trên, tất cả chứng cớ đều rõ ràng, cho dù Thiệu Thiến không nhận tội cũng không được.

Bà ấy thuê sát thủ bắn chết Đường Chấn, đoạn ghi âm của điện thoại là chứng cứ vô cùng xác đáng, Thiệu Thiến lại muốn mời luật sư giỏi nhất nước biện hộ cho mình vô tội. Nhưng mời luật sư giỏi nhất nước, thì thù lao không hề thấp, nhà họ Giang đã sớm bị ăn hết sạch, chỉ còn sót lại cái vỏ trống không, mà con gái thì chỉ nói nếu hỏi thăm được số điện thoại của luật sư sẽ để cho bọn họ tự đi liên hệ, chính là không muốn bỏ tiền của mình ra mướn luật sư.

Giang Triển Bằng cảm thấy có chút thất vọng đối với đứa con gái này, tốt xấu gì thì người bị bắt cũng là mẹ ruột của nó.

Giang Dĩ Mạch đang sửa sang lại quần áo của mình ở trong phòng, dọn dẹp xong xuôi, thì mở cửa đi ra ngoài, gương mặt của Mộ Thiên Thần tràn đầy ý cười ôm lấy cô: "Bà xã, hôm nay anh muốn dẫn em đi tới một nơi."

"Anh muốn đưa em đi đâu vậy?" Giang Dĩ Mạch tò mò liếc anh một cái, không biết anh lại có ý định gì đây.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần cười bí hiểm.

Giang Triển Bằng thấy con gái và con rể đi ra ngoài, khó khăn gọi một tiếng: "Mạch Mạch."

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch bình thản, không hề để ý tới người cha này.

Có mấy lời nhưng không tiện nói ở trước mặt Mộ Thiên Thần, Giang Triển Bằng hơi khó xử, Mộ Thiên Thần thấy như vậy, liền nói với Giang Dĩ Mạch: "Bà xã, anh ra ngoài chờ em." Hôn Giang Dĩ Mạch một cái, rồi mới đi.

Chờ Mộ Thiên Thần đi ra ngoài, Giang Triển Bằng mới nói: "Mạch Mạch, cha biết cha rất có lỗi với con và mẹ con, nhưng bây giờ Thiệu Thiến cũng đã bị bắt, cha không thể bỏ mặc bà ấy, cho nên. . . . . ."

"Ông mặc kệ bà ấy hay không là chuyện của ông, không liên quan gì đến tôi hết."

"Mạch Mạch, ba cầu xin con hãy cứu Thiệu Thiến. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch tức giận nói: "Cha, cha biết cha đang nói gì hay không? Cha muốn tôi cứu hung thủ đã giết chết mẹ tôi sao? Đầu óc tôi bị nước vào hả?""Mạch Mạch, hại chết mẹ con không phải là Thiệu Thiến, người đó là Kiệt Sâm." Giang Triển Bằng giải thích.

"Đến lúc này mà ông còn nói những lời như thế sao? Cha, tôi rất thất vọng về ông. Tôi sẽ tuyệt đối không cứu người đàn bà họ Thiệu kia, muốn cứu thì ông tự mình nghĩ cách đi!" Giang Dĩ Mạch sải bước rời đi.

"Mạch Mạch. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch thở phì phò đi ra, trái tim đã hoàn toàn nguội lạnh đối với người cha này rồi.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên một đôi tay thon dài như ngọc nâng cằm của cô lên, không đợi Giang Dĩ Mạch phản ứng, đã bị người ta hôn xuống.

Cô đưa tay muốn đẩy Mộ Thiên Thần ra, nhưng lại bị anh thuận thế đè ở trên thân xe.

Nụ hôn mạnh mẽ triền miên khiến Giang Dĩ Mạch sắp nghẹt thở, cả người đều mềm nhũn nằm xụi lơ giữa ngực anh và thân xe.

Mộ Thiên Thần ngẩng mặt lên nhìn cô, đôi mắt dài đào hoa hàm chứa ý trêu tức: "Còn tức giận sao?"

Giang Dĩ Mạch thẹn thùng tựa trên thân xe, muốn tức giận cũng không được rồi.

Xe nhanh chóng khởi hành, Giang Dĩ Mạch ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nhìn ra ngoài cửa xe: "Anh muốn đưa em đi đâu vậy?"

"Đến rồi sẽ biết."

Giang Dĩ Mạch nhìn trung tâm thành phố phồn hoa ngoài cửa xe, trong lòng tò mò không biết anh sẽ đưa mình đến nơi nào.

Khu vui chơi ở trung tâm thành phố náo nhiệt khác thường, cáp treo giữa không trung xoay như chong chóng cuốn theo từng tiếng thét chói tai, còn có các loại trò chơi mạo hiểm khác nữa, Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ Thiên Thần: "Nơi anh nói chính là chỗ này sao?"

Mộ Thiên Thần kéo cô đi về phía vòng quay khổng lồ: "Em đã từng nói muốn chơi trò này."

"Em có nói sao?" Chính Giang Dĩ Mạch cũng không nhớ rõ.

Mộ Thiên Thần lại nhớ rõ, khi vòng quay này vừa mới xây xong, cô ngồi trong xe ánh mắt nhìn về phía vòng quay giữa không trung ở phía xa.

https://thuviensach.vn

Vòng quay ở giữa không trung xoay tròn, cách một lớp kính thủy tinh, Giang Dĩ Mạch nhìn xuống phía dưới, lập tức choáng váng nằm xụi lơ trên ghế, Mộ Thiên Thần thuận thế ôm cô vào trong ngực, cầm tay của cô, có cảm giác cô đang toát mồ hôi lạnh.

Thì ra cô lại sợ độ cao đến như vậy.

Thật vất vả mới xuống khỏi vòng quay, Giang Dĩ Mạch có cảm giác hai chân mình như nhũn ra, Mộ Thiên Thần chỉ vào trò tàu lượn siêu tốc ở nơi xa: "Bà xã, chúng ta chơi trò kia đi."

Giang Dĩ Mạch vừa nhìn thấy tàu lượn giữa không trung, liền bị sợ đến đứng không vững: "Mình anh chơi đi, em tìm chỗ ngồi nghỉ một lát."

Bên trong tiệm bánh ngọt, Mộ Thiên Thần gọi cho Giang Dĩ Mạch một ly nước trái cây và ngồi với cô một lát.

"Anh tự mình đi chơi đi, không cần phải để ý đến em."

"Không có em, một mình anh chơi cũng không còn ý nghĩa gì." Mộ Thiên Thần cười nói: "Có thấy khá hơn chút nào không?" Ánh mắt dần dần di chuyển xuống dưới bụng của cô, đưa tay ra sờ tới sờ lui, liền bị Giang Dĩ Mạch đẩy ra.

"Anh làm gì đấy?"

"Anh đang nghĩ không biết bảo bối của chúng ta có cảm thấy mẹ của nó đang khó chịu hay không, ở trong bụng mẹ có nghe lời có nghịch ngợm hay không." Mộ Thiên Thần Từ nói rất dịu dàng.

Giang Dĩ Mạch đột nhiên đứng lên: "Em chợt nhớ ra em có một tác phẩm mấy ngày nữa khách sẽ lấy, em phải về nhà trước."

"Anh trở về cùng em."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch vội vã đi về phía trước, không cẩn thận đâm đầu vào người vừa đi tới, lập tức nói xin lỗi rồi rời đi.

Mộ Thiên Thần nhìn cô gái Giang Dĩ Mạch không cẩn thận đụng vào, nhưng bước chân cũng không dừng lại, lập tức rời khỏi đó cùng Giang Dĩ Mạch.

Mà cô gái trẻ tuổi ấy cũng nhìn Mộ Thiên Thần, nhìn mãi cho đến khi bóng dáng của anh hoàn toàn biến mất.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Tôi Không Muốn Chết (2)

Xe chạy ổn định trên đường phố sầm uất, ánh mắt Mộ Thiên Thần sâu xa, giống như đang suy nghĩ điều gì đó, Giang Dĩ Mạch cảm thấy Mộ Thiên Thần có điểm khác thường: “Anh làm sao vậy?”

“Anh không sao.”

“Vậy sao cả đoạn đường đi anh không nói một câu nào.” Giang Dĩ Mạch nghi ngờ, bình thường nếu anh không trêu chọc cô thì cũng sẽ nói chuyện làm cô vui vẻ.

Mộ Thiên Thần nhìn Giang Dĩ Mạch nở nụ cười gian xảo: “Em đang quan tâm anh sao?”

“Anh lo lái xe của anh đi, đừng lắm miệng!” Giang Dĩ Mạch thấy anh lại khôi phục bản tính, liền nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe, không để ý đến anh nữa.

Trong lòng lại thoáng yên tâm, cô thật sự lo lắng anh có tâm sự gì đấy.

Trở lại nhà họ Giang, Mộ Thiên Thần liền dọn dẹp hành lý giúp Giang Dĩ Mạch.

“Anh đang làm gì đó?”

“Giúp em dọn dẹp hành lý trở về nhà họ Mộ!”

https://thuviensach.vn

“Em có nói sẽ trở về nhà họ Mộ sao?”

“Em vẫn còn đang tức giận hả?” Mộ Thiên Thần bước từng bước mờ ám tiến lại gần, Giang Dĩ Mạch sợ anh, khoát khoát tay: “Được rồi, để em tự thu dọn đồ đạc.”

“Vậy thì tốt!” Mộ Thiên Thần hôn xuống gò má của Giang Dĩ Mạch, cưng chiều vuốt mái tóc của cô: “Anh giúp em cùng nhau dọn dẹp.”

Hình như Giang Dĩ Mạch rất thích anh cưng chiều vuốt tóc mình như vậy, khi còn bé mẹ bận việc cả ngày, có rất ít thời gian chăm sóc cô, sau đó mẹ lại qua đời, rồi tiểu tam bước dần vào nhà, gây sự với cô khắp nơi, càng không thể nào cho cô một phần tình thương, cô phải tự mình đối mặt với tất cả khó khăn, chịu đựng tất cả áp lực.

Rồi sau đó gả vào nhà họ Mộ, đối mặt với một người chồng ngốc nghếch có trí lực giống như đứa bé, cô lại phải sống giống như một người mẹ chăm sóc người chồng ngu ngốc khắp nơi, càng đừng nói đến việc được chồng cưng chiều.

Hôm nay, người chồng ngốc nghếch này không còn ngốc nữa, lại vô cùng cưng chiều cô, sao cô lại có thể không hưởng thụ được đây? Lớn lên trong hoàn cảnh thiếu thốn tình thương như vậy, thì làm sao cô có thể kháng cự lại phần cưng chiều này được chứ.

Huống chi cô trở về nhà họ Giang chỉ là vì muốn đối phó với Thiệu Thiến, hôm nay Thiệu Thiến đã bị bắt, cô cũng không cần thiết phải ở lại nữa.

Mãi cho đến khi bước vào cửa chính của nhà họ Mộ, Giang Dĩ Mạch đều đang đắm chìm trong sự thương yêu của Mộ Thiên Thần, đột nhiên nghe ‘phịch’ một tiếng, liền thấy Ninh Tử quỳ gối trước mặt cô: “Thiếu phu nhân, xin cô hãy phân xử giúp tôi.”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch giống như mới tỉnh lại từ trong mộng: “Cô quỳ xuống làm cái gì?”

Mộ Thiên Thần biết Ninh Tử đã bắt đầu không an phận, muốn gây phiền toái cho anh.

“Lúc đầu thiếu gia đã hứa với tôi, nói là sẽ để tôi sinh con cho anh ấy, nhưng bây giờ anh ấy lại lật lọng phản lời, nói là cô không đồng ý, không muốn mất cô. Tôi có thể bảo đảm sẽ không phá hỏng chuyện tình cảm giữa cô và thiếu gia, cũng không cần danh phận, là tôi thật lòng yêu thiếu gia.” Ninh tử một phen cho mới vừa còn cảm thấy ngọt ngào Giang Dĩ Mạch dội cho một chậu lạnh lẽo nước.

“Đây là chuyện giữa các người, cô nói với tôi chuyện này làm cái gì?” Giang Dĩ Mạch bình tĩnh hỏi.

“Thiếu phu nhân, cô là vợ của thiếu gia, không có sự cho phép của cô, thiếu gia sẽ không chịu tiếp nhận tôi.” Ninh Tử cố ý nói, Mộ Thiên Thần ở bên cạnh đã đanh mặt lại.

“Nếu tôi đồng ý, anh ta sẽ chấp nhận cô sao?” Giang Dĩ Mạch hỏi Ninh Tử, ánh mắt lại nhìn Mộ Thiên Thần.

“Đúng, chỉ cần thiếu phu nhân đồng ý, thiếu gia nhất định sẽ tiếp nhận tôi. Ban đầu thiếu gia giả ngây giả dại, chuyện bí mật như vậy mà cũng không nói cho thiếu phu nhân biết, lại chỉ nói cho một mình tôi, nếu không phải nhờ tôi giúp thiếu gia giấu diếm sự thật thì dưới sự theo dõi lão phu nhân, sao thiếu gia có thể thuận lợi lấy được cả nhà họ Mộ như vậy chứ?”

Sắc mặt của Giang Dĩ Mạch nhìn có vẻ không tốt.

Ninh Tử cố ý nói tiếp: “Trước kia khi thiếu gia giả ngây giả dại, chắc thiếu phu nhân cũng hay thấy anh ấy thường xuyên ở cùng với tôi, thật ra thì quan hệ giữa chúng tôi đã sớm không phải là quan hệ chủ tớ bình

https://thuviensach.vn

thường từ lâu rồi, tới điểm thiếu gia đồng ý để cho tôi sinh con cho anh ấy, thì tôi đã là người của thiếu gia rồi."

Sắc mặt của Giang Dĩ Mạch càng lúc càng khó coi, dùng sức rút tay ra khỏi tay của Mộ Thiên Thần, bình tĩnh nói: "Được, nếu như các người đã yêu nhau như vậy thì tôi sẽ không ngăn cản các người ở chung một chỗ nữa. Chỉ cần anh ta mở miệng, tôi sẽ lập tức ký tên ly hôn, rời khỏi nhà họ Mộ, nhường vị trí thiếu phu nhân lại cho cô."

Sắc mặt của Mộ Thiên Thần lập tức tái nhợt, thì ra trong lòng cô anh không hề có một giá trị nào, không kịp chờ đợi mà muốn ly hôn với anh như vậy sao?

"Ninh Tử, cô không muốn ở lại nhà họ Mộ nữa sao?"

"Thiếu gia, em thật lòng yêu anh mà, em biết rõ anh không muốn thiếu phu nhân tức giận, em có thể bảo đảm rằng chỉ cần em có thể ở lại bên cạnh anh, sinh con dưỡng cái cho anh, em hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩ gì khác, tuyệt đối sẽ không phá hoại tình cảm của các người."

"Tôi đã sớm nói với cô rồi, ngoại trừ bà xã tôi ra, tôi sẽ không bao giờ cho phép bất kỳ một người phụ nữ nào khác sinh con cho tôi." Mộ Thiên Thần nghiêm khắc nói: "Xem ra cô đã không còn thích hợp để ở lại nhà họ Mộ của tôi nữa rồi, mau thu dọn đồ đạc....."

Ninh Tử lập tức ôm lấy chân Giang Dĩ Mạch: "Thiếu phu nhân, cô nhất định phải giúp tôi."

"Chuyện của các người chẳng quan hệ gì tới tôi." Giang Dĩ Mạch dùng sức tránh khỏi tay Ninh Tử, lại bị Ninh Tử ôm chặt hơn.

"Thiếu phu nhân, tôi không muốn rời khỏi nhà họ Mộ, thiếu gia vội vàng đuổi tôi đi như vậy, không phải chứng tỏ anh ấy rất để ý đến tôi hay

https://thuviensach.vn

sao, sợ tôi ở lại sẽ làm anh ấy động lòng, như vậy sẽ càng chọc giận cô hơn.” Ninh Tử già mồm át lẽ phải nói.

Giang Dĩ Mạch nhìn Mộ Thiên Thần một cái: “Được, hôm nay tôi sẽ phân xử chuyện này giúp cô.”

“Bà xã.....” Mộ Thiên Thần kinh ngạc.

“Mộ Thiên Thần, em muốn xin anh một chuyện được không?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

Mộ Thiên Thần gật đầu: “Em nói đi, chỉ cần anh có thể làm được.”

“Anh nhất định có thể làm được.” Giang Dĩ Mạch nói: “Giữ Ninh Tử lại, đừng đuổi cô ấy đi.”

Mộ Thiên Thần kinh ngạc trầm mặc.

Giang Dĩ Mạch nói với Ninh Tử: “Chuyện giữa các người tôi không muốn quản, cũng không quản được, chuyện tôi có thể làm cũng chỉ được như vậy, nếu như cô thật sự có bản lĩnh, tôi cũng sẽ giữ lời, nhường vị trí thiếu phu nhân lại cho cô.”

Tránh khỏi tay Ninh Tử đang ôm lấy chân mình, rời đi.

Mộ Thiên Thần lạnh lùng liếc mắt nhìn Ninh Tử, mang theo ý tứ cảnh cáo, nhanh chóng đuổi theo Giang Dĩ Mạch.

Anh dùng lực đẩy cửa phòng ngủ: “Bà xã, em hãy nghe anh nói.....”

Giang Dĩ Mạch dùng sức đóng cửa, nhưng sức lực của phụ nữ vẫn yếu hơn so với đàn ông, cánh cửa liền bị Mộ Thiên Thần đẩy ra.

“Bà xã, em tin cô ta mà không tin anh sao?” Mộ Thiên Thần đi vào phòng ngủ, tiện tay đóng chặt cửa phòng.

https://thuviensach.vn

“Chuyện của các người chẳng quan hệ gì tới tôi.” Giang Dĩ Mạch không muốn trả lời anh loại vấn đề như vậy.

“Trong lòng em anh chính là người quá quắt như vậy sao?” Mộ Thiên Thần hỏi: “Từ khi em gả cho anh đến bây giờ, anh đã làm chuyện gì có lỗi với e chưa? Tình cảm của anh dành cho em chẳng lẽ em cũng không có một chút cảm giác nào hay sao?”

Giang Dĩ Mạch nhớ tới kết quả của mẹ mình, chữ yêu trong miệng người đàn ông rốt cuộc có mấy phần thật mấy phần giả thì ai mà biết được.

Huống chi giữa cô và anh kết hôn không có tình yêu, anh có bao nhiêu tình yêu dành cho cô đây?

“Anh nói những lời nghiêm trọng như thế để làm cái gì? Tôi cũng chỉ là cho mọi người nhiều sự lựa chọn hơn mà thôi, tương lai sẽ không đến nỗi vì những thứ tình tình ái ái này hoặc là vì danh phận mà dẫn đến tai hai hết người.” Giang Dĩ Mạch lạnh nhạt nói.

Mộ Thiên Thần ngơ ngẩn, trong lòng cũng hiểu tại sao cô lại nói như vậy.

“Mạch Mạch, hãy cho anh một chút thời gian, anh sẽ dùng hành động thực tế để chứng minh cho em thấy tình cảm của anh dành cho em.” Mộ Thiên Thần cầm tay Giang Dĩ Mạch nghiêm túc nói.

Giang Dĩ Mạch rút tay mình về: “Tôi không phải loại người dây dưa không dứt, nếu như anh yêu người phụ nữ nào thì cứ nói với tôi, tôi không muốn chết, vì thế tôi nhất định sẽ buông tay.....”

Mộ Thiên Thần đột nhiên đau lòng ôm thật chặt cô vào trong ngực: “Xin lỗi em, là anh sai rồi, anh không thể cho em cảm giác an toàn, đều là do anh. Bắt đầu từ bây giờ, anh sẽ nỗ lực để em có thể hiểu được tình cảm của anh, để em không cần phải lo lắng như vậy nữa.”

https://thuviensach.vn

“Anh đừng cho rằng nói với tôi những lời dễ nghe như thế, tôi sẽ lập tứ đầu hàng.” Giọng nói của Giang Dĩ Mạch nhàn nhạt, sâu trong đáy lòng luôn tồn tại một sự cảnh giác.

Năm đó cha cũng nói với mẹ những lời ngon tiếng ngọt, nhưng cuối cùng thì sao không phải ngay khi mẹ mang thai liền cấu kết với bạn thân của mẹ đó sao, thời điểm cô được sinh ra, thì họ Thiệu kia cũng lớn bụng.

Cô giữ Ninh Tử lại không có ý tứ gì khác, nếu như anh thật lòng đợi cô, thì Ninh Tử có lắc lư ở trước mặt anh cả ngày, anh cũng sẽ không động lòng.

Nhưng nếu như không phải, cho dù bây giờ có đuổi Ninh Tử ra ngoài, thì sau này vẫn sẽ xuất hiện người thứ hai, thứ ba.

Giang Dĩ Mạch không đẩy vòng tay của Thiên Thần ra được, không thể làm gì khác hơn là để cho anh ôm, khi nằm trong lồng ngực của anh, không hiểu sao trong lòng cô lại có một loại cảm giác an toàn, làm cho người ta cảm thấy yên tâm, đáy lòng mơ hồ cũng tồn tại một ý nghĩ cầu may, hi vọng anh không làm cho cô thất vọng khổ sở.

Nhưng cô không có lòng tin đối với anh.

Điểm này cũng làm cho Mộ Thiên Thần có chút đau lòng, là do anh đối xử với cô chưa đủ tốt sao? Để cho cô có cảm giác không an toàn như vậy.

Anh càng ôm cô chặt hơn, cô hoàn toàn không biết trong lòng anh cô quan trọng nhiều đến nhường nào, khi bọn họ gặp nhau lần thứ hai, trong phòng cưới ở nhà họ Mộ, anh chỉ nghĩ phải nhanh chân đến xem thử cô dâu cha mẹ chuẩn bị cho anh là kiểu phụ nữ gì, thời điểm anh đẩy cửa phòng ra, ngay thời khắc anh tận mắt nhìn thấy cô, trong mắt của anh liền sáng lên.

Không ngờ là cô.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô lại không nhận ra anh, cho dù là vậy thì ngay lúc đó anh cũng đã quyết định rằng, cô chính người vợ duy nhất của anh ở kiếp này, là người phụ nữ duy nhất anh yêu thương.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Đừng Trách Con Độc Ác

Nhà họ Giang thuê một luật sư lên tòa biện hộ cho Thiệu Thiến vô tội, nhưng chi phí thuê luật sự quá nhiều khiến nhà họ Giang đau đầu. Lúc Thiệu Thiến chưa xảy ra việc gì nhà họ Giang cũng chỉ còn vỏ không, tiền đã để nhà họ Đường nuốt hết. Hôm nay Thiệu Thiến gặp chuyện không may ngân hàng bắt đầu tới cửa đòi nợ, đóng băng tất cả tiền trong ngân hàng của nhà họ Giang, hơn nữa nếu không trả được khoản đã vay trên thì bất động sản nhà họ Giang chuẩn bị bị niêm phong bán đấu giá.

Không còn cách nào khác Giang Triển Bằng đành tự mình đến nhà họ Mộ tìm Giang Dĩ Mạch vay tiền.

Người giúp việc cung kính nói với Giang Triển Bằng: “Ông Giang, sáng sớm thiếu phu nhân đã ra khỏi nhà vẫn chưa về.”

Giang Triển Bằng biết con gái không muốn gặp mình, ông ta lại gọi điện thoại cho Giang Dĩ Mạch, nhưng đầu bên kia tắt máy.

“Thiếu gia các người đâu?” Giang Triển Bằng lại hỏi.

“Thiếu gia ở công ty.”

Giang Triển Bằng nói với người giúp việc: “Chờ khi con gái tôi về nhờ cô nói với nó giúp tôi, nó không gặp tôi cũng không sao, tôi đi tìm Thiên Thần.”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nghe lời người giúp việc truyền lại vừa tức vừa giận, có ý gì đây?

Rõ ràng là đang uy hiếp mình.

Cuối cùng Giang Dĩ Mạch vẫn gặp Giang Triển Bằng: "Ba, ba muốn gặp con có chuyện gì?"

"Rốt cuộc cũng chịu gặp ba!" Giang Triển Bằng cảm thán: "Mạch Mạch, cho dù quá khứ ba làm bao nhiêu chuyện có lỗi với con và mẹ con, nhưng bây giờ nhà họ Giang gặp nạn sao con có thể nhẫn tâm không để ý đến thứ gì hết vậy? Dù nói thế nào đi chăng nữa cũng là ba nuôi con lớn, coi như không có công lao cũng có khổ lao…."

"Nói đi, chuyện gì." Giang Dĩ Mạch cắt đứt không muốn nghe ông ta giảng đạo.

"Tài sản nhà họ Giang đã bị đóng băng, bây giờ ba muốn mượn con ít tiền."

"Mượn tiền làm gì?"

Giang Triển Bằng lấy làm khó nói: "Thiệu Thiến xảy ra chuyện cần tốn tiền mời luật sư, nhưng tài sản nhà họ Giang đã bị đóng băng bây giờ không lấy tiền ra được, cho nên mới mượn con chút tiền sau này nhất định ba sẽ trả lại cho con."

Giang Dĩ Mạch buồn cười, "Ba, con trịnh trọng tuyên bố một lần nữa, con tuyệt đối sẽ không đưa tiền đi cứu người đã hại chết mẹ mình!"

"Mạch Mạch…."

"Không phải họ Thiệu cũng có con gái sao, hơn nữa còn là thiếu phu nhân nhà họ Đường nắm trong tay cả nhà họ Đường, lại còn nuốt của nhà

https://thuviensach.vn

họ Giang hơn 1200 vạn mà còn phải chạy tới chỗ con mượn tiền sao?" Giang Dĩ Mạch châm chọc nói.

Vẻ mặt Giang Triển Bằng lúng túng, nếu không phải bây giờ ông ta không còn cách nào khác thì cũng chẳng tìm tới con gái lớn.

Bên con gái nhỏ Giang Mỹ Kỳ ông ta đã sớm tới đó mấy chuyến nhưng mỗi lần nhắc tới chuyện vay tiền con gái nhỏ cũng sẽ lấy cớ tiền bạc đều ở trên những hạng mục công trình của tập đoàn Đường thị, bây giờ tiền không lấy ra được. Ngay cả cứu Đường Hạo Thiên cũng là mẹ chồng nó bán đồ trang sức để lấy tiền mặt.

"Ba, không phải là con không cứu mà là con thật sự không lấy tiền ra được. Vì mời luật sự giỏi nhất nước con bí mật tìm không biết bao nhiêu quan hệ mới khiến đối phương đồng ý nhận biện hộ cho mẹ vô tội trong vụ kiện. Chuyện có thể làm con đã làm hết sức, tiền thì bây giờ con thật sự không lấy ra được, nếu không con nói sơ qua với mẹ chồng mượn mẹ chồng chút ít, xem bà ấy còn đồ trang sức để bán lấy tiền hay không."

Nói đến mức như đã giải quyết hết mọi việc thế này ông ta còn có thể nói gì hơn được nữa?

Bên ngoài báo chí cũng đưa tin Giang Mỹ Kỳ vì cứu mẹ ruột và chồng mà tốn bao nhiêu tâm tư và tinh lực (Tinh thần và sức lực), chỉ riêng tìm luật sư tốt nhất nước biện hộ cho mẹ mình trước tòa mà phải tìm bao nhiêu quan hệ mới mời được đối phương. Dù sao vụ án này cũng rất khó giải quyết, tất cả chứng cứ đều rất xác thực, cố ý giết người sao có thể biện hộ vô tội đây?

Người ngoài cho rằng Giang Mỹ Kỳ tốn tiền mời luật sư giỏi nhất nước ra tòa vì Thiệu Thiến, đều đang ca ngợi phẩm chất đạo đức tốt đẹp của cô ta. Một bên là ba chồng bị bắn chết, một bên là mẹ ruột, đấu tranh và dằn

https://thuviensach.vn

vặt ở giữa có bao nhiêu đau đớn thống khổ, không phải người nào cũng có thể hiểu được.

Giang Dĩ Mạch nhìn bản tin bên cạnh trong lòng liền hiểu có người cố ý ngầm khống chế dư luận, nếu cô còn đưa tiền cho ba mình mời luật sư cứu Thiệu Thiến, thì mới thật sự là đầu óc bị cửa kẹp rồi.

Đừng nói Thiệu Thiến hại chết mẹ cô không nói, coi như giữa bọn cô không có bất kỳ thù oán gì cô cũng không thể cho mượn số tiền này.

Tất cả mọi người nghĩ rằng Giang Mỹ Kỳ xuất tiền, nếu cô cho mượn không những không nói ra sự thật được mà còn làm bợ đỡ thay Giang Mỹ Kỳ, tất cả công lao đều thuộc về Giang Mỹ Kỳ.

Giang Dĩ Mạch biết tính tình mình không tốt mắt lại nhỏ, bị người ta đào góc tường cô có thể không truy cứu nữa, dù sao loại đàn ông đó cũng không đáng để cô truy xét, nhưng cô tuyệt đối sẽ không cho người ta cơ hội đào góc tường mình thêm lần nữa.

Cô chưa bao giờ nhỏ nhen lấy ơn trả oán làm chuyện ngu xuẩn như vậy.

Giang Dĩ Mạch cô cũng không hào phóng như vậy, nếu là lấy ơn trả oán, làm sao trả ơn chứ?

“Mạch Mạch, con quá cực đoan rồi, mẹ con chết không phải do Thiệu Thiến tạo thành, con đổ tất cả lỗi lên người bà ấy đối với bà ấy cũng không công bằng.” Giang Triển Bằng khuyên, “Cũng không phải ba muốn con cứu bà ấy, chỉ là ba lấy danh nghĩa của mình mượn con ít tiền, sau này nhất định sẽ trả lại cho con.”

“Con không có tiền!” Giang Dĩ Mạch dứt khoát nói, thật ra thì chính là không cho mượn.

https://thuviensach.vn

Khoàng thời gian gần đây Giang Triển Bằng chịu đựng áp lực từ mọi phía, vay tiền nhờ vả người xung quanh đã bị ép tới có chút không thở nổi. Trong lòng áp lực, một bụng lửa nóng không có chỗ phát ra, hai con gái lại than thở như vậy khiến bây giờ ông ta có chút không kiềm chế được lửa giận trong lòng,

Cũng may con gái nhỏ biết tìm đủ loại lý do nói giọt nước cũng không lọt, dầu gì cũng khiến trong lòng người khác cảm thấy hơi thoải mái. Nhưng Giang Dĩ Mạch lại có thái độ nhất định không cho mượn khiến ông ta thật sự không cách nào tiếp nhận được.

Không thể tiếp tục nhịn được nữa, theo đó tất cả áp lực phải thừa nhận từ trước và uất ức kiềm chế trong lòng ngay lập tức vọt ra ngoài.

“Mạch Mạch, sao con có thể độc ác máu lạnh như vậy? Con luôn nói ba có lỗi với con và mẹ con nhưng có khi nào con tôn trọng người làm ba này và mẹ kế của con? Nếu không phải chúng ta nuôi con từ nhỏ tới lớn thì bây giờ con xuất hiện ở đây sao? Dù Thiệu Thiến có lỗi nhưng bà ấy cũng là mẹ kế nuôi con khôn lớn, bây giờ bà ấy xảy ra chuyện con còn thấy chết mà không cứu, sao ba có thể có đứa con gái như con!”

“Ba, con cảm thấy ba rất thú vị, bà ta gặp chuyện không may sao không đi tìm con gái bà ta cứu? Tài sản mẹ con để lại không phải đã bị bà ta thế chấp vay hơn 1000 vạn cho con gái ruột của bà ta sao? Bà ta “Móc tim móc phổi” cho con gái bà ta như vậy thì đi tìm con gái bà ta mà cứu! Con gái bà ta giỏi như vậy con tin nhất định sẽ dốc hết toàn lực cứu bà ta, oki!”

Giang Triển Bằng bị chặn một câu cũng không nói ra được.

“Mạch Mạch, con không thể nói chuyện dễ nghe hơn được chút sao? Kỳ Kỳ có nỗi khổ tâm riêng của nó, Hạo Thiên xảy ra chuyện bây giờ nó chỉ riêng bận rộn chuyện Hạo Thiên cũng đã rất cực khổ rồi, con không thể

https://thuviensach.vn

thông cảm cho Kỳ Kỳ tý nào sao? Dù thế nào đi chăng nữa nó cũng là em gái ruột của con.”

“Nó từng xem con là chị ruột sao? Lén lút cướp chồng chưa cưới của con, đây chính là em gái ruột sao?”

“Nhưng không phải Thiên Thần rất tốt với con sao? Hơn nữa nó không ngu ngốc, lại là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, nếu như không phải do Kỳ Kỳ thì sao con có thể gả vào nơi tốt như vậy?”

Giang Dĩ Mạch cười lạnh: “Nếu Mộ Thiên Thần chính là kẻ ngốc hoặc là anh ấy đối xử với con không tốt chút nào, ba còn có thể nói những lời này được sao? Xin đừng viện cớ đúng cho những chuyện ích kỷ bẩn thỉu mà các người đã làm nữa, chỉ có thể càng tô càng đen.”

“Mạch Mạch, con cũng sắp làm mẹ nói chuyện sao còn nói chuyện gay gắt như vậy? Thái độ không thể khá hơn chút nào sao?” Giang Triển Bằng hết lời khuyên bảo, “Con đã không còn là đứa trẻ nữa, không hiểu được câu lấy đại cục làm trọng sao?”

“Tính tình con chính là như vậy, người khác đối xử với con thế nào thì con sẽ đối xử với người đó thế ấy, thái độ của ba quyết định thái độ của con, nếu ba có lòng dạ độc ác với con thì cũng đừng con độc ác.”

“Con nói những lời này để ngụy biện cho điều gì?” Trong lòng Giang Triển Bằng phát hỏa, phát hiện càng nói chuyện với con gái càng không được gì, hồi lâu sau tức giận bỏ lại một câu: “Đúng, hôm nay ba vốn không nên tìm tới con! Sau này ba không có cô con gái này!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 90.2

Giang Dĩ Mạch lạnh nhạt nhìn ba tức giận rời đi, mới không đầu không đuôi nói một câu: “Nhìn đủ chưa?”

Ninh Tử vẫn trốn bên cạnh lúc này mới lúng túng đi ra, “Thiếu phu nhân!”

Giang Dĩ Mạch quay đầu nhìn cô ta: “Sau này muốn nhìn cứ thoải mái ra nhìn chứ đừng lét lút như vậy, giống y ăn trộm.” Nói xong lên lầu trở về phòng.

Ninh Tử cúi đầu thần thái trên mặt dần âm u lạnh lẽo.

Tiếng chuông điện thoại trong phòng làm việc của tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị vang lên, Mộ Thiên Thần đang làm việc từ trong đống tài liệu ngẩng đầu lên nhận điện thoại.

Giọng Ninh Tử từ bên kia truyền tới: “Thiếu gia, vừa rồi ba của thiếu phu nhân tới nhà….”

Trong điện thoại, Ninh Tử ‘cắt câu lấy nghĩa’ (lấy một câu trong lời nói của người khác rồi giải thích theo ý mình – Theo QT) kể lại tất cả chuyện Giang Dĩ Mạch gặp mặt ba cô, ám chỉ Giang Dĩ Mạch máu lạnh vô tình đối xử với người thân mình mà độc ác như vậy.

https://thuviensach.vn

Quản gia tình cờ đi ngang qua nghe Ninh Tử lại đang mách lẻo với thiếu gia nhà mình, trong lòng rất khinh thường cách làm của cô ta, nhưng thiếu gia và thiếu phu nhân muốn giữ cô ta lại, quản gia như bà tất nhiên cũng không thể nói gì.

Trong điện thoại Ninh Tử thêm dầu thêm mỡ nói một lèo, cuối cùng Mộ Thiên Thần chỉ nhàn nhạt trả lời một câu: "Sau này những loại chuyện như thế không cần phải gọi điện thoại nói cho tôi biết đâu." Nói xong thì cúp máy.

Buổi tối Mộ Thiên Thần vừa về nhà Ninh Tử liền niềm nở đi tới cầm cặp tài liệu và áo khoác cho anh, Mộ Thiên Thần không nhận ý tốt của cô ta thuận tay giao áo khoác và cặp cho quản gia, "Mạch Mạch đâu?"

"Cả chiều thiếu phu nhân đều ở trong thư phòng của cô ấy." Quản gia nói.

Ninh Tử lập tức nói: "Bây giờ tôi đi gọi thiếu phu nhân ngay đây…."

"Không cần, các người lo chuyện của mình đi, tự tôi đi là được."

Mộ Thiên Thần đi lên lầu, trong thư phòng Giang Dĩ Mạch đang lơ đãng cầm bút vẽ lung tung gì đó, nghe thấy tiếng bước chân bên ngoài vội cầm gối đầu trên bàn đọc sách bên cạnh nhét vào trong vụng, thoạt nhìn bụng lớn như tầm bốn năm tháng rồi.

Tiếng gõ cửa vang lên, Mộ Thiên Thần đẩy cửa bước vào.

"Bà xã, đang làm gì đó?" Mộ Thiên Thần thấy Giang Dĩ Mạch ngồi đó liền đi lên phía trước nhẹ nhàng ôm lấy cô.

"Đang làm việc." Giang Dĩ Mạch nhàn nhạt trả lời.

https://thuviensach.vn

“Chính là vẽ cái này sao?” Mộ Thiên Thần nhìn hoa văn lộn xộn trên giấy nháp, rõ ràng thể hiện tâm tình không tốt.

Giang Dĩ Mạch nhìn trên bản vẽ nháp của mình cũng không biết là cái gì, tiện tay cầm tờ giấy vò thành một cục vứt vào thùng rác: “Anh bận bịu cả ngày nhất định rất mệt mỏi, về phòng nghỉ ngơi đi….”

“Không mệt, chỉ cần nhìn thấy bà xã thì anh không mệt nữa.” Mộ Thiên Thần hài hước nói, nhưng trong mắt chứa đầy tình ý miên man, cúi đầu hôn cô.

Giang Dĩ Mạch quay mặt tránh nụ hôn của anh, “Đừng quên em là phụ nữ có thai.”

Mộ Thiên Thần quay cằm cô qua để cô nhìn mình, “Anh đâu làm gì chỉ muốn hôn phớt bà xã nhà mình thôi mà.” Nói xong cúi đầu hôn.

Vốn là nụ hôn nhẹ nhàng dần dần biến thành hôn sâu bá đạo, sau đó là không thể chờ đợi muốn nuốt cả người cô luôn.

Mộ Thiên Thần đột nhiên ôm lấy Giang Dĩ Mạch đặt trên giường nhỏ trong thư phòng, Giang Dĩ Mạch cả kinh hỏi anh, “Anh làm gì….” Không đợi cô nói xong Mộ Thiên Thần đã cúi người xuống nóng bỏng triền miên hôn tới tấp.

Giang Dĩ Mạch giơ chân đạp lại bị Mộ Thiên Thần bắt được cổ chân, vẫn nhiệt tình bá đạo hôn cô như cũ.

Đột nhiên tiếng tát vang lên, má trái Mộ Thiên Thần nhiều hơn mấy dấu tay rõ rệt màu đỏ, rốt cuộc khiến anh khôi phục lại.

“Em là phụ nữ có thai, anh sử dụng sức mạnh với phụ nữ có thai sao?”

“Anh sẽ cẩn thận…”

https://thuviensach.vn

“Nếu như anh khó nhịn được như vậy có thể tìm phụ nữ khác giải quyết nhu cầu.” Giang Dĩ Mạch bình tĩnh nói.

Sắc mặt Mộ Thiên Thần khẽ trở nên lạnh lẽo: “Em cho anh là gì?”

“Em vì muốn tốt cho anh.” Giang Dĩ Mạch n ói, “Trên thế giới này phụ nữ nhiều như vậy, trong nhà cũng có sẵn chờ được anh gọi, anh không cần khó chịu nhẫn nhịn như vậy, em không để ý anh và phụ nữ khác ở cùng một chỗ, thật sự không để ý.”

Rất nhiều đàn ông trong thời kỳ phụ nữ mang thai đều ở bên ngoài…., ba mình năm đó cũng như thế.

Giang Dĩ Mạch không nói được trong lòng mình ra sao, chỉ muốn nhìn thử xem anh có thể giống như mấy người kia hay không, vợ có thai liền không chịu được cô đơn đi tìm phụ nữ khác.

Huống chi với thân phận địa vị bây giờ của anh, không biết có bao nhiêu thiếu nữ nghĩ cách muốn được ôm ấp yêu thương đây.

Nếu anh không vượt qua được sự mê hoặc thì không đáng Giang Dĩ Mạch cô phó thác cả đời, lại càng không đáng để cô sinh con cho anh.

“Anh nhắc lại lần nữa!” Hai cánh tay Mộ Thiên Thần chống đỡ hai bên vai Giang Dĩ Mạch, cúi người từ trên cao nhìn xuống cô, vẻ mặt nghiêm túc, “Ở trên thế giới này ngoại trừ em ra anh sẽ không đụng chạm bất kỳ một người phụ nữ nào khác!”

Mộ Thiên Thần cúi đầu hung hăng hôn xuống môi cô.

Lúc đầu Giang Dĩ Mạch còn giãy dụa sau đó liền thuận theo nụ hôn của anh.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần nhẹ nhàng buông cô ra, “Sau này không cho phép nói như thế này nữa, trái tim anh rất đau.”

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc khi anh nói thẳng ra như thế, Mộ Thiên Thần cúi người ôm chặt lấy cô, kéo cô vào trong ngực không có bất kỳ hành động tiến thêm một bước nào.

Sau khi Mộ Thiên Thần đi vào phòng vẫn chưa ra ngoài, Ninh Tử đã sớm không nhịn được, rất vất vả cô ta mới tìm được cớ đi lên lầu dán vào cửa thư phòng nghe động tĩnh bên trong.

Kể từ khi Giang Dĩ Mạch trở lại nhà họ Mộ lần nữa thì liền đặt một chiếc giường nhỏ trong thư phòng của mình, buổi tối cô cũng ngủ ở thư phòng của mình để đề phòng Mộ Thiên Thần nửa đêm thừa dịp lúc cô ngủ say quấy rối cô.

Trước khi chưa xác định anh có thể vượt qua sự cám dỗ chung thủy với mình hay không, có phản bội mình không thì cô sẽ không chấp nhận anh, ít nhất tuyệt đối không thể có thai.

Cô không muốn giẫm lên vết xe đổ bi kịch của mẹ mình.

Đối với sự dằn vặt của cô như vậy Mộ Thiên Thần đều “Mắt nhắm mắt mở,’ chỉ cần cô vui vẻ thích thế nào được thế đó.

Quản gia thấy Ninh Tử đang lén lén lút lút nghiêm túc hỏi: “Tiểu Tử, cô làm gì ở đây vậy?”

Ninh Tử giật mình: “Đã chuẩn bị xong cơm tối, tôi lên lầu mời thiếu gia và thiếu phu nhân xuống ăn cơm.”

Quản gia nhìn cô ta một cái: “Tới gọi thiếu gia thiếu phu nhân ăn cơm tối mà cô lén lút như vậy làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Tôi không có.” Ninh Tử nói dối.

Trong phòng đã nghe thấy có người nói chuyện phía bên ngoài, Giang Dĩ Mạch từ trong ngực Mộ Thiên Thần tránh ra ngoài, nâng cao bụng giả rời giường, “Em cũng đói bụng.”

Mộ Thiên Thần lập tức rời giường mở cửa giúp cô, Ninh Tử đứng bên ngoài phòng cúi đầu cung kính gọi một tiếng: “Thiếu gia, thiếu phu nhân.”

“Các người đều đứng chặn đây làm gì?”

“Đã chuẩn bị xong cơm tối, tôi tới mời thiếu gia và thiếu phu nhân xuống ăn cơm.” Ninh Tử nói.

Mộ Thiên Thần không nói thêm gì, dìu Giang Dĩ Mạch xuống lầu ăn cơm.

Sau bữa cơm tối Giang Dĩ Mạch vừa ăn hoa quả vừa ngồi trên sofa xem tivi, tiện tay chỉnh sang kênh phát tin tức chính là vụ án bạn cũ Thiệu Thiến bắt chết Đường Chấn, đổi kênh khác thì là tin về vụ án Đường Hạo Thiên hiếp dâm, đổi tiếp mấy kênh khác cũng đều là những tin tức này.

Giang Dĩ Mạch liền tắt TV rời ghế về trên lầu nghỉ ngơi.

Thư phòng thông với một ban công nhỏ, Giang Dĩ Mạch mở cửa kính đi tới ban công, nằm trên ghế dựa ở ban công ngắm nhìn ánh sao ban đêm lung linh tỏa sáng trên bầu trời.

Ngắm một lát cô liền ngủ thiếp đi.

Thư phòng và phòng ngủ sát bên cạnh chỉ cách nhau một bức tường, ban công hai bên cũng chỉ cách nhau một bức tường, chợt Mộ Thiên Thần từ ban công phòng ngủ bò tới dọa quản gia hoảng sợ một trận muốn đi đưa cái

https://thuviensach.vn

thang qua. Mộ Thiên Thần đặt ngón trỏ lên môi ý bảo ông đừng nói chuyện, sau đó nhảy một cái liền bò lên ban công thư phòng của Giang Dĩ Mạch.

Trên ghế dựa Giang Dĩ Mạch đã ngủ say không biết có một người đàn ông đang nhìn mình.

Dưới ánh trăng cô ngủ rất yên ổn, lộ ra vẻ đẹp hoàn mỹ.

Tay thon dài như ngọc nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt sạch sẽ của cô, từ cổ trắng ngần bộ ngực cao vút, phủ lên bụng hơi nhô lên của cô bất đắc dĩ nhếch môi nở nụ cười.

Giang Dĩ Mạch ngủ say hoàn toàn không biết chút mánh khóe của cô sớm đã bị người ta nhìn thấu.

Mộ Thiên Thần hôn cô một cái sau đó nhẹ nhàng ôm lấy cô đi vào thư phòng.

Sáng sớm ngày hôm sau khi Giang Dĩ Mạch tỉnh lại thì phát hiện mình đang ngủ trong ngực Mộ Thiên Thần, cô đưa chân đá anh xuống đất, “Ai cho anh ngủ trong thư phòng em?”

Mộ Thiên Thần gãi đầu, uể oải bò lên, “Bà xã….”

“Không phải em đã nói với anh rồi sao, không cho phép thừa lúc em ngủ say chạy vào thư phòng của em.”

“Được, lần sau khi tỉnh mới vào thư phòng của em.”

“Anh…” Giang Dĩ Mạch tức giận: “Anh vào bằng cách nào?”

“Bí mật!” Mộ Thiên Thần cười.

Giang Dĩ Mạch không thèm để ý tới anh nữa.

https://thuviensach.vn

***

Chiều hôm đó rảnh rỗi nên Giang Dĩ Mạch hẹn Thượng Quan Trạch đi uống café, cô vững vàng lái xe ở lối đi bộ thì gặp phải một chiếc xe hình như tài xế say rượu lảo đảo đụng vào, những chiếc xe khác đều né tránh được, xe liền đụng vào sườn xe của Giang Dĩ Mạch vừa đúng lúc đi ngang qua.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Người Phụ Nữ Không Có Giá Trị

Mộ Thiên Thần vội vã chạy đến bệnh viện, anh chặn bác sỹ ở bên ngoài phòng bệnh lại hỏi: “Vợ tôi, cô ấy sao rồi?”

“Xương cánh tay bị gãy, cái khác không có gì đáng ngại, đã được cấp cứu, tạm thời đã không có chuyện gì, phải nghỉ ngơi thật tốt:“ Bác sỹ nói xong thì rời đi.

Mộ Thiên Thần đẩy cửa phòng bệnh đi vào: “Bà...” Lập tức giật mình.

Giang Dĩ Mạch từ trong phòng cứu thương đi ra, trán đụng bị thương một mảng nhỏ, dán băng gạc, may mắn không có bị thương đến chỗ khác.

Nhớ đến một màn đụng xe kia, Giang Dĩ Mạch vẫn cảm thấy trong lòng sợ hãi, nếu cô không phanh lại đúng lúc, thì lúc này chỉ sợ lành ít dữ nhiều rồi.

Cả người Giang Dĩ Mạch đổ mồ hôi lạnh, coi như tài xế lái xe muốn tự sát cũng không nên kéo mình theo, một màn kia có bao nhiêu nguy hiểm, nếu vận khí không tốt, thì phải đi đời nhà ma rồi.

Cô đi đến bên ngoài phòng bệnh của tài xế, dù sao chuyện hôm nay phải có một câu trả lời hợp lý.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần đứng ở trong phòng bệnh ngẩn ngơ nhìn cánh tay bó thạch cao của cô gái trên giường bệnh, con ngươi đen nhánh lộ ra thần sắc phức tạp, mà cô gái trên giường bệnh cũng sững sờ nhìn Mộ Thiên Thần, trong hốc mắt có nước mắt trong suốt.

Rất lâu, cô gái mới phá trầm mặc trong phòng bệnh, giọng uyển chuyển thân thiện gọi một tiếng: "Thiên Thần..."

"Tiểu Tuyết!" Giọng Mộ Thiên Thần không có gì đặc biệt, lễ phép lại khách khí, "Sao là cô?"

Tô Tuyết lao xuống giường bệnh nhào vào trong lòng Mộ Thiên Thần, hai người ôm nhau thật chặt.

Giang Dĩ Mạch đứng ở ngoài phòng bệnh nhìn một màn bên trong, con ngươi trong suốt sáng ngời dần dần tối sầm lại.

Mình bị tai nạn xe, anh không đến nhìn mình, nhưng lại nhìn tài xé thiếu chút nữa đâm chết mình.

"Em cho rằng anh không biết em, lần trước khi ở tiệm bánh ngọt khu vui chơi đi ra không cẩn thận đụng phải vợ anh một cái, anh thấy em nhưng không để ý đến em, em nghĩ anh đã không nhận ra em rồi." Tô Tuyết khóc nức nở nói.

"Mấy năm nay qua em có khỏe không?"

Tô Tuyết lắc lắc đầu: "Không tốt."

Mộ Thiên Thần giật mình: "Em vẫn ở..."

Tô Tuyết gật đầu, ngẩng mặt nhìn anh nói: "Em vẫn ở nhà họ Phương."

"Năm đó đã xảy ra chuyện như vậy, nhà họ Phương có làm khó em không?" Mộ Thiên Thần hỏi, dường như đoán được đáp án vấn đề này, vẻ

https://thuviensach.vn

mặt buồn bực, trong lòng đồng cảm.

Năm đó xảy ra chuyện lớn như vậy, làm sao nhà họ Phương có thể dung nạp được cô ấy, mấy năm nay cô ấy nhất định sống rất vất vả.

Tô Tuyết cúi đầu xuống không nói lời nào, một lúc lâu nói: “Mấy năm nay anh sống thế nào? Khoảng thời gian trước em nhìn thấy tin tức trên báo, bây giờ anh là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, không cần giả ngây giả dại để uất ức mình nữa, chúc mừng anh.”

Mộ Thiên Thần buông Tô Tuyết ra, chuyển hướng đề tài: “Thương thế của em thế nào? Xảy ra chuyện gì? Làm sao có thể xảy ra tai nạn xe?”

Tô Tuyết nhìn cánh tay bó thạch cao của mình, vẻ mặt hiện lên một chút khác thường, nhẹ giọng nói: “Lúc lái xe không cẩn thận.” Đột nhiên nhớ đến cái gì, nói: “Cảm ơn anh đến bệnh viện thăm em.”

Lúc này Mộ Thiên Thần mới nhớ mình đến bệnh viện nhìn bà xã mình: “Anh là nghe nói bà xã của anh bi tai nạn xe nên qua đây xem cô ấy.”

Tô Tuyết sửng sốt: “Người em không cẩn thận đụng vào là vợ của anh sao? Thật xin lỗi, em thật sự không cố ý, em...”

“Em không cần khẩn trương, nghỉ ngơi thật tốt, anh phải đi tìm bà xã của anh.” Trong lòng Mộ Thiên Thần lo lắng an nguy của Giang Dĩ Mạch, vội vàng xoay người rời khỏi phòng bệnh.

“Thiên Thần...” Tô Tuyết nhìn Mộ Thiên Thần rời đi, vẻ mặt mất mác.

Mộ Thiên Thần tìm được Giang Dĩ Mạch ở cửa thang máy cuối hành lang bên ngoài phòng bệnh: “Bà xã, em không sao chứ!”

Anh lo lắng dùng ánh mắt kiểm tra cả người Giang Dĩ Mạch: “Anh nghe nói em xảy ra tai nạn xe, sắp bị hù chết rồi. Đầu em...”

https://thuviensach.vn

“Em không sao.” Giọng Giang Dĩ Mạch trong veo mà lạnh lùng, thái độ lạnh nhạt, cự tuyệt ở bên ngoài ngàn dặm.

Lúc này cửa thang máy mở ra, Giang Dĩ Mạch đi vào, Mộ Thiên Thần cũng liền vội vàng đi theo vào: “Bà xã, hôm nay em làm sao vậy? Có tâm sự?”

Giang Dĩ Mạch lấy di động ra gọi điện thoại cho Thượng Quan Trạch, nói xin lỗi bên cô xuất ra chút chuyện, không có cách nào đến cuộc hẹn.

Trước mặt chồng mình gọi điện thoại hẹn hò với người đàn ông khác, Mộ Thiên Thần ghen nói: “Bà xã, anh mới là ông xã của em, em hẹn hò với người đàn ông khác như vậy thật sự được sao?”

Giang Dĩ Mạch coi anh như trong suốt, Mộ Thiên Thần nửa đùa nói: “Bà xã, không phải em bị thương đầu ảnh hưởng đến trí nhớ chứ?”

Khi cửa thang máy chậm rãi đóng lại, Giang Dĩ Mạch đột nhiên đi ra khỏi thang máy, Mộ Thiên Thần ngẩn ra, khó hiểu hôm nay Giang Dĩ Mạch làm sao vậy, nếu là trước đây nhất định không phục mắng anh một câu, anh mới bị thương đến trí nhớ!

Cửa thang máy đinh một tiếng đã đóng.

“Bà xã...”

Nhìn cửa thang máy đóng, vẻ mặt Mộ Thiên Thần nghi hoặc, trong lòng lo lắng cho Giang Dĩ Mạch.

Giang Dĩ Mạch đi đến cầu thang hành lang kéo dài, thấy Tô Tuyết mở cửa ra ngoài, mặt không chút thay đổi nhìn thoáng qua, giống như không quen biết người phụ nữ này.

“Giang, Giang tiểu thư!” Tô Tuyết gọi.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch giống như không nghe thấy, lập tức đi về phía trước.

“Giang Dĩ Mạch tiểu thư!” Tô Tuyết khách khí lại gọi một tiếng, bước nhanh đi qua: “Cô là Giang Dĩ Mạch tiểu thư, thật xin lỗi.”

Tô Tuyết cúi người một cái 90 độ, vô cùng khiêm tốn khách khí: “Chuyện hôm nay tôi thật sự xin lỗi.”

Giang Dĩ Mạch lễ phép lại xa lánh nhìn người phụ nữ xa lạ này: “Cô biết tôi?”

“Nghe Thiên Thần nói qua.” Tô Tuyết dịu dàng nói.

Ánh mắt Giang Dĩ Mạch lạnh lùng, vẫn duy trì lễ phép: “Cô vừa mới gọi tôi, có chuyện gì?”

“Tôi chỉ muốn nói lời xin lỗi với cô, bởi vì tôi làm hại cô bị thương.” Tô Tuyết khiêm tốn nói: “Tôi cảm thấy rất xin lỗi, phí sửa chữa xe còn có tiền thuốc men tôi sẽ...”

“Không cần.” Giang Dĩ Mạch nhìn người phụ nữ đứng ở trước mặt mình, trên cánh tay bó thạch cao treo ở trước ngực, xem ra cô ta bị thương còn nặng hơn nhiều so với mình: “Chút phí tổn ấy không tính là gì, về sau lái xe cẩn thận một chút, nếu không coi như có tiền nhiều hơn nữa, mất mạng cũng không xài được.”

Không quan tâm đến cô gái tên Tô Tuyết này nữa, Giang Dĩ Mạch lễ phép gật đầu.

Rời đi.

“Giang tiểu thư!”

Giang Dĩ Mạch đột nhiên dừng lại, lễ phép lại nghiêm túc sửa chữa: “Xin gọi tôi là Mộ phu nhân!”

https://thuviensach.vn

Tô Tuyết ngẩn người: “Thật xin lỗi, Mộ phu nhân, tôi nên bồi thường phí sửa chữa xe cùng tiền thuốc men cho cô...”

“Tôi đã nói không cần, cô không cần quá để ý, Giang Dĩ Mạch tôi không keo kiệt như vậy, tính toán chi li chút tiền ấy. Nếu cô không chuyện gì khác, tôi còn có việc đi trước...”

“Giang tiểu thư, xin đợi...” Tô Tuyết đưa tay kéo Giang Dĩ Mạch, làm cho Giang Dĩ Mạch vô cùng bất mãn, theo bản năng hất bàn tay đối phương ra, có lẽ sức lực có chút lớn, đối phương bị cô vung nặng nề ngã ở trên vách tường, cánh tay bó thạch cao va ở trên tường, giống như có thể nghe được tiếng xương cốt vỡ ra.

Mộ Thiên Thần đuổi theo trùng hợp thấy một màn như vậy, vội vàng nâng Tô Tuyết dậy: “Tiểu Tuyết, không sao chứ?”

Trên trán Tô Tuyết đầy mồ hôi lạnh: vẻ mặt thống khổ, lại lắc đầu: “Em không sao.”

“Trên đầu nhiều mồ hôi lạnh như vậy, còn nói không sao, anh đưa em đi gặp bác sĩ.”

Mộ Thiên Thần đưa Tô Tuyết đi gặp bác sĩ, bóng dáng hai người biến mất ở góc rẽ lối đi nhỏ, lúc này vẻ mặt Giang Dĩ Mạch mất mác mới xoay người, đi về phía cầu thang.

Không quan tâm giữa chồng mình với cô gái kia có quan hệ gì.

Cô đã sớm nói, nếu anh yêu người phụ nữ khác, cô nhất định trả vị trí thiếu phu nhân dọn ra khỏi nhà họ Mộ.

Cô không lạ gì vị trí thiếu phu nhân nhà họ Mộ này!

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch tức giận bước xuống bậc cầu thang, không cẩn thận bị trật chân, sợ hại kêu một tiếng từ trên cầu thang té xuống.

Đúng lúc một bàn tay to bắt lấy cô, nhẹ nhàng dùng sức kéo cô vào trong ngực.

“Không sao chứ?” Giọng đầy dịu dàng từ tính nói.

Giang Dĩ Mạch đang muốn đẩy đối phương ra nghe được giọng nói dịu dàng của Mộ Thiên Thần, thì ngẩn ra, không biết là cảm động hay cái gì khác, đáy mắt không thể khống chế nước mắt dần dần nổi trên mặt.

Cô không muốn ở trước mặt anh lộ ra nội tâm chân thật, lại càng không muốn suy nghĩ tại sao giờ phút này mình lại có rơi lệ.

“Không phải anh đi đưa Tô Tuyết gặp bác sĩ sao?” Giang Dĩ Mạch cố ý lạnh lùng hỏi.

“Ghen sao?” Mộ Thiên Thần cười.

“Anh đang nói bậy bạ gì đó? Em mới không...”

Mộ Thiên Thần đột nhiên hôn cô, Giang Dĩ Mạch lập tức choáng váng, đầu óc trống rỗng.

Có nhân viên chữa bệnh và chăm sóc đi ngang qua, mặt Giang Dĩ Mạch nhất thời liền đỏ.

Cuối cùng Mộ Thiên Thần buông cô ra, nhìn mặt cô đỏ bừng, dịu dàng cười nói: “Làm sao anh có thể mặc kệ bỏ lại bà xã mình? Vừa rồi anh bảo y tá đưa cô ấy đi gặp bác sĩ rồi.”

“Anh nói em cái này để làm gì? Có liên quan gì đến em!” Giang Dĩ Mạch đẩy anh ra.

https://thuviensach.vn

Khi chân giẫm xuống bậc cầu thang thì mắt cá chân đột nhiên đau xót, cô suýt nữa lại ngã sấp xuống.

Đúng lúc Mộ Thiên Thần đỡ lấy cô: “Cẩn thận!” Cúi người kiểm tra cổ chân giúp cô.

Giang Dĩ Mạch nhịn đau nói: “Em không sao, vừa rồi có thể không cẩn thận bị trật một cái.”

“Anh đưa em đi gặp bác sĩ.”

“Không cần...”

Mộ Thiên Thần ôm lấy Giang Dĩ Mạch đi tìm bác sỹ, bôi thuốc mỡ, bác sỹ nói không có gì đáng ngại, qua vài ngày thì không sao.

Ra khỏi phòng y tế, Mộ Thiên Thần đột nhiên ngồi xổm xuống, Giang Dĩ Mạch nghi hoặc nhìn anh: “Anh làm gì?”

“Đi lên, anh cõng em.”

“Không cần, tự em có thể đi...”

“Chân em bị trật không tiện, mau lên đây đi!” Mộ Thiên Thần ngồi xổm ở đó không đứng dậy, Giang Dĩ Mạch sửa sang nằm úp sấp trên lưng anh để cõng, dẫn đến nhân viên chữa bệnh và chăm sóc cùng người bệnh đi qua phải ghé mắt.

Tô Tuyết mở cửa phòng bệnh ra, nhìn Mộ Thiên Thần cõng Giang Dĩ Mạch rời đi, đáy mắt hiện lên một chút khác thường.

Xe vững vàng chạy ở trên đường cái, Mộ Thiên Thần nói: “Cô ấy tên là Tô Tuyết, hơn mười năm trước là một cô bé, vẫn sống nhờ ở nhà họ Phương, tính cách có phần yếu đuối, thường xuyên bị đại thiếu gia nhà họ Phương bắt nạt, khi đó trên người thường có vết thương. Khi đó anh là kẻ

https://thuviensach.vn

ngốc, mọi người xung quanh luôn luôn cười nhạo anh, chỉ có cô ấy thích chơi với anh, đại thiếu gia nhà họ Phương không cho cô ấy chơi với anh, trước mặt anh đem nàng cho... Lúc ấy dưới cơn tức giận anh lỡ tay đánh chết đại thiếu gia nhà họ Phương. Về sau nhà họ Mộ với nhà họ Phương rất ầm ĩ, nhưng cuối cùng chuyện này cũng không giải quyết được gì, nhà họ Phương chuyển đi, anh với cô ấy cũng không gặp nhau nữa."

"Anh đột nhiên nói với em cái này để làm cái gì?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

"Anh không muốn em suy nghĩ lung tung, ngỗ nhỡ lại từ trên cầu thang té xuống thì làm sao bây giờ? Trong bụng em còn có con của anh!" Mộ Thiên Thần nhìn bụng tròn trịa của cô nở nụ cười một cái.

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn bụng của mình, do dự có nên tìm một cơ hội thẳng thắn với anh không.

Trong bệnh viện, có người đàn ông đẩy cửa phòng bệnh đi vào, nhìn cánh tay bó thạch cao của Tô Tuyết ở trên giường bệnh, nham hiểm cười một cái: "Anh ta không ở lại với cô sao?"

Tô Tuyết nhìn người đàn ông, đáy mắt hiện lên một chút sợ hãi, cúi thấp đầu, trầm mặc.

"Xem ra vị trí cô ở trong cảm nhận của anh ta đã bị người khác thay thế, nhưng cho đến bây giờ Phương Dật Thần tôi không nuôi dưỡng người phụ nữ không có giá trị!"

Nuốt trọn hơn 1200 vạn nhà họ Giang kia vẫn quay về, chúng ta xem có thể làm được gì?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Không Cần Hận Thù Nhau Nữa.

“Nên làm thế nào cô đã hiểu chưa?” Phương Dật Thần ý vị sâu xa vỗ vỗ cánh tay bó thạch cao của Tô Tuyết.

Tô Tuyết cúi đầu, đáy mắt sợ hãi mang theo lo lắng.

*

Giang Dĩ Mạch trở lại nhà họ Mộ, Ninh Tử lập tức ân cần cởi áo khoác giúp Mộ Thiên Thần: “Đại thiếu gia, anh về rồi.”

Xem Giang Dĩ Mạch ở bên cạnh là trong suốt, Giang Dĩ Mạch cũng không tức giận, liếc mắt nhìn Ninh Tử ân cần, trở về thư phòng trên lầu của mình.

Kể từ khi Ninh Tử cầu xin Giang Dĩ Mạch làm chủ cho cô ta khi suýt chút nữa bị Mộ Thiên Thần đuổi ra khỏi nhà, sau khi được ở lại, liền xem mình là phụ nữ của Mộ Thiên Thần, thường cố ý lấy lòng Mộ Thiên Thần trước mặt Giang Dĩ Mạch, biết tính khí Giang Dĩ Mạch sẽ không cứng rắn đuổi cô ta đi.

Ninh Tử bắt được nhược điểm này của Giang Dĩ Mạch, không chút kiêng kỵ đến gần Mộ Thiên Thần, lấy lòng anh, nghĩ hết biện pháp phá hư quan hệ của hai người, ngay cả quản gia cũng không nhìn nổi, sau lưng

https://thuviensach.vn

khuyên Mộ Thiên Thần đuổi Ninh Tử đi, tránh cho sau này xuất hiện chia rẽ.

Mộ Thiên Thần cũng nghĩ vậy, nhưng Giang Dĩ Mạch không cho phép.

Có lẽ là không có cảm giác an toàn với anh, cho là đuổi người thứ nhất đi, sẽ có người thứ hai thứ ba xuất hiện, hơn nữa nếu như không có gì, đuổi đi làm gì.

Anh nhìn thấu tâm tư của Giang Dĩ Mạch, một Ninh Tử cũng không gây ra được sóng gió gì, chỉ cần cô ta đừng làm quá, tạm thời giữ cô ta lại.

Đối với việc làm của Ninh Tử, Giang Dĩ Mạch cũng không để vào mắt, trở về thư phòng tiếp tục công việc của mình.

Nếu anh có mơ tưởng đến người phụ nữ khác, coi như cô đề phòng cũng không có tác dụng, không bằng chiều theo ý bọn họ, mình cũng được thanh tịnh.

Giang Dĩ Mạch để viết trong tay xuống, tựa lưng vào ghế ngồi, trong lòng vẫn rối rắm và lo lắng, không có tâm tình, nhíu mày, trong đầu hiện lên khuôn mặt tươi cười ngây thơ của Mộ ngốc nghếch, còn có từng chút từng chút khi ở bên nhau.

Cô không biết từ khi nào mình lại để ý Mộ ngốc nghếch như vậy, nhớ nhung sự có mặt của anh.

Nếu anh vẫn là Mộ ngốc nghếch, cô cũng có thể an tâm, ít ra sẽ không ai tranh giành với cô, cũng không cần lo lắng Mộ ngốc nghếch di tình biệt luyến yêu người phụ nữ khác.

“Bã xã, em thật thơm!” Gương mặt trẻ con thật thà, chậm rãi nhích lại gần, hôn lên môi cô.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch chậm rãi nhắm mắt lại đón nhận nụ hôn của anh, sau một lúc lâu, đột nhiên phát hiện không đúng, lập tức mở mắt, phát hiện thì ra làm mình đang nằm mơ.

“Bà xã, em nằm mơ hả?” Mộ Thiên Thần ngồi cạnh cô dịu dàng hỏi.

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra: “Sao anh lại ở đây? Anh đã vào lúc nào?”

“Vừa vào một lát, thấy em ngủ thiếp đi, nên không gọi em.” Mộ Thiên Thần vẫn nhìn cô như vậy: “Vừa rồi em nằm mơ thấy gì? Anh thấy em rất nhiệt tình…”

“Anh nói gì đó!” Giang Dĩ Mạch hơi đỏ mặt ngắt lời: “Không phải anh đến công ty sao? Còn đợi ở thư phòng làm gì?”

Mộ Thiên Thần nhìn băng gạc trên trán Giang Dĩ Mạch, đau lòng nói: “Em bị thương, anh ở nhà với em.”

“Một chút vết thương nhỏ mà thôi.”

“Sao lại là vết thương nhỏ? Nếu như thắng xe trễ một chút, hoặc là xảy ra chuyện gì tạo thành kết quả không thể cứu chữa được thì sao? Có lẽ anh sẽ vĩnh viễn mất đi em.” Mộ Thiên Thần cầm lấy tay Giang Dĩ Mạch: “Chỉ cần nghĩ đến đó, anh đã cảm thấy sợ.”

“Anh có yêu em không?”

“Anh yêu em không đủ sao?” Mộ Thiên Thần ý vị sâu xa nói: “Tối nay anh sẽ cố gắng cho em thỏa mãn, không, bây giờ cũng được.”

Giang Dĩ Mạch rốt cuộc cũng hiểu anh có ý gì, đỏ mặt đẩy tay anh ra: “Sau này nếu anh vẫn không đứng đắn như vậy, em sẽ không để ý đến anh nữa.”

“Bà xã, sao mặt em lại đỏ như vậy? Có phải cũng muốn…”

https://thuviensach.vn

“Nào có, anh đừng nói bậy!” Giang Dĩ Mạch cắt đứt, cảm thấy mặt mình nóng hơn.

“Mặt em đỏ như quả táo vậy, làm cho người ta hận không thể cắn một ngụm, mùi vị nhất định rất tốt.” Mộ Thiên Thần hài hước đến gần, cắn lên gò má đỏ bừng của cô.

“Anh đừng lại gần nữa…” Giang Dĩ Mạch đột nhiên bị Mộ Thiên Thần giam giữa ghế và thân mình của anh, tránh cũng không có chỗ tránh, đẩy cũng không đẩy được, người đàn ông suýt nữa cắn lên gương mặt đỏ bừng của cô đột nhiên hôn cô, nhất thời tim đập thật nhanh, mềm nhũn không có hơi sức.

Đột nhiên tiếng gõ cửa vang lên, giọng nói của Ninh Tử ở bên ngoài: “Đại thiếu gia, thiếu phu nhân, hai người mau ra đây, không xong…”

Mộ Thiên Thần lưu luyến không rời buông Giang Dĩ Mạch ra, ánh mắt không vui, mở cửa thư phòng, nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Ninh Tử lén liếc nhìn trong phòng mới lên tiếng: “Em gái của thiếu phu nhân Giang Mỹ Kỳ tới.”

Giang Dĩ Mạch nghi ngờ: “Cho cô ta vào làm gì?”

“Thiếu phu nhân, em trai của cô cũng tới, bọn họ đang chờ bên ngoài muốn gặp cô.” Ninh Tử nói.

“Nói thiếu phu nhân không có ở nhà, tùy tiện tìm cớ đuổi đi đi.” Mộ Thiên Thần phân phó, trong lòng biết rõ hai người này đến chẳng có chuyện gì tốt.

Vẻ mặt Ninh Tử sợ hãi: “Em đã cho bọn họ vào rồi.”

Sắc mặt Mộ Thiên Thần lạnh hơn: “Ai cho cô tự tiện làm chủ?”

https://thuviensach.vn

“Thật xin lỗi, đại thiếu gia, em thấy bọn họ là em trai em gái của thiếp phu nhân, không dám chậm trễ, nên không dám cứng rắn ngăn lại…”

“Được rồi, chỉ gặp một chút thôi.” Giang Dĩ Mạch đứng lên, sửa sang quần áo của mình: “Em cũng rất tò mò họ tới tìm em có chuyện gì.”

Mộ Thiên Thần đang muốn đuổi theo lại bị Giang Dĩ Mạch ngăn lại: “Anh tránh đi, một mình em gặp là được.”

Trong phòng khách Giang Mỹ Kỳ thấy Giang Dĩ Mạch nâng cao bụng to từ trên lầu đi xuống, gương mặt trong trắng lộ hồng, khí sắc rất tốt, thoạt nhìn đoạn thời gian này cô trôi qua rất tốt, thân mật cười hô một tiếng: “Chị!”

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, nhất thời không có phản ứng.

Cô lớn như vậy, lần đầu tiên Giang Mỹ Kỳ gọi cô là chị.

Đi đến bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài, Giang Mỹ Kỳ tò mò hỏi: “Chị, chị đang nhìn gì vậy?”

“Hôm nay mặt trời mặt trời mọc từ hướng tây à?” Giang Dĩ Mạch cố ý lầm bầm lầu bầu.

Giang Gia Kiệt bên cạnh tức giận mắng: “Giang Dĩ Mạch, cô có ý gì? Nghe nói cô xảy ra tai nạn xe cộ suýt chết, chị tôi mặc kệ hiềm khích lúc trước đến thăm cô, cô đừng được cho mặt mũi mà lên mặt!”

Thái độ Giang Dĩ Mạch lạnh lẽo: “Khi nào thì các người quan tâm tôi như vậy? Không phải ước gì tôi chết, nuốt trọn tài sản nhà họ Giang?”

“Cô cho rằng tôi muốn đến đây sao, nếu không phải chị tôi nói cô bị tai nạn xe cộ suýt chết, cứng rắn lôi tôi đến thăm cô, tôi mới không thèm đến đây!” Giang Gia Kiệt vốn không muốn tới đây nhưng bị kéo đến.

https://thuviensach.vn

“Quản gia, tiễn khách!” Giang Dĩ Mạch bình tĩnh không khách khí phân phó.

Giang Gia Kiệt tức giận chỉ vào Giang Dĩ Mạch mắng: “Người phụ nữ độc ác như cô không bị xe đụng chết, từ nhỏ đã khi dễ mẹ tôi và chị tôi, hại mẹ tôi vào ngục, bây giờ chị tôi mặc lệ hiềm khích lúc trước đến thăm cô, cô còn tự cao tự đại, cô cho rằng cô là ai? Cha ngã bệnh cô không chăm sóc, mẹ tôi bị kiện vào ngục cô không giúp đỡ, muốn vay tiền cô không cho, người phụ nữ độc ác như cô nên bị xe đụng chết…a…”

Đột nhiên một quả cầu trắng bay đến nện vào đầu Giang Gia Kiệt, cũng làm cho cậu ngậm miệng lại.

Lúc này Mộ Thiên Thần đi ra, đôi mắt nhỏ dài lộ ra sắc bén lãnh khốc: “Cậu lặp lại lần nữa!”

Giang Gia Kiệt che cái miệng, giống như cà héo, im lặng.

Cậu không biết Mộ Thiên Thần cũng ở đây, nếu biết, nhất định không dám mắng to giống như vừa rồi.

Giang Mỹ Kỳ thấy Mộ Thiên Thần, thân thiết hiền hòa gọi một tiếng: “Anh rể, Gia Kiệt không cố ý, chỉ là vì chuyện của mẹ, cha lại bị bệnh, nó mới vọng động như vậy.”

Anh rể?

Trong lòng Mộ Thiên Thần buồn cười, nếu lúc mới kết hôn với Giang Dĩ Mạch nghe cô ta gọi mình như vậy, ngược lại mình sẽ rất vui mừng, nhưng bây giờ nghe cô ta gọi như vậy, chỉ cảm thấy ghê tởm.

Giang Dĩ Mạch thấy Giang Mỹ Kỳ đột nhiên thay đổi thái độ, cười lạnh trong lòng, trước kia tuyệt tình như vậy, bây giờ muốn chạy tới lấy lòng?

https://thuviensach.vn

Nếu cô ta trực tiếp như Giang Gia Kiệt, cô sẽ không so đo với cô ta.

Giang Dĩ Mạch nhìn Giang Mỹ Kỳ và Giang Gia Kiệt nói: “Mong các người làm rõ, mẹ các người vào tù không có quan hệ gì đến tôi, là bà ta gieo gió gặt bão, giết người đền mạng, thiên kinh địa nghĩa, muốn trách thì trách bà ta quá tham lam.”

Giang Gia Kiệt tức giận muốn nói gì, nhưng khi nhìn thấy Mộ Thiên Thần lại không dám nói tiếp.

“Còn nữa, cha bị bệnh tôi không đến thăm là chuyện của tôi, liên quan gì đến các người?”

“Chị, Gia Kiệt chỉ là kích động mới nói bậy, chị đừng so đo với nó.” Giang Mỹ Kỳ hiền lành khuyên.

“Tôi không so đo với cậu ta, nhưng tôi có mấy câu muốn nói với cô.” Giang Dĩ Mạch nói: “Cô vừa gọi tôi là gì?”

“Chị.” Giang Mỹ Kỳ rất tự nhiên nói: “Bây giờ mẹ đã vào tù, cha lại bị bệnh, ba người chị em chúng ta phải đoàn kết.”

Giang Dĩ Mạch buồn cười: “Khi nào thì cô xem tôi là chị?”

“Chị, lúc trước em còn nhỏ, không hiểu chuyện mới có thể…”

“Bây giờ cô lại viện cớ này? Lúc tôi kết hôn cô cũng không phải năm tuổi, làm sao lại xem như không có chuyện giành vị hôn phu của chị mình đây?” Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: “Lúc tôi kết hôn, là ai chạy đến nói với tôi, tôi đáng đời làm quả phụ?”

Giang Mỹ Kỳ có chút khó chịu: “Chị, lúc đó em không hiểu chuyện, thật ra tất cả đều do từ nhỏ cha mẹ không dạy chúng em, làm cho giữa chúng ta có địch ý và hiểu lầm.”

https://thuviensach.vn

“Đừng chối trách nhiệm, mẹ cô đã vào tù, nếu bà ta biết cô nói những lời này, nhất định sẽ lạnh lòng.” Giang Dĩ Mạch nói.

“Chị, em thật lòng xem chị là chị ruột, chúng ta làm hòa đi, lúc trước do em không hiểu chuyện, bây giờ đã hiểu, bây giờ em đã hiểu, sẽ không giống như trước đây.”

“Cô thật sự muốn làm hòa?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

Giang Gia Kiệt tò mò, Giang Dĩ Mạch đồng ý làm hòa?

Giang Mỹ Kỳ lập tức gật đầu: “Chúng ta là chị em ruột, không cần căm hận nhau như trước đây.”

“Được, mang một ngàn hai trăm vạn cô đã nuốt của nhà họ Giang ra, chúng ta liền làm hòa, thế nào?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Tôi Không Cần Mới Tới Phiên Cô

Việc này là Giang Dĩ Mạch muốn làm nhục cô, Giang Mỹ Kỳ thật không ngờ Giang Dĩ Mạch lại muốn hơn 1200 vạn này, làm gì có ai đã ăn rồi còn nhổ ra được.

Nhắc tới hơn 1200 vạn này, Giang Gia Kiệt cũng rất tức giận, nhiều lần nhắc đến khoản tiền này với Giang Mỹ Kỳ, đều bị đủ loại lý do chặn lại.

"Chị, 1200 vạn không phải số tiền nhỏ, lúc trước bị ba Hạo Thiên nuốt lấy, tất cả đều đổ vào các hạng mục của tập đoàn Đường thị, hiện tại ba đã chết, thật sự em không biết lấy đâu ra 1200 vạn này, ngay cả tiền để tạo quan hệ cho Hạo Thiên ở trên tòa án cũng là tiền bán trang sức của mẹ chồng em mà có, lần trước ba muốn tiền mời luật sự cho mẹ, em cũng không có tiền mà bỏ ra, cuối cùng vẫn là mẹ chồng em bán hết tất cả chỗ trang sức còn lại mới có được chút tiền."

"Cô độc ác như vậy? Ép mẹ chồng bán hết tất cả trang sức?" Giang Dĩ Mạch cố ý nói trúng tim đen.

"Em không có ép mẹ chồng, là bà ấy tự nguyện, Hạo Thiên là con trai ruột của bà ấy, sao bà ấy có thể không quan tâm?" Giang Mỹ Kỳ ủy khuất nói, giương mắt nhìn Mộ Thiên Thần bên cạnh, ánh mắt phát điện, sắc mặt Ninh Tử càng thay đổi, nhìn ra cô ta có ý muốn quyến rũ Mộ Thiên Thần.

https://thuviensach.vn

Đã sớm nghe nói năm đó mẹ của Giang Mỹ Kỳ đã quyến rũ chồng của bạn thân nên mới có ngày hôm nay, mà cô ta đã cướp vị hôn phu của chị mình, bắt Giang Dĩ Mạch phải ch*i đ*t cho cô ta thay cô ta gả cho Mộ Thiên Thần lúc đó vẫn còn là kẻ ngốc, hiện tại thấy Mộ Thiên Thần không ngốc, lại lúc nào cũng quyến rũ.

Đúng là mẹ nào con đấy!

Giang Dĩ Mạch nhìn ánh mắt Giang Mỹ Kỳ quyến rũ Mộ Thiên Thần, nói: "Tôi mặc kệ lý do của cô là gì, chỉ cần cô trả lại 1200 vạn kia, tôi sẽ bỏ qua tất cả những hiềm khích trước kia, chung sống hòa thuận với cô."

"Chị, đây không phải là đang làm khó em hay sao?" Giang Mỹ Kỳ nhìn về phía em trai không nói lời nào, nháy mắt với hắn, muốn hắn nói giúp vài câu.

Nhưng chuyện 1200 vạn này, thì Giang Gia Kiệt cũng nhất trí với Giang Dĩ Mạch,đấy vốn là tiền của nhà họ Giang, nên trả lại.

Giang Mỹ Kỳ thương tâm trong mắt rưng rưng, hoa lê đẫm mưa: "Chị, chị không muốn chung sống hòa thuận với em thì nói thẳng, vì sao phải khiến em khó xử như vậy? Cho dù mẹ em không phải mẹ ruột của chị, nhưng ba là ba ruột, chúng ta vĩnh viễn là chị em cùng cha khác mẹ, sao chị có thể đối xử với em như thế? Một người ngày cả cảm nhận của người thân mình cũng không để ý, sống ích kỉ như vậy, thật không đáng làm người."

Giang Dĩ Mạch nghe Giang Mỹ Kỳ thầm mắng mình, bình tĩnh nói: "Cô cao thượng, vậy cô trả lại 1200 vạn kia đi, số tiền đó vốn không phải thứ thuộc về cô!"

"Chị, tình thân so với tiền bạc quan trọng hơn sao, một người nếu chỉ để ý tiền bạc, không cần tình thân, người như thế. . ."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch chẳng muốn tốn nước bọt với cô ta nữa: "Tôi ích kỷ, số tiền này là tài sản mẹ tôi để lại, cô có thể suy xét, nhưng điều kiện của tôi sẽ không đổi. Quản gia, tiễn khách!"

Lúc này Giang Mỹ Kỳ đột nhiên nhìn Mộ Thiên Thần, tự quen thuộc kéo cánh tay anh: "Anh rể, anh khuyên chị giúp em đi, em thật tâm tới giải thích, muốn chung sống hòa thuận với chị, nhưng. . ."

Mộ Thiên Thần lạnh nhạt tránh tay cô ta ra: "Đừng gọi như vậy, khi nào cô mang 1200 vạn kia trả lại cho chủ nhân của nó, bà xã tôi thừa nhận cô là em gái, thì tôi mới là anh rể cô, mà trước đây, cũng đừng tự mình đa tình nữa!"

"Anh rể. . ." Giang Mỹ Kỳ rưng rưng yểu điệu hô một tiếng, nếu là người đàn ông khác, chỉ sợ tâm đã mềm nhũn hết.

Quản gia cũng nhìn không được, đi lên đuổi khách, khách khí nói: "Giang Mỹ Kỳ tiểu thư, mời bên này."

Giang Mỹ Kỳ không cam lòng xoay người, khi đi qua bên cạnh Giang Dĩ Mạch, trong mắt hiện lên một tia khiêu khích âm lãnh, bước ra.

Lúc này Mộ Thiên Thần đi đến bên người Giang Dĩ Mạch, cân nhắc nói: "Muốn anh lấy mắt cô ta xuống cho em chơi hay không?"

Giang Dĩ Mạch liếc anh một cái: "Vì người như thế mà làm bẩn tay mình, anh muốn làm, anh không chê bẩn, em cũng thấy ghét."

"Người ta có lòng mài!" Mộ Thiên Thần nháy mắt biến trở về Mộ ngốc tử, vẻ mặt ủy khuất: "Mặc kệ ai khi dễ bà xã của anh, anh đều bắt kẻ đó trả giá gấp vạn lần, mặc kệ là ai!"

Ngữ khí khờ dại ngây thơ lộ ra lãnh khốc và nghiên túc, nhưng nghe được không phải anh đang nói đùa.

https://thuviensach.vn

Có người vì cô như vậy, Giang Dĩ Mạch cũng thấy ấm lòng.

Từ sau khi mẹ qua đời, đám người Giang Mỹ Kỳ thường xuyên làm chuyện xấu, tìm cô gây phiền toái, mỗi lần Giang Gia Kiệt thay bọn họ trút giận, mà ba chưa bao giờ nghe cô giải thích, chỉ nghiêng về phía bọn họ.

Ở trong căn nhà kia, cô chỉ là một người dư thừa.

Đó vốn là gia nghiệp mà mẹ cô vất vả gây dựng, bọn họ dùng của cô ăn của cô, lại còn tìm cô gây phiền toái.

Ở trong căn nhà kia, chưa bao giờ cảm giác được một tia ấm áp và quan tâm.

Giang Dĩ Mạch nhìn chồng mình, là anh cho mình ấm áp, không cần biết mình đúng hay sai, đều sủng mình yêu mình.

Cô chưa từng cảm thấy mình gần hạnh phúc như vậy.

Nhưng thật sự cô có thể có hạnh phúc sao?

Ba mẹ cô cũng vì yêu nhau nên mới đến với nhau, nhưng cuối cùng không phải mẹ cô cũng vẫn rơi vào kết cục như vậy hay sao.

Mộ Thiên Thần nhìn sự mềm lòng nơi đáy mắt cô, cúi đầu hôn cô, Giang Dĩ Mạch đột nhiên xoay người lại: "Em còn rất nhiều việc cần hoàn thành sớm!" Lập tức lên lầu.

Mộ Thiên Thần bất đắc dĩ lắc đầu, cô vẫn chưa thẳng thắn thành khẩn!

Rời khỏi nhà họ Mộ, Giang Mỹ Kỳ vừa đi vừa oán trách: "Gia Kiệt, vì sao chị lại đối xử với chúng ta như thế? Trước kia đối xử không tốt với chị là mẹ, lại không phải chúng ta, vì sao chị lại giận chó đánh mèo chúng ta? Chúng ta ăn nói khép nép tới giải thích với chị như vậy, chị lại. . ."

https://thuviensach.vn

"Qua khứ cũng là do cũng ta còn nhỏ, không hiểu chuyện mới có thể luôn cãi nhau với chị, hiện tại sẽ không, vì sao chị lại khó xử chúng ta như vậy?"

Giang Mỹ Kỳ cứ mở miệng một tiếng chị, Giang Gia Kiệt nghe mà phiền lòng.

"Chị, từ bao giờ mà chị gọi Giang Dĩ Mạch là chị dễ nghe như vậy? Đừng quên chính cô ta đã đưa mẹ vào tù!" Giang Gia Kiệt bất mãn nói.

"Gia Kiệt, sao em có thể nghĩ như vậy? Vì mẹ thuê người bán chết ba chồng chị nên mới bị bắt vào tù, có liên quan gì tới chị chứ? Mà đã là chuyện quá khứ, em đừng có thành kiến với chị ấy."

Giang Gia Kiệt tức giận: "Trước kia không phải chị đã cướp anh Hạo Thiên từ trong tay Giang Dĩ Mạch sao, sao hiện tại lại nói chuyện giúp cô ta!"

"Ta không có nói chuyện giúp chị ấy, chị đang phân rõ phải trái." Giang Mỹ Kỳ nói: "Chị chỉ thật không ngờ chị ấy cố chấp như vậy, trầm mê trong quá khứ không chịu tiếp nhận chúng ta."

"Giang Dĩ Mạch chưa nói không tiếp nhận chúng ta, cô ta chỉ bảo chị trả lại 1200 vạn cho nhà họ Giang mà thôi." Giang Gia Kiệt cũng cố ý nói: "Chị, chị tính khi nào thì trả số tiền đó cho nhà họ Giang đây?"

"Số tiền kia cũng không phải chị nuốt, đâu có chuyện gì liên quan tới chị?"

"Sao không phải chị? Số tiền đó là ba của anh Hạo Thiên lấy, hiện tại nhà họ Đường đều đã ở trong tay chị, đương nhiên chị phải trả lại."

Giang Mỹ Kỳ mất hứng nói: "Ai lấy tiền của mấy người thì đi mà tìm người ấy đi, đừng quát lên với tôi!"

https://thuviensach.vn

"Chị, em quát chị bao giờ? Nếu không phải vì khoản tiền đó cộng với tiền bỏ ra cho hôn lễ của chị, mẹ cũng sẽ không thuê người bắn chết ba của anh Hạo Thiên, chị không chỉ không chịu bỏ tiền thuê luật sư cho mẹ, còn không muốn trả lại một ngàn hai trăm vạn kia, chị mới chính là người lòng dạ ích kỷ!"

Hai chị em vừa nhắc tới tiền bạc liền trở mặt.

"Giang Gia Kiệt, chị là chị em, em dám nói chuyện với chị như vậy?"

"Em nói là sự thật!"

"Chuyện gì thật? Là chị ép mẹ thuê người bắn chết ba của Hạo Thiên sao? Là chị bảo ba của Hạo Thiên nuốt trọn 1200 vạn kia sao? Em đừng đổ hết trách nhiệm lên trên người chị, chị đã nói rồi, ai lấy khoản tiền đó thì tìm người đó mà đòi!"

"Một người đã chết thì biết đi đâu mà tìm?"

"Chị quản được sao?" Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói.

"Chị, chị quá đáng rồi đó, trước kia em và mẹ quan tâm chị như vậy, hiện tại chị đối xử với em và mẹ như vậy."

"Chị cũng bỏ tiền mời luật sư cho mẹ rồi. Số tiền kia cũng không phải ta lấy, làm gì có chuyện gì liên quan tới chị?"

"Chị bỏ tiền mời luật sư từ bao giờ vậy hả? Số tiền đó là mẹ anh Hạo Thiên bán trang sức đi mà có, chị vì tư lợi, keo kiệt đến mức không muốn bỏ tiền mời luật sư cho mẹ, bằng không chúng ta cũng không vì không có tiền mời luật sư tốt mà để mẹ phải ngồi trong tù cả nửa đời sau."

"Giết người ắt phải đền tội, không phán tử hình, đã rất khoan hồng rồi, em cho rằng có thể vô tội rồi phóng thích hay sao?"

https://thuviensach.vn

"Tóm lại nếu mời được luật sư tốt thì kết quả cũng sẽ khác, nếu chị không keo kiệt không chịu bỏ tiền, mẹ cũng sẽ không. . ."

"Giang Gia Kiệt, em nói đủ chưa?" Giang Mỹ Kỳ bất mãn cắt ngang: “Chị thật sự không có tiền, nếu chị không cầu xin mẹ Hạo Thiên bỏ tiền, thì ngay cả luật sư bình thường cũng mời không nổi. Mà em có tư cách đứng ở chỗ này chỉ trích chị hay sao? Ngay cả không phải luật sư tốt nhất trong nước, nhưng cũng là tiền nhà họ Đường chị bỏ ra mời, em đã làm gì vì mẹ? Mẹ xảy ra chuyện, không phải em đã trở thành phế vật rồi hay sao, cái gì cũng không thể làm, ngay cả tiền mời luật sư cũng không có!"

"GIANG MỸ KỲ!" Giang Gia Kiệt cũng giận, mỗi lần hắn bị trêu chọc đều gọi thẳng tên của chị hắn: "Mẹ gặp chuyện không may đều là bị chị làm hại, chị không giúp mẹ còn dám nói em? Trả em 1200 vạn!"

"1200 vạn kia trờ thành của em từ bao giờ vậy? Ai lấy tiền của em thì em đi mà tìm người ấy!" Giang Mỹ Kỳ tức giận đi tới.

"Chị đứng lại đó cho em!" Giang Gia Kiệt tức giận đuổi theo.

. . .

*

Trong văn phòng tập đoàn Mộ thị, trợ lý cầm một cái hộp giữ nhiệt tiến vào: "Tổng giám đốc, đây là Giang tiểu thư bảo tôi đưa vào cho ngài."

Mộ Thiên Thần nhìn thoáng qua hộp giữ nhiệt: "Giang tiểu thư nào?"

"Em gái của phu nhân, Giang Mỹ Kỳ tiểu thư." Trợ lý không biết nội tình nói, hoàn toàn bị Giang Mỹ Kỳ lừa dối rồi.

"Trả lại."

https://thuviensach.vn

Trợ lý sửng sốt một phen, đành phải cầm hộp giữ nhiệt rời đi, đột nhiên lại nghĩ tới cái gì đó, nói: "Tổng giám đốc, Giang tiểu thư nói buổi chiều muốn gặp ngài, nói chuyện về những hạng mục hợp tác."

"Tôi hợp tác với cô ta bao giờ?"

"Hiện tại Giang tiểu thư là tổng giám đốc tập đoàn Đường thị, trước kia tập đoàn Mộ thị của chúng ta có rất nhiều lần hợp tác với tập đoàn Đường thị, có một số hạng mục hợp tác vẫn trong thời gian tiến hành."

"Việc này giao cho cậu đi làm đi." Mộ Thiên Thần nói: "Đến khi những hạng mục hợp tác với tập đoàn Đường thị kết thúc tất cả mọi việc đều giao hết cho cậu, về sau tập đoàn Mộ thị chúng ta sẽ không hợp tác với tập đoàn Đường thị nữa."

Trợ lý hình như cũng đã nghe hiểu gì đó, xoay người đi ra ngoài.

Giang Mỹ Kỳ nhìn hộp giữ nhiệt trong tay trợ lý đưa trả mình, cháo bên trong cô ta mất hơn hai tiêng đồng hồ nấu vẫn chưa được đụng tới, ngay cả cái nắp cũng chưa được mở ra.

Trợ lý chuyền đặt ý tứ của tổng giám đốc về những hạng mục cùng hợp tác, sau đó Giang Mỹ Kỳ cảm ơn trợ lý nhưng vẫn không cam lòng.

Luận diện mạo cô ta cũng có thể sánh bằng Giang Dĩ Mạch, luận khiến đàn ông vui vẻ, Giang Dĩ Mạch càng không thể sánh bằng cô ta, làm sao có thể không có cách đòi lại Mộ Thiên Thần.

Giữa trưa Mộ Thiên Thần xong việc về nhà, mới vừa mở cửa xe ngồi trên xe, cửa xe bên kia đã bị mở ra, Giang Mỹ Kỳ ngồi trên vị trí bên cạnh ghế lái.

"Xuống xe!" Mộ Thiên Thần nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

"Anh rể, em. . ."

"Xin đừng nhận họ loạn!"

Giang Mỹ Kỳ ngừng một chút, kêu: "Thiên Thần. . ."

"Thiên Thần là để cô gọi hay sao? Hay gọi Mộ tiên sinh!"

"Anh chán ghét em như vậy sao?" Giang Mỹ Kỳ ủy khuất hỏi: "Em đã làm gì mà khiến anh không vui như vậy? Có phải vì chị chán ghét em, anh bị ảnh hưởng nen mới chán ghét em hay không?"

"Chuyện tôi có chán ghét cô hay không quan trọng vậy hay sao?"

"Đương nhiên quan trọng, lúc trước chỉ thiếu chút nữa thì chúng ta đã trở thành. . ."

"Thành cái gì?" Mộ Thiên Thần hứng thú hỏi.

"Lúc trước em còn nhỏ tuổi mới bị Đường Hạo Thiên dùng lời ngon tiếng ngọt lừa gạt, bằng không em tuyệt đối sẽ không. . ." Lúc trước nếu cô ta biết anh giả ngu, nhất định sẽ đáp ứng hôn sự này, sẽ không thông đồng với Đường Hạo Thiên, hiện giờ muốn cô ta thừa nhận chuyện này, thực sự có chút xấu hổ.

"Hiện tại cô nói với tôi những lời này là muốn biểu đạt cái gì?" Mộ Thiên Thần hỏi.

"Em không có ý khác, mà chỉ muốn chung sống hòa thuận với anh còn có cả chị nữa, hi vọng anh có thể khuyên nhủ chị của em."

"Cô nói thật?"

Giang Mỹ Kỳ nhìn anh thật sự gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Lão xã của tôi đã sớm nói chỉ cần cô trả lại 1200 vạn kia, cô ấy sẽ không tính toán những hiềm khích trước kia, còn nếu không được thì hãy tránh xa chúng tôi ra." Mộ Thiên Thần nói.

"Thiên Thần, thật sự em không có 1200 vạn mà, anh giúp em với!" Giang Mỹ Kỳ làm nũng, tay cố ý đặt ở trên cánh tay anh, quyến rũ có thừa.

"Lúc trước cô cũng quyến rũ Đường Hạo Thiên như vậy sao?" Mộ Thiên Thần nhìn Giang Mỹ Kỳ đặt tay ở trên cánh tay mình, không nể mặt hỏi.

Giang Mỹ Kỳ ôm lấy cánh tay của anh để bộ ngực của mình cố ý dán chặt lại, yểu điệu gọi một tiếng: "Thiên Thần!"

"Cô thật sự muốn hoàn thuận với Mạch Mạch?" Mộ Thiên Thần hỏi lại.

Lúc này vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ thẹn thùng nở nụ cười: "Lần đầu tiên nhìn thấy anh em đã không thể kìm lòng không bị anh hấp dẫn, cho nên, em muốn. . .muốn cùng với anh."

"Cô có chồng, tôi có vợ, cô nói ra những lời này mà không biết ngượng sao. . ."

"Có người tình bên ngoài cũng không phải chuyện gì hiếm gặp, chúng ta có thể ước định sẽ không phá vỡ hạnh phúc gia đình hai bên, chỉ làm bạn giường." Giang Mỹ Kỳ nói trực tiếp.

"Thật xin lỗi, tôi không có hứng thú với kỹ nữ." Mộ Thiên Thần đáp lại cũng lnói trúng tim đen.

Giang Mỹ Kỳ sửng sốt: "Em đối với anh là thật tâm, sao anh có thể. . ."

"Cho cô ba giây đồng hồ, lập tức lăn ra ngoài!" Mộ Thiên Thần nhàn nhạt cắt ngang.

https://thuviensach.vn

"Mộ Thiên Thần, chúng ta cũng đừng làm ra vẻ nữa, hiện tại Giang Dĩ Mạch mang thai, anh cũng đã lâu không chạm vào phụ nữ, em không tin anh không muốn. . ."

"Cút!" Mộ Thiên Thần lạnh nhạt phun ra một chữ.

Giang Mỹ Kỳ bị đuổi xuống xe, nhưng cô ta vẫn lấy được những thứ cô ta cần.

Mấy tấm hình cô ta và Mộ Thiên Thần thân mật bên nhau trong xe, bởi vì góc độ quan hệ, không ai sẽ tin tưởng hai người trong sạch.

Mà nàng rất hiểu nhược điểm trong lòng Giang Dĩ Mạch là gì.

Giang Dĩ Mạch đang ở trong thư phòng bận rộn với đống bản vẽ ngẩng đầu lên, nhìn Giang Mỹ Kỳ tự tiện vào: "Sao lại là cô? Quản gia!"

Ninh Tử lập tức tiến vào, thật cẩn thận nói: "Thiếu phu nhân, quản gia đang ở sau viện xử lý hoa cỏ."

"Cô để cho cô ta vào?" Giang Dĩ Mạch hỏi.

Ninh Tử cẩn thận, bày ra vẻ mặt kinh sợ: "Thực xin lỗi, thiếu phu nhân, là cô ta nói có việc quan trọng gì đó cần ngài xem, cho nên tôi mới cho cô ta vào."

Giang Mỹ Kỳ liếc qua cô nữ giúp việc đang diễn trò: "Cô đi ra ngoài trước đi, tôi và chị của tôi có chuyện quan trọng muốn nói."

Ninh Tử sửng sốt, trong lòng đối với việc Giang Mỹ Kỳ tự tiện sai sử cô ta rất không vui, mình là người nhà họ Mộ, một Giang Mỹ Kỳ có tư cách ra lệnh cho mình từ khi nào rồi hả?

"Còn thất thần làm gì, ra ngoài." Giang Mỹ Kỳ lại nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Ninh Tử thấy Giang Dĩ Mạch không nói chuyện, đành phải đi ra ngoài.

Giang Dĩ Mạch nhìn này hai cô gái đấu nhau trước mặt mình, chỉ cảm thấy buồn cười, tốt xấu gì mình cũng là thiếu phu nhân nhà họ Mộ, họ lại coi cô như đã chết, đã bắt đầu tự tiện quyết định, muốn tiến vào liền tiến vào, muốn làm gì liền làm cái đó, đây là muốn thay thế vị trí của mình sao?

"Chị!"

"Có chuyện gì cứ nói đi, đừng giả mù sa mưa." Từ trước đến nay Giang Dĩ Mạch không quen nhìn Giang Mỹ Kỳ làm bộ làm tịch.

"Vậy tôi sẽ nói rõ." Chỉ còn hai người bọn họ, Giang Mỹ Kỳ cũng không giả bộ nữa: "Hôm nay tôi tới là muốn cho cô xem một số thứ."

Cô ta bày xuất một lá thư để trước mặt Giang Dĩ Mạch: "Cô tự xem đi."

Giang Dĩ Mạch mở phong thư ra, lấy những bức ảnh bên trong ra, nhìn thấy nội dung những bức ảnh, trầm mặc.

Ninh Tử bên ngoài thư phòng dán tai vào cửa phòng cẩn thận nghe động tĩnh bên trong, lúc này Mộ Thiên Thần vừa hay về nhà, phát hiện Ninh Tử thường ngày hay chạy tới xum xoe lại không thấy đâu, đang cảm thấy thoải mái, liền thấy cô ta lén lút ở ngoài cửa phòng của Giang Dĩ Mạch.

"Cô đang làm gì?" Mộ Thiên Thần đứng ở lối đi nhỏ lầu hai hỏi.

Ninh Tử giật mình, nhỏ giọng giải thích: "Giang Mỹ Kỳ và thiếu phu nhân ở bên trong, em sợ cô ta sẽ làm bị thương thiếu phu nhân, nên mới nghe lén."

"Cô ta tới làm gì? Không phải tôi đã nói không được để cho cô ta vào nhà họ Mộ rồi hay sao?"

https://thuviensach.vn

"Giang Mỹ Kỳ nói cô ta có thứ quan trọng gì đó cần thiếu phu nhân xem, thiếu phu nhân mới cho cô ta vào." Ninh Tử trốn tránh trách nhiệm sạch sẽ.

"Cô xuống trước đi."

Ninh Tử đành phải rời đi.

Trong thư phòng Giang Dĩ Mạch bình tĩnh địa trả những bức ảnh lại: "Cô cho tôi xem những bức ảnh này là có ý gì?"

"Tôi muốn nói cho cô biết, Mộ Thiên Thần căn bản là không thích cô, mong cô đừng bám anh ấy không buông tay nữa." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Tôi bám hay không bán anh ấy cũng đều là chuyện của tôi và anh ấy, có quan hệ gì tới cô? Bà Đường!" Giang Dĩ Mạch cố ý gọi Giang Mỹ Kỳ là 'Bà Đường', cũng nhắc nhở cô ta thân phận của mình.

Trả những bức ảnh chụp phong thư lại cho Giang Mỹ Kỳ, mở cửa thư phòng: "Mời cô cầm những thứ đó của cô cùng lăn ra khỏi phòng của tôi!"

"Giang Dĩ Mạch, tôi hảo tâm nhắc nhở cô, cả ngày bám lấy những thứ không thuộc về mình mà còn tự đắc ý được sao?" Giang Mỹ Kỳ chán ghét nói: "Đều là tôi không cần mới đến phiên cô!"

Giang Dĩ Mạch cười lạnh một tiếng: “Hiện tại ý cô là cô hối hận lại muốn rồi sao?"

Giang Mỹ Kỳ bị nói, già mồm át lẽ phải nói: "Tôi hối hận lại muốn sao? Mộ Thiên Thần vốn là của tôi!"

Mộ Thiên Thần đứng ở góc trong góc tối kinh ngạc, thì ra là đang tranh giành mình, anh cực kỳ muốn biết bà xã mình sẽ đáp lại như thế nào.

https://thuviensach.vn

"Ông xã của tôi trở thành của cô từ khi nào vậy? Mong cô nói rõ ràng, không phải chồng cô Đường Hạo Thiên còn đang ngồi trong tù hay sao!" Giang Dĩ Mạch sữa đúng nói.

"Lúc trước Mộ Thiên Thần là vị hôn phu của tôi, nếu không phải cô cướp anh ấy, chúng tôi đã sớm ở cùng một chỗ rồi." Giang Mỹ Kỳ tiếp tục chỉ trích: "Cô không phát hiện những bức ảnh chụp này sao? Anh ấy yêu tôi. . ."

"Vậy thì sao?" Giang Dĩ Mạch cắt ngang, hỏi lại: "Kể cả có nhiều thêm mấy bức ảnh nữa thì cũng không thay đổi được hiện thực tôi là thiếu phu nhân nhà họ Mộ, cũng thay đổi không được hiện thực cô là bà Đường! Cầm những bức ảnh của cô mau chóng cút ra khỏi nhà tôi!"

Giang Mỹ Kỳ sửng sốt, không nghĩ tới vậy mà một chút cô cũng không bị ảnh hưởng: "Giang Dĩ Mạch, cô là con hồ ly tinh, Mộ Thiên Thần là vị hôn phu của tôi, ngươi đừng không biết xấu hổ, cướp đoạt vị hôn phu của em gái mình."

"Có bản lĩnh thì cô tới mà cướp về, vì cô là dã chủng của tiểu tam nên tôi hảo tâm nhắc nhở cô, hiện tại tôi đang mang thai, anh ấy đã cấm dục thật lâu, đang đói khát, cô có nhiều thủ đoạn như thế, nhất định có biện pháp, nha!" Giang Dĩ Mạch vuốt ve cái gối trong bụng mình lười biếng nói: "Tôi cũng không phải loại phụ nữ keo kiệt, nếu cô thành công, tôi nhất định sẽ ly hôn với Mộ Thiên Thần, nhường vị trí thiếu phu nhân nhà họ Mộ cho cô."

Mặt Mộ Thiên Thần đứng trong góc tối trở nên xanh mét, dám xúi giục người phụ nữ khác cướp đoạt chồng mình, tối hôm nay xem xử lý cô thế nào!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Chiếm Đoạt Anh Đi. (1)

Editor: heisall

"Giang Dĩ Mạch, cô đừng quá đắc ý!" Giang Mỹ Kỳ tức giận xoay người rời đi, một tấm hình không cẩn thận rơi ra từ trong lá thư, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Lúc này Mộ Thiên Thần mới đi ra khỏi chỗ nấp, nhìn Giang Mỹ Kỳ tức tối bỏ đi, cúi người nhặt tấm hình trên đất lên nhìn.

"Cô còn có chuyện gì. . . . . ." Giang Dĩ Mạch xoay người lại, khi thấy là Mộ Thiên Thần, thì lạnh lùng đóng cửa, nhưng đã bị Mộ Thiên Thần nhanh hơn một bước, chặn cửa lại.

Giang Dĩ Mạch dùng sức đóng cửa, mặc dù sức lực của cô hoàn toàn không phải là đối thủ của Mộ Thiên Thần, nhưng vẫn cứ ra sức kiên quyết đóng cửa.

"Bà xã, em lại ghen à?"

"Hứ! Ai thèm ghen với anh chứ? Tôi rất bận, không rảnh để ý tới anh đâu!"

"Bà xã, em không cần phải vất vả như vậy, anh có thể nuôi em mà."

https://thuviensach.vn

"Không cần!" Giang Dĩ Mạch sử dụng toàn bộ sức mạnh để đóng cửa, nhưng vẫn không ăn thua.

Mộ Thiên Thần vừa dùng một chân chặn cửa, vừa cầm hình giải thích: "Bà xã, anh nghĩ anh cần phải giải thích một chút về những tấm hình này. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch cắt ngang: "Không cần, tôi đã nói rồi, tôi sẽ không can thiệp vào cuộc sống riêng của anh!"

Gương mặt của Mộ Thiên Thần chợt lạnh lẽo, dùng sức đẩy cửa ra: "Anh là ông xã của em! Em như vậy là đang muốn đẩy anh vào trong vòng tay của người phụ nữ khác đúng không?"

"Nếu như anh muốn nhào vào lòng của người phụ nữ khác, thì tôi sẽ không kéo anh trở lại, anh cứ tự nhiên!" Giang Dĩ Mạch lạnh nhạt nói.

"Giang Dĩ Mạch!" Mộ Thiên Thần thấy cô thật sự không hề bận tâm một chút nào: "Nhưng anh là ông xã của em mà, sao em có thể nói chuyện với ông xã mình như vậy hả?"

"Tôi nói sai sao? Nhưng mà cũng nói trước cho anh biết một tiếng, tương lai mặc kệ anh yêu người phụ nữ nào, tôi cũng sẽ không làm khó dễ anh, chúng ta gặp nhau vui vẻ thì chia tay cũng nhẹ nhàng. . . . . A. . . . . ." Lời còn chưa dứt, Giang Dĩ Mạch đã bị hai bàn tay to lớn giữ chặt bả vai đẩy lui về phía sau, đụng vào bức tường: "Anh làm gì. . . . . ." Đột nhiên một gương mặt áp sát lại gần làm cho cô nói không ra lời, đành quay mặt đi, rồi nhắm mắt lại: "Đừng quên, tôi là phụ nữ có thai!"

Toàn thân Mộ Thiên Thần toát ra sự tức giận, gương mặt lạnh lùng: "Chúng ta kết hôn hơn một năm, anh không tin em không có một chút cảm giác nào với anh."

https://thuviensach.vn

"Vậy anh có yêu tôi không?" Giang Dĩ Mạch quay mặt lại nhìn anh hỏi, biết rõ cô và Giang Mỹ Kỳ không hợp nhau, anh vẫn thân thiết cùng Giang Mỹ Kỳ, còn bị chụp được những hình ảnh này.

Mộ Thiên Thần ngớ ngẩn, sau đó nở nụ cười, hình như nhìn thấu tâm tư của cô; "Thì ra là em rất để ý!? Em đã để ý như vậy, tại sao lần nào cũng làm bộ như không quan tâm vậy chứ?"

Nhẹ nhàng nhéo lên chiếc mũi thon dài của cô một cái: "Thật là không thẳng thắn chút nào."

"Tôi để ý đến anh khi nào chứ, anh đừng nghĩ lung tung."

"Được rồi, anh hiểu rồi." Trong lòng Mộ Thiên Thần như được quét mật nên không tranh cãi cũng cô nữa: "Anh không nghĩ lung tung."

Giang Dĩ Mạch nóng nảy: "Anh rõ ràng đang nghĩ lung tung!"

"Nếu như có một ngày anh thật sự yêu người phụ nữ khác, em sẽ chúc phúc anh chứ?"

Mộ Thiên Thần đột nhiên hỏi một câu như vậy, khiến Giang Dĩ Mạch bất ngờ nên không kịp đề phòng mà ngẩn ngơ, trong lòng cảm thấy đau xót.

Mặc dù trong lòng đã tính đến trường hợp xấu nhất, nhưng đột nhiên anh lại mở miệng hỏi như vậy, vẫn làm cô cảm thấy đau lòng không biết phải làm sao, đại não liền trống không trong nháy mắt, không biết phải trả lời vấn đề này thế nào.

"Nếu như không thể chúc phúc cho anh, vậy thì hãy nghĩ hết tất cả mọi cách, kể cả sử dụng những thủ đoạn bỉ ổi để chiếm đoạt anh đi, biến anh thành của riêng em!" Mộ Thiên Thần nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc nhìn anh, suy nghĩ đã hoàn toàn bị người đàn ông này làm đảo loạn hết rồi.

"Hiện tại. . . . . ." Mộ Thiên Thần đột nhiên lại ra vẻ nghiêm túc, nói: "Anh cũng cần phải giải thích lai lịch của những tấm hình này với em một chút."

Nhìn Giang Dĩ Mạch ngơ ngác, Mộ Thiên Thần nói: "Ngày hôm trước Giang Mỹ Kỳ tới tìm anh, nhân cơ hội chui vào trong xe của anh, nói là muốn làm bạn trên giường của anh nhưng bị anh cự tuyệt, những tấm hình này là cô ta cố ý cho người chụp."

Giọng điệu của Mộ Thiên Thần biến đổi, tiếp tục nói: "Hình chụp cũng không tệ, có thể thấy được đây là do một người trong nghề chụp, rất biết tìm góc độ."

Giang Dĩ Mạch nghe thấy anh còn có tâm tình khen tấm hình được chụp tốt, lập tức nóng giận.

Thành công khơi lên sự tức giận của bà xã, Mộ Thiên Thần lập tức nói: "Anh thề, anh không hề đụng vào cô ta! Mặc dù cô ta cố gắng dán sát lên người anh, nhưng cũng còn cách một lớp quần áo, cho nên ông xã em vẫn còn sạch sẽ." Nở một cười trêu chọc nói: "Ông xã em bị cấm dục lâu như vậy mà vẫn có thể chống lại sự cám dỗ của cô ta, có phải em nên thưởng cho ông xã em một chút hay không!"

"Anh đừng cười đùa hí hửng, đừng quên tôi là phụ nữ có thai!" Giang Dĩ Mạch đẩy mặt của anh ra nói.

"Phụ nữ có thai ư? Em là phụ nữ có thai lúc nào?" Mộ Thiên Thần nhìn bụng cô hỏi.

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn bụng mình, liền giật mình mở to hai mắt, lúc này mới phát hiện ra cái gối mình nhét vào trong bụng không biết đã rơi

https://thuviensach.vn

ra từ lúc nào, cái bụng bằng phẳng đã bị phát hiện rồi.

"Bà xã, người ta muốn hôn hôn. . . . . ." Mộ Thiên Thần cười đùa tiến sát lại.

Giang Dĩ Mạch liền né tránh, làm cho Mộ Thiên Thần thiếu chút nữa cụng đầu vào tường, bắt được Giang Dĩ Mạch đang muốn trốn thoát: "Bà xã, em tránh cái gì? Hôm nay ông xã sẽ. . . . . trừng trị em!"

Ôm lấy Giang Dĩ Mạch rời khỏi thư phòng, không để ý đến sự phản kháng của Giang Dĩ Mạch, ôm cô vào phòng ngủ sát vách ngay trước mặt người giúp việc đang bận rộn dưới lầu, đá lên cửa phòng một cái, ném Giang Dĩ Mạch lên giường lớn.

"Mới vừa rồi hình như có người xấu bụng xúi giục người phụ nữ khác đến giành ông xã mình đúng không?" Mộ Thiên Thần cúi người đè cô lại: "Bây giờ anh sẽ cho em biết sự lợi hại của ông xã em, để xem sau này em còn dám khiêu khích người phụ nữ khác đến giành ông xã em nữa không!"

"Mộ Thiên Thần, anh làm gì đấy? Tay anh đang sờ vào đâu đó, buông ra. . . . . Ưmh. . . . . ."

. . . . . .

Trong phòng khách ở dưới lầu, Ninh Tử không nhịn nổi, lặng lẽ muốn đi lên lầu, lại bị quản gia cản lại.

"Tiểu Tử, cô nên biết thân phận của mình chứ, một người giúp việc không có tư cách quản chuyện của thiếu gia." Quản gia nửa cảnh cáo nửa khách sao nói: "Bây giờ cô đi quét dọn vườn hoa phía sau đi."

Ninh Tử nhìn lên phòng trên lầu, trong lòng rất không cam lòng, nhưng tiếc rằng thân phận thấp bé, nên đành phải đi quét dọn vườn hoa phía sau.

https://thuviensach.vn

*

Sấm sét vang dội, mưa to tầm tả.

Mộ Thiên Thần đang lái xe thì nhìn thấy một bóng người quen thuộc đi chậm chạp trong mưa to, tóc bị nước mưa làm ướt nhẹp dính vào trên mặt, chiếc váy lụa màu trắng dính sát vào người làm đường cong bên trong như ẩn như hiện, bộ dạng này của cô chỉ sợ đã sớm bị người qua lại nhìn hết trơn rồi.

Đột nhiên thay đổi tay lái, xe chậm rãi lái qua, đồng thời quay cửa kính xe xuống: "Tô Tuyết!"

Đang bước đi trong cơn mưa to, lúc này Tô Tuyết mới hoảng hốt quay mặt lại, thấy Mộ Thiên Thần bên trong cửa kính xe.

Mộ Thiên Thần lập tức mở cửa xe kế bên tài xế: "Mau lên xe!" Thấy Tô Tuyết vẫn còn đứng ngơ ngác, anh nhanh chóng đưa tay lôi cô lên xe, đóng cửa xe: "Mưa lớn như thế, sao lại ở bên ngoài một mình, em xem em ướt thành cái gì rồi."

Lúc này Tô Tuyết mới nhìn thấy toàn thân mình ướt đẫm, quần áo dán sát vào người, cảnh tượng bên trong đều hiện ra hết, gương mặt cô liền ửng đỏ, liền lấy tay ôm trước ngực theo bản năng.

Một cái áo khoác nam nhẹ nhàng đắp lên trên người cô: "Mặc cái này vào trước đi, kẻo bị cảm lạnh."

Mộ Thiên Thần không liếc nhìn cô một cái, cho xe chạy đi.

"Cảm ơn." Tô Tuyết mặc áo khoác của anh vào: "Xin lỗi, làm ướt xe của anh rồi."

https://thuviensach.vn

"Không cần để ý những thứ này, chỉ cần em không có việc gì là tốt." Mộ Thiên Thần vừa lái xe vừa nói: "Em ở đâu, anh đưa em về."

Tô Tuyết cúi đầu không nói.

Mộ Thiên Thần cho xe đi chậm lại: "Sao vậy? Chẳng lẽ em bỏ nhà ra đi?"

"Xin lỗi, anh cứ tìm một chỗ nào đó cho em xuống là được rồi." Tô Tuyết nhỏ giọng nói.

"Em đang nói mê sảng cái gì đấy? Mưa lớn như thế, sao có thể tùy tiện bỏ em lại một mình được?" Mộ Thiên Thần lái xe thật chậm: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Là người của nhà họ Phương. . . . . ."

"Không liên quan đến nhà họ Phương, là em muốn tìm một chỗ thuộc về mình để chuyển ra ở." Tô Tuyết nói: "Em mới vừa trở về nước không bao lâu, tạm thời sống nhờ ở nhà của bạn, hôm nay bạn trai của cô ấy tới đây, nên em phải tránh mặt một lúc, cho nên mới. . . . . ."

Mộ Thiên Thần nghe rất rõ ràng: "Anh có một căn nhà ở gần đây, trước tiên có thể cho em mượn ở một thời gian, đến khi em tìm được công việc thì nhớ trả tiền thuê nhà cho anh. Nhưng em cứ yên tâm, chúng ta quen thân như vậy, anh sẽ tính rẻ cho em một chút ."

Tô Tuyết ngẩn người, cũng không từ chối đề nghị của anh.

Cô biết anh không muốn làm cho cô có cảm giác thiếu nợ ân tình của anh, hơn nữa anh làm như vậy cũng là gián tiếp nói cho cô biết, anh không phải bố thí, mà là lấy thân phận người quen thậm chí không được coi là bạn bè để giúp đỡ cô, nhưng không phải cho không.

Anh hành động như vậy liền kéo dài khoảng cách giữa bọn họ, nếu người nào còn có ý tưởng gì không nên có, thì vào lúc này sợ rằng cũng đã

https://thuviensach.vn

nản chí rồi.

Xe dừng lại trước một căn nhà sang trọng, Tô Tuyết đang muốn mở cửa xe, thì Mộ Thiên Thần vội vàng ngăn cô lại: "Em chờ một chút."

Anh nhanh chóng cầm cây dù trong xe đi vòng qua bên kia, mở cửa xe giúp Tô Tuyết: "Xuống đi."

"Cảm ơn." Tô Tuyết cảm động nói.

"Em là phụ nữ, cơ thể không mạnh mẽ giống đàn ông chúng tôi, ngộ nhỡ bị cảm lạnh thì khổ lắm!"

Mộ Thiên Thần che dù cho Tô Tuyết rồi đưa cô vào nhà, lúc này Tô Tuyết mới phát hiện quần áo của anh cũng bị ướt.

"Nơi này là nhà cũ của nhà họ Mộ, trước kia ông nội anh ở đây, hai, ba năm rồi không có ở người, chỉ có quản gia hay thường lui tới để quét dọn, trong đó có sẵn áo choàng tắm sạch, trước mắt em cứ đi tắm rồi mặc tạm áo choàng tắm, sau đó hong khô quần áo ướt của mình, như vậy thì có thể mặc được rồi, đợi mưa tạnh thì trở về nhà bạn dọn dẹp hành lý."

Mộ Thiên Thần nói xong liền vội vàng trở về, Tô Tuyết lo lắng nói: "Quần áo của anh cũng ướt rồi, nếu không anh. . . . . ."

"Bà xã đang chờ anh ở nhà!" Mộ Thiên Thần nhắc tới bà xã của mình thì bên môi nở ra một nụ cười ngọt ngào hạnh phúc, xoay người rời đi.

Dường như nụ cười hạnh phúc này cũng làm cho tim của người nào đó đau nhói.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Chiếm Đoạt Anh Đi. (2)

Editor: heisall

Trở lại nhà họ Mộ, mưa cũng đã tạnh.

Giang Dĩ Mạch nghe tiếng xe ô tô gầm rú, lập tức lao nhanh xuống lầu, vừa đúng lúc nhào vào trong ngực Mộ Thiên Thần, đôi tay vòng qua cổ của anh, quấn trên người anh giống như bạch tuộc.

Mộ Thiên Thần cúi đầu, vừa vặn có thể hôn cô.

Hình ảnh ngọt ngấy của hai người không phải diễn ra lần đầu tiên, đám người hầu nhìn thấy cũng coi như không thấy, vì họ biết tình cảm của thiếu gia và thiếu phu nhân nhà mình rất tốt.

Ninh Tử căm ghét nhìn một màn này, nhưng cũng không có biện pháp nào khác.

"Sao hôm nay anh về sớm như vậy?" Giang Dĩ Mạch tò mò hỏi.

Mộ Thiên Thần mập mờ thì thầm vào tai cô: "Bởi vì anh nhớ em."

Mặt Giang Dĩ Mạch đỏ lên, đang muốn buông anh ra, thì hai tay Mộ Thiên Thần càng siết chặt hơn, ôm cô vào trong ngực.

"Có người nhìn đó!" Giang Dĩ Mạch đỏ mặt nói.

https://thuviensach.vn

"Yên tâm, bọn họ sẽ không nói cho người khác biết." Mộ Thiên Thần cố ý xuyên tạc ý của cô, lại cúi đầu hôn cô.

"Quần áo của anh ướt hết rồi, nhanh đi tắm rồi thay đồ đi." Lúc này, Giang Dĩ Mạch mới chú ý thấy quần áo của anh bị ướt, nhanh chóng nói.

"Không sao đâu. . . . . ." Mộ Thiên Thần định tiếp tục hôn cô.

Giang Dĩ Mạch liền quay mặt đi chỗ khác: "Không được, nếu là cảm lạnh thì làm sao? Nhanh đi tắm thay quần áo."

"Được, xin tuân lệnh bà xã đại nhân!" Mộ Thiên Thần ôm Giang Dĩ Mạch lên lầu.

"Anh ôm em đi đâu? Không phải đi tắm thay quần áo sao?"

"Đúng vậy, anh đang đi tắm đây." Mộ Thiên Thần ôm Giang Dĩ Mạch vào phòng tắm ở lầu hai: "Bà xã, em giúp anh kì lưng nhé!"

Cửa phòng tắm nhẹ nhàng đóng lại.

Trong bồn tắm khổng lồ được đổ đầy nước ấm, Mộ Thiên Thần thoải mái ngâm mình trong bồn tắm, thuận tay lôi luôn Giang Dĩ Mạch xuống nước, bàn tay không an phận vừa ôm vừa hôn.

"Tắm cho đàng hoàng!" Giang Dĩ Mạch đẩy cái tay của anh ra, cố ý bày ra bộ dạng nghiêm túc.

"Bà xã, người ta muốn. . . . . ." Mộ Thiên Thần trưng ra bộ mặt ngây thơ đầy uất ức, đưa tay qua muốn ôm cô.

"Nếu anh còn dám đụng vào em một lần nữa, em sẽ phạt anh ngủ trên ghế sa lon một tháng, trong vòng một tháng không cho phép gặp mặt em."

Mộ Thiên Thần lập tức ngồi nghiêm chỉnh.

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới có thể yên tâm tắm thoải mái, hơi nóng tỏa ra mờ mịt khiến cho cô ngủ lúc nào chẳng hay.

Mộ Thiên Thần đứng lên, lau khô nước trên người, quấn cái khăn tắm ngang hông, cẩn thận mặc áo choàng tắm cho Giang Dĩ Mạch rồi ôm cô ra khỏi phòng tắm, trở về phòng ngủ.

Trong mơ màng, Giang Dĩ Mạch cảm giác có vật nặng đè lên người, chống lại cơn buồn ngủ, cố mở to mắt, thấy người đàn ông đang chồm trên người mình, nhanh chóng đẩy anh ra: "Anh đang làm gì?"

Mộ Thiên Thần bắt được tay cô: "Anh và em cùng nhau sinh em bé mập mạp."

"Đêm qua đã giày vò đến khuya, bây giờ anh lại muốn nữa. . . . . ."

"Bà xã, chúng ta đã kết hôn hơn một năm rồi, nên sinh em bé thôi, với lại em đã từng đồng ý với anh rồi mà." Mộ ngốc nghếch nằm phía trên, đôi mắt lã chã chực khóc nhìn người phụ nữ phía dưới.

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, không cự tuyệt nữa, Mộ Thiên Thần cúi đầu. . . . . .

Thời gian ngọt ngào luôn trôi qua rất nhanh, Giang Dĩ Mạch tính toán, hôm nay là giai đoạn nguy hiểm (ý nói thời điểm dễ mang thai), quyết định sinh một đứa bé.

Hôm nay Giang Gia Kiệt đột nhiên gọi điện thoại tới, giọng điệu không tốt, nói: "Giang Dĩ Mạch, ba bị ung thư gan, là giai đoạn cuối, đang ở bệnh viện thành phố, cô muốn tới hay không thì tùy cô!"

Nói xong lập tức cúp điện thoại cái rụp.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch sửng sốt một chút mới lập tức cầm túi xách đi ra ngoài, thiếu chút nữa va vào Ninh Tử đang cầm một túi giấy đi vào.

"Thiếu phu nhân, đây là áo khoác của thiếu gia, là của một vị tiểu thư họ Tô gởi. . . . . ." Ninh Tử còn chưa nói hết đã thấy Giang Dĩ Mạch vội vã chạy ra ngoài.

Trong hành lang bên ngoài phòng bệnh, Giang Dĩ Mạch gặp được Giang Gia Kiệt, từ Giang Gia Kiệt, cô mới biết được, mới cách đây không lâu, ba cô vừa được chẩn đoán là bị ung thư gan giai đoạn cuối, bác sĩ nói đã không còn cách chữa trị, nếu uống thuốc trị liệu thì nhiều nhất chỉ có thể sống được không tới ba tháng, nếu như không chữa trị mặc kệ bệnh phát triển, thì có lẽ không sống tới một tháng.

Bây giờ nhà họ Giang đã chỉ còn lại một cái vỏ trống không, không thể lo nỗi số tiền thuốc kếch xù này, nên Giang Triển Bằng muốn xuất viện không chữa trị, vì thế Giang Gia Kiệt không còn cách nào khác đành phải gọi điện thoại cho Giang Dĩ Mạch.

Giang Dĩ Mạch cảm giác suy nghĩ của mình có chút hỗn loạn, giống như không biết phải đi đường nào.

Giang Triển Bằng thấy con gái tới, thì rất vui mừng.

"Mạch Mạch!" Giang Triển Bằng vui mừng ngoắc tay ý bảo cô tới gần: "Ba không ngờ con sẽ đến bệnh viện thăm ba."

Có lẽ là bởi vì bệnh nặng, nên Giang Dĩ Mạch thấy tóc ba mình bỗng nhiên bạc đi rất nhiều, cảm giác giống như già hơn trước rất nhiều.

Cô không biết phải nói gì với ông, cũng không biết phải an ủi ông như thế nào.

https://thuviensach.vn

Lúc còn trẻ, ba đã phản bội mẹ, còn làm ra chuyện có lỗi với mẹ, sau đó dẫn Tiểu Tam về nhà, ném cô cho người đàn bà đầy dã tâm ấy nhiều năm trời, không hề quan tâm hay không hỏi han gì đến cô, còn bênh vực ba mẹ con họ, trách cô không tôn trọng mẹ kế, cô đã sớm hận người ba ngày thấu xương, cũng hết sức thất vọng về ông.

Nhưng hôm nay nghe nói ông bị mắc bệnh ung thư gan giai đoạn cuối, không còn nhiều thời gian nữa, thì cô vẫn cảm thấy trời đất quay cuồng, hai tay không ngừng run rẩy.

"Mạch Mạch, con có thể tới thăm ba là ba vui rồi, ba thật sự rất vui." Giang Triển Bằng vui mừng nên lời nói không được trôi chảy cho lắm: "Mau tới đây ngồi đi, đã rất lâu hai ba con chúng ta chưa nói chuyện với nhau thật vui vẻ."

Giang Dĩ Mạch bị động đi qua, cứng đờ ngồi xuống.

Từ khi ba đưa tiểu tam về nhà, đây là lần đầu tiên cô không nổi trận lôi đình, không oán hận cũng không kích động ngồi trước mặt ba, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì, chỉ yên tĩnh ngồi ở chỗ đó.

Hôm nay ngồi yên như vậy, lại cảm thấy không được quen.

Trước kia mỗi lần gặp mặt ba, đều là lạnh lùng rồi tức giận cãi vả, trách ông khi mẹ mang thai ông lại phản bội mẹ còn làm ra nhiều chuyện khiến mẹ đau lòng như vậy.

"Mạch Mạch, con có thể tới bệnh viện thăm ba, ba thật sự rất vui." Hình như Giang Triển Bằng cũng không tìm được chuyện gì để nói, chỉ có thể lặp lại những lời này, thấy trên tủ có trái cây, liền nói: "Mạch Mạch, gọt cho ba trái táo."

Giang Dĩ Mạch nghe lời cầm dao lên, yên lặng gọt táo, nếu như là trước đây, thì cô tuyệt đối sẽ không có khả năng ngồi yên lặng gọt trái cây cho ba

https://thuviensach.vn

như vậy, rất có thể cô sẽ tức giận mà ném con dao gọt trái cây về phía ba mình.

Gọt xong trái cây, cắt thành khối, đưa cho ba.

Giang Triển Bằng cắn một miếng, cảm động đến ứa nước mắt: "Mạch Mạch, đã nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên con gọt trái cây cho ba ăn, trước đây ba đã làm rất nhiều chuyện sai lầm, bây giờ chắc là báo ứng đã tới, mới bị căn bệnh này. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch ngồi ở chỗ đó, há miệng, vẫn không biết nên nói gì.

Cô thật sự không thể nói ra được những lời an ủi.

Nhiều năm như vậy, cô đã thành thói quen, vừa thấy mặt ba đã cãi vả, không chịu cho ba một sắc mặt tốt, oán hận ông đã phản bội mẹ, không quan tâm đến cô, giờ phút này khi cô yên lặng ngồi ở chỗ này, cũng làm cho cô cảm thấy không được tự nhiên.

Nhưng cô cũng không thể nóng nảy cáu kỉnh, dù cho ba có làm nhiều chuyện sai lầm hơn nữa, thì ông cũng là ba ruột của cô.

"Mạch Mạch, ba xin lỗi con, ba đã làm mất tất cả sản nghiệp mà mẹ con đã để lại cho con rồi." Giang Triển Bằng hối tiếc nói: "Ba đã rất tin tưởng mẹ kế và em gái con, nhưng đến cuối cùng lại. . . . . ."

Một người thì bị giam vào ngục, một người thì nuốt hết tất cả tài sản của nhà họ Giang, khi biết ông bị bệnh không thể chữa trị thì lại sợ bị ông liên lụy nên đến bóng dáng cũng không thấy đâu.

"Đây đều là báo ứng của ba!" Giang Triển Bằng bất đắc dĩ nói.

Rốt cuộc, Giang Dĩ Mạch cũng không nói lời nào, chỉ là trước khi đi vẫn quan tâm dặn dò đôi câu.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt đưa cô ra ngoài, trong hành lang, Giang Dĩ Mạch nói: "Tiền thuốc thang của ba cậu không cần phải lo lắng, cứ để ba tiếp tục trị liệu đi, những điều tôi có thể làm cũng chỉ có như vậy thôi."

Có lẽ là thấy Giang Dĩ Mạch quá mức thẳng thắn, anh ta còn đang do dự không biết phải nói chuyện tiền thuốc thang như thế nào, thì Giang Dĩ Mạch đã chủ động gánh vác tiền thuốc thang, Giang Gia Kiệt sửng sốt một chút, mới gật đầu, trong lòng có chút cảm động.

Trước kia mỗi lần cô chống đối mẹ và chị mình, anh ta liền hung hăng đánh cô một trận, mặc dù một lúc sau cô cũng cầu xin, nhưng phần lớn cô đều bị đánh rất thảm.

Giang Dĩ Mạch nói xong, lập tức xoay người rời đi.

"Giang…Giang Dĩ Mạch!" Giang Gia Kiệt đột nhiên gọi cô lại, thiếu chút nữa anh ta đã gọi chị, nhưng lại không quen nên đổi lời nói: "Mẹ tôi đã thế chấp tất cả sản nghiệp của nhà họ Giang cho ngân hàng để vay hơn 1200 vạn nhưng đều bị chị của tôi nuốt hết, chị ta cũng không có ý định trả số tiền này lại, bây giờ ngân hàng đã tại thúc giục muốn đòi lại tiền kia rồi."

"Tôi đã đi tìm chị ta, cãi nhau với chị ta rất nhiều lần, nhưng chị vẫn không chịu trả lại tiền."

"Những chuyện này cậu không cần phải quan tâm, ở bệnh viện chăm sóc ba thật tốt." Giang Dĩ Mạch nói.

"Còn nữa. . . . . ." Giang Gia Kiệt còn nói: "Lần này ba phát hiện bị ung thư gan giai đoạn cuối, tôi đã gọi điện thoại cho chị ta, muốn chị ta giúp một tay trả tiền thuốc thang, nhưng kết quả chị ta lại nói không có tiền, sau đó chạy ra nước ngoài đi du lịch rồi."

Nói đến đây, trong lòng Giang Gia Kiệt cũng rất tức giận.

https://thuviensach.vn

Khi ba mới vừa chẩn đoán bị ung thư gan giai đoạn cuối, chị ta còn thường chạy tới bệnh viện thăm, nhưng vừa nghe nói muốn chị ta chi tiền thuốc thang, thì chị ta lập tức mất tích, đến nhà họ Đường mới biết chị ta đã chạy ra nước ngoài du lịch, còn chọc giận mẹ chồng chị ta đến bệnh.

Giang Dĩ Mạch không nói thêm gì, Giang Mỹ Kỳ là thứ người như thế nào không phải chỉ có một mình cô biết, trong lòng bọn họ cũng đều biết rõ Giang Mỹ Kỳ là một người thế nào, hôm nay chuyện biến thành như vậy cũng là do bọn họ gieo gió gặt bão mà thôi.

Buổi tối khi Mộ Thiên Thần về đến nhà, thấy Giang Dĩ Mạch có chút không bình thường, liền hỏi cấp dưới thì mới biết ba vợ Giang Triển Bằng mắc phải bệnh nan y, cũng cảm thấy có chút không đành.

Sinh mạng vô thường, không ai biết sau này sẽ có chuyện gì xảy ra với mình.

Cho dù có nhiều tiền hơn nữa thì sao chứ? Đứng trước bệnh tật và thần chết thì cũng không thể làm gì được, không thể mua được thời gian và sức khỏe.

Anh đi tới bên cạnh Giang Dĩ Mạch rồi nhẹ nhàng ôm lấy cô, đến một ngày bọn họ cũng sẽ nghênh đón thời khắc cuối cùng cuộc sống, trước lúc đó, anh chỉ muốn thương yêu cô nhiều hơn và quý trọng mỗi một phút giây được ở cùng cô.

*

Giang Triển Bằng bị bệnh khiến tinh thần và cảm xúc của Giang Dĩ Mạch hơi sa sút, nên không thể tiếp tục sáng tác, liền trở về phòng sắp xếp lại quần áo và các đồ đạc khác của hai người để giết thời gian.

Lấy hết quần áo ra sắp xếp lại một chút rồi thả vào lại trong tủ quần áo, tiện tay mở ngăn kéo ra dọn dẹp đồ vật bên trong.

https://thuviensach.vn

Phía dưới cùng trong ngăn kéo có để một bình thuốc tránh thai nhỏ, bây giờ đã không cần cái này nữa, nhìn thoáng qua rồi tiện tay ném vào trong giỏ rác, nhưng lại không cẩn thận làm rơi ra bên ngoài giỏ rác, làm những viên thuốc rớt ra ngoài.

Lúc này quản gia vô tình đi ngang qua, nhìn thấy cửa phòng đang mở, còn Giang Dĩ Mạch thì đang ngồi chồm hổm trên mặt đất nhặt cái gì đó.

"Thiếu phu nhân, cô đang làm gì vậy?" Quản gia đi vào, thấy mấy viên thuốc màu trắng, nhặt lên xem thử: "Đây không phải là Vitamin sao?"

Giang Dĩ Mạch ngơ ngẩn: "Ông nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Có Nghĩa Vụ Giải Độc Cho Bà Xã.

Quản gia cũng ngẩn người, không biết những lời này của mình có vấn đề gì.

“Bà nói đây là Vitamin?” Trong tay Giang Dĩ Mạch còn cầm lọ nhỏ trên đó viết dòng chữ thuốc tránh thai.

Quản gia sợ mình đoán sai, cẩn thận ngắm nghía rồi gật đầu khẳng định: “Đây là Vitamin.”

Giang Dĩ Mạch bảo bà quản gia đi ra ngoài, nhặt mấy viên thuốc màu trắng rơi lả tả bỏ vào trong lọ nhỏ, nhìn kỹ nhãn dán trên lọ đúng là thuốc tránh thai mà.

Nhưng sao những viên thuốc tranh thai này lại biến thành Vitamin?

Trong bệnh viện, Giang Dĩ Mạch đưa những viên thuốc này cho bác sĩ xem, xác nhận rốt cuộc đây là thuốc tránh thai hay là Vitamin.

Bác sĩ nhìn qua lễ độ nói, đây là thuốc Vitamin, uống thường xuyên có thể nâng cao sức đề kháng của cơ thể.

Giang Dĩ Mạch trợn tròn mắt, vậy gần hơn một năm thời gian mình đều uống chính là Vitamin sao?

https://thuviensach.vn

Còn nữa, lúc đầu mình tới tiệm thuốc mua rõ ràng đúng là thuốc tránh thai, sao lại biến thành Vitamin?

Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có một khả năng.

Đó chính là bị Mộ Thiên Thần len lén đổi thuốc.

Buổi tối Mộ Thiên Thần về tới nhà không nhìn thấy Giang Dĩ Mạch lao xuống quấn lấy anh như bạch tuộc, chỉ có Ninh Tử ân cần cầm cặp tài liệu và ác khoác cho anh.

“Thiếu phu nhân đâu?”

“Hôm nay hình như tâm tình thiếu phu nhân không tốt, buổi chiều gấp gáp ra ngoài một chuyến, sau khi trở về sắc mặt liền không bình thường, vào trong phòng vẫn chưa ra ngoài.” Ninh Tử nói xong giúp Mộ Thiên Thần cởi áo khoác.

“Không cần, tự tôi cởi.” Mộ Thiên Thần đưa cặp tài liệu cho quản gia phía sau đi lên, vừa cởi áo khoác vắt trên cánh tay vừa đi lên lầu.

Giang Dĩ Mạch ngồi yên lặng trong phòng ngủ, không biết đang nghĩ gì mà xuất thần thế.

Mộ Thiên Thần lặng lẽ đi tới len lén hôn lên gương mặt cô một cái: “Bà xã, anh đã về!”

Anh ôm lấy Giang Dĩ Mạch thân mật hỏi: “Đang suy nghĩ gì mà chuyên tâm vậy?”

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng đẩy anh ra, cầm lọ nhỏ đặt trong hộc tủ: “Thuốc tránh thai trong này có phải anh đổi thành Vitamin hay không?”

Mộ Thiên Thần liếc nhìn lọ nhỏ rất thoải mái thừa nhận: “Bị em phát hiện sao?” Nghịch ngợm mở trừng hai mắt: “Em chuyên tâm như vậy là

https://thuviensach.vn

đang nghĩ tới chuyện này sao? Em không cần lo lắng, đây là Vitamin bình thường tăng cường hệ miễn dịch, không có hại cho cơ thể….”

“Ai nói với anh chuyện này?” Giang Dĩ Mạch bất mãn cắt ngang: “Anh đổi thuốc khi nào?”

“Em đang tức giận à?”

“Em đang hỏi anh, anh đổi thuốc từ khi nào?” Cảm xúc Giang Dĩ Mạch trở nên nghiêm túc hỏi.

“Năm ngoái, khi chúng ta vừa kết hôn không bao lâu.” Mộ Thiên Thần thành thật trả lời.

“Năm ngoái?” Giang Dĩ Mạch kinh ngạc, “Làm sao anh biết em có uống thuốc này? Có phải vẫn luôn theo dõi em? Rất may là em không mang thai, còn không bị anh hại chết….”

Mộ Thiên Thần đột nhiên cầm lấy cánh tay Giang Dĩ Mạch, “Em không tình nguyện vì anh sinh con như vậy ư?”

Giang Dĩ Mạch ngẩn ngơ.

“Ngoại trừ mua thuốc tránh thai, có phải em còn dùng biện pháp bảo vệ khác?” Mộ Thiên Thần hỏi, “Nếu như không muốn sinh con cho anh có thể nói cho anh biết, anh sẽ không cố ép em.”

“Em không có ý đó.” Giang Dĩ Mạch có chút không được tự nhiên nói.

“Vậy thì em có ý gì?”

“Chúng ta vừa mới kết hôn không lâu thì mẹ anh bỏ thuốc cho em, cùng Mộ Tử Duệ…” Nhắc tới chuyện này Giang Dĩ Mạch vẫn còn để ý, “Em sợ sẽ mang thai con anh ta nên uống thuốc tránh thai anh ta đưa cho. Sau này

https://thuviensach.vn

thì em không có cảm tình gì với người nhà anh, hơn nữa khi đó anh là kẻ ngốc, vì vậy lúc trước em không có ý định sinh em bé.”

“Cho nên sau này em đồng ý sinh con với anh thật ra thì cũng đang dối gạt anh?” Mộ Thiên Thần hỏi.

“Không phải vậy!” Giang Dĩ Mạch liền vội lắc đầu, “Lúc thời gian ở nước J anh vì cứu em mà trúng đạn thiếu chút nữa mất mạng, em thật sự dự định sinh con cho anh.”

“Vậy tại sao còn phải uống thứ này?”

Giọng Giang Dĩ Mạch dần nhỏ xuống, “Em vốn muốn sinh em bé với anh, chẳng sợ anh là kẻ ngốc nhưng có một lần đi bệnh viện nghe người ta nói nói kẻ ngốc sinh ra đứa bé rất có thể cũng sẽ là một đứa ngốc, em không muốn sinh em bé ngốc nên mới làm như vậy.”

“Thật sự chỉ đơn giản như vậy?”

Giang Dĩ Mạch nghiêm túc gật đầu.

Mộ Thiên Thần cười hì hì một tiếng xoa mái tóc cô: “Em nghe ai nói những lời lung tung như vậy? Anh Mộ Thiên Thần sao có thể sinh ra em bé ngốc đây? Coi như sinh ra bé ngốc đó cũng là bé ngốc thông minh.”

“Em không giỡn với anh, em nói thật đó.”

“Anh cũng nói thật.” Mộ Thiên Thần làm ra vẻ nghiêm túc nói, “Huống chi coi như anh là người ngốc đó cũng không phải là trời sinh đã ngu dại, gene tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì em cứ yên tâm nhé.”

“Em đâu nghĩ được nhiều như vậy.” Giang Dĩ Mạch nhỏ giọng lẩm bẩm.

“Nếu như bây giờ anh muốn em sinh em bé cho anh, em đồng ý không?”

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt gật đầu, đột nhiên liền phát hiện có cái gì đó không đúng vội đẩy Mộ Thiên Thần đang dựa sát vào, “Này, anh phải hiểu rõ là em đang chất vấn sao không có sự đồng ý của em mà anh đã đổi thuốc cho em rồi!”

Mộ Thiên Thần đột nhiên nở nụ cười ôm Giang Dĩ Mạch: “Em đáng yêu quá! Cuối cùng khi nào thì em phát hiện những viên thuốc này đã bị anh đổi?”

“Có gì đâu, nếu muốn người ta không biết trừ khi mình đừng làm!”

“Anh vốn đang tính tìm thời gian nói cho em biết chuyện này, lần này vừa đúng lúc đỡ phải phiền toái.” Mộ Thiên Thần cười nói.

Giang Dĩ Mạch không biết mình nên tức giận hay là nên vui mừng nữa, Mộ Thiên Thần ôm lấy cô ngồi trong lòng mình: “Bà xã, anh muốn nói cho em biết một chuyện, nhất định em càng vui vẻ!”

“Chuyện gì?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Thật ra thì lần đó ở dưới tầng hầm…” Mộ Thiên Thần từ từ ghé sát bên tai Giang Dĩ Mạch nhỏ giọng nói gì đó.

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc mở to hai mắt: “Thì ra là anh?”

Mộ Thiên Thần gật đầu: “Bà xã, có đúng là rất vui hay không?”

“Thì ra lần đó chính là anh!” Giang Dĩ Mạch dùng sức đẩy Mộ Thiên Thần ra, từ trên đùi anh xuống dưới: “Em còn tưởng rằng là Mộ Tử Duệ nên đau lòng rất lâu, thì ra là anh làm!”

Cô tức giận đấm anh: “Anh quá hư hỏng cho nên thừa dịp lúc thần trí em không tỉnh táo, đối với em…”

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thầm giữ chặt nắm đấm cô vung tới, “Bà xã Mộ Thiên Thần anh sao có thể để cho người đàn ông khác đụng vào đây?”

“Chỉ cần anh đánh ngất Mộ Tử Duệ là được rồi, sao còn phải làm loại chuyện đó với em? Lại còn dám làm mà không dám nhận!”

“Bà xã bị hạ độc, anh đây làm chồng đương nhiên có nghĩa vụ giúp bà xã giải độc chứ!” Mộ Thiên Thần đùa cợt cười nói: “Không phải bây giờ anh thừa nhận sao?”

“Bây giờ mới nhận thì có ích lợi gì?” Giang Dĩ Mạch cố gắng rút tay mình bị anh nắm về, “Buông tay!”

“Bà xã, em đang tức giận sao?”

“Buông tay!”

“Bà xã, chẳng lẽ em hi vọng lần đó là Mộ Tử Duệ làm giúp em giải độc?”

Giang Dĩ Mạch bị hỏi không nói nên lời, “Anh biết em không có ý đó!”

“Vậy tại sao em tức giận?” Mộ Thiên Thần hỏi.

“Em…” Lần này Giang Dĩ Mạch không biết nói gì cho phải, chỉ cảm thấy tức giận theo quán tính.

Vốn trách anh chưa hỏi qua mình đã len lén đổi thuốc thành Vitamin, kết quả cuối cùng trọng điểm gây gổ cũng không biết chạy đi chỗ nào rồi.

*****

Giang Dĩ Mạch phát hiện chu kỳ kinh nguyệt của mình trễ một ngày lập tức ra tiệm thuốc tây mua que thử thai về kiểm tra xem thế nào, thấy phía dưới hiển thị một vạch màu hồng, mặt như đưa đám.

https://thuviensach.vn

Từ khi kết hôn không bao lâu mỗi lần cô uống đều là Vitamin, nói cách khác các biện pháp an toàn khác cũng không làm nhưng sao vẫn chưa có thai.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch ngầm có chút bất an.

Trong bệnh viện, sắc mặt Giang Triển bằng tái nhợt ngồi trên giường trong phòng bệnh, nhìn thấy Giang Gia Kiệt đi vào liền hỏi: “Mạch Mạch và Kỳ Kỳ bọn nó chưa tới sao?”

Có lẽ là do bệnh nan y nên Giang Triển Bằng vô cùng nhớ hai con gái, mỗi lần con trai đi vào ông ta đều hỏi một câu như vậy.

“Không phải mấy ngày trước Giang Dĩ Mạch vừa ghé thăm ba sao?” Giang Gia Kiệt nói.

Giang Triển Bằng gật đầu, “Sao ba lại quên nhỉ, xem trí nhớ ba kìa, lớn tuổi nên hay quên.”

Ông ta lại hỏi: “Kỳ Kỳ đâu? Lâu lắm nó chưa tới bệnh viện thăm ba rồi.”

Nhắc tới Giang Mỹ Kỳ, Giang Gia Kiệt bụng đầy lửa giận và bất mãn, dù sao từ nhỏ cũng được cưng chiều tới lớn, không chịu nổi oán hận, tức giận nói: “Ba, sao ba còn hỏi chị? Con từng nói với ba rất nhiều lần rồi, chị ta nghe thấy ba cần tiền thuốc thang thì bị hù dọa chạy ra nước ngoài du lịch, không dám trở về tới đây thăm ba!”, trang khác là mặt dày ăn cắp.

“Gia Kiệt, sao con lại nói Kỳ Kỳ như thế! Nó là chị của con!”

“Chị ta tính là chị kiểu gì chứ? Liên kết với người ngoài nuốt tất cả tài sản nhà họ Giang chúng ta, ba và mẹ gặp chuyện không may chị ta keo kiệt một chút tiền cũng không chịu chi ra, còn bảo chúng ta đi tìm Giang Dĩ Mạch!” Giang Gia Kiệt tức giận oán trách, “Dựa vào cái gì Giang Dĩ Mạch

https://thuviensach.vn

giúp chúng ta? Năm đó mẹ đối xử với Giang Dĩ Mạch chẳng tốt chút nào, lúc nào cũng cố ý tìm chị ấy gây phiền toái, tính kế chị ấy, hãm hại chị ấy!”

Nhắc tới chuyện này trong lòng Giang Triển Bằng cũng áy náy!

“Còn nữa ba, ba bệnh nặng cần rất nhiều tiền thuốc thang, cũng là Giang Dĩ Mạch chi tiền ra, chị thì vắt chày ra nước (ý nói keo kiệt) còn nói không có tiền, không có tiền mà thấy ba chết không cứu lại chạy ra nước ngoài du lịch?”

Giang Dĩ Mạch chuẩn bị tới bệnh viện khoa phụ sản làm kiểm tra, thuận tiện xách theo túi hoa quả thuận đường ghé sang bên này thăm ba bệnh nặng, trước kia oán giận ba nhưng bây giờ biết ba không còn nhiều thời gian, trong lòng không thể nào hận nổi.

Mới vừa đi tới phòng bệnh bên cạnh thì nghe thấy Giang Gia Kiệt đang oán trách Giang Mỹ Kỳ.

“Gia Kiệt, sao con có thể nói Kỳ Kỳ như thế? Kỳ Kỳ nó còn trẻ, có chút ham chơi mà thôi.”

“Con chỉ nhỏ hơn chị hai tuổi đấy, con cũng ham chơi đấy!” Giang Gia Kiệt bất mãn nói: “Là chị ích kỷ, mẹ gặp chuyện không may cần tốn tiền mời luật sự ra toà chị ta cũng không muốn bỏ tiền ra, khi đó con liền dọa chị ta nếu không đưa tiền mời luật sư giúp mẹ thì sẽ để lộ ra bên ngoài chuyện chị ta nuốt trọn tất cả tài sản nhà họ Giang, lại còn thấy mẹ chết mà không cứu, chị ta sợ người ngoài biết nói chị ta ích kỷ mới ép mẹ chồng bỏ tiền. Lần này ba bệnh nặng chị ta không muốn gánh chịu tiền thuốc men nên tránh ra nước ngoài du lịch.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 95.2

Mỗi câu nói của Giang Gia Kiệt đều khiến trái tim làm ba của Giang Triển Bằng đau nhói, than thở một lát không lên tiếng.

Ông ta cũng không biết sao mình lại sinh ra đứa con gái như vậy.

Khi còn bé, mặc dù nó không sống ở nhà họ Giang nhưng về phần ăn mặc chi tiêu chưa từng tiết kiệm với nó, ngược lại cảm thấy chị em nó thua thiệt nên trên phương diện tài chính cố gắng thỏa mãn bọn họ.

Sau này khi họ vào cửa nhà họ Giang, vì cảm thấy khi nhỏ không thể chăm sóc tốt bọn họ, cảm thấy bọn họ thua thiệt nên chuyện gì cũng bênh vực bọn họ.

Bọn họ gây gỗ với Giang Dĩ Mạch ông ta cũng không hỏi phải trái đúng sai che chở bảo vệ chị em họ.

Nhưng thật ra ông ta biết, hai con gái bình thường cãi cọ không thể trách Giang Dĩ Mạch hết được, có lúc trong khi vô tình ông ta nhìn thấy con gái nhỏ Giang Mỹ Kỳ cố tình chọc Giang Dĩ Mạch nổi giận, lén lút lăng mạ chửi rủa mẹ đã qua đời của Giang Dĩ Mạch, chọc Giang Dĩ Mạch ra tay với nó, sau đó tìm người lớn bọn họ khóc lóc kể lể chị bắt nạt nó.

Khi cô ta còn bé, ông ta vốn có lòng thù địch với Giang Dĩ Mạch, vì áy náy cô ta nên xem như không thấy những chuyện mà mình chứng kiến, mỗi

https://thuviensach.vn

lần đều bắt Giang Dĩ Mạch nói xin lỗi.

Nhưng Giang Dĩ Mạch là người tính tình bướng bỉnh kiên quyết không chịu nói xin lỗi, mắng Thiệu Thiến hại chết mẹ cô, càng thêm hận ông ta.

Mỗi lần Giang Dĩ Mạch trách mắng Thiệu Thiến hại chết mẹ cô thì lại muốn đánh Giang Gia Kiệt bên cạnh.

Thiếu niên mười mấy tuổi vốn rất kích động lại thấy mẹ mình bị người ta không tôn trọng nên ra tay càng nặng, Giang Dĩ Mạch nào phải đối thủ của cậu ta, phần lớn đều bị đánh vô cùng thảm.

Điều này cũng tạo nên Giang Dĩ Mạch càng thêm hận người làm ba là ông ta đây.

Hôm nay Giang Triển Bằng ân hận lúc đầu đã làm sai, đối với con gái nhỏ Giang Mỹ Kỳ thì trong lòng nguội lạnh rồi.

Cũng trách ông ta người làm ba này không dạy được con gái.

Hai đứa bé từ nhỏ đã ở với Thiệu Thiến, sau đó vào nhà họ Giang cũng là Thiệu Thiến chăm sóc bọn họ, học theo tai nghe mắt thấy của Thiệu Thiến biến thành bộ dạng này.

Nhưng cũng chỉ có con gái biến thành bộ dạng này, con trai thì không.

Hôm nay nói gì cũng muộn rồi.

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới đẩy cửa phòng bệnh đi vào, cầm hoa quả đặt lên trên tủ đầu giường, cảm giác bầu không khí quái dị trong phòng bệnh cũng không vạch trần.

Giang Triển Bằng thấy Giang Dĩ Mạch đến thăm ông ta, sự bất đắc dĩ lúc nãy biến mất vui mừng gọi cô ngồi xuống, “Mạch Mạch, con đã tới rồi, vừa rồi ba còn nhắc tới con đó.”

https://thuviensach.vn

Đối với sự nhiệt tình của ba mình mà nói, mặc dù Giang Dĩ Mạch nói không hận nổi ông ta nhưng cũng không có cách nào đáp lại sự nhiệt tình đó.

Mỗi lần thấy con gái tới là Giang Triển Bằng nói không ngừng, giống như sợ dừng lại thì con gái sẽ rời đi ngay.

Ông ta nói liên tục chuyện khi Giang Dĩ Mạch còn bé, vì là con gái đầu tiên nên ông ta vô cùng thương yêu, cũng hưng phấn khi lần đầu tiên mình làm ba, cho nên khi Giang Dĩ Mạch còn bé thì ông ta dồn toàn bộ tình thương của cha vào cô.

Cho dù thời gian vợ mang thai bên ngoài…, mặc dù sinh con bên ngoài cùng phụ nữ khác nhưng vẫn không ảnh hưởng tình cảm của cha giành cho người con gái đầu tiên.

Giang Triển Bằng càng nói tới khúc cuối càng nói nhiều, giống như biết mình không còn sống được bao lâu nữa, nói hết toàn bộ những lời đời này còn sót lại.

Khoảng thời gian ông ta nằm viện này nói với Giang Dĩ Mạch nhiều hơn so với cả đời ông ta nói với cô.

Giang Dĩ Mạch chỉ yên lặng nghe không lên tiếng nói gì.

Chờ Giang Triển Bằng nói liên miên lải nhải mệt mỏi mới dừng lại, Giang Dĩ Mạch tìm cớ đứng dậy rời đi.

Giang Triển Bằng không nỡ để con gái đi nhưng cũng không tiện mở miệng bảo cô ở lại một lát.

Có lẽ đời này ông ta thiếu nợ không phải là hai đứa con cùng với Thiệu Thiến, mà con với người vợ đã mất là Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

“Gia Kiệt, mau tiễn chân chị con đi.” Giang Triển Bằng lập tức nói.

Kể từ khi Giang Dĩ Mạch trả tất cả tiền thuốc men của ba, hình như Giang Gia Kiệt thay đổi một chút cái nhìn về cô, cũng nghe lời đưa cô đi ra ngoài.

Lối đi nhỏ bên ngoài phòng bệnh, Giang Dĩ Mạch hỏi thăm tình hình cuộc sống và bệnh tình những ngày qua của ba.

Giang Gia Kiệt nói: “Mỗi ngày ba đều sẽ hỏi tới chị và chị tôi.”

Giang Dĩ Mạch không nói gì, chào tạm biệt Giang Gia Kiệt rồi rời đi.

Sau khi thấy Giang Dĩ Mạch đi, trong lòng Giang Gia Kiệt vẫn còn bất mãn chị gái cùng ba cùng mẹ Giang Mỹ Kỳ, tức giận bất bình lại gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ.

Lúc trước cậu ta cũng gọi điện thoại mấy lần cho Giang Mỹ Kỳ đang du lịch ở nước ngoài nhưng không gọi được, không phải là tắt máy mà là không nằm trong vùng được phục vụ.

Lần này đột nhiên cậu ta lại gọi được, đầu bên kia còn nhấn nút nghe máy.

Trong quán rượu xa hoa của hòn đảo ở nước ngoài, Giang Mỹ Kỳ đang tắm trong phòng tắm.

Trong phòng xa xỉ, người đàn ông tóc vàng mắt xanh chờ đợi nhàm chán nên thấy điện thoại Giang Mỹ Kỳ đặt trên hộc tủ liền tiện tay lấy ra nghịch.

Anh ta mở nhật ký ghi chép điện thoại và hộp thư tin nhắn nhìn một lần, lại mở danh bạ ghi số điện thoại di động ra xem, chợt có ý nghĩ mở danh sách đen của di động ra, phát hiện bên trong có mấy dãy số, dường như ác ý cố tình cài đặt mấy số này ra khỏi danh sách đen.

https://thuviensach.vn

Tất cả nội dung bên trong điện thoại anh ta đều lật xem một lần không phát hiện gì thú vị, nhàm chán ném sang bên cạnh, chuông điện thoại đột nhiên vang lên, người đàn ông tóc vàng mắt xanh lập tức ấn nút nghe máy.

Lúc này cửa phòng tắm mở ra, người đàn ông tóc vàng thấy Giang Mỹ Kỳ trùm khăn tắm đi ra đưa điện thoại di động nhét vào bên cạnh, không để ý vừa rồi đã nhấn nút nghe cuộc gọi kia.

Trong nước, đầu bên kia điện thoại Giang Gia Kiệt lớn tiếng kêu: "A lô? Chị, nói chuyện với chị …"

"Bảo bối, cuối cùng em cũng tắm xong." Người đàn ông tóc vàng nói tiếng bản xứ.

Giang Gia Kiệt nghe thấy đầu bên kia di động truyền đến tiếng đàn ông, tất cả ngôn ngữ cậu ta nghe đều không hiểu.

"Anh đang làm gì thế?"

"Bảo bối, anh đang đợi em." Người đàn ông tóc vàng ôm cô ta, "Anh sắp không đợi được nữa."

"Anh đừng vội, đợi em thêm lát nữa." Giang Mỳ Kỳ lấy máy sấy vào phòng tắm, cắm nguồn điện vào rồi sấy tóc.

Trong gương trên bệ rửa mặt phản chiếu chính là hình ảnh người đàn ông tóc vàng mắt xanh ôm lấy Giang Mỹ Kỳ đang thổi tóc từ phía sau, thân mật hôn lên cổ nhỏ dài của cô ta, bàn tay vén khăn tắm màu trắng bao quanh người lên trên, xoa bắp đùi thon dài cân đối, không an phận mò vào sâu bên trong…..

"Milro, anh…"

https://thuviensach.vn

“Anh không chờ được nữa.” Người đàn ông tóc vàng tắt máy sấy, không thể chờ đợi tách bắp đùi Giang Mỹ Kỳ ra.

Giang Mỹ Kỳ bị người đàn ông tóc vàng đặt trên bệ rửa mặt, khăn tắm trên người rơi xuống mặt đất.

Đột nhiên người đàn ông tóc vàng ôm lấy Giang Mỹ Kỳ ra khỏi phòng tắm đặt lên trên giường, sau đó liền nhào tới….

Giờ phút này trên đảo đang là buổi tối, còn trong nước là buổi chiều.

Giang Gia Kiệt nghe trong điện thoại truyền tới động tĩnh kỳ cục kịch liệt, trộn lẫn là tiếng kêu của Giang Mỹ Kỳ và tiếng người đàn ông ra sức thở gấp, tức giận cúp máy.

Không phải anh Hạo Thiên đang bị giam ở trung tù sao?

Vậy người đàn ông ngoại quốc kia là ai?

Giang Gia Kiệt giận đen mặt, bây giờ ba bệnh nan y mà chị ta còn có tâm tư ra nước ngoài làm chuyện đó với người đàn ông khác.

Giang Triển Bằng nhìn thấy con trai đen mặt đi vào nghĩ rằng cậu ta và Giang Dĩ Mạch cãi nhau, khuyên: “Gia Kiệt, con đừng cãi nhau với Dĩ Mạch, lần này nếu không phải nó bỏ tiền thuốc thang ra thì bây giờ ba đã bị đuổi ra khỏi bệnh viện…”

“Con không cãi nhau với Giang Dĩ Mạch!” Giang Gia Kiệt nổi cáu.

“Không cãi nhau sao con tức giận như vậy?”

“Còn không phải là chị con…” Giang Gia Kiệt không nói tiếp được.

“Con nói là Kỳ Kỳ? Nó thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Không có gì, con còn việc phải đi ra ngoài một chuyến, ba nghỉ ngơi cho khỏe.” Giang Gia Kiệt xoay người rời khỏi phòng bệnh lần nữa.

Giang Gia Kiệt đi qua đại sảnh bệnh viện, trong lúc vô tình nhìn thấy bóng dáng Giang Dĩ Mạch không đi ra ngoài mà đi về một hướng khác.

Cậu ta tò mò đi theo liếc mắt nhìn bảng hướng dẫn phía trên phòng bệnh, phát hiện cô đi tới khoa phụ sản.

Cứ luôn thắc mắc bụng tròn trịa của cô sao đột nhiên lại biến mất.

Chắc có lẽ không giữ được đứa bé.

Giang Gia Kiệt liếc mắt nhìn rồi không đi theo nữa, ra khỏi lầu bệnh viện xuống phía dưới thuê xe.

Hạo Thiên đang bị tù không nghĩ tới Giang Gia Kiệt sẽ tới thăm mình, kể từ khi bị án tù đến nay trừ mẹ ra thì không thấy những người khác tới thăm mình.

“Gia Kiệt.” Đường Hạo Thiên mặc quần áo tù cầm điện thoại nhìn Giang Gia Kiệt bên ngoài cửa sổ thủy tinh.

Giang Gia Kiệt thấy Đường Hạo Thiên sưng mặt sưng mũi, đặc biệt trên cổ vệt dây màu đỏ rõ rệt, giật mình hỏi: “Anh Hạo Thiên, anh làm sao vậy? Có phải bị người bên trong đó đánh không?”

“Anh không sao, Gia Kiệt, anh không nghĩ tới là em sẽ vào thăm anh, chị em đâu?”

Giang Gia Kiệt nói không nên lời, cậu ta tức giận chạy tới muốn nói cho anh ta biết khi anh ta đang bị tù thì chị mình lại cùng người đàn ông khác làm chuyện đó, nhưng rốt cuộc đó là chị ruột của mình nên không nói ra miệng.

https://thuviensach.vn

“Chị ấy ra nước ngoài.”

“Là đi công tác sao?” Đường Hạo Thiên hỏi, “Chị em, bây giờ chắc cô ấy bận rộn nhiều việc nhỉ, bận đến không có thời gian đến thăm anh. Cũng tốt, bây giờ tất cả tập đoàn Đường thị đều dựa vào mình cô ấy giải quyết, lần nước mẹ anh đến thăm anh còn nói cô ấy rất cực khổ, không tranh thủ được chút thời gian đến thăm anh.”

Giang Gia Kiệt có chút hối hận vì đã tới: “Chị em, chị ấy đúng là bận rộn nhiều việc, đúng là bận rộn nhiều việc.”

Hai người trò chuyện trong chốc lát, Giang Gia Kiệt nói, “Ba em kiểm tra phát hiện bị ung thư giai đoạn cuối không còn bao nhiêu thời gian nữa, bây giờ đang nằm trong bệnh viện, phải dựa vào thuốc để duy trì.”

Đường Hạo Thiên nghe thấy tin tức kinh người như vậy cảm thấy nhà họ Giang họa đến dồn dập.

Đầu tiên là mẹ vợ xảy ra chuyện, sau đó ba vợ cùng trở thành bệnh nan y, mặc dù mẹ vợ giết ba anh ta nhưng hôm nay nhà họ Giang cũng không tốt đẹp nữa.

Có lẽ đây chính là báo ứng.

Mãi cho đến khi rời khỏi trại giam, Giang Gia Kiệt vẫn chưa nói chuyện Giang Mỹ Kỳ phản bội anh ta.

Sau khi trở lại bệnh viện trời đã chập tối, Giang Gia Kiệt rất tức giận, cảm thấy chị mình thật sự quá đáng.

Nuốt lấy tất cả tài sản nhà họ Giang, không chịu bỏ tiền giúp mẹ mời luật sư, còn ép mẹ chồng bỏ tiền ra, ba bệnh nặng cũng không tới liếc mắt nhìn, sợ phải chịu trả tiền thuốc nên trốn ra nước ngoài du lịch. Anh Hạo

https://thuviensach.vn

Thiên tronhg tù bị đánh cũng không thèm tới xem một chút, còn cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 95.3

Cậu ta lại gọi điện ra nước ngoài cho Giang Mỹ Kỳ.

Giờ phút này trong phòng xa hoa trên đảo ở nước ngoài vừa mới kết thúc một cuộc chiến đấu ác liệt, hai người mệt ngủ thiếp đi.

Đột nhiên tiếng chuông điện thoại đánh thức Giang Mỹ Kỳ, nghĩ rằng trong công ty đã xảy ra chuyện gì đó nên trợ lý gọi điện thoại tới đây, khi ấn nút a lô một tiếng thì nghe thấy tiếng của Giang Gia Kiệt, cô ta bị dọa sợ tới mức đột nhiên từ trên giường ngồi dậy.

“Gia Kiệt?” Cô ta nhớ đã cài đặt số điện thoại Giang Gia Kiệt và ba cùng với Giang Dĩ Mạch vào danh sách đen rồi, sao lại nhận được điện thoại của cậu ta?

“Chị, muốn gọi điện thoại cho chị nhưng thật không dễ dàng gì!” Giang Gia Kiệt giọng mỉa mai nói: “Chị ở nước ngoài sống rất thoải mái chứ?”

“Chị đang công tác ở nước ngoài, bây giờ đang bận họp đấy….”

“Đúng vậy, bây giờ chị bận rộn nhiều việc, bận họp cùng người đàn ông khác!” Giang Gia Kiệt châm chọc nói, “Hôm nay em tới trại giam thăm anh Hạo Thiên.”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ liếc người đàn ông tóc vàng mắt xanh ngủ say bên cạnh, lặng lẽ vào phòng vệ sinh đóng chặt cửa nghe điện thoại.

“Có chuyện gì thì em cứ nói đi, bây giờ bên chỗ chị đang là nửa đêm.”

“Hôm nay em đi thăm anh Hạo Thiên, anh ấy mặt mũi bầm dập, trên cổ còn có vệt dây rõ ràng là ở trong tù bị người ta đánh.” Giang Gia Kiệt nói.

“Em đi thăm Hạo Thiên làm gì?” Giang Mỹ Kỳ thuận miệng hỏi.

“Anh ấy là chồng chị, đi thăm anh HạoThiên nên phải là chị!” Giang Gia Kiệt bất mãn nói, “Nhưng chị lại chạy ra nước ngoài du lịch, cùng người đàn ông nước ngoài làm ra chuyện có lỗi với anh Hạo Thiên!”

“Chuyện không có chứng cứ em đừng nói nhảm!” Giang Mỹ Kỳ nói.

“Em nghe thấy rồi chị còn không thừa nhận?”

“Em nghe được cái gì rồi hả?” Giọng điệu Giang Mỹ Kỳ rất không kiên nhẫn, “Hơn nửa đêm chị còn phải họp đã rất cực khổ, em không có việc gì đừng tìm chị, chị không thích!”

“Chị đang cực khổ bận rộn cùng người đàn ông khác lăn lộn trên giường hả?”

“Miệng chó không phun được ngà voi!” Giang Mỹ Kỳ tức giận cúp điện thoại.

Giang Gia Kiệt lập tức nói: “Bây giờ em gọi điện thoại cho chị là muốn nói cho chị biết ba rất muốn gặp chị!”

“Không phải chị đã nói với em là chị bận rộn nhiều việc sao? Em nói với ba một tiếng là chị đang công tác ở nước ngoài.” Giang Mỹ Kỳ không nhịn được nói, sớm mất sự kiên nhẫn với chuyện nhà họ Giang.

https://thuviensach.vn

“Chị có trở về hay không là chuyện của chị, em chỉ quản nói cho chị biết.” Giang Gia Kiệt nói, “Giang Dĩ Mạch cũng tới bệnh viện thăm ba nhiều lần rồi, còn trả tất cả tiền thuốc thang ba nằm viện, nhưng còn chị?”

“Giang Dĩ Mạch trả tiền thuốc cho ba? Không phải cô ta rất hận ba sao?”

“Cho nên em nói, Giang Dĩ Mạch hơn chị không biết bao nhiêu lần!”

“Này Giang Gia Kiệt, chị là chị ruột em đó, có người nói chị ruột của mình như em sao?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn.

“Chị còn biết chị là chị ruột của em ư? Vứt ba trong bệnh viện chẳng ngó ngàng gì tới, chỉ lo mình ra nước ngoài thong dong sung sướng, tiền thuốc men không chịu bỏ ra dù chỉ một phân, chị còn có mặt mũi nói chị là chị ruột của em sao?”

“Không phải đã nói với em rồi sao, chị ra nước ngoài công tác.” Từ đầu tới cuối Giang Mỹ Kỳ không thừa nhận mình đi du lịch, lén lút hẹn hò với người đàn ông nước ngoài.

“Gia Kiệt, chị biết ba bị bệnh nặng tâm tình em không tốt chị cũng hiểu em, chị sẽ sớm thu xếp hết bận bịu công việc để về.” Giọng điệu Giang Mỹ Kỳ làm ra vẻ mình hi sinh rất nhiều, Giang Gia Kiệt giận đến mức dứt khoát cúp điện thoại của cô ta.

Giang Mỹ Kỳ lập tức kiểm tra danh sách đen trong điện thoại, phát hiện trong danh sách đen chẳng còn số điện thoại nào, chẳng trách Giang Gia Kiệt gọi điện thoại tới sẽ nhận được.

Cô ta xem nhật ký cuộc gọi tới phát hiên hơn hai giờ trước Giang Gia Kiệt có gọi điện thoại qua đây, hơn nữa mình còn nhận cuộc gọi.

Nhưng cô ta chẳng biết chút gì.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ lập tức mở cửa phòng vệ sinh đi ra ngoài đánh thức người đàn ông tóc vàng đang ngủ thờ phì phò, “Milro, anh tỉnh dậy!”

“Đừng quấy rầy, để anh ngủ thêm tý nữa…”

“Em có lời muốn hỏi anh, nhanh dậy đi!” Giang Mỹ Kỳ vén chăn mỏng lên, người đàn ông trần truồng nằm trên giường tiếp tục ngủ.

Thấy người đàn ông thở phò phò ngủ tiếp, Giang Mỹ Kỳ nắm vào chỗ hiểm của người đàn ông dùng sức bóp một cái, người đàn ông tóc vàng đau mắng to một tiếng rồi ngồi dậy.

“Em muốn làm gì?” Người đàn ông tóc vàng cầm lấy cổ tay cô đang giữ lấy chỗ hiểm của mình hỏi.

“Em hỏi anh, có phải anh động vào điện thoại của em không hả?” Giang Mỹ Kỳ siết chặt chỗ hiểm của anh ta uy hiếp hỏi.

“Nhanh buông tay ra!” Người đàn ông tóc vàng chỉ sợ chỗ hiểm của mình bị cô ta bóp vỡ.

“Có phải anh động vào điện thoại em không hả?”

“Lúc em tắm anh nhàm chán nên xem qua một chút.”

“Thật sự là anh?” Giang Mỹ Kỳ nổi cáu, “Là anh cài đặt gỡ bỏ mấy số nằm trong danh sách đen ra ngoài sao?”

“Là anh đùa giỡn với em chút thôi.” Người đàn ông tóc vàng nói.

“Đùa giỡn? Em trai em gọi điện thoại tới cũng là anh nghe máy hả?” Giang Mỹ Kỳ tức giận siết chặt chỗ hiểm của anh ta, dọa người đàn ông tóc vàng kêu to mau buông ra!

https://thuviensach.vn

“Để xem anh còn động vào điện thoại di động em… A….” Giang Mỹ Kỳ dùng sức siết chặt chọc tức người đàn ông tóc vàng vung một cái tát đánh Giang Mỹ Kỳ ngã trên giường.

“Anh đánh tôi?” Giang Mỹ Kỳ kinh ngạc.

Từ khi hai người biết nhau đến bây giờ tổng cộng chỉ hai lần gặp mặt, một lần là hưởng tuần trăng mặt cùng Đường Hạo Thiên, còn một lần gặp nữa chính là lần này. Mỗi lần hai người gặp mặt anh ta đối với cô ta đều ‘ngàn theo trăm thuận’ (Ý nói rất nghe lời) lại lịch sự biết quan tâm.

Cô ta không nghĩ tới anh ta sẽ ra tay đánh mình.

“Mẹ anh là công chúa Hoàng gia nước Y, từ nhỏ đến lớn không ai dám đụng vào anh, em lại dám bóp chỗ kia của anh? Có thể anh sẽ trở thành người thừa kế Hoàng gia nước Y, chịu trách nhiệm nặng nề sinh đời sau để thừa kế, nếu như là em hại anh xảy ra chuyện thì em chịu trách nhiệm nổi sao?” Người đàn ông tóc vàng đè Giang Mỹ Kỳ dưới thân, thay đổi thái độ lịch sự, thẹn quá hóa giận đè nén.…

Ngày hôm sau mặt trời lên cao, người đàn ông mới tỉnh lại liền nghe thấy bên cạnh truyền tới tiếng khóc trầm thấp, nghiêng đầu thấy người phụ nữ khóc đến ‘hoa lê đẫm mưa’ điềm đạm đáng yêu.

“Bảo bối, sao em khóc?” Anh ta đã hoàn toàn quên chuyện hôm qua đánh cô ta một bạt tai.

Giang Mỹ Kỳ vẫn khóc sụt sùi như trước, yên lặng rơi nước mắt, đàn ông nhìn chỉ sợ đều tan nát cõi lòng.

“Sao vậy? Bảo bối.” Người đàn ông tóc vàng lật cơ thể Giang Mỳ Kỳ lên rồi đè lên người cô ta, thấy má trái cô ta sưng đỏ lúc này mới nhớ tới chuyện đêm qua đánh cô ta một bạt tai. “Xin lỗi, bảo bối, đêm qua anh quá kích động không nên đánh em, nhưng em không nên bóp chỗ đó của anh.”

https://thuviensach.vn

Nước mắt Giang Mỹ Kỳ chảy càng ác liệt hơn.

“Bảo bối đừng khóc, anh biết sai rồi.” Người đàn ông tóc vàng lau nước mắt cho Giang Mỹ Kỳ, “Em phạt anh đi, bảo anh làm gì cũng được.”

“Em phải đi.” Giang Mỹ Kỳ chảy nước mắt nói.

“Em đã từng nói với anh rồi…”

“Là em không đúng, em không biết mẹ anh là người Hoàng gia nước Y, cũng không biết anh là người thừa kế Hoàng gia nước T, không nên không có chừng mực bóp chỗ kia của anh.” Giang Mỹ Kỳ đẩy anh ta ra, “Em nghĩ cả đêm, em phải đi, sau này có lẽ chúng ta sẽ không gặp lại nhau nữa.”

“Tại sao?”

“Anh là người thừa kế của Hoàng gia nước Y, em chỉ là người dân bình thường của quốc gia khác, không xứng với anh.”

“Em không cần để ý cái này, ba anh cũng là người dân bình thường, năm đó thời gian mẹ anh tới đảo chơi mới biết ba anh, sau đó họ yêu nhau và có anh. Hơn nữa anh chỉ có quyền thừa kế mà thôi chứ rất khó đến phiên anh thừa kế, cậu anh có mấy đứa con trai, trừ phi bọn họ đều chết hết.” Nói xong người đàn ông tóc vàng cười đùa.

Giang Mỹ Kỳ cũng không nhịn được cười, “Làm sao anh có thể nguyền rủa con trai của cậu anh thế chứ.”

“Có phải em cười là thể hiện em không giận anh nữa chứ hả?”

“Em giận anh hồi nào.” Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ thẹn thùng, “Nhưng anh là hoàng tộc, em chỉ là…”

“Em không cần lo lắng chuyện này, ba anh cũng là dân thường, vẫn ở cùng một chỗ với mẹ anh.”

https://thuviensach.vn

“Ba anh thực sự chỉ là người dân bình thường?” Giang Mỹ Kỳ không tin.

Người đàn ông tóc vàng gật đầu, “Ba anh là ông chủ tập đoàn tài chính nước D, nhưng đối với anh sống trong Hoàng gia của mẹ mà nói thì chỉ là người bình thường.”

Giang Mỹ Kỳ thầm kinh ngạc, ban đầu từ lần đầu tiên nhìn thấy người đàn ông tóc vàng mắt xanh đẹp trai này thì cảm giác trên người anh ta tản ra khí chất cao quý không gì sánh kịp, đoán anh ta ra đời trong gia đình không tầm thường nhưng không nghĩ tới anh ta xuất thân cao quý như vậy.

Bây giờ quốc gia còn giữ lại Hoàng gia không nhiều lắm, nhưng thân phận bọn họ vẫn là điều người bình thường hâm mộ.

Hơn nữa xuất thân của ba người đàn ông này cũng không tầm thường, là ông chủ tập đoàn tài chính hàng đầu, khó trách Hoàng gia quốc gia khác lại đồng ý gả công chúa cho ông ta.

“Cho dù như vậy em cũng không thể ở lại nữa, em phải đi rồi.” Giang Mỹ Kỳ nói, “Nếu như vừa bắt đầu anh nói thân phận anh cho em biết thì nhất định em không chấp nhận anh.”

“Chính là anh sợ nói cho em biết thân phận anh sẽ hùa dọa em chạy nên vẫn luôn giấu diếm em.” Người đàn ông tóc vàng đè trên người Giang Mỹ Kỳ đưa tay cầm lấy một dây chuyền nổi tiếng trong ngăn kéo đầu hộc tủ, “Đây là dây chuyền anh tốn một số tiền khổng lồ trong buổi đấu giá của Hoàng gia mới có được bây giờ tặng cho em, đừng rời bỏ anh được không?”

“Cái này quá đắt em không thể nhận….” Giang Mỹ Kỳ giơ tay lên từ chối thì người đàn ông đã đeo lên giúp cô ta.

https://thuviensach.vn

Hai người lại thân mật một lần nữa sau đó gọi phòng dịch vụ lăn lộn thêm hai ngày ở trong phòng quán rượu xa hoa, Giang Mỹ Kỳ mới lấy cớ về nước xử lý công việc của tập đoàn tách anh ta ra.

Vì để xứng với thân phận cao quý của anh ta, Giang Mỹ Kỳ cố ý nói mình phải về nước xử lý chuyện của công ty, làm ra vẻ không cẩn thận nói lộ ra miệng là công ty quá lớn tất cả đều một mình cô ta tự xử lý, rất cực khổ vân vân….

Lúc gần đi Giang Mỹ Kỳ cũng tặng người đàn ông tóc vàng một chiếc đồng hồ đeo tay có giá trị liên thành làm quà đáp lễ, sau đó cùng người đàn ông tóc vàng lưu luyến không rời tách ra.

Dọc đường đi ra sân bay hai người trong taxi chàng chàng thiếp thiếp, đến sân bay làm thủ tục lên máy bay hai người vẫn anh anh em em, giống như qua hôm nay hai người gặp lại thì phải đợi tới kiếp sau ấy.

Mãi cho đến khi sân bay lên tiếng nhắc nhở lên máy bay, Giang Mỹ Kỳ mới bước từng bước quay đầu lại lưu luyến không rời nói tạm biệt với người đàn ông tóc vàng rồi lên máy bay.

Vào khoang hạng nhất trên máy bay thì khuôn mặt Giang Mỹ Kỳ lưu luyến không rời liền biến mất trong nháy mắt, vẻ mặt cao quý giẫm lên giày cao gót bảy tám cm uốn éo tìm được chỗ của mình ngồi xuống.

Bên cạnh, ngón tay thon dài của người đàn ông đang gõ trên bàn phím laptop, ngũ quan lộ ra vẻ khí khái anh hùng tuấn tú, vẻ mặt chuyên chú nhìn màn hình laptop….

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Cô Nam Quả Nữ

Trước khi máy bay cất cánh, loa truyền thanh trong cabin nhắc nhở mọi người tắt thiết bị điện tử, máy bay sắp cất cánh, người đàn ông khép máy tính xách tay lại đặt sang bên cạnh, tựa vào lưng ghế ngồi ở phía sau, nhắm mắt lại, giống như đang nghỉ ngơi.

Sắc mặt hơi tái nhợt lộ ra trong veo mà lạnh lùng, quanh thân tỏa ra lạnh lùng cao quý làm cho người ta không dám đến gần.

Mấy giờ sau, máy báy đến sân bay trong nước.

Người đàn ông mở mắt ra, nhìn sang người khách bên cạnh chỗ ngồi vẫn đang ngủ, đành phải lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này Giang Mỹ Kỳ mới đã tỉnh lại, vẻ mặt xấu hổ giải thích, vội vàng đứng dậy vội vàng rời đi, không cẩn thận làm rơi túi xuống đất.

Người đàn ông lấy xe lăn gấp ra, dư quang khóe mắt chú ý đến túi xách rơi bên cạnh chỗ ngồi.

Giang Mỹ Kỳ chen chúc thật lâu, cũng không đợi người đàn ông kia, đang do dự mình có nên quay đầu, thì nghe thấy đằng sau có âm thanh lễ phép: “Tiểu thư, đây là túi xách của cô.”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ theo bản năng quay đầu, thấy người đàn ông ngồi lên xe lăn, đáy mắt hiện lên kinh ngạc, nhận túi xách của mình: “Thì ra túi xách của tôi rơi xuống! Cám ơn.”

“Không cần khách sáo.” Người đàn ông đẩy xe lăn chạy bằng điện rời đi.

Giang Mỹ Kỳ nhìn bóng lưng người đàn ông ở trên xe lăn một lúc lâu, sau đó mới cầm túi xách của mình rời đi.

Trợ lý vội vàng đi đến gọi một tiếng: “Tổng giám đốc, người trở lại, xe dừng ở bên ngoài.”

Trước khi Giang Mỹ Kỳ về nước đã gọi điện thoại cho trợ lý đến sân bay đón mình, sau khi lên xe, phân phó trợ lý, lái xe đưa cô ta đến bệnh viện.

“Tôi dặn cô trước khi đến đón tôi thì qua nhà tôi lấy đồ có cầm đến không?” Giang Mỹ Kỳ ngồi ở trên hàng ghế sau xe hỏi.

“Có, ở chỗ này.” Trợ lý vừa lái xe vừa ra hiệu chỗ túi quà tặng ở trên ghế tay lái phụ, trong lòng tò mò tổng giám đốc bảo cô đến nhà họ Đường lấy cà- vạt từ trong tủ quần áo ra tìm người đóng gói là muốn tặng cho người nào.

Mặc dù cà- vạt thoạt nhìn giống như mới mua, nhưng dù sao cũng là đồ đã dùng qua, tìm người đóng gói một lần nữa giả vờ tặng người, nếu để cho đối phương biết thì là chuyện rất không lễ phép.

Mà một cái cà- vạt có thể đáng bao nhiêu tiền, đối với nhà giàu có mà nói căn bản không đáng nhắc tới.

Trong lòng trợ lý nghĩ như vậy, miệng không dám nói ra.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ lấy túi quà tặng trên tay lái phụ qua, lấy hai hộp quà tặng bên trong ra, bên trong chứa một cà- vạt đưa cho ba, cà- vạt này là lần đi hưởng tuần trăng mật cùng Đường Hạo Thiên ở nước ngoài mua, liền thử đeo một chút, cũng chưa chính thức đeo, giống như mới.

Đường Hạo Thiên phải vài năm sau mới có thể ra ngoài, cà- vạt này để ở nhà lãng phí, không bằng lấy ra làm thuận nước giong thuyền, hơn nữa ba bị bệnh nguy kịch, đoán chừng cũng không đeo cà- vạt, mua mới thì lãng phí tiền bạc.

Trong một hộp quà khác là một chiếc lắc tay giả của đàn ông, cũng là lần cùng Đường Hạo Thiên đi hưởng tuần trăng mật đó mua, lấy ra tặng cho em trai cũng phù hợp.

Giang Triển Bằng thấy Giang Mỹ Kỳ rốt cục đến bệnh viện thăm ông, kích động nước mắt cũng mau chảy ra.

Coi như cách làm của cô ta có chút rất không đúng, nhưng dù sao cũng là con gái ruột của mình, chỉ cần đồng ý đến bệnh viện thăm mình, cũng đã thỏa mãn, không có hy vọng xa vời khác.

“Kỳ Kỳ, trong khoảng thời gian này con không đến bệnh viện, ba vẫn luôn rất nhớ con.” Sắc mặt Giang Triển Bằng tiều tụy bởi vì Giang Mỹ Kỳ xuất hiện mà trở nên tốt hơn.

“Ba, con đi công tác ở nước ngoài, tập đoàn Đường thị bây giờ phải dựa vào một mình con chống đỡ, Hạo Thiên lại xảy ra chuyện, trước khi anh ấy ra ngoài con không thể để cho tập đoàn Đường thị xảy ra bất cứ vấn đề gì.” Giang Mỹ Kỳ giải thích nói, giả làm con gái hiếu thuận nén nước mắt nói tiếp: “Thực xin lỗi, ba, thật ra con cũng rất muốn ở lại trong nước, như vậy con có thể thường xuyên đến bệnh viện chăm ba.”

Giang Gia Kiệt ở một bên thờ ơ nhìn: “Đi công tác cái gì, căn bản chị...”

https://thuviensach.vn

“Gia Kiệt, chị biết là chị không tốt.” Giang Mỹ Kỳ vội vàng cắt ngang anh ta: “Chị sẽ giải thích với em, lần này đi công tác trở về, chị còn đặc biệt mua quà tặng cho em với ba.”

Giang Mỹ Kỳ cầm lấy túi: “Con vừa xuống máy bay liền đến bệnh viện... A..., đúng rồi, còn có chị gái, con cũng mua quà.”

Giang Triển Bằng từ trong tay con gái nhận hộp quà, sau khi mở ra thấy là một cái cà vạt, vui vẻ không buông tay: “Con đến thăm ba là tốt rồi, không cần mua quà gì.”

“Đây là tâm ý của con, chỉ cần ba thích là được.” Giang Mỹ Kỳ cười nói, nhìn về phía em trai Giang gia kiệt: “Gia Kiệt, lắc tay này em thích không? Là trước khi chị về nước cố ý chọn lựa cho em, chọn rất lâu mới chọn được món này.”

Giang Gia Kiệt nhìn chất lượng chiếc lắc tay, quả thật là hàng cao đẳng, giá cả cũng không thấp.

Vẫn cho rằng chị gái là con gà trống sắt vắt chày ra nước, thấy chị ta còn bằng lòng mua quà quý giá như vậy, cũng không so đo chuyện trước kia với chị ta.

“Đúng rồi, chị còn mua cho chị gái một túi xách hàng hiệu, mẫu thịnh hành mới nhất toàn thế giới năm nay.”

Túi xách này thật sự trước khi về nước cô ta chọn lựa, khi người đàn ông tóc vàng giúp cô chọn lựa đồng hồ thuận tiện chọn một túi xách nữ hàng hiệu, so với tiền thuốc men lớn, thì số tiền túi xách tính là cái gì.

“Mấy ngày hôm trước Mạch mạch vừa đến đây.” Giang Triển Bằng nói: “Kỳ Kỳ, về sau nếu ba mất, con phải cùng chị gái của con còn có Gia Kiệt sống chung thật tốt, không cần cãi nhau. Bây giờ ba sợ chị em các con bất hòa nhất, vì chuyện tiền bạc mà cãi nhau.”

https://thuviensach.vn

“Sẽ không, ba, con vẫn rất tôn trọng chị.” Giang Mỹ Kỳ trợn tròn mắt nói lời bịa đặt, “Còn có ba, ba cũng không cần lo lắng, bây giờ con đã trở về, lập tức đi nộp tiền thuốc men giúp ba.”

Giang Gia Kiệt ngẩn người, trước không phải ở trong điện thoại nhắc đến với chị ta, toàn bộ tiền thuốc men được Giang Dĩ Mạch trả hết rồi sao?

Giang Triển Bằng nghe những lời này của con gái, trong lòng không biết có bao nhiêu vui vẻ, cảm động nói: “Kỳ Kỳ, con có tấm lòng này là đủ rồi, chuyện tiền thuốc men con không cần lo lắng, Mạch Mạch đã trả.”

“Tấm lòng chị thật tốt.” Giang Mỹ Kỳ làm bộ làm tịch nói, tia sáng vụt qua trong mắt không lộ dấu vết, cô ta muốn chính là hiệu quả này.

Vừa có hiếu dụ dỗ ba vui vẻ, quan hệ tốt với Gia Kiệt, lại làm người tốt, hơn nữa không dùng một phân tiền.

Cà- vạt cùng lắc tay đàn ông cũng là tiền của Đường Hạo Thiên, mà tiền cô mua túi xách là cô ta tiêu, nhưng tiền cũng là sinh mệnh là con cháu trả.

Đây chính là cách đối nhân xử thế, bỏ ra số lẻ lấy được lợi ích lớn nhất.

*

Đêm khuya, trong phòng mờ tối một mảnh kiều diễm.

Rốt cục, người đàn ông thoả mãn buông tha vợ của mình, ôm lấy cô đi vào giấc ngủ.

Giang Dĩ Mạch rúc vào trong ngực Mộ Thiên Thần, nhưng ngủ không yên, dường như có tâm sự.

“Bà xã, lại suy nghĩ cái gì?” Mộ Thiên Thần ôm lấy Giang Dĩ Mạch dịu dàng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em đang suy nghĩ trong bụng em có phải đã có tiểu bảo bảo rồi không.” Giang Dĩ Mạch nói.

“Thì ra em cũng nóng vội như vậy, bây giờ chúng ta tiếp tục...”

“Em nghiêm chỉnh nói với anh!” Giang Dĩ Mạch vỗ anh một cái.

“Anh rất nghiêm chỉnh!” Mộ Thiên Thần trêu tức cười nói, sau đó hơi đứng đắn lại bổ sung: “Sinh con là chuyện rất đứng đắn!”

“Ngộ nhỡ em không có thể sinh?” Giang Dĩ Mạch hỏi.

“Làm sao có thể!” Mộ Thiên Thần dở cười dở khóc nói.

“Chúng ta cùng một chỗ đã hơn một năm, mỗi lần đều ăn là Vitamin, nhưng bụng của em một chút động tĩnh cũng không có.” Giang Dĩ Mạch nói ra lo lắng của mình

“Không cần khẩn trương, toàn bộ thuận theo tự nhiên là được, chúng ta sẽ con của chúng ta.” Mộ Thiên Thần nói.

“ Ngộ nhỡ nếu không sinh được?” Giang Dĩ Mạch nghiêm túc hỏi: “Em là nói nếu ngộ nhỡ.”

Thấy vẻ mặt Giang Dĩ Mạch nghiêm túc, bàn tay ấm áp của Mộ Thiên Thần nhẹ nhàng đặt ở trên bụng cô: “Nếu vậy, cả đời chúng ta có thể sống trong thế giới chúng ta hai người rồi!”

“Em nói nghiêm túc.” Giang Dĩ Mạch có chút bất mãn nói, lúc này anh vẫn còn nói đùa.

“Mặc kệ phát sinh cái gì em cũng là bà xã của anh, coi như lúc trước chúng ta kết hôn không phải xuất phát từ tình yêu - -” Vẻ mặt Mộ Thiên Thần cũng dần dần nghiêm túc: “Nhưng anh quyết định để em trở thành vợ

https://thuviensach.vn

chân chính của anh là vừa ý con người của em, không phải bụng của em.”Giang Dĩ Mạch giật mình.

“Cho nên, em cái gì cũng không cần lo lắng.” Ánh mắt Mộ Thiên Thần mềm mỏng như sắp chảy ra nước: “Cũng đừng miên man suy nghĩ nữa.” Chậm rãi đến gần, hôn.

...

Hai ngày sau Giang Dĩ Mạch đến khoa phụ sản của bệnh viện lấy báo cáo kiểm tra của mình, cô đến khu nội trú thăm ba trước, từ xa đã nghe thấy tiếng cười.

“... Kỳ Kỳ, khi đó con đặc biệt thông minh, so với Gia Kiệt thông minh hơn, trước kia mẹ con thường xuyên từ nước ngoài trở về mang đồ ăn cho các con, mỗi lần con đều giấu phần của mình đi sau đó nói cho Gia Kiệt, nói con đói bụng, muốn chia phần của Gia Kiệt.” Giang Triển Bằng cười nói, hiện ở trong lòng cảm khái, khi đó con gái đã biết tính kế đồ của em trai, mà người lớn bọn họ khi đó chỉ coi là trẻ con, không để ở trong lòng.

Hơn nữa làm như vậy về sau trưởng thành ở chung với người khác, cũng tuyệt đối sẽ không thua thiệt, chẳng qua không ngờ nó cũng đối xử người trong nhà cũng như thế.

Giang Gia Kiệt tức giận đến mặt cũng đen: “Ba, các người là đang cười nhạo con khờ sao? Khi đó con không phải là đứa trẻ sao, hơn nữa chị ất là chị gái con, sao con nghĩ được chị ta còn nhỏ như vậy mà bắt đầu gạt người em trai ruột này!”

Thấy con trai tức giận, Giang Triển Bằng vội vàng cười nói: “Ba là nói chuyện trước đây của các con để vui vẻ một chút, sao con lại tức giận!”

Giang Mỹ Kỳ nhìn em trai tức giận, cái người em trai ngu xuẩn này từ nhỏ liền dại dột muốn chết... Lúc lơ đãng thấy Giang Dĩ Mạch cửa phòng

https://thuviensach.vn

bệnh thủy tinh, lập tức đứng dậy kêu: “Chị!”

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, thấy mình bị phát hiện cũng chỉ có thể đi vào.

Giang Mỹ Kỳ đã mở cửa phòng bệnh ra, quen thuộc kéo cánh tay của cô, giống như chuyện trước đây không lâu cô ta mắng cô là hồ ly tinh cướp đoạt chồng chưa cưới của cô ta căn bản chưa từng phát sinh.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch cảm thấy cực chán ghét Giang Mỹ Kỳ vô sỉ này, để hoa quả trong tay ở trên ngăn tủ tránh tay Giang Mỹ Kỳ ra.

“Mạch Mạch, em gái con đã trở về, hai ngày này một mực ở bệnh viện giúp ba.” Giang Triển Bằng vui vẻ nói, nhìn ba đứa con có thể đứng chung một chỗ, cũng cảm thấy vui mừng: “A..., đúng rồi, Kỳ Kỳ trở về còn mua quà cho con.”

Giang Triển Bằng có bao nhiêu hi vọng ba đứa bé có thể quan hệ tốt, còn chung sống vui vẻ.

Giang Mỹ Kỳ đã để quà ở trong bệnh viện lấy ra đưa cho Giang Dĩ Mạch: “Chị, trước em đi qua nhà chị, muốn tự tay tặng cho chị, nhưng người giúp việc nhà chị căn bản không cho em đi vào mới vẫn đặt ở bệnh viện, định có cơ hội lại tặng cho chị.”

Giang Dĩ Mạch không hề hiếm lạ quà tặng cô ta đưa, bởi vì trong lòng cô hiểu rõ Giang Mỹ Kỳ không thể nào tiêu một phân một hào mua bất kỳ đồ gì cho người khác, nếu mua nhất định không phải tiền của cô ta, hơn nữa một khắc cô ta đưa đồ cho cô, cô phải cẩn thận, cô ta nhất định lại tính kế cô cái gì.

Quen cô ta mười mấy năm, sớm hiểu rõ tính cách của cô ta.

“Mạch Mạch, nhận lấy đi.” Giang Triển Bằng nói: “Đây là tấm lòng của Kỳ Kỳ, là lần về nước này đặc biệt mua cho con.”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ khuôn mặt tươi cười chào đón đưa túi đến trước mặt Giang Dĩ Mạch, mình ở trước mặt ba đã làm người tốt, mặc kệ nhận hay không nhận, về sau sẽ không có ai nói mình gây khó khăn với chị ta.

Giang Dĩ Mạch thờ ơ nhìn Giang Mỹ Kỳ đưa túi qua, mặc dù trong lòng không thích, nhưng cũng không thể đưa tay đánh khuôn mặt tươi cười, thì nhận lấy.

Giang Triển Bằng mừng rỡ trong lòng: “Ba chị em các con có thể chung sống hòa thuận như vậy, ba có chết cũng nhắm mắt rồi.”

Giang Mỹ Kỳ vội vàng trấn an ba: “Ba, đừng nói như vậy, ba nhất định không có việc gì.”

Kết quả chẩn đoán bệnh đã sớm có, ung thư gan thời kỳ cuối, không thể cứu được.

Nghĩ mình thật sự sắp chết, trong lòng Giang Triển Bằng cũng có sợ hãi, không muốn nghĩ tới phương diện này.

“Ba đã cam chịu số phận, đây đều là báo ứng của ba.”

“Ba...” Giang Mỹ Kỳ thương tâm bổ nhào ở trong ngực ba, trong ánh mắt nén lệ, khóc lên: “Ba đừng nói như vậy, ba nhất định không có việc gì.”

Một hình ảnh cảm động.

Giang Dĩ Mạch thờ ơ nhìn, ở trong phòng bệnh một lát, liền rời đi.

“Mạch mạch...” Giang Triển Bằng thấy con gái nhanh như vậy muốn đi, trong lòng có chút mất mác, biết con gái vẫn chưa hoàn toàn tiếp nhận bọn họ.

Mỗi lần qua cô nói rất ít, mà hôm nay đến bệnh viện thăm mình, dường như không nói cái gì, thời gian ở lại so với trước kia cũng ngắn.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Giang Triển Bằng khổ sở, trong lúc vô tình thấy trên ngăn tủ bên cạnh giường bệnh đặt quà của Giang Mỹ Kỳ đưa cho Giang Dĩ Mạch, vội vàng nói: “Mạch mạch quên cầm quà.”

Lúc này Giang Mỹ Kỳ mới chú ý đến quà mình đưa Giang Dĩ Mạch, cầm túi ra đi, “Ba, con đi đưa cho chị.”

Trong đại sảnh bệnh viện, Giang Mỹ Kỳ thấy sắp đuổi kịp Giang Dĩ Mạch, thấy cô vào khoa phụ sản.

Trong phòng làm việc khoa phụ sản, bác sỹ nói với Giang Dĩ Mạch: “Kết quả kiểm tra của cô đã có rồi.”

Giang Dĩ Mạch khẩn trương.

Bác sỹ nói: “Một bên ống dẫn trứng của cô bị tắc cho nên vẫn chưa mang thai, một bên ống dẫn trứng tắc làm giảm tỷ lệ mang thai, dưới tình hình này muốn mang thai là rất khó...”

Khi Giang Dĩ Mạch ra khỏi khoa phụ sản, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt có chút đờ đẫn, Giang Mỹ Kỳ trốn ở một bên chờ cô đi rồi mới vào phòng làm việc hỏi tình hình.

Nghe bác sỹ nói kết quả xong, kinh ngạc hỏi: “Ông nói chị của tôi không sinh con được?”

“Không phải, chỉ có một bên ống dẫn trứng bị tắc sẽ làm giảm tỷ lệ mang thai, cũng không có nghĩa là không thể mang thai, chỉ có chút khó, hơn nữa chỉ cần cô ấy tích cực điều trị, sinh con thì không có vấn đề gì, không cần quá lo lắng.”

“Bác sỹ, tình huống này có điều trị được không? Chữa khỏi phải mất bao lâu?”

https://thuviensach.vn

“Cái này khó mà nói, phải xem tình hình bản thân người bệnh.”

Giang Mỹ Kỳ vui sướng khi người gặp họa ra khỏi khoa phụ sản, nhanh chóng đuổi theo đại sảnh bệnh viện, thấy Giang Dĩ Mạch đang chuẩn bị lên xe: “Chị!”

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch có chút hoảng hốt, Giang Mỹ Kỳ một đường chạy tới, đột nhiên vỗ vai cô một cái, Giang Dĩ Mạch cả kinh, phục hồi tinh thần, nhìn thấy là Giang Mỹ Kỳ, lạnh lùng hỏi: “Chuyện gì?”

Khuôn mặt Giang Mỹ Kỳ thân mật đầy ý cười đưa quà cho cô: “Chị, chị quên đồ.”

Giang Dĩ Mạch tiện tay vứt quà vào trong xe, đang muốn lên xe, Giang Mỹ Kỳ đột nhiên nói: “Chị, chị không sao chứ? Sắc mặt nhìn không tốt, có phải thân thể xảy ra vấn đề gì không?”

Những lời này giống như ám chỉ cô ta biết cái gì.

“Không cần cô phải giả vờ có lòng tốt!”

Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ khổ sở: “Chị, em thật sự quan tâm đến chị.”

“Đa tạ cô quan tâm, tôi rất tốt!” Giang Dĩ Mạch lên xe, lái xe rời đi.

Nhìn xe Giang Dĩ Mạch rời đi, Giang Mỹ Kỳ mới hiện ra nguyên hình, ánh mắt lạnh lẽo thường, trào phúng nói: “Một con gà không đẻ trứng, đắc ý cái gì, nhìn cô còn có thể đắc ý được bao lâu!”

Giang Dĩ Mạch đỗ xe dừng ở bên cạnh một cái thùng rác gần bệnh viện, xuống xe, ném quà Giang Mỹ Kỳ đưa cho cô ở trong tay vào thùng rác, sau đó lái xe rời đi.

Buổi tối hôm đó hình ảnh Giang Dĩ Mạch tiến vào khoa phụ sản kiểm tra đã bị tòa soạn báo đăng ra ngoài, còn có lời bác sỹ nói kết quả kiểm tra

https://thuviensach.vn

bị cắt câu lấy nghĩa cùng đăng lên, nói thân thể Giang Dĩ Mạch có vấn đề, không sinh con được.

Trong lúc nhất thời dẫn đến xôn xao bên ngoài.

Bản tin chỉ đến hai giờ sau đột nhiên bị phong tỏa tiêu hủy, tòa soạn báo đăng tin không biết bởi vì sao ngay đêm đó bị đã bị niêm phong, sáng sớm hôm sau toàn bộ như thường.

Tòa soạn báo này giống như cho đến bây giờ không có tồn tại quá, mà cả thành phố không có một tòa soạn báo nào còn dám đưa tin chuyện này, giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra.

Nhưng chuyện đã đưa tin ra ngoài làm sao có thể trở thành chưa xảy ra?

Mộ Thiên Thần có biện pháp phong tỏa bản tin, tiêu hủy tất cả báo chí bán ra cùng chưa bán ra, cũng có biện pháp để cho tòa soạn báo kia vĩnh viễn biến mất trên cái thế giới này, nhưng không có cách nào loại bỏ trí nhớ mọi người.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 96.2

Giang Dĩ Mạch biết là Giang Mỹ Kỳ giở trò quỷ, ảnh chụp cũng là cô ta chụp, ngày hôm qua cô từ phòng bệnh ba ra ngoài, Giang Mỹ Kỳ vẫn luôn đi theo cô.

Chuyện này cô vốn nghĩ sẽ tìm một cơ hội nói cho Mộ Thiên Thần, bây giờ đã bị Giang Mỹ Kỳ đâm, vậy thì nói trước cũng giống vậy.

Thấy vẻ mặt Giang Dĩ Mạch dần dần lạnh như băng, Mộ Thiên Thần biết trong lòng cô lại đang suy nghĩ miên man.

"Bà xã..."

Giang Dĩ Mạch giương mắt nhìn Mộ Thiên Thần: "Tin tức kia là thật, em sẽ không làm chậm trễ anh, nếu muốn ly hôn..."

"Em đang nói đùa sao?" Mộ Thiên Thần cười cắt ngang, vẻ mặt hơi nghiêm túc: "Anh chưa từng nghĩ đến cái này."

"Em không đùa, tin tức anh đã thấy, em không sinh con được, anh có gia nghiệp lớn như vậy cần một người thừa kế, nhưng em tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho chồng mình cùng người phụ nữ khác sinh con, cho nên trải qua liên tục suy xét em quyết định..."

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần đột nhiên nổi đóa đẩy Giang Dĩ Mạch ở trên tường: "Em coi mình thành cái gì hả? Lại coi anh là cái gì? Tưởng anh tùy tiện cùng một phụ nữ nào đều có thể sinh con? Nếu là như thế này, lúc trước anh căn bản sẽ không đụng vào em, bởi vì anh không xằng bậy với phụ nữ, nếu xằng bậy, vậy thì sẽ chịu trách nhiệm, cả đời tuyệt không sẽ gặp người phụ nữ khác."

Lần đầu tiên Giang Dĩ Mạch nhìn thấy Mộ Thiên Thần nổi giận, vẫn cho rằng anh vĩnh viễn sẽ không tức giận.

"Anh cứ như vậy nhìn trúng em? Coi như cả đời em không sinh con cho anh cũng không quan tâm?" Giang Dĩ Mạch hoài nghi hỏi: "Thì ra anh dễ dàng yêu người khác như vậy!"

Mộ Thiên Thần cười nhẹ: "Ai bảo em lúc trước nhung nhớ yêu thương anh còn hoài nghi anh không phải là đàn ông, vì chứng minh với em nên anh là người đàn ông hàng thật giá thật, đành phải cả đời quấn em rồi."

"Em khi nào thì yêu thương nhung nhớ anh hả?"

"Là ai nói 'Mỹ nữ yêu thương nhung nhớ cũng không muốn, có phải là đàn ông hay không' ?"Mộ Thiên Thần cười nói: "Em với một người đàn ông không quen đã như vậy, không sợ anh là người xấu, lúc ấy đem em ăn sạch sành sanh?"

"Anh dám!"

"Em xem anh có dám hay không!" Trong mắt Mộ Thiên Thần hàm chứa ý cười trêu tức, dán lên môi cô liền hôn.

Giang Mỹ Kỳ cố ý tung tin chuyện Giang Dĩ Mạch ra ngoài cũng không ảnh hưởng đến tình cảm của hai người, ngược lại làm cho Giang Dĩ Mạch càng thêm tín tưởng Mộ Thiên Thần, có lẽ Giang Mỹ Kỳ không ngờ.

https://thuviensach.vn

Lẽ ra thành đôi trong hào môn vọng tộc càng coi trọng, nếu xuất hiện phụ nữ không thể nối dõi tông đường, chỉ có một kết cục.

Đó chính là đuổi ra khỏi nhà.

Có thể nói Giang Dĩ Mạch là may mắn, không có mẹ chồng đuổi cô ra ngoài, mà chồng cũng không cho cô bất kỳ áp lực gì.

Nhưng nếu ngộ nhỡ cô không thể sinh, anh không lo lắng gia nghiệp lớn của anh sao?

Trên giường phòng ngủ, Giang Dĩ Mạch ghé vào trong ngực Mộ Thiên Thần dày rộng hỏi ra vấn đề như vậy, Mộ Thiên Thần nhẹ cười: "Thật ra anh không phải con cháu nhà họ Mộ."

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc: "Cái gì? Lúc trước anh làm tất cả không phải là vì giúp ba ruột của anh đoạt lại toàn bộ thuộc về nhà họ Mộ sao?"

Mộ Thiên Thần vuốt tóc Giang Dĩ Mạch: "Anh là vì người kia đoạt lại toàn bộ thuộc về nhà họ Mộ, nhưng ông ấy không phải ba ruột anh."

Giang Dĩ Mạch giật mình mở to hai mắt: "Vậy ba ruột của anh là... ?"

"Mộ Đình." Mộ thiên thần nói.

"Em có chút choáng váng." Giang Dĩ Mạch nghe có chút không hiểu lời anh nói: "Nếu ba là ba ruột của anh, vì sao anh phải gián tiếp làm hại ba trúng gió thành người tàn phế như thế."

"Vì mẹ anh." Mộ Thiên Thần nói: "Hơn nữa tất cả vốn thuộc về nhà họ Mộ, là năm đó ba anh dùng thủ đoạn ti tiện đoạt từ chủ nhân nhà họ Mộ, bây giờ anh làm tất cả chỉ là vật quay về đúng chủ, nhưng năm đó nhà họ Mộ đã không còn ai, tương lai muốn để lại tất cả cho ai chỉ có thể đợi xem ý trời."

https://thuviensach.vn

"Cho nên anh mới không thèm quan tâm chuyện thân thể em có thể sinh ra đứa bé không?"

"Ai nói anh không thèm quan tâm? Anh rất muốn một đứa con thuộc về chúng ta, cho nên anh mới có thể cố gắng như vậy!" Mộ Thiên Thần nói xong giống như sói bổ nhào đặt Giang Dĩ Mạch ở dưới thân.

...

*

Đang lúc bên ngoài đều đang phỏng đoán nhà họ Mộ có bất ngờ thay đổi nữ chủ nhân không, thì Mộ Thiên Thần cao giọng ở bên cạnh bà xã, mang theo bà xã đi nghỉ phép ở bờ biển vùng ngoại ô, cùng xem mặt trời mọc thưởng thức biển rộng có bao nhiêu đẹp, cũng xua tan những người phụ nữ không có ý tốt muốn leo lên làm bà chủ.

Anh dùng hành động nói cho bên ngoài, không quan tâm bà xã của mình gặp phải chuyện gì, anh đều sẽ không vứt bỏ bà xã của mình, chỉ biết càng yêu thương cô hơn, cũng chẳng khác đánh cho Giang Mỹ Kỳ một bạt tai.

Toàn thành phố đều đưa tin tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị có bao nhiêu tha thiết yêu bà xã của mình, không rời không bỏ vời bà xã, khen ngời hai người ân ái như lúc ban đầu.

Giang Mỹ Kỳ nhìn những bản tin này, chỉ cảm thấy như bị đâm đỏ mắt.

Tức giận vò tờ báo thành hình tròn hung hăng đập bể ở trên tường, nhưng vẫn khó hết hận một cước đạp đổ bàn trà trong phòng, cốc nước bốp một tiếng rơi trên mặt đất rơi chia năm xẻ bảy.

Mẹ Đường nghe thấy động tĩnh lập tức mở cửa tiến vào, nhìn thấy mảnh thủy tinh đầy trên đất trong phòng ngủ vội vàng hỏi: "Làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ nhìn thấy mẹ chồng tiến vào, khôi phục dáng vẻ ngày thường: "Không cẩn thận đụng một cái, bà nhanh chóng thu dọn một chút đi."

Mẹ Đường là con gái nhà giàu có, sau khi gả vào nhà họ Đường cũng là làm thiếu phu nhân, về sau sinh con trai lại càng có người cung kính nữ chủ nhân nhà họ Đường, chưa từng làm bất kỳ chuyện gì, còn được sai khiến người hầu, nhưng ở trước mặt Giang Mỹ Kỳ lại không hề có tôn nghiêm nữ chủ nhân nhà họ Đường đáng nói.

Chồng qua đời, con trai gặp chuyện không may, bây giờ tập đoàn Đường thị cần nhờ con dâu xử lý, bà vì nhà họ Đường, vì con trai, chỉ có thể cứng rắn chịu đựng.

Di động trên ngăn tủ đột nhiên vang lên, Giang Mỹ Kỳ cầm lấy điện thoại di động nhìn một cái, trên mặt màn hình lóe ra chữ, lập tức đi đến phòng khác nghe điện thoại.

Mẹ Đường thấy Giang Mỹ Kỳ lén lút sau lưng mình nghe điện thoại thì cảm thấy tò mò, gần đây điện thoại cô ta giống như đặc biệt nhiều, thường xuyên thấy cô ta gọi điện thoại, nếu là công ty có chuyện gì cũng không đến mức luôn luôn nói điện thoại, thật sự có chuyện nghiêm trọng gì thì trực tiếp đến công ty càng thuận tiện giải quyết.

Giang Mỹ Kỳ đóng chặt cửa phòng, lúc này mới nhận điện thoại.

"Thân ái, sao bây giờ mới nghe điện thoại?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng người đàn ông, nói tiếng nước D.

Đất nước D là một quốc gia nhiều hải đảo, tài nguyên phong phú, cũng là thắng cảnh du lịch toàn cầu, phần lớn người dân là từ quốc gia khác di dân, bởi vậy ở đó ngôn ngữ hỗn tạp, Giang Mỹ Kỳ biết chút tiếng địa phương chính phủ cùng một số tiếng quốc gia khác.

https://thuviensach.vn

Khi hai người trao đổi là các loại ngôn ngữ pha tạp, cơ bản cũng có thể trao đổi trôi chảy.

"Em vừa mới ở một cuộc hội nghị quan trọng." Giang Mỹ Kỳ nói.

"Anh đã quấy rầy đến em rồi hả?"

"Không có, em đã giao hội nghị cho trợ lý đi chủ trì rồi." Giang Mỹ Kỳ nói: "Gọi điện thoại tìm em có chuyện gì không?"

"Cũng không có chuyện gì đặc biệt khác, chỉ là nhớ em." Người đàn ông nói: "Bảo bối, anh đi nhìn em nhé."

"Đừng!" Giang Mỹ Kỳ chú ý đến khẩu khí của mình có chút gấp, vội vàng giải thích nói: "Em cả ngày bận chuyện công ty không có thời gian ở cùng anh, mà anh lại nói không thông thạo, quá đây thật sự bất tiện."

Nếu để cho anh ta biết mình đã có chồng, giữa bọn họ cũng xong rồi.

"Anh thật sự rất nhớ em, thân ái." Người đàn ông nói: "Qua vài ngày anh phải đến nước Y, nơi đó mỗi năm hoàng thất tụ tập một lần, anh muốn đi tham gia, sau đó còn ở với mẹ anh một thời gian ngắn, mẹ anh vẫn muốn giới thiệu người phụ nữ khác cho anh, anh không biết cự tuyệt bà như thế nào, nếu em đồng ý đi cùng anh, thì anh có thể nói cho mẹ biết, anh đã có người trong lòng, thì bà không ép anh nữa."

Giang Mỹ Kỳ rất động tâm: "Milro, em cũng rất muốn gặp anh, em sẽ cố gắng giao mọi chuyện trên tay cho cấp dưới đi làm, sau đó đi gặp anh."

Trong điện thoại hai người lại chàng chàng thiếp thiếp hàn huyên một lúc, thời gian thấm thoát trôi qua hơn nủa giờ.

Mẹ Đường đã dọn dẹp mảnh thủy tinh vỡ trên đất tra ra khỏi phòng, trốn ở bên ngoài phòng nghe lén Giang Mỹ Kỳ gọi điện thoại, bởi vì phòng cách

https://thuviensach.vn

âm rất tốt, dán cửa nghe một lúc cũng không nghe được cái gì.

Giang Mỹ Kỳ nói điện thoại xong, trong lòng mừng thầm nếu có thể gả vào hoàng thất kia mới chân chính vinh quang vô hạn, tập đoàn Đường thị tính là cái gì.

Trong lòng cô ta lại bắt đầu tính toán cái gì, khi mở cửa phòng, mẹ Đường thiếu chút nữa thì ngã vào.

"Mẹ, mẹ ở trong này làm gì?" Giang Mỹ Kỳ hỏi: "Là đang nghe lén con nói điện thoại sao?"

"Không có, mẹ là muốn nói cho con, mảnh vỡ thủy tinh trong phòng mẹ đã dọn dẹp mang ra ngoài rồi." Mẹ Đường xấu hổ nói.

"Thu dọn xong thì mẹ đi làm việc của mẹ, đứng ở ngoài cửa làm cái gì?" Giang Mỹ Kỳ không vui nói, biết mẹ chồng đang nghe lén.

Đừng nói phòng cách âm hiệu quả tốt không nghe được cái gì, coi như nghe được cũng không hiểu cô ta đang nói cái gì.

Đương nhiên không cần thiết phải lo lắng bị bà ta phát hiện cái gì.

Giang Mỹ Kỳ trở về phòng mình, thấy mẹ chồng vẫn đi vào theo, không vui nói: "Bà theo vào đây làm gì?"

"Kỳ Kỳ, có chuyện muốn cầu xin con."

"Chuyện gì?"

"Mấy ngày hôm trước tôi đi thăm Hạo Thiên, nó rất muốn gặp con, con đi thăm nó đi." Mẹ Đường nói: "Từ khi Hạo Thiên vào trong đó con chưa từng nhìn nó..."

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ không vui cắt ngang: "Không phải tôi bận việc sao, mỗi ngày phải xử lý một đống chuyện lớn của nhà họ Đường các người, làm sao có tâm tình đi quan tâm cái khác."

"Mấy ngày nay con vừa mới về nước không phải mỗi ngày đều đến bệnh viện ở cùng ba con sao, đi thăm Hạo Thiên một chút không chậm trễ mất bao nhiêu thời gian." Mẹ Đường oán thán nói những lời này.

"Bệnh ba tôi không chữa được, không sống được vài ngày, tôi rút ra thời gian ở cùng ba tôi cũng làm bà khó chịu sao? Nếu bà không vui, cùng lắm tôi mặc kệ chuyện nhà họ Đường các người, bà tự mình mà xử lý tập đoàn Đường thị đi."

"Mẹ không phải có ý đó." Mẹ Đường vội vàng nói, bây giờ nhà họ Đường chỉ có dựa vào cô con dâu này chống đỡ, bà đối với buôn bán một chút cũng không hiểu, nếu con dâu mặc kệ, thì tập đoàn Đường thị liền xong rồi: "Hạo Thiên ở bên trong luôn luôn bị thương, mấy ngày hôm trước mẹ đi thăm nó, thấy nửa bên mặt nó đã tím đen, người làm mẹ như mẹ không nỡ, muốn con thăm nó, thuận tiện đi quan hệ, để cho Hạo Thiên ở bên trong dễ chịu một chút."

Đường mẫu còn nói: "Kỳ Kỳ, Hạo Thiên là chồng con, nó ở bên trong chịu khổ, con cũng không đành lòng đi, nếu mẹ con không thuê người giết ba chồng con, Hạo Thiên gặp chuyện không may cũng không đến mức lưu lạc vào nhà tù."

Giang Mỹ Kỳ không hài lòng, cười lạnh phản bác: "Mẹ, mẹ đang trách tôi sao? Mẹ tôi thuê người giết chồng mẹ, nhưng cũng vì thế mà trả giá đắt, Hạo Thiên làm chuyện phạm pháp, coi như ba chồng còn trên đời cũng không cứu được anh ta."

"Làm sao có thể không cứu được? Nếu ba Hạo Thiên còn trên đời nhất định sẽ không để cho nó chịu chút tội kia." Mẹ Đường nói: "Năm đó Thiên

https://thuviensach.vn

Thần đánh chết người, đối phương vốn là nhà giàu có ở thành phố, nhưng sau cùng ba Thiên Thần giao thiệp vẫn không giải quyết được sao."

Nhắc đến người chồng qua đời cùng con trai tiến vào nhà tù, mẹ Đường lại bắt đầu lau nước mắt.

"Được được, tôi đi là được." Giang Mỹ Kỳ đành phải đồng ý: "Tôi lại chưa nói không đi thăm Hạo Thiên, qua vài ngày nữa tôi phải ra nước ngoài công tác, ngày mai tôi đi thăm Hạo Thiên, bà cũng đừng khổ sở."

Ngày hôm sau Giang Mỹ Kỳ liền đi thăm Đường Hạo Thiên, cách tấm thủy tinh cùng anh ta trò chuyện, trong mắt nổi lên nước mắt: "Ông xã."

Rốt cục Đường Hạo Thiên nhìn thấy Giang Mỹ Kỳ đến thăm mình, tay nắm điện thoại cũng kích động đến run run: "Bà xã, cuối cùng em đã đến thăm anh."

"Mặt của anh làm sao vậy?" Giang Mỹ Kỳ nhìn khuôn mặt Đường Hạo Thiên bị thương, đặc biệt ở nửa bên mặt như bị vật nặng đụng vào, đã sưng lên biến thành màu đen.

"Bà xã, em nghĩ biện pháp giúp anh đi quan hệ một chút." Đường Hạo Thiên ở trong điện thoại nhỏ giọng nói: "Bây giờ anh bị sắp xếp ở cùng một gian với mấy tên tội phạm giết người rất hung ác, bọn họ vừa thấy anh liền đánh anh cho đến chết, có đôi khi nửa đêm thừa dịp anh ngủ thiếp đi dùng dây thừng xiết anh, thiếu chút nữa hại anh bỏ mạng."

Ở trước mặt Giang Mỹ Kỳ, rốt cục Đường Hạo Thiên nói ra tất cả.

"Bây giờ anh vào buổi tối cũng không dám đi ngủ, sợ một khi nhắm mắt lại, bọn họ lại muốn ra tay với anh." Đường Hạo Thiên kể khổ với Giang Mỹ Kỳ, ở trong điện thoại lần nữa bảo cô ta giúp anh đi quan hệ một chút. "Anh sợ còn như vậy tiếp, anh thật sự hỏng mất, lần trước Gia Kiệt đến thăm anh, anh thiếu chút nữa thì không nhịn được nói tất cả cho nó, anh

https://thuviensach.vn

không muốn mẹ anh tiếp tục lo lắng cho anh nữa, chuyện này em không được nói cho mẹ anh, đừng làm cho bà biết chuyện anh ở bên trong."

Giang Mỹ Kỳ liên tục gật đầu, khóc đến hoa lê vũ đái, tay đặt ở trên kính: "Ông xã, em nhất định sẽ nghĩ biện pháp, anh nhất định phải chịu đựng, em ở bên ngoài chờ anh về nhà."

Đường Hạo Thiên cũng dơ tay sờ lên vách thủy tinh, cách thủy tinh giống như có thể đụng đến tay cô, hối hận lúc trước mình nhất thời hồ đồ bị người khác tính kế: "Kỳ Kỳ, anh là bị người ta hãm hại, chờ anh ra ngoài nhất định sẽ bắt được người hãm hại anh kia, em nhất định phải chờ anh..."

Cánh tay hai vợ chồng ở cửa sổ kính miệng tình cảm triền miên kể ra tâm sự, thời gian thăm hỏi qua, Giang Mỹ Kỳ lưu luyến không rời để điện thoại xuống, một khắc xoay người kia, lưu luyến không rời trên mặt nháy mắt hóa thành lạnh lùng cùng khinh thường.

Trưởng trại giam nhiệt tình đưa Giang Mỹ Kỳ ra ngoài, hai người ở trong văn phòng của trưởng trại giam đợi hơn nửa giờ, Giang Mỹ Kỳ nói: "Chuyện này cầu xin ông, sau khi xong chuyện tôi nhất định sẽ hậu tạ."

"Được được, tôi nhất định làm hết sức."

Tiễn Giang Mỹ Kỳ, Trưởng trại giam mở cặp hồ sơ trên bàn công việc ra, bên trong một tấm chi phiếu lớn, lầm bầm lầu bầu: "Đường thiếu phu nhân ra tat thật hào phóng! Ha ha ha..."

Khi Giang Mỹ Kỳ về đến công ty thì điện thoại di động đột nhiên vang lên, mắt nhìn màn hình điện thoại di động, thì tiếp điện thoại.

"Được, tôi lập tức đi."

10 phút sau, xe Giang Mỹ Kỳ đỗ ở trong một ngõ yên tĩnh, người đàn ông đeo kính râm sớm đứng ở nơi đó, nhìn thấy xe Giang Mỹ Kỳ đến đây,

https://thuviensach.vn

thì lên xe.

"Điều tra ra chưa?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Đã điều tra ra rồi." Đối phương nói: "Hoàng thất nước Y quả thật có cô công chúa đã từng gả cho tài phiệt nước D, nhưng qua vài năm sau thì ly hôn, từng có một con trai vẫn ở nước Y chưa từng rời đi."

Giang Mỹ Kỳ kinh ngạc: "Người đàn ông kia là ai?"

"Người đàn ông tên Milro kia là thanh niên lêu lổng ở nước D, dựa vào bề ngoài gương mặt bẩm sinh cao quý lừa gạt một số tiểu thư phu nhân nhà giàu. Dây truyền đắt tiền anh ta đưa cho cô là hàng giả, không phải chuyên gia rất khó nhìn ra là giả." Đối phương đưa một túi hồ sơ cho Giang Mỹ Kỳ: "Giang tiểu thư, đây là đồ cô muốn, bên trong có toàn bộ tư liệu liên quan đến người tên Milro kia."

Trên mặt Giang Mỹ Kỳ khó chịu, cố gắng đè nén nhận túi hồ sơ: "Tiền tôi sẽ gửi vào tài khoản cho anh, chuyện này không thể để cho người khác biết."

"Giúp người thuê giữ bí mật là quy tắc của chúng tôi, Giang tiểu thư xin yên tâm." Đối phương mở cửa xe, xuống xe rời đi.

Giang Mỹ Kỳ lập tức lái xe về công ty, sau khi vào văn phòng tổng giám đốc, tiếp đó mới mở túi hồ sơ ra xem nội dung bên trong, phát hiện tên hậu duệ hoàng thất nước Y căn bản chính là một tên lường gạt.

Thật ra chính là một tên côn đồ nước D, bởi vì bề ngoài giống thiếu gia quý tộc, tóc vàng mắt xanh, chuyên môn đến đây lừa gạt tiền của một số tiểu thư phu nhân nhà giàu.

Giang Mỹ Kỳ thật không ngờ mình đã bị một tên giả mạo lừa, cho rằng anh ta xuất thân phú quý, kết quả chỉ là kẻ nghèo hèn.

https://thuviensach.vn

May mắn cô ta vì xác nhận thân phận người đàn ông này nên thuế thám tủ tư đi điều tra một chút, nếu không thật đúng là bị lừa, chỉ đáng tiếc đưa cho anh ta miếng ngọc đắt tiền kia.

Giang Mỹ Kỳ dựa vào trên ghế làm việc, bị một tên giả mạo lừa tài gạt sắc như vậy, làm cho cô ta rất tức giận, nuốt không trôi cục tức này.

Vô tình thấy tờ báo đặt trên bàn làm việc bày sáng nay, trên trang đầu là hình ảnh Mộ Thiên Thần với Giang Dĩ Mạch nghỉ phép bên bờ biển, tức giận xé tan tờ báo thành từng mảnh.

Một Giang Dĩ Mạch dựa vào cái gì khắp nơi đè trên đầu cô ta?

Không phải mẹ mình có chút tiền sao, nhưng đến cuối cùng còn không phải bị người ta bố trí chết oan uổng, để lại tất cả tiền bạc cũng đều biến thành của Giang Mỹ Kỳ rồi.

Cô ta dựa vào cái gì có được hạnh phúc?

Dựa vào cái gì có thể ở một chỗ với Mộ Thiên Thần?

Một người không đẻ ra trứng mà thôi, luôn mồm mắng mình là nghiệt chủng, người phụ nữ thứ ba, một ngày nào đó sẽ để cho cô ta biết mình lợi hại, cho cô ta cũng trở thành tiểu tam trong miệng người!

Giang Mỹ Kỳ hung ác nghĩ.

*

Bờ biển, Giang Dĩ Mạch đi chân trần ở trên bờ cát gió biển thổi, ở phía xa trong biệt thự, Mộ Thiên Thần đang ở nghe điện thoại ngẩng đầu mở cửa sổ từ lúc nhìn bóng dáng phía xa.

Anh thật không ngờ Giang Mỹ Kỳ sẽ đột nhiên gọi điện thoại cho anh, nhưng lại dám hẹn anh gặp mặt, quan trọng nhất còn dám uy hiếp anh.

https://thuviensach.vn

"Trong tay tôi có bí mật của Giang Dĩ Mạch, anh nhất định sẽ rất cảm thấy hứng thú." Giang Mỹ Kỳ nói.

Giang Mỹ Kỳ biết chỗ yếu của Mộ Thiên Thần chính là Giang Dĩ Mạch, chỉ cần liên quan đến Giang Dĩ Mạch, coi như anh ta biết là cạm bẫy cũng nhất định trở về.

Hơn một giờ sau, Mộ Thiên Thần đến phòng khách sạn đã hẹn, thấy Giang Mỹ Kỳ bọc khăn tắm đứng ở bên trong: "Cô đây là có ý gì?"

Giang Mỹ Kỳ lặng lẽ nhìn bóng dáng đằng sau Mộ Thiên Thần, nói: "Hẹn anh đến nơi này, cô nam quả nữ, còn có thể có ý gì? Nếu anh đến đây, nên biết."

Bóng dáng đến gần giơ gậy bóng chày trong tay lên, đột nhiên một gậy xuống, Mộ Thiên Thần ý thức được không ổn, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Bà Xã, Hôn Một Cái.

Lúc Mộ Thiên Thần tỉnh lại lần nữa đã thấy Giang Mỹ Kỳ nằm trong ngực mình, nhớ đến lúc mình bị đánh ngất xỉu, chán ghét đẩy Giang Mỹ Kỳ ra.

"Em đã là người của anh rồi." Giang Mỹ Kỳ không nhìn đến chán ghét trong mắt anh, dán lên trên.

Đụng chạm da thịt khiến Mộ Thiên Thần cảm thấy ghê tởm, trầm ổn mở miệng, dường như không thèm để ý đến chuyện đang xảy ra: "Bí mật của vợ tôi là gì?"

Giang Mỹ Kỳ sửng sốt một chút, sau đó cười lớn: "Nào có bí mật nào? Anh còn tưởng thật sao, là em lừa anh."

Sau đó bướng bỉnh thè lưỡi với Mộ Thiên Thần, giống như một thiếu nữ đùa dai ham chơi, rõ ràng thiên chân đáng yêu, không có mấy người đàn ông thấy vẻ mặt này của cô ta mà không bị hấp dẫn.

Nhưng Mộ Thiên Thần chỉ cảm thấy chán ghét, quanh thân mơ hồ lộ ra khí lạnh, hơi thở mang theo uy hiếp: "Lặp lại lần nữa!"

"Không có bí mật, em đùa với anh thôi." Giang Mỹ Kỳ nói: "Anh rể, em rất nhớ anh…"

https://thuviensach.vn

“Cút ngay!”

“Anh rể, em đã là người của anh rồi.” Giang Mỹ Kỳ cố ý nói: “Thân mình chị em không tốt, không sinh con được, em có thể vì anh…”

“Một người đàn bà vô sỉ đến mức ai cũng có thể thượng, đã để tôi mở rộng tầm mắt rồi.” Mộ Thiên Thần giễu cợt: “Cô lừa gạt tôi tới đây là tôi đã ngủ với cô? Cô rốt cuộc có bao nhiêu đói khát, không kịp chờ muốn leo lên giường tôi như vậy.”

Giang Mỹ Kỳ không đau khổ chút nào, ngón tay lặng lẽ ấn điện thoại, nói: “Anh rể, chỉ cần sau này anh đối xử tốt với em, em sẽ không nói cho chị em biết chuyện giữa chúng ta. Với tính tình chị ấy nếu biết anh và em xảy ra chuyện đó, nhất định sẽ điên lên, sợ là ý nghĩ giết anh cũng có. Chị ấy hận nhất là đàn ông lừa gạt và phản bội, mẹ chị ấy đã bị hại thê thảm.”

Mộ Thiên Thần buồn cười: “Giữa chúng ta có xảy ra chuyện gì sao?”

“Chúng ta có đã như vậy mà không có chuyện gì xảy ra sao? Anh rể, anh không thể quỵt nợ nha, em đã là người của anh rồi…”

Đột nhiên một tiếng mở cửa, một đám ký giả xông tới, đèn flash không ngừng.

Giờ phút này hai người đều không mảnh vải che thân, quần áo tán loạn trên đất, mặc kệ lúc này là ai đi vào cũng không tin hai người chưa làm gì.

Giang Mỹ Kỳ làm như sợ hãi, chui vào trong lòng Mộ Thiên Thần, lại bị Mộ Thiên Thần giật lấy chăn mỏng đẩy ra, mặt không thay đổi mặc cho ký giả chụp ảnh.

Anh ngược lại muốn nhìn xem ai dám đăng những tấm hình này lên.

https://thuviensach.vn

Một paparazzi cảm thấy không thích hợp, lập tức ngừng lại, nhìn kỹ, sợ đến mức toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Lại là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị Mộ Thiên Thần.

Bọn họ nhận được tin nặc danh Đường thiếu phu nhân Giang Mỹ Kỳ thừa dịp chồng trong tù ăn vụng trong khách sạn, liền cắm cọc ở đây, chỉ chờ điện thoại vừa vang lên sẽ vọt vào, vốn định lấy được tin tức bùng nổ, kết quả không ngờ đối tượng ăn vụng lại là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, cũng là chồng của chị cô ta, cũng tính là anh họ của cô ta.

Những người paparazzi khác cũng phát hiện không đúng, tất cả đều dừng lại, lúc thấy Mộ Thiên Thần, tất cả đều sợ đến toàn thân mồ hôi lạnh, thật khó khăn.

Trong phòng lập tức yên tĩnh, chỉ nghe Mộ Thiên Thần nói với Giang Mỹ Kỳ: “Đương nhiên tôi sẽ không quỵt nợ!”

Rồi nhìn một paparazzi gần anh nhất: “Nhờ anh đưa áo khoác cho tôi giúp tôi.”

Phóng viên sửng sốt một chút, lập tức cung kính nhặt áo khoác tây trang cẩn thận đưa tới, không biết anh muốn làm gì.

Tất cả mọi người tò mò nhìn anh.

Mộ Thiên Thần lấy ví tiền trong áo khoác, bên trong đều là thẻ, vất vả tìm kiếm nửa ngày mới tìm được mười tờ tiền giấy tiện tay ném lên người Giang Mỹ Kỳ: “Mặc dù cô không đáng giá này, nhưng tôi không có tiền xu, tiền dư coi như tôi cho cô tiền boa, không cần thối.”

Sắc mặt Giang Mỹ Kỳ lúc đỏ lúc trắng, lúc nào thì bị nhục nhã như vậy. Đám chó săn ở đó cũng ngây ngẩn cả người.

https://thuviensach.vn

Dường như lúc này Mộ Thiên Thần mới chú ý tới đám chó săn, cố ra vẻ kinh sợ hỏi: “Các anh đã chụp xong rồi?”

Đám chó săn cũng bối rối, không biết đang hát tuồng gì.

“Nếu chụp xong thì nên biết phải làm sao rồi chứ?” Mộ Thiên Thần thong thả ung dung hỏi.

Một bầy chó săn ngu ngơ ở đó, tôi nhìn ạnh, anh nhìn tôi, không biết nói gì.

Trước kia có một tòa soạn đăng tin Mộ thiếu phu nhân không thể sinh con, kết quả tòa soạn kia hôm sau không nhìn thấy mặt trời.

Bọn họ cũng không muốn mất chén cơm.

Không biết người nào dẫn đầu đập máy ảnh xuống: “Thật xin lỗi, Mộ thiếu, chúng tôi không biết là ngài, hôm nay chúng tôi không thấy gì hết, đi trước.”

Những người khác cũng bắt chước vứt hết máy ảnh xuống.

Giang Mỹ Kỳ không cam lòng, mềm mại khóc: “Anh rể, nếu chị biết chúng ta ở chung một chỗ phải làm sao? Chị ấy nhất định sẽ giết chết em, em đã là người của anh rồi, anh nhất định phải cứu em.”

“Chính cô tìm người đánh tôi ngất xỉu để bò lên giường tôi, vợ tôi chưa động thủ, tôi đã muốn thanh toán với cô trước, chỉ là suy nghĩ một chút, Hạo Thiên đnag ở trong tù, một mình cô trông phòng, lửa dục khó nhịn tôi hiểu được, ngày khác tôi tìm vài người cường tráng tới đây, thỏa mãn cô thật tốt.”

Nhục nhã cô ta trước mặt nhiều người như vây, Giang Mỹ Kỳ cảm thấy khó chịu, khóc đến hoa lê đẫm mưa: “Anh rể, sao anh lại không nhận? Rõ

https://thuviensach.vn

ràng là anh dùng sức mạnh…”

Mộ Thiên Thần cười lạnh: “Không phải đã cho cô tiền rồi sao? Cô tìm người đáng ngất xỉu sau đó leo lên giường tôi, vốn một phân tiền cô cũng không có, nay nhìn ở tình cảm hai nhà xem như tôi đi chơi gái vậy.”

“Anh rể, anh ăn rồi không nhận, còn nhục nhã em như vậy, sao có thể nói hươu nói vượn như vậy? Nói dối sẽ bị thiên lôi đánh!” Giang Mỹ Kỳ lại bắt đầu thề: “Nếu như Giang Mỹ Kỳ tôi có lời nào nói dối, tôi liền chết không được tử tế!”

Mộ Thiên Thần ngẩng đầu vuốt vuốt cái ót: “Cô cho người đánh tôi ngất xỉu, bây giờ đầu tôi còn mơ hồ đau, tôi có thể lập tức đến bệnh viện nghiệm thương, xem xem chúng ta ai nói thật ai nói dối!”

Lần này Giang Mỹ Kỳ không nói ra lời, nhất thời tái mặt.

“Cầm tiền còn không biết đủ, còn có lòng tham vọng tưởng dây dưa… tôi có thể nói cho cô biết, loại phụ nữ như cô ngã vào lòng tôi tôi cũng không muốn chạm vào.” Mộ Thiên Thần lạnh lùng nói: “Tôi không biết cô gọi cho ký giả để nói lên điêu gì? Là muốn cho bọn họ thấy diễn xuất vụng về và thủ đoạn của cô sao?”

Đám chó săn tại chỗ trợn tròn mắt.

Mộ Thiên Thần nhàn nhạt hỏi: “Còn không đi, muốn nhìn thấy tiểu thư Giang Mỹ Kỳ trần truồng sao? Các người muốn xem tôi cũng không có ý kiến.”

Đám ký giả lập tức đi ra ngoài, người cuối cùng còn giúp một tay đóng cửa lại.

Trong phòng chỉ còn lại Mộ Thiên Thần và Giang Mỹ Kỳ.

https://thuviensach.vn

“Muốn thiết kế tôi, cô còn chưa đủ tư cách.” Mộ Thiên Thần nhặt quần áo dưới đất, mặc vào từng món.

Giang Mỹ Kỳ cũng bằng bất cứ giá nào: “Mộ Thiên Thần, anh cho rằng làm như vậy Giang Dĩ Mạch sẽ tin tưởng anh sao? Em đã mang những tấm hình chúng ta đi chung với nhau cho chị ấy xem, chị ấy nhất định sẽ tin tưởng!”

Sắc mặt Mộ Thiên Thần dần lạnh đi: “Mặc kệ cô có làm gì, tôi sẽ không chấp nhận cô, xem như không có Mạch Mạch, cô cũng không làm gì được!”

“Nếu như ban đầu người gả cho anh là em…”

“Tôi cũng sẽ không chạm vào cô.” Mộ Thiên Thần nói tiếp: “Cô cho rằng Mạch Mạch thay cô dọn dẹp cục diện rối rắm gả cho tôi nên được tôi yêu, ban đầu nếu đổi lại là cô thì cô cũng giống vậy sao? Cô thật là ngây thơ, cô không phải Mạch Mạch, cho dù gả cho tôi…tôi cũng sẽ không nhìn trúng cô.”

“Tại sao? Nói về nhan sắc, về đầu óc, em kém hơn chị ta chỗ nào chứ?”

Mộ Thiên Thần đã mặc quần áo tử tế, sờ cái ót còn cảm giác đau đớn mơ hồ, lần này quá mạnh tay rồi.

Đối với vấn đề của Giang Mỹ Kỳ lại cảm thấy buồn cười: “Cô vì không muốn gả cho tôi mà trước hôn lễ quyến rũ chồng chưa cưới của chị mình, còn hỏi tôi tại sao? Không cảm thấy rất buồn cười sao? Loại phụ nữ như cô sao có thể cưới được đây? Tôi định tìm cho mình nón xanh à?”

Sắc mặt Giang Mỹ Kỳ khó chịu, trong lòng tức giân.

“Nên nói đã nói, hi vọng cô tự giải quyết cho tốt, nếu không tôi bắt buộc phải động thủ, bảo đảm hài cốt không còn!” Sắc mặt Mộ Thiên Thần đột nhiên lạnh lẽo, đôi mắt nhỏ dài lộ ra sát khí lãnh khốc.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ cả kinh toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Lúc Giang Mỹ Kỳ và Mộ Thiên Thần ở cùng bị ký giả bắt gặp, bên trong biệt thự nghỉ phép gần bờ biển, Mộ Tử Duệ xuất hiên trước mặt Giang Dĩ Mạch.

“Anh tới làm gì?” Giang Dĩ Mạch cảnh giác hỏi, lúc này anh ta xuất hiện tám phần là không có chuyện gì tốt.

“Mạch Mạch, em đừng khẩn trương, anh sẽ không làm loạn.” Mộ Tử Duệ nói: “Hôm nay anh tới đây chỉ để cho em thấy được diện mạo thật sự của anh trai anh.”

Giang Dĩ Mạch không hiểu, anh ta lại muốn giở trò quỷ gì.

“Anh cho em xem hình được không?” Mộ Tử Duệ hỏi

“Hình gì?”

“Anh đưa di động cho em.” Mộ Tử Duệ lấy điện thoại của mình, đưa tới trứớ mặt Giang Dĩ Mạch: “Em chưa xem rất quan trọng, bây giờ xem cũng không muộn.”

Giang Dĩ Mạch nửa tin nửa ngờ nhận lấy điện thoại tò mò nhìn, nhất thời sắc mặt trở nên tái mét.

Trên màn hình là hình ảnh thân mật của Mộ Thiên Thần và Giang Mỹ Kỳ, thân mật đến độ làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Ngón tay Giang Dĩ Mạch cầm lấy điện thoại dần dần xiết chặt, Mộ Tử Duệ nói: “Anh ta và Giang Mỹ Kỳ làm ra chuyện như vậy, anh ta căn bản không đáng để em phó thác cả đời.”

“Làm sao anh có được những tấm hình này?” Giang Dĩ Mạch hỏi: “Nếu Thiên Thần thật sự làm chuyện có lỗi với tôi, anh ấy sẽ để cho người ta

https://thuviensach.vn

chụp được những tấm hình này sao?”

“Mặc kệ làm sao anh có được những tấm hình này, nhưng mà anh trai và Giang Mỹ Kỳ ở cùng là thiên chân vạn xác, em nhìn kĩ tấm hình một chút, em còn nghĩ bọn họ trong sạch sao?” Mộ Tử Duệ hỏi.

“Anh đưa những tấm hình này cho tôi xem để làm gì? Muốn ly gián tình cảm giữa chúng tôi sao?” Giang Dĩ Mạch lạnh lùng hỏi.

“Mạch Mạch, anh không có ý gì khác, chính là không muốn em tiếp tục bị lừa, anh đối với em là thật lòng, mặc dù bây giờ anh bị cướp đi tài sản, nhưng sẽ có một ngày anh sẽ lấy lại tất cả những thứ thuộc về anh, Mạch Mạch…” Mộ Tử Duệ đến gần Giang Dĩ Mạch: “Chỉ có anh đối với em là thật lòng, cũng chỉ có anh hợp với em nhất…”

“Đủ rồi!” Giang Dĩ Mạch la lớn: “Tôi không có cảm giác với anh, trước đây không có, bây giờ không có, sau này cũng sẽ không có. Chồng của tôi là Mộ Thiên Thần, sau này nếu anh dám mang những thứ lộn xộn này đến cho tô xem nữa, tôi sẽ không khách khí, nhanh mang những thứ này đi đi!”

“Mạch Mạch, trước mặt anh em còn muốn lừa mình dối người sao?” Mộ Tử Duệ ngày càng đến gần: “Em thật sự muốn nhìn thấy Giang Mỹ Kỳ lớn bụng xuất hiên trước mặt em sao?”

Giang Dĩ Mạch ngẩn ra, Mộ Tử Duệ ra sức ôm lấy cô: “Mạch Mạch, anh ấy không thích hợp với em, chỉ có anh và em mới là trời sinh một đôi…”

“Buông tay!” Giang Dĩ Mạch ra sức giãy giụa: “Buông tôi ra, có nghe thấy không?”

“Mạch Mạch…”

https://thuviensach.vn

“Chồng tôi lập tức về đến đây, nếu anh ấy phát hiện anh khi dễ tôi, nhất định sẽ không bỏ qua cho…”

“Bây giờ anh ấy đnag ở chung một chỗ với Giang Mỹ Kỳ, đoán chừng không đến tối sẽ không về.” Mộ Tử Duệ ôm Giang Dĩ Mạch vào lòng: “Mạch Mạch, anh ấy phản bội em, không đáng giá để em yêu, em quên anh ấy đi.”

“Mộ Tử Duệ, anh buông tôi ra!” Giang Dĩ Mạch tức giận rống to.

“Mạch Mạch, em chấp nhận anh đi, anh mới là người yêu em nhất, coi như em không thể sinh con, cũng sẽ tìm người phụ nữ khác sinh.” Mộ Tử Duệ nói xong liền bắt đầu cưỡng hôn Giang Dĩ Mạch, mang theo nhớ nhung, kêu lên: “Mạch Mạch…”

Giang Dĩ Mạch lấy điện thoại của Mộ Tử Duệ trong tay đập lên đầu anh ta, Mộ Tử Duệ bị đau đến che đầu buông cô ra.

“Anh dám chạm vào tôi, tôi liều mạng với anh!” Giang Dĩ Mạch tức giận chỉ ra cửa: “Cút!”

“Mạch Mạch, anh mới là người đàn ông đầu tiên của em, tất cả của em đều cho anh…anh sẽ không buông tay…”

Gân xanh trên trán Giang Dĩ Mạch giật giật, nắm lấy gối trên ghế salon ném vào Mộ Tử Duệ, ra sức đánh anh ta: “Tên lường gạt này! Anh còn dám nói, lần đó trong tầng ngầm ở hậu hoa viên nhà họ Mộ căn bản không phải là anh…anh còn dám gạt tôi! Xem tôi có đánh chết anh không!”

Giang Dĩ Mạch tức giận hung hăng đánh lên người Mộ Tử Duệ, Mộ Tử Duệ không ngừng tránh né: “Mạch Mạch, anh không lừa em, anh thật đúng là…”

https://thuviensach.vn

“Anh còn dám nói!” Giang Dĩ Mạch dừng tay: “Thiên Thần đã nói hết cho tôi biết, lần đó người cùng với tôi là anh ấy, mà anh thì bị đánh ngất xỉu!”

Mộ Tử Duệ sững sờ, anh ta vẫn cho rằng lần đó người chạm vào Giang Dĩ Mạch là người đàn ông trung niên bắt cóc cô ấy tới tầng ngầm, nên mới làm điều thừa cho cô uống thuốc tránh thai.

Giang Dĩ Mạch nhìn quanh, thấy trong góc phòng khách để máy hút bụi, cầm máy hút bụi đánh tới Mộ Tử Duệ, lần này Mộ Tử Duệ vừa nhìn thấy máy hút bụi, sợ mình tiếp tục ở đó sẽ xảy ra án mạng, vội vàng rời khỏi.

“Mạch Mạch, lời anh nói với em đều là nghiêm túc, chính em suy nghĩ thật kĩ, vòng tay của anh luôn rộng mở vì em!” Mộ Tử Duệ nói xong vội vã chạy đi.

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới thở hổn hển bình tĩnh lại, để máy hút bụi lại chỗ cũ, ngồi trên ghế salon.

Tỉnh táo trở về phòng lấy điện thoại, mở tin nhắn trong điện thoại, bên trong là từng bức hình khó coi.

Chồng mình đè trên người Giang Mỹ Kỳ, mà ánh mắt Giang Mỹ Kỳ mê ly như đang ở trên mây.

Còn có hình Mộ Thiên Thần ngủ say ôm Giang Mỹ Kỳ vào lòng.

Giang Dĩ Mạch muốn mình không để ý, nhưng nhìn những tấm hình này sao có thể không để ý.

Anh nói có chuyện phải ra ngoài một chuyến, kết quả là đi gặp Giang Mỹ Kỳ sao?

https://thuviensach.vn

Anh biết rõ Giang Mỹ Kỳ có ý đồ bất chính với anh, sao anh lại còn muốn đi gặp cô ta?

Giang Dĩ Mạch nhớ lại năm đó cha mình và Thiệu Thiến làm mọi chuyện sau lưng mẹ, hôm nay chồng mình Mộ Thiên Thần biết rõ cô để ý chuyện này, nhưng vẫn lén lút đi gặp Giang Mỹ Kỳ.

Đến cùng anh ta đặt cô ở đâu?

Luôn miệng nói chỉ thích một người, nhưng anh ấy lại cùng người phụ nữ khác trần truồng nằm chung một chỗ, đây chính là yêu của anh ấy sao?

Đến gần nửa đêm, Mộ Thiên Thần quấn băng gạc trên đầu rốt cuộc lái xe trở về biệt thự trên bờ biển, vào phòng khách phát hiện Giang Dĩ Mạch không có ở đây, anh liền lên lầu, đẩy cửa phòng, thấy Giang Dĩ Mạch đang tựa trên ghế salon ngủ.

Nhẹ nhàng đi tới, một nụ hôn chuồn chuồn lướt nước lướt trên môi cô, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy cô đi về giường ngủ.

Dường như Giang Dĩ Mạch ngủ không sâu, mở mắt nhìn thấy Mộ Thiên Thần thì lạnh lùng đẩy anh ra: “Cuối cùng anh cũng trở lại rồi.”

Nhìn thất trên đầu anh quấn băng gạc, chốc lát nghi ngờ và lo lắng, nhưng nghĩ tới những bức hình thân mật kia, lập tức không lo lắng cho anh.

Mộ Thiên Thần hiểu được chuyện gì cô cũng đã biết, cười nói: “Đúng vậy, anh vừa trở về từ chỗ của Giang Mỹ Kỳ.”

Anh như vậy làm cho lửa giận của Giang Dĩ Mạch trong nháy mắt tăng lên: “Anh vô sỉ!”

“Anh còn có thể vô sỉ hơn!” Mộ Thiên Thần cười hài hước đến gần.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch nổi trận lôi đình sắp mất đi lý trí, thấy anh đi tới, tức giân đứng khỏi ghế salon cách xa anh, lại bị Mộ Thiên Thần dồn ngã lên ghế salon.

Thân thể Mộ Thiên Thần cũng phủ xuống: “Bà xã, vóc người Giang Mỹ Kỳ thật sự rất tốt, chỗ nên mập thì mập, chỗ nên gầy thì gầy.” Thấy Giang Dĩ Mạch tức đỏ mặt, hí hửng cười nói: “Em có biết cô ta cởi hết đứng trước mặt anh, còn làm cho người ta nhân cơ hội đánh anh ngất xỉu, giở trò với anh, để ở cùng anh mà dùng hết ý nghĩ, anh cũng không đành lòng thấy cô ta khổ cực như vậy, sau khi tỉnh lại chô cô ta mười đồng tiền chơi gái, em sẽ không để ý chứ?”

“Mộ Thiên Thần, anh cút ngay!” Giang Dĩ Mạch đã giận điên lên rồi, anh lại dám dùng sức với cô, dùng sức đẩy anh ta ra, nhưng thân mình người đàn ông giống như ngọn núi, mặc cho cô dùng sức cũng không đẩy ra được nửa phần.

“Bà xã, em tức giận sao? Thì ra làm em quan tâm anh!” Mộ Thiên Thần thỏa mãn, cười đùa hí hửng: “Anh cũng yêu em, bà xã, hôn một cái.”

“Mộ Thiên Thần, làm ơn tránh xa tôi ra đi!” Giang Dĩ Mạch xoay mặt đi không cho anh hôn, Mộ Thiên Thần cũng xoay mặt theo hôn cô.

Cô không ngờ anh vô sỉ như vậy, làm ra chuyện này một câu giải thích cũng không có, còn mang chuyện phong lưu của anh và Giang Mỹ Kỳ nói ra.

Thì ra đây chính là diện mạo thật của anh.

Thấy Mộ Thiên Thần ngày càng dính sát, Giang Dĩ Mạch đột nhiên nói: “Nếu như anh không chung thủy với em, đừng đến trêu chọc em!”

Mộ Thiên Thần ngơ ngẩn, cười: “Bà xã, trước tiên chúng ta đừng nói tới chuyện này được không? Em phải biết Giang Mỹ Kỳ lắc lư trước mặt anh,

https://thuviensach.vn

anh là đàn ông, xem như không thể làm, sắp bị nội thương, trước hết em giúp anh dập lửa đi!”

Lần này đổi lại Giang Dĩ Mạch ngơ ngẩn: “Anh nói gì?”

Mộ Thiên Thần cười đùa hí hửng nói: “Đối mặt với một người phụ nữ có vóc dáng rất khá nằm trong lòng em, lại chỉ có thể nhìn mà không thể làm khổ cực nhịn lại, em sẽ không hiểu đâu.”

“Anh nói dối! Trong hình rõ ràng các người…”

“Hình?” Vẻ mặt Mộ Thiên Thần vô cùng nghi hoặc: “Là lúc anh bị đánh ngất sao? Lúc ấy một chút ý thức anh cũng không có, đoán chừng giống như người chết, thật không hiểu một người chết làm sao làm chuyện đó?”

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt, bị người lừa gạt chụp ảnh trên giường còn hí hửng nói đùa, thật phục anh!

“A! Đầu của anh…” Đột nhiên sắc mặt Mộ Thiên Thần vô cùng khổ sở nâng tay vỗ vỗ đầu: “Xuống tay thật độc ác!”

“Không sao chứ?” Giang Dĩ Mạch lo lắng hỏi: “Nếu không bây giờ em liền cùng anh đi bệnh viện…”

“Không cần đi bệnh viện, có em là đủ rồi!” Mộ Thiên Thần ngược lại cười nói, cúi đầu hôn lên môi Giang Dĩ Mạch.

…….

*

Xe taxi vững vàng chạy trên đường đi bộ, sắc mặt tài xế khác thường chú ý đến vị khách phía sau đang nhận điện thoại.

https://thuviensach.vn

“Giang Dĩ Mạch, hồ ly tinh, cướp vị hôn phu của tôi, không biết xấu hổ, cô chính là một con gà không biết đẻ trứng, chiếm lấy vị hôn phu của tôi…”

Sắc mặt Giang Dĩ Mạch không thay đổi cúp điện thoại.

Đoạn thời gian gần đay gần như mỗi ngày cô đều nhận được điện thoại gọi tới, lúc đầu còn có thể trào phúng lại, nhưng chỉ cần cô vừa đáp lại, Giang Mỹ Kỳ giống như điên lên lại càng mắng dữ dội hơn.

Ban đầu là cô ta làm chuyện đó cùng với Đường Hạo Thiên, không muốn gả vào nhà họ Mộ, hôm nay ngược lại trách người khác giành vị hôn phu của cô ta, thật là buồn cười.

Đại khái là bị Giang Mỹ Kỳ làm ảnh hưởng, đến bệnh viện thăm cha mình cũng không dám tự mình lái xe, sợ thất thần gặp chuyện không may.

Trong phòng bệnh Giang Triển Bằng lại bắt đầu lẩm bẩm, Mạch Mạch tốt như vậy mấy ngày rồi cũng không đến bệnh viện thăm ông ta.

Giang Gia Kiệt thấy trên báo Giang Dĩ Mạch và Mộ Thiên Thần đi đến bờ biển nghỉ phép, có lẽ vẫn chưa về.

Giang Mỹ Kỳ ngược lại thường đến bệnh viện, mỗi lần như vậy đều bất cẩn làm cho phóng viên theo dõi được, tạo hình tượng con gái hiếu thảo.

“Cha, chị và anh rể đang nghỉ phép, nếu không con gọi điện thoại cho chị…”

“Không cần quấy rầy bọn họ.” Mặc dù Giang Triển Bằng nhớ con gái, nhưng cũng không tiện để con gái nhỏ gọi điện thoại.

Tường phòng bệnh bằng thủy tinh đột nhiên xuất hiện bóng dáng của Giang Dĩ Mạch, trong tay cầm theo thực phẩm dinh dưỡng, Giang Mỹ Kỳ vui mừng nói: “Cha, chị đến rồi!”

https://thuviensach.vn

Cô ta mở cửa phòng bệnh, giống như chị em ruột khoác tay Giang Dĩ Mạch, cười nói: “Chị, chị tới rồi, cha vẫn nhắc tới chị đó.”

Giang Dĩ Mạch chán ghét đẩy tay cô ta rút tay mình ra, hơn mười phút trước không phải rất hung dữ mắng qua điện thoại sao, lúc này lại giả vờ chị em tình thâm!

Gương mặt Giang Mỹ Kỳ mất mác, trong mắt hàm chứa nước mắt, Giang Triển Bằng thấy một màn như vậy, trong lòng có chút bất mãn cách làm của Giang Dĩ Mạch, tận tình khuyên: “Mạch Mạch, Kỳ Kỳ là em gái con, nó tôn trọng con như vậy, con không thể vì chuyện đời trước mà oán hận nó.”

Giang Dĩ Mạch đặt thực phẩm dinh dưỡng xuống: “Vậy thì tốt, sau này con sẽ cố gắng ít đến bệnh viện.”

Giang Mỹ Kỳ uất ức nói: “Cha, cha đừng trách chị, đều là lỗi của con, con là con gái của mẹ, chị hận con cũng đúng thôi.”

“Kỳ Kỳ, con chịu uất ức rồi.” Giang Triển Bằng đau lòng con gái nhỏ biết rõ đạo lý: “Mạch Mạch, cha chỉ có ba đứa con, cha không sống được bao lâu, tâm nguyện duy nhất của cha là chị em các con có thể chung đụng thật tốt, không có bất hòa.”

Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói: “Cha, hôm nay con tới thăm cha, không phải tới để nghe cha dạy bảo. Lại nói có thể chung đụng thật tốt không phải chỉ một người mà có thể làm được, mà cần có hai bên.”

Giang Mỹ Kỳ vội vàng an ủi: “Cha, chị, hai người đừng vì con mà tranh cãi.” Cô ta kéo tay Giang Dĩ Mạch: “Chị…”

Giang Dĩ Mạch không ưa hất tay cô ta ra, không khách khí lấy khăn giấy trên đầu giường lau tay, động tác này chọc giận Giang Triển Bằng.

https://thuviensach.vn

“Mạch Mạch, con thật là quá đáng!”

Giang Mỹ Kỳ đúng lúc nói: “Cha, cha đừng tức giận, là con sai, con không nên chọc giận chị…”

“Kỳ Kỳ, con không sai, đừng nói nữa!” Giang Triển Bằng bất mãn nhìn Giang Dĩ Mạch: “Mạch Mạch, con muốn cha chết không nhắm mắt sao?”

Giang Dĩ Mạch không chờ được một giây nào nữa, lên tiếng chào rồi xoay người rời đi.

Giang Triển Bằng tức giận đến thiếu chút nữa phát bệnh.

“Cha, con đi theo chị, cầu xin chị đừng như vậy.” Giang Mỹ Kỳ lập tức đuổi theo.

“Kỳ Kỳ, đừng đi…” Giang Triển Bằng ôm bụng, đau đến đầu đổ mồ hôi.

Mạch Mạch thật sự quá đáng.

Ông không biết ở lối đi nhỏ hành lang lại là một cảnh tượng khác, lập tức dặn dò con trai: “Gia Kiệt, con đi xem một chút, đừng để cho Mạch Mạch khi dễ Kỳ Kỳ.”

“Dạ, con đi ngay.” Giang Gia Kiệt cũng đuổi theo.

Khúc quanh hành lang, Giang Mỹ Kỳ đuổi theo bắt kịp Giang Dĩ Mạch, quăng đến một bạt tai, tiếng vang thanh thúy vang vọng ở lối đi nhỏ thật lâu không muốn tản đi.

Giang Gia Kiệt đang muốn chạy tới, chợt dừng chân, giật mình nhìn một màn trước mắt.

https://thuviensach.vn

“Giang Dĩ Mạch, đồ hồ ly tinh không biết xấu hổ, cho là đoạt đi vị hôn phu của tôi là có thể giễu võ giương oai trước mặt cha rồi sao? “Giang Mỹ Kỳ lộ ra nguyên hình.

Làm sao Giang Dĩ Mạch chịu cho người ta tát vào mặt, giơ tay đánh lại một cái tát, Giang Mỹ Kỳ biết Giang Dĩ Mạch sẽ đánh trả, lập tức giơ tay lên ngăn cản, Giang Dĩ Mạch dường như biết cô ta sẽ ngăn cản, nâng cánh tay khác hung hăng cho cô ta một bạt tai.

“Tôi cũng đã nói rồi, cô có bản lĩnh thì đến giành đi!” Giang Dĩ Mạch không khách khí nói.

Giang Mỹ Kỳ che mặt nóng hừng hực, tức giận nói: “Giang Dĩ Mạch, cô cũng không mừng rỡ được lâu đâu, nói thật cho cô biết, dì cả của tôi đến trễ hai ngày rồi, rất có thể là mang thai, đây là đứa bé của tôi và Mộ Thiên Thần, một con gà không biết đẻ trứng như cô, xem cô có thể vui vẻ được bao lâu!”

Giang Dĩ Mạch châm chọc nói: “Anh ấy không chạm vào cô, đứa bé ở đâu ra? Chẳng lẽ cô có người đàn ông khác sao?”

Giang Mỹ Kỳ mở hình bên trong điện thoại: ‘Cô nhìn kĩ một chút anh ấy có chạm vào tôi hay không?”

“Bày ra tư thế không tệ!” Giang Dĩ Mạch giễu cợt nói: “Giang Mỹ Kỳ, chồng cô đang bị giam trong ngục, đừng quên cô là người đã có chồng, cho anh ta đội nón xanh như vậy được không? Đường Hạo Thiên ra tù, sợ là sẽ không tha cho cô.”

Giang Dĩ Mạch đột nhiên nhìn sau lưng Giang Mỹ Kỳ, kinh ngạc kêu lên: “Hạo Thiên?”

Giang Mỹ Kỳ cả kinh, hốt hoảng xoay người nhìn về phía sau, lối đi nhỏ không có một bóng người, nào đâu có bóng dáng của Hạo Thiên.

https://thuviensach.vn

Biết mình bị lừa, lập tức xoay người lại, Giang Dĩ Mạch đã đi rồi.

“Giang Dĩ Mạch, cô dám gạt tôi, tôi sẽ không bỏ qua cho cô!” Giang Mỹ Kỳ tức giận hô ta, xoay người trở về phòng bệnh, tahasy Giang Gia Kiệt đứng ở khúc quanh giương mắt nhìn cô ta, sửng sốt: “Gia Kiệt, sao em lại ở đây?”

“Cha sợ Giang Dĩ Mạch khi dễ chị, bảo em đến xem một chút.” Giang Gia Kiệt nói: “Xem ra căn bản không cần thiết.”

“Vừa rồi em đã thấy hết?” Giang Mỹ Kỳ hỏi.

“Chị, sao chị lại như vậy? Trước mặt cha giả vờ quan hệ thật tốt thực ra lại khích bác quan hệ giữa cha và Giang Dĩ Mạch, sau lưng Giang Dĩ Mạch cũng như vậy, khó trách Giang Dĩ Mạch vừa nhìn chị đã ghét.” Giang Gia Kiệt nói.

“Gia Kiệt, chị làm vậy là vì mẹ của chúng ta.” Giang Mỹ Kỳ nói: “Nếu không phải là Giang Dĩ Mạch, sao mẹ lại bị phán tử hình?”

“Mẹ là vì tìm người giết cha của anh Hạo Thiên nên mới bị bắt, có quan hệ gì với Giang Dĩ Mạch?”

“Gia Kiệt, em không biết, chị hỏi thăm một cảnh sát mới biết do Giang Dĩ Mạch giao chứng cứ cho cảnh sát mới làm hại mẹ bị bắt.” Giang Mỹ Kỳ nói.

Nếu là trước kia nhất đinh Giang Gia Kiệt sẽ xúc động đi tìm Giang Dĩ Mạch hỏi rõ, bây giờ ngược lại hỏi Giang Mỹ Kỳ: “Chị, vừa rồi vì chị bất bình cho mẹ sao? Sao em lại nghe chị mắng Giang Dĩ Mạch cướp vị hôn phu của chị? Anh Hạo Thiên là chồng chưa cưới của Giang Dĩ Mạch, không phải bị chị đoạt mất sao?”

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ phát hiện người em trai này không dễ lừa, trực tiếp thừa nhận mục đích của mình: “Chị nói Mộ Thiên Thần, anh ấy vốn là vị hôn phu của chị, đều là do Giang Dĩ Mạch đoạt anh ấy đi, mình không sinh được, còn chiếm lấy vị trí Mộ thiếu phu nhân.”

“Chị, ban đầu là chị không muốn gả đi, còn thiết kế Giang Dĩ Mạch gả thay chị, lại nói anh Hạo Thiên còn chưa chết, chỉ là bị giam thôi, hai năm sẽ ra ngoài coi như không có Giang Dĩ Mạch, chị cũng sẽ không được làm Mộ thiếu phu nhân!”

“Gia Kiệt, em không phải em ruột của chị sao?” Giang Mỹ Kỳ bất mãn: “Chẳng lẽ em không hi vọng chị tốt hơn sao? Chị là chị ruột của em!”

“Chị có xem em là em trai ruột của chị sao? Đến bây giờ chị vẫn luôn lợi dụng chúng tôi.”

“Gia Kiệt, sao em lại nói như vậy? Chị vẫn xem em là em ruột, em nói như vậy làm cho chị cảm thấy lạnh lòng.”

“Trước tiên chị trả lại mười hai triệu cho em, em sẽ tin lời chị.”

Nhắc tới tiền, Giang Mỹ Kỳ liền đổi chủ đề: “Bây giờ cha đang bệnh nặng, chúng ta không cần tranh cãi vì chuyện này, chị không ác độc giống hai người được, chị đi xem cha!”

*

Một khoảnh sân lớn bị lưới sắt bao quanh, trong ngục giam, một đám người mặc quần áo tù nhân đang hít thở, xung quanh có giám ngục đang giám thị.

Gương mặt Đường Hạo Thiên bị thương nhìn thế giới bên ngoài, còn hơn hai năm mới có thể ra tù, không biết làm sao để chịu đựng tiếp.

https://thuviensach.vn

Bởi vì thời gian dài không dám ngủ, cặp mắt Đường Hạo Thiên thâm quầng vô cùng.

Hồi lâu ngắm cảnh lại ngủ quên trên bãi cỏ.

Chỉ khi ở trước mặt giám ngục ở đây, anh ta mới có thể tạm thời chợp mắt, những người muốn đối phó anh ta không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bên cạnh đột nhiên có người đá anh ta một cước, Đường Hạo Thiên bị đá tỉnh, mở mắt thấy một tù nhân nhìn anh ta một cái, ý bảo nhìn bên cạnh.

Đường Hạo Thiên nhìn theo tầm mắt của đối phương, mấy người mặc áo tù hung thần ác sát đứng từ xa nhìn anh ta âm hiểm cười.

Anh ta biết nếu mình không trở về, để những người đó ra ngoài hóng gió, mấy người bọn họ sẽ không tha cho anh ta.

Có giám ngục ở đây, hơn nữa vợ mình cũng đã chuẩn bị, sẽ không có chuyện gì.

Đường Hạo Thiên đi tới mất người đó: “Các người tìm tôi…”

Đối phương đột nhiên đưa một cánh tay cường tráng ghìm chặt cổ anh ta, che miệng lôi anh ta vào một góc, nặng nề vứt xuống, Đường Hạo Thiên chợt đụng vào tường, cảm giác xương cốt toàn thân muốn vỡ ra, ý thức mơ hồ ngã xuống đất không dậy nổi.

Một người trong đó cầm dao đi tới, Đường Hạo Thiên ho ra một búng máu, nói: “Các người đừng làm loạn, chỉ cần tôi gọi, giám ngục sẽ đến…”

Người nó giẫm lên mặt Đường Hạo Thiên: “Xem ra mày còn chưa biết nghe lời, như vậy trước tiên anh em bọn tao chơi với mày trước đã.”

“Mấy anh em, lên!”

https://thuviensach.vn

Bốn năm người đàn ông dáng người cường tráng đi về phía Đường Hạo Thiên quyền đám cước đá, mặc cho Đường Hạo Thiên lớn tiếng kêu cũng không có người đến nhìn qua.

Bên ngoài những tù nhân khác nghe được tiếng kêu thê thảm muốn vào xem, bị những người bên cạnh ngăn lại, ý bảo đừng xen vào chuyện của người khác.

Tất cả giám ngục đều giống như bị điếc không có bất cứ phản ứng gì.

Trong góc mấy người dùng sức mạnh thi nhau đạp mạnh Đường Hạo Thiên: "Mày xem đi, xem xem giám ngục có đến đây không? Ha ha ha!"

Đường Hạo Thiên chỉ có thể cầu xin tha thứ: "Các vị đại ca, các người thả tôi ra đi, các người muốn bao nhiêu tiền cũng được, nhà họ Đường của tôi có tiền, chờ sau khi ra tù liền…"

"Ra tù?" Mấy người nghe cười lớn, rốt cục cũng ngừng tay: "Mày còn muốn ra tù?"

Đường Hạo Thiên đã sớm bị đánh không còn hình người, rúc trong góc động cũng không động được.

"Để mày nhanh chóng báo cáo ở Địa phủ, cho mày chết rõ ràng chút!" Tù nhân cầm dao nói: "Mấy người bọn tao không thù không oán với mày, sao lại nhìn mày không vừa mắt, mày chưa từng nghĩ tới sao? Còn có tao là một tù nhân sao có thể có dao? Vừa rồi mày kêu lớn như vậy, cũng không có ai đến cứu mày, chẳng lẽ bọn họ cũng điếc sao? Chẳng lẽ mày chưa từng nghĩ tại sao?"

"Tại sao…" Đường Hạo Thiên dường như không còn thở.

"Có người muốn mạng của mày, không muốn mày ra tù."

https://thuviensach.vn

“Là ai?”

“Vợ mày!”

Đường Hạo Thiên giật mình trợn to hai mắt, anh ta đã sớm hoài nghi có người muốn mạng anh ta, cũng không nghĩ đến sẽ là vợ mình.

“Không thể nào, các người gạt tôi, lúc trước vợ tôi đến thăm còn đồng ý tạo một ít quan hệ giúp tôi.”

“Mấy người chúng tao không phải do vợ mày tạo quan hệ an bài tới sao? Chỉ là không phải lúc trước, mà là trước khi mày vào đây đã chào hỏi rồi, bằng không mày cho rằng làm sao mày vừa đến đã biết mấy anh em chúng tao cùng giam chung một chỗ?”

“Không thể nào!” Đường Hạo Thiên lắc đầu: “Vợ tôi không thể làm như vậy, sao cô ấy lại muốn giết tôi?”

“Cái nào làm sao chúng tao biết được, hay là sau khi mày chết báo mộng hỏi vợ mày đi thôi.” Người cầm dao bắt được tay của Đường Hạo Thiên, hung hăng vạch một đường trên cổ tay anh ta.

“Anh muốn làm gì?”

“Bên trên phân phó chúng tao làm việc sạch sẽ chút, đừng lưu lại nhược điểm gì, đợi mày chết, phía trên sẽ xem như mày cắt cổ tay tự sát.” Nói xong hung hăng vạch xuống.

“Không…”

Đột nhiên một tiếng súng vang lên phá vỡ bầu trời xanh biếc quang đãng…

*

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ đột nhiên bị đánh thức, thấy tiếng chuông điện thoại đầu giường vang lên, không biết ai gọi cho mình lúc rạng sáng.

“Alo…”

“Em yêu, anh rất nhớ em, khi nào em tới đây?” Đối phương nói giọng nước D.

Thái độ Giang Mỹ Kỳ lạnh nhạt: “Tôi quyết định rồi, chúng ta kết thúc, sau này anh đừng gọi đến nữa.”

“Bảo bối, xảy ra chuyện gì? Sao đột nhiên em lại lạnh nhạt với anh như vậy? Bữa tiệc Hoàng thất nước Y cũng đã kết thúc, em đã đồng ý với anh sao lại không đến đây? Là bởi vì công việc chậm trễ sao…”

“Nếu anh muốn vậy thì tự mình đi đi!” Giang Mỹ Kỳ lạnh lùng nói.

“Bảo bối, em làm sao vậy? Sao lại tức giận như vậy? Có phải anh làm không tốt không? Bây giờ anh đến nước của em xin lỗi em được không?”

“Anh trả nổi tiền vé máy bay sao?” Giang Mỹ Kỳ khinh miệt giễu cợt nói.

“Em yêu, em nói gì vậy?”

“Nghèo rớt mồng tơi, còn giả vờ là hoàng thấy nước Y!” Giọng điệu Giang Mỹ Kỳ cực kỳ chán ghét, hoàn toàn không dịu dàng vâng lời như trước kia.

“Mẹ anh thật sự là người của Hoàng thấy nước Y, anh không lừa em.”

“Tôi đã tìm người tra được rõ ràng, ỷ vào tấm da đặc biệt kia lừa gạt phụ nữ có tiền, cho là Giang Mỹ Kỳ tôi dễ lừa vậy sao?”

https://thuviensach.vn

“Bởi vì anh yêu em!” Đối phương bị vạch trần đổi lời nói: “Anh chưa bao giờ thấy cô gái xinh đẹp như vậy, anh đối với em vừa gặp đã yêu…”

“Anh giữ lại lừa gạt người phụ nữ khác đi!”

“Em yêu…”

“Anh tốt nhất cút thật xa cho tôi, nếu không anh chết thế nào cũng không biết!” Giang Mỹ Kỳ ngắt điện thoại, tắt máy, nằm trên giường tiếp tục nghỉ ngơi.

Nhắc tới người đàn ông ngoại quốc này, Giang Mỹ Kỳ vẫn chưa cam tâm, tức giận.

Nói cái gì hậu duệ Hoàng thất, nói cái gì con nhà tài phiệt, kết quả chỉ là một tên côn đồ.

Lãng phí tinh lực và thời gian của cô ta.

Dạ dày đột nhiên sôi trào, Giang Mỹ Kỳ bịt miệng vọt vào nhà vệ sinh.

Mẹ Đường ở lầu dưới không ngủ được thấy Giang Mỹ Kỳ vọt vào phòng vệ sinh quên đóng cửa, bên trong truyền ra âm thanh nôn mửa.

Hai ngày trước hình như cũng thấy nó bịt miệng buồn nôn.

Mẹ Đường mơ hồ hoài nghi điều gì đó.

Trong phòng vệ sinh truyền ra âm thanh nước chảy, Giang Mỹ Kỳ đứng súc miệng trước bồn rửa tay, giơ tay vuốt cái bụng bằng phẳng của mình, trong mắt lóe lên tia tính toán, dường như đã đoán được mình mang thai.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Tôi Đã Có Thai Con Của Chồng Cô.

Mẹ Đường đứng ở ngoài buồng vệ sinh, thấy Giang Mỹ Kỳ đi ra, cẩn thận hỏi: "Kỳ Kỳ, con không thoải mái sao?"

Bà không dám nghĩ đến hai chữ mang thai, bởi vì con trai của bà đã bị bắt vào ngục giam từ bốn năm tháng trước, nếu cô ta mang thai từ lúc đó, thì bao tử đã sớm lớn hơn rồi.

"Có lẽ ăn phải cái gì đó hỏng rồi thôi." Giang Mỹ Kỳ thuận miệng nói, tạm thời vẫn chưa muốn để cho mẹ của Đường Hạo Thiên biết chuyện này.

Sáng sớm, Giang Mỹ Kỳ liền đến bệnh viện kiểm tra, tuy trong lòng đại khái đã đoán được, nhưng vẫn quyết định đi bệnh viện xác định lại một lần nữa.

"Chúc mừng cô, Giang tiểu thư, cô đã mang thai, đã hơn hai tháng." Bác sĩ khách khí nói.

"Hơn hai tháng?" Giang Mỹ Kỳ lặp lại.

"Đúng vậy, đã mười tuần rồi." Bác sĩ nói.

"Cảm ơn." Giang Mỹ Kỳ rời khỏi khoa phụ sản của bệnh viện, trong lòng không biết đang tính toán cái gì, có người gọi cũng không nghe thấy.

https://thuviensach.vn

"Chị!" Giang Gia Kiệt đi qua đẩy cô ta, Giang Mỹ Kỳ mới hồi phục tinh thần lại.

"Gia Kiệt, sao sớm như vậy mà em đã đến bệnh viện rồi hả?" Cô ta nhớ, đứa em trai này xưa nay rất thích ngủ nướng mà, buổi tối đi quán bar thường đến nửa đêm rạng sáng mới trở về, buổi sáng không ngủ đến mặt trời lên cao thì sẽ không dậy.

"Em đến thăm ba." Giang Gia Kiệt nói: "Ba ngày càng không khỏe, ngày hôm qua ba lại phát bệnh phải đưa tới phòng cấp cứu, bác sĩ bảo em chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Giang Mỹ Kỳ nghĩ đến chuyện của mình không nghe Giang Gia Kiệt nói cái gì, khiến Giang Gia Kiệt cực kỳ mất hứng, “Chị, rốt cuộc chị có nghe em nói hay không đấy?"

"Ba không sống được lâu nữa, chị biết rồi."

"Chị, sao chị lại có thái độ như vậy? Đó là ba ruột của chúng ta đấy." Giang Gia Kiệt nói.

"Ai rồi cũng sẽ đến ngày đó, em cần gì phải sốt ruột?" Giang Mỹ Kỳ cũng không thích thái độ này của em trai: "Hiện tại chị đã là người của nhà họ Đường, chuyện của nhà họ Giang không liên quan nhiều đến gì, chị tình nguyện đến bệnh viên thăm ba dỗ ba vui vẻ đã rất tốt rồi."

"Chi dỗ ba vui vẻ sao? Rõ ràng là chị muốn cho người ngoài thấy sự hiếu thuận của chị thì có! Mỗi lần tới bệnh viện đều có phóng viên tới chụp, người khác còn tưởng rằng chị rất quan tâm đến ba, còn không phải vì thanh danh mà chị dối trá, tưởng em không biết sao!"

"Chị không muốn giải thích với em, lúc nào cũng muốn cãi nhau với chị, em muốn nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đi, tóm lại chị không thẹn với lương tâm."

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt tức giận đến bốc hỏa: "Giang Mỹ Kỳ, chị còn là con gái của ba sao?Không lo lắng chuyện sống chết của ba, còn vì sợ phải bỏ tiền thuốc thang cho ba mà chạy ra nước ngoài với đàn ông. . ."

"Đủ rồi, Giang Gia Kiệt, em mà còn nói linh tinh nữa thì đừng trách chị không nhận em là em trai." Giang Mỹ Kỳ cắt ngang: "Sáng sớm như vậy chị đã đến thăm ba, em còn nói chị như vậy? Quả thực khiến chị quá thất vọng, đau khổ!"

Trong lòng Giang Gia Kiệt tò mò, ngày hôm qua ba bị đưa vào phòng cấp cứu, gọi điện thoại cho cô ta, cô ta lại nói có việc bận không tới được, sao hôm nay sáng sớm đã chạy tới?

Hắn không tin cô ta thật tâm quan tâm đến ba.

Hai chị em ầm ĩ một trận, Giang Triển Bằng thấy con gái đến thăm mình, rất vui, bởi vì ngày hôm qua phát bệnh vừa mới được cứu, thân thể vẫn có vẻ rất yếu, ngay cả sức để nói chuyện cũng không có.

"Mạch Mạch không có tới sao?" Ba đứa con mà chỉ có hai đứa đến thăm, trong lòng Giang Triển Bằng vẫn có chút không tiếp nhận được.

Giang Mỹ Kỳ vội đi qua trấn an ba: "Ba, ba đừng đau lòng, hiện tại để con gọi điện thoại cho chị."

Giang Gia Kiệt thấy chị mình ở trong phòng bệnh và ngoài phòng bệnh hoàn toàn là hai người khác nhau, cực kì không vừa mắt, nhưng không nên làm ba mất vui, nên không vạch trần cô ta trước mặt ba.

Giang Dĩ Mạch trực tiếp từ chối không tiếp điện thoại của Giang Mỹ Kỳ, ngay sau đó điện thoại của nhà họ Mộ ở phòng khách vang lên, Ninh Tử vội vã chạy tới tiếp điện thoại, vừa nghe là giọng Giang Mỹ Kỳ, khẽ lẩm nhẩm nhìn chung quanh: "Sao lại là cô?"

https://thuviensach.vn

"Tiểu Tử, cô bảo với Giang Dĩ Mạch, nói ba không được khỏe!"

"Được, tôi lập tức đi, chuyện lần trước tôi nói với cô. . ."

"Cô đi ngay bây giờ đi, chậm thêm tôi sợ cô ta sẽ không được gặp mặt ba cô ta nữa đâu." Giang Mỹ Kỳ cắt ngang.

Ninh Tử đành phải lập tức đi lên lầu nói với Giang Dĩ Mạch.

Nửa giờ sau Giang Dĩ Mạch xuất hiện tại bệnh viện, vọt vào phòng bệnh, thấy ba ngồi ở trên giường bệnh vừa ăn cháo vừa nói gì đó với Giang Mỹ Kỳ, giống như đang rất vui, nở nụ cười.

"Mạch Mạch, con đã đến rồi!" Giang Triển Bằng cao hứng gọi Giang Dĩ Mạch.

Giang Dĩ Mạch đi đến bên cạnh giường bệnh, nhìn thấy sắc mặt ông trắng xanh tiều tụy, nhưng đã tốt hơn ngày hôm qua một chút, trong lòng thở phào một hơi.

"Ba chị em con đều ở trong này, ba có chuyện muốn nói với các con."

Giang Mỹ Kỳ thương tâm nói: "Ba, thân thể ba không tốt, cần nghỉ ngơi nhiều, đừng nói nữa."

"Ba sợ bây giờ không nói về sau sẽ không có cơ hội, hiếm khi cả ba đứa cùng có mặt."

Người đến lúc sắp chết, lời nói rất thân thiện.

Giờ phút này Giang Triển Bằng cũng bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Ba chị em các con trở thành tình trạng ngày hôm nay, cũng do ba không tốt, trước đây không dạy dỗ các con cho tốt, hóa giải hận thù trong lòng các con, mới khiến các con oán hận nhau nhiều năm như vậy."

https://thuviensach.vn

"Tại ba, toàn bộ đều do ba. . ."

"Ba, đừng nói nữa, ba cần nghỉ ngơi, tĩnh dưỡng." Giang Mỹ Kỳ lo lắng nói.

"Kỳ Kỳ, ba biết con đau lòng ba, nhưng hôm nay ba muốn nói hết tất cả." Giang Triển Bằng giống như đang nói di ngôn, nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, đưa tay bảo cô đến gần một chút.

Giang Triển Bằng một tay lôi kéo tay Giang Mỹ Kỳ, một tay kéo tay Giang Dĩ Mạch, đặt tay hai người lên nhau: "Mạch mạch, Kỳ Kỳ, ở nhà quan hệ hai con luôn bất hòa, Gia Kiệt ba không lo lắng, nó chỉ vì còn quá trẻ, quá xúc động, trước kia cãi nhau với Mạch Mạch đều là do nó thấy bất bình thay mẹ và con." Giang Triển Bằng nhìn về phía Giang Mỹ Kỳ: "Ba không biết sẽ trụ được đến bao giờ, Kỳ Kỳ, con đáp ứng ba, về sau con phải hòa thuận với chị, mặc kệ như thế nào thì hai con cũng là chị em ruột, ba không muốn nhìn chị em hai con đấu đá nhau cả đời."

Giang Mỹ Kỳ khóc gật đầu: "Con biết, ba, con nhất định sẽ hòa thuận với chị, mặc kệ chị có không thích con, chán ghét con, con cũng hòa thuận với chị, sẽ không khiến ba thất vọng."

Giang Dĩ Mạch và Giang Gia Kiệt lần đầu tiên có cùng suy nghĩ, cảm thấy chán ghét Giang Mỹ Kỳ diễn trò.

Giang Mỹ Kỳ khóc to, giống như ba không còn cô ta sẽ rất đau lòng vậy.

"Mạch Mạch, con cũng đáp ứng ba, hòa thuận với em trai em gái con." Giang Triển Bằng nhìn về phía Giang Dĩ Mạch: "Đời này ba không có gì tâm nguyện, chỉ hi vọng chị em các con hòa thuận, đây là tâm nguyện duy nhất của ba."

Giang Dĩ Mạch không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

"Mạch Mạch, ba cầu xin con, nếu con không muốn ba chết không nhắm mắt, đồng ý với ba." Giang Triển Bằng tận tình khuyên bảo, lấy tình thân và cái chết uy hiếp.

Cũng đã nói đến mức này, Giang Dĩ Mạch cũng không có biện pháp không đồng ý, gật gật đầu, coi như là đáp ứng.

Giang Triển Bằng mới yên lòng, cười nói: "Như vậy ba an tâm, bây giờ có chết cũng không có gì tiếc nuối rồi."

Ở trong phòng bệnh đợi một lúc, đến khoa phụ sản phối hợp với bác sĩ trị liệu.

Khi cô đến khoa phụ sản, Giang Mỹ Kỳ lại cản đường của cô.

"Tôi mang thai rồi." Giang Mỹ Kỳ khí thế nói.

"Chúc mừng." Vì vừa rồi mới đồng ý với ba sẽ hòa thuận, Giang Dĩ Mạch nhàn nhạt nói một câu rồi chuẩn bị rời đi, lại bị Giang Mỹ Kỳ cản đường đi.

"Trong bụng tôi là con của chồng cô Mộ Thiên Thần." Giang Mỹ Kỳ nói.

Giang Dĩ Mạch nhìn bụng bằng phẳng của cô ta: "Chồng tôi không có chạm vào cô. . ."

Giang Mỹ Kỳ cắt ngang: "Nếu cô không tin, có thể đợi đứa nhỏ sinh ra rồi đi xét nghiệm DNA!"

Giang Dĩ Mạch ngớ ra.

"Giang Dĩ Mạch, nếu tôi chưa xác định rõ ba của đứa nhỏ là ai, làm sao tôi dám nói những lời này!" Giang Mỹ Kỳ nói: "Chính cô không thể sinh con thì đừng cản đường tôi!"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ cố ý nhằm vào chỗ đau của Giang Dĩ Mạch.

Tay Giang Dĩ Mạch theo bản năng xiết chặt, đột nhiên nở nụ cười: "Cô nói với tôi làm gì? Cô nên đi tìm ba của đứa nhỏ trong bụng cô, mà không phải tôi!"

"Giang Dĩ Mạch, tôi đã có đứa nhỏ của chồng cô, cô còn muốn chiếm vị trí này không cho sao?" Giang Mỹ Kỳ trào phúng hỏi.

"Cô đang ỷ lại có đứa nhỏ mà bắt tôi phải ly hôn hay sao?" Buổi sáng còn hứa sẽ hòa thuận ở trong phòng bệnh của ba, lúc này đã bắt đầu kêu hô đánh giết, cũng chỉ có nàng Giang Mỹ Kỳ mới làm được.

"Cô chỉ là gà mái không sinh được trứng, hiện tại tôi đã có con của chồng cô, cô còn muốn chiếm vị trí thuộc về tôi và con tôi hay sao? Giang Dĩ Mạch, cô cũng đừng quá không biết xấu hổ, cướp vị hôn phu của tôi, bây giờ còn muốn chiếm lấy vị trí của tôi và con tôi sao?"

Đối mặt Giang Mỹ Kỳ khiêu khích, Dĩ Mạch bình tĩnh nói: "Được, muốn tôi ly hôn phải hay không? Cô bào Mộ Thiên Thần tới nói với tôi, chỉ cần anh ta chủ động nói với tôi, tôi nhất định sẽ không nói một cái chữ không!"

"Tôi còn một câu, có bản lĩnh thì cô đến mà cướp, chỉ cần cô khiến cho Mộ Thiên Thần nói ly hôn với tôi, tôi nhất định sẽ dọn ra khỏi vị trí thiếu phu nhân nhà họ Mộ, tuyệt đối không có nửa câu dị nghị, về sau cũng sẽ không xuất hiện ở trước mặt hai người!" Giang Dĩ Mạch nghiêm túc nói: "Hiện tại nếu không còn chuyện khác? Tôi còn có việc, đi trước." Không quan tâm tới Giang Mỹ Kỳ, vòng qua cô ta lập tức đi.

Lúc này Giang Gia Kiệt mới đi tới giật mình hỏi: "Chị, chị thật sự mang thai con của chồng Giang Dĩ Mạch rồi hả ?"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ xoay người nhìn Giang Gia Kiệt: "Sau này em có thể đừng lén lút theo dõi chị hay không?"

"Em quan tâm chị mà!" Giang Gia Kiệt cố ý kiếm cớ, nhìn thấy Giang Dĩ Mạch vừa đi, Giang Mỹ Kỳ cũng kiếm cớ ra ngoài, liền biết khẳng định có vấn đề.

"Không cần phải giả bộ!" Giang Mỹ Kỳ nói.

"Chị, buổi sáng chị mới đồng ý với ba sẽ hòa thuận với nhau mà, hiện tại chị lại muốn Giang Dĩ Mạch ly hôn, nếu như bị ba biết. . ."

"Ba cũng không sông được bao lâu nữa, em muốn ba chết không nhắm mắt sao?"

“Chị, chị quá đê tiện!"

"Gia Kiệt, em có đầu óc chút có được hay không, chị đồng ý với ba sẽ hòa thuận ới Giang Dĩ Mạch, nhưng Giang Dĩ Mạch đồng ý hòa thuận với chị hay sao? Chị làm như vậy cũng vì đứa nhỏ của chị, bây giờ chị đã mang cốt nhục của Mộ Thiên Thần, không muốn hài tử vừa sinh ra đã không có ba."

"Chị mắng em ngu xuẩn?" Giang Gia Kiệt tức giận đến bốc hỏa.

"Em không nói chị đê tiện sao?"

"Chị vốn đê tiện!"

"Em vốn cũng ngu xuẩn!"

Hai chị em không ai nhường ai, Giang Gia Kiệt lại nói không lại Giang Mỹ Kỳ, tức giận đến giậm chân.

https://thuviensach.vn

"Chị, chị,... Chị dám mắng em?" Giang Gia Kiệt nâng quả đấm muốn động thủ, Giang Mỹ Kỳ vội vàng nói: "Gia Kiệt, bây giờ chị đang mang thai, nếu em động thủ, đứa nhỏ trong bụng chị có mệnh hệ gì, Mộ Thiên Thần cũng sẽ không bỏ qua cho em, em có biết anh ta xuống tay ngoan độc như thế nào không?"

Giang Gia Kiệt có chút bỡ ngỡ, không dám động thủ.

"Chị, chị rất quá đáng, anh Hạo Thiên vừa vào ngục giam, chị liền mang thai con của người đàn ông khác, chị không muốn làm ... anh Hạo Thiên thất vọng sao? Bây giờ em sẽ đi nói với anh Hạo Thiên!"

"Gia Kiệt, chị là chị em đó!" Giang Mỹ Kỳ nói: "Em đã quên lời sáng nay ba nói rồi sao, ông bảo chúng ta phải sống hòa thuận, em hại chị như vậy ba sẽ rất đau lòng."

“Bây giờ mới nhờ tới lời ba nói sao!" Giang Gia Kiệt tức giận nói, nhưng đó lại là chị ruột của mình, không có biện pháp nào.

Giang Mỹ Kỳ biết đứa em trai này của mình không có đầu óc, nhưng từ nhỏ đến lớn trọng nghĩa khí, chỉ cần cô ta và mẹ cô ta phát sinh tranh chấp với Giang Dĩ Mạch, mặc kệ ai đúng ai sai, đứa em trai ngu xuẩn này cũng đều xông lên bảo về cô ta và mẹ cô ta, đánh Giang Dĩ Mạch gần chết.

Hiện tại dù nó không thích cách làm việc của cô, cũng sẽ không thật sự hại cô, đối nghịch với cô.

Chỉ cần tùy tiện hò hét, là lại nghe lời mình nói.

Giang Mỹ Kỳ đi qua vỗ vai Giang Gia Kiệt: "Gia Kiệt, chị biết cách làm của chị không tốt cho lắm, nhưng chị chưa từng làm hại ai bao giờ, chỉ nhắm vào mỗi Giang Dĩ Mạch. Ngay cả khi mẹ thuê người giết chết ba của anh Hạo Thiên, nhưng nếu như không phải Giang Dĩ Mạch cung cấp chứng cứ, cho cục cảnh sát, làm sao mẹ có thể bị bắt? Bà bảo chúng ta hòa thuận,

https://thuviensach.vn

chúng ta chỉ cần hòa thuận trước mặt ba là được, đợi ba qua đời, cũng sẽ không nhìn thấy gì nữa. Mà bây giờ trong bụng chị đã có đứa nhỏ của Mộ Thiên Thần, chẳng lẽ hi vọng đứa nhỏ của chị sinh ra bị người ta mắng chửi hay sao? Gia Kiệt, em còn nhớ cảm giác không có ba của chúng ta trước đây hay không? Cho dù có nhiều tiền bạc cũng không bù lại được tình thương của ba, mà Giang Dĩ Mạch lại luôn mắng chúng ta là con hoang, em đã quên rồi sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Tôi Đã Có Thai Con Của Chồng Cô. 2

Giang Gia Kiệt bị Giang Mỹ Kỳ khơi mào hồi ức, mỗi lần cãi nhau, Giang Dĩ Mạch lại mắng họ là con hoang đều rất tức giận.

"Gia Kiệt, chị không cầu em hỗ trợ, chỉ hy vọng em làm đừng ngăn cản chị, tự chị sẽ có cách đối phó với Giang Dĩ Mạch." Giang Mỹ Kỳ nói: "Bây giờ thân thể Giang Dĩ Mạch có vấn đề nên không sinh được con, đây là báo ứng của cô ta. Trước kia cô ta luôn mắng mẹ chúng ta là tiểu tam, một ngày nào đó chị sẽ biến cô ta thành tiểu tam, một tiểu tam không biết đẻ trứng, báo thù cho chúng ta và mẹ."

Giang Gia Kiệt bị Giang Mỹ Kỳ nói mấy câu liền choáng quáng.

*

Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, bên trên màn hình là trợ lý đang ở nước ngoài trình bày kế hoạch, bên trong văn phòng xảy ra một trận ầm ỹ, sau đó cửa bị người ta tự ý mở ra, trợ lý không thể ngăn được Giang Mỹ Kỳ, bất đắc dĩ nói: "Thực xin lỗi, tổng giám đốc, cô ta cứ muốn tiến vào. . ."

Mộ Thiên Thần và trợ lý bên kia màn hình chào nhau một tiếng rồi đóng màn hình, ý bảo trợ lý đi ra ngoài trước.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì?" Mộ Thiên Thần hiền hoà hỏi, giống như không có bởi vì cô ta tự tiện xông tới mà tức giận.

"Em mang thai rồi !" Giang Mỹ Kỳ nói: "Là con của anh!"

Mộ Thiên Thần giống như nghe thấy một chuyện rất buồn cười, cười bật ra tiếng: "Tôi có làm gì với cô hay sao? Con của tôi? Ha ha, cô coi tôi là kẻ ngốc hay sao!"

"Em mang thai một tháng, khi đó chỉ qua lại với mình anh, đứa nhỏ này không phải của anh thì còn có thể là của ai?"

"Đứa con trọng bụng cô thì có liên quan gì tới tôi, tuyệt đối không có khả năng là của tôi." Mộ Thiên Thần cũng nghiêm túc: "Tôi với cô không làm gì hết làm sao có thể có con?"

"Lần đó. . ."

"Lần đó tôi bị cô đánh ngất xỉu, giống như người chết tùy ý cô sắp xếp, thử hỏi một người giống như người chết thì có thể làm được cái gì?" Mộ Thiên Thần cười lạnh: "Giang Mỹ Kỳ, lần sau cô cũng đừng sỉ nhục sự thông minh của tôi, đứa nhỏ trong bụng cô là ai thì trong lòng cô tự rõ, mà chồng cô còn đang trong tù, chờ anh ta ra ngoài mà biết được khi anh ta ở trong tù thì cô lại mang thai đứa con của người khác thì anh ta sẽ nghĩ như thế nào?"

"Trong bụng em là con của anh thật mà, anh muốn không nhận sao?"

"Cô nói đứa nhỏ là con của tôi cũng không sao cả, chờ cái thai lớn hơn chút, lấy nước ối đi xét nghiệm DNA." Mộ Thiên Thần nói.

"Nếu đứa nhỏ là của anh, anh sẽ cho đứa nhỏ danh phận?" Giang Mỹ Kỳ hỏi: "Chị đã đáp ứng với em chỉ cần anh mở miệng lý hôn, chị sẽ đồng ý, tuyệt đối không sẽ khó xử chúng ta."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Mộ Thiên Thần đột nhiên băng lãnh: "Cô đã đi tìm vợ của tôi rồi hả?"

“Em không có đi tìm chị, chỉ gặp nhau trong bệnh viện nên thuận tiện nói với chị mà thôi."

"Giang Mỹ Kỳ, tôi đã sớm cảnh cáo cô, tự giải quyết cho tốt, nếu thực bức tôi ra tay, nhất định khiến cô hối hận vì những việc hôm nay cô đã làm!"

"Anh đang uy hiếp em sao? Cũng bởi vì em đi nói cho chị biết em đã có thai con của anh?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Lăn ra ngoài!" Mộ Thiên Thần không muốn nhìn thấy cô ta nữa.

"Anh làm bụng em lớn lên, lại đối xử với em như vậy?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Rốt cuộc cô muốn thế nào?"

"Em không muốn đứa nhỏ vừa sinh ra đã không có ba!"

"Được, tôi đồng ý với cô, chỉ cần đứa nhỏ trong bụng cô là cuả tôi, tôi sẽ cho đứa nhỏ danh phận!" Mộ Thiên Thần lập tức kêu trợ lý tiến vào: "Đưa Đường thiếu phu nhân ra ngoài, về sau nếu lại tùy tiện để cho người ta xông tới, thì không cần ở lại đây nữa."

Trợ lý bị giáo huấn, khổ mà không dám nói.

Giang Mỹ Kỳ bị mời ra ngoài, mộ thiên thần cầm lấy áo khoác và chìa khóa xe cũng đứng dậy ra ngoài.

"Tổng giám đốc, hôm nay anh còn có xã giao. . ."

"Chuyển giúp tôi." Mộ Thiên Thần cũng không quay đầu lại tiêu sái đi.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ vừa lái xe vừa tiếp điện thoại, không biết đầu kia nói gì đó, ngắt lời nói: "Tôi đương nhiên biết chuyện này không giấu diếm được, đến lúc đó xét nghiệm DNA thì tất cả đều lộ."

"Vậy sao cô còn làm như vậy? Anh trai tôi cũng không phải kẻ ngốc, cô nói vài câu anh ta sẽ tin."

"Tôi còn không phải là vì anh sao!" Giang Mỹ Kỳ một bộ ủy khuất nói: "Anh thích Giang Dĩ Mạch như thế, tôi mới giúp anh phá hoại tình cảm của bọn họ, nghĩ biện pháp làm cho bọn họ ly hôn, như vậy anh mới có cơ hội."

"Đừng chụp mũ lên trên đầu tôi, là chính cô muốn phá hoại tình cảm bọn họ, không để bọn họ quá hạnh phúc!"

Mộ Tử Duệ chọc thủng tâm tư Giang Mỹ Kỳ, Giang Mỹ Kỳ buồn bực nói: "Tử Duệ, anh xem Giang Mỹ Kỳ tôi thành dạng người nào rồi hả? Tôi làm như vậy tất cả đều là vì anh!"

"Tôi đây phải cám ơn cô rồi." Mộ Tử Duệ cũng không tranh cãi với cô ta nữa: "Nếu cô có thể khiến bọn họ ly hôn, chờ tôi kết hôn với Mạch Mạch rồi nhất định mời ngươi uống rượu mừng!"

"Nhưng. . ." Mộ Tử Duệ còn nói: "Cô thật sự có biện pháp khiến bọn họ ly hôn sao? Anh tôi quyết một lòng với Mạch Mạch, không có khả năng anh ấy tin tưởng đứa nhỏ trong bụng cô là của anh ta, mà Mạch Mạch cũng không dễ bị lừa gạt, đến lúc đó giám định DNA kết quả . . ."

"Cho nên trước khi chuyện đó xảy ra hãy khiến tình cảm của bọn họ tan vỡ đi, sau đó ly hôn." Giang Mỹ Kỳ cắt ngang.

"Trước đó hao phí tâm tư chụp những bức ảnh thân mật đó cũng đâu có tác dụng, cô còn có biện pháp khác sao?" Mộ Tử Duệ hỏi: "Nếu cô muốn lấy đứa nhỏ trong bụng đi châm ngòi tình cảm giữ bọn họ, tôi khuyên cô

https://thuviensach.vn

đừng phí sức, vô dụng, đến lúc đó trêu chọc anh tôi, cô sẽ không chịu được đâu."

"Nhất định sẽ tìm được biện pháp, tôi cũng không tin trừ Giang Dĩ Mạch, đối với người phụ nữ khác Mộ Thiên Thần cũng không có chút hứng thú nào." Giang Mỹ Kỳ như đã có đối sách nói: "Tử Duệ, anh hãy chờ xem, tôi không tin không có biện pháp nắm Mộ Thiên Thần trong lòng bàn tay!"

"Có phải cô lại nghĩ đến biện pháp gì rồi hả?"

"Trong nhà cũ của nhà họ Mộ có giấu một người phụ nữ!" Giang Mỹ Kỳ nói.

"Cái gì?" Mộ Tử Duệ kinh ngạc: "Không có khả năng."

"Nhà cũ của nhà họ Mộ ở đâu?" Giang Mỹ Kỳ từ Mộ Tử Duệ biết địa chỉ nhà cũ nhà họ Mộ liền mau chóng kết thúc cuộc nói chuyện.

"Không thèm nghe anh nói nữa, tôi đang lái xe." Nói xong liền cúp điện thoại.

Lần này cô ta nhất định phải khiến bọn họ không được yên ổn.

Đầu tiên là ảnh chụp nóng bỏng, sau đó là cô ta mang thai lừa gạt Giang Dĩ Mạch nói là con của Mộ Thiên Thần, tiếp theo là Mộ Thiên Thần ‘kim ốc tàng kiều’.

Một chuyện có lẽ không thể lay động tình cảm giữa bọn họ, nhưng một chuyện lại một chuyện tất cả dồn lại với nhau, cũng không tin Giang Dĩ Mạch còn có thể không bị chút ảnh hưởng nào.

Ninh Tử kia đối với cô ta mà nói, xem ra vẫn còn chút tác dụng.

Giang Mỹ Kỳ thay đổi tay lái chuyển một phương hướng khác.

https://thuviensach.vn

*

Nhà cũ nhà họ Mộ.

Kiến trúc Châu u, mang theo hơi thở cổ điển.

Nơi này đã ba mươi năm không ai ở, tường vây và vách tường tất cả đều bị rêu mọc kín, thần bí, cổ xưa.

Cửa lớn phòng khách mở ra, cầu thang xoáy tròn kiểu dáng Tây u nhưng nhìn thấy hai người đàn ông nói chuyện với cánh của đóng chặt: "Tô Tuyết, cô mau ra đây theo tôi trở về, tôi đảm bảo không động thủ với cô."

Tô Tuyết kích động trốn ở trong phòng khoá cửa an toàn: "Dật Hiên, tôi đã quyết định vĩnh viễn rời khỏi nhà họ Phương, cầu xin anh đừng quấn lấy tôi nữa."

Phương Dật Hiên đạp mạnh vào cửa phòng: "Tốt nhất là cô mau chóng ra đây cho tôi, tôi không có nhiều tình nhẫn lại để chờ cô!"

Tô Tuyết giật mình, mặt mũi trắng bệch, tay ấn bàn phím di động cũng run rẩy, sau khi điện thoại được kết nối, sợ hãi nói: "Thiên Thần, cứu em. . ."

Mộ Thiên Thần đang lái xe về nhà thì nhận được điện thoại từ Tô Tuyết, nghi hoặc hỏi: "Làm sao vậy?"

"Dật Hiên muốn bắt em trở về, anh ta đang ở ngoài phòng , đang đạp cửa. . ."

Khi nói chuyện liền truyền đến một tiếng đạp cửa thật mạnh với giọng nói hung dữ của Phương Dật Hiên.

"Tô Tuyết, cô mau đi ra cho tôi, bằng không để tôi đạp cửa xông vào, tuyệt đối không cho cô được yên!"

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần nghe thấy giọng nói ở đầu bên kia, nói: "Cô chờ tôi, lập tức đến, ngàn vạn đừng mở cửa."

Giang Mỹ Kỳ lúc này cũng tìm được nhà cũ nhà họ Mộ, xa xa liền thấy tòa nhà cao lớn mang kiến trúc Châu u, một chiếc xe từ xa đi tới, liếc mắt một cái liền nhận ra đó là xa của Mộ Thiên Thần.

Tô Tuyết trốn ở trong phòng mặc cho Phương Dật Hiên đạp cửa cũng cũng không dám mở, cô ta nghe thấy tiếng xe hơi, từ cửa sổ nhìn xuống dưới Mộ Thiên Thần từ trong xe đi ra, rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, nghe thấy phòng ngoài truyền tới giọng Mộ Thiên Thần, kinh hỉ mở cửa.

"Tiên sinh, xin hỏi ngài xông vào nhà tôi làm gì?" Mộ Thiên Thần vào phòng khách, nhìn thấy Phương Dật Hiên ở lầu hai, nghiêm túc hỏi.

Phương Dật Hiên lúc này xoay người: "A, đây không phải kẻ ngốc Mộ Thiên Thần sao! Nghe nói anh đã không ngốc, còn có được công ty của ba mình, khiến ba mình bị trúng gió phải nhập viện, thật sự chúc mừng!"

Mới mở miệng trong lời nói đã giấu đầy châm.

Cửa phòng lúc này đột nhiên mở ra, Tô Tuyết chạy ra, "Thiên Thần. . ."

Phương Dật Hiên bắt được Tô Tuyết chạy đến, lôi kéo cô ta xuống lầu.

"Hôm nay tôi tới là để đón vị hôn thê về nhà."

Tô Tuyết bị Phương Dật Hiên cứng rắn túm xuống lầu, dùng lực bẻ ngón tay hắn, lắc đầu: "Tôi không phải vị hôn thê anh, anh buông. . ."

Phương Dật Hiên cứng rắn túm Tô Tuyết rời đi, đúng lúc đó Mộ Thiên Thần nói: "Anh không nghe thấy cô ấy bảo anh buông cô ấy ra sao?"

“Chuyện của nhà họ Phương chúng tôi từ khi nào tới phiện người ngoài như anh xen vào ?" Phương Dật Hiên quay đầu nhìn anh: "Sao? Lại muốn

https://thuviensach.vn

giống năm đó đánh chết tôi hay sao? Mộ Thiên Thần, hiện tại anh đã không phải kẻ ngốc, cũng không có vận khí tốt như năm nữa đâu!"

"Nơi này là nhà họ Mộ tôi, buông cô ấy ra, anh đi đi!" Mộ Thiên Thần bình tĩnh nói.

"Cô ta là người nhà họ Phương, dựa vào cái gì phải nghe lời anh? Mộ Thiên Thần, tôi còn không trách anh, anh giấu vị hôn thê của tôi ở đây là có ý gì? Vơ anh không sinh được con, chẳng lẽ còn muốn vị hôn thê của tôi thay anh sinh?"

Giang Mỹ Kỳ lặng lẽ trốn ở ngoài cửa nghe lén, nhìn thấy một màn bên trong, cũng sửng sốt.

Cô ta đang nhìn người đàn ông đang nắm tay Tô Tuyết, giật mình mở to hai mắt: "Là anh ta?"

"Nếu anh thật sự không đi tôi sẽ báo cảnh sát." Mộ Thiên Thần không hề muốn cãi nhau với hắn.

"Bây giờ tôi sẽ đi!" Phương Dật Hiên lôi kéo Tô Tuyết liền đi.

"Đứng, tôi không đi, Thiên Thần, cứu. . ."

Mộ Thiên Thần tiến lên bắt lấy cánh tay Phương Dật Hiên để hắn buông Tô Tuyết ra: "Kể cả cô ấy có là vị hôn thê của anh, nhưng cô ấy cũng là con người, cô ấy không muốn đi theo anh, anh cũng không có tư cách bắt buộc cô ấy như vậy."

Tô Tuyết được tự do trốn ở sau lưng Mộ Thiên Thần.

"Tô Tuyết, theo tôi trở về!" Phương Dật Hiên nhìn Tô Tuyết trốn sau lưng Mộ Thiên Thần: "Có nghe hay không."

https://thuviensach.vn

"Tôi không quay về, tôi đã quyết định tời khỏi nhà họ Phương rồi." Thái độ Tô Tuyết kiên quyết: "Một mình tôi từ nước ngoài trở về chính là vì rời khỏi nhà họ Phương, sự chiếu cố của nhà họ Phương tôi sẽ ghi tạc trong lòng, nhưng bây giờ tôi đã trưởng thành, muốn có cuộc sống của riêng tôi, xin anh hãy cho tôi tự do đi."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Phá Hỏng Chuyện Tốt Của Tôi. (1)

"Bây giờ cô nghĩ cách lừa Giang Dĩ Mạch đến nhà cũ của nhà họ Mộ, ở đó sẽ có một vở kịch hay đang chờ cô ta!" Giang Mỹ Kỳ nói với Ninh Tử qua điện thoại: "Để cho Giang Dĩ Mạch nhìn thấy chồng của cô ta bảo vệ vị hôn thê của người khác như thế nào, không để cho người khác mang vị hôn thê của người ta đi, để xem sau này cô ta có còn dám đắc ý nữa không."

Ninh Tử lại hỏi: "Điều kiện tôi đưa ra trước đây. . . . . ?"

"Đương nhiên là không thành vấn đề, không phải điều cô muốn chính là vị trí thiếu phu nhân của nhà họ Mộ ư, chỉ cần cô phối hợp với tôi chia rẽ mối quan hệ của bọn họ, làm cho bọn họ ly hôn, thì không phải cơ hội của cô đã đến rồi hay sao!"

Trước đây đã từng bị Mộ Thiên Thần lợi dụng một lần, nên lần này Ninh Tử càng cẩn thận hơn.

"Tại sao cô phải làm như vậy? Cô chắc chắn đang muốn đạt được lợi ích gì đó? Nếu như một chút lợi ích cũng không có, thì tại sao cô phải tốn nhiều công sức để làm những chuyện như vậy?" Ninh Tử hỏi: "Lần trước cô thiết kế để Mộ Thiên Thần bị chụp những tấm hình kia, cô luôn miệng nói Giang Dĩ Mạch đoạt vị hôn phu của cô, không phải cô cũng đang muốn lợi dụng tôi đó chứ? Đợi đến khi bọn họ ly hôn liền trở mặt đá tôi ra. . . . . ." Ninh Tử lơ đãng ngẩng đầu nhìn Giang Dĩ Mạch bình tĩnh đứng ở bên cạnh, nhất thời bị dọa sợ đến sầm mặt lại.

https://thuviensach.vn

Cuống quít định ngắt điện thoại, nhưng Giang Dĩ Mạch đã đưa tay đến bên tai cô ta cầm đi điện thoại di động nhấn loa ngoài.

"Cô nghĩ quá nhiều rồi, Giang Mỹ Kỳ tôi nói lời sẽ giữ lời, tuyệt đối không trở mặt sau khi chuyện này thành công." Bên đầu kia điện thoại truyền đến gọng nó của Giang Mỹ Kỳ: "Thật ra, tôi không có chút ý tứ nào đối với Mộ Thiên Thần cả, nếu không lúc đầu tôi cũng sẽ không ép buộc Giang Dĩ Mạch thay tôi gả cho anh ta, bây giờ tôi làm như vậy là vì muốn báo thù cho mẹ của tôi mà thôi, cả đời này cô ta cũng đừng mong được sống tốt. Chỉ cần có Giang Mỹ Kỳ tôi ở đây, cả đời này cô ta cũng đừng nghĩ đến chuyện được hạnh phúc, tôi nhất định sẽ khiến cho cô ta không được yên bình."

Gương mặt Ninh Tử xanh mét, lo lắng nhìn Giang Dĩ Mạch, không nghĩ tới chuyện mình và Giang Mỹ Kỳ lén gọi điện thoại cho nhau sẽ bị cô phát hiện.

"Tiểu Tử, chỉ cần cô hợp tác cùng tôi, tôi có thể bảo đảm cô sẽ lấy được thứ cô muốn, mà mục đích của tôi chỉ là muốn làm cho Giang Dĩ Mạch phải khổ sở, bị phản bội, bị vứt bỏ, vĩnh viễn sẽ không được hạnh phúc."

Giang Dĩ Mạch giương mắt nhìn Ninh Tử, đưa điện thoại di động cho cô ta, ý bảo cô ta nói chuyện.

Ninh Tử căng thẳng mở miệng, nhưng không biết phải nói gì.

Ánh mắt của Giang Dĩ Mạch làm cô ta rùng mình, Ninh Tử nhắm mắt nói: "Tôi biết rồi, trước mắt cứ như vậy, cúp đây." Vội vã cúp điện thoại.

"Thiếu phu nhân, tôi không phải cố ý, tôi không làm cái gì hết, là do cô ta chủ động tìm tôi, nói tôi hãy nói cho cô biết chuyện thiếu gia giấu vị hôn thê của người khác ở nhà cũ của nhà họ Mộ, còn không để cho người đó rời đi, cô ta muốn tôi chia rẽ mối quan hệ giữa cô và thiếu gia, chuyện này thật sự không liên quan gì đến tôi." Ninh Tử vội vàng giải thích.

https://thuviensach.vn

Đây cũng gọi là giải thích ư, vẫn không quên thuận tiện gây xích mích.

Giang Dĩ Mạch đột nhiên buồn cười, cô không hiểu được bọn họ, tại sao cứ thích can thiệp vào cuộc sống của người khác như vậy chứ.

Khi cô gặp bất hạnh, thì họ sẽ hạnh phúc sao?

Muốn làm cho cô bị phản bội, bị vứt bỏ ư?

Ánh mắt của Giang Dĩ Mạch dần dần lạnh lẽo, lộ ra cái nhìn sắc bén, Ninh Tử chưa từng thấy qua Giang Dĩ Mạch như vậy, nên có chút sợ hãi.

Không biết cô sẽ xử lý mình như thế nào.

Giang Dĩ Mạch liếc mắt nhìn Ninh Tử, thường thấy cô ta lén lút ở xung quanh mình, cũng biết cô ta luôn nghĩ ra mọi cách để có thể thay thế vị trí của cô, hiện tại lại về cùng phe với Giang Mỹ Kỳ.

Ninh Tử cúi đầu, không dám nhìn lên.

"Nhà cũ của nhà họ Mộ ở đâu?" Tạm thời, Giang Dĩ Mạch chưa có ý định gây phiền phức cho Ninh Tử.

Ninh Tử sững sờ, không dám chậm trễ, vội vàng nói ra địa chỉ nhà cũ của nhà họ Mộ.

Giang Dĩ Mạch lập tức đi ra ngoài, lúc này Ninh Tử mới thở phào nhẹ nhõm, muốn gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ để thông báo tình hình, thì quản gia lập tức đi tới: "Tiểu Tử, cô còn không chịu an phận?"

Ninh Tử giật mình kinh ngạc, điện thoại di động thiếu chút nữa rơi trên mặt đất.

"Tôi chỉ gọi điện thoại cho bạn mà thôi." Ninh Tử tìm cớ.

https://thuviensach.vn

"Cô và Giang Mỹ Kỳ trở thành bạn bè từ khi nào vậy?" Quản gia cố ý nói.

Mặt Ninh Tử chợt biến sắc lần nữa, quản gia tiếp tục nhắc nhở: "Tiểu Tử, đừng tưởng rằng cô ở sau lưng làm những chuyện này thì người khác không biết, nếu cô cứ tiếp tục làm như vậy, chỉ sợ nhà họ Mộ này sẽ phải đuổi thứ ôn thần* như cô đi thôi."

*Ôn thần: là bệnh dịch, ý chỉ Ninh Tử giống như một loại bệnh dịch vậy.

"Thiếu phu nhân cũng không nói đuổi tôi đi, tại sao bà lại nói như vậy? Hơn nữa tôi cũng không làm gì cả, là do Giang Mỹ Kỳ gọi điện thoại nói tôi hãy chia rẽ quan hệ của thiếu gia và thiếu phu nhân, đó là ân oán giữa thiếu phu nhân và em gái của cô ấy, tôi chỉ bị liên lụy mà thôi."

"Cô nói như vậy thì nghe theo cô, nhưng nếu cô lại chủ động gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ, thì đó chính là giấu đầu lòi đuôi, cô phải suy nghĩ cho kỹ."

Cuối cùng Ninh Tử cũng không dám gọi số điện thoại này.

Giang Mỹ Kỳ tất nhiên sẽ không biết được những lời mình nói đã bị Giang Dĩ Mạch nghe hết tất cả không sót một chữ nào.

Trong phòng khách vẫn là màn giằng co như cũ, Phương Dật Hiên chợt lạnh lùng hỏi: "Tôi đã nhốt cô sao? Nhà họ Phương chúng tôi đã nhốt cô lại để hạn chế hành động của cô sao? Cô muốn được tự do hả? Theo như tôi thấy thì hết tám phần là do cô không quên được người đàn ông này mà thôi!"

"Tôi không có. . . . . ." Tô Tuyết lắc đầu.

"Nếu không có thì hãy trở về cùng tôi!"

https://thuviensach.vn

"Không, tôi và nhà họ Phương các người đã không còn quan hệ gì nữa." Tô Tuyết núp ở sau lưng Mộ Thiên Thần không chịu đi ra ngoài.

Phương Dật hiên xông lên bắt Tô Tuyết, Tô Tuyết bị dọa sợ đến mức bám chặt sau lưng Mộ Thiên Thần, làm thế nào cũng không chịu đi cùng anh ta.

"Tô Tuyết, nhân lúc tôi còn chưa tức giận, hãy đi theo tôi!" Phương Dật Hiên uy hiếp.

"Dật Hiên, anh không cần phải nói nữa, dù anh nói cái gì tôi cũng sẽ không đi theo anh!"

Phương Dật Hiên nhìn về phía Mộ Thiên Thần: "Mời anh tránh ra, tôi muốn đưa cô ta đi!"

Mộ Thiên Thần vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, hình như không có ý định để anh ta dẫn người đi.

Phương Dật Hiên cười lạnh: "Sao vậy? Cô ta là vị hôn thê của tôi, anh không chịu để tôi đưa cô ta đi, chẳng lẽ trong lòng anh vẫn còn nghĩ tới cô ta?" Thấy Mộ Thiên Thần không nói lời nào, thì tiếp tục châm chọc nói: "Cũng đúng, cô ta là mối tình đầu của anh mà, vì cô ta mà anh không tiếc phải giết người, người phụ nữa này quan trọng đối với anh như vậy thì sao anh có thể quên được cơ chứ?"

Giang Mỹ Kỳ núp ở bên ngoài nghe lén liền giật mình, không ngờ sẽ nghe được một tin tức như thế.

Từng nghe Đường Hạo Thiên nói về chuyện Mộ Thiên Thần đã từng giết người, cuối cùng không bị truy tố, thì ra là vì người phụ nữ gọi là Tô Tuyết này.

https://thuviensach.vn

"Mộ Thiên Thần, anh cũng đã có vợ rồi, nghe đồn là quan hệ của anh và vợ rất tốt, nếu để cho cô ta biết được anh không thể quên được người tình thuở ban đầu, còn giấu mối tình đầu ở đây khi cô ta đã trở thành vị hôn thê của người khác như vậy, thì cô ta sẽ nghĩ sao đây?" Phương Dật Hiên nói xong đột nhiên đưa tay lướt qua người Mộ Thiên Thần, thiếu chút nữa đã tóm được Tô Tuyết, lại bị Mộ Thiên Thần giơ tay lên ngăn cản: "Đây là chuyện của tôi, không phiền anh phải quan tâm."

"Anh thật sự không muốn để tôi đưa cô ta đi?" Phương Dật Hiên hỏi: "Cô ta là vị hôn thê của Dật Hiên tôi đó!"

Tô Tuyết lắc đầu: "Tôi không phải, tôi đã nói với bác trai rồi, tôi không thích anh, bác trai đã đồng ý cho tôi rời khỏi nhà họ Phương rồi."

"Ba tôi đồng ý, nhưng cô có hỏi qua tôi chưa?" Phương Dật Hiên tức giận hỏi: "Tô Tuyết, cô vĩnh viễn không trốn thoát khỏi lòng bàn tay của tôi đâu, mau tới đây cho tôi!"

"Không, Dật Hiên, anh đi đi, tôi sẽ không đi cùng anh."

Phương Dật hiên lại muốn bắt người, nhưng bị Mộ Thiên Thần cản trở, khá lịch sự nói: "Anh không nghe thấy cô ấy nói gì sao? Nếu như anh không đi tôi sẽ báo cảnh sát ngay lập tức."

"Đây là chuyện của tôi và cô ta, một người ngoài như anh bớt lo chuyện bao đồng đi!"

"Đây là nhà của tôi!" Mộ Thiên Thần nhắc nhở, lấy điện thoại di động ra báo cảnh sát: "Alo, xin hỏi có phải cục cảnh sát không? Ở đây có người hung hăng xông vào. . . . . ."

"Xem như anh lợi hại!" Phương Dật Hiên rốt cuộc cũng dừng tay, tức giận nhìn Tô Tuyết: "Tôi sẽ không bỏ qua chuyện này dễ dàng như vậy, hãy chờ đó!"

https://thuviensach.vn

Phương Dật Hiên tức giận xoay người rời đi, lúc này Mộ Thiên Thần mới để điện thoại di động xuống, Tô Tuyết mệt lả té xuống, Mộ Thiên Thần kịp thời đỡ lấy cô.

Xe của Giang Dĩ Mạch nhanh chóng chạy đi, từ xa đã nhìn thấy một ngôi nhà được xây theo phong cách Châu Âu, phía trước được bao phủ bởi một dàn cây leo màu xanh, có một người đàn ông đi ra từ cửa lớn, lên chiếc xe đang đậu ngoài cửa rồi phóng nhanh lên mặt đường rộng rãi.

Hai chiếc xe lướt qua nhau, Phương Dật Hiên nhìn qua kính chiếu hậu thấy chiếc xe chậm rãi dừng ở ngoài cổng, rồi thấy Giang Dĩ Mạch xuống xe, đi vào cửa chính.

Trong phòng khách, Tô Tuyết sợ hãi dựa sát vào ngực Mộ Thiên Thần: "Thiên Thần, cảm ơn anh, nếu không có anh, anh ta nhất định sẽ bắt em trở về, sau đó không ngừng hành hạ em. . . . . ."

"Đừng nói như vậy, anh đỡ em lên lầu nghỉ ngơi."

Tô Tuyết lắc đầu, vẫn áp sát vào ngực của anh như cũ, khóe mắt liếc về phía Giang Dĩ Mạch đang đứng ngay cánh cửa phía sau lưng Mộ Thiên Thần: "Tất cả mọi chuyện đều phải trách em, nếu như không phải vì em, thì anh trai của anh ta sẽ không chết, anh ta cũng sẽ không hận em như vậy, sẽ không hành hạ em liên tục, đã qua nhiều năm như vậy rồi nhưng em vẫn rất hối hận và tự trách mình rất nhiều."

"Em không hề oán hận anh ta, bởi vì tất cả đều là lỗi của em, lúc đầu em không nên yêu anh, cũng không nên khiến anh yêu em, như vậy cũng sẽ không xảy ra chuyện sau đó. . . . . ."

Mộ Thiên Thần đột nhiên đẩy Tô Tuyết ra nghiêng đầu liền nhìn thấy Giang Dĩ Mạch đứng ở cửa phòng khách, thì kinh ngạc hỏi: "Bà xã, sao em lại tới đây?"

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch bình tĩnh đi vào, liếc mắt nhìn Tô Tuyết: "Thì ra là cô, Tô tiểu thư, hình như cô và ông xã của tôi rất thân quen, nghe nói các người đã biết nhau rất nhiều năm rồi."

Tô Tuyết vội vàng giải thích: "Giang tiểu thư, cô đừng hiểu lầm, tôi và Thiên Thần là trong sạch, mặc dù năm đó chúng tôi đã từng quen nhau, còn yêu nhau, thế nhưng đó đều là chuyện quá khứ rồi, chúng tôi không gặp nhau cũng mười mấy năm rồi, cô không nên nghĩ lung tung."

Nói mập mờ như vậy, có thể không làm cho người ta không nghĩ lung tung được sao?

"Tôi chỉ là mối tình đầu của anh ấy mà thôi, hiện tại anh ấy đã kết hôn với cô, chưa bao giờ có bất kỳ hành động nào vượt qua khuôn phép cả."

Câu này của Tô Tuyết là càng tô càng đen, thật ra là đang muốn gây chia rẽ.

"Mối tình đầu ư?" Giang Dĩ Mạch nhìn về phía Mộ Thiên Thần: "Xem ra hôm nay tôi không nên đến đây quấy rầy các người ôn chuyện cũ. . . . . ."

"Giang tiểu thư, cô đừng giận Thiên Thần, chúng tôi thật sự không làm chuyện gì cả, những chuyện kia đều đã là quá khứ . . . . . ."

"Không sao, cho dù không phải là quá khứ thì cũng không có gì, tôi cũng đã từng nói, chỉ cần các người có bản lĩnh thì cứ việc xông lên hết một lần để giành, Giang Dĩ Mạch tôi tuyệt đối không phải là loại phụ nữ hẹp hòi, mặc kệ là ai, chỉ cần các người thành công, Giang Dĩ Mạch tôi nhất định sẽ không nói hai lời, rời khỏi vị trí thiếu phu nhân nhà họ Mộ, bảo đảm về sau sẽ không bao giờ nữa xuất hiện trước mặt các người nữa!" Giọng nói bình tĩnh của Giang Dĩ Mạch vang lên, giống như không chỉ nói với một mình Tô Tuyết.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ núp ở phía ngoài cũng nghe được rõ ràng, vẻ mặt coi thường.

Bây giờ cô ta mạnh miệng như vậy, nhưng đợi đến khi bị Mộ Thiên Thần vứt bỏ, sẽ ở đó mà khóc!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Phá Hỏng Chuyện Tốt Của Tôi. (2)

"Giang tiểu thư, cô đừng nói như vậy, nếu như hiện tại tôi làm ảnh hưởng đến tình cảm giữa các người, thì tôi sẽ lập tức rời khỏi nơi này." Tô Tuyết vội vàng nói: "Thật sự xin lỗi, tôi đi ngay bây giờ. . . . . ."

"Tô tiểu thư, không cần vội như vậy." Giang Dĩ Mạch gọi cô ta lại: "Cô là mối tình đầu của ông xã tôi, lại mười mấy năm không gặp, hiện tại hình như còn gặp chuyện khó xử, làm sao ông xã tôi có thể bỏ mặc cô được phải không? Đây không phải cũng quá tuyệt tình rồi sao, Giang Dĩ Mạch tôi cũng không thể gả cho người đàn ông tuyệt tình như vậy được."

"Tôi thấy như vậy đi, Tô tiểu thư, cô chuyển đến nhà chúng tôi ở nhé, như vậy chúng tôi cũng có thể chăm sóc cho cô tốt hơn, coi như cũng thể hiện chút tấm lòng của chủ nhà." Giang Dĩ Mạch vô cùng khách sáo nói.

Ngược lại Mộ Thiên Thần có chút kinh ngạc trước biểu hiện của cô hôm nay.

Tô Tuyết lắc đầu: "Không cần. . . . . ."

"Đừng khách sáo, dù gì cô và ông xã của tôi cũng là người yêu cũ mười mấy năm rồi, còn khách sáo như thế làm cái gì?" Giang Dĩ Mạch cười nói: "Hơn nữa một mình cô ở nơi này quá nguy hiểm, không biết vị hôn phu của cô lại tới bắt cô lúc nào, lần này là do cô may mắn, ông xã tôi có thể đến cứu cô kịp thời, nhưng lần sau biết đâu lại không may mắn như vậy nữa thì

https://thuviensach.vn

sao, cô cứ ở tạm trong nhà của chúng tôi đi, như vậy cũng có thể chăm sóc lẫn nhau, mà vị hôn phu của cô cũng sẽ không dám xông tới gây chuyện với cô nữa."

Tô Tuyết không nhìn ra được cô đang nói thật hay giả.

Giang Dĩ Mạch nhẹ nhàng đặt tay lên cánh tay của Mộ Thiên Thần: "Ông xã, anh mau khuyên Tô tiểu thư, bây giờ cô ấy thật đáng thương."

"Tô Tuyết, một mình em ở đây cũng nguy hiểm, trước hết cứ đến nhà anh ở tạm, những chuyện khác sẽ tính sau."

Mộ Thiên Thần cũng đã lên tiếng, nên Tô Tuyết liền đồng ý.

Nhưng cô cứ có cảm giác có điều gì đó là lạ.

Giang Dĩ Mạch giống như bà chủ, nhiệt tình nói: "Tô tiểu thư, tôi giúp cô dọn dẹp hành lý."

Mộ Thiên Thần nhìn hai người phụ nữ cùng nhau đi lên lầu, lúc này mới giơ ống tay áo áo sơ mi lên, nhìn thấy cánh tay đã bị nhéo bấm tím.

Đây đều là do Giang Dĩ Mạch vừa rồi để tay trên cánh tay anh len lén nhéo, ngoài mặt thì giống như không thèm để ý, nhưng thật ra thì trong lòng đã sớm giận điên lên rồi.

Mộ Thiên Thần bất đắc dĩ cười khổ một cái, nhưng đây cũng chính là kết quả anh mong muốn.

Cô ấy càng tức giận, càng chứng tỏ cô ấy quan tâm đến mình.

Nhưng mà anh hoàn toàn không nghĩ tới việc Giang Dĩ Mạch sẽ đưa Tô Tuyết về nhà họ Mộ.

Không biết cô đang có ý đồ gì.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch khách sáo mời Tô Tuyết về nhà họ Mộ, bảo người làm nhà họ Mộ phải đối xử thật tốt, còn dọn dẹp phòng trên lầu để cho cô ta ở.

Đêm đó cũng chuẩn bị một bữa ăn tối thật phong phú, hành động và lời nói đều rất lễ độ.

Hoàn toàn không giống như tình địch gặp mặt, dáng vẻ không hề tức giận.

Đầu óc Tô Tuyết có chút choáng váng, có lẽ là không nghĩ đến việc Giang Dĩ Mạch không chỉ không tức giận, mà còn khách sáo như thế.

Cơm nước xong, Giang Dĩ Mạch cho người làm đi chuẩn bị đĩa trái cây, vừa ăn trái cây vừa trò chuyện thoải mái.

Mới đó mà đã trễ rồi.

Giang Dĩ Mạch ngáp một cái, Mộ Thiên Thần lập tức đứng dậy cùng cô trở về phòng nghỉ ngơi.

"Tô tiểu thư, tôi hơi mệt, về phòng nghỉ ngơi trước, mời cô cứ tự nhiên, cứ coi như nhà của mình." Lúc gần đi Giang Dĩ Mạch vẫn không quên nói lời khách sáo.

Tô Tuyết cũng lễ phép nói: "Giang tiểu thư, cô quá khách sáo rồi."

Cô đưa mắt nhìn hai người cùng nhau đi lên lầu trở về phòng, khi Mộ Thiên Thần đóng cửa thì thấy trong ánh mắt cô tràn đầy lưu luyến không rời, Giang Dĩ Mạch đột nhiên xoay mặt của anh qua, chủ động hôn lên.

Mộ Thiên Thần giật mình, kể từ khi kết hôn tới nay, cô chưa bao giờ nhiệt tình và chủ động như vậy, giống như không thể chờ đợi được nữa, muốn tuyên bố quyền sở hữu của mình với người nào đó.

https://thuviensach.vn

Cô đã nhiệt tình và chủ động chủ động như vậy, thì làm sao anh có thể không nhiệt tình chủ động hơn được đây?

Trong khe cửa, hai người ôm nhau, lại hôn nhau nồng nhiệt.

Một màn này giống như đánh mạnh vào mặt của Tô Tuyết, đánh rụng tất cả những ý tưởng không nên có ở trong lòng cô ta.

Tô Tuyết không khỏi cảm thấy hơi lúng túng, nên lên lầu quay về phòng của mình, có thể loáng thoáng nghe được trong căn phòng sát vách truyền đến những tiếng rên ân ái.

Mãi cho đến nửa đêm cũng chưa ngừng nghỉ, Tô Tuyết càng cảm thấy tức giận và đau lòng hơn, càng ngủ không yên.

Hai gian phòng chỉ cách một bức tường, Giang Dĩ Mạch cố ý bảo quản gia sắp xếp căn phòng này, để tiếng động nào cũng có thể nghe thấy.

"Người yêu cũ của anh ở sát vách, nhỏ giọng một chút." Giang Dĩ Mạch cố ý nói.

"Bà xã, anh khống chế không được, em thơm quá." Mộ Thiên Thần không kịp nói xong, cúi đầu đã ngửi thấy mùi thơm nhàn nhạt trên người cô: "Bà xã, em thật thơm, la,f anh ăn thế nào cũng không đủ."

"Anh không sợ người yêu cũ của anh đau lòng sao?"

Mộ Thiên Thần nở nụ cười: "Bà xã, em thật là xấu. Em cố ý!"

Giang Dĩ Mạch bị nhìn thấu, mặt đỏ lên, nói: "Đâu có!"

"Mới vừa rồi em kêu rất lớn tiếng!"

Mặt của Giang Dĩ Mạch càng đỏ hơn.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần cúi đầu: "Chúng ta chiêu đãi khách như vậy có thật sự tốt không?"

Tới nhà đều là khách, huống chi đây là người yêu cũ của ông xã mình thì càng quan trọng, làm sao cô có thể không tiếp chu đáo được!

"Anh đau lòng hả, vậy anh đi an ủi người yêu cũ một chút đi!"

"Ghen hả?" Mộ Thiên Thần hài lòng cười: "Lúc trước anh đã nói rồi, anh đã quên cô ta là ai rồi, hiện tại trong lòng anh chỉ có em thôi."

"Anh cho rằng anh nói lời ngon tiếng ngọt thì em sẽ tin tưởng anh. . . . . A. . . . . ."

"Anh sẽ cho em biết anh yêu em nhiều thế nào!" Mộ Thiên Thần ra sức thực hiện những lời này, phải làm cho Giang Dĩ Mạch biết được, rốt cuộc anh yêu cô bao nhiêu.

Trong căn phòng cách vách, cả đêm Tô Tuyết đều không ngủ được, trong lòng cảm thấy tức giận và đau thương, nhưng cũng không thể làm gì.

Cô lấy điện thoại di động ra nhưng lại không dám gọi điện thoại, sợ bị nghe được, nên chỉ có thể gõ từng chữ từng chữ gửi tin nhắn.

Gương mặt tức giận cùng bất mãn.

"Hiên, em không chịu nổi nữa, bọn họ ở trong căn phòng cách vách giằng co cả đêm, nếu tiếp tục như vậy em sẽ điên mất."

Một lúc lâu, vẫn chưa có tin nhắn trả lời.

Tô Tuyết lại gởi một tin nữa: "Em cảm thấy được Giang Dĩ Mạch đó đang cố ý, cố ý muốn chứng tỏ cho em biết rằng em không có cơ hội, người Thiên Thần yêu là cô ta."

https://thuviensach.vn

Vẫn không có tin trả lời.

"Hiên, nếu anh nhắn tin trả lời em, thì khi trời vừa sáng em sẽ lập tức đi về."

Điện thoại di động đột nhiên rung một cái, mở ra, là một tin nhắn: "Phương thị có một khách hàng cảm thấy rất hứng thú với em, chỉ cần một đêm, là có thể đổi một đơn hàng lớn, chính em chọn đi."

Tô Tuyết sửng sốt, không dám nhắc lại chuyện rời đi.

"Năm đó anh ta vì em mà có thể ra tay giết người, có thể thấy được em quan trọng với anh ta bao nhiêu, cứ yên tâm quyến rũ anh ta đi." Trong điện thoại di động lại hiện ra một tin nhắn.

"Anh thật sự muốn em nằm trong vòng tay của người đàn ông khác sao?" Tô Tuyết hỏi.

Một lúc lâu, trong điện thoại di động mới báo tới một tin nhắn, chỉ có một chữ: "Ừ."

Tô Tuyết thất vọng để điện thoại di động xuống.

Một buổi sáng tinh mơ, người giúp việc đã chuẩn bị xong bữa ăn sáng, Giang Dĩ Mạch chỉ vào đôi mắt thâm đen của Tô Tuyết, lo lắng hỏi: "Tô tiểu thư, tối hôm qua ngủ không ngon sao?"

Tô Tuyết lúng túng nở nụ cười: "Tôi không quen giường, mấy ngày nữa sẽ tốt."

"Tô tiểu thư, nếu như cô có cần gì, cứ việc nói ra, đừng để ở trong lòng."

"Cảm ơn, Giang tiểu thư, cô chăm sóc tôi đã rất chu đáo rồi, tôi không cần gì cả."

https://thuviensach.vn

Lúc này Mộ Thiên Thần đã ăn xong bữa sáng, chuẩn bị đến công ty: "Tô Tuyết, bây giờ anh phải đến công ty, Mạch Mạch sẽ ở nhà cùng em, có chuyện gì thì em cứ nói với cô ấy."

Giang Dĩ Mạch nhận lấy áo khoác từ trong tay quản gia, mặc vào cho Mộ Thiên Thần, đưa anh đến cửa phòng khách: "Đi đường cẩn thận."

Mộ Thiên Thần đáp một tiếng, rồi cúi đầu hôn cô.

Hai người ở ngay cửa phòng khách hôn tạm biệt một lúc lâu, giống như nếu tách ra thì vĩnh viễn sẽ không gặp được nhau nữa vậy.

Tô Tuyết cảm giác mình ở lại chỗ này rất dư thừa, nên thức thời chủ động rời đi.

Giang Dĩ Mạch xoay người lại thấy Tô Tuyết, thì mới giống như đột nhiên ý thức được tình cảnh vừa nãy đã bị cô nhìn thấy, nên đỏ mặt ngượng ngùng cười cười, nhưng lại không giải thích bất kỳ điều gì cũng không châm chọc nói móc cô ta sau lưng Mộ Thiên Thần, bộ dạng vẫn vô cùng nhiệt tình thân thiện tiếp đãi cô ta ăn điểm tâm như cũ.

Sau đó gạt hết mọi công việc trên tay để đưa cô ta đi tham quan những nơi quen thuộc của nhà họ Mộ.

Ninh Tử vẫn cẩn thận chú ý từng cử động của các cô, cho là Giang Dĩ Mạch sẽ bắt nạt cô gái tên Tô Tuyết này ở sau lưng Mộ Thiên Thần, nhưng kết quả là không chỉ không bắt nạt, mà còn đưa cô ta đi tham quan chung quanh.

Đây chính là mối tình đầu của chồng cô ta đấy!

Hơn nữa liên tiếp mấy ngày sau đó, Giang Dĩ Mạch đối xử với cô gái tên Tô Tuyết này đều rất khách sáo thân thiện, không có bất cứ lời nói ác độc hoặc là vẻ mặt khó coi nào cả.

https://thuviensach.vn

Ninh Tử cũng nhìn không ra, thừa dịp Giang Dĩ Mạch không chú ý, lại lặng lẽ gọi điện thoại truyền tin cho Giang Mỹ Kỳ, len lén nói cho cô ta biết, tất cả mọi chuyện xảy ra ở nhà họ Mộ.

"Đầu óc của Giang Dĩ Mạch này có bệnh hả?" Trong điện thoại, Giang Mỹ Kỳ tức giận mắng: "Đối với mối tình đầu của chồng mình lại nhiệt tình như vậy, còn để cô ta ở trong nhà nữa chứ, thật là quá ngu! Mộ Thiên Thần có động tĩnh gì không?"

"Ban ngày, thiếu gia đều ở công ty, buổi tối lại ở cùng với thiếu phu nhân, không hề có cơ hội để ở riêng cùng cô gái tên Tô Tuyết đó."

"Tiểu Tử, cơ hội của cô tới rồi đó." Giang Mỹ Kỳ nói: "Cô nghĩ biện pháp để Mộ Thiên Thần ở riêng cùng Tô Tuyết, nhất định phải làm ra hành động gì đó, khiến cho Giang Dĩ Mạch tận mắt nhìn thấy cảnh chồng mình cùng mối tình đầu thân thiết, cô ta nhất định sẽ ly hôn!"

"Như vậy chẳng phải là chắp tay tặng thiếu gia cho cô gái tên Tô Tuyết đó sao?"

"Cô sợ cái gì? Không bỏ được đứa bé sẽ không bắt được sói (tương tự như câu “thả con tép để bắt con tôm” của VN mình), trước hết hãy nghĩ biện pháp để cho bọn họ ly hôn, sau đó sẽ đối phó với cô gái tên Tô Tuyết đó là được chứ gì."

"Tôi thì có thể có biện pháp gì chứ? Thiếu gia trở về nhà liền ở chung một chỗ với thiếu phu nhân, hoàn toàn không có cơ hội."

"Thì tự mình tạo cơ hội." Giang Mỹ Kỳ nói: "Cô gái kia là mối tình đầu của Mộ Thiên Thần, Mộ Thiên Thần nhất định có cảm giác với cô ta, đây thật sự là một cơ hội tốt ngàn năm có một, Tiểu Tử, đừng trách tôi không nhắc nhở cô!"

https://thuviensach.vn

Kết thúc cuộc nói chuyện, Giang Mỹ Kỳ để điện thoại di động tiện lên trên tủ, chuẩn bị tiếp tục chọn lựa đống quần áo đặt ở trên giường.

"Kỳ Kỳ, con mới vừa gọi điện thoại cho ai vậy?" Mẹ Đường vẫn đứng ở bên ngoài phòng, những gì cô nói bà đều nghe được: "Mẹ nghe con nói đến tên của Thiên Thần. . .."

"Mẹ, sao mẹ lại nghe lén con nói chuyện điện thoại? Sao lại không lịch sự như vậy chứ!" Hôm nay nhà họ Đường đã ở trong tay cô, cũng không cần thiết phải kính trọng người mẹ chồng này nữa rồi.

"Kỳ Kỳ, con lại muốn làm cái gì? Con cùng Thiên Thần. . . . . ."

"Mẹ, mẹ có thể đừng để ý tới nhiều chuyện như vậy được không? Một mình con quản lý cả Tập Đoàn Đường Thị cũng đã quá vất vả rồi, mẹ đừng quản tới quản lui như vậy nữa, mau đi ra đi, con muốn thay quần áo, một lát nữa còn phải đi tiếp khách hàng nữa."

"Mẹ là mẹ chồng của con, sao có thể mặc kệ được chứ?" Mẹ Đường đã sớm cảm thấy Giang Mỹ Kỳ này không bình thường, nhưng chồng chết rồi, con trai thì đi tù, một mình bà hoàn toàn không có biện pháp để bắt cô ta.

"Bà chỉ là mẹ chồng của tôi cũng không phải là mẹ tôi, dựa vào cái gì quản tôi? Hơn nữa mẹ tôi cũng không quản tôi như vậy." Giang Mỹ Kỳ không khách khí nói: "Mau đi ra đi, tôi muốn thay quần áo!"

Mẹ Đường bị đuổi ra ngoài, Giang Mỹ Kỳ đóng chặt cửa phòng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Phá Hỏng Chuyện Tốt Của Tôi. (3)

Tivi trong phòng khách đang chiếu tin tức, người dẫn chương trình đang đọc một vài tin tức: "Bây giờ là bản tin, theo tin tức mới nhận được, mấy ngày trước có người tố cáo giám đốc của nhà tù ở vùng ngoại ô có liên quan đến việc nhận hối lộ để ngược đãi phạm nhân, những bên có liên quan đang tiến hành điều tra. . . . . ."

Giang Mỹ Kỳ thay xong quần áo, chuẩn bị đi ra ngoài, khi đi ngang qua phòng khách thì đột nhiên dừng lại, nghiêng đầu nhìn Đường phu nhân đang ngồi ở trên sofa: "Mẹ đang xem cái gì?"

"Kỳ Kỳ, Hạo Thiên không phải đang bị giam trong nhà tù ở vùng ngoại ô sao? Trong tin tức nói giám đốc nhà tù ngược đãi phạm nhân, mỗi lần mẹ đi thăm Hạo Thiên, đều thấy mặt của nó bị thương. . . . . ."

Giang Mỹ Kỳ lập tức đi tới xem tin tức, nhìn thấy trong màn hình tivi là cảnh giám đốc nhà tù bị người ta mang đi, Giang Mỹ Kỳ bắt đầu lo lắng.

". . . . . Bây giờ giám đốc nhà tù đã bị bắt, đang chờ những bên có liên quan điều tra làm rõ, nếu như tội danh được thành lập, thì giám đốc nhà tù phải đối mặt với án hình sự. . . . . ."

Gương mặt của Giang Mỹ Kỳ lo lắng, nếu như mình bị lộ ra ngoài thì rất phiền toái.

https://thuviensach.vn

Cô nhanh chóng đi ra cửa.

Cô ta không có thời gian đi tìm Giang Dĩ Mạch gây phiền phức, phải tìm cách để giải quyết ổn thỏa chuyện của bản thân.

Chỉ cần giám đốc nhà tù kia không khai cô ta ra, thì mọi chuyện cũng không có gì.

Gần đây bệnh tình của Giang Triển Bằng lại tái phát, nên Giang Dĩ Mạch đành phải để khách ở nhà một mình, dặn dò người giúp việc chăm sóc chu đáo, còn mình thì thường xuyên lui tới bệnh viện, có lúc phải ở bệnh viện rất khuya mới trở về.

Có lẽ là biết mình sắp đến ngày, nên lúc này Giang Triển Bằng cực kỳ hi vọng con cái có thể ở lại bên cạnh mình.

Nhưng lần nào không thấy Giang Mỹ Kỳ tới, nên trong lòng ông cũng nhớ, luôn hỏi: "Gia Kiệt, Kỳ Kỳ đâu?"

Mỗi lần Giang Gia Kiệt đều kiếm cớ thay cho Giang Mỹ Kỳ, sau đó ở sau lưng lặng lẽ gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ để cô ta đến bệnh viện một chuyến.

Mấy ngày gần đây, Giang Mỹ Kỳ gần như mất tích, không hề thấy mặt cô ta ở bệnh viện, nên cũng không cần tìm phóng viên đến để tạo hình tượng người con gái hiếu thảo cho cô ta.

"Mạch Mạch, có phải con lại cãi nhau với Kỳ Kỳ hay không?" Giang Triển Bằng hỏi, điều duy nhất ông có thể nghĩ được đó là hai đứa con gái của ông lại cãi nhau, con gái nhỏ không muốn ông tức giận mà đau lòng cho nên mới tránh mặt, không đến bệnh viện thăm mình.

"Chúng con không có gây gổ." Giang Dĩ Mạch nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy sao Kỳ Kỳ không đến bệnh viện?" Giang Triển Bằng nghi ngờ nói: "Mạch Mạch, Kỳ Kỳ là em gái của con, trước kia nó còn nhỏ tuổi nên mới gây gổ với con, bây giờ nó cũng đã trưởng thành và hiểu chuyện hơn rồi, cái gì cũng nhường cho con, nên con cũng đừng so đo với Kỳ Kỳ, cho dù muốn hận thì hãy hận ba cùng mẹ của Kỳ Kỳ, đừng gây khó khăn cho Kỳ Kỳ nữa."

Giang Dĩ Mạch biết hình tượng của Giang Mỹ Kỳ đã xâm nhập lòng người, nên ba hoàn toàn không thể tin tưởng lời của cô.

"Ba, trước mắt ba hãy nghỉ ngơi thật tốt, con đi gọi điện thoại cho cô ấy, nói cô ấy đến bệnh viện thăm ba." Giang Dĩ Mạch xoay người đi ra ngoài.

Giang Gia Kiệt tò mò, tại sao Giang Dĩ Mạch lại đột nhiên đồng ý chủ động gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ, không phải họ luôn như nước với lửa hay sao?

Từ trước đến nay, Giang Dĩ Mạch vẫn luôn rất chán ghét Giang Mỹ Kỳ, chưa bao giờ chủ động tìm cô ta.

Mà Giang Mỹ Kỳ hầu như luôn gây phiền phức sau lưng Giang Dĩ Mạch, bây giờ còn mang thai đứa bé của Mộ Thiên Thần, sao Giang Dĩ Mạch lại nguyện ý gọi điện thoại cho cô ta đây? Hắn là phải hận cô ta cũng không kịp ư!

Giang Gia Kiệt không hiểu nổi hai người bọn họ đến tột cùng là đang làm gì.

Trên hành lang ngoài phòng bệnh, Giang Dĩ Mạch gọi điện thoại cho Giang Mỹ Kỳ.

Hôm nay Giang Mỹ Kỳ vội vàng nhờ vào mối quan hệ để liên lạc với giám đốc nhà tù, yêu cầu ông ta đừng khai mình ra, còn đưa ra các loại điều kiện rất tốt, đâu còn có thời gian để ý đến Giang Dĩ Mạch nữa.

https://thuviensach.vn

Thấy Giang Dĩ Mạch gọi điện thoại tới, cô rất là ngạc nhiên.

Nếu không có chuyện gì, Giang Dĩ Mạch sẽ không chủ động tìm cô.

"Giang Dĩ Mạch, cô tìm tôi có chuyện gì?" Giang Mỹ Kỳ nhận điện thoại: "Muốn khuyên tôi bỏ đứa bé trong bụng sao? Đừng mơ tưởng. . . . . ."

"Đứa bé là vô tội, sao tôi lại làm ra loại chuyện ác độc như vậy được chứ." Giang Dĩ Mạch nói tiếp: "Cô cứ việc yên tâm sinh đứa bé ra, rồi bắt cha của đứa bé chịu trách nhiệm, tôi đã đồng ý với cô, chỉ cần Mộ Thiên Thần nói ly hôn với tôi, tôi nhất định sẽ lập tức ký tên."

Giang Mỹ Kỳ sững sờ: "Cô gọi điện thoại cho tôi có chuyện gì?"

"Ba vẫn luôn hỏi cô, cho rằng tôi lại bắt nạt cô, mà cô vì không muốn ông ấy đau lòng nên tránh mặt tôi mà không đến bệnh viện thăm ông ấy. Giang Dĩ Mạch tôi không thể đảm nhận nổi một lỗi lớn như vậy, cô hãy tới bệnh viện một chuyến, đừng khiến ba luôn hiểu lầm như vậy."

"Giang Dĩ Mạch, cũng có một ngày cô phải cầu xin tôi!" Giang Mỹ Kỳ hài lòng: "Chẳng qua hiện tại tôi không rãnh, tôi rất bận, không có nhiều thời gian như vậy đâu."

"Cô bận rộn hối lộ giám đốc nhà tù giết hại Đường Hạo Thiên sao?" Giang Dĩ Mạch không nhanh không chậm hỏi.

Đang muốn cúp điện thoại, sắc mặt Giang Mỹ Kỳ đột nhiên thay đổi: "Giang Dĩ Mạch, cô nói cái gì?"

"Lúc trước, cô dựng nên mọi chuyện để tống Đường Hạo Thiên vào tù, lại hối lộ giám đốc nhà tù để diệt trừ anh ta ở trong tù, cô cho là những chuyện này không có ai biết sao?" Giang Dĩ Mạch hỏi ngược lại: "Gần đây có tin tức nói giám đốc nhà tù bị người ta tố cáo đã hối lộ để ngược đãi phạm nhân, cô cho rằng là do ai tố cáo?"

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ chợt hiểu: "Là cô?"

"Giang Dĩ Mạch, cô muốn hại chết tôi sao? Cũng bởi vì tôi mang thai con của chồng cô cho nên cô mới hãm hại tôi như vậy sao?" Giang Mỹ Kỳ kích động hỏi: "Nói gì mà “ai có bản lĩnh thì tới giành”, không phải cô cũng sử dụng những thủ đoạn hèn hạ đó sao!"

"Cô cho phép mình hèn hạ mà không cho phép người khác ăn miếng trả miếng sao?" Giang Dĩ Mạch mỉa mai nói.

Nếu cô ta đã không muốn để cho mình sống thật tốt qua ngày, vậy thì mình không thể làm gì khác hơn là phải theo đến cùng.

"Hơn nữa cho tới bây giờ tôi cũng chưa từng hãm hại cô, tất cả đều là do cô tự mình gieo gió gặt bão mà thôi." Giang Dĩ Mạch nói tiếp.

Giang Mỹ Kỳ cười nhạo: "Giang Dĩ Mạch, cô cho rằng cô có thể được như ý sao? Có ai nhìn thấy tôi hối lộ giám đốc nhà giam giết Hạo Thiên hả? Tất cả đều là phán đoán của cô thôi, không có chứng cớ thì cô không nên nói lung tung, ngay cả giám đốc nhà tù cũng không đề cập đến tên của tôi."

"Trong tay tôi đương nhiên là có chứng cớ." Giang Dĩ Mạch nói: "Chỉ cần tôi giao các loại chứng cớ đó cho những bên có liên quan, đến lúc đó coi như giám đốc nhà tù không khai cô ra, thì cô cũng không thể thoát tội được."

"Giang Dĩ Mạch, đừng nghĩ là tôi sẽ tin tưởng những lời của cô, tôi đã rất cẩn thận, không thể nào lưu lại chứng cớ được."

Giang Dĩ Mạch nở nụ cười: "Tôi đã ghi âm bằng điện thoại, nửa giờ sau sẽ giao ra!"

"Giang Dĩ Mạch, cô dám gài bẫy tôi. . . . ."

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch trực tiếp cúp điện thoại, cô biết Giang Mỹ Kỳ nhất định sẽ vọt tới bệnh viện tìm cô chất vấn.

Giang Gia Kiệt núp ở cửa nghe lén được cuộc điện thoại của Giang Dĩ Mạch, ngay lúc cô chuẩn bị xoay người, thì anh ta đã lặng lẽ trở về phòng bệnh.

Mười mấy phút sau, Giang Mỹ Kỳ xuất hiện tại phòng bệnh, Giang Triển Bằng thấy con gái tới đây thì rất vui mừng và kích động: "Kỳ Kỳ, con tới thăm ba à, sao mấy ngày nay con không tới? Ba còn lo lắng. . . . . ."

Giang Mỹ Kỳ cười cắt lời: "Ba, gần đây con hơi bận cho nên không có thời gian tới đây thăm ba, không có quan hệ gì với chị cả, ba đừng hiểu lầm chị ấy. Chúng con nhất định sẽ sống rất hòa thuận." Nói xong thì đi qua khoác lên cánh tay của Giang Dĩ Mạch, , diễn cảnh chị em tình thân: "Chị, chị nói có không đúng?"

"Dĩ nhiên!" Giang Dĩ Mạch nói.

Giang Mỹ Kỳ sững sờ một chút, nếu là trước kia, Giang Dĩ Mạch nhất định sẽ chán ghét đẩy cô ra, chắc chắn sẽ không đáp lại mình.

Giang Gia Kiệt nhìn hai người bọn họ, trong lòng rất rõ ràng hai người này ngoài mặt thì chị em tình thân, nhưng lại ngầm đấu đá nhau rất mãnh liệt, không biết đã đấu bao nhiêu hiệp rồi.

"Ba, con và chị có mấy câu muốn nói riêng, nên đi ra ngoài trước, sẽ trở lại nhanh thôi!" Giang Mỹ Kỳ thân mật kéo tay Giang Dĩ Mạch rồi nói với Giang Triển Bằng.

Thấy quan hệ giữa hai đứa con gái rốt cuộc cũng tốt lên, nên Giang Triển Bằng cũng cảm thấy vui mừng, gật đầu đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Giang Dĩ Mạch lại chậm rãi đẩy tay của cô ra: "Chúng ta đâu có chuyện gì để nói riêng, cứ nói ở chỗ này đi."

"Chị. . . . . ."

Cửa phòng bệnh đột nhiên bị đẩy ra, một đám phóng viên xông tới vây quanh Giang Mỹ Kỳ.

"Đường phu nhân, nghe nói cô hối lộ giám đốc nhà tù để giết chồng mình là Đường Hạo Thiên tiên sinh có phải thật hay không?"

"Theo tin tức đáng tin cậy, thì lúc đầu cô cũng đã dựng lên mọi chuyện để Đường Hạo Thiên tiên sinh phải ký hợp đồng chuyển giao tài sản, cô đã lấy được tài sản của nhà họ Đường, tại sao còn muốn tìm người giết hại Đường Hạo Thiên tiên sinh?"

"Nghe nói trước kia mỗi lần cô tới bệnh viện thăm cha của mình đang bệnh nặng thì đều tìm phóng viên tới giả bộ chụp ảnh rồi sau đó đăng ra ngoài tạo hình tượng tốt đẹp cho mình, cô lựa chọn việc giết Đường Hạo Thiên tiên sinh mà không phải quang minh chính đại nói ly hôn, là vì để bảo vệ hình tượng tốt đẹp của mình đúng không?"

". . . . . ."

". . . . . ."

Phóng viên đứng thành từng đoàn thay nhau oanh tạc, hỏi tới tấp, Giang Mỹ Kỳ ứng phó không kịp, ánh mắt lạnh lẽo xuyên qua đám phóng viên đang vây quanh nhìn về phía Giang Dĩ Mạch, cô biết đây tất cả đều là do cô ta làm.

Trong phòng bệnh, cha con Giang Triển Bằng và Giang Gia Kiệt cũng bị một màn này làm cho ngây dại.

https://thuviensach.vn

Giang Triển Bằng nghe người phóng viên nói một loạt vấn đề, cả kinh trợn mắt há mồm, không tin vào lỗ tai của mình nữa.

Sao con gái của mình có thể làm ra những chuyện như vậy được chứ?

Lúc đầu nó yêu Đường Hạo Thiên nhiều như thế, sao lại muốn giết Đường Hạo Thiên?

Hơn nữa Hạo Thiên gặp chuyện không may, nó đã tốn biết bao nhiêu công sức để tìm người cứu anh ta ra, nhất định là phóng viên nghĩ sai rồi.

Trong phòng bệnh hỗn loạn lung tung, nhân viên trong bệnh viện lập tức chạy tới đuổi các phóng viên ra khỏi bệnh viện.

Trong phòng bệnh nhất thời yên tĩnh lại, không khí trở nên căng thẳng, Giang Triển Bằng không nhịn được hỏi: "Kỳ Kỳ, nhất định là những phóng viên kia nói sai rồi, bọn họ ăn nói lung tung, con không tìm người giết Hạo Thiên đúng không, ba tin tưởng con, con yêu Hạo Thiên như vậy, không tiếc vì anh ta mà tổn thương Mạch Mạch, làm sao có thể giết Hạo Thiên được, bây giờ ba sẽ giúp con đi tìm bọn họ nói rõ ràng. . . . . ."

"Đủ rồi!" Giang Mỹ Kỳ cũng không diễn nổi nữa: "Lão già chết tiệt, đừng lộn xộn nữa!"

Giang Triển Bằng không thể tưởng tượng nổi, kinh ngạc nhìn con gái nổi giận: "Kỳ Kỳ, sao con có thể . . . . ."

"Tôi vốn là như vậy mà!" Giang Mỹ Kỳ hoàn toàn không diễn, cũng diễn không nổi nữa: "Là ông ngu ngốc mới bị tôi lừa gạt!"

"Kỳ Kỳ, ba là ba ruột của con, con . . . . ." Giang Triển Bằng nói.

"Tôi thế nào?" Giang Mỹ Kỳ gầm lên: "Bây giờ ông mới biết ông là ba ruột của tôi sao, lúc còn trẻ ông đã làm cái gì? Cả ngày cũng chỉ biết trêu

https://thuviensach.vn

hoa ghẹo nguyệt (tán tỉnh phụ nữ), có mẹ tôi rồi còn không chịu ly hôn với vợ mình, không cho mẹ tôi một danh phận, mãi cho đến khi vợ của ông chết đi ông mới dám dẫn chúng tôi vào nhà, vậy ông là cái gì?"

"Ông giống một người cha sao? Hiện tại bị bệnh sắp chết, còn diễn vai một người cha tốt làm cái gì chứ!"

"Không sai, Đường Hạo Thiên là tôi cho người giết, những phóng viên kia nói không sai một chút nào, đều là do tôi làm! Đường Hạo Thiên không chết, làm sao tôi có thể tái giá được đây?"

Ở trước mặt người nhà, Giang Mỹ Kỳ đều thừa nhận tất cả là do chính mình làm.

"Ông cho rằng tôi yêu Đường Hạo Thiên thật sao? Ban đầu đi cùng với anh ta cũng bởi vì anh ta là chồng chưa cưới của Giang Dĩ Mạch, ngay từ lúc đầu tôi cũng chưa từng mang thai, tất cả đều là giả, chính là vì muốn buộc các người phải ép Giang Dĩ Mạch dọn dẹp cục diện rối rắm thay tôi!" Giang Mỹ Kỳ giơ tay lên vuốt cái bụng không quá rõ ràng của mình: "Hiện tại tôi đang mang thai, đứa con trong bụng chính là của Mộ Thiên Thần!"

Giang Triển Bằng giật mình nhìn Giang Mỹ Kỳ, kiềm nén cảm giác đau đớn đang dần dâng lên: "Kỳ Kỳ, sao con có thể làm như vậy? Thiên Thần là anh rể của con."

"Anh rể cái gì? Anh ta vốn là vị hôn phu của tôi, là tôi không cần mới đến phiên Giang Dĩ Mạch đấy chứ!" Giang Mỹ Kỳ có chút điên cuồng nói, cảm xúc kích động: "Hiện tại cô ta muốn ở chung một chỗ với vị hôn phu của tôi, Giang Mỹ Kỳ tôi nhất quyết không đồng ý! Bây giờ tôi đã có đứa bé của Thiên Thần, Giang Dĩ Mạch chính là con gà không biết đẻ trứng, cô ta lấy gì để đấu với tôi."

"Kỳ Kỳ, sao con lại biến thành cái bộ dáng này?" Giang Triển Bằng không thể tin được.

https://thuviensach.vn

"Tôi vẫn luôn là cái bộ dáng này! Tôi vốn muốn diễn một vai con gái hiếu thảo để chăm sóc cho ông trước lúc ông qua đời, thế nhưng cô ta ——" Giang Mỹ Kỳ chỉ vào Giang Dĩ Mạch: "Cô ta cố tình làm ngược lại ý tôi, bày mưu tính kế tôi, phá hỏng chuyện tốt của tôi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Đừng Bao Giờ Tự Làm Dơ Mình. (1)

"Ba, bây giờ ba đã thấy được chưa, không phải là con muốn gây khó dễ cho cô ta, mà là từ trước tới bây giờ, cô ta chưa từng nghĩ tới chuyện để con sống tốt!" Giang Dĩ Mạch nói.

Giang Triển Bằng thất vọng nhìn con gái giống như tẩu hỏa nhập ma (phát điên), không muốn tin vào hai mắt của mình.

"Kỳ Kỳ, con ở chung một chỗ với Hạo Thiên chỉ là vì muốn khiến cho Mạch Mạch khổ sở sao?" Giang Triển Bằng hỏi: "Bởi vì Hạo Thiên là chồng chưa cưới của Mạch Mạch, cho nên con phải đoạt của nó, lợi dụng chúng ta buộc nó phải thay con gả cho Mộ Thiên Thần ngốc nghếch? Hiện tại bởi vì Mộ Thiên Thần hoàn toàn không ngu ngốc, còn đoạt được tập đoàn Mộ thị từ trong tay cha của anh ta, nhìn thấy Mạch Mạch sống tốt, nên con lại bắt đầu quyến rũ chồng của nó để phá hỏng cuộc sống của bọn họ đúng không?"

Mọi chuyện đã náo loạn đến mức này, Giang Mỹ Kỳ cũng đã nói ra tất cả, nên cũng không cần phải giả bộ nữa, cô ta thản nhiên thừa nhận: "Không sai. . . . . ."

Bốp!

Giang Triển Bằng đột nhiên giơ tay lên đánh Giang Mỹ Kỳ một bạt tai, cả đời này ông chưa từng đụng đứa con gái này, nhưng trước khi chết lại

https://thuviensach.vn

giận đến nỗi đánh nó một bạt tai.

"Ba, ba đánh tôi?" Giang Mỹ Kỳ che bên má nóng hừng hực, chỉ vào Giang Dĩ Mạch: "Năm đó mẹ của cô ta chiếm lấy vị trí của mẹ tôi không chịu buông, hiện tại cô ta cũng tới chiếm cứ vị trí thuộc về tôi không buông, còn tính kế với tôi, muốn đánh thì phải đánh cô ta, không đúng, cô ta phải chết mới đáng!"

"Kỳ Kỳ, đủ rồi!" Trên đầu Giang Triển Bằng toát mồ hôi lạnh, trong nháy mắt trên mặt không có một chút huyết sắc nào, vẻ mặt khổ sở giống như bị rút gân: "Có một số việc ba không muốn cho những đứa bé như các con biết, nhưng bây giờ không nói cũng không được. Kỳ Kỳ, năm đó là do mẹ con quyến rũ ba, bà ta vừa khích bác gây chia rẽ mối quan hệ của ba và mẹ Mạch Mạch vừa cố ý đến gần ba...Ba chỉ là nhất thời nông nỗi, nên cuối cùng mới làm hại mẹ Mạch Mạch chết thảm như vậy, tất cả đều là lỗi của ba. Còn chuyện của con, là do ban đầu con cố ý giành chồng chưa cưới của Mạch Mạch, ép Mạch Mạch dọn dẹp cục diện rối rắm cho con, sao bây giờ con có thể nói là Mạch Mạch giành của con chứ?"

"Trong tình yêu không có ai đúng ai sai, là do mẹ của cô ta vô dụng không giữ nổi người đàn ông của mình mới bị mẹ tôi cướp đi, là mẹ cô ta vô dụng. . . . . ."

Giang Mỹ Kỳ nói xong suy nghĩ của bản thân, liền bị đánh hai bạt tai liên tục.

Giang Dĩ Mạch không thể dễ dàng bỏ qua cho ai nói xấu mẹ của mình, còn Giang Triển Bằng thì không muốn nhìn hai đứa con gái của mình tranh giành nhau, muốn bảo Giang Dĩ Mạch dừng tay, nhưng chậm một bước, chưa kịp ngăn lại.

"Giang Mỹ Kỳ, mặc kệ cô có tô son trát phấn cho những việc làm kia của mẹ cô như thế nào đi chăng nữa, thì cũng không thể thay đổi được sự

https://thuviensach.vn

thật là mẹ cô đã cướp chồng của bạn thân, là Tiểu Tam kiêm người mang tội danh giết người!" Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói.

Nếu đổi lại là trước kia, Giang Gia Kiệt đã sớm xông lên dạy dỗ Giang Dĩ Mạch rồi.

Khi còn bé cảnh tượng như vậy không biết đã diễn ra bao nhiêu lần ở trong nhà, một người mắng mẹ của đối phương vô dụng không giữ nổi người đàn ông của mình, đáng đời bị cướp chồng, còn một người khác thì nói mẹ của đối phương là một Tiểu Tam mang tội giết người, cuối cùng Giang Gia Kiệt xông lên hung hăng đánh cho Giang Dĩ Mạch một trận, bắt cô nói xin lỗi, cô quật cường kiên trì không chịu nói xin lỗi, nhưng cũng không phải là đối thủ của Giang Gia Kiệt, chỉ có thể bị Giang Mỹ Kỳ nhìn bằng ánh mắt khiêu khích, còn chịu đựng để Giang Gia Kiệt đánh một trận.

Sau đó cha và mẹ kế chỉ chạy đến quan tâm con gái của bọn họ bị mắng đau có đau không, mà không hề quan tâm xem con của bọn họ đánh người khác có đau hay không.

Không có ai quan tâm đến người thật sự bị thương là cô.

Lần này Giang Gia Kiệt đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, nhà họ Giang đã sớm chia năm xẻ bảy, anh ta đã hết sức thất vọng đối với người chị ruột mà mình vẫn bảo vệ từ nhỏ, không muốn ra mặt cho chị ta nữa.

Giang Mỹ Kỳ che gương mặt bị đánh đến đỏ bừng nhìn Giang Gia Kiệt: "Gia Kiệt, Giang Dĩ Mạch đánh chị, em không nhìn thấy sao?"

Giang Gia Kiệt ngó mặt đi chỗ khác không quan tâm đến.

Giang Mỹ Kỳ tức giận hỏi: "Gia Kiệt, em đã bị người phụ nữ này mua chuộc đến ngay cả chị ruột của mình cũng không nhận sao? Em không thấy cô ta ra tay đánh chị sao?"

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa sổ phòng bệnh đột nhiên vang lên tiếng còi xe cảnh sát, khiến Giang Mỹ Kỳ sững sờ, đi tới cửa sổ nhìn xe cảnh sát đậu bên ngoài, biết đó là tới bắt mình.

Giang Mỹ Kỳ mới vừa nổi điên đột nhiên kéo cánh tay cha mình: "Ba, cứu con với."

Hôm nay Giang Triển Bằng đã không còn sống được mấy ngày, làm sao còn cứu được cô.

"Ba, con không muốn ngồi tù, con làm như vậy cũng là vì muốn được tự do, mẹ của Hạo Thiên luôn gây phiền toái cho con, Hạo Thiên lại không chịu ly hôn với con, con không còn cách nào khác mới làm như vậy, không phải con cố ý tìm người đối phó Hạo Thiên đâu." Giang Mỹ Kỳ nói xong lại khóc: "Ba, con thật sự không muốn làm như vậy, cho dù không thương Hạo Thiên, nhưng đã quen biết anh ấy nhiều năm như vậy cũng có chút tình cảm, con không còn cách nào mới làm như vậy, ba, chẳng lẽ ba muốn nhìn con bị bắt sao?"

Giang Mỹ Kỳ khóc đến đau lòng, nước mắt ào ào rơi xuống.

Giang Triển Bằng không đành lòng nhìn con gái mình khóc thành ra như vậy: "Kỳ Kỳ, con cũng biết tình trạng của ba bây giờ, sao có thể cứu con đây?"

"Chị nhất định có cách cứu con." Giang Mỹ Kỳ nói: "Ba, ba cầu xin chị ấy đi, nói chị ấy cứu con."

Giang Dĩ Mạch xoay người mở cửa phòng muốn đi, Giang Triển Bằng vội vàng gọi cô lại: "Mạch Mạch!"

"Ba, ba không cần nói gì hết, con không thể nào cứu cô ta được." Giang Dĩ Mạch nói: " Một lát nữa con sẽ tự mình giao đoạn ghi âm trong điện

https://thuviensach.vn

thoại cho cảnh sát, cô ta đã làm nhiều chuyện xấu như vậy, nên bị trừng phạt."

Giang Mỹ Kỳ càng chảy nhiều nước mắt hơn, làm Giang Triển Bằng đau quặn lòng.

"Ba, con biết sai rồi, sau này con nhất định sẽ đối xử với ba thật tốt, sống hòa thuận với chị, con bảo đảm tuyệt đối sẽ không gây khó dễ với chị ấy nữa, những chuyện đã qua đều là do con không tốt, con đã biết sai rồi."

Nhìn thái độ nhận sai phát ra từ “đáy lòng” của Giang Mỹ Kỳ, Giang Triển Bằng nhìn về phía Giang Dĩ Mạch: "Mạch Mạch, ba cầu xin con hãy cứu Kỳ Kỳ, nó là em gái ruột của con mà."

"Không được!" Giang Dĩ Mạch lạnh lùng nói.

Giang Triển Bằng đau đến sắc mặt càng ngày càng khó coi, vẻ mặt bởi vì đau đớn mà vặn vẹo, Giang Gia Kiệt cảm thấy không đúng, lo lắng tiến lên: "Ba, ba làm sao vậy? Bây giờ con đi gọi bác sĩ. . . . . ."

"Gia Kiệt!" Giang Triển Bằng gọi con trai lại: "Không cần, ba không sao."

Ông nhìn Giang Dĩ Mạch, cánh tay run rẩy vì đau đớn vén chăn lên, xuống giường chậm rãi quỳ xuống: "Mạch Mạch, đây là lần cuối cùng ba cầu xin con. . . . . ."

Giang Gia Kiệt vội vàng đỡ cha dậy, lớn tiếng hỏi Giang Dĩ Mạch: "Giang Dĩ Mạch, chị nói một câu đi chứ, ba cũng đã quỳ xuống rồi, hay là chị muốn nhìn thấy ba quỵ chết ở trước mặt chị sao?"

"Ba, ba không cần phải quỳ, con không thể nào cứu cô ta, để cho cô ta cứ tới tìm con phiền toái được."

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ lập tức nói: "Chị, em đã biết sai rồi, sau này sẽ không bao giờ tới tìm chị gây phiền toái nữa, em nhất định sẽ sống hòa thuận cùng chị, thật đó, xin chị tin tưởng em một lần. Mới vừa rồi là do em nhất thời xúc động mới có thể mất đi lý trí, hiện tại em đã tỉnh táo lại, em biết những chuyện em làm là không đúng, sau này em nhất định sẽ thay đổi, tỷ, em không muốn bị bắt, không muốn ngồi tù, xin chị hãy cứu em."

"Cô thật sự sẽ không đến tìm tôi gây phiền toái nữa chứ?"

Giang Mỹ Kỳ vội vàng gật đầu: "Thật, sau này em nhất định sẽ cố gắng thay đổi, sẽ không đi gây khó dễ cho chị nữa. Đứa bé trong bụng em cũng không phải là của anh rể, giữa em và anh ấy không hề có một chút quan hệ nào, anh rể cũng chưa từng đón nhận em, chỉ cần chị cứu em, nếu như chị không muốn nhìn thấy em nữa...em sẽ lập tức rời khỏi thành phố này, sẽ không bao giờ xuất hiện trước mắt của chị."

"Không cần phải như vậy." Giang Dĩ Mạch không kiên trì nữa, đi tới đỡ cha đứng dậy, nói với Giang Mỹ Kỳ: "Tôi có thể đồng ý cứu cô."

Giang Mỹ Kỳ đang muốn vui mừng liền nghe Giang Dĩ Mạch nói tiếp: "Chỉ cần cô trả lại số tiền 1200 vạn mà cô đã nuốt của nhà họ Giang, thì tôi sẽ cứu cô."

Bắt cô ta ói ra những gì cô ta đã ăn, đối với Giang Mỹ Kỳ mà nói, đây gần như là đào thịt của cô ta.

Nhưng nếu như không giao ra, thì mình chỉ có thể bị khởi tố thậm chí còn bị vào tù.

"Chị, em thật sự không bỏ ra nổi. . . . . ."

"Tôi không muốn nghe lý do, cảnh sát sẽ đến ngay, chính cô chọn đi!" Thái độ của Giang Dĩ Mạch rất cứng rắn.

https://thuviensach.vn

Lần này hai cha con Giang Triển Bằng và Giang Gia Kiệt đều không nói giúp Giang Mỹ Kỳ, một ngàn hai trăm vạn đó vốn là của nhà họ Giang, nếu như cô ta thà bị tống vào tù cũng không muốn trả tiền lại, thì trái tim của bọn họ cũng nguội lạnh, không muốn giúp cô nữa.

"Chị thật sự sẽ giúp tôi?" Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Chỉ cần cô trả lại một ngàn hai trăm vạn, tôi có thể không giao chứng cớ cho cảnh sát, bảo đảm cô sẽ không ngồi tù."

Con ngươi Giang Mỹ Kỳ nhanh chóng xoay chuyển, sau khi cân nhắc một lúc thì đồng ý: "Tôi đồng ý với cô, tôi sẽ nghĩ biện pháp trả lại 1200 vạn."

Lúc này cảnh sát gõ cửa đi vào, mang Giang Mỹ Kỳ đi hỗ trợ điều tra.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Đừng Bao Giờ Tự Làm Dơ Mình. (2)

Chờ Giang Mỹ Kỳ đã bị cảnh sát mang đi, Giang Triển Bằng mới cầu xin Giang Dĩ Mạch lần nữa, nhất định phải cứu Giang Mỹ Kỳ, không thể để cho cô ta có chuyện.

Sắc mặt Giang Triển Bằng đã bắt đầu tái mét, nhìn qua tình trạng hình như thật sự không tốt.

Giang Gia Kiệt lập tức đi gọi bác sĩ, ngay sau đó Giang Triển Bằng được đẩy vào phòng cấp cứu.

Trong bệnh viện rối ren một lúc, sau khi chờ đợi khá lâu, cửa phòng cấp cứu cũng mở ra, bác sĩ đi ra, lắc đầu với Giang Gia Kiệt và Giang Dĩ Mạch một cái, cũng không nói gì nhiều: "Đi vào nhìn ông cụ lần cuối đi."

Trong phòng cấp cứu, Giang Triển Bằng nằm trên giường, trên người cắm các loại ống, trên mặt mang mặt nạ oxi, máy điện tim ở bên cạnh nhảy lên nhảy xuống rất mỏng manh.

Bóng đêm phủ xuống, Giang Dĩ Mạch nhìn cha đang nhắm mắt nằm yên tĩnh, trước đây luôn cảm thấy cha không tốt nhưng hôm nay làm thế nào cũng không nhớ nổi nữa rồi.

Giống như chứng mất trí nhớ vậy.

https://thuviensach.vn

Giang Triển Bằng từ từ mở mắt, nhìn hai đứa con đứng ở trước mặt, giờ phút này ông biết mình đã không ổn, ánh mắt dao động rời khỏi người hai đứa con giống như đang tìm kiếm cái gì.

"Kỳ Kỳ. . . . . ."

Lúc này thần trí của ông đã xuất hiện rối loạn, vẫn còn lo lắng cho con gái Giang Mỹ Kỳ.

Run rẩy đưa tay về phía Giang Dĩ Mạch: "Mạch Mạch, ba xin cứu. . . . . Cứu. . . . . Cứu Kỳ Kỳ. . . . . ."

Giang Dĩ Mạch gật đầu.

"Đều là lỗi. . . . . của cha. . . . . Các con. . . . . hãy. . . . . sống. . . . . Tốt. . . . . ." Lời còn chưa dứt, bàn tay đang vươn ra đã vô lực rũ xuống.

Lúc này máy điện tim đã biến thành một đường thẳng, cũng chứng tỏ bệnh nhân đã qua đời.

Khi Mộ Thiên Thần chạy tới bệnh viện thì Giang Triển Bằng đã qua đời.

Giang Dĩ Mạch ngây ngốc đứng ở hành lang bên ngoài phòng cấp cứu, một đôi tay thon dài có lực nhẹ nhàng ôm chặt cô từ phía sau, ôm cô vào vòm ngực thật dầy và ấm áp.

Giang Dĩ Mạch biết anh là ai: "Ông ấy đã. . . . . ."

"Anh biết!" Mộ Thiên Thần nhỏ giọng nói, ôm chặt lấy cô.

Cô hận cha mình rất nhiều, anh biết, mà giờ khắc này trong lòng của cô lại rất khó chịu, anh cũng hiểu.

Đó dù sao cũng là cha ruột của cô.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ cha cô đã từng làm cái gì, thì cũng đã tan thành mây khói theo cái chết của ông.

Giang Dĩ Mạch xoay người áp sát vào ngực Mộ Thiên Thần không muốn ra ngoài, Mộ Thiên Thần có thể cảm thấy trước ngực hơi ươn ướt, đó là nước mắt của cô.

*

Một tháng sau, Giang Mỹ Kỳ trả lại một ngàn hai trăm vạn đã nuốt trọn cho nhà họ Giang, mà cô ta cũng nhờ chưa đủ chứng cớ nên được miễn truy tố.

Sau chuyện này, Giang Mỹ Kỳ quả thật đã an phận rất nhiều, không xuất hiện trước mặt Giang Dĩ Mạch nữa.

Trong phòng làm việc rộng rãi trang nhã, Thượng Quan Trạch nhìn mấy bản thiết kế mới Giang Dĩ Mạch đưa tới: "Thiết kế không tệ, rất phù hợp với yêu cầu của anh, Mạch Mạch, tác phẩm em thiết kế càng ngày càng sắc sảo."

"Cảm ơn đã khen, nếu như không có vấn đề gì nữa, thì em phải về đây."

"Hiếm khi được gặp mặt, trở về gấp như vậy làm gì? Chồng em thì đang ở công ty, em vội vã trở về với mối tình đầu của chồng em sao?" Thượng Quan Trạch trêu chọc nói.

"Anh đang nói Tô Tuyết? Bỏ khách ở nhà một mình thì không tốt, em phải nhanh chóng về nhà." Giang Dĩ Mạch cố ý hùa theo lời nói của anh.

Thượng Quan Trạch bất đắc dĩ nói: "Em thật đúng là thuận cọc mà leo lên, nghiêm túc hỏi em một câu, em định vẫn giữ mối tình đầu của chồng em ở bên cạnh sao? Đây chính là quả bom hẹn giờ, lúc nào cũng có thể nổ tung, em cũng nên cẩn thận!"

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch tự tin nói: "Coi như cô ta có lòng, thì Thiên Thần cũng không có cái tính đó."

"Sao em lại chắc chắn như vậy chứ?"

Giang Dĩ Mạch gật đầu: "Thiên Thần tuyệt đối sẽ không phản bội em."

Trong khoảng thời gian Tô Tuyết ở trong nhà này, cô đều nhìn rõ tất cả, Mộ Thiên Thần hoàn toàn không có ý đó với Tô Tuyết, bằng không sẽ không thản nhiên thân mật với cô như vậy trước mặt cô ta, chính là để cho cô ta biết rằng cô ta đã không có cơ hội nào?

Tô Tuyết quả thật sẽ làm như vô tình mà quyến rũ anh, nhưng chưa bao giờ lấy được bất kỳ đáp lại nào, thậm chí ngay cả một ánh mắt ấm áp mập mờ cũng không có.

"Bây giờ em đã tin tưởng anh ta như vậy rồi sao?" Thượng Quan Trạch nghi ngờ.

"Anh ấy là chồng em." Giang Dĩ Mạch nói: "Cơ thể em có chút vấn đề nên không cách nào mang thai, anh ấy cũng không vì vậy mà vứt bỏ em, khi những người phụ nữ không an phận kia dùng hết mọi thủ đoạn quyến rũ anh ấy, thì anh ấy cũng chưa bao giờ bởi vì cầm lòng không được mà phản bội em, khi Giang Mỹ Kỳ cởi hết quần áo xuất hiện trước mặt anh ấy, thì anh ấy cũng không liếc nhìn cô ta lấy một cái."

Nhắc tới Giang Mỹ Kỳ, Thượng Quan Trạch nói: "Lần này em tha cho Giang Mỹ Kỳ một đường sống, chỉ sợ sau này cô ta sẽ cắn ngược lại một cái."

"Cô ta nhất định sẽ làm như vậy." Giang Dĩ Mạch sớm đã biết rõ đáp án.

"Vậy sao em còn bỏ qua cho cô ta chứ?"

https://thuviensach.vn

"Nếu như em không buông tha cho cô ta, tống cô ta vào tù thì kết quả cũng giống như vậy, đợi đến khi cô ta ra ngoài thì cô ta vẫn sẽ đi tìm em gây phiên phức mà thôi, không bằng nhân cơ hội này lấy lại một ngàn hai trăm vạn thuộc về nhà họ Giang, thuận tiện còn bán cho cô ta một món nợ ân tình, hơn nữa em cũng không muốn ba em chết không nhắm mắt." Giang Dĩ Mạch nói đến câu cuối cùng thì âm thanh hơi thấp đi một chút, cho dù đã từng oán hận cha như thế nào đi nữa, thì khi chứng kiến cha chết đi, đúng là vẫn không hạ quyết tâm được.

"Hiện tại không phải cô ta cũng đã an phận rất nhiều rồi sao!" Giang Dĩ Mạch nói.

"Bây giờ cô ta an phận là vì còn chưa đủ lực để phản kích." Thượng Quan Trạch nói: "Tóm lại em phải cẩn thận."

Mới vừa nói tới Giang Mỹ Kỳ, thì Giang Mỹ Kỳ đã gọi điện thoại tới rồi.

Giang Dĩ Mạch liếc mắt nhìn, vẫn nhận.

"Chị, buổi trưa chị có rãnh không? Em muốn mời chị đi ăn cơm chung, buổi chiều em muốn đến bệnh viện khám thai, đi một mình rất sợ, chị, chị đi cùng em được không?" Giọng nói của Giang Mỹ Kỳ dịu dàng thân thiện, hoàn toàn không giống như trước kia, nói chuyện cùng Giang Dĩ Mạch đều là những câu khiêu khích những lời nói móc.

"Tôi đang đàm phán bản thiết kế cùng khách hàng, không có thời gian, cô gọi điện thoại nói Gia Kiệt đi với cô." Giang Dĩ Mạch nhàn nhạt từ chối.

Mặc cho Giang Mỹ Kỳ có lấy lòng như thế nào, thì thái độ của Giang Dĩ Mạch vẫn luôn nhàn nhạt như vậy.

Có lẽ là từ trong đáy lòng vẫn không tin cô ta sẽ thay đổi được, cho nên thái độ của cô cũng không thể nhiệt tình được.

https://thuviensach.vn

"Được, nếu chị đang bận thì một lát nữa em sẽ gọi điện thoại nói Gia Kiệt buổi chiều đi đến bệnh viện khám thai cùng em." Giọng nói Giang Mỹ Kỳ có chút mất mác, nhưng lại luôn cố ý nói bên tai Giang Dĩ Mạch chuyện mang thai, khám thai linh tinh để đâm vào chỗ đau của Giang Dĩ Mạch.

"Thật đúng là không bớt chuyện!" Thượng Quan Trạch cười nói.

Ngoài mặt thì Giang Dĩ Mạch tỏ vẻ xem thường, nhưng trong lòng ít nhiều gì cũng có chút không thoải mái.

Không hoàn toàn vì trong lời nói của Giang Mỹ Kỳ không hề che dấu sự châm chọc, mà là vì bây giờ cô cũng muốn có một đứa bé.

*

Buổi chiều, ở bệnh viện.

Giang Mỹ Kỳ kêu Giang Gia Kiệt giúp một tay xách giỏ đi đến bệnh viện khám thai.

Dọc đường đi đều khóc lóc kể lể mình mang thai không có ai quan tâm, mẹ ngồi tù, cha qua đời, thái độ của chị thì lạnh nhạt, hiện tại chỉ còn lại một người em trai mà thôi.

Giang Gia Kiệt nghe cũng phiền lòng, nhưng nể chị ta là phụ nữ có thai nên cũng không phản bác mà chọc giận chị ta.

"Chị, không phải em đã đi khám thai cùng chị rồi sao, chị cũng đừng càm ràm khó chịu nữa được không." Giang Gia Kiệt nói.

"Tại sao chị có thể không khó chịu được chứ? Buổi sáng chị gọi điện thoại mời chi ta ăn cơm trưa, chị ta tìm đủ mọi cớ nói không rãnh. Mỗi lần chị ăn nói khép nép đến lấy lòng chị ta, chị ta đều đẩy chị ra như vậy, lúc ba còn sống luôn muốn chúng ta sống hòa thuận, nhưng chị ta lại không ý tới

https://thuviensach.vn

chị. Chị đã thế chấp khu nhà cấp cao của nhà họ Đường và Tập Đoàn Đường Thị cùng một số sản nghiệp cho ngân hàng để trả lại cho chị ta hơn 1200 vạn rồi còn gì, nhưng chị ta vẫn không chịu tha thứ cho chị."

Giang Mỹ Kỳ nói xong liền bắt đầu lau nước mắt: "Vì một ngàn hai trăm vạn này, mà chị đã cãi nhau với mẹ chồng, tất cả đều là vì nhà họ Giang, vì chúng ta và chị ta có thể chung sống hòa thuận, nhưng chị ta đã không cảm kích, còn. . . . . ."

"Chị, đến bệnh viện rồi." Giang Gia Kiệt cắt ngang lời chị ta.

Giang Gia Kiệt dừng xe ở trong bãi đậu xe của bệnh viện, mở cửa xe giúp Giang Mỹ Kỳ.

Đã hơn bốn tháng nên bụng đã lộ ra rõ ràng.

Trong những người đến người đi trong đại sảnh bệnh viện có một người đàn ông ngồi trên xe lăn, đưa lưng về phía cửa, Giang Mỹ Kỳ ngẩng đầu liền nhìn thấy đối phương, đầu tiên là sững sờ, sau đó đi tới.

"Chị. . . . . ." Giang Gia Kiệt không biết chị mình định làm gì.

Hình như người đàn ông ngồi trên xe lăn nhận thấy có người đến gần, nên nghiêng đầu nhìn sang, Giang Mỹ Kỳ nhìn thấy mặt của người đàn ông thì kinh ngạc nói: "Là anh!"

Mặt của đối phương không có biểu cảm gì, tựa như không biết cô.

"Phương tiên sinh, là tôi đây, hai tháng trước trên chuyến máy bay đến nước D chúng ta đã gặp nhau, lúc đó túi xách của tôi bị rơi, chính anh đã nhặt lại trả cho tôi đấy." Giang Mỹ Kỳ vui mừng nhắc nhở.

"Cô biết tôi họ Phương?" Người đàn ông nhàn nhạt hỏi.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ tỏ vẻ ngượng ngùng: "Xin lỗi, Phương tiên sinh, trước đây tôi có nghe chị của tôi nhắc đến anh. Chị của tôi chính là Giang Dĩ Mạch, là thiếu phu nhân của nhà họ Mộ, lần đó anh đến nhà cũ của nhà họ Mộ cố gắng phải dẫn vị hôn thê của anh trở về, chị của tôi đã đến trễ một bước, nếu lúc ấy anh không rời đi, thì đã có thể gặp được chị của tôi, có lẽ anh có thể mang vị hôn thê của anh đi rồi."

Giang Mỹ Kỳ cúi đầu nhìn về phía hai chân của anh ta, nghi ngờ hỏi: "Chân của anh. . . . ." Cô nhớ lần trước ở nhà cũ của nhà họ Mộ, khi cô nhìn thấy anh ta, thì anh ta là người bình thường, đâu có tàn phế.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Đừng Bao Giờ Tự Làm Dơ Mình. (3)

"Dật Sâm!" Lúc này có một bác sĩ nam trẻ tuổi mặc áo blouse trắng vội vã chạy tới: "Thuốc của anh tôi đã lấy rồi."

Đối phương thấy Giang Mỹ Kỳ thì sửng sốt một chút: "Dật Sâm, anh và Đường thiếu phu nhân biết nhau sao?"

"Đưa thuốc cho tôi. Cảm ơn!" Phương Dật Sâm không trả lời vấn đề này, cầm lấy thuốc nói cảm ơn rồi chuyển động xe lăn rời đi.

"Dật Sâm, anh đi một mình rất bất tiện, tôi đưa anh ra ngoài." Bác sĩ nam trẻ tuổi đẩy anh ta rời đi.

Lúc Giang Mỹ Kỳ nghe tên của anh ta thì biết mình đã nhận lầm.

Phương Dật Hiên, Phương Dật Sâm?

Tên của hai người chỉ chênh lệch một chữ, bộ dạng lại giống nhau như đúc, chứng tỏ hai người này là anh em sinh đôi.

Chỉ là lần đó nhìn thấy dáng vẻ chuyên chú làm việc của anh ta ở trên máy bay tỏa ra hơi thở của một người đàn ông thành công, đặc biệt rất quyết đoán, cảm giác anh ta có là người có chút thân phận, vậy mà sao chưa bao giờ nghe nói đến cái tên Phương Dật Sâm này vậy?

https://thuviensach.vn

"Chị, chị có đi khám thai nữa hay không hả?" Giang Gia Kiệt thấy Giang Mỹ Kỳ đứng im ở đó, không biết đang suy nghĩ gì, liền thúc giục.

Không biết vì sao, kể từ khi biết được bản tính của Giang Mỹ Kỳ, anh ta càng ngày càng cảm thấy thất vọng về người chị này, có lúc thậm chí cũng không muốn để ý tới chị ta nữa.

Nhưng trong điện thoại vừa nghe chị ta khóc lóc kể lể nói không ai quan tâm đến chị ta, thì lại không cách nào không quan tâm tới chị ta.

Sau khi người bác sĩ trẻ tuổi ấy đẩy Phương Dật Sâm ra ngoài, mới nói cho anh ta biết: "Dật Sâm, người phụ nữ vừa rồi là thiếu phu nhân nhà họ Đường, Giang Mỹ Kỳ, đứa bé trong bụng của cô ta đã hơn bốn tháng rồi, nhưng chồng của cô ta là Đường Hạo Thiên thì đã vào tù hơn nửa năm rồi, cách đây không lâu, giới truyền thông khắp thành phố đều đăng tin cô ta hối lộ giám đốc nhà tù để giết chết chồng của cô ta, bây giờ cô ta đã có tiếng xấu trong giới nhà giàu rồi. Nếu như không phải nể mặt chị của cô ta, đoán chừng không người nào nguyện ý có bất kỳ quan hệ nào với cô ta nữa, mà sao anh lại quen biết cô ta vậy? Anh mới vừa trở về nước sao có thể biết được những chuyện này, cách xa cô ta một chút, đừng bao giờ tự làm dơ mình!"

Phương Dật Sâm nhìn bạn tốt một cái: "Anh giống phụ nữ từ lúc nào vậy!"

"Là do tôi tốt bụng, không muốn anh gặp phải rắc rối, đến lúc đó tôi phải giải thích với bác trai thế nào đây?"

Hai người nói với nhau mấy câu, Phương Dật Sâm liền mở cửa xe, từ chối sự trợ giúp của bạn tốt, cố gắng tự chống thân thể của mình ngồi vào chỗ tài xế, sau đó gấp xe lăn lại đặt ở vị trí kế bên ghế lái, đóng cửa rồi lái xe rời đi.

*

https://thuviensach.vn

Sau khi khám thai xong, bác sĩ nói đứa bé rất khỏe mạnh, chị em nhà họ Giang mới cùng nhau rời khỏi bệnh viện.

Trên đường trở về Giang Gia Kiệt không nhịn được hỏi: "Chị, chị thật sự định sinh đứa bé này ra hả? Đứa bé này không phải là của anh Hạo Thiên, chị làm như vậy không phải để cho mọi người biết là chị phản bội anh Hạo Thiên sao?"

"Không phải mọi người đều đã biết rồi sao?" Giang Mỹ Kỳ nói.

"Chị, đứa bé trong bụng chị rốt cuộc là của người nào? Vì một đứa bé mà đến cả danh tiếng cũng không cần, đây không giống như tác phong của chị." Giang Gia Kiệt vừa lái xe vừa nói.

Giang Mỹ Kỳ cúi đầu nhìn cái bụng hơi nhô lên của mình: "Đứa bé này. . . . . ." Như muốn nói lại thôi.

Giang Gia Kiệt chú ý tới vẻ mặt muốn nói lại thôi của Giang Mỹ Kỳ: "Thế nào? Chị."

"Không có gì, Gia Kiệt, em đừng hỏi, có một số việc em không biết thì tốt hơn." Vẻ mặt của Giang Mỹ Kỳ đau thương.

Cô càng cố ý giấu giếm thì Giang Gia Kiệt càng tò mò muốn biết.

"Chị, chị đang giấu em chuyện gì?"

Trong mắt Giang Mỹ Kỳ rưng rưng: "Gia Kiệt, đừng hỏi."

Đây rõ ràng là có chuyện, Giang Gia Kiệt vừa lái xe vừa lo lắng hỏi: "Chị, chị mau nói cho em biết, đừng giấu em."

Giang Mỹ Kỳ cúi đầu, tựa hồ đang khóc.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt lo lắng dừng xe ở ven đường: "Chị, sao chị lại khóc? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Đứa bé này là của ai? Không lẻ thật sự là của chồng Giang Dĩ Mạch, Mộ Thiên Thần?"

Giang Mỹ Kỳ cúi đầu gật một cái.

Giang Gia Kiệt giật mình: "Chị, chị đừng nói giỡn, lần đó trong phòng bệnh ở bệnh viện, không phải ngay trước mặt cha và chị ấy chị đã nói đứa bé này không phải của Mộ Thiên Thần, chị và anh ta không phát sinh chuyện gì sao?"

"Không phải như thế." Giang Mỹ Kỳ vừa khóc vừa lắc đầu: "Chị nói như vậy là vì muốn chị ấy cứu chị, Mộ Thiên Thần nói chị ấy không sinh được đứa bé, nhưng anh ta lại cần một đứa bé để thừa kế sản nghiệp của nhà họ Mộ, cho nên mới muốn chị sinh cho anh ta một người thừa kế. Chị thật lòng thương anh ta, nên nguyện ý sinh con cho anh ta, chị cũng đồng ý với anh ta là sẽ không phá hỏng cuộc sống của anh ta và chị ấy, nhưng trên thực tế chị lại muốn lợi dụng đứa nhỏ trong bụng để ép buộc bọn họ phải ly hôn, muốn cho chị và đứa bé một danh phận. Nhưng bây giờ chị đã quyết định buông tha suy nghĩ đó, chỉ muốn bình an sinh đứa bé này ra, bởi vì chị thật lòng thương anh ta, cho nên lựa chọn tác thành cho anh ta cùng chị ấy."

Giang Gia Kiệt không biết có nên tin hay không, nhưng khi nhìn thấy chị ấy khóc đến đau lòng như vậy, thì không tin cũng phải tin.

Anh ta cũng không dám đi tìm Mộ Thiên Thần để phân xử đúng sai, hiện tại tất cả sản nghiệp của nhà họ Giang đều ở trong tay Giang Dĩ Mạch, khách sạn của tập đoàn Giang Thị là do một tay Giang Dĩ Mạch thuê người tới quản lý, còn anh ta vẫn đang làm việc trong khách sạn của tập đoàn Giang Thị, cho nên càng không thể nào đi đắc tội Giang Dĩ Mạch.

"Gia Kiệt, những chuyện này em đừng bao giờ nói cho chị ấy, chị ấy không hề biết chuyện gì cả." Giang Mỹ Kỳ khẩn cầu.

https://thuviensach.vn

"Đứa bé trong bụng chị thật sự là của Mộ Thiên Thần sao? Chị, chị đừng gạt em."

"Mấy tháng nữa, đứa bé sẽ được sinh ra, đến lúc đó sẽ cho làm giám định ADN là có thể biết được lời nói của chị là đúng hay sai, chuyện như vậy sao chị dám tùy tiện nói lung tung được chứ?"

Giang Mỹ Kỳ nói tiếp: "Gia Kiệt, em nhất định phải hứa với chị, tuyệt đối không được nói ra."

"Em biết!" Giang Gia Kiệt gật đầu.

Giang Mỹ Kỳ cúi thấp đầu: "Gia Kiệt, hiện tại tất cả tài sản của nhà họ Giang đều nằm trong tay chị ấy, vốn dĩ tất cả những thứ ấy đều thuộc về em, nhưng bây giờ muốn làm gì cũng phải nhìn ánh mắt của chị ấy, thật là khó khăn cho em, chị cũng cảm thấy rất áy náy."

"Chị, sao đột nhiên chị lại nói chuyện này?" Trong lòng Giang Gia Kiệt ít hay nhiều cũng có chút không cam lòng.

"Chị cũng không biết chị ta nghĩ như thế nào nữa, chị ta đã có nhà họ Mộ rồi, tài sản trong tay Mộ Thiên Thần cũng đủ cho chị ta ăn tiêu mấy đời không hết, nhưng chị ta còn chạy theo cướp tài sản của nhà họ Giang trong tay em để làm cái gì chứ?" Giang Mỹ Kỳ cố làm ra vẻ mặt bất đắc dĩ: "Tuy nói tập đoàn Giang Thị là do mẹ của chị ta tự tay lập nên, nhưng nếu như không phải nhờ mẹ của chúng ta, thì nhà họ Giang đã sớm phá sản rồi, làm gì còn đến bây giờ để chị ta lấy đi tất cả tài sản của nhà họ Giang như vậy được, còn không để lại chút nào cho em trai ruột của mình nữa chứ. Đó vốn là của em, nếu như mẹ không ngồi tù, nhất định sẽ không để cho chị ta lấy hết tài sản của nhà họ Giang như vậy đâu."

Giang Gia Kiệt suy nghĩ một chút cũng cảm thấy Giang Mỹ Kỳ nói rất có lý, tất cả vốn thuộc về anh, nhưng bây giờ tất cả đều thành của Giang Dĩ Mạch rồi.

https://thuviensach.vn

"Hình như chị lại nói những lời không nên nói nữa rồi." Giang Mỹ Kỳ làm ra vẻ đột nhiên tỉnh táo lại: "Gia Kiệt, em đừng bao giờ suy nghĩ bậy bạ, ba đã nói chúng ta phải chung sống hòa thuận với chị ta, chị ta muốn tài sản của nhà họ Giang thì cứ cho chị ta đi, chị ta không thể sinh được con, thì tương lai khi chị ta không còn nữa, thì tất cả tài sản của nhà họ Giang ở trong tay của chị ta sẽ là của em. Trước lúc ấy, chúng ta nhất định phải chung sống với chị ta thật hòa thuận, đừng chọc giận chị ta, Gia Kiệt, đặc biệt là em, tính khí nóng nảy, đừng bao giờ làm chuyện thiếu suy nghĩ."

Giang Gia Kiệt bất mãn nói: "Tập đoàn Giang Thị là do mẹ chúng ta khổ cực kinh doanh, tại sao phải cho Giang Dĩ Mạch hết tất cả chứ?"

"Gia Kiệt, em đừng kích động, đều là do chị nói những chuyện không nên nói." Giang Mỹ Kỳ tự trách: "Gia Kiệt, em phải kiềm chế lại, hiện tại tài sản đang ở trong tay của người khác, chúng ta ngoại trừ nhẫn nhịn, thì không còn biện pháp nào khác."

"Vậy phải nhịn tới khi nào?" Giang Gia Kiệt bướng bỉnh hỏi: "Chị, chẳng lẽ chị cũng muốn nhịn xuống sao? Đứa bé trong bụng chị là của Mộ Thiên Thần, chẳng lẽ chị định chờ sau khi sinh đứa bé thì phải giao lại cho nhà họ Mộ nuôi nấng rồi gọi Giang Dĩ Mạch là mẹ sao?"

Giang Mỹ Kỳ giống như là bị nói trúng chỗ đau, khổ sở khóc: "Chị đã đồng ý với Thiên Thần sẽ không phá hỏng tình cảm giữa anh ấy và chị ta, cũng đã đồng ý với chị ta là sẽ không gây khó dễ cho chị ta nữa."

Giang Gia Kiệt tức không nhịn nổi, cảm thấy việc làm của Giang Dĩ Mạch rất quá đáng.

Từ nhỏ đã bắt nạt bọn họ, bây giờ còn không chịu bỏ qua cho bọn họ.

Tập đoàn Giang Thị là do mẹ mình khổ cực kinh doanh, không có mẹ mình thì đã sớm phá sản rồi, làm gì có tập đoàn Giang Thị bây giờ.

https://thuviensach.vn

Chị ta thì hay rồi, nói lấy là lấy.

Bản thân mình không thể sinh con, còn muốn cướp đứa bé của chị mình, thật là quá đáng.

*

Tại nhà họ Mộ.

Giang Dĩ Mạch hắt hơi liên tiếp mấy cái, liếc mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, đã là đầu thu rồi, cô lo lắng không biết có phải mình bị cảm hay không, vội vàng ra khỏi thư phòng đi lấy thêm áo mặc vào.

Lúc này quản gia vừa đi tới: "Thiếu phu nhân, bên ngoài có một vị tiên sinh muốn tìm cô."

"Tìm tôi?" Giang Dĩ Mạch tò mò.

"Đúng vậy, thiếu phu nhân, vị tiên sinh kia ngồi xe lăn tới, muốn gặp cô."

Giang Dĩ Mạch tò mò không biết người đàn ông ngồi xe là người nào, tìm mình có chuyện gì, nên nói quản gia mời người đó vào.

Phương Dật Sâm ngồi xe lăn bằng điện đi vào, lễ phép nói: "Xin chào, Mộ phu nhân, tôi tên là Phương Dật Sâm."

"Xin chào, xin hỏi anh tìm tôi có chuyện gì không?" Giang Dĩ Mạch cũng không nhận ra người đàn ông này.

"Tôi tới tìm Tô Tuyết ." Phương Dật Sâm nói.

"Anh là gì của Tô Tuyết . . . . . ?"

"Người nhà." Phương Dật Sâm khách khí dùng từ này.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch cho người làm đi mời Tô Tuyết ra, lúc này Ninh Tử mới nói: "Hơn hai giờ trước Tô tiểu thư đã đi đưa tài liệu cho thiếu gia rồi, đến bây giờ vẫn chưa về."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Cô Cho Rằng Cô Là Ai?

Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, Tô Tuyết tự tay giao văn kiện trong tay cho Mộ Thiên Thần, từ trông một đống công việc ngẩng đầu lên, đáy mắt Mộ Thiên Thần hiện lên kinh ngạc: "Sao lại là cô?"

"Thiếu phu nhân ở trong thư phòng làm việc, người khác đều có việc của mình, đúng lúc em nhàn rỗi, liền..."

Mộ Thiên Thần mở túi văn kiện ra, lấy văn kiện bên trong một lát dùng để họp, đại khái nhìn, chú ý đến Tô Tuyết đứng ở đó không hề động: "Cô có thể đi."

Tô Tuyết nhìn anh rất lâu, mới thong thả xoay người, không biết sao liền không cẩn thận ngã một cái, ngã về phía trong ngực Mộ Thiên Thần.

Nhìn văn kiện một chút, không vấn đề gì, Mộ Thiên Thần đột nhiên đứng dậy rời khỏi, Tô Tuyết ngã một khoảng không, chật vật ngã nhào trên đất.

"Cô đi đi, bây giờ tôi phải đi họp." Mộ Thiên Thần cầm văn kiện mở cửa văn phòng ra ngoài, vứt Tô Tuyết một mình ở lại bên trong.

Đối với các ám hiệu quyến rũ rõ ràng của cô ta, anh đều không để vào mắt.

https://thuviensach.vn

Tô Tuyết khổ sở chảy nước mắt, Mộ Thiên Thần họp xong trở về thấy cô ta vẫn chưa đi, thì bảo trợ lý đưa cô ta ra ngoài.

"Anh chán ghét em như vậy sao?" Tô Tuyết hỏi.

"Từ đâu cô mà nói vậy? Cô đưa văn kiện đến giúp tôi, tôi rất cảm tạ cô, không hơn." Một câu của Mộ Thiên Thần nói ra khoảng cách cùng quan hệ hai người, gián tiếp ám chỉ giữa anh và cô cái gì cũng không tính.

"Nếu năm đó em ở lại cùng anh, bây giờ..."

"Trên cái thế giới này không tồn tại nếu." Mộ Thiên Thần lễ phép cắt ngang.

"Trong lòng anh thật sự không có một chút cảm giác với em sao? Năm đó anh vì em..."

"Đã là chuyện quá khứ, không cần nói nữa."

"Anh đã từng quan tâm em như thế đều là giả dối phải không? Thật ra anh một chút cũng không yêu em, cho nên bây giờ anh mới có thể lạnh lùng cự tuyệt em như vậy?" Tô Tuyết khóc hỏi.

"Đối với vấn đề của cô tôi không có gì đáp lại, duy nhất có thể nói cho của cô chính là - - tôi đã có vợ, hơn nữa tôi rất yêu cô ấy."

Tô Tuyết khổ sở khóc: "Nếu năm đó em không có đi, có lẽ hôm nay ở lại bên cạnh anh chính là em rồi."

"Chúng ta đều không trở về được, bây giờ trong lòng của tôi chỉ có vợ tôi, bất kỳ kẻ nào đều không thể thay đổi lòng tôi đối với vợ tôi." Mộ Thiên Thần nói: "Tô Tuyết, tự giải quyết cho tốt đi."

Nước mắt Tô Tuyết càng chảy hăng: "Thật sự một chút cơ hội em cũng không có sao?"

https://thuviensach.vn

"Cô đã có chồng chưa cưới, tôi cũng có vợ yêu, tôi không thể phản bội vợ tôi."

"Em không phải vợ chưa cưới của anh ta, chính anh ta một bên tình nguyện." Tô Tuyết khóc nói.

"Đây là chuyện của các người, tôi sẽ bảo trợ lý đưa cô ra ngoài." Mộ Thiên Thần chuẩn bị gọi điện thoại nội bộ, Tô Tuyết đột nhiên nắm lấy máy điện thoại ở trên tay anh.

"Mấy năm nay em thật rất không tốt." Tô Tuyết nhìn anh chảy nước mắt nói: "Bởi vì chuyện năm đó mà, mọi người nhà họ Phương rất hận em, ngay cả bác trai với bác gái vẫn yêu thương em mỗi lần thấy em đều cau mày, em thật sự không thể ở ngồi nhà kia. Em tưởng là em trở về, anh sẽ tiếp nhận em, bảo vệ em, yêu em giống như trước, coi như khi đó anh chỉ là một kẻ ngốc, cũng không thèm để ý đến anh một chút, khi đó ở bên cạnh anh em rất vui vẻ."

Tô Tuyết tình sâu ý nặng nói, ánh mắt chứa đầy nước mắt mê ly nhìn Mộ Thiên Thần, chậm rãi đến gần anh, mập mờ dán sát lên: "Thiên Thần, em..."

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, Tô Tuyết xấu hổ tiếp điện thoại.

Giọng Ninh Tử cung kính truyền tới: "Tô tiểu thư, xin hỏi bây giờ cô ở đâu?"

Tô Tuyết nghe ra giọng Ninh Tử không đúng, trong ngày thường cô ta nói chuyện với mình cũng không khách khí như vậy, luôn luôn ở lúc người xung quanh không chú ý cố ý dùng ánh mắt nham hiểm của cô ta nhìn cô.

"Tôi ở trong văn phòng Thiên Thần." Tô Tuyết nhìn mắt Mộ Thiên Thần nói.

https://thuviensach.vn

Đầu kia điện thoại Ninh Tử nhỏ giọng nói với Giang Dĩ Mạch: "Thiếu phu nhân, Tô tiểu thư nói cô ta ở cùng với thiếu gia."

Lời truyền đạt mờ ám này, làm cho người ta nghe dễ dàng nảy sinh liên tưởng.

Vẻ mặt Giang Dĩ Mạch bình tĩnh: "Nói cho Tô tiểu thư, có vị Phương tiên sinh tìm cô ta."

Ninh Tử gật đầu, truyền đạt lời Giang Dĩ Mạch nói qua, vẻ mặt Tô Tuyết kinh hoảng: "Anh ta lại tìm đến nhà họ Mộ sao?"

Sau khi trò chuyện kết thúc, Tô Tuyết càng không dám đi, hoảng sợ nhìn Mộ Thiên Thần: "Thiên thần, Dật Hiên anh ta lại tìm đến nhà họ Mộ, làm sao bây giờ? Em nên làm cái gì bây giờ?"

"Tô Tuyết, chuyện quan trong trọng giữa cô với anh ta có một cái kết quả, tôi là người ngoài không tiện can thiệp chuyện giữa các người, tự cô trở về giải quyết đi." Mộ Thiên Thần nói.

"Anh thật sự mặc kệ em sao?" Tô Tuyết khổ sở hỏi.

"Tôi có vợ, có gia đình mình, sao có tư cách quan tâm đến chuyện người ngoài?" Mộ Thiên Thần nói dứt khoát lần nữa, bây giờ anh chỉ là người ngoài, ai cũng không có tư cách đi lo chuyện của đối phương.

"Ở trong mắt anh em chỉ là người ngoài?"

"Thế cô cho rằng cô là ai?" Giọng Mộ Thiên Thần bình tĩnh nói, nhưng nghe vào trong tai Tô Tuyết lại lạnh lùng cự tuyệt như thế.

Trong phòng khách nhà họ Mộ, Phương Dật Sâm đợi đã lâu cũng không thấy Tô Tuyết trở về, nước trà trước mặt đã có chút nguội lạnh, Giang Dĩ Mạch bảo người làm pha một ly nữa đưa đây.

https://thuviensach.vn

Thấp giọng bảo quản gia lại đi gọi xem Tô Tuyết đã đi đến đâu, bên này có người chờ.

"Không cần, thiếu phu nhân." Phương Dật Sâm nói: "Cô ấy là cố ý muốn tránh tôi, tạm thời không sẽ đến, lần sau tôi lại đến."

Giang Dĩ Mạch cũng không có giữ lại, chờ sau khi anh ta rời khỏi mới hỏi quản gia: "Anh ta chính là chồng chưa cưới của Tô Tuyết sao?"

Lần đó có người mạnh mẽ xông đến nhà họ Mộ cứng rắn phải mang Tô Tuyết đi, khi cô chạy đến chậm một bước, không thể gặp người kia.

"Nhưng người tên Phương Dật Sâm này mặc dù có chút lạnh nhạt, nhưng cảm giác vẫn rất ổn trọng, hơn nữa hai chân tàn phế, không giống như sẽ làm ra chuyện xông vào nhà họ Mộ cướp người."

Quản gia ôn tồn nói: "Người đàn ông tên Phương Dật Sâm này chính là người năm đó bị thiếu gia đánh chết, hai chân của anh ta bị thiếu gia đánh tàn phế."

Giang Dĩ Mạch giật mình nhìn quản gia trong ngày thường Mộ Thiên Thần ở trước mặt cô luôn luôn cợt nhả, coi như ngẫu nhiên bị người khác trêu chọc cũng không đến mức không khống chế được mà đánh chết đối phương hoặc đánh cho tàn phế.

"Năm đó đã xảy ra chuyện gì?" Giang Dĩ Mạch hỏi: "Tại sao đánh chết lại còn ở chỗ này? Đánh cho tàn phế là có ý gì?"

"Tôi biết cũng không nhiều, năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ngoại trừ người có liên quan thì bên ngoài không ai biết đã xảy ra cái gì, chỉ là khi người nhà họ Mộ với người nhà họ Phương chạy tới, mặt người đàn ông Phương Dật Sâm đầy máu ngã ở trong phòng khách sạn, người đã sớm ngất đi. Về sau thiếu gia tự mình nói người đàn ông Phương Dật Sâm mắng anh là kẻ ngốc, anh nhất thời tức giận xuống tay nặng."

https://thuviensach.vn

"Phương Dật sâm bởi vì thương thế quá nặng phải chuyển ra bệnh viện nước ngoài để trị liệu, về sau truyền ra anh ta bị thương nặng không trị được bỏ mình, bởi vì chuyện này, nhà họ Phương giận dữ, đoạn tuyệt lui tới với nhà họ Mộ, còn thề phải lấy mạng thiếu gia để đền mạng. Nhưng cuối cùng ông chủ tự mình ra mặt, tốn một triệu mới giải quyết chuyện này, cuối cùng việc này cứ như vậy không giải quyết được gì."

"Nhiều năm qua như vậy nhà họ Phương vẫn ở nước ngoài, không còn có bất kỳ lui tới với nhà họ Mộ, cũng là bởi vì năm đó Phương Dật Sâm không chết, cho nên nhà họ Phương mới nhận một triệu lúc đấy mới từ bỏ, nếu không không thể từ bỏ ý đồ lúc đó."

Giang Dĩ Mạch có chút tò mò, đối mặt với người vợ gây ra họa cho mình bị đánh thành người tàn phế, anh ta làm thế nào có thể bình tĩnh được như vậy.

Nếu là cô, chỉ sợ đã liều mạng rồi.

Nhưng quản gia nói làm cho cô cảm thấy có chút tò mò, chỉ bởi vì người khác mắng một câu kẻ ngốc, thì muốn tìm đối phương liều mạng?

Anh cũng không phải kẻ ngốc thật, đang tức giận cũng không thể không khống chế được mà thiếu chút nữa đánh chết người.

Còn người đàn ông tên Phương Dật sâm kia nhìn ra cũng cao lớn, liền không phải đối thủ sao?

Lúc này rốt cục Tô Tuyết trở về, Giang Dĩ Mạch nhìn thấy cô ta, thì hoài nghi những chuyện này liên quan đến cô ta.

Cô ta chính là người trong lòng trước kia của chồng mình, mà còn lớn lên ở nhà họ Phương, trong này nhất định có ẩn tình gì.

https://thuviensach.vn

"Thiếu phu nhân, tôi đã trở về." Tô Tuyết lễ phép gọi một tiếng, nhìn trong phòng khách, dường như đang tìm ai.

"Anh ta thấy cô chậm chạp không trở về, đi trước rồi, nói lần sau sẽ quay lại hỏi thăm." Miệng Giang Dĩ Mạch nói như vậy, trong lòng thật ra rất rõ ràng cô ta căn bản là cố ý chờ sau khi Phương Dật Sâm rời đi mới vào.

"Thực xin lỗi, thiếu phu nhân, bởi vì chuyện của tôi đã quấy rầy cuộc sống của mọi người." Tô Tuyết xin lỗi nói.

"Tôi không có vấn đề gì, trong nhà thường xuyên có khách đi lại cũng náo nhiệt, chỉ là cô vẫn trốn tránh anh ta như vậy thật sự được sao? Chuyện nên giải quyết luôn luôn phải giải quyết, tôi biết việc này không nên tôi là một người ngoài lắm mồm, cô không cần để vào trong lòng..."

Lúc này có người hầu tiến vào: "Thiếu phu nhân, vị tiên sinh vừa rồi kia lại đến nữa."

"Mời anh ta vào đi."

Tô Tuyết xanh cả mặt, muốn trốn lại không có chỗ trốn.

Phương Dật Sâm là cố ý, cũng chỉ có như vậy mới có thể nhìn thấy Tô Tuyết.

Cửa phòng khách mở ra, người đàn ông ngồi ở trên xe lăn chạy bằng điện chậm rãi đi đến, trầm ổn quan sát vẻ mặt né tránh của Tô Tuyết: "Tiểu Tuyết, theo anh về nhà đi."

Tô Tuyết lắc đầu: "Không, tôi không trở về nhà họ Phương, tôi đã quyết định vĩnh viễn rời khỏi nhà họ Phương rồi."

https://thuviensach.vn

Khi cô ta nói chuyện khẽ cúi đầu, dường như không dám nhìn ánh mắt anh ta.

"En định ở chỗ này cả đời?" Phương Dật Sâm hỏi.

"Tôi, tôi sẽ đi tìm việc, sau đó ra ngoài thuê nhà." Khi Tô Tuyết nói lời này rõ ràng không lo lắng.

Cô ta là con gái của bạn nhà họ Phương, bởi vì cha mẹ mất sớm để cô ta ở lại thành cô nhi, từ nhỏ nhà họ Phương coi cô ta như con gái, không để cho cô ta làm một chuyện gì, vẫn nuôi dưỡng như thiên kim tiểu thư lớn lên cô ta sớm mất đi năng lực sống và làm việc một mình, chỉ có thể ỷ lại người ngoài.

Phương Dật Sâm đã sớm nhìn thấu cô ta, không có vạch trần, hỏi: "Dật Hiên đâu?"

"Tôi không biết." Tô Tuyết cúi đầu, không dám nhìn anh ta.

Bởi vì cô ta bất kỳ chuyện gì đều không thể gạt được anh ta.

"Đừng nói nhiều như vậy, theo tôi đi." Phương Dật Sâm nói.

"Tôi không đi." Tô Tuyết luôn không chịu rời đi.

"Cô muốn đợi đến khi người khác đuổi cô đi mới bằng lòng đi sao?" Lời Phương Dật Sâm nói có chút nặng, cũng đang nhắc nhở thân phận của cô ta.

"Thiếu phu nhân đối xử rất tốt với tôi, hơn nữa chờ tôi tìm được chỗ ở, tôi sẽ chuyển ra ngoài ở." Tô Tuyết còn đang tìm lấy cớ để mình ở lại.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 101.2

Mặc kệ Phương Dật Sâm nói cái gì, Tô Tuyết cũng không chịu đi.

"Tôi đã quyết định rời khỏi nhà họ Phương, thì tuyệt đối sẽ không trở về nữa." Thái độ Tô Tuyết kiên quyết.

"Nếu cô không muốn trở về, tôi có thể giúp cô tìm chỗ ở, cũng không cần quấy rầy cuộc sống người khác nữa."

"Tự tôi sẽ tìm chỗ ở, không muốn có bất kỳ liên hệ gì với người nhà họ Phương nữa."

Phương Dật Sâm biết cô ta không nói thật ra: "Tôi ở trong nhà cũ của nhà họ Phương, cuối tháng này trở về nước D, lần này nếu cô không theo tôi trở về, về sau sẽ không còn có cơ hội."

Nghe qua một câu thì rất bình thường, nhưng Tô Tuyết biết lời này là có ý gì.

Nhìn Phương Dật Sâm rời đi, Tô Tuyết khổ sở khóc lên, trở về phòng gửi một tin nhắn cho Phương Dật Hiên: "Dật Sâm đã đi rồi."

Phương Dật Hiên trần truồng nằm ngáy ò ó o bị âm tin vắn nhắc nhở đánh thức, phát hiện người bên cạnh sớm đã đi, mở điện thoại di động ra, nhìn thấy Tô Tuyết gửi tin nhắn đến, trực tiếp gọi điện thoại qua.

https://thuviensach.vn

Tô Tuyết khóa nhanh cửa phòng tiếp điện thoại, nhỏ giọng nói: "Sao anh gọi điện thoại qua đây hả ? Ngộ nhỡ bị phát hiện thì làm sao?"

"Đừng khẩn trương như vậy, xem cô bị dọa kìa." Phương Dật Hiên tựa vào đầu giường nhàn nhã gọi điện thoại: "Đi khi nào?"

"Sau khi anh ngủ hậu tôi liền đi." Tô Tuyết thấp giọng nói.

Ở trong văn phòng Mộ Thiên Thần nhận được điện thoại, cô tưởng rằng Phương Dật Hiên đến nhà họ Mộ, khi gọi điện thoại cho Phương Dật Hiên mới biết được anh ta căn bản không đến nhà họ Mộ, như thế người hầu nhà họ Mộ gọi điện thoại qua nói Phương tiên sinh cũng rất có thể là Phương Dật Sâm.

Cô ta không muốn trở về nhà họ Mộ, không muốn đối mặt với Phương Dật Sâm.

Cô ta chạy đến chỗ ở Phương Dật Hiên, xin anh ta đừng ép cô đi dụ dỗ Mộ Thiên Thần nữa, anh ấy không có cảm giác với cô.

"Nếu muốn đi ở với khách hàng nhà họ Phương, cũng được." Anh ta đè cô ta ở dưới thân, cực độ đòi lấy, nhìn cô ta khuất phục, sau khi cảm thấy thỏa mãn nằm xuống ngáy ò ó o.

"Anh tôi đã nói gì với cô hả?" Phương Dật Hiên nắm điện thoại hỏi.

"Anh ta bảo tôi đi cùng anh ta." Tô Tuyết nói.

"Cô muốn như thế nào? Nghĩ muốn đi cùng anh ta sao?" Phương Dật Hiên hỏi.

"Dật Hiên, chúng ta buông tay đi." Tô Tuyết hỏi một một đẳng trả lời một nẻo nói: "Thiên Thần đã không thích tôi, hiện ở trong lòng anh ấy chỉ có bà xã anh ấy, có lẽ năm đó anh ấy căn bản không thích tôi."

https://thuviensach.vn

"Nếu không thích cô, làm sao có thể biết sau khi anh tôi ép buộc cô đã tức giận đến đánh anh tôi thành tàn phế? Cũng bởi vì di chứng năm đó, bây giờ mỗi ngày anh tôi đều dựa vào dược vật để duy trì, tùy thời sẽ mất mạng, về sau tất cả nhà họ Phương lại vẫn là của tôi, Tô Tuyết, muốn ở lại bên cạnh tôi, thì phải trở thành người phụ nữ hữu dụng với tôi." Phương Dật Hiên nói: "Nếu cô không thể lên giường của Mộ Thiên Thần, tôi đành phải đưa cô lên giường với khách hàng."

"Dật Hiên, tại sao anh luôn luôn muốn ép tôi như vậy?" Tô Tuyết khó hiểu hỏi: "Mộ Thiên Thần với anh không thù không oán, tại sao muốn tôi đi quyến rũ phá hoại tình cảm giữa anh ấy với vợ anh ấy? Đừng nói với tôi, anh là muốn báo thù cho Dật Sâm, Dật Sâm bị đánh thành như vậy không phải do anh thiết kế à?"

"Bây giờ dám chất vấn tôi phải không?" Phương Dật Hiên cũng không tức giận: "Lá gan to, mới đến nhà họ Mộ ở vài ngày, liền dám dựng râu trừng mắt với tôi. Tôi không có ép cô làm cái gì, tất cả đều do cô tự nguyện, nếu cô không nghe lời của tôi, muốn rời khỏi nhà Mộ, tôi cũng sẽ không ép cô ở lại, nhưng muốn trở thành người nhà họ Phương tôi, dù sao vẫn có chút tác dụng với nhà họ Phương gia chứ? Bằng không tôi nuôi cô làm cái gì? Dù sao cũng phải cho tôi một lý do đi."

Tô Tuyết rũ mắt xuống: "Anh để tôi quyến rũ Mộ Thiên Thần, muốn được cái gì? Dật Sâm bị đánh thành tàn phế, cũng chưa bao giờ nói ra hai chữ báo thù, tại sao anh muốn như vậy?"

"Bởi vì tôi nhàm chán!" Phương Dật Hiên giống như đang nói đùa: "Tô Tuyết, cô sống ở nhà họ Phương hơn hai mươi mấy năm, chẳng lẽ còn chưa hiểu rõ nhà họ Phương với tôi sao?"

"Nếu tôi thật sự lên được giường Mộ Thiên Thần, anh sẽ vui vẻ sao?"

https://thuviensach.vn

Cách điện thoại, Tô Tuyết không nhìn thấy vẻ mặt Phương Dật Hiên dần dần rét lạnh, chậm rãi cúp điện thoại, không có bất kỳ đáp lại gì.

Buổi tối, Mộ Thiên Thần về đến nhà, Giang Dĩ Mạch từ trên lầu lao xuống tới bổ nhào vào trong lòng anh, Mộ Thiên Thần cúi đầu hôn chuồn chuồn lướt nước môi cô một cái, xoa tóc của cô, tại bên tai cô nhẹ cười: "Đừng nóng vội, bà xã, đêm nay anh nhất định sẽ thỏa mãn em."

Giang Dĩ Mạch đỏ mặt đánh anh một cái: "Anh hư hỏng!"

"Anh còn có thể tệ hơn!" Mộ Thiên Thần nâng mặt cô lên, cúi đầu, hôn sâu.

Dư quang khóe mắt nhìn trên lầu thấy Tô Tuyết từ trong phòng đi ra, càng thêm thâm tình hôn vợ của mình.

Người hầu trong nhà đối với ngọt ngào thân thiết của bọn họ đã sớm coi như không thấy gì, trong khoảng thời gian Tô Tuyết ở đây, dường như luôn luôn nhìn thấy bọn họ ân ái như vậy, giống như tình yêu cuồng nhiệt giữa người yêu, không cách nào khống chế tình cảm của mình, yêu đến phát cuồng, không cần biết có người bên cạnh hay không.

Tô Tuyết rũ mắt xuống, xoay người trở về phòng.

Bữa tối cũng lấy cớ không thoải mái không có ra ngoài.

Coi như không thoải mái đi nữa, cô ta vẫn không rời đi.

Giang Dĩ Mạch có chút không hiểu nổi, sao cô ta còn có thể ở tiếp được?

Nếu là mình, đã sớm thu dọn đồ đạc đi rồi, nhìn người yêu mình ngày xưa chàng chàng thiếp thiếp với người phụ khác, nghĩ đã không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Bóng đêm dần dần sâu, trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy ào ào, Mộ Thiên Thần làm việc một ngày đã mệt mỏi, lúc này tựa vào mép bồn tắm lớn nhắm mắt lại ngâm nước nóng.

Hơi nước dày trong phòng tắm giống như tiên cảnh, sương trắng lượn lờ.

Cửa phòng tắm lúc này nhẹ nhàng mở ra, quần áo người phụ nữ chậm rãi chảy xuống đấy, Mộ Thiên Thần mở to mắt: "Bà xã..."

Khi ngẩng đầu nhìn thấy Tô Tuyết, sắc mặt lạnh lùng, bình tĩnh nói: "Mặc quần áo, ra ngoài."

"Bà xã của anh ở trong phòng, sẽ không phát hiện..."

Mộ Thiên Thần đưa tay lấy khăn tắm màu trắng quấn ở trên người, sau đó nhanh chóng từ trong nước ra: "Tô Tuyết, thời gian cô ở nhà tôi đã đủ dài, cần phải đi."

"Anh muốn đuổi em đi?" Tô Tuyết hỏi.

"Nơi này là nhà của tôi, cô luôn luôn ở đây cũng bất tiện, nhà họ Phương đối với cô có ân, năm đó tôi đánh con trai trưởng nhà họ Phương bị thương, cô như vậy vẫn ở chỗ này của tôi, nhà họ Phương biết sẽ rất đau lòng." Mộ Thiên Thần luôn không nhìn cơ thể của Tô Tuyết, vòng qua cô ta chuẩn bị ra ngoài.

Tô Tuyết đột nhiên ngăn anh lại, động tình nói: "Anh còn nhớ rõ ở giáo đường cũ vùng ngoại thành bỏ hoang, lần đầu tiên anh hôn em khôg? Đó nụ hôn đầu tiên của em. Anh chưa từng động tâm với em sao?"

"Tôi quả thật đã từng động tâm với cô, nhưng đã là chuyện quá khứ rồi."

"Tại sao bây giờ chúng ta không thể giống như khi đó?"

https://thuviensach.vn

"Tôi có bà xã."

"Bà xã anh cũng đa nói, sẽ không gây trở ngại anh với người phụ nữ khác lui tới, chỉ cần anh đề xuất ly hôn, cô ấy sẽ lập tức đồng ý, tuyệt không quấn lấy anh." Tô Tuyết nói: "Chúng ta trở về trước kia được không? Năm đó anh vì em đánh Dật Sâm thành bộ dáng kia, chứng minh là anh yêu em, anh vừa mới nói cũng từng động tâm với em..."

"Bây giờ tôi đã không thích cô rồi."

"Tại sao? Tại sao anh không chịu yêu em nữa? Em không thay đổi, vẫn là Tô Tuyết trước kia."

"Tôi không thích người phụ nữ có tâm cơ, không muốn cuộc sống của tôi trở thành một cuộc đấu, suốt ngày sống ở trong âm mưu." Mộ Thiên Thần nói: "Tôi giả ngây giả dại hai mươi mấy năm, mỗi một bước đi đều phải cẩn thận cân nhắc, bây giờ chỉ muốn công việc nhẹ nhàng thoải mái."

"Em chưa bao giờ đối với anh..."

Tô Tuyết vừa muốn nói chuyện đã Mộ Thiên Thần cắt ngang: "Tôi cái gì đều biết."

"Biết cái gì?" Tô Tuyết khẩn trương hỏi.

"Cô nói đi?!" Mộ Thiên Thần sâu xa hỏi ngược một câu, Tô Tuyết ngẩn người giống như bị nhìn thấu tất cả tâm tư, chờ cô ta phục hồi lại tinh thần, Mộ Thiên Thần đã vòng qua người cô ta đi rồi.

Cửa phòng tắm mở ra, Mộ Thiên Thần ngửi thấy một mùi thơm nhàn nhạt quen thuộc, anh ngẩng đầu nhìn thấy nửa bóng dáng biến thất ngay chỗ rẽ.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch vội vã chạy lên tầng, vào phòng, lúc đang muốn đóng cửa, thì có một bàn tay to từ phía sau vươn đến, khi nhìn thấy Mộ Thiên Thần đứng ở ngoài cửa, cười khan nói: "Ông xã, anh tắm xong rồi?"

Mộ Thiên Thần nhìn Giang Dĩ Mạch mặc áo choàng tắm trên người: "Em mặc thế này, là muốn đi qua cùng tắm với anh sao?"

Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn bản thân mình mặc áo choàng tắm, giống như đi qua cùng tắm bồn với anh, nhưng lại thấy Tô Tuyết lén lút vào phòng tắm.

"Anh đừng nghĩ lung tung, mới không có!"

"Thật không có sao?"

"Không có!"

"Vậy thì kỳ lạ, anh mới vừa nhìn thấy một bóng dáng trốn ở bên ngoài phòng tắm nghe lén sau đó vội vã chạy trốn chẳng lẽ không phải em sao?"

Giang Dĩ Mạch biết bị anh phát hiện: "Không thể gọi là em nghe lén, là quang minh chính đại nghe!"

A...!" Mộ Thiên Thần gật gật đầu: "Vậy sao em không đi vào mà nghe? Không phát hiện có người phụ nữ cởi sạch quyến rũ ông xã của em sao? May mắn ông xã em đầy kiên định, khống chế được, bằng không..."

"Bằng không cái gì?" Giang Dĩ Mạch uy hiếp hỏi.

"Bằng không nhất định sẽ lập tức bắt em tiến vào phòng tắm trước mặt cô ta dập lửa!" Mộ Thiên Thần nói xong cúi đầu hôn lên môi Giang Dĩ Mạch: "Nhưng bây giờ cũng không muộn!"

"A..." Giang Dĩ Mạch đột nhiên bị bế lên đặt ở trên giường lớn, tiếp theo là thân hình người đàn ông cao ngất bao phủ lên.

https://thuviensach.vn

"Chờ... Ưm..."

...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 101.3

Tô Tuyết mặc quần áo tử tế từ trong phòng tắm đi ra, trở về phòng thì có thể nghe được tiếng động ở phòng bên.

Cô ta quả thật là người dư thừa.

Vẫn ở lại trong nhà người khác như vậy, vì muốn có người đàn ông có thể dựa vào, không bằng dựa vào bản thân làm việc.

Bóng đêm ngoài cửa sổ dày đặc, trong gian phòng bên cạnh một mảnh kiều diễm ướt át.

Giang Dĩ Mạch sớm đã không chịu nổi sự đòi lấy vô độ của anh: "Ngày mai em còn muốn đến bệnh viện, anh bình thường là được... Ưm..."

"Bà xã, anh yêu em..." Giữa răng môi giao nhau, giọng Mộ Thiên Thần khàn khàn nói, cầm ngón tay mảnh khảnh của Giang Dĩ Mạch, mười ngón giao nhau, giống như hai người yêu, triền miên khắc sâu.

Sáng ngày hôm sau, mặt trời chói chang từ cửa sổ chiếu vào, cả căn phòng sáng ngời khác thường.

Lúc này Giang Dĩ Mạch mới toàn thân đau nhức rời giường, mỗi ngày đều lăn qua lăn lại như vậy, sớm muộn gì cũng bị anh hành hạ đến chết.

https://thuviensach.vn

Ánh sáng mãnh liệt chiếu xuống, Giang Dĩ Mạch cúi đầu nhìn bụng vẫn bằng phẳng như cũ, nhẹ nhàng sờ, lầm bầm lầu bầu: "Bảo Bảo, con chừng nào thì mới bằng lòng từ trên trời rơi xuống? Mẹ luôn một mực chờ con!"

Người đàn ông cười nhẹ một tiếng ngắt lời Giang Dĩ Mạch đang lầm bầm lầu bầu, ngẩng đầu lên nhìn thấy Mộ Thiên Thần đứng ở trong phòng mở to miệng: "Sao anh ở nhà?"

Mộ Thiên Thần đi qua ngồi ở bên cạnh Giang Dĩ Mạch, bàn tay to thon dài nhẹ nhàng đặt ở trên bụng Giang Dĩ Mạch, nói với bụng bằng phẳng của cô: "Bảo Bảo, con nhanh xuống đây, đừng làm cho mẹ con sốt ruột chờ!"

Giang Dĩ Mạch không nhịn được nở nụ cười: "Em còn chưa mang thai."

"Anh biết, chào hỏi con chúng ta trước thôi." Mộ Thiên Thần cũng cười, nhìn ánh mắt của cô dịu dàng như muốn chảy ra nước.

"Nếu cả đời này em không sinh được làm sao bây giờ?" Giang Dĩ Mạch nghiêm túc hỏi, đáy mắt chợt lóe lên lo lắng vẫn bị Mộ Thiên Thần tóm tắt cả.

"Đúng lúc, chúng ta có thể cả đời sống trong thế giới hai người."

"Em nói nghiêm túc với anh!"

Mộ Thiên Thần hàm chứa cười, đứng đắn vài phần: "Chúng ta có thể nhận con nuôi."

"Anh thật không ngại em không sinh con được?"

Mộ Thiên Thần vuốt tóc của cô: "Em muốn anh nói thế nào mới bằng lòng tin tưởng anh? Nếu không anh đến bệnh viện làm giải phẫu triệt sản..."

Giang Dĩ Mạch tức giận đến đánh anh một cái: "Không được nói bậy!"

https://thuviensach.vn

"Anh biết em không nỡ." Mộ Thiên Thần nâng mặt cô lên, cho cô một nụ hôn sâu.

Giang Dĩ Mạch bị hôn đến không thở nổi, hơn nữa ngày thuận khí, mới nhớ tới hỏi: "Đúng rồi, sao hôm nay anh không đến công ty?"

"Hôm nay anh không có chuyện gì, đúng lúc có thể đi bệnh viện cùng em." Mộ Thiên Thần ôm cô nói.

Công ty lớn như vậy, làm sao có thể sẽ không có việc gì.

Giang Dĩ Mạch đột nhiên dùng sức đẩy Mộ Thiên Thần ngã ở trên giường lớn, cúi người đặt ở trên người anh, mặt gối lên lồng ngực rắn chắc của anh: "Ông xã, anh thật tốt với em."

"Ông xã không tốt với bà xã thì đối tốt với ai?" Mộ Thiên Thần đột nhiên xoay người đè Giang Dĩ Mạch ở dưới thân, môi hôn cái mũi của cô: "Chẳng lẽ em thực sự hy vọng anh đối tốt với người phụ nữ khác?"

"Nếu anh dám đối tốt với người phụ nữ khác, em liền cho anh đội nón xanh, biến anh thành rùa lông xanh!" Giang Dĩ Mạch nói.

"Không phải em vẫn thích xúi giục người phụ nữ khác đến quyến rũ ông xã em sao?"

"Nào có, là các cô ta không an phận, vì em tuyệt đối tin tưởng anh sẽ không phản bội em mới cố ý nói như vậy." Giang Dĩ Mạch ôm cổ Mộ Thiên Thần: "Anh xem em tin tưởng anh bao nhiêu!"

"Em tin tưởng anh như vậy, có phải anh cũng nên có chút đáp lại không?" Mộ Thiên Thần đùa giỡn cười nói, bàn tay to nhanh nhẹn đã theo thân hình Giang Dĩ Mạch một đường xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đột nhiên phản ứng kịp anh muốn làm gì: "Này, đêm qua mới vừa làm, bây giờ anh lại..." Câu nói kế tiếp bị nụ hôn nhiệt tình của người đàn ông chặn lại.

Tô Tuyết đứng ở hành lang tầng hai, nghe đối thoại trong phòng ngủ truyền ra.

Cô ta cũng hi vọng mình có thể gặp được một người đàn ông cưng chiều mình như vậy, nhưng cuộc sống của mình hiện giờ sớm đã bị phá hủy thành từng mảnh nhỏ.

Là cô ta làm hại hai chân của Phương Dật Sâm tàn tật, cũng không thể có được lòng của Phương Dật Hiên, lại còn vĩnh viễn mất đi Mộ Thiên Thần.

Nếu năm đó cô ta không có làm như vậy, có lẽ hôm nay tất cả đều đã khác rồi.

Không cần làm việc mỗi ngày đều lo lắng đề phòng, không cần bởi vì chuyện năm đó cảm thấy hối hận với Phương Dật Sâm, cũng không cần sợ hãi sau khi Phương Dật Hiên kế thừa nhà họ Phương ném cô đi, nói vậy, cô sẽ thành một người không có nhà để về.

Bây giờ, cô ta đã có chút hối hận, có lẽ năm đó nên lựa chọn Mộ Thiên Thần mới đúng.

Cô ta không biết anh không thật sự ngốc, chỉ một mực giả ngây giả dại.

Nếu sớm biết tất cả, cô ta tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Cửa phòng ngủ mở ra, Mộ Thiên Thần sảng khoái tinh thần đi ra, nhìn thấy Tô Tuyết đứng ở trên hành lang, đi qua nhẹ giọng hỏi: "Đồ đã thu dọn xong rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Thiên Thần, xin anh cho em thêm một lần cơ hội..." Tô Tuyết đưa tay bắt lấy cánh tay của anh, bị Mộ Thiên Thần khóe léo tránh đi.

"Bà xã của tôi chỉ đồng cảm một mình cô đơn độc lại là người quen trước kia của tôi, mới có long tốt đón cô trở về, nhưng cô lại ở phía sau lưng quyến rũ ông xã của cô ấy, tôi không thể cho phép cô ở lại nhà tôi nữa." Mộ Thiên Thần nói: "Một lát nữa tôi cùng bà xã của tôi đến bệnh viện, đến lúc đó tôi sẽ bảo quản gia lái xe đưa cô đi."

"Thiên Thần, cầu xin anh đừng đuổi em đi, để cho em ở lại, em đảm bảo về sau..."

"Tô Tuyết, cần gì phải làm như vậy!" Mộ Thiên Thần ý vị sâu xa nói: "Năm đó lúc cô đưa ra lựa chọn kia, giữ chúng ta đã hết rồi."

Tô Tuyết sửng sốt: "Anh thật sự đã biết sao? Không thể, làm sao anh có thể biết."

"Năm đó mặc cho tôi xuống tay ngoan độc như thế nào, Phương Dật Sâm cũng không đánh trả, tôi đã hoài nghi, khi tôi nhìn thấy Phương Dật Hiên, tôi liền biết tất cả." Mộ Thiên Thần nói: "Tô Tuyết, cô lợi dụng tôi, cũng hủy đi Phương Dật Sâm."

Tô Tuyết lắc đầu khóc: "Em không phải cố ý, nếu em không làm như vậy, Dật Hiên sẽ không bỏ qua cho em, Thiên Thần, em sai rồi, xin anh giúp em..."

Cô ta bắt lấy cánh tay Mộ Thiên Thần khổ sở cầu xin, khóc thành tiếng.

Mộ Thiên Thần nhàn nhạt đẩy hai tay của cô ta ra: "Thật xin lỗi, tôi không giúp được cô, bản thân cô làm ra chuyện thì tự cô đi mà giải quyết."

Không chút do dự xoay người, không có một chút lưu luyến.

https://thuviensach.vn

Tô Tuyết biết bây giờ mình nói gì với anh, thật sự cái gì cũng không đúng.

Cô ta không có cơ hội rồi.

Khi Giang Dĩ Mạch từ trong phòng ra ngoài thấy hai mắt Tô Tuyết đỏ bừng, hoảng sợ: "Tô tiểu thư, cô làm sao vậy? Có phải có ai ở nhà họ Mộ bắt nạt cô hả?"

Tô Tuyết vội vàng lau khô nước mắt: "Tôi không sao, bây giờ tôi liền đi."

Giang Dĩ Mạch khó hiểu nhìn Tô Tuyết trở về phòng, xuống tầng hỏi Mộ Thiên Thần: "Anh bắt nạt cô ấy hả?"

"Nào dám!" Mộ Thiên Thần giả bộ uất ức: "Anh chỉ dám ức hiếp bà xã của anh, nào dám ức hiếp người phụ nữ khác?"

Anh cố ý xuyên tạc ý của cô.

Bữa sáng ăn đơn giản, trên đường đến bệnh viện, Giang Dĩ Mạch không nhịn được hỏi: "Rốt cuộc anh đã nói gì với Tô Tuyết hả? Ánh mắt cô ta đỏ giống như khóc."

"Đại khái là vì phải đi, không nỡ đi." Mộ Thiên Thần lái xe không chút để ý nói.

Giang Dĩ Mạch dựa vào lưng ghế vị trí kế bên tài xế, dường như đoán được cái gì.

Ở nhà họ Mộ lâu như vậy cũng không rời đi, làm sao có thể đột nhiên liền muốn đi.

Xe màu đen ổn định biến mất ở trên đường cái trong dòng xe cộ.

https://thuviensach.vn

Mà ở nhà họ Mộ, Tô Tuyết nhìn hành lý mình thu dọn xong, cô biết mình chỉ cần bước ra khỏi nhà họ Mộ, cũng sẽ bị Phương Dật Hiên ép đi cùng khách.

Cha mẹ không có ở đây, bên cạnh cô đã không có một người thân.

Mộ Thiên Thần lại không yêu mình giống như hơn mười năm trước, mà người nhà họ Phương cảm thấy gián tiếp làm hại Phương Dật Sâm tàn phế.

Tô Tuyết biết, rời khỏi nơi này, mình thật sự không chỗ có thể để đi rồi.

Bây giờ, cũng chỉ có thể buông tay.

Tô Tuyết đi đến trên ban công, nâng vòng bảo vệ bò đi lên, chậm rãi giang hai tay, nhắm mắt lại từ lầu hai nhảy xuống.

Người hầu đang ở phía dưới bận rộn thấy một màn này, sợ tới mức la hoảng lên.

"Không tốt, Tô tiểu thư nhảy lầu rồi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Chỉ Cần Tôi Không Chết, Món Nợ Này Nhất Định Phải Thanh Toán Với Cô.

Dưới ánh trời chiều, bầu trời sáng sủa không mây.

Giang Dĩ Mạch nhận được điện thoại của Tô Tuyết.

Cầu xin cô thu dọn hành lý của cô ta rồi chuyển đến nhà họ Phương, cuối tháng này cô ta sẽ trở về cùng với Phương Dật Sâm.

Giang Dĩ Mạch vui vẻ đáp ứng.

Quản gia hỗ trợ chuyển hành lý ra xe: "Thiếu phu nhân, nếu không tôi chuyển hành lý qua đó nha."

Giang Dĩ Mạch suy nghĩ một chút, hay mình tự đi đi, cũng không phải chuyện gì to tát.

Vừa mới nhận được điện thoại của Giang Gia Kiệt, nói quán ba bên kia của nhà họ Giang xảy ra chuyện, muốn cô qua đó xem, đồng thời chuyển hành lý của Tô Tuyết qua đi luôn, thuận đường đi xem tập đoàn Giang thị.

Có lẽ Giang Dĩ Mạch không sẽ nghĩ rằng đây chỉ là cái hố do người khác đào ra chỉ chờ cô nhảy xuống.

Phương Dật Sâm đi đứng bất tiện, Giang Dĩ Mạch tự mang hành lý của Tô Tuyết chuyển vào, của lớn ở đằng sau đột nhiên bị khóa lại.

https://thuviensach.vn

Bởi vì là một nhà thiết kế, cảm nhận mọi việc xung quanh cũng khác hẳn người bình thường, cho nên khi Giang Dĩ Mạch chuyển hành lý vào cũng đã phát hiện ra có chút bất thường.

"Được rồi, hành lý của Tô Tuyết đều đã ở trong này rồi." Giang Dĩ Mạch lau mồ hôi trên trán, chuẩn bị rời đi.

"Giang tiểu thư, uống chén nước rồi hãy đi." Giọng Phương Dật Sâm trong trẻo mà lạnh lùng.

"Không được, tôi còn có chuyện phải đến tập đoàn Giang thị." Giang Dĩ Mạch phát hiện cửa phòng khách không mở ra được.

"Cửa phòng khách nhà tôi có thiết kế mật mã, không có mật mã, con ruồi cũng không thê chui ra." Khi Phương Dật Sâm nói chuyện thần sắc có chút thay đổi.

Giang Dĩ Mạch quay đầu nhìn hắn: "Phương tiên sinh, anh có ý gì? Tôi chỉ chuyển hành lý thay Tô Tuyết mà thôi."

"Có người ra giá để tôi ngủ với cô." Người đàn ông cười nói.

Giang Dĩ Mạch nhìn hắn: "Anh không phải Phương Dật Sâm!"

"Cuối cùng cũng phát hiện rồi!" Người đàn ông cười rồi đứng lên từ trên xe lăn, đến gần Giang Dĩ Mạch: "Xin chào, tôi là Phương Dật Hiên."

Nhìn Phương Dật Hiên duỗi bàn tay ra, nhưng Giang Dĩ Mạch tránh được tay hắn: "Tôi rất muốn biết là ai ra giá để anh ngủ với tôi!"

Phương Dật Hiên cười: "Nhất định cô đã đoán được, hà tất còn cố hỏi!"

Có hận thù với cô lớn như vậy thì còn có thể là ai.

"Giang Mỹ Kỳ sao? Cô ta hứa trả anh bao nhiêu?"

https://thuviensach.vn

"Ba triệu!"

"Cô ta có nhiều tiền như vậy sao?" Giang Dĩ Mạch buồn cười.

"Đương nhiên là có, tài sản hiện tại của nhà họ Đường đều trong tay cô ta, mà ba của đứa nhỏ trong bụng cô ta cũng trị giá hàng triệu, tất nhiên là cô ta phải có nhiều tiền rồi!"

Giang Dĩ Mạch nghi hoặc: "Anh biết đứa nhỏ trong bụng cô ta là của ai sao?"

"Yên tâm, dù sao cũng không phải chồng của cô." Phương Dật Hiên cười nói.

Trong lòng Giang Dĩ Mạch nhanh chóng nhớ lại, đứa nhỏ trong bụng Giang Mỹ Kỳ khẳng định không phải của Đường Hạo Thiên, mà ba của đứa nhỏ này lại có nhiều tiền, đàn ông phù hợp những điều kiện này mà Giang Mỹ Kỳ quen?

"Chúng ta cũng nên bắt đầu thôi." Tay Phương Dật Hiên đưa tới: "Đối phương bảo tôi phải phục vụ cô thật tốt!"

Giang Dĩ Mạch nhìn bàn tay đặt ở trên vai cô: "Nếu anh đụng vào tôi, Mộ Thiên Thần sẽ không tha cho anh!"

"Đến lúc đó ngủ cũng đã ngủ, hắn còn có thể làm gì tôi?"

"Sống không bằng chết!"

Phương Dật Hiên nở nụ cười, một tay kéo Giang Dĩ Mạch vào trong ngực: "Bây giờ tôi cứ vui chơi cho thỏa thích, xong việc dù sống không bằng chết cũng được."

Đột nhiên Giang Dĩ Mạch cảm thấy cực kỳ buồn nôn, cố gắng kiềm chế khó chịu, nói: "Anh cũng sắp thành ba rồi, cũng không thể để con của mình

https://thuviensach.vn

vừa sinh ra đã bị người ta mắng là con trai của một kẻ cưỡng gian?"

Phương Dật Hiên sửng sốt: "Làm sao cô biết đứa nhỏ của Tô Tuyết là của tôi?"

"Anh là vị hôn phu của Tô Tuyết, con của cô ấy không phải của anh thì là còn của ai?" Giang Dĩ Mạch nói: "Là đàn ông mà muốn đưa vị hôn phu của mình lên giường của một người đàn ông khác, sao anh lại thích bị đội nón xanh."

"Tôi cũng sẽ không cưới cô ta, chỉ là chơi đùa mà thôi."

"Anh hận cô ấy như vậy? Khó trách cô ấy muốn nhảy lầu."

"Chúng ta đừng nói chuyện này nữa, chúng ta bắt đầu đi!" Phương Dật Hiên nói xong đã nhích lại gần.

"Đợi một chút!"

"Còn muốn nói gì? Cô nên biết hôm nay cô sẽ không chạy thoát được đâu, cô nên nghe theo tôi, tôi sẽ khiến cô vui vẻ!" Phương Dật Hiên cố ý nhấn mạnh hai chữ cuối: "Nếu không. . ."

"Anh không tiếc đắc tội Mộ Thiên Thần cũng muốn đứng về phía Giang Mỹ Kỳ, chỉ vì chút tiền không có khả năng nhận được kia sao? Anh ngốc như vậy sao?"

"Ai nói không có khả năng thực hiện? Cô ta có giá trị con người, tôi đoán cô ta cũng không dám gạt tôi!"

Giang Dĩ Mạch biết chuyện không có đơn giản như vậy: "Tốt lắm, không phải anh vì tiền hay sao, tôi trả gấp đôi, để anh làm như vậy với cô ta, sao?"

https://thuviensach.vn

Phương Dật Hiên đột nhiên nở nụ cười: "Hai người đúng là chị em ruột, biện pháp cũng giống hệt nhau."

Giang Dĩ Mạch khinh thường bị so sánh với Giang Mỹ Kỳ, nhưng cũng không sao cả, lúc này phải nghĩ biện pháp an toàn để rời khỏi đây mới phải.

"Như thế nào? Gấp đôi cũng không phải là số lượng nhỏ, tôi sẽ trả anh trước một nửa." Giang Dĩ Mạch còn nói: "Còn lại một nửa sau khi xong chuyện sẽ chuyển cho anh."

"Nhưng cô ta đang mang thai!"

"Thì ra anh lương thiện như vậy, khiến vị hôn thê đang mang thai phải nhảy lầu, lại đau lòng vì con của vợ người ta, tôi cảm thấy bi thương thay Tô Tuyết." Giang Dĩ Mạch cố ý kích thích hắn.

"Tôi chưa từng yêu Tô Tuyết, do cô ta tự chọn."

"Nếu anh không yêu cô ấy, vì sao còn khiến cô ấy mang thai? Vì sao anh buộc Tô Tuyết tiếp cận Thiên Thần? Lúc trước Thiên Thần đánh anh trai anh tàn phế, thì người ghi hận đáng lẽ là phải là anh trai anh chứ không phải anh!"

Phương Dật Hiên nở nụ cười: "Nói cho cô biết cũng không sao, chuyện năm đó là do tôi thiết kế, là tôi thiết kế chồng cô đánh anh trai tôi thành như vậy."

Giang Dĩ Mạch kinh ngạc nhìn hắn, Mộ Thiên Thần cũng không nói cho cô biết những chuyện này.

"Người phụ nữ anh trai tôi yêu nhất là Tô Tuyết, cho nên tôi muốn ngủ với cô ta, bức cô ta làm tất cả những chuyện cô ta không muốn làm, tôi muốn cô ta thống khổ, bởi vì cô ta thống khổ hắn mới càng thống khổ."

https://thuviensach.vn

"Anh hận anh trai anh?!"

Phương Dật hiên cười trừ: "Giang Mỹ Kỳ bảo tôi giả trang thành hắn để ngủ với cô, đến lúc đó tất cả trách nhiệm đều đổ lên trên đầu anh của tôi, tôi vẫn có thể phủi sạch mông! Nhưng đáng tiếc hiện tại bị cô phát hiện, tôi chỉ có hai lựa chọn, hoặc là vui đùa đến khi cô chết, hoặc là thả cô, cô nói tôi nên lựa chọn cái nào?"

"Nếu là tôi đương nhiên tôi sẽ chọn cái sau, Giang Mỹ Kỳ không đáng để anh phải dùng tính mạng để đánh cuộc, kể cả cô ta có thể trả anh ba triệu thì anh cũng không có mạng để mà tiêu?" Giang Dĩ Mạch hỏi: "Tôi tới đưa hành lý cho Tô Tuyết, quản gia trong nhà cũng biết, đến lúc đó Mộ Thiên Thần chỉ cần điều tra một chút liền biết tất cả, chỉ sợ khi đó tiền anh còn chưa nhận được thì mạng đã đi trước."

"Cô nói cũng có lý, cô thật sự có thể cho tôi sáu triệu?"

Giang Dĩ Mạch gật đầu.

Phương Dật Hiên hoài nghi nhìn cô: "Cô sẽ không lừa tôi đấy chứ?"

"Tôi có thể viết chi phiếu cho anh để đặt cọc trước." Giang Dĩ Mạch rất có thành ý nói.

"Vừa rồi cô cũng đã nói, dù có nhiều tiền hơn nữa thì tôi cũng không có mạng để hưởng thụ." Phương Dật Hiên nói: "Tôi mà nghe lời cô đi đối phó Giang Mỹ Kỳ, cô ta cũng vậy sẽ không bỏ qua cho tôi, đến lúc đó tôi còn không phiền toái sao!"

"Dù sao kết quả đều như vậy, không bằng có sẵn. . ."

Giang Dĩ Mạch vội vàng nói: "Tôi có thể bảo vệ anh an toàn mà lui."

Phương Dật Hiên dừng lại.

https://thuviensach.vn

"Tôi không những có thể bảo vệ anh an toàn mà lui, còn có thể giúp anh lấy được ba triệu của Giang Mỹ Kỳ, anh thấy sao?"

"Là sao?" Phương Dật Hiên có hứng thú.

Giang Dĩ Mạch ngoắc ngoắc ngón tay, , Phương Dật Hiên chậm rãi lại gần, Giang Dĩ Mạch ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói gì đó, Phương Dật Hâm sửng sốt, liếc mắt đánh giá Giang Dĩ Mạch, nhìn với cặp mắt khác xưa nói: "Cô có thể làm vậy thật sao?"

Đưa tay ra, Giang Dĩ Mạch xé áo khoác trên người mình.

"Phương Dật Hiên, anh làm gì?" Giang Dĩ Mạch giật mình hỏi.

"Xé" một tiếng, Phương Dật Hiên vạch tìm áo Giang Dĩ Mạch.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Ác Độc, Tăng Thêm Điều Kiện

"Cô xem tên ngốc đó lớn lên cũng rất giống người, chỉ đáng tiếc là một tên ngốc, coi như được nhà họ Mộ cưng chiều cũng không thể thay đổi được sự thật hắn ta là một tên ngốc. Có thể coi là tên ngốc nhưng cũng sẽ thích người khác như người bình thường, tôi thấy ánh mắt hắn ta nhìn cô và người khác không giống nhau, tám phần là đã thích cô rồi?" Thiếu niên đè trên người cô gái, hai tay cô bị trói ra sau lưng vào thành giường.

Trong miệng Tô Tuyết bị nhồi dị vật vào, không ngừng lắc đầu.

"Không có sao? Tôi thấy hắn ta hôn cô rồi." Phương Dật Hiên âm nhu cười nói: "Có phải toàn thân cô cũng bị thằng ngốc kia hôn qua? Nói này, nơi này, còn có nơi này…"

Phương Dật Hiên chạm vào các nơi trên người Tô Tuyết, đột nhiên tát một cái: "Cô dám quyến rũ người đàn ông khác ngoài tôi?"

Toạc!

Áo sơ mi màu trắng bị xé ra, lộ ra mảng da lớn trắng như tuyết, Tô Tuyết không ngừng lắc đầu, miệng bị dị vật chen vào không thể kêu cứu.

Trong đôi mắt Phương Dật Hiên lộ ra tình dục: "Cô đừng vội, bây giờ tôi sẽ thỏa mãn cô, Dật Hiên tôi tuyệt đối lợi hại hơn tên ngốc đó!"

https://thuviensach.vn

Tô Tuyết bị Phương Dật Hiên đè bên dưới, không thể chịu nổi sức nặng của hắn, thê thảm khóc ô ô nhưng cũng không thể khiến người phía trên dừng lại.

Hắn không quan tâm sẽ làm cô đau hay không, chỉ là không ngừng thổ lộ oán hận trong lòng hắn.

“Cô khóc cái gì? Giống như tôi khi dễ cô vậy, không phải vừa rồi cô cũng rất hưởng thụ sao?” Sau kích tình, Phương Dật Hiên nhìn Tô Tuyết dưới người không nhanh không chậm hỏi.

Tên ngốc kia có là gì chứ, sau này có tôi, nếu cô chưa thỏa mãn dục vọng, đến tìm tôi, nhất định tôi sẽ thỏa mãn cho cô.”

Lúc này người giúp việc bên ngoài kêu lên: “Đại thiếu gia, Tô tiểu thư, Đại thiếu gia nhà họ Mộ đến.”

“Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.” Phương Dật Hiên cười: “Cô biết phải làm sao rồi chứ?”

Tô Tuyết được thả ra, cánh tay ứ máu vì bị nắm chặt, trên người khắp nơi đều là xanh xanh tím tím, má trái sưng đỏ, ai nấy đều thấy được cô bị người ta khi dễ.

“Nói tôi không có ở nhà…”

“Người ta thật vất vả tới một chuyến, cô đi bồi người ta đi, chớ cô phụ phần tâm ý của người ta.” Phương Dật Hiên nói.

Tô Tuyết không hiểu vì sao anh lại muốn làm vậy, một lần lại một lần bức cô chấp nhận tình cảm của Mộ Thiên Thần, lại trách cô đến gần Mộ Thiên Thần, không ngừng hành hạ cô.

https://thuviensach.vn

Rời khỏi gian phòng, Phương Dật Hiên đổi sắc, khẽ mím môi, toàn thân toả ra hơi lạnh.

Lúc Mộ ngốc nghếch thấy Tô Tuyết vui mừng nhào lên: “Tuyết Tuyết…”

Trên mặt Tô Tuyết hiện ra vẻ đau đớn, cố gắng tránh né, Mộ ngốc nghếch còn thấy trên tay cô có một vết thương rất sâu.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên thấy cô bị thương: “Ai khi dễ em?”

Tô Tuyết vội vàng lắc đầu: “Tôi không cẩn thận té trên cầu thang xuống.”

Mộ ngu ngốc nhìn cánh tay bị thương của cô, lại nhìn lên cô, đáy mắt một mảnh mơ hồ, nhưng lại bất động thanh sắc không nói thêm gì.

“Tuyết Tuyết, anh dẫn em đi chơi, anh phát hiện một nơi chơi rất vui.” Mộ ngu ngốc lôi kéo Tô Tuyết rời đi, đôi mắt nhỏ dài lướt qua một gương mặt trong trẻo lạnh lùng ở cửa cầu thang.

Con dốc ở vùng ngoại ô mọc um tùm cỏ xanh, một con đường trên sườn đồi được hàng rào gỗ vây quanh, Tô Tuyết dựa vào hàng rào gỗ nhìn bầu trời đầy sao, bên cạnh Mộ ngốc nghếch nhìn cô không chớp mắt, trong đôi mắt đen nhánh tràn đầy tình yêu.

Một cơn gió đêm mát mẻ thổi tới, Tô Tuyết vén mái tóc bị thổi loạn ra sau tai, Mộ ngốc nghếch nhìn đến ngây dại.

Sau khi đưa Tô Tuyết về nhà họ Phương, Mộ ngốc nghếch mới khôi phục bình thường, gọi một cuộc điện thoại: “Đông Thần, anh nghĩ ra cách để Tô Tuyết ra khỏi nhà họ Phương.

https://thuviensach.vn

Anh không thể tiếp tục nhìn cô bị khi dễ, nhưng bây giờ anh không thể bại lộ mình, nên không có cách nào ra mặt cứu cô.

Nhà họ Phương, cha Phương đánh Phương Dật Hiên một cái tát: “Hôm nay mày lại trốn học phải không? Còn giả mạo anh mày trở về nhà? Nếu như mày muốn ưu tú như anh mày, nên đi học thật tốt, thu lại tính cách phản nghịch kia đi.”

Trong mắt Phương Dật Hiên loé lên một tia oán hận, sau đó lại âm nhu cười: “Nhà họ Phương có một người thừa kế ưu tú là được rồi, không cần hai.”

“Mày…” Cha Phương tức giận đỏ mặt: “Sao ta lại sinh ra tên nghịch tử này!”

“Bây giờ cha hối hận đã sinh ra con? Vậy đánh chết con đi, dù sao có con trai ưu tú như anh trai vậy, con chết đối với cha mà nói cũng không có chuyện gì lớn!”

“Dật Hiên!” Phương Dật Sâm trong trẻo lạnh lùng gọi anh ta, muốn anh ta bớt tranh cãi.

“Anh, anh còn chưa thừa kế nhà họ Phương đã bắt đầu để ý đến nó rồi?”

“Phương Dật Hiên!” Cha Phương tức giận: “Mày đúng là càng ngày càng kỳ lạ! Mày chuẩn bị đi, ta đã cho người làm thủ tục, trễ nhất tháng sau mày phải đi nước ngoài du học.”

“Cha, cha cứ như vậy không muốn gặp con sao? Không kịp chờ đợi muốn đuổi con đi? Cũng đúng, có con trai ưu tú như anh con vậy, sao còn cần con, con đi, con nhất định đi, tuyệt đối sẽ không ở lại làm ngại mắt của cha!”

Lúc này người giúp việc đi vào: “Lão gia, Tô tiểu thư trở lại.”

https://thuviensach.vn

Lúc Tô Tuyết đi vào, đã nhìn thấy ba cha con đứng trong phòng, không khí quỷ dị.

Đôi mắt âm tà của Phương Dật Hiên nhìn cô một cái, khoé miệng hạ xuống, trở về phòng mình.

“Phương Dật Hiên, mày trở lại cho ta, ta còn chưa nói hết!” Cha Phương tức giận hô.

Phương Dật Hiên không để ý tí nào, bịch một tiếng đóng chặt cửa.

Cha Phương tức giận nhưng không có cách nào với đứa con trai này.

“Bác.” Tô Tuyết nhỏ giọng gọi.

Cha Phương nhìn Tô Tuyết: “Tiểu Tuyết, con trở về rồi, nghe người giúp việc nói con ra ngoài với đại thiếu gia nhà họ Mộ.”

Tô Tuyết gật đầu: “Bọn con ra con dốc ở vùng ngoại ô một chút.”

“Ha ha ha, không có việc gì, mặc dù trí lực của đại thiếu gia nhà họ Mộ có chút vấn đề, nhưng là người tốt, con thích chơi với nó, bác cũng thấy vui.”

Cha mẹ Tô Tuyết mất sớm, nhà họ Mộ là hào môn tiền tỉ, nếu Tô Tuyết không ngại đại thiếu gia nhà họ Mộ là một kẻ ngốc, ông cũng rất vui mừng nhìn cô gả đi, có một nhà chồng tốt.

Lúc cha Phương nói lời này không để ý đến trong mắt con lớn Phương Dật Sâm có một tia dị sắc.

Tô Tuyết cúi đầu, hiểu ý cha Phương.

Ánh mắt Phương Dật Sâm mơ hồ liếc qua cổ tay Tô Tuyết mơ hồ lộ ra vết dây trói màu đỏ, không nhiều lời, quay người trở về phòng mình.

https://thuviensach.vn

Đêm khuya thanh vắng, Tô tuyết mơ mơ màng màng trong giấc mộng cảm giác có gì đó đè cô không thở nổi, cảm giác khác thường làm cô dần dần tỉnh lại, ý thứ được có người đang làm chuyện đó với mình, không dám la to, nhỏ giọng gọi một tiếng: “Dật Hiên.”

Thân thể đối phương ngừng một chút: “Tiểu Tuyết.”

Toàn thân Tô Tuyết căng thẳng: “Dật, Dật Sâm…”

Cô không thể tin được là Phương Dật Sâm lạnh lẽo, vừa rồi mình không cẩn thận gọi tên Dật Hiên, cũng như nói cho anh biết, cô và Phương Dật Hiên có quan hệ kia.

“Anh yêu em, Tiểu Tuyết, vẫn luôn yêu em.” Chưa nói một chữ yêu, liền sâu hơn một bước đoạt lấy cô.

“Anh yêu tôi sao?”

“Vừa rồi em kêu tên Dật Hiên, em và nó cũng đã?”

“Tiểu Tuyết, anh và nó, em sẽ chọn ai?”

Tô Tuyết sửng sốt.

“Nói!” Đối phương dùng sức hỏi.

Tô Tuyết không nhịn được kêu lên: “A…Em…”

Cô không dám nói.

Sự im lặng và hèn nhát của cô dường như làm người phía trên tức giận, chậm rãi cầm chặt cổ tay cô, mạnh mẽ chiếm đoạt.

Tô Tuyết theo bản năng cầm bàn tay anh ta trên cổ tay mình, vô lực gọi: “Dật Sâm…”

https://thuviensach.vn

Người phía trên đột nhiên có gì đó không đúng, Tô Tuyết vội vàng đưa tay bật ngọn đèn ở đầu giường lên, thấy khuôn mặt lạnh lẽo của Phương Dật Sâm dần dần hiện lên nụ cười âm nhu quỷ dị: “Quả nhiên cô thích anh trai tôi.”

“Dật Hiên?”

Tô Tuyết lắc đầu, cô muốn nói cho anh biết, vừa rồi không phải cô nói thích Dật Sâm, mà là muốn nói: “Dật Sâm, xin anh buông tay.”

Bình thường Phương Dật Hiên thích nhất là đóng giả anh trai anh ta, bởi vì là sinh đôi, dáng vẻ hai người có thể nói là giống nhau như đúc, ngay cat mẹ Phương cũng có lúc nhận nhầm bọn họ, nên chỉ cần anh ta giả làm Phương Dật Sâm, dường như không ai nhận ra, cha Phương thường xuyên bị con trai nhỏ đùa giỡn, xem anh ta là con lớn, vì thế hận con trai nhỏ nghiến răng nghiến lợi.

“Tháng sau tôi sẽ bị đưa ra nước ngoài, lần này cô có thể ở cùng với anh trai rồi!” Phương Dật Hiên nhéo nhéo cổ cô cười quỷ dị: “Nhưng tên Mộ ngốc nghếch kia phải làm sao đây? Cô trêu chọc tình cảm người ta, thật là đáng thương, người đã ngu, cô lại còn lừa gạt tình cảm của người ta!”

Tô Tuyết không biết anh ta lại muốn làm gì.

Từ nhỏ đến lớn, anh đều là như thế này, sau lưng khi dễ cô, hành hạ cô.

“Như vậy đi, Tô Tuyết, tôi có thể giúp cô, tháng sau tôi đi rồi, tôi giúp cô nói rõ ràng với thằng ngốc kia, để cô có thể yên tâm ở cùng với anh trai tôi.” Phương Dật Hiên cười nói.

Tô Tuyết biết nhất định anh ta đã nghĩ ra cách hành hạ cô.

Phương Dật Hiên đến gần Tô Tuyết, không biết nói bên tai cô điều gì, Tô Tuyết giật mình mở to mắt không ngừng lắc đầu: “Không thể…”

https://thuviensach.vn

“Tô Tuyết, cô nhất định phải làm như vậy, nếu không tôi nhất định sẽ nói ra chuyện của chúng ta, cô nói xem nếu Mộ ngốc nghếch và anh trai tôi biết những chuyện này sẽ còn muốn cô sao? Nhà họ Phương còn chứa được cô sao?” Phương Dật Hiên uy hiếp.

Tô Tuyết bất đắc dĩ khuất phục.

…….

Mấy ngày sau trong phòng khách sạn, Phương Dật Sâm nhận được điện thoại của Tô Tuyết gõ cửa đi vào.

“Tìm anh?”

Tô Tuyết khẩn trương gật đầu.

“Hẹn anh tới đây có chuyện gì?”

“Em…” Tô Tuyết có chút sợ hãi đến gần, ngón tay trắng nõn có chút run rẩy chậm rãi leo lên vai anh, sợ đến chảy nước mắt.

Phương Dật Sâm đứng đó không cử động, mới kinh hồn bạt vía nhón chân lên chậm rãi đến gần anh, hôn lên môi anh.

Đây là lần đầu tiên cô chủ động đến gần anh, mang tất cả vốn liếng ra để dụ dỗ anh, tay Phương Dật Sâm bỗng nhúc nhích, đột nhiên ôm lấy cô, nhiệt tình hôn trả lại.

Từ nhỏ đến lớn, anh luôn đối với cô thanh thanh lãnh lãnh, cô vẫn cho rằng anh rất ghét cô, vĩnh viễn lạnh lẽo với cô, nhưng không biết thật ra anh có thể nhiệt tình như vậy.

Hai người ôm hôn chậm rãi leo lên giường lớn trong phòng khách sạn, Tô Tuyết lặng lẽ lấy chất lỏng đặt dưới giường, run run ghim xuống người

https://thuviensach.vn

Phương Dật Sâm, chất lỏng trong suốt chậm rãi chảy vào trong cơ thể đối phương.

Phương Dật Sâm nhiệt tình như lửa nằm bất động trên người Tô Tuyết.

Lúc này cửa phòng vệ sinh mở ra, Tô Tuyết chưa kịp phản ứng đã bị Phương Dật Hiên bước ra từ phòng vệ sinh dùng quần áo trói chặt lên đầu giường.

Một cước đá văng Phương Dật Sâm đang hôn mê trên người cô, bàn tay xé quần áo, quần áo trên người Tô Tuyết bị xé rách, lộ ra thân thể trắng như tuyết bên trong.

“A…” Tô Tuyết cả kinh: “Dật Hiên, anh muốn làm gì?”

Phương Dật Hiên tát cô một cái, không hề thương tiếc.

“Không giống thật sao có thể lừa gạt mọi người được?” Phương Dật Hiên nói xong liền đè xuống người cô.

“Anh bắt tôi tiêm cái gì cho Phương Dật Sâm?”

“Yên tâm, anh ta không chết đâu, chỉ là thuốc gây ảo giác mà thôi, anh ta bây giờ đang mơ một giấc mộng đẹp, mơ thấy anh ta hô mưa gọi gió với cô…”

….

Tô Tuyết gọi điện thoại đến nhà họ Mộ, Mộ ngốc nghếch nhận điện thoại, chỉ nghe được Tô Tuyết đang khóc, thật vất vả hỏi được địa chỉ khách sạn, lập tức bảo tài xế lái xe đưa anh đi.

Vẻ mặt anh lạnh lẽo, quanh thân toả ra khí lạnh, cùng với Mộ ngốc nghếch ngây thơ ngày thường không giống nhau, thu hút sự chú ý của Đường Hân.

https://thuviensach.vn

Mộ ngốc nghếch chạy đến phòng khách sạn, thấy Tô Tuyết quần áo không ngay ngắn đang khóc, trên cổ tay là vết dây hằn sâu, mặt bị đánh sưng lên, khoá miệng ứa máu.

“Tuyết Tuyết!” Mộ ngốc nghếch lo lắng gọi: “Em không sao chứ?”

Tổn thương như thế này, sao có thể không có chuyện gì?

Mộ ngốc nghếch thấy thấy Phương Dật Sâm còn ngủ say trên giường, trong mắt toả ra sát khí lạnh lẽo, vén chăn lên, tức giận đánh một quyền.

Phương Dật Sâm bị một quyền này đánh thức, mở mắt thấy một quyền tiếp theo đi tới, kịp thời giơ tay ngăn cản, không rõ chuyện gì đã xảy ra, khi tầm mắt chạm đến Tô Tuyết quần áo xốc xếch cả người đầy vết thương đang yên lặng rơi lệ thì cũng ý thức được mình đã làm gì.

“Anh dám khi dễ Tuyết Tuyết, tôi đánh chết anh!” Trong mắt Mộ ngốc nghếch tràn đầy lửa độc y hệt sát khí, ra tay không chút hoang mang.

“Tôi sẽ phụ trách.” Phương Dật Sâm đỡ quả đấm của anh ta, nhanh chóng mặc quần áo vào.

Lời nói của anh ta càng chọc giận Mộ ngốc nghếch, cường ngạnh kẻ yếu, còn nói phụ trách?”

Anh nắm chặt quả đấm trong tay, toàn thân toả ra sát khí: “Anh phá huỷ cuộc sống của Tuyết Tuyết, tôi sẽ không tha cho anh.”

Phương Dật Sâm nhìn Mộ ngốc nghếch, đáy mắt thoáng qua vẻ kinh dị, giống như bắt được gì đó, lạnh lùng giễu cợt: “Chỉ dựa vào tên ngốc anh?”

Mộ ngốc nghếch lại đánh tới, Phương Dật Sâm giơ tay cản, nhưng không nghĩ một quyền này của Mộ ngốc nghếch chỉ là để hấp dẫn sự chú ý của anh ta, giơ chân đá một cước.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng lý trí như vậy, anh ta thật sự là tên ngốc sao?

Phương Dật Sâm thất thần trong chớp mắt, quyền cước của Mộ ngốc nghếch lại đánh tới.

Tô Tuyết bị doạ sợ, tiến lên cản trở bọn họ: “Thiên Thần, đừng đánh, em không có quan hệ…”

Phương Dật Sâm thấy Tô Tuyết khóc đến đau lòng, ngón tay hơi run rẩy, đối với quyền cước của Mộ ngốc nghếch không tiếp tục đánh trả.

Trong mắt Mộ Thiên Thần lộ ra hàn khí lạnh như băng, anh thật sự động sát khí.

Anh cũng hận mình tại sao không đi trước một bước mang Tô Tuyết ra khỏi nhà họ Phương.

Anh cũng có lỗi, là lỗi của anh vô năng mới để cho cô gái mình thích bị người ta bắt nạt.

Phương Dật Sâm trúng một cước nặng nề đụng vào thành giường, dường như nghe được âm thanh xương gãy, ngang lưng đau đến mất đi tri giác.

Khi người của nhà họ Phương và nhà họ Mộ chạy đến, Phương Dật Sâm đã sớm hôn mê bất tỉnh.

Phương Dật Sâm là toàn bộ hi vọng của nhà họ Phương, rất được cha Phương coi trọng, bị đánh thành bộ dạng này, nhà họ Phương dĩ nhiên không chịu từ bỏ.

Hai nhà âm thầm đọ sức, nhà họ Mộ nguyện ý bỏ tiền giải quyết riêng, mà nhà họ Phương kiên quyết muốn kiện ra toà.

Nhà họ Mộ cũng không phải ngồi không, tìm người điều tra khách sạn mới phát hiện có điều gì không đúng.

https://thuviensach.vn

Trước khi Phương Dật Sâm đi vào Phương Dật Hiên cũng đã tiến vào, sau khi Phương Dật Sâm đi vào gần một giờ Phương Dật Hiên mới ra ngoài, mười mấy phút sau Mộ Thiên Thần đi vào.

Mộ Thiên Thần nhìn thấy những thứ này, nhớ lại lúc trước Phương Dật Sâm vẫn không đánh trả mặc cho anh đánh bao nhiêu, cũng bắt đầu có điều hoài nghi.

Anh lặng lẽ đi tìm Tô Tuyết, cũng thấy trong biệt thự gần nhà họ Phương, hai bóng dáng in trên cửa sổ, Tô Tuyết bị Phương Dật Hiên đặt trên cửa sổ hôn.

“Tô Tuyết, là người của tao!” Phương Dật Hiên âm nhu cười nói, mắt xuyên qua Tô Tuyết nhìn Mộ ngốc nghếch trong đêm.

Ánh mắt Mộ ngốc nghếch dần ảm đạm, yên lặng xoay người rời đi.

Vài ngày sau nhà họ Mộ giao chứng cớ cho nhà họ Phương, dù có sai lầm cũng không phải lỗi của một mình nhà họ Mộ, nếu muốn làm lớn chuyện, đến lúc đó tra ra ẩn tình, chỉ sợ khó chịu không phải là nhà họ Mộ.

Cha Phương xem qua tài liệu, đánh Phương Dật Hiên một cái tát, chất vấn anh ta đã xảy ra chuyện gì.

Thái độ Phương Dật Hiên thờ ơ, ngay trước mặt cha mẹ, Tô Tuyết, nói ra tất cả mọi chuyện, nếu như anh ta không phải là con của bọn họ, bọn họ đã tức giận đánh chết anh ta rồi.

Phương Dật Hiên cố ý thêm dầu vào lửa: “Con đã sớm ở cùng một chỗ với Tô Tuyết. Con không thích cô ta, nhưng anh yêu cô ta, con chính là phải ngủ với cô ta. Không phải các người đều thích anh trai sao? Anh ta ưu tú, nhưng cô gái anh ta thích không phải mỗi ngày đều ngủ dưới thân con sao, con muốn chơi thế nào thì chơi thế đó…”

https://thuviensach.vn

Cha Phương tức giận hung hăng đánh con trai nhỏ một trận, Phương Dật Hiên bị đánh khoé miệng ứa máu, nhưng vẫn cố ý nói vài lời kích thích cha mẹ.

“Tất cả đều là do con thiết kế, con muốn cho anh khổ sở, để cho người phụ nữ anh ta thích khổ sở, con còn muốn ngày ngày trước mặt anh ta ngủ với người phụ nữ anh ta thích…”

“Nghịch tử!” Cha Phương giận đến run rẩy.

Tô Tuyết nhìn Phương Dật Hiên, sắc mặt trắng bệch.

……..

Sau lại giống như người bên ngoài đồn đại, nhà họ Phương nhân gần một trăm triệu tiền bồi thường từ nhà họ Mộ, chuyện này cũng xem như đã giải quyết.

Dù sao chuyện kia quá lớn, nếu những chuyện xấu của nhà họ Phương bị lộ ra, khó chịu cũng là nhà họ Phương.

Chuyện đã qua, nhà họ Phương cũng ra nước ngoài, cũng là để dễ dàng chăm sóc con lớn bị thương nặng.

Chuyện này qua thời gian, dần dần bị quên lãng.

Nhưng sau chuyện này, cha Phương tức giận nhiều năm không nói câu nào với con trai nhỏ, hoàn toàn xem anh ta như không khí.

Còn đối với Tô Tuyết cũng không thân thiện như trước kia.

Đối với người làm hại con trai mình bị tàn phế lại là người nó yêu sâu đậm, ông không ngừng hối hận đã đón cô ta vào nhà họ Phương.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải con mình cầu xin đừng đuổi nàng ta đi, ông đã sớm đuổi cô ta ra khỏi nhà họ Phương rồi.

Phương Dật Hiên cũng không dừng ở đó, cố ý nói với cha mẹ chuyện mình muốn đính hôn với cô, cha Phương đã hết sức thất vọng đối với đứa con trai này, nó muốn làm gì tuỳ nó.

Thống khổ nhất vẫn là Phương Dật Sâm, nhưng anh chỉ nói một câu chúc phúc, cũng không nói gì nữa.

Tô Tuyết biết Phương Dật Hiên làm vậy chỉ vì cố tình chọc giận Phương Dật Sâm và cha mẹ mình, cũng không đoán được rằng mình bị ép buộc bồi khách hàng của nhà họ Phương, không ngừng ép cô làm chuyện cô không muốn làm.

Lúc này nhà họ Mộ đổi chủ, lão tổng tập đoàn Đường thị bị người ta bắn chết, một loạt tin tức bị truyền thông giật tít trang đầu, Phương Dật Hiên liền tìm được trò chơi mới.

“Thì ra anh ta căn bản không ngốc! Có ý tứ!”

Phương Dật Hiên nhìn qua nội dung trên báo, nghiêng đầu nhìn Tô Tuyết: “Thật là đáng tiếc, nếu ban đầu cô lựa chọn anh ta, bây giờ cô đã là thiếu phu nhân nhà họ Mộ, cũng sẽ không bị người phụ nữ khác chiếm chỗ.”

“Chỉ là, không biết anh ta có còn có ý với cô không, có lẽ nhiều năm như vậy anh ta vẫn không quên được cô, còn cô, cô phải gạt được anh ta lên giường của cô, sau đó ly hôn cưới cô, tôi sẽ không để cô phải ngủ với khách hàng của nhà họ Phương, cô thấy thế nào?”

“Dật Hiên, sao anh phải làm như vậy? Tôi đã rất khổ sở rồi, sao anh còn ép buộc tôi?”

https://thuviensach.vn

“Cô nhất định phải đồng ý cho dù tôi không ép buộc cô, bệnh của anh tôi cô cũng biết, không thể rời khỏi thuốc, tuỳ lúc có thể đi đời nhà ma, sau này chủ nhân của nhà họ Phương là tôi, mà Phương Dật Hiên tôi chưa bao giờ nuôi phụ nữ vô dụng, đến lúc đó chỉ có thể đuổi cô ra ngoài tự sinh tự diệt, tôi tin tưởng ba mẹ sẽ không ngăn cản.”

“Tại sao lại đối với tôi như vậy?” Tô Tuyết hỏi: “Cũng vì Dật Sâm yêu tôi?”

Bị cô nói đúng chỗ đau trong lòng mình, một phát nắm được tóc cô: “Không sai, muốn trách thì trách anh tôi thích cô, cho nên tôi muốn hành hạ cô, để cô đau đến không muốn sống, để cho anh tôi đau đến không muốn sống, cha mẹ tôi cũng sẽ khó chịu.”

“Dù sao tôi cũng là nghịch tử của nhà họ Phương, trong mắt bọn họ chính là một tên phế vật bất học vô thuật, trong mắt bọn họ chỉ có anh trai, tôi như thế nào lại không biết xấu hổ mà không làm chuyện có ý nghĩa để không phụ lòng bọn họ đây? Cô nói có phải không, Tô Tuyết!”

……

Mở mắt, tầm mắt mơ hồ thấy tất cả mọi người đều mặc áo trắng mang khẩu trang, lại nhắm mắt lần nữa, giống như trong một giấc mộng dài.

Bên ngoài phòng cấp cứu Giang Dĩ Mạch và Mộ Thiên Thần lo lắng chờ đợi, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới Tô Tuyết sẽ nhảy lầu, hơn nữa còn nhảy lầu ở nhà họ Mộ.

Nếu cô ấy có chuyện gì, nhà họ Mộ có nhảy xuống Hoàng Hà cũng không rửa sạch được.

Phương Dật Sâm ngồi trên xe lăn bằng điện cũng yên tĩnh chờ đợi, không biết sau bao lâu, đèn trước phòng cấp cứu tắt đi, bác sĩ ra khỏi

https://thuviensach.vn

phòng, mở khẩu trang trả lời người thân: “Yên tâm đi, người lớn và đứa bé đều không sao.”

“Đứa bé?” Giang Dĩ Mạch kinh ngạc: “Cô ấy mang thai?”

“Đã hai tuần rồi.”

“Cô ấy vẫn ở nhà họ Mộ, không phải đã mang đứa bé của anh rể chứ?” Giang Mỹ Kỳ không biết xông ra từ đâu, nâng cao bụng chỉ sợ thiên hạ không loạn nói, còn cố ý tô đen: “Chị, em không có ý đó, anh rể tốt với chị như vậy, tuyệt đối sẽ không phản bội chị, em chỉ là nhanh mồm nhanh miệng, với lại…Khoảng thời gian Tô tiểu thư vẫn đang ở nhà họ Mộ, bây giờ đột nhiên cô ấy mang thai, cho dù là ai cũng sẽ hoài nghi anh rể.”

Giang Dĩ Mạch nhìn Giang Mỹ Kỳ, buồn cười hỏi: “Sao cô lại rõ ràng Tô Tuyết vẫn đang ở nhà họ Mộ chúng tôi, không có ra ngoài tiếp xúc với người khác?”

“Chị, chị đừng tức giận, em không có ý nghi ngờ anh rể, chỉ là bàn luận.”

“Hay cho bàn luận, chuyện này có liên quan tới cô sao?”

“Chị, em chỉ là quan tâm chị thôi.”

“Cô nên quan tâm tới đứa bé trong bụng không biết cha nó là ai đi!” Giang Dĩ Mạch mỉa mai nói.

Giang Mỹ Kỳ bị uất ức điềm đạm đáng yêu rơi lệ: “Chị, em biết chị không sinh được em bé, trong lòng khổ sở, em biết cố ý lớn bụng xuất hiện trước mặt chị sẽ làm chị mất hứng, em chỉ là đến bệnh viện khám thai ngẫu nhiên gặp được chị và anh rể, em đi ngay đây.”

https://thuviensach.vn

Một câu nói tràn đầy giễu cợt kể khổ, châm chọc Giang Dĩ Mạch không thể sinh con.

Đây cũng là chỗ đau của Giang Dĩ Mạch.

“Bác sĩ cũng không nói tôi không sinh con được, sao cô lại biết? Chẳng lẽ cô là thần y tái thế? Cũng là phụ nữ có thai hơn năm tháng, nên vì đứa nhỏ trong bụng mà giữ khẩu đức thôi.”

Giang Mỹ Kỳ cúi đầu, người khác không thấy được ánh mắt âm lãnh của cô ta: “Thật xin lỗi, chị, em không nên tới đây, em đi ngay đây.”

Giang Gia Kiệt cũng theo tới đây, thấy Giang Mỹ Kỳ vừa đi vừa lâu nước mắt: “Chị, chị đi đâu vậy?”

“Chị gặp chị, đi đến chào hỏi.”

“Chào hỏi chị khóc cái gì?”

“Chị nói đứa bé trong bụng chị không biết cha nó là ai, mag Mộ Thiên Thần cũng không giúp chị và đứa nhỏ trong bụng.”

“Chị, chị đừng khổ sở, em sẽ đoạt lại sản nghiệp nhà họ Giang chúng ta từ trong tay Giang Dĩ Mạch, giúp chị xả cơn giận này.” Giang Gia Kiệt tức giận nói.

“Em có thể có cách gì? Chị có Mộ Thiên Thần ở đây, em căn bản không phải là đối thủ, lấy lại tài sản từ tay chị ấy là không thể nào, trừ phi chị ấy chết rồi.”

Từng câu của Giang Mỹ Kỳ đều mang ám hiệu.

Hai chị em rời khỏi bệnh viện, Giang Gia Kiệt lái xe đưa Giang Mỹ Kỳ trở về.

https://thuviensach.vn

“Chị, bây giờ chị đang mang thai, tất cả mọi người đều biết đứa bé này không phải của anh Hạo Thiên, chị còn muốn ở lại nhà họ Đường sao? Nhất định mẹ của anh Hạo Thiên rất có ý kiến với chị, nếu không chị đến nhà họ Giang ở đi.”

“Mẹ Hạo Thiên đối với chị rất tốt, em không cần lo lắng.”

Tất cả các sản nghiệp nhà họ Đường đều đứng tên cô, cho dù muốn đi, cũng là mẹ của Hạo Thiên đi.

“Chị, còn hơn ba tháng nữa chị sinh rồi, anh Hạo Thiên ra tù sẽ không chấp nhận đứa bé này, chị định giải thích với anh Hạo Thiên thế nào?”

“Chị đã đưa đơn ly hôn đến cho Hạo Thiên.”

“Chị phải ly hôn với anh Hạo Thiên?” Giang Gia Kiệt kinh ngạc.

“Đứa bé cũng sắp sinh, còn có cách khác sao?”

Nếu như không phải bị Giang Dĩ Mạch vạch trần chuyện mình hối lộ trưởng ngục giam tìm người ám sát Đường Hạo Thiên, mình sẽ không lưu lạc đến mức danh tiếng thối như vậy.

Nếu danh tiếng đã thối, không bằng trực tiếp ly hôn.

Tóm lại tài sản nhà họ Đường đã tới tay.

Giang Mỹ Kỳ cô không mất mát gì.

Đến nhà họ Đường, vẻ mặt mẹ Đường như đưa đám, thấy Giang Mỹ Kỳ nâng bụng đi vào, giận mà không dám nói gì đi về phòng mình.

“Mẹ, rót cho con ly nước.” Giang Mỹ Kỳ ngồi trên ghế salon sai bảo.

https://thuviensach.vn

Điện thoại trong túi sách reo, Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn màn hình điện thoại loé lên tên của Mộ Tử Duệ.

“Phá thai.” Đầu bên kia truyền đến giọng nói của Mộ Tử Duệ.

“Cũng 5 tháng rồi, phá thế nào?”

“Cô thật sự muốn sinh con ra? Giang Mỹ Kỳ, cô nghĩ gì? Tôi đã sớm nói với cô, tôi sẽ không nhận đứa bé này, cũng không thể cưới cô, tôi chỉ yêu Mạch Mạch.”

“Tôi có bắt anh phải lấy tôi sao? Anh sợ gì chứ?” Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói: “Đàn ông các người chính là độc ác như vậy, tôi cực khổ vì các người mang thai sinh con, anh không cưới tôi coi như xong, lại cư xử với tôi như thế!”

Giang Mỹ Kỳ đứng lên trở về phòng.

“Tôi nói cô phá thai, là cô không muốn.”

“Trên thế giới sao lại có người cha ác độc như vậy, đây chính là con ruột của anh!”

Đẩy cửa phòng ra, đột nhiên bị một bàn tay to bắt được ép lên vách tường, sau đó bị đàn ông hôn.

Mẹ Đường bưng chén nước ra ngoài, phát hiện Giang Mỹ Kỳ không có trên ghế salon.

Trong phòng ngủ mơ hồ truyền đến tiếng cười.

Giang Mỹ Kỳ đẩy người đàn ông đang hôn mình ra: “Tôi đang có bầu năm tháng đó.”

“Vậy cô còn bảo tôi tới đây?” Phương Dật Hiên cười đến âm nhu.

https://thuviensach.vn

“Kỳ Kỳ, cô đang nói chuyện với ai?” Mộ Tử Duệ bên kia hỏi.

“Một người bạn.” Giang Mỹ Kỳ trực tiếp cúp điện thoại của Mộ Tử Duệ.

“Dầu gì cũng là cha đứa bé trong bụng cô, sao cô lại độc ác như vậy?”

“Anh ta không nhận đứa bé này.”

“Vậy thì nghe lời anh ta phá đi thôi.”

Giang Mỹ Kỳ nhìn anh ta cười nhạt: “Tôi thật lòng yêu anh ấy, không nỡ bỏ đứa bé này.”

“Ha ha…” Phương Dật Hiên nhịn không được bật cười, có lẽ vì quá buồn cười, ôm bụng cười ngặt nghẽo.

Đột nhiên tiếng chén nước rơi xuống, Giang Mỹ Kỳ đưa tay đóng chặt cửa phòng, không để ý đến mẹ Đường.

Tất cả tài sản nhà họ Đường đều nằm trong tay cô, không cần nhìn sắc mặt của mẹ Đường.

"Bị mẹ chồng cô phát hiện sao?" Phương Dật Hiên cố ý nói.

"Tôi đã ly hôn với Đường Hạo Thiên, cái gì mà mẹ chồng chứ!" Giang Mỹ Kỳ khinh thường nói.

Phương Dật Hiên một mực cười, cười đến không sai biệt lắm mới nói: "Giang tiểu thư, về sau có thể đừng nói chuyện buồn cười như vậy hay không?"

"Cái gì chuyện cười?"

https://thuviensach.vn

"Cô nói cô rất yêu Mộ Tử Duệ, không nỡ bỏ đứa bé này. . . . . Phốc. . . . . ." Phương Dật Hiên lại không nhịn được muốn cười.

"Có gì buồn cười sao? Giang Mỹ Kỳ tôi thì không thể yêu một người thật lòng sao?"

"Chúng ta cũng đừng giả vờ nữa." Phương Dật Hiên cười nói, "Trong lòng cô thật lòng yêu chỉ có chính cô."

Giang Mỹ Kỳ bị người nói toạc ra, sắc mặt có chút lạnh lẽo.

"Cô ly hôn với chồng cô là muốn mượn đứa bé này gả cho Mộ Tử Duệ, nhất định không phải là mục đích của cô?"

"Anh đừng nói lung tung, tôi không có mục đích khác." Giang Mỹ Kỳ không chịu nói thật: "Tôi là phụ nữ, đương nhiên vẫn là muốn gả cho người, sống một cuộc sống bình thường, Mộ Tử Duệ là người thích hợp nhất."

"Anh ta thích Giang Dĩ Mạch."

"Giang Dĩ Mạch không thích anh ta."

"Nhưng anh cũng không thích cô!"

"Nhưng tôi mang thai đứa bé của anh ta.” Giang Mỹ Kỳ nói.

"Cô có đứa bé của anh ta thì có thể làm gì, trong lòng người anh ta yêu vĩnh viễn là Giang Dĩ Mạch, xem như Giang Dĩ Mạch không thích anh ta, nhưng cô cũng không thể đùa giỡn."

"Cho nên không phải tôi đã mời anh tới sao!" Giang Mỹ Kỳ cười nói.

Phương Dật Hiên ngồi lên ghế sa lon, cánh tay gác trên ghế sa lon, cũng biết Giang Mỹ Kỳ gọi mình tới đây không có chuyện gì tốt.

https://thuviensach.vn

Trước đây lúc nhà họ Phương còn chưa rời đi, anh và Giang Mỹ Kỳ học cùng trường, không quen, nhưng cũng xem như biết.

Không biết Giang Mỹ Kỳ từ đâu lấy được số điện thoại của anh ta, nói muốn giao dịch với anh ta.

"Nói đi, muốn làm gì!"

Giang Mỹ Kỳ đi tới ngồi xuống bên người Phương Dật Hiên, rúc vào trên vai của anh ta: “Tôi biết rõ từ nhỏ đến lớn anh luôn bị ánh sáng của anh anh che khuất, cả đời cũng sống trong bóng dáng của anh ta, bị cha mẹ anh xem thường. . . . . ."

Sắc mặt của Phương Dật Hiên dần lạnh, "Muốn gì thì nói mau, chớ đi vòng vèo."

"Anh nhất định hận thấu anh anh, bây giờ tôi có một cách để cho anh anh có tiếng xấu."

"Không nói thì thôi!" Phương Dật Hiên đứng dậy muốn đi.

Giang Mỹ Kỳ liền vội vàng kéo anh ta, "Tôi muốn anh giả thành anh anh cưỡng gian Giang Dĩ Mạch."

"Giang Mỹ Kỳ, đến cùng cô muốn làm cái gì? Nếu tôi thật sự cưỡi lên Giang Dĩ Mạch, nhất định Mộ Thiên Thần sẽ giết chết tôi, còn có nếu Mộ Tử Duệ biết đây là do cô phía sau màn bày ra, đừng nói là cô gả cho anh ta, sợ là ý muốn giết chết cô cũng có."

"Cho nên chúng ta phải lặng lẽ làm, đến lúc đó đẩy tất cả trách nhiệm lên đầu anh anh."

"Cô thật sự coi Mộ Thiên Thần là tên ngốc?"

"Anh sợ?"

https://thuviensach.vn

"Đừng dùng phép khích tướng với tôi, vô dụng."

"Vậy anh nói anh có làm hay không, nếu là anh sợ, vậy cứ coi như tôi chưa nói." Giang Mỹ Kỳ cũng nói thẳng.

"Tôi có thể được gì?" Phương Dật Hiên hỏi.

"Anh có thể diệt trừ anh anh, sau này cả nhà họ Phương đều là của anh."

Phương Dật Hiên cười lạnh, "Cô thật đúng là biết tính toán, tôi đi cưỡng gian Giang Dĩ Mạch nên đắc tội Mộ Thiên Thần và Mộ Tử Duệ, còn đưa anh tôi vào tù, cô thật ra không cần làm gì cả, ngồi mát ăn bát vàng, cô xem tôi là tên ngốc hay sao?"

"Vậy anh muốn gì?"

"Tôi mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi làm chuyện này, dù sao cô cũng nên bỏ ra giá cao tương đương chứ."

Giang Mỹ Kỳ cảnh giác nhìn hắn: "Anh muốn gì?"

"Nói cho tôi biết trước kế hoạch và mục đích cuối cùng của cô."

"Không có kế hoạch, mục đích cuối cùng của tôi chính là hủy diệt Giang Dĩ Mạch, làm cho Mộ Tử Duệ chết tâm. . . . . ."

Phương Dật hiên đột nhiên đứng lên: "Cô nói như vậy là không có thành ý, vậy chúng ta không còn gì để nói ."

"Tôi thừa nhận tôi là vì tiền." Giang Mỹ Kỳ ngăn Phương Dật Hiên lại nói.

"Tiếp tục."

https://thuviensach.vn

"Mặc dù Mộ Tử Duệ không phải là tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị, nhưng anh ta cũng là một trong hai đại cổ đông, có đến 46% cổ quyền, cũng là tài sản rất lớn, gả cho anh ta cũng là một lựa chọn không tồi. Thân thể Giang Dĩ Mạch có vấn đề không sinh được đứa bé, tương lai người thừa kế nhà họ Mộ còn không phải là đứa bé của tôi và Mộ Tử Duệ. Cho nên bây giờ tôi phải phá hủy Giang Dĩ Mạch, làm cho Mộ Tử Duệ chết tâm với cô ta."

"Sao cô lại hận Giang Dĩ Mạch như vậy? Lại nói cô ta cũng là chị ruột cùng cha khác mẹ với cô."

"Sản nghiệp nhà họ Giang là do mẹ tôi khổ cực vài chục năm kinh doanh mới có ngày hôm nay, tại sao Giang Dĩ Mạch nói lấy đi liền lấy đi?" Trong mắt Giang Mỹ Kỳ bắn ra hận ý.

"Cô nói nhiều như vậy, rõ ràng là cô và Giang Dĩ Mạch có thù oán, tôi và Giang Dĩ Mạch không thù không oán, tại sao lại muốn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng giúp cô chứ?" Phương Dật Hiên hỏi ngược lại.

“Từ nhỏ anh đã bị người xung quanh không ngừng so sánh với anh trai, vẫn sống trong cái bóng của anh ta, ngay cả cha mẹ ruột cũng coi thường anh, anh cam tâm sống cả đời như vậy?” Giang Mỹ Kỳ hỏi.

"Đây là chuyện của tôi, bây giờ tôi muốn chỗ tốt, nếu như cô có thể cho tôi chỗ tốt tôi muốn, tôi liền đồng ý giúp cô."

"Anh muốn gì?"

"Tôi không muốn gì đặc biệt, tự cô xem đi." Phương Dật Hiên nhìn cô: "Cô có thể cho tôi cái gì?"

"Ba chục triệu." Giang Mỹ Kỳ nói.

https://thuviensach.vn

Phương Dật Hiên cười lạnh: “Một cái mạng của tôi chỉ đáng giá ba chục triệu? Anh tôi thiếu mất hai chân còn trị giá một trăm triệu. Cô đang cười nhạo tôi sao?"

Giang Mỹ Kỳ không nghĩ tới khẩu vị đối phương lớn như vậy, "Được, một tỷ liền một tỷ."

"Không, 3 tỷ."

Giang Mỹ Kỳ đột nhiên đứng lên: "Phương Dật Hiên, anh cho là Giang Mỹ Kỳ tôi dễ khi dễ? Vừa mở miệng liền rao giá trên trời!"

"Đó là mạng của tôi!" Phương Dật Hiên nói, "Cô nhất định phải đồng ý, nếu không coi như xong."

"Đồng ý!" Giang Mỹ Kỳ cắn răng nói, "Chẳng qua tôi có thêm một điều kiện!"

"Cô nói!"

"Chơi chết Giang Dĩ Mạch!" Trong mắt Giang Mỹ Kỳ lóe lên một tia độc ác.

“Cô điên rồi." Phương Dật Hiên tới gần, âm nhu cười lạnh.

*

Phòng bệnh trong bệnh viện, Tô Tuyết chậm rãi tỉnh lại.

Chậm chạp mở mắt, ngửi thấy mùi thuốc sát trùng.

Lúc thấy Giang Dĩ Mạch và Mộ Thiên Thần bên giường bệnh mới nghi ngờ mở miệng: “Sao hai người lại ở đây?"

Cô lại liếc mắt nhìn phòng bệnh: “Sao tôi lại ở đây?"

https://thuviensach.vn

"Cô nhảy lầu ở nhà họ Mộ, được đưa tới bệnh viện cấp cứu." Giang Dĩ Mạch nói, "Cô có chuyện gì nghĩ không thông lại nhảy lầu ở nhà họ Mộ, người không biết còn tưởng rằng khoảng thời gian ở nhà họ Mộ chúng tôi làm gì cô!"

"Thật xin lỗi, tôi chỉ là nhất thời không nghĩ ra nên mới. . . . . ." Tô Tuyết rũ mắt xuống.

"Chỉ là cũng may, đứa bé trong bụng ngươi không sao." Giang Dĩ Mạch cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Mang thai?" Tô Tuyết kinh sợ sờ bụng mình.

"Đúng, cô mang thai, bác sĩ nói đã hai tuần rồi."

Trong lòng Giang Dĩ Mạch bất bình, tại sao người khác tùy tùy tiện tiện cũng có thể mang thai, tự mình cố gắng bụng cũng không có một chút động tĩnh nào.

Mỗi lần cũng đều vì vậy mà bị Giang Mỹ Kỳ cười nhạo.

"Tôi mang thai?" Dường như Tô Tuyết cũng không thể tin được sự thật này, theo bản năng giơ tay lên sờ sờ bụng bằng phẳng.

"Bây giờ cũng sắp làm mẹ rồi, cố gắng sống tốt hơn nữa, coi như là vì đứa nhỏ trong bụng." Giang Dĩ Mạch nói.

Tô Tuyết cúi đầu nhìn cái bụng bằng phẳng của mình, mình có đứa bé.

Xe lăn chuyển động phát ra tiếng vang nhỏ, Tô Tuyết ngẩng đầu đối diện đôi mắt bình tĩnh không một gợn sóng của Phương Dật Sâm, vẻ mặt anh ta vẫn trong trẻo lạnh nhạt không có một cảm xúc dư thừa.

Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch cùng rời khỏi, không quấy rầy bọn họ.

https://thuviensach.vn

“Mấy ngày nữa anh về nước, lúc đó em cùng anh trở về.” Phương Dật Sâm lạnh lùng nói.

Tô tuyết cúi đầu không nói.

“Đứa bé này em không cần lo lắng, nhà họ Phương chúng ta chắc chắn quản em và đứa bé.”

…….

Ra khỏi bệnh viện, nắng chiều lửa đỏ một mảng lớn chân trời.

Người đàn ông ngồi trên xe lăn chuyển động, mặt không thay đổi nhìn chiếc xe sang trọng chậm rãi rời khỏi bệnh viện.

Giang Dĩ Mạch ngồi ở vị trí cạnh ghế lái hỏi Mộ Thiên Thần: “Rốt cuộc anh làm gì với Tô Tuyết, ép người ta nhảy lầu tự tử, suýt nữa một xác hai mạng!”

“Không làm gì cả, chỉ nói thật cho cô ta biết, bà xã anh tốt bụng chứa chấp cô ta, cô ta lại sau lưng quyến rũ anh, người như vậy không thể ở lại nhà họ Mộ nữa!”

“Anh không thể uyển chuyển một chút sao? Người ta là người yêu trước kia của anh đấy!” Giang Dĩ Mạch cố ý nhấn mạnh chữ người yêu, lại hỏi: “Cô ấy thiếu chút nữa một xác hai mạng, anh không đau lòng chút nào sao?”

“Sao anh lại đau lòng vợ của người khác chứ?” Mộ Thiên Thần nhàn nhạt hỏi.

“Thật ra thì cô ấy cũng rất đáng thương.” Giang Dĩ Mạch nói: “Nếu như không phải hết cách rồi, cũng sẽ không bị buộc phải nhảy lầu.”

https://thuviensach.vn

“Người đáng thương cũng có chỗ đáng hận.” Trong mắt Mộ Thiên Thần tối dần….

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Chỉ Cần Tôi Không Chết, Món Nợ Này Nhất Định Phải Thanh Toán Với Cô (2)

Giang Mỹ Kỳ đột nhiên nhận được điện thoại, đầu dây bên kia truyền đến giọng Phương Dật Hiên: "Chuyện này đã thành, lập tức chuyển tiền cho tôi, trước khi Mộ Thiên Thần phát hiện tôi phải rời khỏi nơi này."

"Ảnh chụp?"

"Tiền trao cháo múc!"

"Tôi muốn xem ảnh trước."

"Cô mang tiền đến đây, đến lúc đó tôi sẽ cho cô xem hình."

"Giang Dĩ Mạch đâu?" Giang Mỹ Kỳ tiếp tục hỏi.

"Cô ta còn chưa tỉnh, muốn nhìn cô ta hay không?"

Phương Dật Hiên mả clip, Giang Mỹ Kỳ bên kia thấy trong màn hình trên đất bừa bãi, Giang Dĩ Mạch quần áo không chỉnh tề nằm ở trên giường, khóe miệng sưng đỏ mơ hồ có tơ máu.

"Hiện tại cô ta ở nhà họ Phương sao?"

"Cô hỏi chuyện này làm cái gì?" Phương Dật Hiên cảnh giác hỏi: "Giang Mỹ Kỳ, cô đừng có giở trò gì, bằng không hai chúng ta ai cũng

https://thuviensach.vn

đừng nghĩ sẽ thoát."

"Bây giờ tôi sẽ qua đó đưa tiền cho anh!"

Hơn hai mươi phút sau, Giang Mỹ Kỳ xuất hiện tại nhà họ Phương.

Phương Dật Hiên nhìn Giang Mỹ Kỳ tay không mà đến: "Tiền?"

"Ảnh chụp?"

Phương Dật Hiên đưa di động của mình của cô ta xem, bên trong là một bức ảnh chụp cảnh Giang Dĩ Mạch thê thảm.

"Tiền?"

Giang Mỹ Kỳ nhìn tấm hình kia, sau đó nói: "Khoản tiền kia không phải số lượng nhỏ, nhất thời tôi không kiếm được nhiều tiền như vậy, đợi đến khi hài tử trong bụng tôi được sinh ra, tôi sẽ trả anh toàn bộ số tiền đó, tôi sẽ trả anh trước ba trăm vạn. . ."

"Ba trăm vạn?" Phương Dật Hiên buồn cười: "Cô cho ăn xin sao? Lúc trước thực ra tôi không dám, chuyện tôi đã làm, trước khi Mộ Thiên Thần phát hiện thì tôi phải rời khỏi đây, bây giờ cô lại nói à không có tiền, cô nghĩ Phương Dật Hiên tôi dễ bắt nạt lắm hay sao?"

"Tôi đâu có nói là không trả, chỉ là nhất thời không kiếm đâu ra nhiều tiền như vậy, anh hãy cho tôi chút thời gian, đợi đứa nhỏ trong bụng tôi được sinh ra, đến lúc đó tôi sẽ trả toàn bộ cho anh." Giang Mỹ Kỳ nói: "Bây giờ chúng ta đang đứng trên cùng một chiếc thuyền, làm sao tôi có thể đùa giỡn anh được chứ?"

Giang Mỹ Kỳ đưa chi phiếu ba trăm vạn cho Phương Dật Hiên, thúc giục: "Dật Hiên, anh hãy mau rời khỏi đây đi, một lúc nữa mà Mộ Thiên Thần không thấy Giang Dĩ Mạch, sẽ tìm đến đây thì phiền toái lắm."

https://thuviensach.vn

"Giang Dĩ Mạch đã biết tôi là Phương Dật Hiên!" Phương Dật Hiên nói.

"Sao anh có thể để cho cô ấy biết?" Kỳ thật đối với chuyện này, Giang Mỹ Kỳ cũng không thấy sao cả, người nên lo lắng cũng không phải cô ta.

"Hai chân của anh tôi bị tàn tật, không thể giao hợp, thì làm sao có thể làm như thế với cô ta?"

"Bây giờ chúng ta phải tự giả quyết cô ta, chỉ có người chết mới không thể nói gì." Giang Mỹ Kỳ trong mắt lóe ra tia ác độc: "Đến lúc đó tìm một kẻ chết thay gánh tội thay là được!"

Phương Dật Hiên cầm lấy dao gọt trái cây trên bàn: "Cô làm đi!"

Giang Mỹ Kỳ lui về phía sau một bước: "Tôi là phụ nữ có thai, không thể nhìn thấy máu!"

"Người là tôi ngủ, khẳng định là tôi trốn không thoát, nếu cô không đưa ba triệu, vậy thì cô động thủ đi, như vậy chúng ta mới xem như đồng cam cộng khổ, một sợi dây thừng buộc hai con châu chấu, ai cũng trốn không thoát!" Phương Dật Hiên nói.

"Tôi không thể thấy máu." Giang Mỹ Kỳ không có ngốc đến mức làm dơ tay mình.

Nếu Phương Dật Hiên không được Giang Dĩ Mạch làm cho thông suốt, và kế hoạch của cô ta thành công, sau đó cô ta sẽ nghĩ biện pháp để Giang Gia Kiệt động tay động chân trên xe của Mộ Thiên Thần, đến lúc đó xe hủy người chết, chết không đối chứng, tất cả tài sản nhà họ Mộ và nhà họ Giang lưu lại đều thuộc về cô ta và Mộ Tử Duệ rồi.

Nói cách khác là đều thuộc về đứa con trong bụng cô ta rồi.

https://thuviensach.vn

Phương Dật Hiên nhét dao gọt trái cây vào trong tay Giang Mỹ Kỳ, đẩy cô ta tiến vào phòng ngủ: "Nhất định phải do cô động thủ! Cô muốn toàn thân mà lui, đổ hết trách nhiệm cho tôi, cũng không dễ dàng như vậy!"

Giang Mỹ Kỳ nắm dao gọt trái cây trong tay có chút phát run, nhìn Giang Dĩ Mạch quần áo không chỉnh tề chậm rãi mở to mắt, hoảng sợ.

“Cô muốn giết tôi?"

"Bị cô phát hiện, cô chỉ có thể chết!" Lúc này Giang Mỹ Kỳ muốn toàn thân mà lui, cũng đã không còn khả năng nữa rồi.

Đến bây giờ mọi chuyện đã khác xa với kế hoạch của cô ta rồi.

"Giang Mỹ Kỳ, cô tìm người tính kế tôi, bây giờ lại muốn giết tôi, chỉ cần tôi không chết, món nợ này tôi nhất định phải thanh toán hết với cô." Giang Dĩ Mạch hung hăng nói.

"Hôm nay chính là ngày chết của cô, hãy xuống địa ngục mà thanh toán đi!" Giang Mỹ Kỳ bị tức giận cầm dao gọt trái cây đâm về phía Giang Dĩ Mạch.

"Dừng tay!"

Mộ Tử Duệ đột nhiên vọt vào, bắt lấy Giang Mỹ Kỳ dùng lực hất ra, Giang Mỹ Kỳ đang mang thai bị hất mạnh vào tường, bụng đau ngoặn.

"Mạch Mạch!" Mộ Tử Duệ nhìn Giang Dĩ Mạch quần áo không chỉnh tề, đối thoại vừa rồi anh ta cũng đã nghe được một phần, quay đầu hung tợn nhìn Giang Mỹ Kỳ: "Giang Mỹ Kỳ, vậy mà cô lại tính kế Mạch Mạch, món nợ này cô hãy nhớ ký cho tôi!"

Giang Mỹ Kỳ lắc đầu: "Không phải. . ."

Cô ta đau bụng sắc mặt trắng bệch: "Tử Duệ, em đau bụng. . ."

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ không quan tâm cô ta, ôm lấy Giang Dĩ Mạch rời khỏi nhà họ Phương.

Phương Dật Hiên nhìn Giang Mỹ Kỳvẫn ngồi xổm vách tường: "Đừng giả vờ nữa, họ đã đi rồi."

"Tôi không giả vờ, thật sự rất đau. . ." Vẻ mặt Giang Mỹ Kỳ thống khổ nói.

Phương Dật Hiên không phản ứng gì nhìn cô ta, cho rằng cô ta vẫn còn đang giả vờ: "Ba triệu đã đồng ý đưa cho tôi, khi nào thì đưa?"

"Là anh gọi điện cho Mộ Tử Duệ tới? Bây giờ còn muốn tiền? Không có cửa đâu! Một đồng tôi cũng sẽ không đưa cho anh!" Giang Mỹ Kỳ nâng bụng tức giận nói.

"Nói như vậy là cô muốn nuốt lời rồi hả?" Phương Dật Hiên đến gần, đồng thời nhấc cô ta lên.

"Anh muốn làm cái gì? Bây giờ tôi là phụ nữ có thai!"

"Giang Dĩ Mạch nói cô ra giá để tôi làm hại cô ta, cô ta nguyện ý ra gấp đôi để tôi làm như vậy với cô, cô đã nuốt lời, tôi đây liền không khách khí nữa!" Phương Dật Hiên bắt lấy Giang Mỹ Kỳ dùng lực ném lên trên giường.

Sắc mặt Giang Mỹ Kỳ trắng bệch: "Giang Dĩ Mạch? Không phải anh đã khiến cô ta. . ."

"Làm sao tôi có thể lấy tính mạng của mình ra đánh cược được?"

"Anh. . ."

"Được rồi, chúng ta bắt đầu đi! Giang Dĩ Mạch phóng khoáng hơn cô nhiều, tiền đặt cọc cũng đã đưa cho tôi, cô đã dám gạt tôi, như thế cũng

https://thuviensach.vn

đừng trách tôi không khách khí!"

"Phương Dật Hiên, anh dám động vào tôi,tôi sẽ không tha cho anh. . . A. . ." Bụng Giang Mỹ Kỳ đã đau đến không chịu nổi.

"Cô có thể làm gì tôi? Chẳng lẽ cô muốn đi báo cảnh sát, nói cô thuê tôi hãm hại Giang Dĩ Mạch?"

"Anh. . ." Nhìn Phương Dật Hiên nhào đi lên, Giang Mỹ Kỳ cảm giác có chất lỏng ấm áp chảy ra: "Máu. . ."

Một dòng máu nóng chảy dài dọc theo ống quần. . .

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Đại Kết Cục

Trong bệnh viện Giang Mỹ Kỳ khóc lóc kể lể cảnh ngộ "Thê thảm" của mình trước mặt em trai Giang Gia Kiệt.

Cô ta khóc nói: "Chị gái thế mà gọi người đàn ông khác cường bạo chị một phụ nữ có thai, làm hại chị thiếu chút nữa sinh non, chuyện như vậy mà chị ta cũng làm được."

"Không chỉ có như thế, mặt khác chị ta còn nói là do chị tìm người hại chị ta như vậy, sao chị một người phụ nữ có thai lại có thể làm ra chuyện độc ác vậy chứ? Gia Kiệt, bây giờ chị chỉ có một người thân là em, ba qua đời mẹ ngồi tù, giờ chị chỉ có dựa vào em, em nhất định phải đứng về phía chị, nếu không thật sự chị xem như chết…."

"Chị, chị đừng khóc, bây giờ em sẽ đi tìm Giang Dĩ Mạch tính sổ!"

Giang Gia Kiệt đứng dậy muốn đi thì bị Giang Mỹ Kỳ gọi lại.

"Gia Kiệt, bây giờ em đi thì có thể làm gì? Mộ Thiên Thần và Mộ Tử Duệ đang bên cạnh cô ta, em đi cũng chỉ là tự chuốc lấy phiền phức thôi."

"Vậy làm thế nào bây giờ? Chẳng lẽ nhìn cô ta bắt nạt chị sao?" Nghe thấy tên Mộ Thiên Thần trong lòng Giang Gia Kiệt có chút run sợ, nhưng trên miệng vẫn không chịu thua như mọi lần.

https://thuviensach.vn

“Gia Kiệt, em không thể kích động, chuyện này chúng ta cần phải bàn bạc kỹ hơn.” Giang Mỹ Kỳ nói. Truyện bên lêquydodn

Giang Gia Kiệt cảm thấy lời chị Giang Mỹ Kỳ nói đúng nên ngồi xuống.

Trong lúc đó ở phòng bệnh cao cấp khác cùng một bệnh viện, Giang Dĩ Mạch nhào vào lòng Mộ Thiên Thần lặng lẽ khóc, bả vai run lẩy bẩy vì khóc thút thít.

Mộ Tử Duệ nhìn thấy đau lòng nhưng không cách nào tới gần an ủi được.

“Ông xã, em có lỗi với anh, em muốn về nhà.” Giang Dĩ Mạch cũng không nói gì nhiều, không nói chuyện Giang Mỹ Kỳ tìm người cưỡng bức cô, cũng không nói Giang Mỹ Kỳ chẳng có gì tốt đẹp, ngay cả nửa chữ Giang Mỹ Kỳ cũng không nói ra, chỉ nói một câu khiến người ta đau lòng, “Em muốn về nhà….”

Dường như hết hi vọng với thế giới này, Giang Dĩ Mạch rúc vào lòng Mộ Thiên Thần lặp lại câu nói kia.

“Được, bây giờ chúng ta về nhà.” Mộ Thiên Thần cởi áo khoác khoác lên người Giang Dĩ Mạch, ôm lấy cô rời khỏi phòng bệnh.

“Tử Duệ, phiền cậu giúp làm thủ tục xuất viện.” Nói xong không quay đầu lại ôm Giang Dĩ Mạch rời đi.

Mộ Tử Duệ siết chặt quả đấm có phần run rẩy, làm thế nào anh ta cũng không nghĩ tới Giang Mỹ Kỳ sẽ làm ra loại chuyện như này.

Biết rõ anh ta thích Giang Dĩ Mạch, còn cố ý tìm người làm nhục Giang Dĩ Mạch.

Tuyệt đối không thể tha thứ!

https://thuviensach.vn

Mộ Tử Duệ xoay người đi về phía phòng bệnh của Giang Mỹ Kỳ.

Bãi đậu xe bên ngoài bệnh viện, Mộ Thiên Thần mở cửa xe cẩn thận dìu Giang Dĩ Mạch vào, dịu dàng vuốt tóc cô giúp cô cài dây an toàn, sau đó vòng qua bên kia ngồi vào chỗ tài xế.

Giang Dĩ Mạch tựa vào ghế lái phụ, thân thể hơi nghiêng gối đầu trên vai Mộ Thiên Thần.

“Ông xã em rất bẩn, anh còn muốn em không?”

“Nói ngốc nghếch gì vậy.” Mộ Thiên Thần cưng chiều vuốt tóc cô, “Là anh không bảo vệ được cho em, quên hết những chuyện đã qua đi nhé.”

Giang Dĩ Mạch chậm rãi nhắm mắt lại, thiếu chút nữa không nhịn được để lộ chuyện, nhưng trong lòng tràn đầy ấm áp.

Xe một đường tiến thẳng vào khu nhà cao cấp nhà họ Mộ, Mộ Thiên Thần ôm Giang Dĩ Mạch vào, mấy người giúp việc thấy một màn này cũng cảm giác được hình như đã xảy ra chuyện gì đó.

Vẻ mặt Mộ Thiên Thần lạnh như băng không ai dám tới gần, ngay cả người da mặt dày luôn dán vào là Ninh Tử cũng đứng im một bên không dám động đậy.

Trong phòng ngủ Mộ Thiên Thần khẽ đặt Giang Dĩ Mạch lên giường, giúp cô đắp kín chăn mỏng: “Em nghỉ ngơi cho khỏe, anh có chút chuyện cần xử lý.”

Lúc nói đến nửa câu sau trong đáy mắt Mộ Thiên Thần lóe lên vẻ hung ác.

“Ông xã em sợ, anh ở đây với em được không?” Giang Dĩ Mạch kéo Mộ

Thiên Thần, lúc này cô chỉ có ý nghĩ không muốn để anh đi.

https://thuviensach.vn

Cô không dám tưởng tượng nếu như lúc đó không phải là Phương Dật Hiên thì hậu quả không thể nào nghĩ tới.

Trong đôi mắt đào hoa hẹp dài của Mộ Thiên Thần hiện lên nụ cười dịu dàng, “Đừng sợ, anh sẽ ở bên cạnh em, loại chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không có lần thứ hai đâu.”

“Ông xã, anh thật sự không chê em?” Giang Dĩ Mạch lại hỏi, “Em đã….”

Mộ Thiên Thần cúi đầu chặn môi cô, dùng hành động chứng minh tất cả.

……..

Trong bệnh viện, Mộ Tử Duệ đẩy cửa phòng bệnh Giang Mỹ Kỳ ra, giận dữ mắng mỏ cô ta: “Giang Mỹ Kỳ, cô làm – chuyện tốt!”

“Tôi làm chuyện gì?” Giang Mỹ Kỳ làm ra vẻ tủi thân nói.

“Rốt cuộc Mạch Mạch có lỗi chỗ nào với cô, mà cô hết lần này đến lần khác nhằm vào cô ấy như vậy? Lại còn độc ác tìm người cưỡng bức cô ấy, cô được lắm Giang Mỹ Kỳ, cô biết rõ Mạch Mạch là người tôi thích, cô lại còn làm như vậy, cô tự đâm đầu vào chỗ chết….”

Giang Gia Kiệt vội đi lên ngăn cản, “Mộ Tử Duệ, anh hiểu lầm rồi, không phải chị tôi tìm người cưỡng bức Giang Dĩ Mạch mà là Giang Dĩ Mạch tìm người ức hiếp chị tôi!”

“Lúc này rồi mà vẫn còn nói xạo, cậu tránh ra cho tôi!” Mộ Tử Duệ quát lớn.

Hai chân Giang Gia Kiệt mềm nhũn như con chi chi, nhưng nghĩ tới bây giờ chỉ còn mình có thể bảo vệ chị, nhắm mắt lấy can đảm không tránh.

https://thuviensach.vn

“Vì Giang Dĩ Mạch mà chị tôi thiếu chút nữa sinh non, bác sĩ nói chị ấy không thể bị kích thích nào nữa.”

Mộ Tử Duệ cười lạnh, “Đứa bé kia tôi vốn không có ý định để nó sinh ra!”

“Tại sao anh lại không để con chị gái tôi ra đời?” Giang Gia Kiệt bất mãn nói, “Anh cũng đứng về phía nhà họ Mộ muốn bắt nạt chị gái tôi sao? Nhà họ Mộ bọn anh chẳng có một người nào tốt, Giang Dĩ Mạch không thể tự mình sinh con, Mộ Thiên Thần tìm chị tôi sinh con cho anh ta, lại không chịu cho chị tôi danh phận….”

“Gia Kiệt!” Giang Mỹ Kỳ kinh hãi hoảng sợ nói, muốn ngăn cản đã không còn kịp nữa.

“Cậu nói gì?” Mộ Tử Duệ gần như là hỏi cùng lúc, “Ý của cậu là, đứa trẻ trong bụng cô ta chính là con anh trai tôi?”

“Không sai, nhưng Mộ Thiên Thần lại không chịu nhận trách nhiệm…”

Mộ Thiên Thần đột nhiên cười nhìn Giang Mỹ Kỳ, “Rốt cuộc cô nói với em trai cô gì vậy? Không phải cô nói đứa trẻ trong bụng cô là con tôi sao? Bây giờ tôi cũng hoài nghi rốt cuộc đứa trẻ trong bụng cô là của ai đây?”

Lần này Giang Gia Kiệt cũng hỗn loạn, quay đầu hỏi Giang Mỹ Kỳ, “Chị, xảy ra chuyện gì?”

“Chị mang thai chính là đứa trẻ của Tử Duệ.” Giang Mỹ Kỳ thấp giọng nói.

“Vậy tại sao lúc trước chị gạt em nói là của Mộ Thiên Thần?” Lúc này Giang Gia Kiệt không biết có nên tin lời cô ta nói hay không nữa.

https://thuviensach.vn

“Chị cũng không muốn như vậy nhưng Giang Dĩ Mạch luôn bắt nạt chị như thế, chị cũng chỉ muốn chọc tức cô ta mới cố ý nói như vậy.”

“Em là em trai ruột của chị, chẳng lẽ chị ngay cả em cũng lừa gạt ư?”

“Không phải chị cố ý muốn nói dối em, chẳng qua không muốn nhiều người biết, tất cả mọi chuyện mình chị chịu đựng là đủ rồi.” Giang Mỹ Kỳ rộng lượng nói.

“Cho dù đứa trẻ trong bụng cô là ai tôi cũng sẽ không thừa nhận.” Mộ Tử Duệ lạnh lùng nói.

Giang Mỹ Kỳ khóc ô ô.

Mộ Tử Duệ nghe phát chán, quẳng một câu tàn nhẫn xuống rồi đi, “Giang Mỹ Kỳ, tôi cảnh cáo cô nếu cô còn dám tổn thương Mạch Mạch thì tôi sẽ không bỏ qua cho cô đâu!”

Nhìn Mộ Tử Duệ tức giận rời đi Giang Mỹ Kỳ khóc càng đau lòng hơn, “Gia Kiệt em nhìn thấy chưa, rõ ràng chị mới là người bị hại nhưng bọn họ đều thiên vị Giang Dĩ Mạch, Giang Dĩ Mạch tìm người bắt nạt phụ nữ có thai là chị đây…. A…..”

Dường như nói quá nhiều, quá đau lòng bụng Giang Mỹ Kỳ lại đau lâm râm.

“Chị, chị đừng nói nhiều như vậy nữa, bác sĩ nói tốt nhất chị nên quên chuyện này đi, phải giữ lòng bình thản.” Giang Gia Kiệt vội khuyên nhủ.

Giang Mỹ Kỳ vuốt bụng căng tròn đau ê ẩm tròng mắt thoáng hiện lên vẻ ác độc, lần này thua bởi tay Giang Dĩ Mạch, thù này nhất định phải báo.

Mấy ngày sau tin tức tập đoàn Mộ thị thu mua tập đoàn Đường thị với giá cao chấn động toàn thành phố, các tờ báo lớn đều tranh nhau đưa tin

https://thuviensach.vn

chuyện này.

Vì quá mức đột ngột cho nên tin này truyền ra ngoài thì náo động toàn thành phố.

Giang Mỹ Kỳ còn chưa xuất viện, sáng sớm Giang Gia Kiệt vội vã chạy vọt vào phòng bệnh, “Chị, không xong rồi!”

“Chuyện gì mà gấp như vậy?” Giang Mỹ Kỳ chưa tỉnh ngủ.

“Tập đoàn Đường thị bị Mộ thị thua mua rồi.” Giang Gia Kiệt mang theo tờ báo mới mua hồi sáng sớm.

Giang Mỹ Kỳ nhìn nội dung trang đầu tờ báo sắc mặt càng lúc càng trở nên khó coi.

Sau khi Đường Chấn chết Đường Hạo Thiên lại vào tù đã khiến tập đoàn Đường thị thiệt hại nặng nề, một số khách hàng quan trọng cũng bỏ Đường thị chọn hợp tác cùng tập đoàn Mộ thị.

Không ai tin tưởng năng lực của cô ta, mà quả thật năng lực cô ta có hạn, nhưng ít ra mạnh hơn Đường Hạo Thiên rất nhiều, có nhiều việc cần cô ta đứng ra mới giải quyết xong.

Cô ta nghĩ rằng có thể giống như mẹ ruột mình, lúc còn trẻ đã ngồi trên ghế tập đoàn nhà mình trở thành nữ tổng giám đốc.

Thậm chí càng mạnh mẽ hơn mẹ, không để kết cục rơi vào hoàn cảnh hai bàn tay trắng, còn bị vào tù.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 104.2

Sau khi lừa Đường Hạo Thiên ký thỏa thuận chuyển tài sản cô ta bắt đầu tích cực đầu tư, muốn nhanh chóng mở rộng quy mô Đường thị để mọi người thấy được khả năng của Giang Mỹ Kỳ cô.

Không có tiền thì ra vay ngân hàng, thậm chí mượn với lãi suất cao nhưng thu hoạch lại quá ít.

Một số cổ đông lâu năm của tập đoàn Đường thị rất không đồng ý với ý muốn đầu tư này của cô ta, đặc biệt sau mấy lần đầu tư thất bại liền bắt đầu công khai buộc tội cô ta, kết quả bị cô ta dìm xuống.

Nhưng tập đoàn Đường thị đã bị cô ta biến thành 'Trăm ngàn lỗ hổng', kinh doanh cũng đã có vấn đề, cô ta mới nghĩ tới chờ tất cả chuyện chấm dứt, lợi dụng đứa bé trong bụng để gả cho Mộ Tử Duệ để anh ta giúp một tay cùng quản lý Đường thị.

Nhưng cô ta còn chưa kịp xử lý xong người thừa thãi thì Đường thị đã bị Mộ Thiên Thần 'thần không biết quỷ không hay' thu mua rồi.

Ban đầu Mộ Đình cũng bị anh ta bất ngờ phá hủy như thế này.

Sao cô ta lại không nghĩ tới phải đề phòng anh ta!

Giờ phút này Giang Mỹ Kỳ hối hận cũng không còn kịp nữa.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt lo lắng hỏi: “Chị, bây giờ chúng ta phải làm sao?”

Giang Mỹ Kỳ nhìn tờ báo tròng mắt đảo quanh, nếu như vậy cũng đừng trách lòng dạ cô ta độc ác.

“Gia Kiệt, đây nhất định là do Giang Dĩ Mạch châm ngòi, đây là cô ta muốn ép chết chị.” Giang Mỹ Kỳ khóc nói, vuốt bụng tròn lẳn của mình, “Rất nhanh những chủ nợ và tiền lãi suất cao tìm chị đòi nợ, cho dù bán chị đi cũng không lấy được nhiều tiền như vậy, chỉ có nước nhảy lầu.”

Đã từng có bao nhiêu người vì thương trường biến đổi thất thường mà bị ép phải nhảy lầu, hôm nay cũng tới lượt cô ta.

“Chị, chị đùa gì thế, trong bụng chị còn có đứa bé đấy.”

“Chị còn cách nào khác sao?”

“Nhất định sẽ có cách.” Giang Gia Kiệt nói, “Chúng ta nghĩ thêm đã.”

Giang Mỹ Kỳ lắc đầu khóc nói, “Ngoại trừ bọn họ chết ra, không còn cách nào khác.”

Giang Gia Kiệt bị lời nói của Giang Mỹ Kỳ dọa sợ hết hồn, “Chuyện này với bọn họ chết có liên quan gì?”

“Chỉ cần bọn họ chết thì chị và đứa trẻ trong bụng mới có thể thừa kế di sản của bọn họ, đến lúc đó có thể thanh toán món nợ kếch xù, tập đoàn Đường thị có thể được cứu, còn tập đoàn Giang thị cũng có thể thuận lợi trả lại cho em.” Giang Mỹ Kỳ nói.

Giang Gia Kiệt không hiểu, “Bọn họ chết, tài sản nhà họ Giang chúng ta nằm trong tay Giang Dĩ Mạch có thể đoạt về, nhưng…”

“Gia Kiệt em quên à, đứa trẻ trong bụng chị là con của Mộ Tử Duệ, Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch không có con, tài sản nhà họ Mộ sẽ do Mộ

https://thuviensach.vn

Tử Duệ thừa kế. Còn đứa con trong bụng chị mang là của anh ta, chỉ cần chị kết hôn cùng anh ta thì không lâu sau chẳng phải tài sản nhà họ Mộ sẽ gián tiếp rơi vào tay chúng ta sao?"

"Nhưng Mộ Tử Duệ từng nói không thừa nhận đứa bé này."

"Anh ta không thừa nhận thì có ích lợi gì, mẹ anh ta nhất định sẽ muốn đứa cháu này." Giang Mỹ Kỳ đã tính trước mọi việc.

"Chị, vậy bây giờ chị định làm gì?" Giang Gia Kiệt hỏi.

"Không phải là chị, là chúng ta." Giang Mỹ Kỳ kéo Giang Gia Kiệt ngồi bên cạnh mình, "Gia Kiệt, hiện giờ chị mang thai đi ra ngoài không tiện, chuyện này chỉ có thể giao cho em làm."

Giang Gia Kiệt không nhịn được, trong lòng hơi run sợ.

"Yên tâm Gia Kiệt, chỉ cần làm sạch sẽ một chút thì không có việc gì." Giang Mỹ Kỳ khuyên, "Chỉ cần Giang Dĩ Mạch và Mộ Thiên Thần vĩnh viễn biến mất, chúng ta mới có thể lấy lại tập đoàn Giang thị, đây chính là tâm huyết của mẹ."

Giang Mỹ Kỳ cố ý đưa mẹ ra, Giang Gia Kiệt nghe nói có chút động lòng, nhưng theo bản năng vẫn sợ.

Dù sao cũng là giết người.

"Gia Kiệt, em còn nhớ mẹ Giang Dĩ Mạch bà ta chết thế nào không? Cho nên em không cần phải sợ, chỉ cần làm sạch sẽ thì không ai nghi ngờ cả, người khác chỉ có thể cho rằng bọn họ gặp tai nạn." Giang Mỹ Kỳ nói.

Giang Gia Kiệt gật đầu, "Em hiểu, bây giờ em cần phải làm gì?"

Giang Mỹ Kỳ tới gần bên tai Giang Gia Kiệt thấp giọng nói gì đó, trong đáy mắt Giang Gia Kiệt lóe lên vẻ kinh ngạc, sau đó gật đầu.

https://thuviensach.vn

……..

Bên bàn ăn trong phòng bếp nhà họ Mộ, Giang Dĩ Mạch đang ăn sáng, ánh mắt quét qua tờ báo bên cạnh, nói với Mộ Thiên Thần phía đối diện: “Ông xã, lần này anh thu mua tập đoàn Đường thị, với sự hiểu biết của em về Giang Mỹ Kỳ thì cô ta nhất định không dễ dàng bỏ qua cho anh, anh cũng nên cẩn thận!”

Mộ Thiên Thần rót sữa tươi giúp Giang Dĩ Mạch, nhẹ nhàng đặt trước mặt cô: “Phải là anh không bỏ qua cho cô ta mới đúng, dám đụng đến bà xã Mộ Thiên Thần anh, đây là cô ta tự chuốc lấy.”

Vì anh sơ suất khiến Giang Dĩ Mạch suýt chút nữa gặp phải nguy hiểm, anh vẫn luôn tự trách mình.

Giang Dĩ Mạch cảm thấy ấm áp trong lòng, “Em cũng đã nói cho anh biết, thật ra thì em và Phương Dật Hiên không xảy ra chuyện gì cả….”

Mộ Thiên Thần đưa tay nắm chặt tay Giang Dĩ Mạch, “Cũng may em không sao, nếu không anh sẽ tự trách mình cả đời.”

Giang Dĩ Mạch cười khẽ, “Chuyện Giang Mỹ Kỳ anh định xử lý như thế nào? Cô ta hao tổn tâm trí rất nhiều mới lấy được tập đoàn Đường thị lại bị anh bí mật thu mua, cô ta tuyệt đối sẽ không chịu để yên, thậm chí có thể làm ra chuyện rất quá khích.”

Quen biết với Giang Mỹ Kỳ không phải một hai ngày, cô rất hiểu tính cô ta, cô ta tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua.

“Bà xã, vào thời gian này hàng năm anh sẽ ra nước ngoài nghỉ ngơi, năm nay chúng ta cùng đi chứ.” Mộ Thiên Thần đổi chủ đề, “Thủ tục anh đã làm cho em, mấy ngày nữa chúng ta có thể đi rồi.”

https://thuviensach.vn

“Năm nay cũng đi sao?” Giang Dĩ Mạch ngạc nhiên, bây giờ anh hết ngốc rồi mà.

“Ừ, sau này hàng năm đều đi.” Mộ Thiên Thần cười nói.

Mấy ngày sau Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch cùng nhau đi ra sân bay, lúc đi ngang qua một đoạn ngã ba địa hình phức tạp thì bên cạnh đột nhiên có một chiếc xe tải hạng nặng lao ra. Một tiếng vang rất lớn vang lên, mọi người nhìn thấy nơi ngã ba đường xảy ra tai nạn vô cùng thảm thiết, vô cùng chấn động.

Ngay sau đó các tờ báo lớn truyền thông đều đưa tin Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch trên đường chuẩn bị ra nước ngoài nghỉ ngơi gặp tai nạn, xe hư người chết.

Giang Mỹ Kỳ nhìn tờ báo trong tay khóe miệng cười lạnh, muốn đấu với tôi ư, để cho các người chết như thế nào cũng không biết!

Vẻ mặt Giang Gia Kiệt có chút kỳ quái, Giang Mỹ Kỳ chỉ nghĩ lần đầu tiên cậu ta làm chuyện này nên không thích ứng nên cũng không để trong lòng.

“Chị, tiếp theo chúng ta nên làm gì?” Giang Gia Kiệt hỏi.

“Đương nhiên là chờ mẹ Mộ Tử Duệ tới gặp chị.” Giang Mỹ Kỳ nói.

“Sao mẹ Mộ Tử Duệ có thể tới gặp chị?” Giang Gia Kiệt không hiểu.

“Cho nên chuyện này còn phải nhờ vào em giúp.” Giang Mỹ Kỳ nói.

Mộ Tử Duệ cũng nhìn thấy tin tức này, nhìn chằm chằm đầu đề bài báo lúc lâu không dời tầm mắt.

Đường Hân nhìn anh ta, “Anh con chết, sản nghiệp nhà họ Mộ tất nhiên rơi vào tay em ruột duy nhất là con, lúc trước chúng ta mất nhiều sức như

https://thuviensach.vn

vậy cũng không đấu thắng Thiên Thần, không nghĩ tới bây giờ lại dễ dàng có được toàn bộ nhà họ Mộ như vậy.”

Ngay cả Đường Hân cũng cảm thấy vận may nay có phần không chân thật.

Mộ Tử Duệ nhìn đầu đề bài báo ngẩn người, giống như không nghe thấy lời mẹ mình nói.

“Tử Duệ, bây giờ con là ông chủ tập đoàn Mộ thị, sao không nói gì?” Đường Hân gọi anh ta.

“Mạch Mạch chết rồi.” Mộ Tử Duệ đau đớn nhắm mắt lại.

“Nếu như con thích Giang Dĩ Mạch như vậy, mẹ không phản đối con tìm dạng người đó, nhưng bây giờ con phải vứt bỏ hết, chủ trì đại cục tập đoàn Mộ thị.” Đường Hân nói.

Bên này đang nói bên kia đã có người xông tới.

Người giúp việc không ngăn được, cãi nhau tới bên cạnh Đường Hân.

Đường Hân thấy con trai của Thiệu Thiến vẻ mặt không mấy vui vẻ, giả vờ khách khí nói: “Đây không phải là Gia Kiệt sao? Cậu xông vào nhà tôi như vậy có chuyện gì?”

Giang Gia Kiệt tức giận chỉ vào Mộ Tử Duệ, “Tôi tới tìm Mộ Tử Duệ, anh ta bạc tình bạc nghĩa với chị tôi, không chịu trách nhiệm!”

Đường Hân thấy Giang Gia Kiệt tức giận nhìn qua con trai mình, “Tử Duệ, đây là xảy ra chuyện gì? Con và Giang Mỹ Kỳ còn qua lại sao?”

“Không có, con nghe không hiểu cậu ta đang nói gì.” Mộ Tử Duệ lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt điên tiết, “Trong bụng chị tôi đang mang thai đứa con của anh, đã sáu tháng, anh không muốn thừa nhận thì thôi, tôi sẽ chăm sóc tốt cho chị và đứa bé trong bụng chị ấy, sau này không tới tìm anh nữa nữa! Hừ!”

“Đợi một chút!” Đường Hân gọi Giang Gia Kiệt lại, nghiêng đầu hỏi Mộ Tử Duệ, “Đứa bé trong bụng Giang Mỹ Kỳ thật sự là con của con?”

“Mẹ….”

“Có phải không?” Đường Hân nghiêm túc giận dữ hỏi.

Mộ Tử Duệ không lên tiếng Đường Hân liền hiểu.

Đứa bé này không thể ở bên cạnh Giang Mỹ Kỳ được, bà ta không muốn để cháu mình biến thành loại người như Giang Mỹ Kỳ.

Đường Hân nhìn Giang Gia Kiệt, vẻ mặt hơi gượng cười khách khí nói, “Gia Kiệt cậu đừng nóng vội, trong bụng chị cậu thật sự là con của Tử Duệ chúng ta nhất định sẽ chịu trách nhiệm. Cậu về trước đi, bảo chị cậu yên tâm sinh em bé, tất cả mọi chuyện đến lúc đó chúng ta sẽ thương lượng thêm.”

Đuổi Giang Gia Kiệt đi Đường Hân nghiêng đầu nhìn Mộ Tử Duệ, “Trong khoảng thời gian này con cố gắng đi bệnh viện thăm Giang Mỹ Kỳ một chút, cho dù con không thích Giang Mỹ Kỳ nhưng đứa bé trong bụng cô ta cũng là của nhà họ Mộ chúng ta…”

“Mẹ, con sẽ không thừa nhận đứa bé kia.” Mộ Tử Duệ nói thẳng, “Rất nhiều phụ nữ muốn sinh con cho con, không cần cô ta!”

“Tử Duệ, đây chính là máu thịt của con, nhất định phải sống ở nhà họ Mộ.”

https://thuviensach.vn

“Con không thể cưới loại phụ nữ như Giang Mỹ Kỳ.”

“Mẹ có nói bắt con cưới cô ta sao?”

Mộ Tử Duệ nhìn mẹ mình, “Vậy ý của mẹ là…?”

“Đứa bé là của nhà họ Mộ chúng ta, về phần mẹ nó thì có quan hệ gì với chúng ta?” Đường Hân nói một câu Mộ Tử Duệ liền hiểu.

“Chỉ sợ Giang Mỹ Kỳ không chịu!” Mộ Tử Duệ không khỏi lo lắng nói.

“Bây giờ cô ta hai bàn tay trắng, đến lúc đó con cho cô ta một khoản tiền đủ sống nửa đời sau, còn gì mà không chịu!”

“Nếu cô ta dễ xua đuổi như vậy thì cũng không làm ra nhiều chuyện như thế.” Trong lòng Mộ Tử Duệ đang tính toán làm thế nào để đối phó với Giang Mỹ Kỳ, cũng may mẹ đồng ý không bắt mình cưới Giang Mỹ Kỳ, về phần đứa bé kia, nếu như là của mình thì mình nuôi cũng không vấn đề gì.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 104.3

Bên kia Giang Gia Kiệt trở lại phòng bệnh của Giang Mỹ Kỳ, kể lại hết chuyện gặp Mộ Tử Duệ xong, sau đó hỏi: “Chị, bước tiếp theo chúng ta làm gì?”

“Không cần làm gì cả!” Giang Mỹ Kỳ nói, “Giang Dĩ Mạch và Mộ Thiên Thần đã chết không ai có thể cản đường chúng ta nữa, trong khoảng thời gian này em nghỉ ngơi cho khỏe, chị cũng yên lòng sinh con, đừng nên đi quấy rầy Mộ Tử Duệ để cho anh ta an tâm giải quyết hậu quả. Chờ đứa bé ra đời, đến lúc đó chúng ta có ‘quả cân nặng’ để ra điều kiện với anh ta rồi.”

Giang Gia Kiệt gật đầu, “Vậy em về trước.”

“Về đi.” Giang Mỹ Kỳ gật đầu.

Giang Gia Kiệt đi ra khỏi phòng bệnh sau đó hơi dừng bước, vẻ mặt hơi kỳ quái bước tiếp.

Trong biệt thự cũ nhà họ Giang, Giang Gia Kiệt vừa mới đi vào phòng khách liền bị người cầm dao găm kè ở cổ.

“Chỉ có một mình tôi.” Giang Gia Kiệt nói, tựa như đây không phải là lần đầu tiên.

https://thuviensach.vn

Dao chậm rãi hạ xuống.

Giang Gia Kiệt không bật đèn trần thủy tinh mà mở ngọn đèn nhỏ bên cạnh ghế sofa trong phòng khách. Ánh đèn trong phòng mờ tối nên không thấy rõ tướng mạo người đàn ông cầm dao, chỉ mơ hồ cảm giác trên người lộ ra sự tàn bạo.

“Anh Hạo Thiên, chừng nào thì anh lấy thứ trên người em ra?” Giang Gia Kiệt hỏi, “Tất cả mọi thứ em đều nghe theo anh, chị em không biết cái gì cả.”

“Chờ xong chuyện rồi tôi sẽ lấy ra cho cậu.” Đường Hạo Thiên lạnh lẽo nói.

So với một năm trước bị giam vào tù bây giờ anh ta đã hoàn toàn thay đổi, trên người đầy sự độc ác khiến người ta không muốn tới gần.

“Anh Hạo Thiên, tại sao anh lại đối xử với chị em như vậy? Thật ra thì kẻ thù chân chính của anh phải là Mộ Thiên Thần, là anh ta thu mua tập đoàn Đường thị, tại sao anh muốn giúp đỡ Mộ Thiên Thần đối phó chị em….”

Đường Hạo Thiên cười lạnh, “Giang Mỹ Kỳ, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô ta.”

Giang Gia Kiệt cẩn thận hỏi, “Anh Hạo Thiên, sao anh lại biến thành bộ dạng này? Chị em chỉ ly hôn với anh mà thôi, em biết chị em có chút lòng tham, nhưng lúc đầu khi anh gặp chuyện không may thì chị em vẫn luôn nhờ các mối quan hệ để giúp anh.”

“Cô ta giúp tôi?” Đường Hạo Thiên cười lạnh, “Nếu không phải cô ta tìm người đặt bẫy tôi thì sao tôi có thể bị tống vào tù? Mẹ cậu thuê người giết ba tôi, Giang Mỹ Kỳ lại gài tôi giành tài sản của nhà tôi, còn muốn đưa tôi vào tù, tôi và nhà họ Giang mấy người không đội trời chung!”

https://thuviensach.vn

Giang Gia Kiệt có chút sợ hãi lùi về sau, “Anh Hạo Thiên, em không làm gì, mẹ em thuê người giết ba anh, nhưng bà cũng đã vào tù, anh nói chị em gài anh vào tù nhất định là hiểu lầm….”

“Hiểu lầm gì? Cho dù cô ta tống tôi vào tù vẫn không chịu bỏ qua, thế mà đi hối lộ trưởng cai ngục ám sát tôi!”

“Đây là có người vu cáo hãm hại chị em, không phải trong tin tức có nói sao, không có chứng cứ chứng tỏ chị em làm….”

“Im miệng!” Trên người Đường Hạo Thiên u ám, đã sớm không còn là Đường Hạo Thiên năm đó, “Nếu không phải là mạng tôi lớn, anh họ ngầm tìm người bảo vệ tôi thì tôi đã sớm chết trong ngục giam rồi.”

Đường Hạo Thiên nhớ tới màn nguy hiểm trong tù lúc đó, mấy tên tù nhân bắt lấy anh ta, cầm dao găm hung hăng hướng về cánh tay anh ta, đột nhiên có tiếng súng vang lên tên du côn cầm dao trúng đạn, dao rơi trên mặt đất.

Nếu không phải là trưởng cai ngục mới tới kịp thời chạy đến thì anh ta đã mất mạng.

“Chị em không nói với em như vậy, chị ấy nói…”

“Trong miệng Giang Mỹ Kỳ cô ta có câu nào là thật?” Đường Hạo Thiên cắt ngang.

“Cho nên anh mới giúp Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch? Dù cho Mộ Thiên Thần thu mua tập đoàn Đường thị?”

“Bây giờ tập đoàn Đường thị đã sớm bị Giang Mỹ Kỳ đoạt rồi, cô ta lại còn không kính trọng mẹ tôi, mang thai con hoang còn dẫn theo người đàn ông khác về nhà họ Đường làm những chuyện mờ ám!” Đường Hạo Thiên nhắc tới Giang Mỹ Kỳ liền hận đến nghiến răng nghiến lợi, “Anh họ tôi đã

https://thuviensach.vn

đồng ý chỉ cần vạch mặt Giang Mỹ Kỳ, để cô ta nhận được sự trừng phạt nên có thì sẽ trả tập đoàn Đường thị lại cho tôi.”

Lúc này Giang Gia Kiệt mới hiểu được tất cả.

Khi cậu ta chuẩn bị tìm người sắp đặt một vụ tai nạn xe thảm thiết, đêm đó về nhà đột nhiên bị người ta đánh ngất đi, sau khi tỉnh lại thì phát hiện trên đùi mình có một vết thương đã được may lại. Đường Hạo Thiên ép cậu ta phải làm theo ý của anh ta, nếu không liền cho nổ tung trái bom trong bắp đùi cậu ta, khiến cậu ta chẳng còn cả hài cốt.

Trong trang viên cổ kính ở nước ngoài, Giang Dĩ Mạch mặc một chiếc váy lụa liền áo mỏng manh, ngồi bên bàn tròn trên ban công trước mặt để một tách cà phê nóng, trên bàn có một lọ hoa thủy tinh, bên trong là một cành hoa mỏng manh không biết tên tỏa ra hương thơm nhàn nhạt.

Ngồi đối diện cô là Mộ Thiên Thần đang yên lặng ngắm cô, trong đôi mắt tràn đầy cưng chiều.

“Bên kia thế nào?” Giang Gia Mạch không nhịn được hỏi.

Ngày đó trên đường bọn họ ra sân bay xe đi được một nửa thì dừng lại, Mộ Thiên Thần kéo cô lên một chiếc xe khác hình như đã sớm chờ gần đó để đi ra sân bay. Đợi đến lúc cô quay đầu liền nhìn thấy một chiếc xe tải hạng nặng xông ra, khoảnh khắc hai chiếc xe va vào nhau cô thấy tận mắt bóng dáng tài xế xe tải kia có chút quen mắt.

Ngay sau đó có tiếng nổ mạnh vang lên.

Còn người đàn ông bên cạnh bình tĩnh kéo cô vào trong ngực, ngược lại anh nở nụ cười dịu dàng mang theo trêu đùa với cô, giống như tất cả đều nắm trong lòng bàn tay anh.

Cô cũng không hỏi nhiều, cùng anh tới sân bay ra nước ngoài nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

“Chờ ở đây không thoải mái?” Mộ Thiên Thần hỏi.

Giang Dĩ Mạch lắc đầu, “Có chút tò mò.”

Mộ Thiên Thần cưng chiều cười khẽ, “Nhanh chóng có kết quả thôi, chờ chuyện bên kia xử lý xong chúng ta về nhà.”

“Đường Hạo Thiên ra tù?” Giang Dĩ Mạch nhỏ giọng hỏi.

Mộ Thiên Thần cười chẳng nói đúng sai.

Giang Dĩ Mạch cũng không hỏi thêm gì nữa, khi đó thấy bóng dáng tài xế xe tải quen thuộc kia liền nhận ra anh ta chính là Đường Hạo Thiên, người đàn ông mình từng thích nhất.

Cô cũng đoán là Mộ Thiên Thần bảo Đường Hạo Thiên đối phó với Giang Mỹ Kỳ, chỉ bằng chuyện Giang Mỹ Kỳ hối lộ trưởng cai ngục ám sát Đường Hạo Thiên, Đường Hạo Thiên đã hận không được xé nát cô ta ra rồi.

Giang Mỹ Kỳ tìm người cưỡng bức mình thật sự là chạm đến ranh giới cuối cùng của Mộ Thiên Thần, nếu không Mộ Thiên Thần cũng không ra tay độc ác như vậy, hơn nữa không tự mình động thủ.

Giang Dĩ Mạch nâng mắt lặng lẽ liếc nhìn người đàn ông tuấn tú ưu nhã đến người thần đều hận trước mắt, mình thật sự không cẩn thận gả cho người đàn ông trong lúc cười nói cũng đều có quyền sinh quyền sát trong tay.

Có thể trời xui đất khiến gả cho anh, thật ra thì Giang Mỹ Kỳ không phải không làm chuyện tốt cho mình, ít nhất cô ta đưa người đàn ông tốt như vậy đến cho mình.

“Đang nghĩ gì thế?” Chẳng biết từ lúc nào Mộ Thiên Thần chống bàn cúi người xuống, theo bản năng Giang Dĩ Mạch ngẩng đầu vừa lúc chạm

https://thuviensach.vn

vào cánh môi anh, chỉ cần anh khẽ rướn thêm chút là có thể hôn lên môi cô.

“Không có….” Mặc dù bọn họ đã kết hôn hai năm rồi nhưng đột nhiên anh cách gần như vậy, cô cũng sẽ không kiềm chế được mà đỏ mặt.

“Đang nghĩ về anh?” Dường như nhìn thấu tâm tư cô, ngược lại Mộ Thiên Thần cười nói.

“Mới không thèm…” Đột nhiên hôn chặn lời cô lại.

Ánh nắng ấm áp, bên bàn tròn trên ban công người đàn ông cúi người dịu dàng hôn lên người phụ nữ, ấm cúng, hạnh phúc.

Bao nhiêu người ghen tỵ chết mất.

…….

Giang Mỹ Kỳ đột nhiên đau bụng đẻ, lúc ấy cách ngày dự sinh còn một tháng.

Đứa bé trong bụng đã không chờ được nữa muốn tới thế giới này trước sao?

Cô ta vội rung chuông gọi bác sĩ, nữ bác sĩ kiểm tra cô ta một lát rồi nói chờ tý.

Giang Mỹ Kỳ đâu chịu được loại đau đớn này, cố ý yêu cầu bác sĩ đẩy cô ta vào phòng sinh tiến hành phẫu thuật lấy đứa bé ra.

Bác sĩ có ý tốt nhắc nhở đứa bé này có thể sinh thường, đề nghị cô ta tốt nhất vẫn nên để sinh tự nhiên.

Giang Mỹ Kỳ tức giận mắng bác sĩ, “Các người làm bác sĩ kiểu gì vậy? Không nhìn thấy tôi rất đau sao? Bây giờ lập tức sắp xếp mổ cho tôi, tôi đau đến không chịu được nữa.”

https://thuviensach.vn

Bác sĩ không còn cách nào khác, không thể làm gì hơn là dặn chuẩn bị mổ lấy đứa bé ra.

Trước khi vào phòng mổ Giang Mỹ Kỳ nhờ y tá thông báo với em trai cô ta và Mộ Tử Duệ.

Giang Gia Kiệt là người chạy tới bệnh viện đầu tiên, Mộ Tử Duệ lại không muốn đi, tình cờ điện thoại lại bị Đường Hân nghe, vừa nghe nói Giang Mỹ Kỳ sắp sinh lập tức bắt Mộ Tử Duệ đi cùng.

Khi một tiếng trẻ con khóc trong phòng mổ vang lên, một bé trai lai xinh xắn ra đời.

Trên đầu còn có một dúm tóc màu vàng.

Giang Mỹ Kỳ bị gây mê cục bộ nên đầu óc vẫn rất tỉnh táo, vội bảo y tá ôm con tới để cô ta nhìn.

Khi thấy là một bé trai lai xinh đẹp thì sắc mặt cô ta đột nhiên thay đổi.

Sao lại là con lai?

Người chờ bên ngoài phòng mổ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Đường Hân không thể đợi được nên hỏi y tá là bé trai hay bé gái.

Vẻ mặt y tá quái dị, “Là con trai 6 cân (1 cân TQ = 0,5 kg mình), mẹ con đều bình an.”

Đường Hân cao hứng cười toe toét, rốt cuộc mình có cháu rồi.

“Đứa bé đâu? Tôi muốn nhìn cháu tôi một lát.”

“Đứa bé ở chỗ mẹ nó, lát nữa chúng tôi phải đứa bé đi tắm rửa.” Vẻ mặt y tá kỳ lạ nói.

https://thuviensach.vn

“Mau ôm tới cho tôi xem!”

Vì y tá bị làm khó cuối cùng ôm đứa bé từ trong phòng phẫu thuật ra, Đường Hân đang vui mừng chuẩn bị ôm cháu của mình thì phát hiện là một bé trai lai tóc vàng, “Y tá, có phải các cô bế nhầm rồi không? Đây không phải là cháu tôi.”

“Không sai, đây là đứa bé của cô Giang.”

Đường Hân nhìn bé trai lai này sắc mặt dần khó coi, không nói thêm câu nào liền xoay người rời đi.

Lúc Mộ Tử Duệ nhìn thấy bé trai tóc vàng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Không nghĩ tới lại là đứa bé trai lai tóc vàng, cũng đoán được Giang Mỹ Kỳ vụng trộm không phải chỉ với một người đàn ông là anh ta, lại còn dính dáng cả với người nước ngoài.

Nhưng cũng may là một bé trai lai nếu không thật sự là của mình thì lần này mình nhất định sẽ bị ép cưới Giang Mỹ Kỳ.

Bên ngoài phòng phẫu thuật Giang Gia Kiệt nhìn thấy đứa trẻ này đầu óc trống rỗng.

Không phải chị mình bảo đây là đứa bé của Mộ Tử Duệ sao?

Tại sao lại là tóc vàng?

Nhớ tới câu nói kia của Đường Hạo Thiên –Trong miệng Giang Mỹ Kỳ cô ta có câu nào là thật?

Cậu ta nhìn cửa phòng phẫu thuật, đến giờ này ngay cả mình mà chị cũng tính kế sao?

https://thuviensach.vn

Đứa trẻ được ý tá đưa đi tắm, Giang Mỹ Kỳ được đưa vào phòng dành cho phụ nữ có thai.

Thấy Giang Mỹ Kỳ còn chưa tỉnh, một mình Giang Gia Kiệt đứng chờ bên ngoài.

Đầu óc cậu ta có chút hỗn loạn, định đợi sau khi Giang Mỹ Kỳ tỉnh lại sẽ hỏi rõ ràng.

Nghe tiếng bước chân Giang Gia Kiệt dần biến mất Giang Mỹ Kỳ mới mở mắt ra.

Biết rõ lúc nữa phải giải thích cho cậu ta.

Nhưng giờ này cô ta một câu cũng không muốn nói.

Làm thế nào cũng không nghĩ tới mình sinh ra lại là một bé trai lai.

Cô ta không nghĩ tới lúc mình ra nước ngoài du lịch không cẩn thận mang thai đứa con của Milro.

Kế hoạch chỉ sai một bước cuối cùng, nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ thất bại ở bước cuối cùng này.

Trong lòng dĩ nhiên là không cam tâm.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 104.4

Ban đêm Giang Gia Kiệt đứng trong phòng bệnh của Giang Mỹ Kỳ, "Đứa bé kia là thế nào? Không phải chị nói là con của Mộ Tử Duệ ư? Sao lại là đứa con lai?"

Đôi môi Giang Mỹ Kỳ trắng bệch, yếu ớt nói: "Gia Kiệt, bây giờ chúng ta đừng nói tới vấn đề này được không? Giờ chị rất yếu muốn nghỉ ngơi."

"Chị, chị lừa gạt em, chị đang lừa dối em tất cả mọi chuyện đúng không?" Giang Gia Kiệt kích động hỏi.

"Chị không có, Gia Kiệt, chị cũng không biết tại sao đứa bé lại là con lai."

"Chị từng ngủ với ai chị cũng không biết sao?? Giang Gia Kiệt tức giận, "Chị, sau này em mặc kệ chuyện của chị!"

Vì cô ta bây giờ trên đùi cậu ta còn có một quả bom mi ni, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ banh xác.

"Gia Kiệt, chị là chị ruột của em đó!"

"Chị có xem tôi là em trai ruột không? Trong miệng câu nào của chị là thật câu nào là giả? Chị nói đứa con là của Mộ Tử Duệ đến lúc nó ra đời chúng ta sẽ nhận được tài sản nhà họ Mộ. Nhưng đến bây giờ chúng ta hai

https://thuviensach.vn

bàn tay trắng, tất cả đều là lời dối trá của chị! Sau này chuyện của chị đừng nên tới tìm tôi nữa, tôi mặc kệ, chị thích làm thế nào thì làm thế đi.”

Giang Gia Kiệt tức giận hất tay.

Trong lòng Giang Mỹ Kỳ không cam tâm, nhưng đứa bé đã sinh ra Mộ Tử Duệ đã biết đứa trẻ kia không phải con của anh ta, kể hoạch của cô ta coi như kết thúc.

Vừa động tới vết mổ bụng đau âm ỉ.

Giang Mỹ Kỳ nằm trên giường bệnh không cam lòng suy nghĩ, cô ta quanh đi quẩn lại một vòng đến cuối cùng thì hai bàn tay trắng.

Ngay cả vốn liếng bây giờ cũng không còn.

Thật sự rất không cam lòng.

Giang Gia Kiệt trở lại nhà họ Giang thấy Đường Hạo Thiên đang ngồi trên ghế sofa ăn mỳ tôm, cậu ta đi tới nói: “Chị tôi sinh ra đứa bé con lai, kế hoạch của chị ta đã hoàn toàn bị bể, bây giờ anh có thể lấy bom trong đùi tôi ra được chưa?”

Đường Hạo Thiên tiếp tục ăn mỳ, “Cậu gấp làm gì, đợi sau khi xong việc đương nhiên tôi sẽ lấy ra cho cậu.” Nĩa nhựa trong tay đột nhiên dừng lại: “Con trai lai ư?”

“Ừm.” Giang Gia Kiệt cũng có chút tức giận, “Chị ta luôn nói dối tôi, nói là con của Mộ Tử Duệ, nhưng sinh ra lại là người nước ngoài!”

Đường Hạo Thiên siết chặt nĩa nhựa trong tay, mình bị cắm cái sừng lớn như vậy, lần này tuyệt đối anh ta sẽ không bỏ qua cho cô ta.

Sáng hôm sau đứa bé bị đưa đến bên cạnh Giang Mỹ Kỳ, vì đứa bé rất khỏe mạnh có thể ở cùng mẹ nên y tá mang đứa bé qua đó.

https://thuviensach.vn

Giang Mỹ Kỳ không muốn nhìn thấy đứa bé này, cô ta hoàn toàn không nghĩ tới đứa bé này là của tên côn đồ nước ngoài đó.

Cô ta và người đàn ông tóc vàng ở với nhau vẫn luôn dùng các biện pháp an toàn, không biết người nào có vấn đề lại mang con của hắn ta.

Chắc là đứa bé đói bụng cứ khóc mãi, Giang Mỹ Kỳ cũng không có tâm tình trông nom.

Y tá đi ngang qua nghe thấy đứa bé bên trong đang khóc liền đẩy cửa đi vào.

“Cô Giang, đứa bé khóc chắc là do đói bụng, phải cho bé bú sữa.” Y tá nhắc nhở.

Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn đứa bé cũng không muốn chăm, cũng không có tâm tình đấy.

Y tá hình như nhìn ra gì đó, ôm đứa bé đến gần, “Cô Giang cô xem đi, dáng dấp đứa bé này rất đáng yêu, nó khóc đến thương tâm như vậy nhất định là đói bụng, cần phải bú sữa mẹ.”

Có lẽ dù sao cũng là máu mủ ruột thịt lại mới vừa sinh ra, Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn đứa bé lai khóc rất thê thảm cũng có chút cảm giác, ôm con mình từ trong tay y tá, nói với y tá: “Tôi không đủ sữa.”

Vì giữ gìn vóc dáng không thể cho bú được.

Y tá nhìn thấy đứa bé khóc đến đáng thương liền đi lấy một bình sữa bột trong bệnh viện mang tới.

Đứa bé được bú sữa bột lúc này mới ngừng khóc.

Y tá nhẹ nhàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong lòng Giang Mỹ Kỳ tâm sự nặng nề, bây giờ cô ta không còn gì cả, cũng không thể gả cho Mộ Tử Duệ lại còn thêm một đứa con hoang, sau này có thể làm gì bây giờ?

Cô ta gọi điện thoại cho Giang Gia Kiệt, bảo cậu ta tới bệnh viện giúp chăm sóc đứa trẻ, Giang Gia Kiệt không muốn đi, không muốn quản chuyện cô ta nữa.

Trong điện thoại Giang Mỹ Kỳ khóc thóc kể lể, ba qua đời mẹ ngồi tù, cô ta lại vừa mổ lấy đứa bé ra bây giờ không cách nào chăm sóc được, chỉ còn lại em trai cũng không quan tâm tới cô ta, cô ta sống có ý nghĩa gì nữa?

Thoáng chốc Giang Gia Kiệt có chút do dự, nhìn thấy Đường Hạo Thiên bên cạnh gật đầu với cậu ta, Giang Gia Kiệt mới đồng ý tới bệnh viện.

Điện thoại mở loa ngoài, Đường Hạo Thiên nghe một rõ hai ràng nội dung cuộc trò chuyện.

Trong bệnh viện, Giang Mỹ Kỳ đặt đứa bé được ăn no ở bên cạnh, nhìn thấy cuối cùng Giang Gia Kiệt cũng đã tới bảo cậu ta giúp ôm đứa bé đặt xuống giường dành cho em bé ở bên cạnh.

Vẻ mặt Giang Gia Kiệt quái dị, đi tới ôm đứa bé đặt vào giường nhỏ sát bên.

Lúc này Đường Hạo Thiên đã đi vào theo, Giang Mỹ Kỳ thấy Đường Hạo Thiên thì sắc mặt liền thay đổi trong nháy mắt.

“Giang Mỹ Kỳ đã lâu không gặp!”

“Đường Hạo Thiên?” Giang Mỹ Kỳ kinh ngạc, “Anh đã ra tù?”

Cô ta nhớ anh ta còn một năm nữa mới ra tù mà.

https://thuviensach.vn

“Tôi được thả ra trước.” Đường Hạo Thiên đóng cửa phòng bệnh, “Thấy tôi không chết, rất ngạc nhiên chứ.”

Giang Mỹ Kỳ liếc nhìn Giang Gia Kiệt, không biết sao họ lại ở cùng nhau.

“Hạo Thiên, anh đang nói gì đấy, sao em có thể hi vọng anh chết cơ chứ, anh ra tù em chúc mừng anh còn không kịp nữa là.” Giang Mỹ Kỳ cười rất mất tự nhiên. “Sao anh và Gia Kiệt lại ở cùng nhau?”

“Ra tù tôi vẫn ở trong nhà họ Giang.” Đường Hạo Thiên nói.

Giang Mỹ Kỳ nghe ra lời anh ta không bình thường nên cố ý không hỏi nữa, chỉ cười khan hai tiếng: “Không nghĩ tới anh sẽ tới thăm em.”

“Chuyện trước kia của chúng ta nên kết thúc.” Đường Hạo Thiên nói, liếc nhìn đứa trẻ tên giường nhỏ, “Dáng dấp con trai cô chẳng giống cô tý nào.”

“Anh muốn nói gì?”

“Sau khi tôi vào tù cô cắm sừng cho tôi, còn hối lộ trưởng cai ngục ám sát tôi, những thứ này tôi coi như xong, tôi chỉ hỏi cô một câu, bàn tay đen sắp đặt tôi bị bắt vào tù có phải là cô hay không?”

“Không phải.” Giang Mỹ Kỳ vội lắc đầu, “Sao có thể là em chứ? Hạo Thiên anh vẫn không tin em sao, khi đó anh vẫn là chồng em, sao em có thể làm như vậy?”

Đường Hạo Thiên lấy di động ra: “Tôi vừa ra tù liền đi tìm cô gái tố cáo bị tôi cưỡng bức, ở đây có một đoạn ghi âm chúng tôi nói chuyện với nhau có muốn nghe thử không?”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Giang Mỹ Kỳ càng lúc càng trắng bệch, thấy Đường Hạo Thiên sắp ấn tay xuống vội vã nói: “Đừng.”

“Bây giờ cô thừa nhận rồi?” Đường Hạo Thiên hỏi.

Giang Mỹ Kỳ hít sâu một hơi: “Đúng, là em…”

Ba!

Tiếng một cái tát vang lên, Đường Hạo Thiên hung hăng nện cho Giang Mỹ Kỳ một bạt tai.

“Cô đồ tiện nhân!Tôi có chỗ nào không tốt với cô mà cô phải sắp đặt tôi vào tù? Còn hối lộ trưởng cai ngục ám sát tôi. Không chỉ như thế, sau khi kế hoạch của cô thất bại thế mà dứt khoát bảo luật sư đưa thỏa thuận ly hôn để ly hôn với tôi, còn chiếm đoạt tài sản nhà họ Đường tôi, không tôn trọng mẹ tôi!”

Giang Mỹ Kỳ che mặt nóng hừng hực, “Anh muốn thế nào?”

“Cô hại tôi thiếu chút nữa chết trong tù, tôi cũng muốn cô nếm thử những thứ lúc đó tôi chịu đựng.” Đường Hạo Thiên tức giận nói.

“Anh muốn làm gì?”

“Tôi đã tìm được cô gái năm đó vu cáo tôi say rượu cưỡng bức cô ta, cô ta đã nói ra tất cả, tôi ghi âm lại rồi, bao gồm vừa lúc nãy chúng ta nói chuyện tôi cũng đã ghi âm. Tôi rời khỏi đây thì lập tức giao những chứng cứ này cho cảnh sát, Giang Mỹ Kỳ cô chờ ngồi tù đi!”

“Hạo Thiên, anh tha thứ cho em lần này đi, em thề từ này về sau không bao giờ… làm chuyện như vậy nữa.” Giang Mỹ Kỳ hoảng sợ cầu xin tha thứ, “Hạo Thiên, xin anh xem như chúng ta đã từng có tình cảm vợ chồng,

https://thuviensach.vn

em còn một đứa con vừa ra đời cần chăm sóc, anh hãy bỏ qua lần này cho em đi.”

“Bỏ qua cho cô? Cho dù tôi chịu bỏ qua cho cô, người bị cô hại chết chịu bỏ qua cho cô sao? Chẳng lẽ nửa đêm cô chưa từng nằm mơ thấy bọn họ tới đòi mạng cô sao?”

“Tôi chưa từng giết người.” Giang Mỹ Kỳ lắc đầu.

“Chuyện anh họ tôi Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch bị tai nạn xe chẳng lẽ không phải một tay cô sắp xếp ư?” Lúc Đường Hạo Thiên hỏi liếc mắt nhìn Giang Gia Kiệt đứng bên cạnh.

Giang Mỹ Kỳ cũng theo tầm mắt anh ta nhìn về phía Giang Gia Kiệt, chợt hiểu Giang Gia Kiệt đã khai hết rồi.

“Em, em chỉ là một lúc hồ đồ, Hạo Thiên cầu xin anh bỏ qua cho em lần này, sau này nhất định em sẽ nghe theo anh hết thảy, em sẽ dùng nửa đời sau của em…”

“Cô vẫn nên vào trong tù mà sám hối!” Đường Hạo Thiên cắt ngang.

“Hạo Thiên, em xin anh, cầu xin anh bỏ qua cho em….”

Đường Hạo Thiên tắt ghi âm điện thoại nói với Giang Mỹ Kỳ: “Dù sao cô cũng phải vào tù, tôi sẽ nói cho cô biết một chuyện, anh hộ tôi Mộ Thiên Thần và Giang Mỳ Kỳ vốn không chết!”

Giang Mỹ Kỳ giật mình mở to hai mắt, Đường Hạo Thiên nói tiếp: “Không tin cô hỏi em trai cô đi.”

Giang Gia Kiệt vội giải thích: “Là anh ta đánh tôi ngất rồi bỏ bom vào trong đùi tôi, nếu như tôi không nghe anh ta sẽ cho bom nổ.”

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Thiên đã nói xong những gì cần nói mở cửa phòng bệnh đi ra ngoài, Giang Gia Kiệt đuổi theo, “Anh đồng ý lấy đồ trong đùi tôi ra….”

“Thật sự tôi không đặt gì vào, chỉ hù dọa cậu mà thôi.” Đường Hạo Thiên nói xong rời đi.

….

Một tuần lễ sau, Giang Mỹ Kỳ bị bắt theo luật pháp.

Chuyện ban đầu cô ta sắp đặt tống Đường Hạo Thiên vào tù và cô ta bảo Giang Gia Kiệt thiết kế đụng chết Mộ Thiên Thần và Giang Dĩ Mạch, gồm cả những chuyện mờ ám cô ta làm, tất cả đều bị phơi bày ra hết.

Còn cả chuyện cô ta có liên quan tới hoạt động rửa tiền cũng bị đưa ra ánh sáng.

Truyền thông khắp thành phố đều đang đưa tin truyền tải chân tướng chuyện này, chứng cứ trước mặt Giang Mỹ Kỳ dứt khoát thú nhận hết thảy mọi chuyện mình làm.

Cô ta biết mình trốn không thoát, bây giờ cô ta hai bàn tay trắng không có khả năng kinh tế để gỡ tội cho mình, hơn nữa cho dù có thể gỡ tội thì bên ngoài còn một đống chủ nợ chờ ở cửa đòi nợ.

Bất kể cô ta vào tù hay suôn sẻ thoát tội lần nữa thì cô ta cũng chỉ còn đường chết.

Khi Giang Mỹ Kỳ bị xử ngồi tù có truyền thông đưa bản tin nói tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị và phu nhân gặp tai nạn xe, vì sợ Giang Dĩ Mạch bị lén lút làm hại nên bí mật đưa ra nước ngoài điều trị, khoảng ba ngày sau sẽ về nước.

Trong biệt thự ở nước ngoài truyền tới âm thanh nôn ọe.

https://thuviensach.vn

Giang Dĩ Mạch đoán mình ăn phải đồ không sạch nên hay cảm thấy buồn nôn.

Mộ Thiên Thần vuốt sau lưng giúp cô: “Có phải em mang thai không?”

“Không thể nào!” Giang Dĩ Mạch khẳng định không cần suy nghĩ, nói: “Ban đầu bác sĩ cũng nói tỷ lệ em mang thai rất nhỏ….:

Cũng đã phối hợp điều trị thời gian dài như vậy, có phải gặp may trúng thưởng hay không?

Trong lòng Giang Dĩ Mạch hi vọng có chút may mắn.

“Anh đưa em tới bệnh viện kiểm tra xem.”

Trong bệnh viện, bác sĩ dùng giọng địa phương, nụ cười dễ gần: “Anh Mộ, chúc mừng anh, vợ anh mang thai.”

Giang Dĩ Mạch nghe không hiểu, tò mò hỏi Mộ Thiên Thần bác sĩ nói gì.

Mộ Thiên Thần nhìn Giang Dĩ Mạch cười ấm áp, bờ môi vui sướng muốn chảy ra nước.

“Em sắp làm mẹ!”

Giang Dĩ Mạch giật mình đầu óc trống rỗng, chợt nhào vào trong ngực Mộ Thiên Thần, “Anh đang nói em mang thai ư?”

“Đúng vậy, chúng là sẽ làm ba làm mẹ.” Mộ Thiên Thần cười nói.

“Thật tốt quá! Cám ơn anh, ông xã!” Giang Dĩ Mạch kích động dùng sức hung hăng hôn ông xã mình, vẻ mặt hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần ôm lấy cô cười cưng chiều, đáy mắt thoáng hiện vẻ cảm động và yêu thương không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 104.5

Mấy tháng sau.

Trong bệnh viện mấy người nghiêng ngả nâng Giang Dĩ Mạch nằm lên băng ca nhanh chóng đẩy vào phòng sinh, cô đau đớn khuôn mặt nhỏ nhắn vặn vẹo, “Ông xã em rất đau, em sợ….”

“Bà xã em đừng sợ, anh ở đây, anh ở đây…. Nhóc con, con ngoan ngoãn cho ba chút đi, mau chui ra đây, nếu con dám dày vò vợ ba, chờ con ra ngoài xem ba đánh con thành thế nào!” Mộ Thiên Thần đã nói không được mạch lạc nữa, cầm chặt tay Gian Dĩ Mạch “Cảnh cáo” đứa bé trong bụng cô.

Y tá đi theo bên cạnh không nhịn được cười xùy một tiếng, ý thức được bây giờ không phải là lúc cười đùa vội vàng đẩy người phụ nữ có thai vào phòng sinh.

Mộ Thiên Thần lo lắng chờ ngoài phòng sinh, nghe tiếng vợ kêu gào đau đớn trái tim cũng vọt lên cổ họng rồi.

Có lẽ là nhóc con nghe thấy lời cảnh cáo của ba mình, không dày vò mẹ cậu nữa, đẩy vào không bao lâu thì chui ra ngoài.

Một tiếng trẻ con khóc thét lên làm Mộ Thiên Thần chờ ngoài phòng sinh cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Y tá ôm đứa bé nhăn nheo ra ngoài cười nói: “Chúc mừng anh Mộ, là một bé trai, bảy cân sáu lạng (1 cân TQ = 0,5 cân mình), mẹ con bình….”

Y tá còn chưa dứt lời phát hiện ba đứa bé không thấy đâu, quay người lại thì thấy ba đứa bé đã chạy vọt đi vào phía trong mẹ đứa bé.

“Bà xã, em vất vả rồi, cám ơn em.” Mộ Thiên Thần đau lòng hôn lên môi Giang Dĩ Mạch.

Giang Dĩ Mạch có chút yếu ớt, cười nhẹ nhàng: “Cuối cùng chúng ta cũng có em bé.”

Sau khi xuất viện Mộ Thiên Thần thoái thác tất cả công việc chuyên tâm ở nhà chăm vợ và con trai vừa mới ra đời.

Nhưng chỉ cần anh ôm con trai, nhóc con sẽ khóc quên trời quên đất.

Giang Dĩ Mạch ôm một cái con trai lập tức ngừng khóc.

Tóm lại không để Mộ Thiên Thần lại gần người, bất kể anh dụ dỗ thế nào cũng không cảm kích.

Hơn nữa trời vừa tối thì khóc vô cùng ác liệt, Giang Dĩ Mạch không thể làm gì khác hơn là ngủ bên cạnh bé thì bé mới bằng lòng yên tĩnh, mỗi khi Mộ Thiên Thần muốn hôn bà xã nhà mình, thì cũng vì tiếng khóc của con trai mà bị bà xã một cước đá văng.

Có lẽ lúc nhóc con chưa ra đời đã nghe lời cảnh cáo của ba mình chọc giận bé, cho nên sau khi sinh luôn đối nghịch với ba bé.

Nhóc vừa được ba tuổi đẹp như điêu như tạc, hoạt bát, tinh nghịch nhảy lên nhảy xuống, trừ mẹ cậu ra chẳng ai trị được cậu.

“A- quần áo của tôi, tôi mới làm tóc!” Ninh Tử thét chói tai, quần áo trên người vừa mới mua tốn hết một tháng tiền lương của cô ta, lại còn vừa

https://thuviensach.vn

làm kiểu tóc mới nữa chứ.

Nhóc con đang dùng súng phun nước phun cô ta ướt sũng, cười vô cùng vui vẻ.

Người giúp việc trong nhà gần như mỗi ngày đều thấy một màn như vậy, cậu chủ nhỏ cứ thích trêu đùa Ninh Tử, mỗi lần nhìn thấy cô ta không phải phun cô ta ướt sũng thì là thích bắt mấy con côn trùng gớm ghiếc bỏ vào trong quần áo cô ta, lần nào cũng dọa cô ta sợ vừa kêu vừa la, mặt mày cũng bị dọa tái mét.

Hình như trên lưng có đồ gì đó, Ninh Tử vội vươn tay lấy xuống, nhìn kỹ thì là một con sâu đen thù lùi.

“A-“ Tiếng kêu thảm thiết của Ninh Tử gần như đánh thủng màng nhĩ mọi người.

Nhóc con cười ngặt nghẽo.

“Mộ Viêm Huyên!” Giang Dĩ Mạch nghe tiếng thét bên này cũng biết là con trai lại gây chuyện ác rồi.

Nhóc con vừa thấy mẹ lập tức đứng ngay ngắn, rất lễ phép gọi một tiếng: “Mẹ, con và dì đang chơi trận chiến tát nước.”

“Thật sao?” Giang Dĩ Mạch liếc mắt nhìn Ninh Tử đang nhếch nhác.

Ninh Tử chỉ có thể nhắm mắt nói, “Đúng vậy, cậu chủ nhỏ nói chơi một mình quá nhàm chán nên bảo tôi theo cậu chơi một lát.”

“Hình như con tôi rất thích cô, vậy cô chơi với nó một lúc đi, nhưng phải chú ý hình tượng đừng hở tý là la toáng lên.” Giang Dĩ Mạch xoay người rời đi, nhìn thấy tròng mắt đen lúng liếng của con trai lén lút thoáng hiện ý cười gian xảo.

https://thuviensach.vn

“Cậu chủ….”

“Dì, trên tay dì có gì đó?” Nhóc con giật nhẹ vạt áo cô ta.

Ninh Tử cúi đầu, thấy trên tay chẳng biết từ lúc nào nhiều hơn một con nhện to đùng, ghê tởm chết đi được, cô ta há mồm thiếu chút nữa lại hét toáng lên, vội bịt miệng ra sức vùng vẩy con nhện, không cẩn thận giẫm phải nước đột nhiên bị trơn nặng nề ngã nhào xuống đất.

Vô cùng nhếch nhác.

Ninh Tử hận thấu xương nhóc con ba tuổi này, cô ta nhịn đủ rồi!

Cô ta cảm giác mình sắp điên lên.

Ngón tay út nhóc con chỉ trên đầu Ninh Tử, “Dì, hình như trên đầu dì có một con rắn…”

“A-“ Ninh Tử nhắm mắt, trực tiếp bị dọa ngất.

Ngón tay út nhóc con chọc vào cô ta, dễ dàng ngất như vậy sao?

Buổi tối Mộ Thiên Thần về đến nhà giang hai cánh tay muốn ôm vợ một cái, nhóc con trong lòng Giang Dĩ Mạch chỉ vào phòng bếp: “Mẹ, con đói bụng, con muốn vào phòng bếp ăn cơm.”

Giang Dĩ Mạch vội ôm chặt con trai đi vào phòng bếp, Mộ Thiên Thần ôm khoảng không, trơ mắt nhìn bà xã ôm con trai đi.

Tên nhóc thối tha này, làm hại anh bao lâu rồi không được ôm bà xã mình.

“Ông xã, anh cất đồ xong rồi mau vào đây đi.” Giọng Giang Dĩ Mạch từ trong phòng bếp truyền ra.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Mộ Thiên Thần lập tức bỏ áo khoác và túi xách xuống đi vào phòng bếp.

Sau bữa ăn tối, nhóc con đang chơi trong lòng Giang Dĩ Mạch, mãi cho đến đến khi tắm xong chuẩn bị đi ngủ.

“Mẹ, tối nay con muốn ngủ với mẹ.”

Mộ Thiên Thần đưa tay xách cổ áo phía sau của nhóc con, “Ngủ phòng mình đi, đừng quấy rầy ba mẹ con làm chuyện chính sự.”

Trong thoáng chốc mắt to đen nhánh của nhóc đầy nước, lã chã chực khóc: “Mẹ, ba bắt nạt con!”

Giang Dĩ Mạch nhìn chồng ánh mắt rét lạnh: “Khụ khụ!”

Mộ Thiên Thần không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn thả con trai xuống.

Nhóc con vui sướng bò lên giường, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trong ngực Giang Dĩ Mạch: “Mẹ, thơm quá!”

Giang Dĩ Mạch cảm thấy lời này sao quen tai như vậy?

Mộ Thiên Thần tức giận quát: “Nhóc con thối, còn không mau nâng mặt con từ trong ngực bà xã ba ra!”

Giang Dĩ Mạch hung hăng liếc Mộ Thiên Thần: “Không cho quát con em!”

Nhóc con lại cọ mặt vào ngực Giang Dĩ Mạch, len lén nhìn Mộ Thiên Thần lè lưỡi khiêu khích cười mờ ám.

Nửa đêm rốt cuộc nhóc con cũng ngủ, Mộ Thiên Thần ôm con trai về phòng nhỏ của cậu, cuối cùng cũng có thể ôm bà xã nhà mình rồi.

https://thuviensach.vn

Mộ Thiên Thần không thể chờ đợi đè Giang Dĩ Mạch dưới thân mình, “Bà xã, chúng ta tạo em bé mập mạp đi!”

Giang Dĩ Mạch ngủ mơ màng: “Buồn ngủ quá…. Ưm….”

……

Bên ngoài phòng đột nhiên truyền đến tiếng khóc gọi mẹ kiêm tiếng bàn tay nhỏ bé dùng sức đập cửa: “Mẹ, con muốn mẹ…”

Giang Dĩ Mạch đột nhiên tỉnh táo, tung cước đạp Mộ Thiên Thần trên người mình xuống đất rồi vội vàng mở cửa ôm con trai bảo bối đi vào ngủ.

Tên nhóc xấu xa kia ôm cổ Giang Dĩ Mạch lè lưỡi khiêu khích làm mặt quỷ với Mộ Thiên Thần, cười xấu xa gian xảo.

Mộ Thiên Thần giận nghiến răng nghiến lợi: “Tên nhóc thối đáng ghét này!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Ngoại Truyện 1: Mộ Thiếu, Em Mang Thai Rồi.

Editor: heisall

"Mộ thiếu, em mang thai rồi."

"Chuyện đó thì có quan hệ gì với tôi?" Đang nói chuyện là người đàn ông với dáng vẻ nghiêng nước nghiêng thành, dù là phụ nữ trẻ tuổi xinh đẹp như hoa sen mới nở cũng phải ảm đạm phai mờ khi so với anh ta.

"Em nghĩ đó là con của anh, đã sắp ba tháng, là một bé trai." Người phụ nữ mặc một chiếc váy liền ngắn, mang giày cao gót bảy tám phân, càng làm nổi bật lên vóc người hấp dẫn, hoàn toàn không nhìn ra là đang mang thai.

"Tiểu thư, cô đang nói đùa sao? Chúng ta quen biết nhau sao?" Hình như người đàn ông đang cố gắng nhớ thử người phụ nữ này là ai.

"Mộ thiếu, anh quên rồi sao, đêm hôm đó chúng ta cũng ở trong khách sạn này. . . "

"Xin lỗi, phụ nữ quá nhiều, tôi thật sự không nhớ nổi cô là ai." Gương mặt của người đàn ông tỏ vẻ bất cần đời: "Cô chắc chắn đứa bé trong bụng cô là của tôi chứ?"

"Anh là người đàn ông duy nhất của em, không phải là của anh thì còn có thể là của ai đây?" Người phụ nữ nói xong còn phối hợp chảy xuống hai

https://thuviensach.vn

giọt nước mắt: "Mộ thiếu, em giao tất cả những thứ mình có cho anh mà không giữ lại chút nào, anh không thể bỏ mặc em được."

"Đừng khóc, tôi có nói sẽ bỏ mặc cô sao? Cô nhìn đi, mọi người xung quanh đều đang nhìn chúng ta đấy, mọi người còn tưởng rằng tôi đang bắt nạt cô nữa!"

"Mộ thiếu, cả đời em chỉ có mình anh, anh không thể bỏ mặc em và đứa nhỏ trong bụng."

"Cái người này đang nói gì vậy, Mộ Viêm Huyên tôi là loại đàn ông không chịu trách nhiệm như vậy sao?" Mộ Viêm Huyên rất đứng đắn nói, khóe môi luôn chứa đựng một nụ cười phong khoáng thoải mái.

Bên môi người phụ nữ thoáng qua một nụ cười thầm, đều rơi vào mắt của người đàn ông.

"Cô chắc chắn đứa bé trong bụng cô chính là của Mộ Viêm Huyên tôi?"

"Dĩ nhiên, em chỉ có một người đàn ông là anh." Thái độ của người phụ nữ rất kiên định.

"Cô chắc chắn?"

"Anh không tin tưởng em sao? Nếu như em lừa anh, sẽ chết không tử tế!" Thái độ của người phụ nữ có chút kích động.

"Đừng thề lung tung!" Mộ Viêm Huyên không nhanh không chậm cười nói: "Ngộ nhỡ thật sự mất mạng thì rất không đáng."

"Mộ thiếu, em chỉ muốn để anh tin tưởng em mà thôi, đứa bé trong bụng em thực sự là của anh, em tuyệt đối không lừa anh."

Mộ Viêm Huyên cười khảy nói: "Tôi sợ mình sử dụng các biện pháp an toàn không được hiệu quả thì sẽ không cẩn thận làm cho đối phương mang

https://thuviensach.vn

thai, nên nửa năm trước tôi đặc biệt đi đến bệnh viện làm giải phẫu thắt ống dẫn tinh rồi."

Sắc mặt của người phụ nữ thay đổi ngay tức khắc.

"Nhưng cũng không sao, có lẽ là ca phẫu thuật này làm không tốt, tôi nghe nói thai nhi ở trong bụng mẹ cũng có thể làm giám định, bây giờ chúng ta đi đến bệnh viện, nếu đứa nhỏ này đúng là của tôi, tôi lập tức cưới cô, cho cô cùng đứa bé một danh phận."

Người phụ nữ hoảng hốt lui về phía sau: "Xin lỗi, Mộ Thiếu, có thể là tôi có chút nhầm lẫn."

"Sẽ không nhầm đâu, tôi là người đàn ông duy nhất của cô, đứa nhỏ này nhất định là của tôi, đi thôi, chúng ta đi bệnh viện. . . . . ."

"Thật đấy, là tôi thật sự nhầm lẫn." Người phụ nữ lập tức bỏ chạy trối chết giữa ánh mắt khỉnh bỉ của đám khách hàng đang tới lui cùng với nhân viên của khách sạn.

Mộ Viêm Huyên xoay người chuẩn bị đi vào thang máy, thì nhìn thấy em gái của mình đứng ở trước mặt.

Gương mặt của hai anh em có năm sáu phần tương tự, vừa nhìn đã biết là anh em ruột.

Gương mặt của cô gái mang nét thùy mị dịu dàng của phụ nữ hơn so với anh trai, trong ánh mắt lại lộ ra sự kiên định.

"Anh, em xin anh hãy ra dáng là Thiếu tổng của tập đoàn Mộ thị một chút có được không? Hôm nay là sinh nhật mười tám tuổi của em, anh còn mang chuyện tình rắc rối lộn xộn của anh tới nơi này nữa là sao?"

https://thuviensach.vn

"Là do vị tiểu thư kia nhầm lẫn, chuyện này không liên quan đến anh." Mộ Viêm Huyên tỏ vẻ vô tội.

"Ai mà không biết anh cả ngày trêu hoa ghẹo nguyệt ở bên ngoài, rước lấy toàn hoa đào thối!"

"Oan uổng quá, em gái tốt của anh, hôm nay anh đặc biệt bỏ lại tất cả mọi chuyện để tới đây ăn mừng sinh nhật của em, sao em có thể nói anh trai như vậy được chứ? Anh thật sự rất đau lòng. . . . . ."

"Hừ!" Mộ Ngưng Huyên xoay người đi vào thang máy.

Mộ Viêm Huyên bất đắc dĩ cười cười, đi theo vào.

Bóng đêm xinh đẹp.

Trong một căn phòng của khách sạn đang tổ chức một buổi tiệc sinh nhật nhỏ nhưng rất long trọng.

Một đám nam nữ trẻ tuổi uống rượu ăn mừng.

Hôm nay là sinh nhật mười tám tuổi của con gái duy nhất của nhà họ Mộ.

Mộ Viêm Huyên đi tới ngồi ở bên cạnh em gái, cánh tay thon dài ôm lấy vai của em gái, đùa giỡn cười nói: "Bảo bối, hôm nay là sinh nhật mười tám tuổi của em, trước tiên anh chúc em sinh nhật vui vẻ! Bắt đầu từ hôm nay em đã chính thức trở thành người lớn, nếu có cái gì không hiểu cứ hỏi anh."

Lời nói chứa đầy hàm ý, và sự mập mờ.

Anh chính là như vậy, đối với em gái ruột mà cũng không nghiêm chỉnh đàng hoàng.

https://thuviensach.vn

Mộ Ngưng Huyên liếc mắt nhìn anh trai không đứng đắn một cái, không khách khí đẩy tay của anh ra: "Anh gọi ai là bảo bối đấy? Lấy móng vuốt bẩn thỉu của anh ra, em là em gái của anh, anh ôm em gái, người không biết còn tưởng rằng chúng ta là người tình đấy."

Lúc cô nói chuyện thì liếc mắt nhìn người con trai có chút lạnh lùng đang ngồi trong góc uống rượu, gương mặt đỏ ửng.

"Nếu em không phải là em gái ruột của anh, anh đã xuống tay với em rồi." Mộ Viêm Huyên nói giỡn.

"Anh, nếu anh còn dám nói lung tung, ngay bây giờ em sẽ gọi điện thoại méc mẹ, hôm nay lại có phụ nữ chạy tới cửa nói là đã mang thai con của anh, cũng đã ba tháng, là một bé trai!"

"Wey wey wey, anh là anh trai ruột của em đấy, sao em có thể hãm hãi anh trai của em như vậy chứ?"

"Em đâu có hãm hại, danh tiếng đa tình của anh đã sớm truyền đi khắp thành phố này rồi, thường xuyên có phụ nữ chạy tới cửa nói là đã mang thai đứa bé của anh . . . . . ."

"Anh họ, anh lại làm lớn của người nào vậy?"

Trong phòng nhất thời yên tĩnh một giây, mọi tầm mắt đều đồng loạt nhìn lại.

Người mới vừa nói là một anh chàng người lại với mái tóc vàng rất đẹp trai, tay đang cầm một cái ly cao cổ, bên trong là nửa ly rượu đỏ uống còn dư lại.

Bởi vì uống hơi nhiều, nên làn da trắng nõn nhiễm chút màu hồng.

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên không để ý đến những ánh mắt đang nhìn, chỉ lạnh nhạt cười khẽ mấy tiếng, giống như làm người khác lớn bụng hoàn toàn không phải là chuyện xấu gì.

"Đương nhiên là phụ nữ rồi, đàn ông thì làm gì có khả năng lớn bụng chứ?" Mộ Viêm Huyên cười đùa nói: "Mọi người cũng không cần ngạc nhiên như vậy, đều đã là người trưởng thành, trong tình yêu nam nữ, cô tình tôi nguyện, là chuyện rất bình thường!"

"Vậy anh cũng nên chú ý một chút, nếu làm cho người ta lớn bụng cũng không phải là một chuyện hay." Một người trẻ tuổi ngồi ở trên ghế sa lon cách đó không xa lên tiếng nói.

"Xem ra cậu hiểu được rất nhiều, Mộ Dương, đến đây trao đổi một chút. . . . . ." Mộ Viêm Huyên ý vị sâu xa nói giỡn.

"Anh!" Mộ Ngưng Huyên nóng nảy: "Em sẽ gọi điện thoại cho mẹ ngay bây giờ, nói với mẹ là anh dạy hư em!"

Cô lấy điện thoại ra làm giống như thật sự muốn bấm gọi.

Mộ Viêm Huyên bị dọa sợ, vội vàng ngăn cản, nếu thật sự gọi mẹ đang ở nước ngoài chạy về, thì những ngày rong chơi thoải mái của anh cũng sẽ chấm dứt.

"Em gái, anh sai rồi, anh xin lỗi em còn không được sao?"

Hai anh em cãi nhau ầm ĩ, bữa tiệc sinh nhật cũng chuẩn bị kết thúc.

Mộ Viêm Huyên cũng hơi say, chuẩn bị rời đi.

"Anh, anh đã uống rượu, không lái xe được, nếu không thì ở lại khách sạn nghỉ một đêm đi. . . . . ."

Mộ Viêm Huyên ôm em gái: "Không cần, anh tìm người lái dùm."

https://thuviensach.vn

Trợ lý đã lái xe chờ ở bên ngoài khách sạn, Mộ Viêm Huyên lảo đảo lên xe, gào thét lái đi.

Trên đường cái yên tĩnh, một chiếc xe sang trọng đang chạy ổn định, chỗ ngồi phía sau xe có một con quỷ say đang nằm, không để ý đến phía sau có một chiếc xe đi theo.

Xe đang chạy trên đường, cũng bởi vì uống nhiều rượu, nên Mộ Viêm Huyên đang ngủ bị cơn buồn tiểu làm tỉnh ngủ, bảo trợ lý dừng xe.

"Anh ở đây đợi tôi...tôi đi tiểu xong sẽ lập tức trở lại."

Mộ Viêm Huyên xuống xe, tìm chỗ đi tiểu.

Chiếc xe theo dõi nãy giờ cũng lặng lẽ dừng ở gần đó.

"Không sai, chính là chiếc xe đó."

"Cẩn thận một chút, đừng để anh ta nhìn thấy mặt của chúng ta."

Hai người lén lén lút lút đến gần.

Trợ lý vẫn ngồi ở chỗ tài xế yên lặng chờ, hơn nửa đêm rồi nên cũng có chút mệt mỏi, vì vậy ngủ gà ngủ gật.

Cửa sau xe đột nhiên mở ra, trợ lý cho là Mộ Viêm Huyên lên xe, vừa muốn nghiêng đầu nhìn, liền bị đối phương đánh ngất xỉu.

"Lão đại, chiếc xe này xem ra rất đắt tiền, bán đi nhất định sẽ kiếm được bộn tiền!"

"Vậy còn không mau đi, còn chần chừ gì nữa?"

"Người này thì làm thế nào?"

"Ném ra ngoài!"

https://thuviensach.vn

Hai người nhanh chóng vứt trợ lý ra khỏi xe.

"Đợi đã nào...!" Lão đại đột nhiên mở miệng: "Xem trên người anh ta có tiền không?"

Hai người lập tức lục soát khắp người của trợ lý, móc ra một ví tiền, bên trong có mấy tấm thẻ, không có mật mã cũng vô dụng.

Đạp trợ lý một cước, vứt ví tiền lại: "Đi thôi, lên xe!"

Cùng lúc này Mộ Viêm Huyên đã giải quyết nỗi buồn, mở cửa bước lên xe: "Tốt rồi, bây giờ có thể đi."

Hai người đang chuẩn bị lái xe liền đầu nhìn lại, thấy một người xuất hiện.

Hai người trao đổi ánh mắt một cái, người ngồi bên cạnh nhân cơ hội Mộ Viêm Huyên chưa phát hiện ra định đẩy anh ta xuống xe.

Mộ Viêm Huyên bỗng có cảm giác không đúng, hai người này là ai?

Trợ lý đâu?

"Các người là ai. . . . . ."

Một quyền đánh xuống, Mộ Viêm Huyên đang say nên cũng bị đánh ngất xỉu.

"Ném anh ta xuống nhanh đi!"

"Lão đại, anh nhìn cái đồng hồ trên tay trái của anh ta kìa, hình như là Armani phiên bản số lượng hạn chế. . . . . ."

Đầu chợt bị vỗ một cái: "Cái gì mà giống như, đó là đồ tốt đó! Mày tới lái xe, để tao lục soát thân thể anh ta, lúc này chúng ta phải nhanh rời đi

https://thuviensach.vn

thôi, đừng để người khác phát hiện."

Trong đêm tối, chiếc xe sang trọng nhanh chóng rời đi.

Thành phố náo nhiệt phồn hoa từ từ trở nên tiêu điều, đường đi cũng có vẻ chật hẹp khó đi.

Chiếc xe sang trọng đột nhiên dừng lại, cửa xe mở ra, Mộ Viêm Huyên mặc quần cụt bị ném từ trong xe ra ngoài, theo con dốc lăn xuống, rớt vào trong một vũng nước.

Xe nhanh chóng rời đi.

"Lão đại, hình như bộ quần áo này rất quý giá, đem đi cầm nhất định có thể đổi được giá tốt!"

. . . . . .

Buổi sáng hôm sau.

Trong vũng nước màu đen toàn dầu mỡ có mấy con ruồi bay loạn, xung quanh thỉnh thoảng có vài người đi ngang qua liếc nhìn người đàn ông mặc quần cụt đang nằm trong vũng nước, không biết kẻ lang thang này từ đâu tới, tất cả mọi người đều tránh ra xa, rồi đi vòng qua.

Ánh nắng chói chang đâm vào mắt không tránh được, Mộ Viêm Huyên nhíu mày, khó chịu mở mắt ra.

Thích ứng với ánh nắng chói chang, nhìn cảnh tượng xa lạ xung quanh, đột nhiên ngồi bật dậy.

Đôi tay không cẩn thận nhúng vào vũng nước, cúi đầu xem xét, mới phát hiện ra cả người mình đang ngồi trong một vũng nước đen như mực, chiếc quần cộc và cả người cũng bị nhuộm đen rồi.

https://thuviensach.vn

Đây là nơi nào?

Tại sao mình lại ở chỗ này?

Đầu đột nhiên đau đớn, hình như mình say rượu.

Tối hôm qua mình uống quá nhiều thì phải.

Từng đoạn kí ức nhỏ vụn.

Hoàn toàn không nhớ được tại sao mình lại ở chỗ này.

Đứng dậy từ dưới đất, nhìn cả người mình dính đầy mỡ vô cùng nhếch nhác, người xung quanh thì bịt mũi tránh xa, Mộ Viêm Huyên anh đường đường là Thái Tử Gia* của tập đoàn Mộ thị, đã bao giờ bị đối xử như thế này đâu?

*Thái tử gia: là chỉ con trai của những gia đình giàu có, quyền thế

Việc quan trọng lúc này vẫn là tranh thủ thời gian gọi điện cho trợ lý lái xe tới đón mình.

Lúc này Mộ Viêm Huyên mới bi kịch phát hiện ra trên người mình trừ một cái quần cộc ra, thì cái gì cũng không có.

Điện thoại di động cũng không biết đã ném đi nơi nào rồi.

Một đồng cũng không có.

Muốn mượn điện thoại để gọi, nhưng những người đi ngang qua vừa thấy anh đến gần, thì giống như thấy quỷ, có thể trốn được bao xa thì trốn.

Lúc này phía đối diện có một cô gái trẻ đang đi tới, Mộ Viêm Huyên phát huy tài năng của mình, lợi dụng vẻ đẹp của anh, đi quyến rũ con gái người ta.

https://thuviensach.vn

"Hi, tiểu thư. . . . . ."

"A ——! Biến thái!" Đối phương không đợi anh nói cho hết lời liền vung túi xách lên đập mạnh tới, sau đó chạy trốn giống như thấy quỷ.

Trước kia phụ nữ thấy anh liền ôm ấp yêu thương, đuổi cũng đuổi không hết, bây giờ lại nói anh là biến thái?

Mộ Viêm Huyên làm thế nào cũng không thể tưởng tượng được, chỉ trong một đêm mà mình từ một đại thiếu gia nhà quyền thế người gặp người yêu biến thành một tên biến thái người gặp người ghét!

Cách đó không xa là một sườn núi cao lớn, đứng ở phía trên có thể nhìn được xa một chút.

Mộ Viêm Huyên đứng ở trên sườn núi nhìn quanh bốn phía một lượt, đây là một nơi hoàn toàn xa lạ, cảm giác giống như mình xuyên không đến một thế giới khác vậy.

Cây xanh bao phủ khắp nơi, nhà mái ngói san sát nhau, mỗi nhà đều có một cửa một sân riêng biệt.

Men theo sườn núi đi xuống, muốn tìm một người để hỏi thăm xem đây là nơi nào, tiện thể mượn luôn cái điện thoại để gọi.

Nhưng người đi đường vừa thấy anh liền tránh xa, không có ai sẵn lòng đến gần anh.

Cũng không biết đi bao lâu, bụng đói đến kêu lên.

Mộ Viêm Huyên thấy phía trước hình như có khá nhiều người, liền đi nhanh tới, nhìn thấy trước con hẻm là một quán ăn nhỏ, mặc dù không được vệ sinh nhưng thật sự không chê, vì đói bụng rồi nên cũng không quan tâm nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

"Ông chủ, bánh bao của ông bán thế nào?"

"Một đồng tiền một. . . . . ." Ông chủ cửa hàng bánh bao thấy một người chỉ mặc một cái quần cộc, toàn thân đen thui, không nhìn rõ mặt, cho là kẻ lang thang hoặc là một người có vấn đề về đầu óc, nên đuổi giống như đuổi ruồi: "Đi đi, cút nhanh lên, đừng phá hỏng chuyện buôn bán của tôi."

Mộ Viêm Huyên có bao giờ bị người khác đối xử như vậy đâu?

"Ông chủ, ông có ý gì? Sao lại đối xử với khách hàng. . . . . ."

"Tên điên, mày có tiền không? Mua không nổi thì cút ngay!"

"Ông. . . . . ."

"Ông cái gì, cút nhanh lên, đừng ngăn cản việc làm ăn của tôi!"

"Thái độ này của ông là gì?" Mộ Viêm Huyên tức giận.

"Nghèo mua không nổi thì kêu la cái gì chứ? Hồ Tử, thả chó ra!"

Một con chó lớn đột nhiên xông ra, nhào về phía Mộ Viêm Huyên.

Mộ Viêm Huyên bị dọa sợ liền bỏ chạy, cái quần cộc bị con chó lớn cắn rách một miếng, lộ ra nửa cái mông.

Cuối cùng cũng tránh được miệng chó, vừa che nửa cái mông lộ ra bên ngoài, vừa không được tự nhiên chạy đi tìm chỗ trốn.

Bộ dạng này thì làm sao gặp người khác được chứ?

Mặt mày Mộ Viêm Huyên xanh mét, chạy đến một con hẻm vắng vẻ, dựa vào tường rào ngồi xuống.

Điện thoại di động không mượn được, trên người không có tiền, quần áo thì không đủ che người, bụng lại đói sắp ngất đi.

https://thuviensach.vn

Sao mới trong một đêm mà cuộc sống của mình lại trở nên rối một nùi như vậy?

Giống như bị làm phép, trong một đêm hoàng tử biến thành tên ăn xin.

Mộ Viêm Huyên thở dài một hơi, mắng một câu.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Ngoại Truyện 2: Đói Bụng Ăn Quàng

Trong ngôi nhà dân bình thương hơi có vẻ cũ kỹ, An Ninh vội vàng bưng một chén cháo ra ngoài cửa.

Gâu ——

Một con chó nhỏ trốn ở trong hốc tường rào không muốn ra ngoài, nhìn thấy An Ninh bưng bát đến gần, vui vẻ kêu một tiếng, làm như thế nào cũng không ra được.

An Ninh đặt bát cháo ở trước mặt con chó nhỏ: "Tiểu Hắc, ăn điểm tâm!"

Gâu Gâu - -

Con chó nhỏ kích động lại sủa hai tiếng, cúi đầu ăn bữa sáng.

Mộ Viêm Huyên giống như nghe tiếng chó sủa, rướn cổ lên tìm âm thanh truyền tới, nhìn thấy phía sau tường rào có cô gái trẻ đang lầm bầm lầu bầu.

Nhìn kỹ nữa, là đang nói chuyện với một con chó nhỏ trốn ở tường trong hốc.

Con chó nhỏ ăn rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên nuốt nước bọt, bụng lại kháng nghị nữa rồi.

Dường như An Ninh cảm giác được, theo bản năng nhìn qua, cuối tường rào cái gì cũng không có.

Mộ Viêm Huyên đã rụt đầu về trước một bước.

Cậu đường đường là đại thiếu gia nhà họ Mộ làm sao có thể cho người ta nhìn thấy dáng vẻ nghèo túng này?

Ục ục...

Bụng lại kêu.

"Mày đừng kêu có được không?" Mộ Viêm Huyên thấp giọng nói chuyện với bụng đang kháng nghị, trong lòng rất tức giận.

An Ninh lặng lẽ đi qua, nhìn thấy trong góc cuối cùng tường rào có một chàng trai khắp người đầy dầu mỡ đang ngồi xổm nói chuyện với bụng đang kháng nghị.

Mộ Viêm Huyên nhạy cảm phát hiện có người đến gần, lúc quay đầu, nhìn thấy bóng lưng cô gái xa lạ vội vàng rời đi.

Cậu ta ngồi dưới đất than nhẹ giống như buồn bã ỉu xìu.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, dùng sức vỗ vào đùi, vừa rồi sao không nghĩ đến mượn di động của cô gái kia để gọi điện thoại!

Khi đi tìm bóng dáng cô gái kia, thì dadx sớm không còn tung tích.

Mộ Viêm Huyên ủ rũ dựa vào trên tường, trong lòng ảo não, thật nên mở sách xem ngày tốt, tìm thầy trừ xui xẻo.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh mơ hồ truyền đến tiếng động rất nhỏ, Mộ Viêm Huyên mở to mắt quay đầu nhìn sang bên cạnh, trong lúc vô tình nhìn thấy trên đất đặt một tờ giấy sạch sẽ, phía trên bày hai chiếc bánh mỳ nóng hầm hập.

Tìm người để bánh mỳ, nhìn thấy phía xa bóng dáng một cô gái nhỏ nhắn rời đi.

Không phải là cô gái vừa rồi cho con chó nhỏ ăn sao!

Mộ Viêm Huyên nhìn thoáng qua, lại liếc mắt đánh giá con chó nhỏ đã ăn no nằm sấp xuống ngủ gật trong hốc tường rào, cầm lấy bánh mỳ cắn một miếng.

Đột nhiên cảm thấy rất ngọt, rất ấm áp.

Ăn ăn, nhưng lại nở nụ cười.

Một cái bánh mỳ mà thôi, nhưng chưa từng cảm thấy ngon như vậy.

So với những sơn hào hải vị mà cậu đã từng ăn còn ngon hơn không biết bao nhiêu lần.

*

Khi An Ninh chạy đến công ty đúng lúc điểm danh, bị gọi tiến vào văn phòng quản lí mắng một trận.

Nói cô muộn nửa phút, thời gian trong điện thoại di động chênh lệch với ở công ty, bảo cô tự thu dọn đồ đạc rời đi.

Đây là cái lý do rách gì?

Đây đã là lần thứ mấy trong tháng này bị lấy các lý do kỳ quái để sa thải rồi hả?

https://thuviensach.vn

"An Ninh, cô đến đây làm việc một tuần rất nghiêm túc, tôi nhìn ở trong mắt, nhưng tôi chỉ là một quản lí nhỏ, cái gì cũng phải nghe ông chủ, tôi không có biện pháp." Quản lí ám chỉ ngầm nói một câu.

An Ninh hiểu, cũng không có nhiều lời, thu dọn đồ đạc của mình rời đi.

Một đồng nghiệp công ty gọi An Ninh chuẩn bị rời lại, nhìn xung quanh một cái, nhỏ giọng nói: "An Ninh, có phải cô đắc tội với người ta hả?"

An Ninh nghi hoặc nhìn cô ấy.

Đồng nghiệp nhỏ giọng nói: "Tối qua trước khi tôi tan làm đưa văn kiện cho quản lí, đúng lúc tổng giám đốc gọi điện thoại đến bảo quản lí tùy tiện tìm lý do sa thải cô, hình như có người cố ý muốn chỉnh cô."

An Ninh lễ phép nở nụ cười một cái: "Cảm ơn cô."

"Khách khí với tôi làm gì, cô đến đây một tuần, tôi thấy cô là người rất tốt, làm sao đắc tội với người ta vậy?"

Đối phương dường như muốn nghe được cái gì, An Ninh khách khí lại nói cảm ơn sau đó ôm đồ của mình rời đi.

Trên đường về nhà, An Ninh tính toán một chút, tháng này đã thay đổi công việc sáu lần, thời gian công việc lần này coi như dài nhất.

Khi đi ngang qua đầu ngõ, thuận đường nhìn con chó nhỏ trong hốc tường rào một chút.

Con chó nằm trên mặt đất ngủ gật nghe thấy tiếng bước chân mở to mắt, nhìn đến An Ninh, vui mừng kêu.

An Ninh ngồi xổm trên mặt đất nhìn con chó nhỏ, lầm bầm lầu bầu nói: "Tiểu Hắc, công việc của tao lại mất, tháng này đã là lần thứ sáu, nhưng

https://thuviensach.vn

mày yên tâm, tao tin tưởng tao nhất định sẽ tìm được công việc, mày nói phải không?"

Tiểu Cẩu vui mừng kêu, như là đang nói "Đúng".

Tâm tình An Ninh dường như tốt lên rất nhiều, sờ sờ con chó nhỏ, sau đó ôm đồ của mình về nhà.

Vào phòng, cũng rất chán nản ngã ở trên giường nhỏ, lật người lại nằm úp sấp ở trên gối khổ sở.

Tháng này đã là lần thứ sáu, coi như tìm công việc khác cũng sẽ bị lấy các loại cớ xa thải.

Đến lúc này bọn họ còn không chịu buông tha mình sao?

Phía bên ngoài cửa sổ đột nhiên hiện ra một cái đầu, một gương mặt tràn đầy dầu mỡ lén lút dán trên cửa sổ thủy tinh nhìn bên trong, thấy không có ai, lén lút đi vào.

Mộ Viêm Huyên thấy trong phòng khách không có ai, lập tức lùi vào buồng vệ sinh, tắm rửa trước một cái rồi nói.

Trên người đầy dầu mỡ, quần cộc còn bị rách một mảnh lớn, thật sự chịu không nổi rồi.

Vừa rồi anh đi theo cô gái kia đến đây.

Bình thường ở nhà tắm rửa, mỗi căn phòng đều cách âm, cũng không có chú ý giờ phút này phòng toilet anh tắm rửa không cách âm.

Mộ Viêm Huyên thoải mái tắm rửa giống như ở nhà mình, tắm đến cuối cùng còn thổi huýt sáo.

https://thuviensach.vn

Tiện tay cầm lấy sữa tắm cùng dầu gội bên cạnh chuyên dùng cho phụ nữ lên trên người cùng trên đầu, ra sức tắm.

Nước tắm xuống đều đen xì.

An Ninh khó chịu một lúc, lại tỉnh lại lần nữa.

Cần phải lập tức tìm việc một lần nữa rồi.

Cô đứng dậy hít sâu một hơi, chuẩn bị đi ra cửa tìm việc.

Ra khỏi phòng đột nhiên nghe có tiếng huýt gió, kinh ngạc một cái.

Cho rằng mình xuất hiện nghe lầm, mang theo túi chuẩn bị ra ngoài.

Mộ Viêm Huyên trong phòng vệ sinh huýt sáo tiện tay lấy khăn tắm quấn ở trên người, đứng ở trước gương nhàn nhã soi, sửa sang tóc mình.

Tắm rửa xong thật thoải mái.

An Ninh cho rằng có người xông vào trong nhà mình, cầm lấy một băng ghế lặng lẽ đến gần buồng vệ sinh.

Đúng lúc cửa toilet mở ra, Mộ Viêm Huyên đi ra, một cái ghế nện mạnh xuống tới, Mộ Viêm Huyên bất ngờ không phòng ngự, bụp bụp một tiếng ngã xuống trên mặt đất bất động rồi.

Khăn tắm quấn trên thắt lưng rơi xuống ở một bên, thân thể người đàn ông trần như nhộng bại lộ ở trong không khí.

Đầu óc An Ninh trống rỗng, rất lâu, mới "A" một tiếng nhắm mắt lại hét rầm lên.

...

https://thuviensach.vn

Nhìn người đàn ông té trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, An Ninh cẩn thận thăm dò hơi thở người đàn ông một chút, phát hiện còn hô hấp.

Cô vội vã lấy khăn tắm che ở trên người đàn ông, muốn đỡ anh ta đến trên giường nghỉ ngơi, lại bởi vì thể trọng thân hình hai người cách xa quá lớn, làm thế nào cũng không di chuyển được.

An Ninh muốn đi tìm người hỗ trợ, nhưng dáng vẻ người đàn ông trên mặt đất này, sao có thể đi tìm người giúp chứ!

"Này, anh tỉnh tỉnh!" An Ninh đẩy Mộ Viêm Huyên hôn mê.

Cô không biết trong nhà mình làm sao có thể đột nhiên có thêm người đàn ông.

Hơn nữa người đàn ông này là ai?

Tại sao chạy vào trong nhà mình?

An Ninh không biết nên làm cái gì bây giờ, cầm điện thoại lên báo cảnh sát: "Alo, cục cảnh sát sao..."

Điện thoại di động đột nhiên bị người ta đoạt đi, Mộ Viêm Huyên vừa rồi còn đang hôn mê bất tỉnh lúc này đầy sức sống đứng ở bên cạnh.

An Ninh cả kinh, cho rằng đối phương là người biến thái, xoay người muốn chạy trốn.

Mộ Viêm Huyên nhanh tay bắt lấy cô trước một bước, che miệng của cô, nói với trong điện thoại: "Xin lỗi, tôi với bạn gái tôi cãi nhau."

Sau khi cúp điện thoại, vẫn cứ che miệng An Ninh, ôm lấy cô vào phòng, một cước đá lên cửa phòng.

https://thuviensach.vn

An Ninh dùng sức vùng vẫy, giữ lấy cánh tay của cô làm thế nào cũng không thoát được, dưới tình thế cấp bách cắn xuống một cái.

Mộ Viêm Huyên bị đau buông cô ra, An Ninh lập tức muốn chạy ra ngoài, đúng lúc Mộ Viêm Huyên giữ chặt cô, vung về phía sau, An Ninh chân trượt, không cẩn thận ngã ở trên giường.

Nhìn thân hình Mộ Viêm Huyên để trần, hoảng hốt vội vàng nhắm mắt lại trốn ra phía sau.

"Anh đừng đến đây, tôi cầu anh đừng làm tổn thương tôi, nếu anh cần tiền tôi cũng có thể cho anh..."

Mộ Viêm Huyên nhìn vẻ mặt cô gái nhỏ sáng sủa hoảng sợ cuộn mình ở góc giường nhắm mắt lại cầu xin, khó hiểu mình giống người xấu sao?

Cúi đầu nhìn thoáng qua bản thân, mặt hơi đỏ một chút, vội rút khăn trải giường quấn ở trên eo.

"Khụ!" Mộ Viêm Huyên cố ý vội ho một tiếng: "Cái kia..."

"Tiền đều ở trong túi của tôi, tất cả tôi cho anh, xin anh đừng làm tổn thương tôi." An Ninh thấy Mộ Viêm Huyên đến gần, kinh hoảng nói: "Tôi, tôi có bệnh, nếu anh chạm vào tôi, sẽ bị bệnh truyền nhiễm."

Mộ Viêm Huyên nhìn cô gái nhỏ này, mình giống bụng đói ăn quàng sao?

Lại còn lừa gạt nói mình có bệnh!

Cho rằng mình biết lừa gạt sao?

Trước đây có bao nhiêu phụ nữ nghĩ đủ loạn biện pháp muốn bò lên giường mình!

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên thấy cô gái sợ tới mức thất hồn lạc phách, cố ý đùa cô: "Tôi không ngại!"

An Ninh trợn tròn mắt: "Tôi, tôi có bệnh truyền nhiễm, anh đụng vào tôi sẽ sống không lâu."

"Bệnh truyền nhiễm gì? Aids sao?"

An Ninh ngây ngốc gật đầu: "Đúng, nếu anh đụng vào tôi sẽ bị nhiễm, bất cứ lúc nào cũng có thể chết."

"Thật ra tôi cũng sống không được bao lâu, trong thời gian cuối cùng ở đây cô để cho tôi thỏa mãn một chút đi." Mộ Viêm Huyên cố ý nói: "Tôi lớn như vậy chưa từng chạm qua phụ nữ, cũng bởi vì tôi có bệnh nan y, tôi nghĩ trước khi chết thỏa mãn mình một lần, trở thành người đàn ông chân chính."

An Ninh nhìn đối phương nói chân thành như thế: "Anh bị bệnh gì?"

"Ung thư, đã giai đoạn cuối, bác sỹ nói tôi sống không quá ba tháng." Mộ Viêm Huyên cúi thấp mặt: "Từ nhỏ thân thể tôi không tốt, những đứa trẻ khác cũng không muốn chơi với tôi, chê thân thể tôi không tốt, sợ tôi không cẩn thận sẽ chết, đến lúc đó lại đổ thừa cho bọn họ, cho nên tôi vẫn một mình."

Lồng ngực Mộ Viêm Huyên khêu gợi hít thở có lực, thắt lưng bụng gợi cảm mị hoặc, sao gắn liền với người suy yếu được.

"Thân thể anh thật sự không tốt sao? Nhưng tôi thấy thế nào cũng không giống?" An Ninh nói.

"Cô đừng nhìn tôi như vậy, thật ra thân thể tôi hết sức... Khụ khụ..." Giống như thân thể thật suy yếu muốn vận hơi không lên được: "Thời gian của tôi còn không đến ba tháng, không muốn ở trong bệnh viện nữa, liền

https://thuviensach.vn

chạy ra ngoài, tiểu thư, xin cô thu nhận tôi đi, để tôi có cảm giác thỏa mãn làm người đàn ông ở trong ba tháng, có được không?"

Mộ Viêm Huyên nói rất chân thành, vẻ mặt An Ninh đồng tình.

"Anh thật đáng thương."

"Đúng, tôi đáng thương như vậy, cô thu nhận tôi có được hay không? Làm ba tháng..." Mộ Viêm Huyên đến gần, không cẩn thận giẫm lên ở lên ga giường, cắm đầu ngã xuống, ngã ở trên người An Ninh.

Trên giường nhỏ, Mộ Viêm Huyên nhìn cô gái dưới thân: "Làm người phụ nữ của tôi trong ba tháng có được không?"

Mặt An Ninh lập tức đỏ lên, bối rối không biết làm sao: "Tôi..."

Hơi thở mập mờ, Mộ Viêm Huyên chậm rãi cúi đầu hôn lên.

Cái ót đột nhiên đau, Mộ Viêm Huyên bị đau dơ tay lên xoa, nhìn trên tay có máu, giương mắt nhìn trong tay cô gái dưới thân cầm lọ hoa nhỏ: "Cô..."

"Anh nghĩ rằng tôi ngốc dễ bị anh lừa như vậy sao?" An Ninh đang muốn ngồi dậy, trước mặt Mộ Viêm Huyên bỗng tối sầm, lần này hôn mê bất tỉnh thật sự.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Ngoại Truyện 3: Không Được Có Ý Đồ Với Cô Ấy.

Editor: heisall

Lúc Mộ Viêm Huyên tỉnh lại lần nữa, thì nhìn thấy An Ninh ngồi ở trên ghế, tay đang vuốt con dao gọt trái cây.

An Ninh thấy anh tỉnh, liền cầm dao gọt trái cây đi đến gần: "Anh đã tỉnh!"

Mộ Viêm Huyên mới vừa muốn ngồi dậy, lại phát hiện tay chân của mình không thể động đậy, toàn thân đều bị dây thừng trói chặt.

"Anh nói mau, anh là ai? Chạy tới nhà của tôi làm gì?" An Ninh nghiêm túc hỏi: "Còn gạt tôi cái gì mà sống không quá ba tháng, thật sự coi tôi là kẻ ngu hả!"

"Chị à, em sợ." Vẻ mặt Mộ Viêm Huyên khờ dại u mê, giống như một đứa bé, vô tội nói.

An Ninh ngẩn ra: "Anh giả bộ cái gì chứ, ai là chị của anh?"

"Chị, em xin lỗi, chị đừng đánh em có được không? Em biết em sai rồi, sau này em nhất định sẽ nghe lời." Giọng điệu nói chuyện của Mộ Viêm Huyên giống như một đứa trẻ ba tuổi.

https://thuviensach.vn

"Này, anh đang giả vờ hay thiệt đó?" An Ninh có chút khẩn trương đến gần: "Không sao chứ?"

"Chị ơi, em sợ, chị đừng đánh em...em sẽ nghe lời mà." Mộ Viêm Huyên nhìn con dao gọt trái cây trong tay An Ninh, tội nghiệp nói.

An Ninh liếc nhìn con dao gọt trái cây trong tay mình, vội vàng để qua một bên: "Anh làm sao vậy? Sao lại nói chuyện kỳ quái như thế?"

"Chị, em thật sự rất khó chịu. . . . . ." Mộ Viêm Huyên lắc người một cái, nhưng trên người bị sợi dây trói chặt, không thể động đậy.

"Này, rốt cuộc thì anh thế nào? Chẳng lẽ là đầu óc anh đã bị tôi đánh hỏng rồi?" An Ninh khẩn trương hỏi.

"Chị, em khó chịu quá. . . . . ."

"Được được, bây giờ tôi sẽ cởi trói giúp anh." An Ninh vội vàng giúp anh cởi dây: "Anh biết nhà anh ở đâu không? Anh tên là gì, tôi đưa anh về."

Mộ Viêm Huyên nhìn sợi dây trên người đã được cởi, trong mắt lóe lên một tia sáng.

"Em không biết." Mộ Viêm Huyên khờ dại lắc đầu một cái: "Chị, chị là chị của em sao?"

"Tôi. . . . . ."

"Chị là chị của em có đúng không?" Mộ Viêm Huyên ngây thơ hỏi, sau đó ngốc nghếch ôm lấy An Ninh: "Chị, chị thật là xinh đẹp."

"Này, buông ra!" An Ninh dùng sức tránh khỏi lồng ngực của Mộ Viêm Huyên.

https://thuviensach.vn

Gương mặt của Mộ Viêm Huyên tỏ vẻ ủy khuất, lã chã chực khóc: "Chị không thích em sao?"

"Anh bị ngốc thật sao?" An Ninh nhìn vẻ ngây ngô ngốc nghếch của Mộ Viêm Huyên, lập tức cũng hoảng hồn.

Dưới tình thế cấp bách, cô chỉ đánh anh ta ngất xỉu mà thôi, không nghĩ tới khi anh ta tỉnh lại liền trở nên ngốc nghếch.

An Ninh lo lắng suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Trước mắt anh cứ ở chỗ này chờ tôi một lúc, tôi sẽ trở lại ngay."

"Chị, chị định đi đâu?"

"Tôi sẽ trở lại ngay thôi." An Ninh vội vã chạy ra ngoài.

Mộ Viêm Huyên nhìn xuyên qua cửa sổ của căn phòng, thấy bóng dáng An Ninh vội vã chạy xa, bên khóe môi kéo ra một nụ cười tà mị.

Nhớ năm đó cha cũng giả bộ ngu ngu ngốc ngốc như vậy mới lừa gạt được mẹ, hôm nay không ngờ mình cũng dùng tới cách này.

Mộ Viêm Huyên cười mờ ám hai cái, lúc này mới ngẩng đầu quan sát căn phòng nhoe hẹp mà đơn giản.

Trên vách tường màu trắng dán mấy tờ áp phích phim hoạt hình, trang trí rất đơn giản, không có gì dư thừa, hơn nữa căn phòng được dọn dẹp rất sạch sẽ ngăn nắp.

Trên tủ để một tấm hình, chắc là ảnh An Ninh chụp chung với cha mẹ cô.

Đôi vợ chồng trung niên thoạt nhìn rất hiền từ, An Ninh đứng ở giữa cha mẹ, cười rất hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên phát hiện, ở trong hình An Ninh cười rất ngây thơ vui vẻ, mà người thật lại ít đi vài phần ngây thơ vui vẻ này, hình như giữa hai lông mày nhiều hơn một phần sầu lo.

Rất nhanh, An Ninh đã cầm quần áo đẩy cửa đi vào: "Anh hãy mặc quần áo vào trước, đây là tôi lấy từ nhà hàng xóm, anh mặc tạm đi."

Mộ Viêm Huyên nhìn An Ninh lấy ra một bộ quần áo cũ, thì không muốn mặc một chút nào.

"Anh mau mặc vào đi, sau đó tôi dẫn anh đến bệnh viện kiểm tra một chút."

"Em không có bệnh!" Mộ Viêm Huyên tính tình trẻ con nói.

"Tôi không nói anh có bệnh, lúc trước tôi không cẩn thận đánh anh bị thương, tôi dẫn anh đến bệnh viện xử lý vết thương trên đầu một chút." Thuận tiện kiểm tra thử đầu có vấn đề gì hay không.

"À."

Mộ Viêm Huyên đưa tay cởi ga giường ở ngang hông ra, mặt An Ninh nhất thời đỏ lên, xoay người cứng ngắc đi ra ngoài.

Nhìn An Ninh rời phòng, Mộ Viêm Huyên cúi đầu liếc mắt nhìn thân thể trần trụi của mình, nở nụ cười nham hiểm.

Nhìn thấy túi xách để trên đầu tủ, Mộ Viêm Huyên mở túi ra, tìm kiếm ở bên trong.

Rốt cuộc, từ bên trong lấy ra một cái điện thoại di động cũ rẻ tiền.

Gọi điện thoại bảo trợ lý tới đón mình.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên lại phát hiện mình hoàn toàn không nhớ số điện thoại của trợ lý là bao nhiêu.

Hơn nữa cũng không biết bây giờ mình đang ở địa phương nào.

Trả điện thoại di động trở về chỗ cũ, mặc quần áo đàng hoàng.

*

Trong hành lang bệnh viện, Mộ Viêm Huyên tự chơi một mình rất vui vẻ.

An Ninh đi theo bác sĩ vào phòng làm việc, không quên nói với Mộ Viêm Huyên: "Một mình anh ở chỗ này chơi, không nên chạy loạn."

"Dạ!" Mộ Viêm Huyên nghe lời đáp.

Trong phòng làm việc, bác sĩ nhìn tấm phim cùng với kết quả kiểm tra của Mộ Viêm Huyên một chút: "Căn cứ vào kết quả kiểm tra, đầu anh ta bị chấn động mạnh dẫn đến chấn thương sọ não, từ trong tấm phim có thể thấy trong não bộ có một khối máu, đây có thể là nguyên nhân dẫn đến trí lực bị giảm xuống, nhưng cô cũng không cần quá lo lắng, chỉ cần phối hợp trị liệu, qua một đoạn thời gian, chờ khối máu trong não bộ biến mất, có lẽ sẽ có chuyển biến tốt."

"Bác sĩ, anh ta thật sự không có gì nguy hiểm sao? Có thể chữa khỏi hoàn toàn không?" An Ninh lo lắng hỏi.

"Chuyện này tôi cũng không dám đảm bảo với cô, nhưng chỉ cần phối hợp trị liệu, nhất định sẽ có chuyển biến tốt hơn." Bác sĩ nói.

An Ninh đang rơi vào hoàn cảnh khó khắn, công việc bị mất rồi, bây giờ lại xuất hiện một người như thế, sau này làm sao có thể sống tốt được.

https://thuviensach.vn

Trong hành lang, Mộ Viêm Huyên đang tự chơi một mình, lúc này đã lặng lẽ chuồn đến sảnh trước của bệnh viện, mượn điện thoại của quầy lễ tân để gọi điện cho em gái của mình.

Anh chỉ có thể nhớ được số điện thoại của cha mẹ và em gái.

Cha mẹ đang ở nước ngoài, anh nhất định không thể gọi điện thoại cho cha mẹ được, chỉ có thể gọi điện cho em gái mà thôi.

Thật lâu bên đầu kia điện thoại mới có người nghe máy: "Alo, xin hỏi ai vậy?"

"Em gái, là anh đây!"

"Anh? Rốt cuộc anh là ai?"

"Em gái, ngay cả giọng của anh trai cũng không nhận ra sao?"

"Anh, thật sự là anh sao?" Mộ Ngưng Huyên giật mình hỏi: "Anh đang ở chỗ vậy hả? Đêm qua trợ lý của anh bị người ta đánh ngất xỉu, sau khi tỉnh lại liền phát hiện cả anh và chiếc xe đều không thấy đâu, sáng nay đã báo cảnh sát rồi."

"Bây giờ anh đang ở bệnh viện." Mộ Viêm Huyên nói ra tên bệnh viện: "Thẻ căn cước, tiền bạc và quần áo của anh đều bị người ta cướp hết rồi, em nhanh chóng cho người đưa đến cho anh một ít tiền."

"Này ——, anh đâu rồi?" An Ninh ra ngoài phát hiện không có Mộ Viêm Huyên, lập tức đi tìm.

Mộ Viêm Huyên vội vàng cúp điện thoại, vội vã viết một địa chỉ đặt ở trên bàn lễ tân của bệnh viện.

Địa chỉ này là do anh moi ra từ trong miệng của An Ninh trên đường tới đây.

https://thuviensach.vn

Nói với y tá ở quầy lễ tân mấy câu rồi vội vã đi qua.

"Chị, em ở đây!"

An Ninh nhìn thấy Mộ Viêm Huyên đứng ở trong đại sảnh của bệnh viện, liền chạy tới: "Làm sao anh lại chạy tới đây, hù chết tôi rồi, cứ cho là anh đã đi mất."

"Em đang chơi trồn tìm với chị." Mộ Viêm Huyên cười hề hề nói.

Nhìn Mộ Viêm Huyên ngây ngây ngốc ngốc, chân mày An Ninh nhíu lại, không biết phải làm sao với anh bây giờ.

"Chúng ta đi thôi."

Trên đường trở về, An Ninh đều nhìn quanh thử có ai tuyển người hay không, muốn nhanh chóng tìm được công việc.

"Chị, chị đang tìm cái gì hả?" Mộ Viêm Huyên nghi ngờ hỏi.

"Không có gì, chúng ta đi thôi."

Hai người cùng nhau trở lại chỗ ở, xa xa đã nhìn thấy một người đàn ông đang lén lén lút lút làm gì đó.

An Ninh nói với Mộ Viêm Huyên: "Anh vào nhà trước đi, tôi có chút chuyện, sẽ trở lại ngay."

Mộ Viêm Huyên nhìn bóng lưng An Ninh rời đi, ánh mắt liếc về phía người đàn ông đang đứng, trong mắt lóe lên một ý vị sâu xa.

"Anh tới đây làm gì?" An Ninh lạnh lùng hỏi người đàn ông.

"Ninh Ninh!" Người đàn ông ôm cổ An Ninh: "Anh rất nhớ em, nhớ em đến sắp điên mất rồi."

https://thuviensach.vn

"Anh buông tôi ra!"

"Ninh Ninh, mỗi ngày trong đầu anh đều đầy ắp hình bóng của em, mở mắt là em, mà nhắm mắt lại cũng là em, Ninh Ninh, hãy trở lại bên cạnh anh đi!" Người đàn ông mạnh mẽ ôm lấy An Ninh đặt trên vách tường: "Ninh Ninh, anh sắp không chịu nổi. . . . . ."

"Cố Duy Hạo, anh buông tôi ra. . . . . Á. . . . . ."

Cố Duy Hạo đặt bàn tay lên ngực An Ninh, dùng sức nắm, An Ninh tức giận đánh anh ta một bạt tai.

"Anh còn quấn lấy tôi như vậy...tôi sẽ gọi điện thoại cho vợ anh!" An Ninh tức giận đến nỗi thở hồng hộc, dùng tay ôm trước ngực.

"Ninh Ninh, em phải tin tưởng anh, trong lòng anh, người anh yêu chỉ có mình em thôi." Cố Duy Hạo nói: "Chỉ cần em đồng ý làm người tình của anh, mỗi tháng anh có thể cho em tiền, em có thể mua rất nhiều thứ em muốn. . . . . ."

"Câm miệng!" An Ninh tức giận làm khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng: "Cút nhanh lên, nếu không tôi sẽ gọi điện thoại cho vợ của anh ngay bây giờ!"

"Ninh Ninh, anh biết rõ em không có công việc, chỉ cần em gật đầu nhẹ, anh có thể nuôi. . . . . ."

"Không đi phải không?" An Ninh lấy điện thoại di động trong túi xách ra như muốn gọi điện thoại.

Cố Duy Hạo sợ hãi nói: "Được được, anh đi, em đừng gọi điện thoại cho vợ anh, anh đi ngay bây giờ đây. Những gì anh đã nói với em, em hãy suy nghĩ thêm một chút, suy nghĩ kỹ thì có thể gọi điện thoại cho anh. . . . . ."

"Cút!"

https://thuviensach.vn

Người đàn ông lại lén lút rời đi.

An Ninh chậm rãi ngồi chồm hổm trên mặt đất, khóc rấm rứt.

Mộ Viêm Huyên đi tới, cũng chậm rãi ngồi xổm xuống, ôm An Ninh: "Chị, chị đừng khóc."

Có lẽ là lòng quá đau đớn, nên An Ninh cũng mặc cho Mộ Viêm Huyên ôm, rúc vào trong ngực anh khóc rống lên.

Sau khi An Ninh khóc đủ rồi, ngồi trên giường trong phòng của mình, có chút không được tự nhiên nhìn Mộ Viêm Huyên đối diện, có lẽ là cảm thấy hơi ngượng ngùng.

"Chị, người đàn ông lén lén lút lút đó là ai?" Mộ Viêm Huyên hỏi.

"Không quen." An Ninh không muốn nhắc đến người đàn ông kia.

"Vậy tại sao chị lại vì anh ta mà khóc đau lòng như vậy?"

"Tôi đau có khóc vì anh ta chứ? Là do đột nhiên trong lòng cảm thấy khó chịu nên tôi mới khóc một chút cũng không được sao?" Bị người khác đâm trúng chỗ đau, trong lòng An Ninh càng thêm khổ sở, liền lớn tiếng với Mộ Viêm Huyên, ý thức được mình không nên trút giận lên người anh, nên đứng lên ra khỏi phòng: "Anh còn chưa ăn cơm trưa, tôi đi làm cho anh ăn, sau khi cơm nước xong, ở chỗ nào thì về lại chỗ đó!"

Mộ Viêm Huyên nhìn bóng lưng An Ninh rời đi, có chút bất đắc dĩ cười cười.

Cửa sổ thủy tinh vang lên mấy tiếng gõ, Mộ Viêm Huyên nghiêng đầu thì thấy anh chàng người lai tóc vàng rất đẹp trai đang dán vào cửa sổ thủy tinh.

Lập tức mở cửa sổ ra: "Tại sao là cậu? Chờ tôi một chút, ra ngay đây!"

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên len lén chạy ra ngoài, lôi kéo anh chàng đẹp trai tóc vàng đi tới một con hẻm hẻo lánh: "Sao cậu lại tới đây? Huyên Huyên đâu?"

"Chị ấy có chuyện không đến được, nói em ghé thăm anh một chút." Anh chàng đẹp trai tóc vàng nói: "Anh họ, anh làm em tìm anh mệt muốn chết, em đến bệnh viện, đến trước quầy lễ tân thì nhận được địa chỉ anh để lại, thật vất vả. . . . . ."

"Đừng nói nhảm nhiều như vậy, tiền đâu?"

"Tiền gì?"

"Không phải em gái tôi nói cậu đem tiền đến cho tôi sao?"

"Không có, Huyên Huyên nói em tới đón anh về."

"Tạm thời tôi không thể đi, trên người cậu có bao nhiêu tiền, cho tôi mượn trước một chút, trở về tôi sẽ trả cho cậu cả vốn lẫn lãi."

"Trên người em không có tiền, anh họ, anh không phải không biết tình huống của ta, nếu không thì cùng trở về, em lại đi làm hai đơn. . . . . ."

"Được rồi, được rồi." Mộ Viêm Huyên có chút như đưa đám: "Cậu trở về tìm em gái của tôi, lấy trước của nó một ít tiền đưa tới cho tôi."

"Anh họ, anh thật sự không trở về cùng em sao?" Anh chàng đẹp trai tóc vàng liếc mắt nhìn vào căn nhà cũ kỹ: "Anh thích nơi này sao? Đúng rồi, cô gái vừa mới khóc bù lu bù loa ấy là ai vậy?"

Mộ Viêm Huyên đột nhiên nghiêm túc nói: "Cậu không được có ý đồ với cô ấy!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Ngoại Truyện 4: Bắt Kẻ Thông Dâm

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

“Anh họ, anh đang nói gì vậy, anh phải biết em luôn thích qua lại với những cô gái giàu có, mấy loại nghèo chỉ có thể sống trong những ngôi nhà cũ này, đổi là em, em cũng không muốn. . ."

Ánh mắt Mộ Viên Huyên rét lạnh, anh chàng đẹp trai tóc vàng tự biết nói bậy, vội vàng tự tát tôii, giải thích: "Thực xin lỗi, anh họ, em nói bậy, anh yên tâm, em có hư hỏng đến mấy, cũng tuyệt đối sẽ không đánh chủ ý tới chỗ chị dâu."

"Cậu cũng thức thời đấy!" Mộ Viên Huyên vừa lòng gật đầu: "Mau trở về lấy một ít tiền tới đây cho tôi, nhớ kỹ, lần sau tới đừng để cô ấy phát hiện."

"Anh họ, anh thần thần bí bí như vậy làm gì. . ."

“Cậu quản nhiều như vậy để làm gì? Mau đi đi!" Mộ Viên Huyên thúc giục, thừa dịp An Ninh không có phát hiện phải quay lại trước.

An Ninh chuẩn bị xong cơm trưa, món ăn gia đình rất đơn giản.

Ba món mặn một món canh.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải anh tôi bị cô đánh, cô cũng sẽ không cố ý chuẩn bị ba món mặn một món canh.

Bình thường một mình cô ăn, đều tiết kiệm một chút.

"Thơm quá...!" Mộ Viên Huyên nghe thấy mùi đồ ăn thơm ngào ngạt, ngốc nghếch nói.

"Mau ăn đi!" An Ninh giúp anh lấy cơm.

Mộ Viên Huyên thật sự đói bụng, buổi sáng ăn hai cái bánh bao, lúc này đã buổi chiều, cái gì cũng chưa ăn, bụng đã sớm đói dán vào lưng rồi.

Bưng bát lên liền ăn.

Động tác cực kỳ tao nhã, hoàn toàn không giống bộ dáng đói bụng.

An Ninh kinh ngạc nhìn anh: "Không nghĩ tới bộ dáng anh ăn cơm lịch sự như vậy."

"Ha ha!" Mộ Viên Huyên ha ha cười ngây ngô hai lần, tiếp tục ăn cơm, "Chị làm cơm thật sự quá ngon!"

An Ninh nhẹ nhàng đẩy đồ ăn đến trước mặt anh: "Thích thì ăn nhiều một chút."

Nhìn Mộ Viên Huyên tao nhã ăn cơm, An Ninh do dự mở miệng, thăm dò hỏi: "Anh còn nhớ anh là ai không? Chỗ ở ở đâu?"

Mộ Viên Huyên lắc đầu, buông đũa xuống: "Chị đừng đuổi em đi có được hay không? Em nghe lời, sẽ không trêu chọc chị tức giận."

Nhìn ánh mắt nhỏ của anh lã chã chực khóc,, An Ninh càng băn khoăn.

Một người đang êm đẹp bị mình đánh cho ngốc nghếch.

https://thuviensach.vn

"Vậy anh còn nhớ vì sao anh chạy tới nhà tôi không?"

Mộ Viên Huyên vẫn lắc đầu.

"Thôi, anh mau ăn đi." Trong lòng An Ninh nói thầm, không biết nên làm sao với anh.

Hiện giờ mình đã bỏ việc, nuôi sống mình còn khó, lại còn nuôi them một người, lại còn cả tiền viện phí thuốc men.

"Chị không ăn sao?" Mộ Viên Huyên thấy An Ninh không hề động đũa.

"Tôi không đói bụng, giữa trưa đã ăn, anh ăn đi."

Lúc này An Ninh đâu có tâm tình ăn cơm.

Mộ Viên Huyên cơm nước xong, An Ninh nhanh nhẹn thu dọn bát đũa, xem thời gian, đã là buổi chiều.

Cô muốn ra ngoài tìm việc rồi.

"Anh không nhớ rõ anh là ai, vậy tôi gọi anh ngốc nha." An Ninh nói.

Mộ Viên Huyên cảm thấy tên này quá khó nghe.

"Được." Mộ Viên Huyên giống như đứa trẻ ba tuổi gật đầu.

"Bây giờ tôi muốn ra ngoài tìm việc, một mình anh ngoan ngoãn ở nhà có được hay không?" An Ninh kiên nhẫn hỏi: "Anh có thể xem tivi cũng có thể đi ngủ, hay chơi gì cũng được."

Mộ Viên Huyên cực kỳ nghe lời gật đầu.

An Ninh cầm túi xách đi ra ngoài.

Đến buổi tối, An Ninh mang theo mấy cái túi trở lại.

https://thuviensach.vn

Vừa muốn mở cửa, cửa phòng khách lại đột nhiên bị mở ra, Mộ Viên Huyên một đầu nhảy lên ôm lấy An Ninh: "Cuối cùng chị cũng trở lại!"

An Ninh bị hoảng sợ, phản ứng kịp sau đó vuốt ngực.

"Tôi mang về cho anh mấy cái bánh bao, đói bụng thì ăn một cái lót dạ đi, tôi đi chuẩn bị cơm chiều."

Trong phòng bếp, An Ninh vo gạo chuẩn bị cơm chiều.

"Chị, chị tìm được công việc rồi sao?" Mộ Viên Huyên khờ dại hỏi.

An Ninh gật đầu: "Tìm được rồi, tại công ty làm văn phòng."

Tìm việc đối với cô mà nói cũng không khó, sợ là sợ mới vừa làm được hai ngày thì lại bj viện mốt cái cớ nào đó rồi sa thải.

Nhưng hiện thực tàn khốc thường thường là ghét của nào trời trao của nấy.

Chuẩn bị tốt cơm chiều, An Ninh nấu cháo bưng lên bàn ăn, lấy bánh mỳ đặt trong mâm ở trên bàn.

"Anh ngốc, anh ăn trước đi, tôi đi cho Tiểu Hắc ăn chút gì đó."

"Tiểu Hắc. . . ?" Mộ Viên Huyên nhìn An Ninh bưng một bát cháo đi ra ngoài.

Trời đầy sao, An Ninh nương theo ánh sáng dẫm xuống đường đá đi ra sân, đi tới đầu ngõ, xa xa liền nghe thấy tiếng kêu của tiểu Cẩu.

Trong chuồng phía dưới tường vây, tiểu Cẩu nhìn An Ninh đến gần, kích động kêu.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Hắc, mày cũng đói bụng lắm đi!" An Ninh đem trong bát cháo hoa rót vào trong bát ăn cơm của tiểu Cẩu, nhẹ nhàng đổ cho tiểu Cẩu.

Tiểu Cẩu lại kêu một tiếng, giống như là cảm tạ cô, cúi đầu nồng nhiệt bắt đầu ăn.

"Chị, con chó này tên là Tiểu Hắc sao? Nó vì sao không được. . ." Mộ Viên Huyên đưa ta muốn túm con chó nhỏ.

"Đừng. . ." An Ninh vội vàng ngăn anh lại.

Sâu rộng - -!

Tiểu Cẩu nhe rang đề phòng, giống như rất cảnh giác người lạ tiếp xúc.

"Đừng chạm vào nó." Dưới tình thế cấp bách An Ninh bắt lấy tay Mộ Viên Huyên: "Tiểu Hắc là một con chó hoang, vào đêm trăng tròn nó tận mắt nhìn thấy mẹ nó bị giết, sợ hãi trốn ở trong góc tường không dám ra. Nó rất sợ con người, chỉ cần có người lạ tiếp xúc, nó sẽ kinh hoảng mà công kích."

Mộ Viên Huyên nhìn tiểu Cẩu mà thương cảm, ánh mắt lúc lơ đãng nhìn thấy tay mình bị An Ninh cầm.

An Ninh giờ phút này hoàn toàn không có ý thức rằng mình nắm tay anh, lôi kéo anh đi: "Được rồi, chúng ta trở về đi."

Hai người cùng về đến nhà, An Ninh mới ý thức được mình nắm tay anh.

Vội vàng buông ra.

"Mau ăn cơm chiều đi." Đôi má An Ninh có chút hồng.

Sau khi ăn xong An Ninh thấy khó xử.

https://thuviensach.vn

Chỗ cô ở chỉ có một gian phòng ngủ, còn lại là một gian phòng khách và phòng bếp còn có buồng vệ sinh, căn bản không có phòng thừa.

Nhưng trong nhà hiện tại có thêm một người nên ở sao đây?

An Ninh nhìn mắt Mộ Viên Huyên, trải chiếu trên mặt đất.

"Anh ngủ trên giường đi." An Ninh dặn dò.

Mộ Viên Huyên nhìn thoáng qua giường nhỏ, ánh mắt rơi xuống chiếc chiếu trên mặt đất: "Chị ngủ chỗ nào?"

"Tôi thân thể khỏe mạnh, có chăn đệm nằm dưới đất cũng được, anh mau về trên giường đi ngủ đi."

An Ninh lấy gối đầu và chăn mỏng đặt trên chiếu, Mộ Viên Huyên lại đột nhiên ngồi xuống: "Chị, em muốn ngủ trên mặt đất."

"Trên mặt đất vừa cứng lại lạnh, anh mau lên trên giường ngủ đi."

"Không không, em muốn ngủ trên mặt đất." Mộ Viên Huyên giống đứa trẻ ba tuổi tỏ vẻ vô lại, đột nhiên lại gần An Ninh: "Nếu không em và chị cùng ngủ trên mặt đất. . ."

An Ninh phản xạ có điều kiện đứng lên: "Anh thích ngủ trên mặt đất vậy thì ngủ đi."

Tuy bây giờ anh đang bị ngốc, nhưng dù sao cũng là đàn ông.

Chỉ cần anh vừa tựa vào gần, An Ninh sẽ không hiểu sao mà cảm thấy hoảng hốt.

Vội vã vào buồng vệ sinh.

https://thuviensach.vn

Rửa mặt chải đầu xong đi ra, thấy Mộ Viên Huyên đã nằm trên mặt đất ngủ thiếp đi.

An Ninh nhìn thoáng qua người đàn ông yêu nghiệt ngủ trên mặt đất, có bộ dáng đẹp trai như vậy, nếu như cứ ngốc như vậy mãi, vậy lỗi của cô thật lớn.

Về sau chẳng phải anh ta sẽ sống với cô cả đời sao?

An Ninh nằm ở trên giường dần dần ngủ thiếp đi.

. . .

Sáng sớm hôm sau, An Ninh vội vã đến công ty đi làm.

Ngày đầu tiên tuyệt đối không thể muộn.

Mộ Viên Huyên tỉnh lại, mặt trời đã lên cao, An Ninh đã sớm không thấy tung tích rồi.

Ra khỏi phòng, thấy trên bàn cơm trong phòng khách bầy cháo hoa và hai cái bánh bao.

Nhìn trên bàn cơm, trong lòng Mộ Viên Huyên cảm thấy ấm áp.

Cảm giác mình giống như người chồng ngủ dậy muộn, vợ đi làm còn không quên chuẩn bị bữa sáng.

Có người chồng nào để vợ đi làm vất vả còn mình ở nhà hưởng thụ hay không?

Sao lại cứ có cảm giác mình giống " tiểu bạch kiểm " vậy?

Nhanh đến giữa trưa, Mộ Viên Huyên nghe thấy hai tiếng còi, đi ra phòng khách, thấy một tên tóc vàng Giang Hào ngồi ở trong xe cười vẫy tay

https://thuviensach.vn

về phía anh.

Giang Hào xuống xe: "Anh họ, đây là chị họ bảo em đưa cho anh, chị ấy nói chuyện của anh chị ấy vẫn chưa nói với dì Dĩ Mạch và dượng, bảo anh mau chóng trở về."

"Đừng dài dòng, cậu có thể đi." Mộ Viên Huyên lấy tiền liền đuổi khách.

"Anh họ, em làm chân chạy giúp anh vất vả như vậy, vừa tới sao đã đuổi em đi? Cũng sắp đế chưa rồi, tốt xấu gì cũng nên mời em bữa cơm đi chứ!”

"Tự ăn đi, tôi không rảnh. . ."

"Chị dâu ở bên trong? Giới thiệu một chút đi!" Giang Hào nói xong liền muốn đi vào, bị Mộ Viên Huyên ngăn lại.

"Chỉ có một mình tôi, cô ấy đi làm rồi. Cậu mau đi đi!"

"Anh họ, chỉ có một mình anh? Cũng giữa trưa rồi, chắc chị dâu đi làm cũng sắp về rồi, đi, chúng ta cùng đi ăn một bữa đi." Giang Hào cứng rắn lôi kéo Mộ Viên Huyên lên xe.

*

Trong công ty, An Ninh vội trước vội sau.

Đây là ngày đầu tiên cô đi làm, đặc biệt thật cẩn thận.

Sợ làm không tốt lại bị cuốn gói.

"An Ninh, Tổng giám đốc bảo cô đi một chuyến." Giọng đồng sự khiến An Ninh hoảng sợ.

Mỗi lần tìm việc, cũng sẽ bị xa thải.

https://thuviensach.vn

Gõ cửa phòng Tổng giám đốc, An Ninh tâm tình không yên tiến vào: "Tổng giám đốc, anh gọi tôi?"

Tổng giám đốc chậm rãi ngẩng đầu, An Ninh giật mình mở to hai mắt: "Cố Duy Hạo?" Xoay người rời đi.

Cố Duy Hạo bước lên phía trước ngăn cô lại: "Ninh Ninh, em đừng đi, anh có lời muốn nói với em."

"Tôi với anh không có gì có thể nói!" An Ninh dùng lực vùng vẫy, "Buông tay!"

"Ninh Ninh, anh hãy nghe tôi nói!" Cố Duy Hạo như thế nào cũng không buông tay: "Bây giờ căn bản em không có khả năng tìm được việc khác, chỉ có ở lại nơi này của anh, Ninh Ninh, anh nói vẫn là câu nói kia. . ."

"Đừng có nằm mơ!" An Ninh cắt ngang: "Buông tay! Nếu không tôi sẽ gọi điện thoại cho vợ anh."

"Ninh Ninh, em đừng mỗi lần gặp mặt đều uy hiếp anh như vậy có được hay không? Anh đối với em là thật tâm, anh chưa từng yêu vợ của anh, Ninh Ninh, ở lại bên cạnh anh. . ."

"Cố Duy Hạo!" An Ninh lớn tiếng quát lớn: "Anh còn không biết liêm sỉ? Anh cũng đã có vợ, lại vẫn quấn lấy tôi như vậy là có ý tứ gì?"

"Anh yêu chính là em, Ninh Ninh!"

"Anh phản bội tôi cưới cô gái khác, lại dùng thủ đoạn hại tôi mất đi công việc, bây giờ lại bức tôi làm tình nhân của anh, đây là yêu tôi?"

"Không phải anh, Ninh Ninh, em đừng hiểu lầm, là vợ của tôi sau lưng giở trò hại em mất đi công việc."

https://thuviensach.vn

"Anh và vợ anh cùng một loại, tôi không muốn lại nhìn thấy anh. . ."

"Ninh Ninh, chớ đi, anh thật sự rất yêu em, mỗi ngày anh đều nghĩ đến em. Anh nhớ em muốn điên rồi, làm tình nhân của anh, anh có thể cho em rất nhiều tiền, em không cần đi tìm việc. . ." Cố Duy Hạo mạnh mẽ ôm lấy An Ninh, ấn cô xuống sofa.

"Buông, Cố Duy Hạo!" An Ninh dùng lực vùng vẫy: "Cố Duy Hạo, đừng khiến tôi coi thường anh!"

"Ninh Ninh, cho anh đi, anh khống chế không nổi, anh cảm giác trong thân thể anh huyết dịch đều đã sôi trào rồi." Cố Duy Hạo không quan tâm đè ép xuống.

Cửa ban công đột nhiên bị một cước đá văng, một cô gái trang điểm lộng lẫy hùng hổ vọt vào, quát lớn một tiếng: "Cố Duy Hạo!"

Cố Duy Hạo sợ tới mức đẩy An Ninh trên người té xuống, nhìn cô gái cường thế kia, kinh hoảng kêu: "Bà xã, sao em lại tới đây?"

"Tôi không đến thì sao biết anh với người tình cũ đang nối lại tình xưa?" Cô gái kia đi nhanh đến, dơ tay hung hăng tát vào trên mặt An Ninh: "Đồ tiện nhân không biết xấu hổ này, dám đến trong công ty quyến rũ chồng tôi!"

An Ninh bị một cái tát đầu óc choáng váng: "Là chồng cô ép buộc tôi, sao cô có thể mặc kệ chồng mình vậy?"

"Cô dám cãi?" Cô gái kia dơ tay định đánh, bị Cố Duy Hạo ngăn lại.

"Bà xã, thôi. . ."

Bốp!

Cô gái kia dơ tay tát Cố Duy Hạo một cái: "Anh câm miệng cho tôi!"

https://thuviensach.vn

Cố Duy Hạo lập tức thành rùa đen rút đầu, ngậm miệng rồi.

Cô gái kia cường thế nhìn An Ninh: "Tiện nhân, cô thích làm kẻ thứ ba quyến rũ chồng tôi như thế sao? Cô tưởng Dương Tiểu Nhã tôi dễ khi dễ thế sao?"

An Ninh cũng không khuất phục cường thế và chỉ trích của cô ta: "Rốt cuộc ai mới là kẻ thứ ba? Năm đó tôi và Cố Duy Hạo quen biết, anh ta vẫn chưa quen cô!"

"Công phu trên giường của cô không lợi hại, buộc không được tâm người đàn ông, còn trách ai?" Dương Tiểu Nhã khinh thường nói: "An Ninh, tôi nói cho cô biết, hiện tại tôi và Cố Duy Hạo đã kết hôn, mời cô cách xa chồng tôi một chút, nếu không đừng trách tôi không khách khí."

"Những lời này hẳn là tôi nói, mời cô quản chồng cô cho tốt, đừng để anh ta quấn lấy tôi mãi!"

"Cô dám nói chuyện với tôi như vậy?" Dương Tiểu Nhã phẫn nộ chỉ vào mũi An Ninh quát.

An Ninh tiếp tục thêm dầu vào lửa: "Chồng cô nói cho tới bây giờ đều không có có yêu cô, chỉ yêu một mình tôi, muốn tôi làm tình nhân, đối với người như cô không có hứng thú, công phu trên giường của cô lợi hại như thế, mời cô cho chồng của cô ăn no, đừng để anh ta lại. . ."

"An Ninh, cô muốn chết!" Dương Tiểu Nhã tức giận đến không để ý hình tượng đánh tiếp, đối với An Ninh vừa bắt vừa đánh.

Bên ngoài văn phòng cái viên chức khác nhìn một màn bên trong, tất cả đều kinh ngạc miệng giống như nhét một quả trứng gà.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Ngoại Truyện 5: Mặt Trắng Nhỏ (Tiểu Bạch)

Cố Duy Hạo giống như rùa đen rụt cổ tránh bên cạnh.

Không dám tiến lên trước can ngăn và bảo vệ người trong miệng luôn nói yêu là An Ninh.

An Ninh tóc tai bù xù bị đuổi ra khỏi công ty, quần áo cũng bị bà xã Cố Duy Hạo là Dương Tiểu Nhã xé hư.

Công việc vừa mới được nửa ngày đã không còn.

An Ninh dọn dẹp đồ đạc của mình nhếch nhác rời đi, cô không biết công ty này là tài sản nhà họ Dương.

Trong văn phòng tổng giám đốc, Dương Tiểu Nhã bắt lấy Cố Duy Hạo vừa đánh vừa mắng.

“Cố Duy Hạo, anh lại dám lén lút sau lưng tôi làm loạn với người phụ nữ kia? Anh không muốn sống nữa có phải không?”

“Xin lỗi bà xã, là cô ta quyến rũ anh, trong lòng anh vẫn chỉ yêu mình em…”

“Anh vẫn chỉ yêu tôi sao?” Dương Tiểu Nhã lạnh lùng hỏi.

“Đúng vậy, anh vẫn luôn yêu em, bà xã.”

https://thuviensach.vn

“Tại sao con tiện nhân kia nói cho tới giờ anh yêu không chỉ có mình tôi?”

“Là cô ta cố ý chia rẽ tình cảm của chúng ta, cũng vì ban đầu anh không chọn cô ta.”

“Thật sao?”

“Thật…”

“Anh còn dám nói dối tôi?” Dương Tiểu Nhã nổi điên cầm tài liệu trên bàn đuổi theo đánh Cố Duy Hạo, “Lúc tôi đi vào thấy anh ép buộc cô ta, anh còn dám nói dối cô ta quyến rũ anh? Anh làm như Dương Tiểu Nhã tôi là kẻ ngốc hả? Hôm nay anh xem tôi dạy dỗ anh thế nào!”

“Bà xã, xin lỗi, em tha thứ cho anh đi, nhân viên bên ngoài đang nhìn đấy, chừa cho anh chút mặt mũi….”

“Mặt mũi? Anh còn biết sĩ diện? Dám trốn tôi làm loạn cùng người phụ nữ khác mà còn cần mặt mũi sĩ diệnc sao?”

“A….”

Trong phòng làm việc tổng giám đốc vang lên từng đợt gào khóc thảm thiết.

Trên xe buýt, An Ninh ôm đồ mình dựa vào tay vịn, cố ý xem thường ánh mắt khác lạ người xung quanh nhìn cô.

Tóc cô nằm loạn xạ, quần áo cũng bị kéo rối loạn, trên mặt còn có vết thương bị cào, má trái sưng một mảng lớn, thoạt nhìn vô cùng chật vật nhếch nhác.

Nhưng giờ phút này An Ninh không suy nghĩ được gì nhiều.

https://thuviensach.vn

Cô cúi mặt nghe tiếng xe buýt nhắc nhở tới trạm mới ôm đồ mình xuống xe.

Trong một nhà hàng Tây gần trng tâm chợ, Mộ Viêm Huyên gọi bò bít tết và rượu vang.

Giang Hào cũng theo gót gọi như anh, món thịt bò trước mặt không thèm động đũa, chỉ nhiệt tình uống rượu vang.

“Giang Hào, cậu uống nhiều như vậy lát nữa sao lái xe?” Mộ Viêm Huyên tao nhã ăn món Tây giương mắt hỏi.

“Vậy nếu không thì lát nữa anh họ lái xe em rồi cùng nhau đi về!” Giang Hào cười, uống thêm một ly nữa.

“Lát nữa anh phải về quê, anh chở cậu cùng về đến lúc đó sao cậu về nhà được?”

“Anh họ, không phải em nói anh chứ, anh về dưới quê tồi tàn kia có gì tốt chứ? Không bằng gọi điện thoại cho chị dâu….” Đang nói thì đột nhiên di động vang lên.

Giang Hào nhận máy, bộ dạng trở nên như tên mặt trắng nhỏ cười nói: “Được, bảo bối, anh lập tức đi ngay, lát nữa gặp.”

Mộ Viêm Huyên đặt dao nĩa xuống, có vài phần nghiêm trang nói: “Giang Hào, cậu như vậy là không thể được, cả ngày dây dưa với đám phú bà kia, bảo cậu tới khách sạn cậu lại….”

“Anh họ, em không kịp mất, lát nữa tự anh về nhé, em đi trước. Đúng rồi, nhớ trả tiền, đi đây.”

Giang Hào uống cạn ly rượu vang rồi vội chạy đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên bất đắc dĩ lắc đầu, mặc dù mình cũng không nghiêm chỉnh gì nhưng ít nhất cũng xử lý gọn gàng đâu ra đấy công việc của tập đoàn Mộ thị trong nước.

Còn Giang Hào quả thật chỉ có thể dùng từ khoa trương để hình dung.

Bảo cậu ta tới khách sạn cậu ta không chịu, cả ngày chỉ biết làm mặt trắng nhỏ (Tiểu bạch = kiểu giống như trai bao) dây dưa không rõ với mấy phú bà kia.

Nếu như không phải mẹ mình dặn dò mình phải chăm sóc cậu ta thì anh thật sự chẳng muốn xen vào làm gì.

Giang Hào uống rượu lái xe đi.

Trong biệt thự tư nhân ở khu nhà giàu, anh ta xuống xe đẩy cửa đi vào.

“Bảo bối anh tới rồi!”

Trong phòng khách một người phụ nữ trung niên hơn 40 tuổi nhưng vì được chăm sóc cẩn thận nên thoạt nhìn chỉ tầm hơn 30 tuổi, đi lên ôm đầu tóc vàng của Giang Hào.

“Anh đã tới, bắt em chờ mãi!”

“Anh vừa nhận điện thoại của em thì lập tức chạy tới liền.” Giang Hào làm như nhìn thấy người yêu thương nhất, ôm ấp người phụ nữ lớn tuổi vừa hôn vừa cắn.

Vì Giang Hào là con lai bộ dạng lại rất đẹp trai, khi làm người tình lại biết nói lời quan tâm khiến phụ nữ thích thú, vì vậy có rất nhiều phú bà và cả một số cô gái con nhà giàu cũng thích bao nuôi anh ta.

Còn giao dịch tiền sắc đối với Giang Hào mà nói đã sớm rất bình thường.

https://thuviensach.vn

Anh ta không ăn trộm không ăn cướp, chỉ là bán nhan sắc lấy tiền mà thôi.

Trong phòng ngủ, người phụ nữ trung niên được Giang Hào hầu hạ càng kêu to.

……

Mộ Viêm Huyên thuê xe tới vùng nông thôn, đi tới đầu ngõ thì xuống xe.

Tránh khiến mọi người nhìn thấy một kẻ ngốc là anh còn có thể thuê xe.

An Ninh vô cùng chật vật ngồi dựa vào trong góc tường rào, nói chuyện với con chó nhỏ trong lồng.

“Tiểu Hắc, chị lại mất công việc rồi. Thì ra tổng giám đốc công ty kia là anh ta, bà xã anh ta xông vào công ty đánh chị, nói chị quyến rũ ông xã cô ta.”

An Ninh thấp giọng nói xong hốc mắt đỏ lên.

“Lúc đầu chị và Cố Duy Hạo chuẩn bị kết hôn, cô ta là người thứ ba nhúng tay vào phá hoại tình cảm của bọn chị, bây giờ cô ta lại….”

Mỗi lần gặp phải chuyện gì không hài lòng, An Ninh chỉ có thể tới đây nói nhảm với con chó nhỏ đáng thương này.

Từ đằng xa Mộ Viêm Huyên nhìn thấy An Bình chật vật liền đi qua, vừa nhìn thì biết cô bị người ta bắt nạt.

“Chị!”

An Ninh vội lau khô nước mắt đứng lên: “Tên ngốc, sao em ở chỗ này?”

https://thuviensach.vn

“Em buồn nên muốn tìm Tiểu Hắc chơi.” Mộ Viêm Huyên tùy tiện kiếm cớ: “Chị, không phải chị đi làm ư? Sao lại trở về đây rồi?”

An Ninh đau khổ cười một tiếng: “Chúng ta đi về thôi.”

Cô ôm đồ đạc của mình đi đằng trước, đáy mắt Mộ Viêm Huyên thoáng hiện vẻ khác lạ.

An Ninh dùng một ngày để nghỉ ngơi và phục hồi tâm tình vụn vỡ của mình.

Mộ Viêm Huyên nhìn ra tâm tình cô không tốt, giả ngây giả ngô vừa nói bóng nó gió hỏi cô đã xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng An Ninh suy sụp không muốn nói gì nhiều.

Điện thoại di động cô cứ vang lên, cuối cùng An Ninh trực tiếp tắt máy ngã xuống giường nhắm mắt lại, muốn cách biệt với thế giới bên ngoài.

Ngày dần trôi qua.

An Ninh làm như chưa xảy ra chuyện gì, yên lặng như ngày thường chuẩn bị cơm tối xong bới thêm một chén đưa cho Tiểu Hắc.

Đầu ngõ đen như mực bỗng nhiên xuất hiện một bóng người ôm lấy An Ninh mạnh mẽ lôi vào trong ngỏ hẽm tối thui.

“Cứu mạng…”

Đột nhiên miệng bị che lại, chén trong tay rớt xuống đất vỡ toang.

Trong bóng tối vang lên giọng Cố Duy Hạo.

“Ninh Ninh, là anh.”

https://thuviensach.vn

An Ninh yên tĩnh trở lại, dùng sức đẩy tay anh ta ra: “Anh muốn làm gì?”

“Ninh Ninh, anh tới là để nói xin lỗi em.”

An Ninh không muốn để ý tới anh ta, đẩy anh ta ra muốn đi.

Cố Duy Hạo vẫn cứ ôm lấy cô đè cô lên trên tường rào không để cho cô đi. Truyện bên diễn đàn lqequydon

“Ninh Ninh, anh biết anh sai rồi, sáng nay bà xã anh hung dữ với em như vậy, anh không biết sao cô ấy lại biết em tới công ty….”

“Đủ rồi!” An Ninh quát lớn: “Cố Duy Hạo, tôi không muốn nghe anh nói những điều này nữa, càng không muốn nhìn thấy anh, mời anh buông tôi ra, tôi phải về.”

“Ninh Ninh, anh thật sự yêu em.”

“Thế thì sao? Tôi bị bà xã anh đánh?”

“Không phải bây giờ anh tới để nói xin lỗi em sao? Đúng là bà xã anh có chút quá đáng…”

“Cố Duy Hạo, anh mau buông tôi ra, tôi không muốn nói chuyện với anh.” An Ninh cố gắng giãy dụa lại bị bao vây chặt chẽ giữa cơ thể Cố Duy Hạo và tường rào.

“Ninh Ninh, anh xin em cho anh thêm một cơ hội nữa đi.” Cố Duy Hạo nói, “Bà bã anh cô ấy đã lén bắt chuyện với tất cả tổng giám đốc các công ty ở đây, hiện giờ không có bất kỳ công ty nào nguyện ý tuyển em, chỉ cần ở bên cạnh anh, anh sẵn lòng nuôi em.”

“Tôi không cần!” An Ninh lạnh lùng từ chối.

https://thuviensach.vn

“Ninh Ninh, em đừng giở tính trẻ con ra được không? Em không có công việc dựa vào gì nuôi sống em? Trong khu trung tâm anh có một tòa nhà, em có thể ở đó…”

“Cố Duy Hạo, anh nghe mà vẫn chưa hiểu lời của tôi sao? Cho dù tôi có chết đói đi chăng nữa cũng không làm tình nhân của anh, xin anh đừng hy vọng.”

“Ninh Ninh, anh biết em vì quá yêu anh nên mới hận anh như vậy, hận anh phản bội em.”

Cố Duy Hạo còn nói: “Ngoại trừ danh phận, anh dùng những thứ khác bù đắp cho em.”

“Xin anh thu hồi bộ dạng giả nhân giả nghĩa trước mắt này đi, cho dù bây giờ anh ly hôn tôi cũng sẽ không gả cho anh. Tôi đã không còn suy nghĩ gì về anh nữa, khoảnh khắc ba mẹ tôi qua đời, đối với anh tôi đã hoàn toàn chết tâm rồi.”

Hai giọt nước mắt lặng lẽ rơi xuống.

“Ninh Ninh, chú dì mất anh cũng rất xin lỗi, nhưng thật sự chuyện đó không liên quan gì đến anh, anh không nghĩ tới họ lại xảy ra tai nạn xe, đây là ngoài ý muốn.”

Cố Duy Hạo sờ khuôn mặt An Ninh, đã có phần gấp gáp.

“Ninh Ninh, chú dì đã mất, hãy để anh thay họ chăm sóc em nhé.”

Trong ngõ nhỏ tối đen truyền tới tiếng vật lộn, Cố Duy Hạo đè An Ninh lên vách tường, vừa hôn vừa sờ.

An Ninh chỉ cảm thấy ghê tởm, giơ tay lên tát Cố Duy Hạo một cái.

https://thuviensach.vn

Tiếng bạt tại thanh thúy vang lên chọc giận Cố Duy Hạo, anh ta nắm hai tay cô đang giãy dụa: “Ninh Ninh, anh nói chuyện với em đủ khép nép rồi, em không muốn uống rượu mời mà chỉ thích uống rượu phạt chứ gì!”

“Cố Duy Hạo, nếu anh không buông tôi ra tôi la lên đó!”

“Chỗ này bình thường rất vắng người, chờ em gọi người tới thì đã muộn rồi.”

Cố Duy Hạo nói xong cường hôn An Ninh, mặc kệ cô có bằng lòng hay không, Bá Vương thượng ngạnh cung đã.

An Ninh bị đè trên tường đột nhiên ngừng giãy dụa, con mắt sáng trong kinh ngạc nhìn sau lưng Cố Duy Hạo.

Một bàn tay thon dài chợt nắm tóc Cố Duy Hạo mạnh mẽ kéo anh ta ra nặng nề xô vào trên tường.

Cố Duy Hạo bất ngờ không kịp phòng ngự, gào khóc thảm thiết che đầu đau vì bị va chạm.

“A… Ai vậy, ai xô tôi…” le&quydon

Tiếp đó là một quyền đánh lên mặt, bóng đen cao lớn giơ chân lên nặng nề đạp một cước ngay bộ phận quan trọng của Cố Duy Hạo.

Cố Duy Hạo che phần dưới bụng, đau đớn như bị rút gân.

Thấy bóng đen lại muốn đánh anh ta, Cố Duy Hạo bị dọa sợ khập khiễng chạy trốn.

An Ninh thấy Cố Duy Hạo bỏ đi mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn bóng đen trong bóng tối khách khí nói , “Cảm ơn.”

https://thuviensach.vn

Bóng đen chậm rãi tới gần, hai tay thon dài sửa lại quần áo xốc xếch giúp An Ninh.

An Ninh nghi ngờ ngẩng đầu nhìn anh, vừa lúc bóng đen cúi đầu, ngay khi cô ngẩng đầu liền hôn xuống.

Thời gian dường như bỗng dừng lại.

Chờ tới lúc An Ninh lấy lại tinh thần, bóng đen đã rời khỏi môi cô, đắc ý như đứa trẻ vừa thành công gây chuyện quái đản, “Chị, em hôn chị!”

An Ninh giống như bị sét đánh, cả người ngơ ngác đứng đó.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Ngoại Truyện 6

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Ngoại Truyện 7

"Còn nói không quyễn rũ chồng tôi, đã dụ dỗ chồng tôi vào tận trong nhà!Đồ đê tiện không biết xấu hổ này, xem tôi không đánh chết cô!"

Dương Tiểu Nhã nhào đi lên liền đánh, bị Cố Duy Hạo vội vàng kéo ra.

"Bà, bà xã, sao em lại tới đây?"

Dương Tiểu Nhã tát Cố Duy Hạo một cái: "Nếu tôi không theo dõi anh, cũng không biết hai người ở trong này làm loạn, Cố Duy Hạo, anh không làm ... tôi thất vọng sao?"

"Thật xin lỗi, bà xã, bây giờ chúng ta trở về..."

"Về cái gì mà về?Anh có bà xã, lại còn làm loạn với kẻ tiện nhân này, anh còn có mặt mũi ở trước mặt tôi nói chuyện?" Dương Tiểu Nhã đẩy Cố Duy Hạo ra: "Hôm nay tôi phảidạy dỗ kẻ không biết xấu hổ này một chút!"

Dương Tiểu Nhã nhào lên không quan tâm đến hình tượng nắm tócAnNinh, Cố Duy Hạo sợ tới mức lui sang một bên không dám động.

AnNinh không thểđánh đậpvới người khác không quan tâm đến hình tượng như vậy.

Từ nhỏ cô chưa từng đánh nhauvới người khác, đối mặt Dương Tiểu Nhã giống như nổi điên nhào lên, cô chỉ có thể dơ taycố gắng che chở

https://thuviensach.vn

mình.

"Dương Tiểu Nhã, cô đừng đánh, là chồng cô vẫn quấn tôi, tôikhông có cũng chưa từng hứng thú với chồng cô..."

"Cô đã dụ dỗ chồng tôi vào tận trong nhà cô còn nói vậy sao?Con đĩ không biết xấu hổ!" Dương Tiểu Nhã dơ tay muốn tát xuống một cái.

Một bàn tay to lạnh lùng ngăn cản, Dương Tiểu Nhã ngẩng đầu, thấy khuôn mặtngười đàn ông đẹp trai như tranhhiện ra, ngẩn người, theo bản năng thu tính khí lại.

Ý là để cho mĩ nam nhìn thấydáng vẻ mình nổi điên thìkhông tốt.

Nhưng vẫn không nuốt trôi cục tức này, mắng về phía An Ninh: "An Ninh, thật không ngờ côcòn rất mặt này, không những quyến rũ chồng tôi, lại còn léng phéng với người đàn ông đẹp trai này, giờ ở trong nhà lại còn cất giấu một người đàn ông, thật sự có diễm phúc không ít!"

"Tôi không muốn đánh phụ nữ, lập tức cút ra đi!"Trong giọng nói Mộ Viêm Huyên mangtheo vài phần non nớt trẻ con, vừa nghe có thể phát hiệntrí tuệ của anh có chút vấn đề.

Dương Tiểu Nhã đắc ý: "Thì ra là người đần độn... A...Đau, mau buông tay!"

Mộ Viêm Huyên nắm cổ tay Dương Tiểu Nhã dần dần buộc chặt, dường như muốn bẻ đứt cổ tay đối phương.

"An Ninh là người phụ nữ của tôi, về sau ông xã cô còn dám quấn người phụ nữ của tôi, đừng trách tôi không khách khí, còn cô dám ra tay đánh An Ninh nữa, tôi liền bẻgãy cánh tay!"

"Tưởng Dương Tiểu Nhã tôi dễ bị dọa sao? Một kẻ ngu ngốc... A..."

https://thuviensach.vn

Dương Tiểu Nhã cảm thấy cánh tay mình sắp muốngãy.

"Buông tay!"

"Có nghe hiểu lời tôi vừa nói không?"Trong giọng nói Mộ Viêm Huyên khờ dại non nớt xen lẫnchút nghiêm khắc.

Dương Tiểu Nhã sợ cánh tay mình bị gãy, vội vàng gật đầu: "Tôihiểu rồi."

Lúc này Mộ Viêm Huyên mới buông ra cổ taycô ta ra: "Bây giờ liền lăn ra đi!"

Dương Tiểu Nhã sờ cánh tay sắp bị gãy: "Chỉ cần kẻ tiện nhân này về sau đừng nữa dụ dỗ chồng tôi, tôi mới chẳng muốn tìm đến cô ta!"

"Bà xã chúng ta đi thôi."Cố Duy Hạo khúm núm nói.

Dương Tiểu Nhã tức giận đánh anh ta một cái: "Đều tại anh, hại cánh tay tôi thiếu chút nữa sắp bị chặt đứt, anh cũng không biết lên bảo vệ tôi, kẻ bất lựcvô dụng!"

Trước mặt An Ninh, Cố Duy Hạo bị mắng không đáng một đồng, trên mặt rất không nhịn được, nhưng không dám phản kháng, giống như người hầu với Dương Tiểu Nhã cùng rời đi.

Quần áo AnNinh không chỉnh tề chậm rãi ngồi ở trên ghế sofa, nước mắt không tự giác yên lặng rơi xuống.

Trong lòng khổ sở.

Người đàn ông kiacô đã từng yêu nhất, nhưng bây giờanh ta không chỉ có cưới người phụ nữ khác, lại còn luôn luôn quấn lấy cô, biến cuộc sống của cô trở thành không chịu nổi như vậy.

https://thuviensach.vn

Cô không rõ năm đó mình làm sao có thể yêu người đàn ông như vậy?

Mộ Viêm Huyên ngồi ở bên cạnh cô, nâng ngón tay thon dài như ngọc lên giúp cô lau nước mắt, khờ dại ngây thơ nói: "Chị, chị đừng khóc."

AnNinh lắc đầu, nghĩ mặc dù đầu óc Mộ Viêm Huyên có chút vấn đề, nhưng dũng cảmđứng ra che chở mình, trong lòng rất cảm động.

"Cảm ơn."AnNinh nói xong nhào vào trong lòng Mộ Viêm Huyên.

Giờ phút này trong lòng cô quá yếu ớt cũng quá thương tâm, ở trong ngực anh lại làm cho cô cô cảm giác ấm áp an toàn.

Mộ Viêm Huyên nhẹ nhàng ôm chặt AnNinh, ánh mắt non nớt dần dần trở nên sắc bén.

Buổi tối, An Ninh đi vào phòng tắm tắm rửa.

Mộ Viêm Huyên vụng trộm cầm điện thoại di động của An Ninh gọi cho Giang Hào.

Trong phòng xa hoa, Giang Hào một đầu tóc vàng đang chiến đấu hăng hái vớingười phụ nữ, không chú ý đến di động chuyển chế độ im lặng có cuộc gọi đến.

Mộ Viêm Huyên thấy không có người nhận nghe di động, thì biết lúc này Giang Hào lại đang làm gì.

AnNinh tắm rửa xong ra ngoài, phát hiện Mộ Viêm Huyên không ở trong phòng ngủ.

Trong bóng đêm tối đen, Mộ Viêm Huyên đứng ở góc khuất sáng sủa nghe điện thoại.

https://thuviensach.vn

Giang Hào đã xong việc, thừa dịp tình nhân đi tắm rửa, mắt nhìn điện thoại di động, mới phát hiện Mộ Viêm Huyên gọitiếp đến.

"Giang Hào, giúp anh một chuyện." Mộ Viêm Huyên chưa từng hỏi anh ta vừa rồi sao không nghe điện thoại, đi thẳng vào vấn đề.

Vẻ mặt Giang Hào đột nhiên kinh ngạc: "Chuyện này tự anh trở về làm không phải tốt hơn sao? Đâu cần dùng đến em? Anh họ, anh định ở chỗ trong nhà chị dâu ngốc cả đời sao? Việc này chị dâu sớm muộn gì cũng biết, không bằng bây giờ anh nói cho..."

"Nhiều lời vô nghĩa như vậy? Cứ như vậy, đừng quên chuyện anh dặn cậu."

Kết thúc trò chuyện.

Phía sau mơ hồ truyền đến giọng An Ninh.

"Đại ngốc?"

"Em ở đâu? Nghe thấy trả lời chị một tiếng."

Mộ Viêm Huyên xóa bỏ lịch

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Ngoại Truyện 8

Bên cạnh tường rào cũ kĩ, thân thể to lớn của Mộ Viêm Huyên mặc áo thun và quần cộc đứng cạnh tường rào chơi đùa cùng chú chó nhỏ màu đen.

An Ninh vội vàng đi làm, trách nhiệm nặng nề chăm sóc Tiểu Hắc liền giao cho anh.

Tiểu Hắc không quan tâm anh trêu chọc, tự ăn thức ăn ngon của mình, sau khi ăn xong thì nằm lim dim, hoàn toàn không có hứng thú với Mộ Viêm Huyên.

“Lá gan lớn rồi phải không? Ngày mai không cho mày ăn!”

Mộ Viêm Huyên so đo cùng con chó nhỏ, không thấy hai người đang sững sờ phía sau.

Đặc biệt là Mộ Dương.

Anh ta không xác định được người đang gây gổ với con chó nhỏ cạnh tường rào có phải là anh họ của mình hay không.

Trừ giọng nói giống nhau như đúc, thật không nhìn ra chỗ nào giống nhau.

Mộ Dương đứng sau lưng Mộ Viêm Huyên, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của anh.

https://thuviensach.vn

Thân hình to lớn mặc áo thun quần cộc, đây là Mộ Viêm Huyên tổng giám đốc tập đoàn Mộ thị sao?

Giang Hào cố ý tằng hắng một tiếng, Mộ Viêm Huyên xoay người thấy Giang Hào, kinh ngạc hỏi: “Sao em tới…”

Lúc thấy Mộ Dương bên cạnh anh ta, hỏi: “Sao cậu cũng tới?”

Nhìn Giang Hào có chút né tránh anh, cũng biết là Giang Hào dẫn đến.

“Anh họ, em cũng không định tới, nhưng Mộ Dương nói nó rất lo lắng cho anh…” Loại lấy cớ hoang đường này anh ta cũng không tin.

Mộ Dương nhìn Mộ Viêm Huyên: “Anh, anh định ở lại đây bồi con chó nhỏ này sao? Trong công ty có một đơn hàng lớn đang đợi anh đó.”

Mộ Viêm Huyên cười: “Không phải còn cậu là phó tổng sao?”

“Anh cũng nói là phó tổng, cuối cùng công ty vẫn cần tổng giám đốc là anh!” Trong giọng Mộ Dương có chút chua.

“Cậu biết phải nghe lời anh, còn dám tuỳ tiện bỏ công tác chạy đến đây?’ Ngược lại Mộ Viêm Huyên thắng Mộ Dương một quân.

“Vì vài ngày không thấy anh, không phải em lo cho anh sao, nên ghé thăm anh một chút xem anh còn sống không.” Mộ Dương cũng giấu dao trong lời nói.

“Cậu cũng thấy rồi, hiện tại anh sống rất tốt, cậu nhanh trở về nơi mình nên ở đi!”

“Anh, đừng vội chứ, em đang chuẩn bị đi đây, hai ngày trước công ty đổi một người mới hoàn toàn, làm việc rất tỉ mỉ, em vừa lúc cần thư ký, định điều cô ấy qua.” Mộ Dương nói.

https://thuviensach.vn

Anh ta không nói người mới đến là ai, nhưng Mộ Viêm Huyên biết là An Ninh.

“Bên cậu thiếu thư ký sao?” Mộ Viêm Huyên ý vị sâu xa nói: “Không phải cậu có một nhóm nữ trợ lý sao, còn cần thư ký?”

Sắc mặt Mộ Dương hơi thay đổi, quan hệ của anh ta và Chu Mi luôn

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Ngoại Truyện 9

Ngày hôm sau, An Ninh vừa ra khỏi cửa, Mộ Viêm Huyên cũng đi theo ra cửa.

Một chiếc xe đứng ở cách đó không xa.

Trợ lý lái xe chở anh trở về nhà họ Mộ.

Thay đổi bộ quần áo, sau đó để cho trợ lý lái xe đưa mình đến công ty.

Mộ Dương thấy Mộ Viêm Huyên tới công ty, đẩy cửa phòng tổng giám đốc ra, tùy tiện tìm chỗ ngồi xuống: "Anh, hôm nay sao lại tới công ty vậy? Ngộ nhỡ để cho An Ninh biết anh giả ngây giả dại chẳng phải sẽ thảm sao?"

"Chỉ cần cậu không nói, làm sao cô ấy có thể biết!" Mộ Viêm Huyên cố ý nói như vậy, biết Mộ Dương không phải kẻ dễ bắt nạt.

"Anh, nói như vậy anh đối An Ninh có ý tứ?"

"Cậu cứ quản chuyện của cậu đi, bên anh đang thật sự rất gấp, không quan tâm đến cậu nữa." Mộ Viêm Huyên phái Mộ Dương ra ngoài.

Khi Chu Mi đi đến văn phòng Mộ Dương, nhìn thấy Mộ Dương vừa lúc đi tới: "Phó Tổng Giám Đốc."

https://thuviensach.vn

Vào văn phòng, Chu Mi mới hỏi: "Xem ra tâm trạng anh không tốt, làm sao vậy?"

"Cô không cần phải xen vào nhiều như vậy, có chuyện gì?"

"Tôi muốn xin phép." Chu Mi nói.

"Xin phép?"

"Trong nhà xảy ra chút chuyện, tôi phải trở về một chuyến."

"Cần bao lâu?"

"Nửa năm."

Mộ Dương đột nhiên ngẩng đầu nhìn cô: "Thời gian dài như vậy?"

"Cha tôi bị bệnh."

Mộ Dương hoài nghi nhìn cô một cái, cuối cùng phê.

"Khi nào thì đi?"

"Qua hai ngày sẽ đi."

Mộ Dương gật đầu: "Không có việc gì, ra ngoài đi."

"Đêm nay đi nơi đó sao?" Chu Mi hỏi.

Mộ Dương không nói chuyện, đó chính là đồng ý, lúc này Chu Mi mới ra ngoài.

Chu Mi vừa đi, anh nhất định phải tìm người tiếp nhận công việc của Chu Mi.

Ánh mắt xoay một vòng, liền chọn được người.

https://thuviensach.vn

-

An Ninh hiện tại sợ nhất là mất đi công việc, cô sợ Dương Tiểu Nhã lại giở trò sau lưng.

Mỗi ngày bọn họ nơm nớp lo sợ, không dám có chút thất lễ.

"An Ninh, quản lí gọi cô."

An Ninh hoảng sợ, nơm nớp lo sợ đi vào, lo lắng có phải Dương Tiểu Nhã lại làm cái gì mờ ám sau lưng rồi hay không?

Quản lí bộ phận nhân sự nói: "Vừa mới nhận được thông báo bên trên, trợ lý Phó tổng giám đốc xin nghỉ nửa năm, bảo cô tạm thời tiếp nhận công việc trợ lý đó."

An Ninh rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Bây giờ cô có thể qua nhận việc rồi."

-

Trong văn phòng Phó tổng giám đốc, Chu Mi ngồi ở trên đùi Mộ Dương, ôm cổ của anh hôn anh.

Đáy mắt Mộ Dương có một tia phiền chán, lạnh lùng đẩy cô ra: "Nơi này là công ty!"

"Em lập tức phải đi, nửa năm sau mới có thể trở về, anh không muốn em?"

"Tôi không muốn nói chuyên riêng trong công ty, cô chú ý hình tượng của mình một chút." Mộ Dương cảnh cáo.

"Vị hôn thê của anh lại không ở trong này, anh sợ cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Chu Mi!" Mộ Dương quát lớn với cô.

Chu Mi

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Ngoại Truyện 9.2

Trong phòng, Mộ Viêm Huyên nhìn An Ninh bị say, ôm lấy cô đặt vào trong bồn tắm, nước lạnh chảy xuống, An Ninh lập tức liền thanh tỉnh rất nhiều.

"Đại ngốc?" Đại khái là đã hơn một lần bị anh vứt đi vào nước như vậy, cho nên lần này phản ứng có vẻ rất bình tĩnh.

"Chị, cuối cùng chị cũng dậy." Mộ Viêm Huyên tội nghiệp nhìn cô: "Em tưởng chị đã chết, cuối cùng không tỉnh lại nữa."

"Chỉ là uống hơi nhiều rượu một chút thôi."

"Chị, chị đáp ứng em về sau không uống rượu."

An Ninh vỗ đầu, cô cũng không muốn uống rượu, nhưng khách hang cứ một ly rượu lại một chén tiếp cô, Phó Tổng giám đốc ngồi ở một bên cũng không nói gì, cô chỉ có thể uống.

"Chị, về sau chị đừng uống rượu nữa có được hay không? Cô gái nhỏ uống rượu không tốt."

An Ninh có chút bất đắc dĩ, cô đương nhiên biết, nhưng cô không muốn mất đi công việc này.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn anh, đại ngốc." An Ninh nhìn Mộ Viêm Huyên: "Công việc này đối với tôi mà nói, vô cùng quan trọng."

Mộ Viêm Huyên nháy mắt hiểu rõ vì sao cô liều mạng như vậy.

-

Ngày hôm sau, hợp tác giữa Mộ thị và Phương thị bị ngưng hẳn, cho ra lý do cực kỳ hợp lý, nói công ty đối phương vài năm nay kinh doanh không được thuận lợi, không dám hợp tác với bọn họ.

Phương Dật Hiên dơ tay đánh con trai một cái tát: "Đây là chuyện tốt mày làm đó hả? Người phụ nữ của Mộ Viêm Huyên mà mày cũng dám động?"

Phương Tử Quân chỉ có thể ăn một tát này: "Mộ Dương chưa nói, con cho rằng cô ta chỉ là trợ lý bình thường."

"Trợ lý bình thường? Tao đã nói với mày rồi, bàn chuyện công việc thì cứ nghiêm túc mà bàn công việc, đừng cứ trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi, nhưng mày vẫn không nghe lời, lần hợp tác này bị phá hủy, thì vị trí giám đốc của mày cũng bị cách!"

"Ba!"

"Còn không mau đi!"

Phương Tử Quân bị ba mắng một trận, trong lòng kìm nén tức giận, giữa trưa về đến nhà, thấy em gái chào hỏi anh, liền đen mặt.

"Anh, làm sao vậy?" Phương Mỹ Hàm hỏi: "Lại khiến ba giáo huấn hả?"

"Mày quản làm gì!" Phương Tử Quân hung ác nói: "Chuyện mày và " tiểu bạch kiểm " kia tao còn chưa nói cho ba và mẹ biết, chính mình cẩn thận một chút."

https://thuviensach.vn

"Anh, em đâu có đắc tội anh ? Vừa về đến là đã như vậy!" Phương Mỹ Hàm tức giận.

"Mày đứng ở chỗ này là đã đắc tội tao rồi! Cẩn thận tao đánh mày đấy!"

"Em nói cho mẹ biết, anh khi dễ em."

"Nếu mày dám cáo trạng, tao cũng nói cho mẹ, chuyện mày và " tiểu bạch kiểm " kia."

"Anh ăn phải thuốc nổ rồi !" Phương Mỹ Hàm không quan tâm đến anh ta, xoay người rời đi, va phải Phương Tiểu Nhu mang rác đi đổ.

"Không có mắt hả!" Phương Mỹ Hàm tức giận tát đối phương một cái.

"Thực xin lỗi." Phương Tiểu Nhu ngồi chồm hổm trên mặt đất chnhr lại quần áo một lần nữa.

Phương Mỹ Hàm không quen nhìn bộ dạng yếu đuối này của cô ta, một cước dẫm cô ta bị thương, dùng sức giẫm lên, dùng lực giẫm lên: "Xin lỗi mà có tác dụng thì cần cảnh sát làm cái gì?"

"Mỹ Hàm, em giẫm lên chị đau lắm." Phương Tiểu Nhu bất lực nói.

Phương Mỹ Hàm cố ý càng dùng thêm lực giẫm lên, khó chịu do Phương Tử Quân đem tới đều đổ hết lên người cô.

Lúc này Phương Tử Quân nhìn về phía Phương Tiểu Nhu, ánh mắt xoay một vòng, đột nhiên đi lên đẩy Phương Mỹ Hàm ra: "Mày làm gì? Đó là chị mày, sao mày lại không có giáo dưỡng như vậy?"

Phương Mỹ Hàm kinh ngạc nhìn anh ta, bình thường khi cô khi dễ của cô, có đôi khi anh cũng khi dễ cùng, hôm nay lại làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

"Chị, chị không sao chứ?" Phương Tử Quân nhìn đến ngón tay cô đều bị giẫm đến sưng lên: "Chỗ em có thuốc tiêu sưng, chị đi theo em, em đưa cho chị."

"Không cần. . ."

"Đừng ngại, tay con gái mà sung như vậy sẽ khiến người ta thương tiếc đấy."

Phương Tử Quân lôi kéo Phương Tiểu Nhu đi vào.

"Anh!" Phương Mỹ Hàm không biết anh cô ta bị làm sao vậy, chạy đi tìm mẹ cáo trạng.

Phương Tử Quân lôi kéo Phương Tiểu Nhu vào phòng, kêu người hầu lập tức lấy thuốc tiêu sưng bôi cho Phương Tiểu Nhu, quan tâm hỏi cô có đau hay không.

Phương Tiểu Nhu thụ sủng nhược kinh, nhất thời cũng có chút không hiểu.

Trong nhà này, từ trước đến nay cô đều là dư thừa.

Năm đó sau khi mẹ Tô Tuyết sinh hạ cô, ba cũng không có cưới mẹ, mà là cưới một người phụ nữ khác.

Khi ông nội bà nội và bác vẫn còn khoẻ mạnh, ngày tháng cô và mẹ trải qua cũng không quá tệ, nhưng khi bọn họ đều tạ thế, trong nhà này không còn có vị trí của cô và mẹ nữa.

Sau khi ba cưới vợ luôn luôn tìm mẹ gây phiền toái, cố ý khi dễ mẹ và cô,

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Ngoại Truyện 9.3

Phương Tiểu Nhu theo chỉ thị của Phương Tử Quân vào phòng tổng thống 8088 với Mộ Viêm Huyên.

Phương Tử Quân vì có thể để cho Mộ Viêm Huyên buổi tối này phòng tổng thống 8088, có thể nói hao hết tâm tư, còn đặc biệt cầu Mộ Dương hỗ trợ.

Kỳ thật để cho Mộ Viêm Huyên đến khách sạn, chỉ cần gọi An Ninh đến đó là được.

Nhưng bọn họ lại không thể nào nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện sẽ không thể cứu vãn được.

Chạng vạng, thời điểm tập đoàn Mộ thị tan tầm, Mộ Dương dẫn An Ninh tới khách sạn hoàng gia gặp khách hàng, sau đó cố ý cho Giang Hào gọi điện thoại, nói An Ninh đã xảy ra chuyện, để cho anh ta mau chóng thông báo cho Mộ Viêm Huyên đến đón người.

Cùng lúc đó, Cố Duy Hạo cãi nhau với vợ, không ngủ được nên đã đến khách sạn hoàng gia này, vô tình gặp An Ninh, cứ lôi kéo cô mong cô làm tình nhân của anh ta.

Hai người dằng co nhau ở trong khách sạn, mặc kệ An Ninh vùng vẫy như thế nào cũng không thoát được.

https://thuviensach.vn

"Ninh Ninh, lâu như vậy không gặp em, em nhớ em sắp không sống được rồi."

"Cố Duy Hạo, anh tránh ra, tôi không muốn nhìn thấy anh nữa."

"Anh biết tất cả đều là anh sai, anh giải thích với em, về sau anh nhất định sẽ đối xử tốt với em. Ninh Ninh, theo anh đi, anh bảo đảm sẽ cho em tất cả những gì em muốn."

"Cố Duy Hạo, anh còn cứ dây dưa không rõ, tôi sẽ gọi người."

"Ninh Ninh, anh đối với em là thật tâm, Ninh Ninh. . ."

Mộ Dương trốn ở một bên xem kịch vui, khi Mộ Viêm Huyên chạy tới vừa lúc thấy một màn này, lập tức gọi bảo an của khách sạn, hơn nữa nhanh chóng đi lên kéo Cố Duy Hạo ra.

Lúc này anh mới có cơ hội dẫn An Ninh đi.

Khi An Ninh nhìn thấy Mộ Viêm Huyên, cũng cả kinh: "Sao anh lại ở chỗ này?"

"Trễ như vậy chị vẫn chưa về, em lo lắng cho chị, nên đi tìm." Mộ Viêm Huyên ngốc nghếch nói.

"Hôm nay tôi đi gặp khách hàng với sếp." An Ninh tìm kiếm khắp nơi bóng dáng Mộ Dương.

Mộ Dương lúc này mới đi tới: "Trợ lý An."

"Phó Tổng giám đốc. . ."

Mộ Viêm Huyên giữ chặt An Ninh, ngốc nghếch hỏi Mộ Dương: "Tôi khả dĩ mang chị ấy về nhà không? Chị ấy là con gái, trễ như vậy mà ở bên ngoài rất nguy hiểm."

https://thuviensach.vn

Mộ Dương nhìn thấy sạu uy hiếp trong ánh mắt Mộ Viêm Huyên, cười gật đầu: "Đương nhiên có thể, để cho một cô gái đi tiếp khách với tôi tới khuya như vậy, tôi cũng hiểu đó cực kỳ băn khoăn."

"Tôi thật sự có thể đi sao?" An Ninh kinh ngạc.

"Đương nhiên, đi đường cẩn thận."

Mộ Dương cố ý nhìn Mộ Viêm Huyên một cái, ý tứ là có chuyện quan trọng muốn nói với anh.

Mộ Viêm Huyên tách ra khỏi An Ninh, đi đến một bên, Mộ Dương nói cho anh, tại phòng tổng thống 8088 có người cực kỳ quan trọng muốn gặp anh.

Mặc kệ Mộ Dương có cố làm ra vẻ huyền bí như thế nào, Mộ Viêm Huyên cũng không có đi vào, lôi kéo An Ninh cùng rời đi.

Sauk hi trở lại, thừa dịp An Ninh tắm rửa, gọi điện thoại cho Giang Hào, để cho anh ta thay thế mình đến phòng 8088 xem người kia là ai.

Cứ như vậy, Giang Hào vào phòng 8088, nhìn thấy Phương Tiểu Nhu phieu dật như thiên tien, lúc ấy liền muốn nán lại.

Anh chưa thấy qua cô gái có khí chất như vậy.

Phương Tiểu Nhu nhìn Giang Hào một đầu tóc vàng, nghi hoặc anh là Mộ Viêm Huyên?

Đúng là Phương Tử Quân không có nói Mộ Viêm Huyên là con lai.

Phương Tiểu Nhu sống ở nhà họ Phương, giống như người hầu bị sai sử, ngày thường cũng chưa gặp ai ngoài người của nhà họ Phương.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên nhìn thấy Giang Hào, liền bị khí chất tôn quý của anh hấp dẫn, cho rằng anh là Mộ Viêm Huyên, mình phải lấy lòng thật tốt, trong lòng bất tri bất giác dỡ xuống tầng cảnh giác kia, tình nguyện bồi anh ta một đêm.

"Là cô muốn gặp anh. . ."

Hai chữ "anh họ" vẫn chưa kịp nói ra, Phương Tiểu Nhu đã gật đầu.

Vì có thể thoát khỏi cái nhà kia, Phương Tiểu Nhu chủ động lấy lòng Giang Hào.

Cô đi đến trước mặt Giang Hào, dựa theo Phương Tử Quân dạy cô làm, mắc cở đỏ mặt chậm rãi cởi váy lụa dài ra.

Lúc ấy Giang Hào liền nhìn đến ngây người, lỗ mũi phún máu.

Đối phương chủ động như vậy, sao anh lại cự tuyệt được?

Sáng sớm hôm sau, Phương Tiểu Nhu tỉnh lại, cầu xin Giang Hào tha cho em trai mình.

Còn chưa hoàn toàn tỉnh ngủ Giang Hào nghe không hiểu ý tứ của cô: "Em trai cô là ai?"

"Phương Tử Quân."

Giang Hào đột nhiên từ trên giường bắn lên: “Cô nói cái gì? Phương Tử Quân là em trai cô?"

"Mộ thiếu, thật sự rất

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Ngoại Truyện 9.4

"An Ninh, thật sự anh không cố ý muốn gạt em, ngày đó anh bị người đánh ngất xỉu lại còn bị cướp hết, y phục trên người đều đã bị người ta cướp đi rồi, trong lúc vô tình vào nhà em, về sau lại xảy ra nhiều chuyện." Mộ Viêm Huyên nói: "Anh vẫn không nói cho em biết, cũng chính là sợ Cố Duy Hạo trở lại khi dễ em, không ai có thể bảo vệ em."

Lúc này An Ninh không nghe vào bất cứ điều gì.

Mộ Viêm Huyên nói hồi lâu, cuối cùng nói: "Cho dù muốn đuổi anh đi, cũng phải chờ tới sáng mai chứ."

An Ninh bắt Mộ Viêm Huyên chạy tới phòng khách mà ngủ.

-

Sáng ngày thứ hai, tại một khu thương mại phồn hoa nhất thành phố xuất hiện một người không mặc gì.

Trên người lại viết "Tôi chuyên môn yêu đương vụng trộm với vợ của người khác, bị chồng người ta phát hiện đánh cho một trận", khiến mọi người khinh bỉ.

Giang Hào đưa tay muốn che chỗ hiểm của mình lại, nhưng tay chân bị trói, chỉ có thể mặc cho người ta nhìn hết sạch.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông trung niên cũng không có tới tập đoàn Mộ thị đòi tiền, chuyện này cứ như vậy cho qua.

Nhưng lại không thể dễ dàng buông tha Giang Hào, phải hung hăng nhục mạ một trận.

Phương Tử Quân nhận được tin tức, đặc biệt lái xe chạy tới xem, nhìn thấy bộ dáng chật vật kia của Giang Hào thì cười ha ha, lại vẫn đặc biệt chụp ảnh truyền cho Phương Tiểu Nhu và Phương Mỹ Hàm xem.

Phương Mỹ Hàm biết được anh ta yêu đương vụng trộm với vợ người ta bị bắt được, tức giận đến không quản anh ta nữa.

Anh là người đàn ông đầu tiên của Phương Tiểu Nhu, thấy anh ta như vậy cuối cùng cũng không đành lòng, lặng lẽ chuồn đi, Giang Hào được cởi dây thừng, trả lại cho anh ta một bộ quần áo.

"Cảm ơn cô, Tiểu Nhu." Giang Hào nhanh chóng mặc xong quần áo liền chuẩn bị đi.

Phương Tiểu Nhu đứng ở nơi đó không hề động, Giang Hào quay đầu nhìn cô: "Cô cũng trở về đi."

Phương Tiểu Nhu cúi đầu.

Giang Hào cũng có chút khó chịu: "Chuyện ngày đó tôi thật xin lỗi, tôi không biết cô tìm anh họ Mộ Viêm Huyên của tôi."

Phương Tiểu Nhu ngửa mặt lên nhìn anh ta: "Tôi không hối hận."

Giang Hào sửng sốt, Phương Tiểu Nhu nói: "Về sau anh đừng như vậy nữa." Nói xong xoay người rời đi.

Một vết ứ thâm trên cổ rơi vào trong mắt Giang Hào, đột nhiên giữ chặt cô: "Cổ của cô bị làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Phương Tiểu Nhu vội vàng ngăn cản: "Không có gì."

"Tôi nhìn xem." Giang Hào vẫn cứ giữ áo sơmi của cô, nhìn thấy cổ và ngực đều là vết thâm tím, phỏng chừng phía dưới nhìn không tới khẳng định cũng có.

"Ai làm vậy?"

"Tôi không cẩn thận bị ngã."

"Cô đừng gạt tôi, nói mau là ai làm?"

"Bị ngã thật mà."

"Cô có nói hay không?"

"Anh đừng hỏi."

"Đi, đi với tôi tìm Phương Tử Quân, hắn nhất định biết xảy ra chuyện gì."

Phương Tiểu Nhu bị hù sợ, không chịu đi cùng anh: "Anh đừng như vậy, mau thả tôi ra."

"Cô có nói hay không?"

Trong mắt Phương Tiểu Nhu nén lệ, cúi đầu: "Anh đừng ép tôi."

"Là Phương Tử Quân làm?"

Mặt Phương Tiểu Nhu cúi thấp, không nói.

"Vì sao hắn làm như vậy?"

"Tôi không thể giúp hắn làm ra chuyện tốt." Phương Tiểu Nhu thấp giọng nói.

https://thuviensach.vn

Lần này cái gì Giang Hào cũng đều hiểu rồi.

"Cô không phải chị hắn sao? Vì sao hắn đối xử với cô như vậy?"

Phương Tiểu Nhu cúi đầu: "Tôi và hắn là cùng cha khác mẹ."

Thế Giang Hào mới biết quẫn cảnh của Phương Tiểu Nhu ở nhà họ Phương, mang theo Phương Tiểu Nhu quay lại nhà họ Phương thu dọn đồ đạc, không cho cô ở lại nhà họ Phương nữa.

Phương Mỹ Hàm nhìn đến Phương Tiểu Nhu và Giang Hào cùng một chỗ, tức giận đến mắng to Phương Tiểu Nhu là tiện nhân, cướp đoạt bạn trai người khác, không biết xấu hổ.

Bà Phương cũng mắng cô và người mẹ đã chết của cô, nói hai người đều là tiện nhân, thích cướp chồng người khác.

Giang Hào nghe không vô, trực tiếp phản bác bà Phương: "Tiểu Nhu tốt hơn con gái của bà rất nhiều, tới cùng là ai cướp chồng người khác, không biết xấu hổ?"

"Sao cậu dám nói chuyện với tôi như vậy? Cậu là cái gì chứ? Không phải là " tiểu bạch kiểm " chuyện môn ngủ với vợ của người khác hay sao?" Bà Phương trực tiếp nhục mạ.

"Vẫn còn tốt hơn đi cướp chồng của người khác!"

"Cậu!"

Bà Phương tức giận gọi cả chồng và con trai về, diendanlequydon.com, Phương Tiểu Nhu vừa thấy sự tình lớn, cầu xin Giang Hào đi trước, cô không chuyển ra ngoài.

Chuyện lớn như vậy, nếu cô còn ở lại, sẽ càng không

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THỊNH SỦNG: CÔ DÂU NHÀ GIÀU

Tiêu Tương Thập
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Ngoại Truyện 9.5

Trong văn phòng tập đoàn Mộ thị, Mộ Viêm Huyên nhận được điện thoại của Giang Hào, hỏi có phải anh bày mưu đặt kế hay không.

Mộ Viêm Huyên cười nói: “Đó đúng là hàng thật giá thật, tin tức rất có hiệu ứng, tôi chỉ cung cấp một số manh mối thôi."

Anh tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho bất cứ kẻ nào khi dễ người thân của anh.

Chuyện này xem như là anh đáp lễ.

Bên ngoài có người gõ cửa.

"Tiến vào."

An Ninh đẩy cửa tiến vào, nhìn thấy Mộ Viêm Huyên, trong lòng đã có chút khó chịu.

Cô không bởi vì chuyện Mộ Viêm Huyên giả ngốc mà bỏ công việc này, nhưng ở tập đoàn Mộ thị lại luôn tận lực tránh anh, nhưng cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy.

"Tổng giám đốc, đây là tài liệu Phó Tổng giám đốc bảo tôi đưa qua cho anh." An Ninh đưa tài liệu cho anh.

https://thuviensach.vn

Mộ Viêm Huyên đưa tay cầm tay cô: "An Ninh. . ."

An Ninh vội vàng rút tay mình về, đặt tài liệu xuống: "Tài liệu để ở chỗ này, không còn chuyện khác tôi xin phép ra ngoài."

Trong văn phòng Phó Tổng giám đốc, Mộ Dương đang nghe điện thoại: "An Ninh đúng là uy hiếp của anh ấy, nếu thất bại mà nói, biết hậu quả là gì không?"

Không biết đầu kia nói gì đó, Mộ Dương cười nói: "Tôi đây cầu chúc anh thành công, xem giao tình chúng ta nhiều năm như vậy, tôi sẽ giúp anh!"

Nói chuyện điện thoại xong, Mộ Dương gọi An Ninh tiến vào, hỏi cô: "Tài liệu đã giao cho tổng giám đốc rồi hả?"

An Ninh gật đầu.

Mộ Dương nhìn ra trong lòng cô kỳ thật không muốn đi gặp Mộ Viêm Huyên, nhưng luôn cố ý kiếm cớ để cho cô đi.

Một đoạn thời gian gần đây, anh ta cũng không dẫn cô đi tiếp khách hàng uống rượu nữa, An Ninh biết đại khái là vì Mộ Viêm Huyên.

Đi làm về, An Ninh về nhà một mình.

Nhìn nhà trống không, cảm thấy khuyết thiếu chút gì đó.

Rốt cuộc nhìn không thấy bóng dáng cao lớn của đại ngốc rồi.

Bên ngoài lúc này có người gõ cửa, An Ninh mở cửa lại vẫn chưa kịp thấy rõ đối phương, đột nhiên bị đối phương bắt lấy, đánh ngất xỉu.

Mộ Viêm Huyên xong việc, đang chuẩn bị lái xe thăm An Ninh, đột nhiên nhận được điện thoại, nói An Ninh đang ở chỗ hắn, bảo anh chuẩn bị

https://thuviensach.vn

một trăm vạn đưa qua.

Một trăm vạn?

Bắt cóc người phụ nữ của Mộ Viêm Huyên anh mà chỉ cần một trăm vạn tiền chuộc?

Mộ Viêm Huyên biết rõ có bẫy, mà vẫn đi.

An Ninh bị trói nhốt ở một biệt thự bỏ hoang, miệng bị nhét thứ gì đó, nhìn thấy Mộ Viêm Huyên tới, không ngừng lắc đầu.

Mộ Viêm Huyên cũng không có nhìn bọn cướp, bước nhanh đi qua, giúp cô cởi trói.

An Ninh được kéo cái thứ gì đó nhét trong miệng ra, lo lắng nói: "Anh đi mau, trên người tôi có thuốc nổ."

Mộ Viêm Huyên xốc áo sơmi của cô lên, nhìn thấy trên eo cô cột thuốc nổ, còn có 3 phút sẽ nổ rồi.

"Anh đi mau, bằng không hai chúng ta đều sẽ chết." An Ninh lo lắng lớn tiếng nói.

Mộ Viêm Huyên trấn định cởi bỏ bom trên người cô, nhìn mấy sợi dây kia, không xác định nên cắt dây nào, càng không muốn lấy tánh mạng hai người mạo hiểm.

Sauk hi bom hẹn giờ cởi xuống, còn có khoảng chừng nửa phút liền sẽ nổ mạnh.

Mộ Viêm Huyên trán ứa ra mồ hôi lạnh, cầm bom bỏ chạy: "Em mau trốn chỗ nào đó an toàn đi, đừng đi theo anh."

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng lên xe, Mộ Viêm Huyên nhấn ga, gia tăng ga, lái xe đi thật nhanh.

Khoảng chừng nửa phút sau, An Ninh nghe thấy một tiếng vang thật lớn, xe bị bùng nổ tung.

. . .

-

Trong khách sạn đang ở cử hành một buổi ký kết, tập đoàn Mộ thị và xí nghiệp Phương thị hợp tác hạng mục mới, đang cử hành nghi thức ký ước.

Mộ Dương và Phương Tử Quân đang ký tên hợp tác hiệp

https://thuviensach.vn